

BARTOLVS

A SAXOFERRATO

IN TRES

CODICIS

LIBROS.

Cum Alexand. Barb. Paris. Claud. à Seiffel. Poma. Ioan.
Franc. Rueren. aliorumque Adnota-
tionibus integris.

*Appositis etiam contrarietatum conciliationibus, necnon infinitis summarijs, ut vocant,
ad decisiones inueniendas quàm accommodatissimis.*

Quantam autem fidem, studium, diligentiamque in castigandis grauissimis erroribus, quibus
singulæ scatebant pagellæ, in hac postrema editione adhibuerimus, omnia ad
exemplaria **VENETORVM & TAVRINORVM** suo pristino nitori
restituentes diligens Lector in conferendis his nostris cum
vetustissimis Codicibus facilmè dignoscet.

LVGDUNI,

M. D. LXXXI.

Rubricæ super tribus libris Codicis.

A			Fide instrumentorū, & iure hastæ fiscalis. 6			Præbendo salario. 20		
Administratione Reipublicæ. fol.			Filiis familias, & quemadmodum pater pro. fol.			Prædiis decurionum. 19		
Agentibus in rebus. 35			Fiscalibus vsuris. 24			Prædiis, & omnibus rebus. 29		
Agricolis, & censitis. 37			Frumento Alexandrino. 35			Prædiis tamiacis, & de his qui, &c. 44		
Alexandriæ primatibus. 35			Frumento vrbis Cōstantinopolitanæ. 34			Præfectis prætorio, siue vrbis. 49		
Annonis civilibus. 34			Fugitiuis colonis patrimonialib. 44			Præpositis agentium. 52		
Annonis, & tributis. 11			Fundis limitrophis, & terris, &c. 42			Præpositis laborum. 50		
Apochis publicis, & descriptionibus. 13			Fundis patrimonialibus. 43			Præpositis sacri cubiculi, & de omnibus, &c. fol.		
Apparitoribus magistrorum militum, & priuilegiis eorum. 57			G			Præbendo domus Augustæ, &c. 45		
Apparitoribus præfecti vrbis. 57			Grege dominico. 45			Præbendo eorum, qui in sacro palamili. fol.		
Apparitoribus præfectorum prætoriorum, & priuilegiis eorum. 57			H			Præbendo scholarium. eod.		
Apparitoribus proconsulis, & legati. eod.			His, qui ex officio, quod administrauerunt, conueniuntur. 36			Primicerio, & Secundi cerio, & notariis. fol.		
Aquaductu. 37			His, qui ex publica collatione. 28			Primipilo. 58		
Argenti pretio, quod thesauris infertur. 28			His, qui ex publicis, rationibus mutuam pecuniam acceperunt. 7			Principibus agentium. 51		
Athletis. 24			His, qui in exilium dati, &c. 24			Professoribus, & medicis. 23		
Auri publici persecutoribus. 28			His, qui non impletis stipendiis. 24			Professoribus, qui in vrbe. 50		
Auro coronario. eod.			His, qui numero librorum. 23			Proximos sacrorum scriniorum. eod.		
B			His, qui se deferunt. 10			Publicæ letitiæ, vel consulum nuntiatores. fol.		
Bonis vacantibus, & de incorporatione. f. 3			His, qui spōte munera accepisse. 22			Q		
C			Honoratorum vehiculis. 33			Quando, & quibus quarta pars debetur ex bonis decurionum, &c. 19		
Canone frumentario vrbis Romæ. fol. 34			I			Quemadmodum ciuilia munera indicuntur. 22		
Canone largitionum titularum. 14			Immunitate nemini concedenda. 12			Quibus ad conductionem præst. 45		
Capiendis, & distrahendis pignorib. tributorum. 13			Imponenda lucratia descriptione, incolis, & ubi quis dom. habe. 21			Quibus munerib. excusantur hi, &c. 24		
Capitatione ciuium censib. eximenda. 41			Indictionibus. 12			Quibus muneribus, vel præstationibus, &c. fol.		
Castrensiæ, & ministerianis. 53			Infamibus. 24			Qui ætate, & professione se excusant. 23		
Castrensi peculio militum, & præfecti annonæ. 54			In quibus causis coloni cap. &c. 41			Qui militare possunt. 53		
Castrensi peculio omnium Palatinorum. fol.			Irenarchis. 28			Qui morbo. 23		
Classicis. 33			Iure fiscali. 2			Quo quisque ordine conueniatur. 36		
Collatione donatorum, & relatorum, &c. fol.			Iure Reipublicæ. 35			R		
Collatione æris. eod.			L			Reis postulatis. 24		
Collatione fundorum fiscalium, &c. 45			Legationibus. 26			Re militari. 53		
Collegiatis, & chartopratis, & æmulariis. fol.			Libertinis. 24			S		
Colonis Illyricianis. 41			Litorum, & itinerum custodia. 56			Sententiis aduersus fiscum latis retractandis. 8		
Colonis palestinis. eod.			Locatione prædiorum ciuiliū. 44			Silentiariis, & decurionibus eorum. 50		
Colonis Tracensibus. eod.			Lucris aduocatorum, & concussionis, &c. fol.			Si curialis relicta ciuitate rus habitare maluerit. 21		
Comitibus consistorianis. 50			M			Si liberalitatis imperialis socius. 10		
Comitibus & archiatris sacri palatii. eod.			Magistris sacrorum scriniorum. 49			Si post creationem quis decesserit. 26		
Comitibus, & tribunis scholarium. eod.			Mancipiis, & colonis patrimo, &c. 44			Si propter inimicitias creatio facta sit. 26		
Comitibus qui prouincias regunt. eod.			Mendicantibus validis. 34			Si seruus, aut libertus non decurionatum alpirauerit. 19		
Comitibus rei militaris. eod.			Metallariis, & metallis. 30			Solutionibus, & liberationibus debitorum. fol.		
Commeatu. 55			Metatis, & epidemetis. 55			Spectaculis, & scenicis, & lenonib. 36		
Conditis in publicis horreis. 15			Metropoli beryto. 33			Stratoribus. 53		
Conductoribus, & procuratoribus, &c. 45			Militari veste. 55			Studiis liberalibus vrbis Romæ, & Constantinopolis. 33		
Consulibus, & non spargendis, &c. 49			Munieribus, & in quo loco, &c. 24			Sumptuum recuperatione. 26		
Conueniendis fisci debitoribus. 5			Mulieribus, & honoribus. 21			Sumptus iniuncti numeris ad omnes pertinere collegas. 36		
Cupressis ex luco. 45			Muneribus patrimoniorum. 22			Susceptoribus, præpositis, & archariis, &c. fol.		
Curiosis, & stationariis. 52			Municipibus, & originariis. 21			Super exactoribus. 13		
Cursu publico, &c. 56			Murilegulis. 31			Super indicto. 12		
D			N			T		
Debitoribus ciuitatum. 36			Naufragiis. 29			Tabulariis, scribis, & holographis. 26		
Decanis, constitutio Græca. 53			Nauibus non excusandis. 29			Thesauris. 10		
Decretis decurionū super immunitate quibusdam concedenda. 22			Nauiculariis seu naucleris. 28			Tractatoriis & statuiis. 5		
Decurionibus, & eorum filiis. 15			Nautis Tyberinis. 34			Tironibus. 55		
Delatoribus. 9			Ne fiscus rem, quam vendidit euincat. 7			V		
Desertoribus, & occultatoribus. 56			Ne opera collatoribus exigantur. 12			Vacatione publici muneris. fol.		
Dignitatibus. 45			Ne quid oneribus publicis. 29			Venatione ferarum. 37		
Discussoribus. 15			Ne quis liber inuitus. 36			Vendendis rebus ciuitatis. 35		
Diuersis officiis, & apparitoribus. 58			Nulli licere in frenis, & equestribus, &c. fol.			Venditione rerum fiscalium cum priua. co. fol.		
Diuersis prædiis vrbis, & rusticis. 44			Numerariis, actuariis, & chartulariis, &c. fol.			Vestibus holoberis, & auratis. 32		
Domesticis, & protectoribus. 50			O			Veteranis. 56		
E			Omni agro deserto. 41			Veteris numismatis potestate. 32		
Erogatione militaris annonæ. 44			P			Vt dignitatum ordo. 49		
Excoctione, & translatione. 55			Palatinis sacrarum largitionum. 52			Vt nemini liceat in emptione specierum se excusare de munere sitocomiar. 15		
Exactoribus tributorum. 12			Pascuis publicis. 43			FINIS.		
Executo ribus, & exactoribus. 58			Pennis fiscalibus creditores præferri. 7					
Excusationibus artificum. 26			Periculo eorum, qui pro magistrationibus interue. 36					
Excusationibus munerum. 22			Periculo nominatorum. 36					
Expensis publicis. 36			Periculo successorum parentis. 24					
F			Petitio. bonorum sublati. 10					
Fabricensibus. 32			Ponderationibus, & auri illatione. 27					
			Potioribus ad munera non vo. 26					

BARTOLVS AD X.

Librum Codicis.

NIMVS GAVDENS. AEtatē floridam facit. Spiritus tristis exccat ossa, Prou. 17. Cū igitur diu fuerim graui corporis infirmitate grauatus, & ppter hoc a consueto gaudio speculationis doctrinæ cessauerim, cognoui q in me vires corporis nō poterant restaurari, nisi aliquoter efficeretur animus meus gaudens. Hoc autē considerari facile esse posse, si Auditoribus meis, quib. ppter infirmitatē seruire non valui, aliquid vtilitatis afferre possem, legendo id qd eis esset acceptum, mihiq; & eis nouum, & persequens delectabile. Ideo tres libros Codicis legere destinaui, vbi multa sunt incognita & antiquos Doctores neglecta, fm vsum tamen frequentia. Hanc igitur lecturā quilibet vidēs, si in aliquo nō bñ dictū reperiet, humiliter corrigat, in his q bñ dicta sunt, mecum Deo gratias agat.

IN NOMINE DOMINI IESV Christi, Amen. Quia vbi Christus nō est fundamentū, ibi nullius boni operis superest a edificium. a j. q. j. cū Paulus dicat, vt ibidē patet, & j. ad Cor. 3. Fūndamentū aliud nemo pōt ponere, pter id, qd positū est, qd est Christus. Ideo in principio trium librorū, & lecturē eius auxiliū inuoco, sub cuius ditione omnia sunt posita, q sub ascendente, & descendente Sole, sunt constituta, vt in Auth. vt oēs obed. iud. prouin. colla. v. circa principium, vers. hāc considerantes. hoc prēmiso venio ad Rub.

a ADD. Aedificium. Et adde, quod in omni tempore tria operatur. s. bonum principium, melius medium, & optimum finem, vt in auth. quomodo opo. epif. in prin. & Bar. in prima const. Digesto. in prin.

¶ De iure fisci. Rub.

1 Respublica in vniuerso propter diffensionem, & crimina minuitur, bursa autem communis augetur. (pertinet.

2 Ius publicum dicitur, quod omnibus patet, & quod ad publicam bursum

3 Respublica, & fiscus, an idem sint.

4 Respublica accipitur quatuor modis.

5 Libellus agentis nomine vniuersali, ita procedit, sicut si ageret nō fisci.

6 Fiscus dicitur camera imperialis.

7 Imperialis camera appellatur, quicquid ad commodum pecuniarum Imperij, vel quæ ad honores, & iurisdictiones pertinet.

8 Paria sunt dicere, procurator fisci, & procurator camerae.

9 Camera fisci & Imperatoris, respectiue sunt idem.

10 Fiscus vnde dicatur.

11 Fiscus plura habet priuilegia, quæ alij non conceduntur.

¶ Gl. rubricā ad pcedentia duob. modis pnuat. Primò quia occasiōe criminū, de qb. dictū est s. pcedēti libro, auget fiscus, iō posuit hic rubricā, de iure fisci. Sed p hanc pnuationē opp. primò, nā pp delictū minuitur fiscus. l. si q ingenua s. in ciuilib. ff. de cap. & postli. reuer. t Sol. Respublica in vniuerso pp diffensiones & crimina diminuit, bursa autē cōis, q est idem q fiscus, augetur, vt j. dicā. Scdō pnuatur sic, dictū est s. de iure publico circa crimina, nūc de iure publico circa bona fisco

2 qreda: sed est differētia, vt i gl. Vult dicere, tga in pcedenti libro ius publicū assumitur. s. q cōiter oib. patet, q oēs pnt de publico crimine accusare, sed hic accipit publicū, qd ad publicā bursum ptnet. Azo in Sūma istius ti. pnuat alio mō. Dicā est s. in pcedētib. de iure priuatorū, nūc vidēdū ē de iur. fisci.

3 Circa rub. istā qdam sunt qreda. ¶ Primò qro, qd sit fiscus. Pro cuius declaratione primò videndū est, an Respublica, & fiscus sint idē. Et vī, q sic. Primò, qa fiscus succedit loco Reipublicæ Romanorū, vt hic dicit gl. & sic vī idē fiscus & Respublica, & vide hic gl. q incipit, occasione. Pro hoc vī tex. in l. inter publica. s. j. ff. de ver. sig. gl. exp̄ssus. ff. de bo. pos. l. nō est ambigendum in prin. Præterea, pcurator fisci, & procurator Reipublicæ vidētur idē. l. 2. s. de mo. mul. facit ff. de offi. assess.

a l. si vbi de hoc. In p̄riū, q Respublica & fiscus nō sunt idē, avī text. ff. q po. in pig. ha. l. si pignus. b de edil. edi. in l. j. s. illud. de bo. pos. l. nō est ambigendū. de manu. l. 4. s. nihil. & ff. de iur. fisci. non intelligitur. s. si in locis. ff. de leg. l. sciendum. in prin. In sti. de re. diui. s. thesauros. circa fi. t Sol. dicēdū est, q Respubli

4 ca dē accipi quatuor modis. Primò, pro toto vī Imperio. Scdō, pro Republica Romanorum. Tertio, pro Republica cuiuslibet ciuitatis. Quarto, pro Republica cuiuslibet municipij, vt no. in auth. de hī. & Fal. in prin. coll. j. e Primò mō accipimus Reipubl. p toto vī imperio, & tunc verū ē q fiscus, & Respub. sunt idē, sicut spēs ē idē cū suo gñe, per l. si qd earū. s. inter emptū. ff. de leg. 3. nā posito fisco, ponitur & Respub. nō ecōtrā, sicut posito homine ponitur animal, non econtrā. Ita dēt intelligi hāc gl. in d. l. nō a cū ambigendum, & l. inter pu-

5 blica. s. j. cum simi. & per hoc patet, t qd pcedit libellus si qs ageret nomine vniuersali Reip. sicut si ageret nomine fisci. l. 2. in prin. ff. eod. vbi dī agi nomine. Reipub. & l. fiscus, la 2. in prin. in glo. j. eo. ti. & l. si seruus pluriū. s. 2. in gl. super vers. vt ei. de leg. j. Si verò accipiamus Reipubl. scdō modo. s. pro Reipub. Romanorum, & tunc hoc potest considerari inquātum Reipub. Romanorum, prout erat ab initio, qn regimen vniuersale erat apud illam Reipub. tunc idem, qd s. proxi. dixi. Si verò intelligimus pro Reipub. Romanorum, hoc est pro iuribus competentibus illi ciuitati Romane, prout est distincta ab imperio Romano vniuersali, vt in iurisdictione, quam habebat intra centesimum lapidem, vt l. j. s. cum vrbē. ff. de offi. præfec. vrb. & in aliis iuribus, quæ intra territorium suum habet, tunc Respub. Romanorum, & fiscus non sunt idem, vt d. l. sciendum. ff. de leg. Si verò accipimus tertio, & quarto modo. s. p Republica alterius ciuitatis, vel municipij, sine dubio non est idem cum fisco, vt apparet ex l. j. de bo. vacan. & ex alia rubrica, quam nos habemus j. de iur. Reipub. quæ differt ab ista. Differt ergo fiscus à Republica vniuersali, vt species à suo genere, vt s. dixi. Videndum est ergo, quid sit fiscus in specie, dicit gl. t quod fiscus est imperialis, vel camera Imperij. Hoc. s. multipliciter potest intelligi, vel pro loco ipso, vbi est domus, quæ vocatur camera fisci, sicut appellatur ius locus, in quo redditur, qd est falsum: quia est extra propositum nostrum, quia hic loquitur de acquisitione bonorū fisci per fiscum. Quare dicitur, ipse & c. vt ff. de iust. & iur. l. pe. t vel pro priè loquendo appellatur imperialis camera, quicquid ad cōmodum pecuniarium Imperij pertinet, probatur in l. sed Celsus. in prin. ff. de contrah. emptio. sicut mensa dicitur ipsa negotiatio magis, quàm locus, vbi mensa tenetur, vt l. cum pater. s. mensa. ff. de leg. 2. & l. si. de instito. Alia verò, quæ ad iurisdictiones, & honores Imperij pertinent, & nō ad commodum pecuniarium, & burfale, continentur nomine Reipubl. & non fisci, vt d. l. sed Celsus. in prin. & l. 2. s. hoc interdictum.

6 ff. ne quid in loco publico. g Ex prædictis probatur, qd idem est dicere, procurator fisci, & pcurator camerae, & ita vtitur curia Ro. ¶ Quæro, nunqd camera fisci & Imperatoris sint idem. Gl. dicit, q non, licet eadem priuilegia habeant. Contra hoc videtur casus in d. l. 2. s. hoc interdictum. ibi, res enim. ff. ne quid in loco publico, & in l. bene à Zenone. C. de quadr. præsc. Rñ. aut accipimus cameram Imperatoris, prout est Imperator, & ita loquuntur p̄ria. Aut prout est priuatus, & tunc differt camera Imperij à camera sua. Et ita loquitur hāc gl. & ideo dī alius procurator Cæsaris, & alius procurator fisci, vt

7 roin hac gl. ¶ Quæro, vnde fiscus dicitur. Glo. dicit, quod dicitur quasi fixus, id est, firmus, quia semper est diues, & soluen-

8 do. h Vel dic, quod idem est, quod saccus, quod declara, vt in gloss. in l. in prouinciis. super verbo, fisci. j. de nume. & i actua. lib. 12. ¶ Quæro, quid differt hic titulus à tit. de priui.

9 fisci. Di

a ADD. ¶ Non sunt idem. Adde Bal. in l. constitit. s. de pce. iud. qui ma. iu. eū dem l. properandum. s. de iud. per illum textum, & Bal. in l. si pignus. ff. qui pot. in pig. hab. & Tac. Rebus. hic, num. 2. & ibi dixi, in vers. publico.

b l. si pignus. Et ibi ad hoc vide oīno Bal. in l. si hypothecas. s. t remissio. pig.

c Alex. Circa fi. in l. constitit. de pce. iud. & ibi duo verba per Bar. & dicit Bal.

d in l. properandum. s. de iud. q sola ciuitas Romana habet fiscum, & non alia, per illum tex. & vide Bald. in proce. Digest.

e Respublica. Quomodo accipiat, dic vt per istam no. tex. in l. cum rem. s. qui po. in pig. hab. Spe. in tit. de resti. in integ. s. 2. ver. idem quoque iur. el. 2.

f Alex. Respublica quō accipiat in dubio, an intelligat de Romana. vide qd no. Bal. in l. 2. C. cōmu. de vsuc. Et an ciuitas dicatur respublica, vide Bal. in l. 2. in fi. s. de sen. q sine cer. quan. pfe. per Bal. in proce. Digest. circa prin. Alex. Fiscus & Respub. an idem sint. adde Bal. in rub. C. de hær. vend. & in c. 1. de feu. Marchie. vbi dicit q respublica est put vita in corpore humano, fiscus est put stomachus in homine, q a est saccus ipsius reip. Et in quo differant, vide Bal. in l. j. in fi. de pēna iud. q male iud. & in l. j. de hær. vel act. vend. Ciuitas à fisco in quo differat, Bar. l. itē veniunt. s. ait senatus. de pe. hær. in j. no. & c. & Cy. in l. manc. de ser. fug. vbi dixit p illum text. qd fiscus, & resp. & idē Bar. in d. l. de pēna iud. qd limita, vt ibi per eos, vt Fulg. in l. mancipia. & vide Bar. in l. licitatio. s. fiscus, de publicanis, vbi fiscus nō tenet soluere vecti. Resp. sic, & p Cy. in pce. Digest. in prin. vbi dī, quod non sunt idem numero, sed quod hēnt idem priuilegium, ita sequitur ibi Ang.

g Ale. ¶ Non est idem cum fisco, & c. Vide Bar. in d. l. j. de bo. vacan. li. x. Vi-

h de quæ ibi dixi in apostil. ¶ Bald. in rub. C. de priui. fil. dī fiscus est saccus Cæsaris, vel Regis, vel Reipublicæ, & quod municipia nō habent fiscum, nec episcopatus ecclesiæ habet fiscum, & ibi ponit quæ sint Cæsaris de p se, & quæ fisci. & Bar. in l. item veniunt. s. ait senatus. ff. de pet. hær. & ideo ciuitas non habet tacitam hypothecam, sicut fiscus, secundum gl. & Bart. in l. 2. C. in qui. cau. pig. taci. contrah. & in l. simile. ff. ad munic.

g Ale. ¶ Bal. in l. j. in quarta q. de hær. vel actio. ven. dicit quod Respublica ha-

h bet duo patrimonia, vnum vocatur fisci, & alterum Reipublicæ.

Solucado. Adde Bal. in l. j. in fi. s. de hær. vel actio. vend.

Bart. super trib. lib. Cod.

A 2

fisc. Dicit gl. q. hic tractat de iure cōmuni, & speciali fisci. ibi de cōmuni tñ. & in Sūma Azo. dñr idem f. de speciali tantum. Ita hēnt qdam hic in gl. q. libet lectura posset sustineri recte in telligendo: tñ ex dictis gl. non pōt haberi intellectus. Sciendū est ergo, q. fiscus hēt qdam iura singularia, adeo q. alij habere non possunt, vt cum tractamus de pcuratore fisci, hoc est singulare in fisco, q. nullus alius hēt pcuratorē fisci, nisi fiscus, cum tractamus de causis transferēdis in fiscū, vt ff. eo. l. j. & quasi per totum istum librum. Qñq; hēt qdam iura singularia ex singulari, & speciali pcessionē Principis pcedentis hoc fisco, & non alij, vt l. j. eo. ti. & in multis aliis legibus, vt l. j. de ven. re. fisc. cū pri. cōmu. & de istis loquitur hęc rub. & sequentes tres tituli. Quādā sunt iura, q. cōpetunt fisco, & aliis, tñ fiscus hēt priuilegium, vt aliis pferatur, vt in actione psonali, & hypothecaria, & simil. & de hoc loquit ti. de priui. fisci. Similis differētia est inter ti. de iure dot. & ti. de priu. dot. Hoc ergo vult dicere glo. q. hic loquitur de iure cōmuni, & speciali, hoc est, de iure cōmuni, q. cōpetit fisco, q. alteri non cōpetit, nec pōt pgruere, & de speciali, q. cōpetit fisco tñ, q. posset alteri congruere, tamen non placuit Imperatori concedere, & q. sequitur ibi, de iure cōmuni tātum, subaudi, in quo fiscus est priuilegiatus, vt s. dixi. si habes ibi, de speciali tantum, expone, id est, de priuilegio, q. fiscus habet in iuribus cōpetentib. sibi, & alteri. Quāro, in quo differt hic ti. a sequentibus, cum in hoc tractetur de iure cōmuni fisci. Respon. hic tit. est generalis, sequens vero tit. specialis, vt in gl. habes. & bene, & ita declara hanc glossam.

L E X I.

- 1 Factū legitime ex superuenienti causa non reuocatur. (delicto, remissuē.
- 2 Fiscus hēt bona debitoris tacite obligata ex contractu, vel quasi, sed an ex
- 3 Dominus alicuius rei, quod quis psumatur durare.
- 4 Priuato agenti hypothecaria contra donatariū incumbit probatio, rem prius sibi hypothecatam, quā donatam, fisco non.
- 5 Ratio dubitandi in ista lege quas fuerit.
- 6 Donatio dicitur perfecta ad hoc, ne possit obligari res donata, quando fuit
- 7 Creditores futuri, quando reuocare possint alienata. (tradita.
- 8 Fraus in debitore alienante eo ipso psumitur, quando scit se creditorem habere, vel habiturum esse, & bona eius non sufficere.
- 9 Probatio prioritatis temporis potest fieri testibus publicis, si in primis articulis tempus non fuit deductum.
- 10 Actio penalī non datur contra heredem.

- S** I PRIVSQVAM. Hęc est notabilis lex, & bona, & malē cōiter intellecta. bñ hoc intendit. † In dubio donatariū a fisco puentus hypothecaria, dēt probare donationē pcessisse, vt absolutio sequat.
- a h. d. fm primā lect. a Ad euidētiā pmitte, q. † fiscus hēt bona debitoris tacite obligata ex pctu, vel quasi, vt in gl. Sed an ex delicto debitoris bona hēat obligata tacite. dicef j. in l. vni ca. poenis fis. cred. pferri. Itē scias, q. hic filij donatarij qrebant a principe sua spōte, hoc est, ex eo, q. hēatur ad eos regressus per actionē de euictione, q. pñ pmisserat. Hoc pmissio pone ca sum in nube, vt in lra iacet, vt j. declarabo. * Et dic q. pñ meus donauerat qdā p dia Titio, deinde pxit cū fisco, fiscus agit p Titium hypothecaria p his p diis. certē si Titius pbat sibi fuif se donata antequam pheret cū fisco, fiscus nō pōt agere hypothecaria, nec tanq. sit factum in fraudē creditorū. * Sed p, q. immō qui agit hypothecaria, probare dēt rem fuifse in bonis debitoris. l. & q. nondū sunt. s. q. dñr. ff. de pig. So. Quidā dñt hic speciale in fisco. hoc est falsum, q. nec ius, nec aq. tas hoc dictat, q. actore non pbante reo incūbat onus pbandi. l. q. ac cufare. s. de eden. vñ glo. alio mō soluit, q. hic pbat eo ipso, q. pñum non pbatur hoc est violare literam. † Tertia so. est, q. hic vtraq; pars fatebat fuifse pñs qui donauit, vñ psumit durasse quoad cum fisco pxit, vt l. id. q. nñm. ff. de reg. iu. & l. siue possideris. s. de pb. & hanc tenet gl. q. est vera recte intelligēdo. Tñ p declaratione istorum qritur, vtrum hęc lec. p tineat ius cōmune, vel singulare in fisco. gl. super rub. dicit, q. p tinet ius cōe. Præterea de iure cōi est, q. id, q. semel fuit nñm, psumatur nñm durare, nisi pbetur pñū, vt dictū est. Præterea tex. vñ hic dicere idē in aliis creditorib. dum dicit, q. citra fraudē
 - 4 creditoris, &c. In pñū est veritas. † Pro cuius euidentia dēs dicere, q. si priuatus agit hypothecaria p donatariū, sibi incūbit onus pbandi rem fuifse prius obligatam, q. donatā. l. de reb. s. de do. ante nup. q. est singularis ad illud. sed est singulare in fisco b. q. donatario incūbat onus pbandi rem prius donatam, q. obligatam, hic est casus. Pone ergo in terminis casum. donatariū fuit puentus actione hypothecaria a fisco. fiscus pbat pctum fuifse de mense Maij, donatariū pbat donationē fuifse factam eodē mēse Maij. vñ nō pstabat de prioritare, &

posterioritate tpis, quīs dēt obtinere? Rñ. q. onus pbandi incumbit donatario, & si hoc pbat, non rescinditur per hypothecariam, vel tanq. alienata in fraudē. Secus si priuatus ageret, vt d. l. de reb. q. dñr notandū, & fm hanc lec. hęc lex continet ius singulare. Non ob. gl. rubricæ, quia non dicit verum. Itē non obstat, q. de iure cōi psumitur durasse dñs, nisi pbetur pñum, quia hic vtraq; pars fatebatur ipsum dominum fuifse, & ipsum eundem alienasse, sed de prioritare tēporis, & posterioritate dubitat, q. hac lege determinatur. Nō obstat tex. qui vñ dicere idē in aliis creditoribus, quia pone casum, vt in gl. dñr vt nihil facit. quasi dicat, fiscus non pōt illā reuocare p hypothecariā, vel tanq. alienatam in fraudem creditorum, si hoc fuerit probatum nō dicit de aliis creditorib. agentibus.

- 5 † Ex hoc apparet, q. fuit rō dubitandi in l. ista, vtrū fisco incūbit onus pbandi de prioritare tpis, sicut priuato. & hęc lex remouet, & melior rō, q. illa, q. ponitur in glo. nostra. nemo. n. dubitat, q. obligatio bonorū nō trahatur ad præterita bona. quia clarum est, q. quis nō pōt alienare aliena bona, vt iura vulgata dñt. c. Quāro, dñr hic, † q. dēt probari donatio pfecta,
- 6 qualiter intelligatur perfecta? Rñ. simplici cōuentione dñr donatio pfecta, hoc est irrevocabilis. Insti. de donatio. s. aliq. & l. si qs argentū. s. de donatio. Sed quātū ad pñtem mām intellr pfecta. l. traditione. Añ. n. q. res tradatur, donās remanet dñs, & sic pōt eam obligare, arg. l. q. dñr saepe. s. si res. de pñhē. emp. dicit glo. de hoc est text. in l. si. s. Lucius, ff. de dona. facit s. de rei ven. l. quoties. q. dñr notādū, & altero die de fco habui. ¶ Ve nio ad scdām lecturā. In dubio donatariū reuocatoria puentus a fisco, dēt pbare donōnē pcessisse, vt absofo subsequat, hoc dicit. hęc differt a prima, quia hic agitur Pauliana, in pcedēti agitur hypothecaria. Et no. ex ista lec. q. dñr creditorib. futuris nō ppetit ius reuocadi alienata in pteritum tanquām in fraudē creditorū. & in hoc est ius cōe inter priuatū, & fiscū. sed si de prioritare, & posterioritate dubitat ne fraudei fiscus, eius fauore donatario incumbit onus probationis. casus est hic. d. Op. † q. creditores futuri possint reuocare, vt not. s. de donat. añ nup. auth. sed iā necesse. & ff. q. & a q. l. sed si maritus. in fi. Dic ergo bñ, qñq; in pteritū fuit facta alienatio ficta, & imaginaria, & tūc pinde est, ac si nō esset alienata, & iō tūc futuri creditores poterūt reuocare. ff. de pñh. emp. l. nuda, & l. imaginaria. de reg. iu. Qñq; alienatio est scā verē, & tunc aut creditores futuri sunt hi, quorū pecunia priores liberati sunt, tūc poterūt reuocare. l. ait pñor. s. ita demū. & l. nisi priores. ff. q. in frau. cre. Aut nō qdē tpe alienationis vllō mō cogitauerat de futuris creditorib. & tūc nō ppetit eis reuocatoria, q. nō pñt dici i eorū fraudē alienata. & ita loqñ hic. sed si iā dñr futuris creditorib. cogitauerat, eis pñt ppetere reuocatoria vtilis, vt d. l. sed si marit. i. fi. ff. q. & a q. & d. auth. sed iā necesse. & ista
- 8 † fraus psumit eo ipso, q. scit se creditore hñe, vñ habiturū eē, & bona

- a ADD. Pri. leg. Vide Ang. in l. matrem. s. de prob. allegantem istum tex. No. quod legitime factum ex superuenienti causa, non retractatur.
- b Fisco. Adde quā sit ratio singularitatis, per istum in l. non puto. ff. eo. & Alex. in l. & quā s. quod dicitur. ff. de pig.
- c Ale. Dñr No. q. si eadē die bona fuerunt donata, & hypothecata fisco, psumunt hypothecata fisco, & postea donata. Idē notat Bal. in l. si debitor. s. d. priui. fil. Idē in dote, fm Bal. in l. ad exactionem. s. de do. promiss. per Bar. in l. & quā nondū. s. i. ff. de pig. vide tamen singulariter Bald. in d. l. de rebus. vbi præterquam in isto casu videtur, q. fiscus non habeat hoc priuilegiū, scdām q. pulchre no. per Bar. in l. si is qui. in fi. de iur. fis. Sed p ista hic dñt per Bar. idem Bar. videtur expresse contrariū voluisse in l. non puto. ff. de iur. fil. per illum tex. dicit enim ibi, q. si reperiantur duo instrumenta eadem die confecta, psumitur pcessisse instrumentum priuari, & nō fisci. cogita. Alex. Hypothecaria agens tenetur probare re fuifse in bonis debitoris. Spe. in ti. de pig. s. i. ver. sed an agens. Cy. in l. si te non retinente. in fi. de precario, & Spe. in ti. de oblig. s. j. ver. quid dēt creditor. & ver. sed quādo, & ibi dicit, an sufficiat probare tunc debitorem tenuisse, vbi distinguit si agatur contra extraneum, q. non, si contra debitorem vel habentem cām ab eo debitore, sic. vide Bar. in l. de reb. s. de don. ante nup. post Cyn. ibi, & de materia vide Cy. Bar. & Sal. in l. cū res. si ali. res. pig. dat. sit. & Flor. in l. ante oī. de prob. & Bart. & Sal. in l. rem alienam. ff. de pign. ac. de quo do. Ang. in l. itē Seruiana. Inst. de ac. in ver. scdō, pro euidentia. adde Ang. in l. matrem. s. de prob. in fi. & Arc. in l. item Seruiana. & Lud. Rom. in suis singularibus, in litera, l. nu. 59. Et intellige hęc dicta siue agatur, vel cōueniatur fiscus, scdām l. de Arc. & Cy. in d. l. de rebus, per illum tex. & est rō, quia qui asserit se creditore nullum ius in rem deducit, sed solum fundat se in prioritare tpis, idē dēt probare, vt dixit Bar. in l. non solū. s. sed vt probari. ff. de ope. no. nun. & in l. matrem, præalleg. & ibi Barro. Bald. & Sal. & Bar. in l. si is, qui. ff. de iure fisci. & Arc. in l. item Seruiana. in ver. not. ex hoc. Bar. in l. ait pñor. s. ita demum. ff. de his, quā in frau. cred.
- d Alex. Casus est hic. An futuris creditorib. competat reuocatoria re alienata tanquām alienata in fraudem creditoris, vide Bald. in rub. quā in frau. cred. ibi, quāritur cum concessissem,

a & bona ei⁹ n̄ sufficere, vt l. si quis ff. q̄ i frau. cre. a ¶ Op. ff. e. l. nō puto. vbi i dubio succūbit fiscus, si de prioritate vel poste-
rioritate nō p̄stat, fm q̄ Dy. ponit ibi casum. Sol. itelligo legē
istā stricte. Cdonatario p̄ueto, aliter stare, ḡnalitati illius l. nō
9 puto. ¶ Quæro, si i hypothecaria, vel Pauliana p̄bauit mihi
rē donatā eē, vtrū post publicationē testiū potero p̄bare do-
nationē p̄cessisse? n̄. sic, nisi in priorib. articulis fuisset articula-
tū d̄ tpe. arg. extr. de testi. c. ex tenore. & dixi s. de p̄ba. auth. q̄
semel. ¶ Venio ad tertiā lec. ad cui⁹ euidētiā p̄mitte, q̄ ex ti. d̄
his q̄ i frau. cre. ori⁹ q̄ dā actio i factū p̄ alienatē. q̄ ad hoc ē vti-
lis, vt p̄cessio. bo. alienas i fraudē, n̄ effugiat penā carceris. l. j. i
10 si. ff. q̄ in frau. cred. & fm hāc lec. breuiter h. d. Actio. q̄ dā
alienatē i fraudē, n̄ intērat p̄ h̄dē, si p̄bat aliēationē p̄cessisse
debitū. h. d. Ista lec. nō placet, q̄ illa actio cū sit poenalis, vt ex
maleficio, n̄ dā p̄ h̄dē. l. in honorariis. ff. de act. & obl. posito
tñ, q̄ hēc lec. p̄cederet, examina eā p̄ teipsū, vt i gl. q̄ clara ē.
a ADD. ¶ Cred. An p̄fessio dotis facta constante m̄monio p̄ iudicet credi-
tori, vel dicat scā in fraudē creditorū tā p̄sentitū, q̄ p̄teritorū, & fu-
rurorū. de quo p̄ Bar. in l. si cōstare. i p̄ri. in ver. q̄o q̄ si vir. ff. sol. mat. & i
l. si. s. q̄. pot. in pig. hab. post gl. ibi & gl. in l. j. de do. cau. p̄ Bar. Im. & Raph.
in l. j. ff. sol. mat. & Bar. cōcludere videt q̄ sit facta in fraudē, cum qua opi.
trāsīt Bal. & Imo. & Cuma. in d. l. si cōstare. Sed vtrū istud habeat locū in
p̄teritis, & futuris est dubiū, de quo vide gl. Barr. & Bal. in auth. sed iā ne-
cessē, s. de don. ante nup. & ibi Cy. & Sal. & magis cōis est opi. q̄ non hēat
locū in futuris, q̄ gl. in dicta auth. sed iā necesse. nisi eēnt aliqua indicia q̄
voluisset fraudare creditores, etiā futuros, q̄ frans q̄o p̄sumatur, vide
Bal. i cōl. incip. p̄ctus talis est. maritus, & c. i h. & Bar. in d. l. ait p̄or. s. ita
demū, & Bal. in rub. eo. ti. in ver. q̄o cū cōcessissem. de quibus vide Are.
in s. fuerat. Inff. de act. in ver. quid aut si dos. idē in l. 2. s. creditum. ff. si cer.
pet. Alex. Sed an fiscus habeat necesse vti reuocatoriā in fraudem credi-
torum, sicut priuatus, vide Bal. in l. si. s. de reuo. his, quæ in frau. cred.

LEX II.

- 1 Susceptores dicuntur hodie thesaurarij.
- 2 Tabulariorum officium, qui cum susceptoribus mittebantur, erat saepe su-
ceptoribus dicere, debitores fisci non computare simpliciter.
- 3 Ratiocinatores si computant rationes, quando eorum computatio habeat
vim sententiæ, & ex ea oriatur exceptio rei iudicatæ.
- 4 Computatio simplex erronea, non nocet, nec habet vim sententiæ erroneæ.
- 5 Lex ista an habeat locum in computatione iuridica, & vere facta.
- 6 Computatio facta ab eo, ad cuius officium spectabat, quos effectus producat.
- 7 Computatio erronea vsq; ad xxx. annos retractatur, post habet vim sententiæ.
- 8 Lex ista, quod habeat locum in officialibus aliarum ciuitatum.
- 9 Ciuitas habet officiales triplicis generis.
- 10 Calculatio facta inter priuatos quam fidem faciat.
- 11 Sententia lata per delegatum, an possit per superiorem approbari.
- 12 Notarius expedienda per iudicē expedire nō pot: notarius enim ea tantū,
quæ sunt voluntaria iurisdictiones, expedire potest, si sibi committuntur.
- 13 Productio actorum potest per notarium expediri.

INSTAR. Cōputatio scā a tabulariis, seu calculatorib. vim
sn̄a nō hēt quo ad p̄dēnationē, nisi p̄ iudicē p̄firmet, h. d. se
cūdū vtrāq; lec. Et q̄a lex ista p̄fueuit reputari difficilis, p̄ ei⁹
declaratione diuideo gl. q̄a p̄riō p̄mittunt q̄dā ad euidētiā. Se-
cūdō examinat lec. Tertiō circa eas format tria dubia. Vtrū
inducit in arg. ad q̄onē, & postea colligit q̄dā notabilia. Scda
ibi, horū. Tertia ibi, & sū hēc vera. Quarta ibi, iūe no. hic arg.
Hoc p̄misso videbitis hāc legē clarā. Ad euidētiā scias primō
qd est cōputatio. dic vt in gl. ibi, mittere etiam ad quatuorlos.
1 ¶ Scdō scias, q̄ olī mittebant ad p̄uicias tabularij cū susce-
ptorib⁹, vt dicit gl. hic, & mittebant susceptores q̄ hodie vo-
cāt thesaurarij, & cū eis mittebat aliq̄ notarij, & ita hodie ob-
2 seruat curia Roma. ¶ Tertiō sciendū est, q̄ istorū tabulariorū
offm erat sapē, & frequēter dicere illi susceptori, seu thesaura-
rio q̄ erat debitores, vt eos exigerēt, n̄ aut erat eorū offm cō-
putare. Dicit gl. q̄ intellige verū principālē, sed p̄ quādā p̄se-
quētiā ad eorū offm spectabat cōputatio. Nō. n. poterāt aliquē
denūciare eē debitore, nisi possent cōputare rōnē, ex qua illud
apparet. Hoc p̄misso ad euidētiā, venio ad casum i terminis,
& sic intro i. p̄e gl. pone. Isti tabularij cōputauerūt vnā rōnē,
3 ex qua n̄ assignauerūt eē debitore fisci i certa q̄titate. ¶ Quæ-
rit vtrum ista cōputatio & assignatio vī sn̄a hēat, ita q̄ possit
fieri p̄ me executio, & n̄ admittat ad defensionē, sicut nec post
sn̄am. Rñ. Impator, & d̄t, q̄ nō, nisi talis cōputatio fuisset ap-
probata p̄ p̄curatorē Cesaris, h. d. & fm hoc n̄ hēat vim sn̄a
p̄dēnatoriā. Vel pone scdō, q̄ tales notarij, vel calculatores
cōputātes rōnē, scripserūt me nil dēre, & me integrē soluisse.
Quæro an ex tali cōputatiōe oriā exceptio rei iudicatæ, sicut
p̄ sn̄am oriā ridet Impator q̄ n̄, nisi fuerit approbata p̄ p̄cu-
ratorē Cesaris. Ista sunt duæ lecturæ, q̄ ponunt in secunda
pte gl. Horū aut cōputatio n̄ ē rata, nisi sic scā ratificet, vñ p̄riā
n̄ hēt vī rei iudicatæ q̄rū ad executionē, nec scda q̄rū ad solu-
tionē. Et licet gl. videat facere d̄fiam inter primū, & fm casū
in p̄sona iudicis, q̄a prima loq̄t in p̄sīde, scda loq̄t in p̄curato-
re Cesaris Hęc n̄ notat iuris ministeriū, sed scā accidentiā, vt

patet ex scda pte gl. & legib. alleg. i. ea. & hoc no. p̄stis rōci-
natorib. monētē, q̄ faciūt scribi rōnes, & similia. ¶ Venio ad
4 tertiā pte gl. & circa has lec. q̄rūt tria. ¶ Priō, an hoc sit verū si
cōputatio sit scā p̄ errorē. n̄. sic. Differt. n. a sn̄a. Nā cōputatio
simplex scā p̄ errorē nullo mō nocet. In sn̄a verō distiguit:
aut ē exp̄ssus error, aut nō. l. j. ff. q̄ sen. sine app. rescin. Et sic ap-
a paret, q̄ cōputatio erronea n̄ hēt vim sn̄a erroneæ. a ¶ Quæ-
5 ro vtrū hēc lex hēat locū in cōputatione iuridica, & verē scā.
Rñ. q̄ aut cōputatio ē scā ab eo, ad cui⁹ offm nō p̄inet, & sine
6 dubio n̄ hēt vī sn̄a, imo nullū effectū, vt s. si a n̄ p̄. iu. ¶ Aut
ē scā ab eo, ad cui⁹ offm spectabat, & tūc non hēt vim sn̄a, vt
mādet executiōi, vñ pariat exceptionē rei iudicatæ, vt hac le-
ge, sed valet quo ad alia. Priō, q̄a ex tali cōputatione assignata
iudici p̄ iudex p̄cedere p̄ illū assignatū debitore, nisi ille se
7 legitimē defendat, vt j. de apo. pub. l. j. & dictū ē s. circa casus
positionē hēt ēt aliū effectū, q̄a si qdē aliq̄s vult reuocā cō-
putationē rōne erroris habiti i cōputatiōe, hoc p̄t facere vsq;
ad triginta ann. tñ. vt l. calculi. ff. de admi. rerū ad ciuit. p̄inē.
& sic p̄ xxx. an. hēt vim sn̄a diffinitiuā. Aut q̄s vult retracta-
re cōputationē respectu gratiæ adhibitæ in ea, vt q̄a calcula-
tor admisit aliquā exp̄sā, q̄ admittere n̄ dēbat, vel cōputauit
in calculo, q̄ cōputare n̄ debuit, & tūc p̄t retractare vsq; ad x.
vel xx. an. fm distinctionē posita in l. oēs, s. j. s. de p̄scr. xxx. vel
xl. an. Et sic post illa tpa hēt vim rei iudicatæ. Sed si fuisset de-
ductū in sn̄am iudicis, statim hēret effectū suū. hoc vult dice-
b re tertia pars gl. ¶ Quæro, vtrū hēc lex hēat locū in officiali-
8 b⁹ aliarū ciuitatū. Vñ hic, q̄ sic, ex gl. hic i fi. & s. in rub. q̄ d̄t, q̄
hēc lex cōtinet ius cōe, & placet. Nā hēc l. cōtinet ius singulāre i
fisco, q̄a facit mētionē de q̄busdā officialib⁹, quos solus fisc⁹
9 hēt, vt dixi i euidētiā lib. sed in effectū iuris cōtinet i⁹ cōe. ¶ Vt
igr hoc declarē, sciendū ē, q̄ ciuitas q̄rū ad p̄positū spectat, hēt
officiales triplicis ḡnis. Quidā. n. suat calculatores, & reuifo-
res rōnū tñ, & tūc qd eorū calculatio operet, dēnt ē s. Quidā
sūt iudices, seu syndicatores, q̄ hñt oēs officiales p̄dēnare, vñ
absoluere, & tūc qd opet eorū sn̄a, ēt s. dictū est. Quidā sunt
administratores, vt priores, & p̄sules, seu antiā fm diuersita-
tē locorū, & istorū decisio, seu cōputatio qd opet, hēs in text.
s. de trāsa. l. p̄ses. Etia hęc sunt multū vtilia p̄ calculationib.
& cōputationib. q̄ quotidie fiūt. mō hēs istā mām, q̄ est multū
10 vtilis & quotidiana. Quæro, q̄d in cōputatiōe scā inter priua-
tos. Rñ. q̄nq; inter priuatos erat lis, calculator fuit posu⁹ a iu-
dice inter eos, & tūc talis calculatio valet, & plenā n̄dē facit,
l. 2. s. d̄ vsu. & fruc. legatorū. posset tñ p̄textu erroris officio iu-
dicis hoc cōmittentis retractari, vsq; ad sn̄am. s. de iur. & fac.
igno. l. error. & l. arbitrio ff. q̄ sat. cog. & l. si. a q̄. app. non licet.
Si vero cōputatio ē scā ab ip̄lis partib⁹, tūc sunt aduertēda ver-
ba assignatiōis, vt si qd cōtineat calculationē tñ, respū erro-
ris p̄t q̄ncūq; reuocari, vt s. d̄ erro. calc. l. j. Si verō cōtinerēt pa-
ctū, vñ irāfactiōnē ḡnalē, vñ spālē, tūc facerēt p̄iudiciū, vt l. em
c p̄or. s. Lucr⁹. ff. de pac. & s. d̄ trāsa. l. si qdē. ¶ Venio ad quar-
11 tā pte gl. & inducit gl. istā l. ad duas q̄. de prima vide gl. q̄ bñ
determinat. de scda vide p̄ Inn. extra. de of. delē. c. prudētiā. &
ibi no. Bern. in gl. j. in fi. & vide ibi gl. in s. diffinitiuā. ver. iūe si
d plures iudices. ¶ Gl. q̄rit, an sn̄a lata p̄ delegatū possit p̄ supe-
riorē approbari, dic vt l. licet. s. d̄ iudi. l. tē de arbitrio, an possit
12 ratificari sn̄a ab illo data. ¶ Vtrū gl. no. ex l. ista, q̄ illud faciē-
c dū ē p̄iudicē, q̄ nō p̄t p̄ notariū expediri. alle. l. a p̄cedēte. s.
de d̄ta. Dic bñ, q̄ illud, qd est faciendū p̄ iudicē, cū plenā causā
cognitionē requirit, nō p̄t expediri p̄ notariū, ēt si sibi cōmittat,
vt l. nec quicq̄. s. vbi decretū. ff. de offi. proconf. & le. Ea verō
q̄ essent voluntariæ iurisdictionis, possent per notariū expe-
13 diri, si sibi cōmitterētur, q̄a in hoc ip̄se est iudex. ¶ Non tñ re-
perio, q̄ apud notarium possint expediri aliqua, nisi sola pro-
ductio

- a ADD. ¶ Sn̄a. Ego limito, nisi error esset modicus. Bal. in l. si cui. ff. de cōd. & dem. idē in l. omnem. s. ad Tertullia. & quid si fuerit erratum in cal-
culo temporis, Pau. de Cast. consil. 34.
- b Ang. Quæro, an qñ sit assignatio hu⁹ cōputatiōis iudici, & fm eā iudex p̄-
nunciat, dēat ille, q̄ gessit, citari⁹ Vñ q̄ sic, alias nō valeret sn̄a. ff. de re iu.
l. de vnoquoq; Sed vñ casus in p̄curatū in istis sentētiis, q̄ sup cōputatio-
nib. rōnū feruntur. l. qd pars non sit citada, & qd contra absente pronun-
cietur. ff. de admi. re. ad ciuit. per. l. 2. s. quod de frumentaria. & ibi Bar. qui
vult, quod istud sit regulare in istis rationibus, licet ibi gl. videatur dice-
re, quod est casus specialis. Et nō. bene hoc singulare dictum.
- c Ang. Si qdē no. q̄ d̄t p̄bōnē. s. p̄xi. ibi, & plenā facit p̄bōnē. & sic no. q̄ ta-
lis appōlicus nō ē iudex delegatus, alie q̄n talis cōputatio nō solū p̄bōnē
sed ēt executionē paratā hēret. l. a diuo. Pio. in p̄i. ff. de re iu. Ea aut q̄ sunt
p̄batiōis solū n̄ hēt executionē paratā, vt ē gl. ff. de iure iu. l. sed & si pos.
- d Ale. ¶ Iudices. De ista glo. vide Bal. in l. 1. s. si a non compe. & Bar. in l. licet.
ff. de iud. & in l. Pompo. de re iud.
- e Nō pōt p̄ notariū expediri. Tu dic, q̄ id, qd per iudicem dēt expediri, &
plenā causā cognitionē requirit, non pōt per notariū expediri, de quo per
istū in l. j. s. de plano. ff. de offi. proconf. & in quibus causis requiratur ple-
na cāa cognitio, no. Spe. in ti. de iurif. om. iud. s. postremo, ver. sciendū est.

a ductio a actorū. l. eos. §. i. §. de app. & ibi not. in qbusdā auth. ibi positis, l. auth. si appellatione, & in auth. quæ supplicatio, de precib. Imper. off. & facit ad prædicta l. 2. §. de affec. Non habentis alia hic. & hæc sufficiant de materia huius legis.

a ADD. ¶ Ale. No. istud quod Bar. vult §. proximi. ibi, nisi sola productio, quod productio instrumentorum possit fieri coram tabellione officij, iudice absente. Item no. auth. quæ supplicatio. §. de precib. Imper. offer. & licet Bal. teneat contrarium, per no. in l. iubemus. §. de libe. cau. vbi est gl. quod confessio apud tabellionem officij in absentia iudicis facta nihil nocet. Circa quæ Inn. de probatio. c. quoniā. vbi videtur tenere opi. Bal. scilicet, quod tabellio non possit recipere instrumenta, ad hoc, vt dicantur de actis, nisi de iudicis commissione. gl. ff. de testib. l. current. Bar. j. de agrico. & censu. l. cum scimus. vbi ponit limitationes circa gl. l. iubemus. vide etiam Bart. & Bal. in d. auth. quæ supplicatio, & vide gl. in l. hac consul. C. de test. & quod ibi notauit. Per notariū an possint expediri fienda coram iudice. quid si iudex sit & notarius. Bar. in l. competimus. de proxi. sacro. scrip. dicit, quod iudex potest ferre sententiā ex actis a se scriptis. Bal. in l. iubemus. de libe. cau. tenet quod quis non potest esse notarius, & iudex, vbi iudex est ordinarius. Vidi tamen dictum Bart. pluries seruari in practica, & maxime in officialibus castorum, qui non habent notarios, Bal. in l. si seruus communis. ff. de stip. ser. q. tenet quod iudex non possit scribere acta corā se facta. alle. tex. in c. cum a nobis. de testib. & ibi Anch. per tex. in c. quoniā. Bal. in d. c. cum a nobis. dixit. Aut loquitur in iurisdictione voluntaria, & tunc potest. Aut in contentiosa, & in leuib. & potest, in auth. nisi breuiore. §. de sent. ex breui. reci. Aut in maiorib. & non pōt arg. l. ne in arbitris. §. de arb. Bal. in l. iubemus. §. sane. §. de sacrosan. eccl. & Anch. in c. cum a nobis. Bal. in l. si consul. de adop. ff. & Imo. in d. l. seruus communis, vbi dicit de officialib. castorum. fallit tamen, nisi cōsuetudo esset in contrariū, vt est tex. in c. cum dilectus. de fide inst. quod tenuit Anch. in d. c. cum a nobis. quib. adde Bar. in auth. nisi breuiore. vbi dicit, q. quādo agitur coram arbitro, qui potest sine scriptis ex partium conuentione procedere, potest ipse testificari de gestis coram se, quasi ex præmissis voluerit partes stare dicto arbitri, q. tenuit etiam Imo. in c. cum a nobis, & in c. j. de iud. & d. Abbas in c. ex literis, de probatio. & d. Ant. in c. cum ad sedem. de rest. spo. & in c. si cut. de sen. exc. & istud dictum reprobat d. An. in c. Quintauallis. de iure iurando, vbi circa h. d. Bart. dictum posse procedere actis tendentib. circa ordinaria iudicis, non aut in decisorijs. Et istud etiam sequitur Ro. in l. sciendū. de verb. obl. & ira procedet q. no. Ang. in auth. nisi breuiore. Sed aduertere quia ista cōcordia Ant. mihi nō placet, q. si pcedit sine scriptis, ad q. d. ponderat acta tendentia ad ordinationē litis cogita. Bal. in d. auth. nisi breuiore, dicit q. in litib. paruis pōt, si hoc dicit cōsuetudo, alias secus, sed nec ista opi. Bal. placet, quia si verum esset, q. istud dictū esset per consuetudinem. c. si. de consu. quare puto in hoc cōsiderandū qualitatē psonarū iudicatis, vt si est legalis, & bonæ opinionis, pcedat dictū Bar. alias secus. & moueor p. tex. no. i. c. 2. de ope. no. nū. & gl. i. c. expedit. 12. q. j. & Host. i. c. si. de dolo, & cōtu. & p. d. Ant. in c. postremo. de app. An actorū productio possit expediri p. notariū adde, q. idē voluit Bal. & Doc. in l. 2. §. de edē. Bene facit l. iubemus. §. de epis. & cler. Bal. in d. l. 2. dixit multū no. q. notarius nō pōt recipere productionē aliquā ad probandū, neq. instrumenta, neq. testes, neq. iuramentū testis absq. cōmissione, vel iudicis præsentia. p. gl. in l. hac consul. §. de test. & idē Bal. in auth. quæ supplicatio. de precib. Imper. off. q. no. aliās bene p. recipe de iudicis cōmissione testis examinationē, vt tex. no. in cle. j. de off. deleg. & ibi Doc. & no. Inn. & Doc. in c. quoniā contra. de pbatio. q. tū an sit verū indistinctē, q. est articulus diffusus, vide Bal. & ibi Pau. de Ca. & do. meū, in l. hac cōsul. §. de test. & Gul. de Cu. Bal. & Sal. i. auth. sed index. §. de epis. & cle. & Spe. in ti. de teste. i. c. 2. de iu. in 6. & Bal. i. auth. apud. §. de fid. instr. & per do. Abb. in c. cū causam. de test. & Bal. Sal. i. l. iudices. eo. tit. & Im. in l. si q. signatorib. ff. quēadmodū test. aper. & vide optimū dictum Bar. in l. admonēdi. in ver. testis. ff. de iure iur. Et in eo quod §. dixi notariū nō posse recipere dictū testis sine cōmissione iudicis, adde q. hoc verū, si ē de partiū cōsensu vellet hoc facere. Itē voluit Bal. in §. itē sacramenta. de page Consta. in ver. fin. mores, in discursu. Sed aduerte, q. forte hoc nō est verū, & moueor q. partes possunt in totū remittere iurē testis. c. nūc de testibus. extra de testi. & no. glo. si iā valebit in l. j. de feriis, ergo si hoc facere possunt, quāto magis possunt facere, q. testis minus solenniter iuret, arg. l. j. circa prin. §. de rei vxō. act. Cogita. Item facit gl. in Cy. in arg. §. notarios, q. dant dilationē partibus, vel recipiunt testis examinationē iudice delegante, q. non valeant, q. illa dicta dēnt recipi ab hēntē iurisdictionem, vt §. de fid. instr. auth. apud eloquentissimū. q. vltimū est verū, vt in auth. de trien. & semit. §. & q. sape. collat. terti. i. quod tū dic, vt ibi dixi. Item not. ex hac gl. quod ratiū bitio non trahitur retro in alterius præiudiciū.

* Ang. ¶ præiudiciū. Adde Bar. in l. bonorum. ff. rem ratam hab. et Bal. in l. ordo. C. de exe. rei iud. In contrarium facit q. no. in gl. in l. si indebitum. §. si. in gl. pen. ff. rem ratam hab. Illa est falsa secundum Ray. licet illam teneat Iac. de Are. in l. cum decem mihi. §. j. ff. de solu.

LEX III.

- 1 Procurator Caesaris est iudex inter priuatum, & fiscum.
- 2 Administrator ecclesiæ sicut pōt vendicare rem, quā alienauit, idē fiscus. Idem in administratoribus aliarum ciuitatum, idem in tutore.
- 3 Qui desinit possidere quando possit conueniri vt possessor.
- 4 Actio pignoratitia est personalis.
- 5 Venditor consanguineus veniens ad defensionē emptoris extranei, an possit ex sua persona petere causam cōpromitti vigore statuti disponētis causam inter consanguineos compromitti.
- 6 Interdictū fraudatoriū cōpetit, quādo res aliena fuit vedita. (in fraudem.)
- 7 Edictū de his, q. in fraudē creditoriū, cōpetit, quādo quis alienat bona sua
- 8 Quando agatur contra emptorem, vel contra vendentem rem alienam.

9 Pretium cui restituatur, quando agitur contra emptorem ad rem per fiscū indebite alienatam.

10 Requisita, quando fiscus vendit rem debitoris remissive ad glo.

11 Deceptio ultra dimidiā iusti pretij, nō requiritur in terminis huius legis.

SI MINORI. Debitori fisci soluēti restituit res eius indebite alienata. h. d. Casum in terminis pone in nube, vt litera iacet, & declarabitur j. & aduerte quia hæc lex est difficilis. Dictū est §. l. j. q. fiscus habet obligata bona debitoris sui, mō fiscus, cuius sum debitor, vendidit rē meā minori pretio q. valebat, vel gratia, vel fraude. Certe potero petere corā procuratore Caesaris, vt eā mihi restituat, & habeo pbare quod dolo, vel fraude, siue gratia emptoris fuit vedita, tñ debeo pretium id, pro quo erat obligata, restituere fisco. In hac lege habes quis est actor, q. ille cuius bona alienata sunt. habes q. iudex, q. procurator Caesaris. habes q. d. debet peti, q. restitutio rei veditæ. lex. n. dicit, restitui iubebit. habes q. d. debet pbare actor, q. rem venditā minori pretio interueniente fraude, vel gratia, vt in prin. legis. habes q. d. debet facere actor, q. debet soluere debitū, vt ibi, debitū q. titatē inferenti. Quis aut sit reus, a quo petatur hic non exprimitur. Itē qua actione agitur, hic nō dicitur. Itē nō declaratur hic, cui debitū soluatur, & ideo supplēda est hæc lex in eo, q. d. deficit, propter quæ sunt hic vaticinates lecturarū. ¶ Quæro primò, q. quæ agatur hic, & qua actione Huius gratia sunt hic duæ lect. principales, vna q. agatur p. fiscum, alia q. agatur p. emptorem, q. expediuntur in gl. magna, vers. itē si tradit? erat fundus, & quasi vsq. ad finem. dicunt q. dam, q. agitur p. fiscum, & pbatur per tex. cum dicit, aditus pcurator meus, q. est iudex inter fiscum & priuatū. Nā si ageretur p. emptorem, esset iudex præses prouinciæ, cum lis versetur inter priuatū & fiscum. §. si aduer. ff. l. 2. Sed contra istud op. q. qui possidet, nō potest cōueniri ad rei restitutionem, vt l. si. §. de rei vend. sed fiscus non possidet, q. vendidit, ergo & c. Sol. gl. fiscus vendidit, sed nō tradidit. vel dic, tradidit, tñ habet potestatem auferendi ab eo, cui vedit, sicut oeco nomus, q. vendidit rē ecclesiæ, vt l. iubemus, la. 2. §. sane. §. de sacrosan. ecc. ergo rem habere videtur, vt l. q. actionē, & l. qui potest. ff. de reg. iur. vide gl. magnā ibi, si traditus erat. ¶ Not. ex hac glo. duo. Primò, q. sicut administrator ecclesiæ potest vendicare rē ecclesiæ, quā vendidit, ita fiscus si vendidit rem alienā, etiā vt alienā ex iure pignoris forte, vel alio modo. Secundò no. q. idē in administratorib. aliarum vniuersitatum, q. in administratore ecclesiæ, vt hic in gl. Idē videtur in tutore. arg. l. magis puto §. j. ff. de reb. eorum, sed ista solu. nō videtur vera. Nā licet q. possit facere, vt possideat, nō tñ potest conueniri, vt possessor, vt l. Pomponius §. si is qui precario. ff. de acq. poss. ¶ Sol. Non pōt conueniri rei vendicatione, vt in cōtrario, sed actione personali, qua q. tenet ad restitutionē sic, vt hic agebatur, ¶ ergo hic p. fiscū pignoratitia actione, quæ est personalis. arg. l. j. §. si ven. pig. aga. & tenet istud glo. hic, ex qua apparet, q. non est necesse q. dicamus fiscū possidere, vel posse facere, vt possideat. Non. n. conuenitur vt possessor rei vendicationē, sed personali actione, vt dictū est. Sed p. hoc inflo, q. a pignoratitia requirit rei interuentū, vt Insti. quib. mo. re contra. oblig. in fin. Si ergo ad fiscū nullo tpe res peruenit, non pōt re contrahi pignoratitia illa obligatio. Sol. intellige q. fiscus occupauit res, & incipit possidere, vel etiam si nunq. possedit, si emptorem suū misit in possessionem, illa possessio emptoris sufficit ad pariendū obligationem pignoratitiā, vt l. si creditor pignus. §. j. ff. de distra. pig. licet Pet. aliter sentiat in l. j. §. si vend. pig. aga. ¶ Venio ad secundā lec. dicunt aliqui, q. hic agebatur p. emptorē. Sed p. istud opp. ergo non erit iudex procurator Caesaris, cum sit q. d. inter priuatū, & fiscū, vt l. 2. §. si aduer. ff. Sol. Dicat hic pcurator meus. i. præses prouinciæ fm gl. Vel dic, q. etiā hoc casu procurator Caesaris erit iudex, vt sic inspiciatur forum actoris, hoc est, fisci vendentis, magis quā forum emptoris. Et secundū hoc lex ista continet casum specialem, & singularem, cū alio vendente, nunq. forū actoris inspiciatur, sed forū emptoris, vt l. venditor. ff. de iud. & l. j. §. vbi in rem act. ¶ Et fm istā lec. facit ad q. d. onem, quā disputauit, vtrū venditor consanguineus veniens ad defensionē emptoris extranei possit ex sua psona petere causam cōpromitti vigore statuti disponētis, quod cā inter consanguineos compromittatur, de qua dic, vt in disputatione illa, & quæ in ea dixi, & in l. procurator ad exhib. §. i. ff. rem rat. hab. ¶ Tenendo istam lec. quæro, qua actione agatur contra istum emptorem. Respōdet gl. rei vendicatione, & hoc est clarum, vel interdicto fraudatorio. a ff. de sol. l. si pupilli. in princ. Istud de hoc

a ADD. ¶ Interdicto fraudatorio, Adde tu ad materiā huius interdicti fraudatorii, an & quibus competat, Spec. in tit. de reb. eccl. non alie. §. porro. vers. certum. & in rubro & nigro. ff. & §. de his quæ in frau. cred.

hoc interdicto est singulare ibi, qd' satis cōgruit hic. Nam hic vendita est res aliena in fraudē, ideo cōpetit istud interdictū fraudatoriū, vt d. l. si pupil. & no. in l. j. s. si ven. pig. ag. † Edictū vero de his, q' in fraudē cred. loquitur, qñ quis alienat bona sua in fraudē creditorū, ideo istud est separatū ab interdicto fraudatorio, ppter qd' Io. in arbore actionū posuit sub diuersis titulis interdictū fraudatoriū ab illo. q' in fraudē creditorum. Declarauī plenius in d. l. si pupilli. de solu. † & sic fm hāc lec. agitur d' istum emptorē rei vendicatione, vel interdicto fraudatorio. Contrā, imō dētagi d' fiscum vendētem primo, & in subsidiū deueniri debet ad emptorem, argu. l. primā, s. si ven. pig. aga. Sed illud verum est, qñ veditio tenuit, sed qñ est ipso iure nulla, vt in casu legis nostrā, secus est. Pōt tñ tūc recta via ad emptorem venire, vt hic no. & l. j. s. si vend. pig. aga. ideo gl. hic distinguit, vide eam, & no. Item † pp perfectionē legis qro, cui debitum solui debeat. Glo. declarat hoc in prin. gl. magnā. Et istam qōnem intelligo, qñ agitur d' emptorem. Si enim ageretur d' fiscum, non est dubiū, q' ipsi fisco solui debeat. Emptor. n. non pōt aliquid dicere domino, nec per modū actionis, nec per modū exceptionis, quia ipse non conuenitur. Intellige ergo hanc qōnem, qñ conuenitur emptor, & in hoc casu, cui dēat solui, gl. ponit duas opiniones, quas breuiter iunge simul. Aut enim d'ctus non tenuit taliter, qd' emptor mereatur perdere preciū, & tunc soluetur fisco, nō emptori. Ita intelligi pōt hic arg. l. qui in d'ctib. j. eo. ti. & s. de litig. l. fina. Aut emptor non meretur perdere preciū, & tūc aut solutio facta per emptorem nō est ouersa in utilitatē creditoris, & dēt sibi solui, aliās non, vt in gl. facit qd' no. s. de p'escr. triginta annorū. l. j. & ibi per Doc. Illud aut mēbrū scilicet, qñ d'ctus tenuit, non cōgruit huic legi. q' s. p'ximē dictum est, tenuit hic d'ctus. † Venio ad qōnem, & qro, qñ fiscus vendit rem debitoris, quot requirantur, dic vt in prima gl. & melius in l. j. j. de fide instr. & iure hastā fiscalis. † Quāro, hic d' mi nori precio, an requiratur deceptio vltra dimidiā iusti precij? Dico q' nō, vt in scda gl. Quāro, dicitur, aperta fraude, in quo dēt esse fraus? Dic, vt dixi in tertia glo. Quāro, intra quod tps post cessationem potest fiscus vendere? Dic, vt in quarta glo. Vltimō gloss. magna format duas quāstio. dic, vt in ea.

LEX IIII.

- 1 Metroici dicuntur, qui transferuntur de vno loco ad alium, mensuratione bonorum facta.
- 2 Publicatio bonorum, statu integro remanente, non impedit successionem.
- 3 Statutum publicans propter delictum bona alicuius, non impedit successionem, vel nouam acquisitionem, si eius status non mutatur.
- 4 Bannitus nostri t'pis, qui perdit ciuitatem, perdit successionem sibi delatam ex forma statutorum ciuitatis, non autem sibi delatam de iure communi.
- 5 Bonorū appellatione simpliciter, veniunt futura: nam lex semper loquitur.
- 6 Statuta, quæ disponunt contra ius commune, non recipiunt interpretationem extensiuam.

CERTA FORMA. Publicatio bonorū, statu integro remanente, non impedit quē succedere. h. d. † Ad euentiā scias, q' qñ Imperator capiebat aliquā terrā non sibi amicā, extrahēbat inde homines fortes, & armigeros, & transferebat ad aliū locum, & oīa bona, quæ in illo loco habebant, publicabat, & sic isti homines trāslati vocabantur metroici, à metros, quod est mēlura, q' alius locus mensurabat, & assignabatur eis, vt hic, & infra, nō lice. habi. metro. sup. rub. Hoc p'misso, casus in terminis est clarus, Imperator venit in Italiā, & reperit quandā ciuitatē, quæ erat d' Imperium, & cepit eam, & aliquos homines armigeros extraxit. Modo pater istorū expulso, & alij sanguinei decedunt, qritur an poterunt bona parērum, vel sanguineorū habere. Et dicit, q' sic: quia publicantur tñ bona, quæ isti metroici habebant, non quæ ad eos à parētib. in futurum deueniunt, quia nulla lex phibet eos succedere. a † No. † quæ dixi in sumario, q' publicatio bonorum statu integro remanente, impedit quē succedere. Op. ad hoc ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. l. si qua pena. Sol. ibi fuit scā publicatio bonorū, & status fuit mutatus, quia perdit ciuitatem, & libertatē: hic vero status integer remansit, licet bona sunt publicata. † Ex hoc habes, q' licet ex forma alicuius statuti bona alicuius publicentur, non tñ impeditur succedere, vel de nouo acquirere, si eius status nō mutatur. b † Quid ergo dicis de exbannito? Bñ, ille p'dit oīa iura ciuitatis suæ, vt l. amissionē. s. q' deficiunt. ff. de cap. dñ. & dixi in disputatione, quam feci de hoc, quæ incipit, Lucanæ ciuitatis statuto, &c. Vnde si successio deferatur ex forma statutorum, exbannitus perdit illā. Sed si successio deferatur de iure communi, illam successionē non perdit, casus est hic. Nam vides, q' per translationē perdebat iura ciuitatis p'priæ, qd' indicat verbū, translatio. vt l. j. ff. de noua. tñ retinet ius succedēdi de iure cōi in ciuita-

c te illa. qd' no. c. † Scdō no. q' simplex appellatio bonorū por rigif ad futura, d' qd' dic plenē in l. si ita. ff. de auro, & arg. leg. d per ea, q' no. s. q' res pi. ob. pos. l. fin. Contra istud opp. Nam lex sp loquitur, vt l. Arriani. s. de haret. ff. de p'di. ex le. l. j. & apparet ex oīb. legib. & auth. q' dicunt hodie. † Nā illa die, qua legitur, est illud hodie, & sic apparet, q' postq' successerint, illa bona dēt esse fisci, cū lex illa primo posita adhuc loquatur. Respondeo, ista verba enunciativa etiam si hodie legerentur, nō possent adaptari ad postea q'sita. & posito, q' possent, ad illa nō trahentur. Nā leges illæ p'riæ loquuntur, qñ lex dicit aliquid, q' non est d' ius cōe, aliās secus, vt puta si continet remissionem delictorū, vt l. cum lex. ff. de legib. vel si continet ablationem bonorum absq; delicto, vt hic, & dixi plenē in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. † Vltimō no. q' statuta, q' disponunt d' ius cōe, non recipiunt interpretationem extensiuam, dixi plenē in repetitione l. omnes populi. dic, vt ibi plenē.

a ADD. Ang. † No. Quod ex eo, qd' quis bannitur ex delicto, ex quo veniūt publicanda bona, non equiparatur deportato: nā deportatus nullo modo succedit. l. j. s. de hær. inst. l. si necem. s. si deportatus. de bon. liberto. & ideo gl. insti. qui. mo. ius pat. pot. sol. s. relegati, reprobanda est. hic. n. vides bona publicari, & tñ talis succedere pōt, q' non posset, si æquiparetur deportato. Sed saluo illam gl. quia ibi vult, qd' sit delictum, ppter q' cum ciuitate publicentur bona. vnde p'asupponit, quod sit talis bannitus, q' ex cōdem natione perdat iura ciuitatis. & si sic intellexit, bene intellexit, vnde non bene loquitur de banno simplici, sed de eo, quod transit in condemnationem, de quo per Bar. in l. diuus. de eust. reo.

b Alex. † Et sic no. quod publicatio bonorum non trahitur ad futura.

c Ale. † Quod no. Idē tenet Imo. in l. 2. s. de hær. inst. & idem tenuit Sal. in d. l. i. licet Im. in l. ex facto. s. ex facto ad Treb. tenuit contra opi. Bar. hic ex p'dictis. vide tamen latius Ale. in d. l. j. cū addi. Bal. sed qd' de testamenti fa- ctione, vide Bar. in l. eius. s. si cui. ff. de test. Ang. † Quid aut si per statutum cauere, q' talis bannitus priuatus sit tā beneficio illius ciuitatis, quā etiam iuris cōmunis, nunq' d' poterit in illa ciuitate, ex qua bannitus est, succedere ex forma iuris cōis? Dic quod non, & ideo istud intellige qñ non esset istud expressum, q' iura communia perdat. & vide de hoc per Bar. in constitutione, quoniam nuper. in gl. super verbo, rebellando. circa mediū, qui sint rebelles. † Sed p'supposito casu, quo succedere pōt bannitus fm formam iuris communis, quid ei proderit talis successio? nonne tali bannito dēt denegari audientia, ipsi enim nō dēt ius reddi. Cum. n. possit occidi impune, quanto magis eius bona, vel sibi debitum pōt retineri sine redditione alicuius iustitiæ, vt in feud. ti. hic finitur lex. cap. domino guer- ram? Solu. Dic, qd' ex hoc non impeditur succedere fm formā iuris communis. nam quamuis non possit agere, donec est exbannitus, tñ prodest ei in casu, in quo rebannitur, vel extrahatur de banno. sublatum enim erit tunc impedimentum agendi, & reperiet se dominum bonorum. † Præterea etiā durante banno poterit cedere iura sua, & preciū inde ha- bere, & ille cessionarius poterit agere illius actionib. cessis, neque excep- tio illi obstat, cū nō hēt ex titulo lucratiuo, vt no. per Dy. in c. si quis in ius. de reg. iur. l. 6. & facit qd' ipse Dy. no. ff. de nou. l. doli. in fi. distinctionis suæ, vbi expresse ponit de ista exceptione banni. Et habes ex p'dictis, qd' etiam p'desset tali bannito contrahere per stipulationem, vel per certos contractus secundum formam iuris communis. Prodesset enim tali reban- nito, vt s. vide Bar. qui ita sentit in quāstione, quæ incipit, Lucanæ ciuita- tis, &c. de qua hic fit mentio, & hæc sunt no. digna.

d Ad futura. Adde d. Ale. etiam in l. 3. ff. quod quisque iur. & idem post Bar. in l. si stipulatus. de ver. ob. & quod per Lau. de Fan. in l. in quorum. de pig. & limitat Ang. in d. l. 3. Paul. Cast. in consi. 30. Adde istum in l. si. s. de pac. Alex. * in l. stipulatio. ff. de ver. ob. * Adde Bal. in l. si. s. quæ res pig. & Bar. in l. j. ff. de bon. dam. Ale. Et bona futura an veniant in publicatione bonorum, vi- de Bal. & Ang. in l. 3. s. pen. qd' quisque iuris. per Cy. & Bal. in l. 2. de bonis dam. per Bal. in l. 3. s. de priuilegiis fisci. Imo. in l. ex facto. s. si. ff. de vulg. & pup. Hoc limitat non procedere in actionib. conditionalib. quia licet p'deant de futuro, tamen veniunt in publicatione, & confiscatione, scdm Bald. in d. s. pe. & pro eo est bonus tex. in l. inter socerum. s. si. de pac. dot. quæ limi- tatio habet locum in iuribus conditionalibus ex contractu, secus si ex vl- timā voluntate. gl. sing. in l. nam ad ea. de cond. & demonst. Bal. in l. etiam. s. ad le. Fal. Sed esset dubium, quid in obligatio. passiuis, an transeant in fi- scum publicatis bonis, vide per Bar. in l. quoties, in fin. de nou. & in l. post- quam. in fi. vt le. no. caue. & videtur tenere contra Bar. Bal. in l. si. s. de con- trah. emp. & multum laborat pro responsione text. in d. l. quoties. pro quo vide Bar. in consi. colonus de Spoletio, & per Bal. in l. j. de bon. liber. per Ro- man. in l. si marito. soluto matrimonio, vide omnino in materia Aretinum in sua practica maleficiorum, in verbo, & eius bona publicamus, & Lud. in litera c. notabili 83. vbi limitat gl. in d. l. nam ad ea.

LEX V.

- 1 Officialib. principis nō creditur sine literis, quādo. s. mittūtur de vna puin- cia ad aliam. & officiales debent portare insignia, ex quib. cognoscātur.
- 2 Officiali iniuste exequenti potest de facto resisti.
- 3 Resistens officiali iniuste exequenti, potest conuocare coniunctos, & ami- cos, & etiam vicinos, & etiam sine conuocatione possunt conuenire.
- 4 Consuetudine inductum est, vt oppressi exclament, succurrite.
- 5 Officiali principis venienti cum literis est obediendum.
- 6 Mandatum priuati, an possit probari aliter, quā per literas, vel instru- mentum.
- 7 Nuncio priuati, an sit credendum, sine literis.

PROHIBITVM. Nunciis Principis nō creditur sine literis, & ipsis volētib. aliorū bona capere, q̄libet cuius interest, pōt de fco resistere. h. d. ¶ Diuide in tres partes, quia primō ponit vnum dictū. Scdō dat remediū ad obseruationē illius dicti. Tertiō ponit, q̄n officialib. sit credēdū. Scdā ibi, vt omni. Tertia ibi, tūc enim. Casus in terminis est planus. ¶ Nora, q̄n officialib. Principis non creditur sine literis, vt hic, & s. de mād. prin. l. vnica. ¶ Sed q̄ro, cui dēt istas literas ostendere. tex. hic in fi. dicit, q̄ dēt innotescere illis, quorū interest. text. in auth. de collat. §. eos, collat. nona, declarat melius quā alibi, q̄ hoc dēt fieri notū in curia præsidis prouinciae. quo facto creditur illi officiali per totā prouinciam. ¶ Vnde collige, q̄ hęc lex nō hēt locū, nisi q̄n officialis mittitur de vna puincia ad aliā. Nā in eadē puincia est p̄sumptio, q̄ officialis sit notus, vt d. §. eos. Fateor tñ, q̄ dicti officiales dēt portare signa officialium, ex q̄b. cognoscantur, vt nūcij birretum rubeum, & similia, aliās possit eis resisti, vt l. item apud Labeonē. §. si quis virginē. ff. de iniuriis, iuncta l. si qs ignorās. ff. loca. a. ¶ Item no. q̄ officiali iniuste, exequēti licet de facto resistere, vt hic, & l. deuotū. j. de meta. q̄ dic vt per Cy. in l. j. s. vnde vi. & per Gu lielmū de Cug. ff. de iustitia, & iure, l. vt vim. ¶ Item no. q̄ licet resistere etiā his, quorū interest. Puto etiā, q̄ quo ad resistendum pōt quocare iunctos, & amicos, & etiā sine quocatione possint uenire vicini, & amici, vt l. si quis in seruitute. in fi. ff. de furt. facit quod no. in l. j. §. cū igitur. ff. de vi, & vi armata. ¶ Ad hoc tñ, vt homines citius veniant ad succurrendū opp̄sso, est de p̄suetudine inuētū, vt opp̄si exclament, succurrite, succurrite. ex quo vī oēs audientes quocare, vt l. p̄tor ait. §. si quis aduentu. ff. vi bonorū raptorū. & hēs per gl. & Doctores, in d. l. vt vim. ¶ Vltimō not. q̄ officiali Principis venienti cum literis dēt obediri. ¶ An autem mandatū, priuati probari possit aliter, quā per literas, vel instrumentum, no. Doctores in l. j. s. de procuratoribus. ¶ Itē an nūcio priuati credendum sit sine literis, dixi plenē in l. eum qui. in fi. cum l. seq. ff. commod. & ibi vide in fine. b

ADD. ¶ Ale. Loca. Adde Bar. in l. j. de colla. fund. & vide no. per Bar. in l. si publicanus. de public. & in l. si qua. de episc. & cler. & in extrauag. ad reprimendum, in verbo, per nuncium, & not. in c. post celsionem. de prob. & per Ang. in repetitione l. si vacan. de bon. vacan. & in auth. de colla. §. hoc autem. colla. nona.

Ale. ¶ In fi. Not. credi nuncio, si portat birretū signatū. Idē Bar. in l. eū q. §. si. ff. com. vbi dicit standū p̄suetudini. vide Sal. in l. sanctum de re. di. vbi dicit, q̄ offendēs officialē sine signo non punitur, vt offendens officialē Bar. in extra. ad reprimend. Et q̄n officiali iniuste exequenti possit resisti, vide Inn. in c. si q̄n. de offi. deleg. & gl. in c. non dēt. in q. 3. & Anch. in c. ea quē gl. in c. non inferenda. 20. q. 3. Bar. in l. deuotum. de metatis, & in l. oēs. j. de de curio. vide gl. in c. reo. 24. q. 3. Inno. in d. c. cum dilecto. vbi dixit, q̄ si index iniuriat aliquem iuris ordine omisso, violēter & de facto pōt ei resisti im pūne. gl. in c. ex literis. de offi. deleg. & est gl. in c. pastoralis. e. tit. quā vult, quod iudici exequenti inīam nullam, possit resisti. El. in l. addictos. §. de episc. vide & ibi Bal. circa med. Item officiali negligenti pōt de facto resisti & remoueri, & ibi Ang. in auth. vt litig. iur. in §. si qua. Itē an executori iniurioso? Vide Bal. in l. ab executione. §. quo appel. nō recit. tex. & ibi Bar. in l. fed si alius. §. bellissime. q̄ vi aut clam. Vide casum in q̄b. qs pōt sibi ius dicere, per Bal. in c. j. §. j. de pace iur. fir. per Bar. in reper. in l. j. in fi. s. vnde vi. Adde Innoc. in c. cum olim. de priui. vbi dixit, q̄ etiā merus executor datus à Papa, vel Imperatore non debet, nec pōt officium sibi iniūctū iniuste exequi, q̄ ei resisti posset, sicut cuiq; alteri exequenti, quia ibi intelligitur, nisi tali executori cōmissum sit, q̄d etiā violēter exequeretur.

LEX VI.

- 1 Procuratore fisci cum libera agente ante tempus fisco actio perimitur, sicut priuato. & nu. 3. hodie inducia duplicantur.
 - 2 Agens ante conditionē, vel diem incertam, an perdat actionem, remissive.
 - 3 P̄scriptio rōne negligētiā ita hēt locū cōtra fisci, sicut cōtra priuatū.
 - 4 Alii tpa sunt statuta in p̄scriptione cōtra fisci, quā cōtra priuatū.
 - 5 Proponens actionem sibi non competentem, reiciitur vel lacerando libellū, vel pronunciando.
- IVSTAS.** Duob. modis legitur. Scd̄m primā lec. h. d. ¶ procuratore fisci agente ante tps, actio perimitur, sicut etiam in quolibet priuato agente. h. d. Gl. hanc lec. clarē explicant. Op. Instit. de excep. §. tēporales. So. gl. q̄ hic dicitur, hodie corrigi tur, q̄a nō perimitur actio, sed duplicantur induciæ, & hoc est de lege Codicis antiqua. Ista aut duplicatio fit de tpe q̄d sup. est, vt l. aut damnū. §. quisquis. ff. de p̄c. ¶ Et an hoc locū hēat in eo, qui agit ante conditionē, vel diē incertā, dic vt in l. non so lum. §. tale. de lib. leg. & l. pecuniam. ff. si cer. pe. ¶ Quāro, quo agente perdit fisci actionē. Gl. dicit q̄d p̄curatore agēte, q̄a hēt liberā. l. j. de offi. proc. Cās. q̄d est verū, q̄a hęc p̄cena non pōt inferri ipsi p̄curatori, q̄ non hēt actionē, arg. s. de his qui. vt indig. l. Polla. & de sacros. ec. l. iubemus nullā. nisi hoc factū fuisset fraudulēter per p̄curatorē, vt l. meminerint. s. vnde vi.
- 3 ¶ Scdō modo legitur in p̄scriptione, scd̄m q̄ lect. hoc in-

tendit. Contra fisci negligētem p̄scribitur, sicut p̄ priuatū. h. d. ¶ Aduerte tñ, quia alia tempora sunt statuta in p̄scriptio ne p̄ fisci quā p̄ priuatū, vt l. in oib. ff. de diuer. & tēp. p̄ scrip. ¶ Vltimō no. ex tex. in prin. dū dicit, cremari, & gl. ex ponit, id est, amitti. q̄d nō est necesse. Cum n. quis proponit actionē, ad q̄ admittendus non est, duplex est modus repellē di, vnus de facto, scilicet lacerando libellū, vel cremando igne, vel alio mō p̄nunciando, vt l. 2. in fi. s. vñ nemo priu. vñ cremari. pōt propriē stare, quasi dicat, iubeo comburi libellū. b

ADD. Ale. ¶ Petat. Qui agit ante conditionē, an p̄dat actionē, seu tps duplicetur. Adde Io. And. & Ant. de Butr. in c. j. de plus peti. qui dicunt, q̄ totū tps duplicabitur, q̄d etiam sequitur Arer. in §. si quis agens. Instit. de actionib. vide Bar. in d. l. pecuniam. & ibi scripsi. Et an ante diem vel conditionē sit nata actio, vide plene per Bar. in l. ita stipulatus. de verb. ob. & aliquid p̄ eundē in l. Fulcinius. §. si in diem. ff. ex q̄b. caus. in pos. ea. & adde, q̄ tamē pōt agi vt caueatur de debito. text. est & gl. vltima no. in l. in omnibus. ff. de iud. & ibi tenuit quod tempus duplicabitur si agit ante diem, vel conditionem.

Ale. ¶ Libellū. Libellū ineptū index lacerat, & non admittit. Adde gl. in l. j. s. de offi. ass. & facit l. sicut. Adde q̄d etiam hoc pōt parte tacente, & nō opponente, s. in Bal. in l. 2. s. vt nemo pri. & in l. edita. in lect. Paduana. s. de eden. q̄ limita, nisi effemus in casib. in quib. non requiritur libellus, quia licet p̄duceretur ineptus teneret, licet posset lacerari. Gl. est sing. in l. vinū. in fi. gl. magn. ff. si certum petā. & Bart. in versi. sine figura. in extraua. Ang. Sed pone q̄ p̄curator meus, cui dedi liberam potestatem, egit cōtra meū debitorem ante tps, nunquid duplicatur induciæ? Ista lex facit, q̄d nō, q̄a non videor mandare, vt delinquat, vt l. si p̄curator. §. Celsus. ff. de cond. in deb. & l. pater. de priui. cred. facit in auth. de trien. & semis. §. illud.

LEX VII.

- 1 Facultas defendendi nemini est deneganda.
- 2 Statutum, quod non liceat alicui se defendere, non valet.
- 3 Defensio de facto potest prohiberi, quando offensa est licita.
- 4 Lite pendente non debet possessor inquietari, nec bona eius describi.
- 5 Possessio dēt remanere apud reū conuentū, & sic non pōt fieri de ea seque.
- 6 Fiscus qua actione agit quando bona in fisci deferuntur. (stratio.)
- 7 Fiscus pro bonis, quæ in eum deferuntur, agit coram præsidente.
- 8 Cognitio super bonis delatis in fisci, an sit ordinaria, remissive.
- 9 Sententia generalis fertur in iudiciis vniuersalibus.
- 10 Fiscus potest cogere notarios ad exhibendum instrumenta, pertinentia ad aliquem, cuius bona in fisci sunt delata.
- 11 Fiscum fraudans punitur in duplum. (ita de bonis fisci, vel ecclesie.)
- 12 Quæ sita per officiales fisci, vel per prelatū ecclesie, an presumantur quæ-

DEFENSIONIS FACULTAS. Aliās incipit, facultas. Ista est no. lex, & breuiter hoc intendit. Contra fisci licet cuilibet se defendere, & ante sententiam bona non auferunt, post sententiam sollicitē inuestigabuntur. quod etiam in officialibus locum habet. h. d. ¶ Et primō ponit vnum dictum. Secundō rationem dicti. Tertiō ex his ponit vnam conclu. Quarto effectum illius conclu. Quintō circa prædicta mouet vnum dubium & determinat. Secunda ibi, cum facultates. Tertia ibi, vbi ergo. Quarta ibi, vt cū. Quinta ibi, sanē. ¶ Not. ex prin. q̄ facultas defendendi nemini est deneganda. b ¶ Per hoc dico, q̄ statutum, q̄ dicit, q̄ non liceat alicui se defendere, non valet, quia defensio est de iure naturali, vt l. vt vim. ff. de iusti. & iur. l. pactum, in gl. mag. ff. de pact. & est hodie expressum de re iudi. c. pastoralis. in cle. q̄ intelligitur in defensione suæ propriæ personæ, & sic q̄n est necessaria defensio, voluntaria non potest prohiberi per legem, vt no. per Inn. ext. de excep. c. cum inter. plenē dixi. ff. sol. mat. l. cum mulier. c. j. & hoc verum in defensione iuris: defensio vero de facto pōt prohiberi à lege, q̄n offensa est licita, vt s. quan. li. vni. sine iu. se vin. l. j. & i. facit s. eo. l. prohibitorum. in prin. ¶ Venio ad secundam partem, ex qua habeo, quod lite pendente non debet possessor inquietari, nec bona eius describi. Sed contrā ff. de requirend. re. l. fi. Sol. l. bi reus aufugerat, & erat contumax, hic non. Opp. ff. de vent. in poss. mit. l. j. §. penult. Solu. Quædam est descriptio, quæ idem est, quod incorporatio in patrimonio

- ADD.** ¶ Alex. Mulier Bal. in cons. in Christi noīe amen, petito tutore à matre, alleg. istum text. q̄ licet sit remissum inuentarium tutori, tamen dēt p̄ descriptionem bonorum fieri, ne bona barattentur, quod tene menti.
- Al.** ¶ Denegāda. Hoc est verū in naturali defensione, secus in ciuil. Bal. in l. vt vim. ff. de iust. & in. & scias q̄ licet statutū dicat, q̄rālī n̄ fiat ius, n̄ tñ vī denegata defensio. Bal. in l. j. circa fi. ff. de hē. inst. Ale. Statutū phibēs defensionē nō tenet, de quo per Bal. in l. oēs. s. si ius vel vri. pu. & adde Bar. q̄ vñ videtur voluisse in l. cum mulier. fo. ma. & aliud in l. vt vim. ff. de iu. & iur. in versi. itē ad hanc sol. vide per Bal. in l. j. §. si is p̄ quo, q̄ quisque iur. & per Dominic. in c. non solum. de appel. in 6. vbi dicitur q̄ defensio inducā de iure ciui. tolli potest, inducta de iure nat. non. de quo in c. inter quatuor, de maio. & obe. & Bar. in extra. q̄ sint rebelles. in verb. mille librarū. l. cum mulier. Et ibi vide Bal. & do. Ale. omnino in d. l. vt vim. & adde ad materiam quæ habentur per Fel. in c. dilecti filij. de exc. in c. ex parte. el. 2. de offi. & po. iu. dele. in versi. j. videndum, & quod ibi dixi in apostil.

- nio fisci, vt depingere arma fiscalia in domib. & pos. aliorū, & istud prohibetur hic lite pēdē. ita intelligit gl. hic dū allegat s. vt ne. priua. l. 2. cū si. quādā est descriptio. i. scriptura, q̄ fit à tabellione, vt res nō perdantur, vel ne subtrahātur, & ista p̄t fieri lite pendēte, vt lege p̄ria, vt j. de bon. vac. l. si. licet sequestratio fieri non possit, qd̄ est notandū. ^a quārit gl. super quo erit controuersia. dic. vt in gl. q̄ rāgam in seq. ver. ¶ Venio ad tertiam partē, ex qua nō. q̄ possessio dēt remanere apud reum conuentum, & sic nō p̄t fieri sequestratio, vt s. proximē dixi.
- 6 ¶ Quāro, quā actiōe fiscus petet ista bona. vī, q̄ rei ven. q̄a rex. hic dicit, vendicāte. B̄r dic. q̄nq; bona deferunt ī fiscū, tāq̄ h̄r dīraria alicuius mortui, & tūc agit fiscus petitione hereditatis. s. de his q̄b. vt indi. l. 1. & ibi nō. in gl. & ff. ad Sylla. l. i. cōgnitione. de pe. h̄r. l. item veniunt. s. pridie. & nō. in l. p̄donis. e. ti. q̄nq; deferuntur bona in fiscum non vt h̄r dītas, sed vt bona alicuius priuati delinquentis, & tūc p̄t agere rei vendicatione, vt hic, & l. imperator. ff. eo. vel p̄dictione ex lege ista, ex qua bona ī fiscum dēt deuenire, ar. l. j. ff. de p̄di. ex lege. facit
- 7 l. i. ff. e. ti. ¶ Quāro, corā quo agitabit ista q̄o. dicit gl. corā p̄sīde, vt l. si. j. d̄ bo. vac. q̄ intellige, vt ibi dicā. ¶ Quāro vtrū ista cognitio fiet ordinariē, vel summarim. text. hic innuit qd̄ ordinariē, q̄n dicit, cognitio v̄tiletur, & c. eōtrā v̄t j. ti. j. l. pe. & ibi dicā. ¶ Venio ad quartā partē, & nō. hic tex. ad illā praefticam, q̄ tangit gl. in l. i. ff. de eden. in pr. gl. mag. videlicet, q̄ in iudiciis v̄lib. sn̄a fertur v̄t, & tpe executionis inquirīt par
- 10 ticular de bonis. ¶ Scd̄o nō. put gl. exponit p̄dōnāles. i. notarios, quod q̄n bona alicuius publicantur, p̄t fiscus mittere, p̄ oib. notariis, qui h̄nt īstrā ad illum, vel illa bona pertinētia, & eos cogere, vt sibi exhibeāt. ^b ¶ Tertio nō. q̄ q̄ facit fraudē ī fisco punitur in duplum. q̄ dic vt l. proxima. venio ad vltimā partem, quā legitur duob. mod. primō, q̄ officialis fisci comprehendat hac p̄stōe, & ista est bona lec. ¶ Scd̄o, q̄ officiales fisci nō comprehendat hac p̄stōe, & sic, q̄ eis nō est data defensionis facultas, quā quicquid officiales quāsierunt, quāsisse prae sumantur de bonis domini, seu fisci, vt gl. tangit. quod si verū esset, valde notandum esset, mihi autem non videtur verum, per l. si defunctus. arbit. tut. e. tit. l. 3. s. multa, vbi non prae sumitur de bonis fisci, nisi hoc liquidō probatur. in prelato autem ecclesiae dic. vt in auth. licentiam. s. de episc. & cle. vt ibi dixi.
- c & per Inn. in c. cum in officiis. de testib. c

¶ Concordia.

¶ Pro concord. aduerte, officialis, seu thesaurarius, q̄n aliqd̄ acqrit, an intelligatur acq̄rere de bonis suis, an de bonis eius cuius officium gerit. & Bar. reprehendēdo gl. hic in l. defensionis facultas. tenuit, qd̄ p̄sumat acq̄rere de suis, sed p̄rius allegatur in tract. de duo. fra. in illo mēbro dist. suā vbi non inducitur prae sumptio delicti. Sol. potest accommodari sec. Bal. c. 1. de controuer. inter do. & va. in v̄s. seu. quem alle. d. Ale. in addit. ad Bar. sc. q̄ prima opi. loquatur post redditionem rōis. secunda verō opi. ante redditionem rationis: sed Bar. propriē non loquitur in thesaurario fisci in d. tract. licet possit cōprehendi sub verbis suis generalib. & ideo de directo non posset argui contrarius. adde Bald. in l. si defunctus. s. arbi. tut. in l. 3. de dona. inter vir. & vx. in l. quisquis. C. si cer. pet.

- a ADD. ¶ Ale. Notan. vbi est phibita sequestratio permittitur tñ bonorū descriptio, de quo per B̄r. l. si. de req. reis, & in l. de prob. seq. pec. & ibi vide Bal. qui hoc limitat in si. & Ant. de Bu. ca. 2. de sequest. poi. & per Bald. l. Imperatores, de app. & in l. fideiusor. s. si. qui satis. cogant. vide tñ Bal. d. l. 1. vbi d̄t, q̄ iudex dēt esse multū discretus, & an possint cap̄s, & ostia domus ex iusta causa sigillari, vt postea eorum, quā ibi sunt, possit descriptio fieri, vide Ang. l. j. s. ne liceat sine iud. aut. singna imprimere, ibi d̄t q̄ ratione suspitionis, vel alterius iustae causae potest iudex concedere sigillationem cap̄sarum, & ostiorum, & hoc cū autoritate iudicis, alias posset agi iniuriarum, vt l. si iniuriā, ff. de iniuriis.
- b Ale. ¶ Exhibeant. adde ad hoc Bar. l. Arist. de iure deliberan.
- c Ale. ¶ Testib. officialis, vel thesaurarius q̄cquid acqrit, p̄sumitur de bonis fiscalibus, vide Bal. c. 1. de p̄trouersia inter do. & va. & adde, q̄ cū ista gl. transit Bal. ibi, & d. l. si defunctus. arb. tu. & l. 3. de don. inter vir. & vx. & in l. quisquis, s. si cer. pe. & in l. cum oportet. s. de bo. quā lib. & in auth. licentiam. de episc. & cle. & l. 1. s. de h̄r. vel actio. vend. d̄t tamen Bal. d. c. 1. quod ista gl. procedit antequā officialis reddat rationem administrationis, se cus si post, quia procederet dictum Bar. & vide Bal. d. auth. licentiam. & ibi Bar. ī suo tractatu de duob. fratrib. in ver. 4. quāro, qd̄ si dubitatur, & c. Et de prelato, vide Io. And. & alios in c. vnusquisque, de pecul. cler. & vid̄ Bal. l. 1. de h̄r. vel actio. ven. & per Inn. & d. Cardinalem. in c. cum in officiis, de testib. & quādo est dubium inter prelātum, ecclesiam, & ecclesiam, de quib. bonis videatur facta acquisitio, dic q̄ fit diuisio inter h̄redes p̄lati, & ipsam ecclesiam, Casus est iuncta gl. quam approbat ibi Arch. 12. q. 3. c. si sacerdotes, & Ro. in litera b. no. 82. vbi d̄t ita se consuluissē. ¶ Verum quā sita per officialē fisci p̄latum, prae sumat q̄ sita de bonis fisci, vel de bonis ecclesiae, istam tñ gl. vt sequi Bal. l. si vt proponis, s. de don. inter vir. & vx. in officiali publico, secus in priuato. & vide quod dixi post Bar. l. i. ff. de

bo. dam. sed ista gl. nō. per Bal. d. l. si defunctus, s. arb. tut. & non est alibi ista gl. sec. Bal. l. cum oportet. in pr. de bo. quā libe. & ibi plene de hac materia. Ad quod vide quā allegat Bal. l. 1. s. de h̄r. vel act. vend. & in l. si quis. s. si cer. pe. eundem in c. 1. in tit. de conten. inter do. & fide. in v̄sibus seu. & de Com. ostillatorem meum in l. diuus, ff. de bo. dam.

LEX VIII.

- 1 Recipiens in fraudem fisci promissiones, vel venditiones fictitias punitur in quadruplum.
- 2 Officiales plures si commiserunt fraudem, omnes tenentur ad quadruplum, non tamen in solidum.
- 1 QVI IN CONTRACTIBVS. ¶ Qui in fraudem fisci super reb. fisco incorporatis p̄hit, punitur in quadruplum h. d. Op. s. l. proxima, vbi tenetur in duplum. Sol. ibi fuit cōmissa fraus in acquirendis, hic in iam acquisitis. quod tene menri p̄ istis, q̄ recipiunt in fraudem fisci promissiones, & venditionē fictitiam, vt teneantur in duplum, vt hic, & l. aufertur. s. i. ff. eod.
- 2 ¶ Quāro, qd̄ si multi officiales fuerunt, qui istam fraudem commiserunt? Dicit gl. quod ad vnum quadruplum teneantur oēs, vt d. l. aufertur. s. si. ff. e. quod nō. quia licet in delictis alias quilibet in solidum teneatur, tamen in officialib. est secus, vt l. si multi. ff. de pub. quod dic plenius, vt ibi dixi.
- a ADD. ¶ Ale. Officiales. ¶ In officialib. delinquentib. solutio vnus alios liberat. hoc etiam voluit Bart. l. si in rixa. ff. de sicariis, & Aug. & Moderni l. si familia. de iurif. om. ind.

LEX IX.

- 1 Consuetudo antiqua in electione officialium est seruanda.
- 2 Conducens iudicem debet illum conducere, & reconducere sumptib. suis.
- SVPER CREANDIS. Forma & lex data, & cōsuetudo antiqua in electione officialium, est seruanda. h. d. ad euidētiā prae mittere, q̄ procurator rei priuatae. s. Caxaris, fecerat vnā suā legem, disponentem qualiter susceptores eligerētur. imperator hic mandat illam dispositionem, & antiquam cōsuetudinem obseruari. ¶ nō. in electione officialium seruanda anti quam consuetudinem. quod dic. vt l. nō tantum. s. si. ff. de decurio. ¶ Secundō not. q̄ in famulis, & sumptu familiae, seruanda est consuetudo. & ideo si aliquis conducit vnum iudicem, ^a debet intelligi sumptib. conducentis in eundo, & redeundo, & in stando, quia sic est consuetudo. facit l. domini praediorum. j. de agri. & cen. & l. excepto. j. loca.
- a ADD. ¶ Ale. Iudicem. Vide quod not. Bal. l. 1. ad fi. s. de neg. gest. dum alle. l. idemque. s. idem Labeo ff. manda. licet in contrarium faciat. suo victu, de op. lib. alleg. per eum. Ale. conducens vnū vicarium, videtur in dubio cōducere suis sumptib. in eundo, redeundo, & stando. Adde q̄ nō. in l. si palmarij, de variis, & extraor. cog. ad de et qd̄ si finito officio vicarius nollet domum redire, sed alio ire, potestas teneretur dare estimationē exp̄se, dum mō si longius vadat. Vide bar. l. 2. j. de priu. d. Aug. lib. 12. vide late nō. p̄ Ang. l. obseruare. s. proficisci, in additionib. de of. procon. & le. Item adde circa hoc, q̄ si ex pacto potestas teneretur cōducere vicarium, vt s. suis impensis, non teneretur tamen si in itinere fuerit derobatus, sec. bald. l. nihil mali. q̄ est l. contumacia. ff. de rei vend. in lec. Flor. & facit l. si vehenda. i. s. idem iuris ad l. Rho. de lac. vbi casus, & vide Ro. l. quicquid, si cer. pe. Circa primum dictum bar. adde quā per bal. l. 1. s. de suffragio. vbi dicit quod ille, qui conduxit aduocatū, debet illum ducere extra prouinciā equestrem suis expensis. Et adde quod nō. in l. legatis, de ali. & cib. leg. & bar. l. 2. s. defendi, ex quib. cau. in pos. ea. vbi ponit de nuncio, qui mittitur ad citandum absentem. Sed an potestas teneatur ad medicinas pro suis officialib. infirmis, vide bal. l. quod in vxorem, in fi. s. de neg. gest. tenentem quod teneretur ad modicas, non ad magnas, post Iac. but. & Cy. ibi, & not. bar. d. l. legatis. ¶ Sed quid si potestas conducit officialem non facta mentione de salario. Dic quod teneretur secundum quod est consuetū in tali officio sec. bart. l. excepto. s. locati. facit l. prius. s. placuit, de aqua plu. arc. & Io. And. c. si. de consuetudi. lib. 6. & bal. l. Gallus, de lib. & posth. & nō. bar. l. 1. s. sed & Comites, de variis, & extraord. cogni.

LEX X.

- 1 Bona illius, qui se occidit, si deprehensus fuit in crimine, vel accusatus, auferuntur ab heredibus, & fisco applicantur.
- 2 Delinques, qui accusatus, vel deprehensus est in crimine, si se occidit habetur pro confesso, & conuicto.
- 3 Iura antiqua in illo qui se occidit corriguntur per auth. bona damnatorum supra. de bon. damnat.

REORVM PATRIMONIA. legitur hac lex trib. mod. secū dum primum breuiter hoc intendit. Bona delinquentis mortui non pertinet ad fiscū, nisi viuēs fuerit condemnatus. h. d. Hac lect. procedit quantum ad poenam criminalem inferendam. sed si ageretur ciuilitet, qualiter p̄ h̄redem transeat poena, dic vt s. ne ex delict. defun. l. 1. & quando criminaliter, dixi plenissimē in l. ex iudiciorum. ff. de accusa. & plenē dixi in l. 1. ff. de priua. deli. item secundum hanc lect. dicit gl. q̄ reus ante q̄ condemnetur potest liberē administrare, quod plenē examinaui in l. post contractum. ff. de don. sed secundum 2 lect. breuiter hoc intendit. Vbi crimen non extinguitur morte, bona non auferuntur hered. nisi de crimine condemnatione secuta. h. d. Et secundum hoc expone text. ibi, post publicam accusa

accusationem, l. productam contra eos, qui se dicebāt hāre-
des defuncti, & istum casum nō. forma autem sentētiā in ca-
su legis nostrae ponitur insti. de hāre. quā ab intest. §. per con-
trarium. in gl. & tangitur in l. qui a latronib. §. i. ff. de testa. &
1 ibi dixi de hoc. secundum tertiam lec. h. d. † Bona eius, q. me-
tu criminis se occidit, non auferuntur hāredib. nisi accusatio
2 ne proposita, & condemnatione secuta. † Istam lec. intellige,
quando ante mortē de crimine non erat accusatus, vel in eo
deprehensus, tunc n. se occidendo, hī pro confes. & condem-
nato de crimine. Nec esset opus noua accusatione, & condē-
natione, vt l. 2. in prin. & l. fi. in princ. ff. de bo. eo. qui ante sen.
mor. sibi consci. facit §. qui test. fa. pos. l. 2. Quāro nūquid hoc
hodie sit immutatum per auth. bona damnatorum? gl. hic di-
3 cit multum nō. q. sic. vide eam & signa. † nō. q. vbi quis se oc-
cidit, iura vetera corriguntur, & habet locum auth. bona dā-
a natorum, a §. de bo. dān. quod tenent doc. in d. auth. ego exa-
b minati ista iura in l. fi. ff. de bo. eo. qui mor. sibi consci. b

a ADD. † Bona damnatorū. ad quod vide Ang. Sal. & Bal. d. l. 2. alle. in tex. C.
q. testa. fac. pos. i. ver. item scias. vsque ad fi. l. & omnino vide ibi etiam Ale.
cum aliis concord. ibi per eum signa. in addi. Ang. in auth. de incest. nup. in
prin. Bal. omnino in tit. de parte. in fi. ver. quāro ergo de intellectu.
b Ale. Cōf. adde Bar. l. 1. de bo. dān. & Bal. l. 2. §. qui test. face. pos. quod nota.
Bar. post. gl. in l. is qui §. i. ff. de test.

De conueniendis fisci debitoribus. Rub.

LEX I.

- 1 Fideiussor officialium non conuenitur, nisi principali excusso, etiam si de bo-
nis officialis emerit.
- 2 Indemnitate promittens, etiam si renūciauerit beneficio de fideiussorib.
non potest conueniri ante principalem.
- 3 Possessor bonorum principalis non potest conueniri ex tacita hypotheca, ni-
si principali excusso.
- 4 Debitor debitoris fisci non potest conueniri a fisco, nisi principali excusso.
- 5 Lex ista. an contineat ius commune, vel singulare.

NON INIVSTA. legitur tribus mod. secundum l. lec. h. d.
1 † Fideiussor officialium non potest conueniri, nisi principali
a excusso, a etiam si de bonis principalis aliqua bona emerit. h.
d. Op. §. de fideiussor. l. iure nro. Sol. spāle est in fideiussorib. of-
ficialium secundū ista tpa, licet hodie sit ius cōe, per auth. de
fideiuss. quod quātr intelligatur videbitis in l. i. j. de decu. mi-
hi tamen vī, q. quātum ad casum huius l. nulla sit specialitas.
Nam hic fideiussit promittendo indemnitate, non autem
simpliciter. meritō verba fideiussionis inducūt, vt prius prin-
cipalis debeat conueniri, vt videatur in quo fiscus sit damni-
ficatus, vt ff. de fideiuss. si stipulat. §. j. in fi. facit l. fi. si cer. pe. fa-
cit l. 2. si mater indem. promi. & l. tutor. ff. ad velle. quod tene-
menti. Qualiter autem, & ad quid possit conueniri, qui indē-
nitatem promissit, habes gl. in l. 2. §. de sen. quā sine cer. quāti.
2 profer. † Ex his apparet, quod qui promissit indemnitate, e-
tiam si renūciauerit beneficio de fideiussoribus, non potest
b conueniri ante principalem. b Hoc enim inducit hoc casu na-
c tura obligationis magis quā beneficium fideiussionis. † sed
3 secundum secundam lec. breuiter hoc intendit. ex tacita hy-
pothecaria non potest conueniri possessor, nisi principali dis-
cusso. h. d. ista lec. probatur in l. Moschis. ff. de iu. fil. hodie est
4 ius commune, vt in auth. hoc si debitor. §. de pig. † Secundum
tertiam lec. h. d. Debitor debitoris non potest conueniri a fi-
sco, nisi principali discusso. h. d. text. exponit ibi, indēnitare p-
missa, i. ab eo, qui fideiussit pro officiali secundum primā lec.
vel ab ipsomet officiali secundum secundam, & tertiam lect.
differentiam autem in conueniendo debitorem debitoris in
ter fiscum, & priuatum, gl. tangit hic, & melius in l. i. §. quan-
do fiscus, vel pri. † Quāro, vtrum hāc lex contineat ius com-
mune, vel singulare. gl. tangit, & variat. Dic breuiter, secundū
5 primam lec. continet ius singulare habito respectu ad ista tē-
pora, idem secundum vltimam, sed secundum mediam con-
tinet ius commune. Bart.

a ADD. † Excusso. Vide d. Ale. etiam in l. prior. §. magistratu. ff. de adm. re. ad
ciui. perti.
b † Alium principalem. adde istum in l. quāro, ff. loca. eundem, & Alex. l. si q. s
vxori, §. si fugitiuum, ff. de fur. & Bal. l. j. §. de cond. ob. tur. cau. & dixi hic in
apost. ad Iac. Rebus. nu. i. ver. principalem.
c Ale. † Fideiuss. hoc idem dī Ang. l. fi. si cer. pe. in eo qui promittit quāto mi-
nus a principali consequi potest, & est ratio, quia promittens non tenetur,
nisi appareat quantum a principali cōsequi possit, per l. decem. de ver. ob.
& signaui in l. pater dotem, de do. prael. hāc etiam voluit Bart. l. fi. in pr. ff.
si cer. pe. pro hoc facit l. decem, cum ibi nō. de ver. ob. sed idem Bar. l. quā-
ro, ff. loca. ff. q. promittens indemnitate creditori, tenetur quemadmo-
dum fideiussor, Bal. l. si pater. §. mand. in ver. 12. quāro, quid operatur pro-
missio conseruationis, concor. opi. de quo vide etiam per Ang. l. si quis ab
alio, §. si quis, de re iud. Ale. ex his habes, q. promittens indemnitate, etiam

si renunciet beneficio de fideiussorib. potest petere prius excuti principa-
lem, ad hoc vide Bar. l. quāro, ff. lo. & eundem i. l. vnde quāritur. per illum
tex. ff. commo. & l. 3. in princ. ff. de duo. re. vide Bal. l. si pro ea. §. mā. & Bar. l.
pater. de do. prael. & in dictis locis vī variare aliquid, & sibi esse cōtra-
rius, quare pro concor. vide Bal. l. si pro ea, in ver. 12. quāro, quid operatur
promissio conseruationis indem. & dominum Aret. l. si quis ab alio. de re
iud. in §. 1. de quo etiam per Bal. l. si hēres. in ver. ego modo quāro, §. de his
quā in fraud. cred. & in l. 1. §. de sen. quā sine cer. quant. Sed quid in debito
re, qui promissit fideiussorem indemnem seruare, vide Bar. d. l. si pater, & q.
habetur in c. 2. de fideiussor. quid autem operetur promissio indemnitis,
dic q. facit valere actum alias inualidum, exemplum in muliere, quā non
potest fideiubere, vt in toto tit. ad Velle. ff. & C. nā si promittatur ipsi mu-
lieri de indemnitate, valet fideiussio, vt est tex. not. l. si pro aliquo, ff. ad Vel-
le. q. tñ intelligitur si quāritas debita fuisset mulieri data, vt l. si mulieri de
derim, ff. e. ti. non autē si pignus, q. a posset vti Velleiano, vt l. q. dam voluit.
e. ti. adde q. ista indēnitatis operatur, etiam limita, quod voluit Bar. l. si pro
reo. §. si de fideiussor. & de ista indemnitate vide etiam Bal. in rub. quā in
frau. cre. & in rub. C. de ver. sig. & Bar. l. si stip. de verb. ob. & quando possit
conueniri, vide text. & Bal. l. nam tibi, §. de euiet. & adde, q. instrumentum
conseruationis indemnitis factum inter obligatos non prāiudicat ter-
tio, sec. Bal. leum qui mutuum, C. si cer. pe. per illum tex.

LEX II.

- 1 Instrumentum licet non probet contra fiscum ex eo, quod non fuit subscri-
ptum per notarium deputatum, probat tamen contra officialem.

FISCO. hāc est not. l. & h. d. cautio, quā non probat contra
fiscum, sed contra officiales, facit vt officiales primō conue-
1 niantur, h. d. † No. q. licet instrumentum non probet contra
fiscum; puta quia non subscripsit notarius ad hoc deputatus,
probat tamen contra officialem. signa hanc l. secundum hāc
tempora thesaurarij non poterant facere aliquam executio-
nem sine subscriptione notarij: vnde licet thesaurarius se sub-
scripsit, non liberor a fisco, sed subscriptio thesaurarij est tan-
tā virtutis, quod prius debet conueniri thesaurarius, quā ego. a
a ADD. † Ale. Quā ego, per hanc l. dī Bal. l. Imperator. ff. de stat. hom. qd nō
creditor libris massarij communis, nisi habeat subscriptionē notarij. facit
etiam q. leg. & nō. in l. i. j. de apo. pub. & vide Bar. l. quādam, §. nummular-
ios, ff. de eden. Ang. Item nō. pro regula, l. quod licet securitas facta ab of-
ficiali propter defectum alicuius solennitatis, non liberet debitorem, ta-
men operatur q. officialis primo conueniatur, qualiter autē ista cautiones
debeant fieri de iure communi, ponit hic gl. nō. quod si actor cōis fuit cō-
fessus habuisse a me quod communi debebam, qd postea occasione illius
fiscus non posset me conuenire, nisi eo existente non soluendo, pro quo l.
fi. §. si quis professus, ff. de pub. & vet. & l. in contractib. §. illo. de non nu.
pec. & non ob. l. prates, §. de transactio. & dixi in d. §. illo.

LEX III.

- 1 Collega, quando conueniatur pro alio collega, quando tempore depositi of-
ficij non est soluendo.
- 2 Quod tempus inspiciatur vt is, qui soluendo non sit ad hoc, vt fideiussor cō-
ueniatur principali non excusso quod in priuato tempus litis contestare.
- 3 Si agitur contra vnum ex pluribus officialibus, quando agatur prius con-
tra nominatorem, vt collegam, remissive.

QVONIAM. si diuisa est administratio a iudice, vel ab eius
officialib. primō conuenitur gerens, fideiussores, & nomina-
tores ipsius, quā perueniatur ad collegam. h. d. † Opp. ff. ad
1 municipales. l. Imperator. j. de peric. nomina. l. j. a Sol. intelli-
go hoc, q. quis conuenitur pro collega, qui est repertus non
a soluendo tempore depositi officij, & sic concor. cum contra-
2 riis, ita dicit gl. † Op. q. inspiciatur tempus litis cōtest. an sit sol-
uendo, vt l. inter. §. i. ff. de fideiuss. Sol. illud in fideiussore pri-
uati, secus in fideiussore officialis, quod dic vt dixi in l. contra-
3 ria, & plenē per doc. in l. ex persona. §. de proba. † Op. quod
prius deueniatur ad collegam, quā ad nominationem. vt l.
aduersus. §. de magist. conue. Huius timore gl. hic distinguit
plenē, quā nō. & melius in l. Imperator. ff. ad muni. in admi-
nistratōribus priuatis, dic vt l. i. §. nunc tractemus. ff. de tute.
& ra. dist. & de mag. conue. l. aduersus. & l. j. §. de transac. & ibi
gl. & doct.

a ADD. † Ale. l. j. No. istum tex. ad limitationem c. studiisti. de procu. q. licet
dicatur, q. per speciale mandatum derogatur generali, tamen fallit in pro-
curatore ciuitatis, vt hic, & ita allegat Bal. l. 2. quando fiscus, vel priuatus,
& Roma. in suis singularibus in litera P. no. 26.

LEX IIII.

- 1 Debitores fisci summatim exiguntur, quandoque autem non, sed ordinarie.
- 2 Priuatus etiam debitor fisci, quod non potest impetrare, vt debitores sui
summatim exigantur.

HI QVI. debitores fisci exiguntur summatim, nec pnt impe-
trare, vt eodem modo debitores sui exigantur, sed eorum ex
1 actio in ordinario iudicio repetenti referuatur. h. d. † No. qd
debitores fisci exiguntur summatim, quod patet ex text. qui
dicit

dicit sine frustratione. ¶ **Secundò** no. q. nō potest q. impe-
trare, vt eodem modo exigatur debitor suus à fisco. ¶ **Tertio**
no. q. licet quis summarie, & de plano exigatur à fisco, nō ta-
men summarie potest ipse de facto exigere alios. ¶ **Ad primū**
op. & videtur, q. fiscus debeat eligere ordinariē, vt l. facultas.
s. titu. j. Sol. quidā sunt debitores fisci iam redacti in numero
debitorū, puta ex aliquo contractu, vel ob tributa, vel simi.
& isti cōueniuntur summam, vt hic, & j. de exacto. trib. l. 2.
& l. sacrilegij. in fin. ad l. iul. pec. & in auth. vt iu. sine quoq.
suff. s. oportet. coll. 2. & ibi tex. assignat rationē. Quidam nō
sunt redacti in numero debitorum: Sed an sint debitores, vel
non, dubitatur, & contra istos dēt fiscus agere ordinario iu-
dicio, vt d. l. facultas. & qd ibi dixi circa tertiam particulam.

ADD. ¶ Ale. Frustratione. Vide Bal. in l. 2. in prin. s. quando fiscus, vel priua.
& in l. j. de cond. ex lege. In ea. l. in j. no. Not. istam dictionē, omīssa frustra-
tione, q. denotat causam summaria. adde q. idem in dictione, protinus,
vt in l. 2. & ibi omnino vide Bal. supra, vt l. pen. Et idē est in dictione, sta-
tim, vt l. rem quæ. & ibi vide Bar. ff. de iure fisci. qui ponit vnum pulchrū
dictum, cum quo transit Salyc. in l. si quis post. supra de bonis proscip. &
Pau. de Cast. in l. si marito publico iudicio, solu. matr. licet Roma. conetur
impugnare illud dictum in l. j. s. ff. de ver. ob. Sed ad tollendas eius obie-
ctiones habeas recursum ad distinctionem quam ponit hic Bar. & idem
in dictione illico, vt est tex. & ibi Bar. in l. pen. supra de positi, vbi idem di-
cit in dictione, quam citius. & per Bar. in l. j. circa medium. ff. iu. sol. & ibi
dicit idem in dictione, incontinenti, quæ omnia nota pro rescriptis impe-
trandis requirentibus causam summariam expediri.

LEX V.

Scriptura priuata, q. nō faciat fidē p. scribere, vel eius herede, & si fiscus.
INTER. ¶ Scriptura propria non facit fidē pro scribente, vel
eius herede, etiam si fiscus sibi successerit. h. d. Similē legem
habet s. de proba. l. exemplo. Vnde si fiscus occupans rem ali-
cuius inuenit chartas manu eius, cuius sunt bona, scriptas, q.
aliquis erat suus debitor, certē fiscus non potest ex illis char-
tis aliquem conuenire. **a**

ADDIT. ¶ Conuenire. Adde Bal. in l. bonæ fidei. s. de reb. cred. vbi dixit, q.
scriptura priuata mortui non probat, nec aliquam fidem facit, etiam si
succedat fiscus vel ecclesia. Ale. Et no. tex. iniquam, & c. simile habes in l.
exemplo. de proba. quæro, quid si in illo brew. continetur sibi fuisse so-
lutum, nunquid faciat fidem contra se. Gl. determinat, quod sic. dixi ple-
ne. in l. nuda. ff. de dona. & in l. contractus. s. de fide instr. In eadem l. in fi.
adde Sal. & Roma. ibi in l. admonēdi. de iure iur. Bar. & Ang. in l. quædam.
s. nummular. ff. de edend. & vide no. per Bar. in l. admonēdi.

De fide instr. & iur. hastæ fiscalis. Rub.

LEX PRIMA.

- 1** Negativa, quod probari possit per obliquum.
- 2** Solennitas, subhastationis, quod non probatur interuenisse, licet in instru-
mento nunciatiue dicatur quod facta fuerit.
- 3** Solennitas extrinseca non presumitur.
- 4** Titulus quando habetur pro nō tunc, nō excusat à fructibus percipiendis.
- 5** Procurator fisci habet ius vendendi res fiscales speciali mandato interue-
niente, res autem debitoris fisci absque aliquo mandato vendit.
- 6** Procurator fisci vendens res fisci, non potest habere fidem de pretio.
Habere fidem de pretio, qualiter quis dicatur.
- 7** Venditiones rei fiscali, vel eius debitoris, vt valeāt, quæ interuenire debeāt.
- 8** Mala fides presumitur interuenisse, quando solennitas fuit omīssa, & ordo
debitus non fuit seruatus.

QVOD IN LIBELLVM. Si probat, q. in venditione rei de-
bitoris fisci debita solennitas non seruatur, restituitur res cum
fructibus perceptis, & percipiendis. h. d. **a** Op. innuitur hic, q.
q. debet probare negatiuam. **b** de l. actor. s. de proba. Præte-
ra, qui solennitatē dicit, debet eam probare, vt l. quæcunq. s.
fi. ff. de pub. nō qui eam negat. Sol. gl. dicit, q. hic probatur eo
ipso q. contrariū non probat. Istud est facere violentiam lite-
ræ, q. tunc non probaret ipse, sed ius præsumeret. ¶ Vnde alij
dicunt, q. hic erat scriptura, quæ dicebat solennitatē interue-
nisse, cui est stādum, donec p. betur contrariū, quod pōt pro-
bari p. obliquum, vt l. optimā. s. de contrah. & com. stipu. ista
opin. cōiter tenetur, quā intelligo. qd hic erat scriptura, quæ
hoc continebat dispositiue, quomodo tali die, loco, & testib.
fuit facta subhastatio, & quomodo procurator fisci interue-
nit, & sic de quolibet actu fuit factum instrūm per se, vt hic gl.
innuit per l. cum precibus, quam allegat. **c** ¶ Si enim hoc con-
tinetur in instrumento enunciatuē de præterito. ver. g. nota-
rius hodie facit instrūm venditionis, in quo narrat quomodo
facte fuerunt subhastationes debite, & similia, tunc illi instru-
mento standū non est, **d** quia instrūm non probat, nisi ea, quæ
interuenerūt loco, & tempore celebrati instrumenti, vt no.
p. Inn. in c. quoniam contra falsam. extra, de prob. sed subha-
stationes non potuerunt interuenire, q. debent stare 20. die-
bus, vt j. dicā, ergo & c. Præterea, tunc non est instrumentum
propriē de illo facto, sed magis facit narrationem alterius

documenti, igitur & c. vt in auth. si q. in aliquo documento.
s. de eden. Præterea, cum ista solennitas sit inducta in fauo-
rem debitoris, cuius bona alienantur, & etiam in fauorem fi-
sci, non possunt officiales, qui vendunt, renunciare huic so-
lennitati, nec etiā emptor, vt l. ius publicum. ff. de pac. Sed si
eorum p. fessione staretur, iam inducta esset via similis renun-
ciationi, ergo non valet. l. doli mali exceptio. ff. de noua. ¶ Et
secundū, q. dicitur in l. optimā. s. q. verba enunciatuē posita
in contractibus probāt inter easdē partes: intelligo quando
id continetur, in quo partes possunt sibi præiudicare, & abs se-
cus. Idem no. in l. sciendū. ff. de verb. ob. Alij dicunt, q. hic præ-
sumuntur omnia solenniter acta, q. non placet, quia loqui-
tur de solennitate intrinseca, quæ non presumitur, f. dixi ple-
nē in d. l. sciendum. ¶ **Opp.** de l. si fundū. s. de rei ven. vbi dicitur.
q. titulus excusat à percipiendis. glo. hic variat. Tu dic, q.
hic loquitur, quando titulus habetur pro non titulo, argu-
men. l. nec vllam. s. j. ff. de pet. hær. ¶ Venio ad quæstiones. &
quæro primò contra quem agitur, & qua actione? gl. remittit
ad no. s. de iure fisci. l. 3. & ibi examinavit. ¶ **Quæro** quis est,
qui habet ius vendendi res fiscales, vel debitoris fisci. Gl. di-
cit q. procurator fisci, vel cui princeps mandauit. Itē in princi-
pio gl. mag. dicit, q. talis venditio debet fieri interueniente p.
curatore fisci. In contrariū videtur s. si ppter publ. p. s. l. 2. q.
debeat fieri autoritate p. fidis. Beruiter circa hoc dico, quan-
doq. exactiōē tributorū vectigaliū, & similiū fiscus vendit
alij, quandoq. illud facit per suos officiales nomine fisci exi-
gentes, & isti duo modi notant in l. j. s. hic titulus. ff. de pub. in
prin. mag. glo. primo casu, illi emptores dicuntur esse, qui ha-
bent ius vendendi, tamen hoc faciunt autoritate p. fidis,
vt d. l. 2. si propter pu. pen. Secundo casu istud fiet autorita-
te procuratoris fisci, ita loquitur hic. Sed contra hoc instatur
de l. j. ff. de offi. p. cu. Cæsaris, vbi non vendit sine speciali man-
dato. Quædam parua glo. hic dicit aliud in pcuratore Cæsa-
ris, aliud in pcuratore fisci. Tu dic idē in vtroq. vt ff. de iur.
fif. l. si fiscus. in fi. & hic loquitur in venditione rerū debito-
ris fisci, sed ibi loquitur in venditione rerū, quæ sunt in patri-
monio Principis. ¶ **Quæro** vtrū procurator fisci debeat vē-
dere rem præsentē precio, vel possit habere fidem de precio. s.
dicit glo. precio præsentē, vt l. si procu. in fi. ff. de iure fif. & l. à
diuo Pio. s. sed si emptor. ff. de re iudi. Qualiter autē quis di-
catur habere fidē de precio, vide tex. & glo. in l. qd vendidi.
ff. de contrahen. emptio. Quæro nunquid in ista venditione
necessaria sit scriptura. gl. dicit, q. non, vt l. 3. j. eo. ti. ¶ **Quæro**
quot requirantur ad hoc, vt valeat venditio rei fiscali, vel
debitoris fisci? dic, vt in prin. glo. mag. & in l. 3. s. de iur. fisci. &
not. in l. 1. si aduersus fiscum, & l. si quos. de rescind. vend. ¶ **h**
No. gl. magnam & glo. parua super verbo, mala fide, quod
mala fides presumitur interuenisse, quando solennitas fuit
omīssa, & ordo debitus non fuit seruatus. quod no.

- a** **ADDIT.** Ale. ¶ Hoc dicit. In quibus contractibus requiritur hæc subscri-
ptio, vide Bal. in l. ordo, de executio. rei iud.
- b** ¶ Debet probare negatiuā. Adde ru de hac materia per quem, qualiter, &
quando probetur negatiua, per istum in l. actor. nu. 2. & quod ibi posui, in
apo. in ver. possit probari. vbi etiam posui in addi. ad Bal. nu. 8. de proba.
- c** Ale. Allegat. Allegatur hæc glo. qd decretum præsumit interpositum ex
istis causis, & cum causæ cognitione. vide Bal. in l. si de præ. min. Ale. in gl.
ibi dum alle. l. cum precibus. quæ gl. allegatur per Bar. in l. sciendum. de
ver. ob. & in auth. si quis, in aliquo documento. s. de eden.
- d** Non est. Adde Pau. de Ca. in confi. 39. & quod per And. Barb. in confi. in-
cip. scripsit ecclesiasticus. & post confi. 500. Ale. de Imo. 103. 4. part.
- e** Præiudicare. Adde Fel. in cap. cū iure. de offic. delega. & do. Soci. in cōf.
213. incip. in presenti consulatione. versicu. 2. conclusio. circa fin. in 2. parte.
- f** Non presumitur. Adde text. in l. quæcunq. s. interdum. & ibi Barto. ff. de
publi. & vnde Specu. in ti. de proba. s. 1. ver. sequitur, & s. 3. versu. 4. per in-
strumenta.
- g** Fidem de precio. Adde quod in procuratore priuati Ludo. Rom. in suis
singu. nu. 54. inci. quod habens mandatum ad vendendum.
- h** Rescindenda vendi. Adde quod subhastatio non requiritur, vt no. Bal. in
l. 1. ad fi. s. si propter pub. pen. Et adde quod in subhastatione Reipub. re-
quiritur præsentia officialis.
Ale. officialis. Adde d. Ale. etiam in l. licitatio. de public. l. fin. & ibi Bald. s.
noua. vect.

LEX IX.

- 1** Agere tanquam vnus de populo, quod quis potest etiam pro suo interesse.
- 2** Venditio facta sine solennitate, & conclusione precij etiā à fisco, non valet.
- 3** Cumulari in libello, qd plures causæ possunt, & si quælibet p. se sit sufficiens,
& sufficit alterā probari, nisi quis se astrinxerit ad vtrunq. probandum.

DVPLEX. Hæc lex dicit idē, qd præcedens, si in venditione
solennitas non fuit obseruata, res vendita retractatur. h. d. ¶
No. q. quis potest qnq. agere sicut quilibet de populo, & etiā
pro suo p. prio interesse, vt hic in fin. ibi, causa indemnitis.
Simile

Simile habes in l. licet. in prin. ff. de procu. & qd no. in l. iurif-
gentium. §. si paciscar. ff. de pac. † Not. q. solennitas omiffa, &
gratiosa venditio rei ppter paruum debitum, præsupponunt
fraudem esse factam, & ideo retractabitur. † No. q. in libello
possunt accumulari plures causæ, quarum quælibet per se est
sufficiens. a Facit qd not. §. de eden. l. edita. Et sufficit alteram
probari, vt no. extra, de rescrip. capit. 2. in fin. nisi se adstrinxe-
rit ad vtrunq; probandum. quod dic, vt plenissimè dixi ff. de
re iud. l. diuus, & dixi in d. l. edita. supra, de eden.

a ADD. ¶ Quælibet p se est sufficiens, adde Ball. p. diuersas. q. 11. §. man. & istū
omnino conf. suo. 140. inc. cōmune de Lign. & ibi posui in addi. ad ipsum.

LEX III.

1 Emptio à fisco facta, & alia, quæ requiruntur ad acquisitionem domini, pos-
sunt probari sine scriptura, sed per testes.
2 Fiscus vendens non potest habere fidem de precio.
3 Probationis appellatione, intelligitur de idonea.
4 Venditio & precij solutio, probari potest p testes, & ibi quando hoc possit.
5 Exceptio, quem de euictione tenet actio, eundem agentem, & quod oppo-
natur, ad merita, & ad processum.

6 Res emptæ per uxorem, erit vxoris, & non viri, licet præsumatur emptæ
de pecunia viri, sed ipsa tenetur ad precium viro.

1 ET SI INSTRUMENTA. † Emptio à fisco facta, & alia q. re-
quiruntur ad acquisitionem domini, possunt probari sine
scriptura. h. d. Pro declaratione legis qro, quo iure fiscus ven-
dit? Rñ. vel fiscus vendit, vt suum proprium, vel vendit tanq;
matris diu cessantis in solutione debiti, vel tributis, cui matri

2 fiscus postea successerat, qui fiscus non vendicat. † Hoc præ-
missio no. ex l. ista, quod precium debet eē solutum, cum fi-
scus vendens non potest habere fidem de precio, vt no. §. eo.

3 l. j. & j. ti. 2. l. i. ff. de iur. fisci. si procurator. † Secundo no. illud,
qd tex dicit, in quibuscunq; probationibus, &c. & glo. dicit.

4 Idoneis, qd est notabile ppter statuta, & alia multa. † Ter-
tiò no. q. venditio, & precij solutio potest pbari sine scriptu-
ra. Ad istud op. §. tit. 1. l. 2. Solu. Quidā sunt debitorē fisci in
numero debitorū redacti, & isti non possunt probare vendi-
tionem, nec solutionē sine scriptura, vt l. contraria. Quidam
non sunt debitorē, sed aliter cū fisco contrahentes, & tunc
totum contractū, & solutionem factā in ipso contractu, pos-
sunt pbare per testes, ita loquitur hic. ¶ Not. q. hic videtur
casus quod illa exceptio, quæ de euictione tenet, &c. de qua
in l. vendicantē. ff. de euic. impedit litem contestari, vt hic in
fi. legis. ibi, referre questionē procurator meus non sinet. q. d.
non patietur litem contestari. Aliæ leges videntur dicere, q.
talis exceptio opponatur ad merita causæ, magis quam ad im-
pediendū processum, vt d. l. vendicantem, & §. de euic. l. excep-
tionē, & §. de rei vend. l. cum à matre. possumus tamen dice-
re vtrunq; procedere, & quod apponatur ad merita causæ, &
ad processum per hanc legem. & leges §. alleg. facit l. vendi-
trici. de reb. alien. non alie. ¶ Vltimò facit hæc lex, quod si
vxo alicuius emit aliquā rem, illa res sit vxoris. Nō obstant
leges dicentes, quod quicq; quærit vxo, præsumitur de bo-
nis viri, vt l. etiam. §. de dona. inter vir. & vxo. & l. Quintus ff.
de dona. inter vir. & vxo. q. fateor quod præsumitur emptæ
de pecunia viri, & vxo teneatur ad p̄cium viro: tñ res nō erit

a viri, sed vxoris, vt hic, & l. i. & l. multum. §. si qs alteri, vñ ubi. a
a ADD. Ale. Vel ubi. Vide Bal. in l. si vxorē. de cōdi. infer. & Bar. in l. si filij. de
don. inter vir. & vxo. Facit qd vxor, quæ emit rē aliquā, vel acquirit, præ-
sumatur acquisiuisse de bonis viri. Ad qd no. Bar. in suo trac. de duob. fra-
tri. in ver. 4. quæro qd si dubitatur. Adde omnino no. per Bal. in l. si vxorē.
de condi. infer. & no. Inn. in c. cū officiis. de testa. ¶ Sed qd in concubina,
an præsumatur acquisiuisse de bonis amantis. Dic, qd sic, arg. l. si ff. de act.
& oblig. Ita dixit Bal. in l. cū oportet. §. de bon. quæ lib. & idē dicit Bal. ibi
in muliere adultera, vt accipiamus in meliorē partē, & sic videatur quæ-
siuisse de bonis mariti. Casus est sing. in l. si miles. §. miles. de adult. nisi for-
te publice negotiare, q. tunc præsumitur ex quæstu quæsiuisse, secundū
Bal. in d. l. cū oportet. Quid in officiali fisci, vide gl. Bar. & ibi dixi in l. fa-
cultas. in fi. §. de iur. fisci. Quid in rectore hospitalis. Bal. qd idē in auth. licē
tiā. §. de epis. & cler. p. tex. vnde sumitur. & ibi, qd de prælato ecclesiæ, de
quo al. qd dixi post Bar. §. in d. l. facultas. Quid in filiofa. Io. And. qd sic. in
cap. inuestigandū. de pec. cle. de quo tamē per gl. Bar. Bald. & alios in d. l.
cum oportet, qd in vidua post mortē mariti, vide Abb. sing. in l. etia. §. de
donatio. inter vir. & vxo. & Ang. in conf. 141. & Rom. in suis singu. in 6.
no. de eo quod dixi de concubina, vide etiam Bal. in l. j. de natur. lib.

LEX IIII.

1 Tempus arbitrio iudicis statuitur augendo, non minuendo, in ventitioni-
bus rerum fiscalium fiendis sub hasta. & vide inf. nu. 7. & nu. 8.
2 Dispositio huius l. qd ē habeat locū in ventitionibus rerū priuati, vel ciui-
tatis si tempus subhastationis sit appositū p officialē habentem p̄atem.
3 Offerēs infra tēpus subhastationis obligatur, & dicit talis cōtract⁹ pfect⁹.
4 Contractus qui celebratur cum incerta persona, non vitatur propter tem-
poris intervallum, vel partis absentiam.

5 Officialis ponens ad incantum rem vendendam, obligatur ad vendendum,
si in subhastatione dicit, q. plus offerenti dabitur, vel si fisco expediebat
dare plus offerenti, alias non.

6 Nouū præconiū in subhastadis rebus potest fieri, si in primo nullus obtulit.

7 Termini extraiudiciales intelliguntur peremptorij licet hoc non adiciat.

8 Qui primo obtulit minus, si velit modo offerre plus q. secūdus, an admittit.

9 Ciuitas potest legē condere infra quod tempus venditio rerum suarum fiat.

10 Subhastatio fieri debet in vendendis rebus minorum.

a SI TEMPORA. Hæc est difficilis lex, & h. d. Intra tps in sub-
hastatione statutū quilibet veniens admittitur, licet res iam
alteri fuerit vendita. h. d. ¶ Primò ponitur casus, quod plus
offerenti intra mensem dabitur. si intra qundecim dies centū
promisit, & ei omnia adiudicauit pcurator fisci. Modo post
quindecim dies alius venit, & promisit plusquam iste eme-
rit, certe iste plus promittens intra mensem debet audiri, &
ei debet adiudicari, licet primò fuerit tradita illi. ¶ No. fm
istam lec. quod tempus statuitur arbitrio officialis venden-
tis. Secundo no. q. licet vni vendita sit res intra tempus, ad-
mittitur alius plus promittens. ita intelligit gl. quā no. Opp.

1 ¶ Istā lec. q. primò tps sit limitatū xx. dierū, vt §. de sacrosan.
eccl. auth. hoc ius porrectū. & fuit no. §. eo. l. j. & hac l. fm ter-
tiā lect. Sol. officialis pōt augere b terminū ex suo arbitrio, ita
loquitur hæc lec. non autem minuere, vt in §. prio. Rō. quia in
2 augendo est fauor fisci, quia plures venire poterunt. ¶ Que-
ro nunqd hæc lex habeat locū in venditione rerum priuata-
rum, vel ciuitatū. Gl. dicit hic, q. non. Tu dicas quod verū est,
quantū ad hoc, quod in venditione rerum ciuitatū vel priua-
tarum sit adiectū certum tempus à lege. ¶ Sed si adiceretur
p officiales vendentes suo arbitrio, tunc hæc lex posset habe-
re locum, q. quilibet veniens intra tempus admittitur sine
dubio, si nulli iam esset facta venditio: sed si alicui esset facta,
tunc si esset facta similis, adhuc admitteretur alius plus pmit-
tens. Intelligitur enim esse facta sub cōditione, nisi meliorem
conditionē attulerit alius intra tempus appositum in subha-
statione, vt hic, fm istā lec. possent tñ in venditione esse appo-
sita talia verba, q. per ea appareret esse recessum ab illo pacto
facto in illa subhastatione: si tñ esset priuatus vēdens, vel ali⁹
officialis hñs de hoc autoritatē, ista lex de hoc locū non ha-
beret, & alius admitteretur. secus si ptās talis officialis se ad
hoc nō extenderet, & ita intelligit hęc gl. ¶ Quæro, qd si vn⁹
c vadit intra tps subhastationis, & offert, an ex hoc obligetur.
Vñ q. non, q. inter interrogationē factam per præconem, &
oblationem illius, interuenit spatium: ergo non obligatur,
4 vt l. j. §. j. ff. de verbo. obli. ¶ In contrarium est sciendum quod
contractus, qui celebratur cum incerta persona, non vitatur
propter intervallum temporis, nec ppter absentiam contra-
hentis. Exemplum, si habeo rem pro derelicto, videor eam
donare occupanti. l. si id quod. ff. pro dere. & sic incertæ per-
sonæ. Ista donatio non impeditur, licet alius occupet me ab-
sente, & ex intervallo, vt l. quod seruus. de stip. ser. Item pecu-
nia, q. proicitur à principe, vel à consulis in populum da-
tur occupanti. ff. de acqui. re. dom. l. qua ratione. §. pe. in xx. re
sponso, ita in proposito per illum præconem videor p̄here
cum

a ADDIT. ¶ Si tempora. Lex ista tractat materiam subhastationis, de qua
etiā videas gl. no. in l. creditor. C. de diltra. pig. & Bal. & Ang. in l. si. §. de
iure do. impe. Et formā subhastationis vide per Bar. in l. licitatio. in prin.
ff. de pub. & ibi plene de materia, & vide etiā Ang. in l. j. §. e. & ibi vnū ele-
gans dictū in hac materia posuit. f. si in subhastatione alicuius datij, duo
responde, aut adinuicem eodem tempore, & loco. qd locus est gratifica-
tionis, qd tene menti, quia pluries vidi de facto, qd dictum sequitur Lau-
denfis in suo tractatu de principe in titu. de fisco, in 63. conclu. Et in mate-
ria vide vnū contra referendarios gratificantes publicanis in subhastā-
tione datorū, & per Bar. in l. j. §. de pascuis publicis. Item adde an iudex,
qui facit subhastare rem debitoris teneatur ipse de euictione emptori,
dic qd non, in l. si ob causam. §. de euic. vbi Bal. per illum tex. & est ratio,
quia dicitur executor iuris, & p consequens necessarius, quo casu nō te-
netur ex aliquo contractu, l. q. pignori. ff. de euic. secundū Bald. in d. l. si ob
causam. in fi. qd no. adde qd subhastatio est tantæ virtutis, qd non habet
locum in ea deceptio ultra dimidiam iusti pretij, in l. j. §. de prædiis curia-
lium, & no. Ang. in repe. l. sciendum. ff. de ver. obliga.

¶ Augere. Adde qd circa hoc etiam potest esse ratio, prout in simili dicit
Bal. in l. fina. vers. quæro quid si dictū. supra quā adm. vbi quando statui-
tur certus terminus à iure ad aliquid faciendum, talis terminus non po-
test præueniri: prorogari autem sic, de quo aliquid Old. in conf. suo 60.
& ibi quando iudex possit terminū à iure datum prorogare, & vide Pan.
in clemen. 2. de app. adde q. quando tempus non est taxatum à l. tunc de-
bet à iudice taxari eius arbitrio, gl. est in l. si constante. §. pen. ver. tempus.
ff. sol. ma. & tex. & ibi Barto. in l. j. §. ait prætor, in prin. ff. de iur. delib. & gl.
in c. j. in ver. proponitur. de resti. spol. in vj.

c Ale. ¶ Nunquid autem subhastatio habeat locum in rebus ciuitatis, adde
tex. in l. j. de in diem addi.

cum incerta persona, videlicet cum plus offerente. ideo si veniat ex intervallo, vel si offert notario, etiā non praeleto officiali, perficitur p̄ctus. dixi in l. licitatio. in prin. ff. de pub. Quæro quid si longum in intervallum non vitiat p̄ctum celebratum cū incerta persona. a. ¶ Quæro, vtrū officialis ipse obligetur ad vendendū illi plus offerenti. hic vñ casus q̄ sic. b. hoc intellige verum, si verba præconis hoc dicunt, q̄ plus offerenti dabitur fm̄ formam positam hic in gl. & in auth. hoc ius porrectum. sed si præco simpliciter diceret, quicūque velit emere, veniat ad offerendum intra talem diem, nec adiciere, & plus offerenti dabitur, nō cogitur dare plus offerenti, quia ad hoc se non astringit. poterit. n. esse q̄ hoc fuerit factū ad explorandum valorem rei, magis q̄ ad vendendū, vt l. si seruus. in prin. de cond. fur. quod nō. & ita caueas, qñ facis præconizare, q̄ vno casu cogitur, alio nō. item hoc intelligo, si fisco expediebat dare plus offerenti, posset. n. esse q̄ eius interesset dare minus offerenti, q̄ offert faciliore solutionem, vel quia magis idoneus, vt l. cum qui. in fi. ff. de in diem addi. & l. Sabinus. e. ti.

¶ Quæro vtrum post lapsum primū terminum posset fieri de nouo præconium, & dari alia dilatio. c. gl. nō. hic. dicit q̄ nō, vt l. 2. j. de loc. præd. ciuili. li. xj. quod puto verum, si in primo termino aliquis obtulerat, cui ius erat quæsitum. ¶ ex quo habes notare, q̄ isti termini extraiudiciales intelliguntur peremptorio, licet hoc nō adiciatur, vt hic vides, & vide Inn. c. cum a nobis. ultra medium, extra. de elect. & probatur in l. Titia. §. vlt. ff. de leg. 2. quod nō. pro terminis qui statuuntur in interpellationib. & protestationib. & sibi. actib. extraiudicialib. prædicta vera, nisi esset persona, per q̄ possit peti in inte. rest. tūc. n. posset impetrare in integ. rest. vt maior tps apponatur in licitatione, vt l. & si sine. §. q̄ situm. ff. de mino. Secundo mō legit hęc lex, quod tps augmenti fuit appositum ex ipso p̄ctu. & sic fuit pactum additionis in diem. hęc lect. vera est in se. tñ non habet dubitationē. tertia lect. est, q̄ hic loquitur de tpe statuto à lege, l. 20. dierum in reb. fiscalib. sicut in reb. ecclesiarum, vt auth. hoc ius porrectum. licet gl. hic dubitet. tñ s. eo. l. i. ponit pro p̄stanti, q̄ tenetur communiter, & fm̄ hoc si minus tps apponatur in præconio, intra 20. dies admittuntur licitatores, q̄ officialis illud tempus augere potest, minuire autem non, vt l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudi. dixi s. in l. e. ¶ Quæro, quid si ille, qui primo obtulit minus, nunc velit offerre plus, quam secundus, an admittatur iterum? Gl. dicit, q̄ sic, & bene. Quæro, quid de fructib. medio tempore perceptis. dic, vt in gl. ¶ Quæro, cum in venditione rerum ciuitatis non sit tempus statutū à lege, an ciuitas de hoc possit propriam legem facere. Dic q̄ sic, vt l. Luc. in fi. ff. ad munic. & j. de vendi. re. ciuili. l. i. & 2. tangitur hic in fi. j. gl. ¶ Quæro, an cum executores vltimarū voluntatum vendant, debeant facere subhastationes, an cū venduntur res minoris, dixi de hoc plenē in l. alio. ff. de ali. & ci. ba. lega.

a ADD. ¶ Ale. adde Bar. & ibi dixi, in l. licitatio. ff. de pub. & in materia subhastationis, adde quod si ponens rem ad in quantum, ponat maius pretium, quā valeat, vt volens rem emere carius emat, incidit in crimē stellationatus. Tex. est singularis secundum lec. Bar. l. 3. §. item si quis. de crimine stellationatus, & refert Lau. in suis singularibus in littera P. nō. 65.

b Quod sic. sed quid in reb. ecclesiis dic, q̄ secus, quia debet tradi offerenti iū p̄ctum, licet alter plus obtulerit, vt d. gl. alleg. in tex. & Lu. Pon. in fin. suis, sing. inc. venditio, ver. scis quod resp. & Bar. Cxp. in tract. de cōtractu. simula. in 2. præsum. & x. q. 2. per Arch.

c De nouo præconium, & dari alia dilatio. adde qd̄ ratio videtur, q̄ a qui non facit in tempore vñ post tempus prohibitus, vt est tex. in l. Imperator. ff. de postula. & ponit in simili Bart. l. statu lib. §. Stichum, & l. Titia. ff. de le. 2. & l. si ead. & ibi Gul. de Cag. & Sal. s. qui accu. non pos. Bal. l. acceptam. q. 21. §. de vsu. & no. Can. in c. cum in tua. extra, qui ma. accu. non pos. & Car. in cle. const. §. j. q. 6. extra, de elect.

d Ale. Res minoris. & quod i reb. minorū locum habeat subhastatio, vñ q̄ sic, in l. ait prætor. in prin. & ibi per Gul. ff. de mino. & in quo differat populus à fisco si ista solēntas non interueniat, dic vt ibi per eundem. quæro, an in reb. minoris alienandis deat fieri subhastatio. vñ q̄ sic. ¶ Quod sic. tu tamen vide Bal. d. auth. hoc ius porrectum, s. in tex. Ale. vers. sed hic quæritur. vbi dic. non est necessaria, si bona fide fiat veditio, sed vide Inn. c. dudum. §. gl. ver. defensore. de reb. alie. non alie, quia Respu. & minor æquiparatur, ergo & c. Præterea in alienatione rei minoris debet esse subscriptio iudicis, vt l. 2. §. de asse. & gl. 2. in l. i. ff. de of. asse. Ang. an quādo veditur res minoris, vel testatoris per executores vltimarum voluntatū fiat subhastatio, adde Bal. l. ordo. de execu. rei iudi. quid de subhastatione rerum eccl. vide late Ang. hic. idem in auth. de alie. & empty.

LEX V.

- 1 Venditio facta à fisco retractatur propter tributa non ob aliam causam.
- 2 Minor quando iunetur contra venditionem rei sue à fisco factam.
- 3 Emens res ex bannitorum tenetur illas ex bannitis reddere ex forma capitulorum pacis hoc dicentium.
- 4 Res priuati ob publicam vtilitatem auferri potest.

QVAECVNQVE. venditio facta à fisco solenniter, non retractatur prætextu rescripti, vel minoris ætatis. h. d. ¶ Ad euidētiā quæro, quid est dictū, pro reliquis prodigorum. dic, vt in gl. ¶ Opp. q̄ possit rescindi, vt l. prædiis. ff. de iure fis. Sol. dicit gl. ibi pro tributis, hic pro mala administratione, vel pro debito alio ex cōtractu, vel maleficio. ista sol. est obscura. quidam intelligunt, q̄ ibi pro tributis. ¶ non solutis facta fuit venditio, ideo potest rescindi. Hęc expositio non valet, vt in l. proxima. & ibi dicam. ¶ dic ergo. ibi pro tributis, si potest res vendita auocari, nō alio debito. hoc dicam j. l. proxima. ¶ ¶ Opp. de l. fi. §. si aduersus fiscum. vbi minor iuuatur. gl. soluit. tu dic latius, aut fiscus vendidit rem minoris, vt suam, & iuuatur minor, vt l. contraria. aut vendidit, vt sibi obligatam pro tributis, & tunc aut minor vult restitui antequam vendatur ex eo q̄ res incidit in commissum, & iuuatur minor, vt j. de fun. pat. l. 2. & l. Imperatores. ff. de pub. aut vult restitui postquā res fuit vendita. & tunc si tutor, vel curator interuenerit, non restituitur, vt hic. aliās secus. l. fi. §. si ob pu. penf. ¶ ¶ vltimō facit hęc lex, q̄ illi qui emerunt à cōi Perusij solenniter vendentes res exbannitorum, non cogantur res emptas reddere exbannitis ex forma capitulorum pacis hoc dicentium, quod probo. nam si non valet rescriptum Principis, vt hic, multo minus statutum, vel pactum ciuitatis. ¶ in contrarium est veritas, nā hic loquitur quādo imperator rescriptis propter vtilitates priuati, impetrantis tamen: secus si propter publicam vtilitatem: a tunc enim potest res priuatorum auferre, & eodem modo ciuitas, vt s. de iure fisci. l. certa forma. & l. item si verberatū. §. i. ff. de rei vendi. de euic. l. Lucius. & l. venditor. §. si constat. ff. communia prædio.

- 2 ADD. ¶ Ale. Auferre. ratione publicæ vtilitatis possunt res priuatorum accipi per principem. adde Aug. l. bene à Zenone. de quadr. præsc. & quæ scripti post Bar. l. 2. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publico.

LEX VI.

1 Emens rem à priuato, vel fisco, solum tenetur ad tributa.

a SI QVIS. a qui solenniter emit à fisco, solum ad pretium tenetur, & ob aliud debitum non conuenitur. h. d. ¶ Opp. ff. de iure fisci. l. prædiis. quidam dicunt, q̄ hęc lex corrigit illam. alij, q̄ ibi venduntur, vt prædia tributaria: hic vt alia. tu dic, vt s. l. prox. & dicam statim in distinctione. Op. de l. imperatores. ff. de publ. & veft. Sol. ibi priuatus vendit priuato, hic fiscus priuato, secundum gl. quam tenet Dy. in l. contraria. vbi distinguit. tu tñ plenius dic, ¶ Quādoque priuatus vendit priuato, & tunc emptor potest pro tributis conueniri, & reliquis, vt l. Imperatores. aut per fiscum conceduntur priuato. & tunc quandoque conceduntur per modum cuiusdam translationis, non venditionis, tunc nouus possessor ad tributa non tenetur, vt j. de censu. l. fi. & de fun. rerum priua. l. 2. Aut trāsfert fiscus per modum venditionis, & tunc aut fiscus vendit rem vt suam propriam, & emptor nullo modo potest cōueniri, vt j. tit. 3. l. i. & l. bene à Zenone. §. de quadr. præsc. aut vendit eam, vt alterius debitoris fiscalis, & tunc aut vendit eam propter tributa non soluta, & emptor vltorius nō tenetur, vt hac lege. aut propter alia debita nō soluta, & tunc aut conuenitur propter alia debita, & nō tenetur, vt s. l. prox. aut propter tributa, & tunc tenetur, vt l. prædiis. ff. de iure fisci.

- 2 ADD. ¶ Ale. Si quis, nō. hanc l. & adde quod non procederet hęc lex in priuato emente à priuato, secundum gl. hic. cui adde Bar. l. licitatio, §. fiscus. ff. de pu. & in §. mercatores. eadem lege.

¶ De vendi. rerum fisca. num priua. com. & c. Rub.

LEX VNICA.

1 Commune quod est, meum est.

2 Fiscus quādo possit totam rem etiam diuiduam vendere.

3 Res obligata fisco, & alij potest per fiscum vendi.

4 Pæna, quæ partim applicatur fisco, partim parti, debet tota solui fisco.

FORMA. ratione partis fiscus potest vendere totum. h. d. Vides hic, quod restituit p̄ctum pro parte eius, qui dñum partis habet. ¶ ¶ Op. s. de commu. re. alie. l. j. & 2. Sol. speciale est hic in fisco. & sic not. casum hic, vbi quod commune est, meum est, etiam quo ad dispositionem super toto, quod dixi plenē in l. serui electione. §. j. ff. de leg. i. Opponitur ad fi. quod imo debeat agi corā procuratore Cæsaris, nō corā iudice emptoris vt

- a ADD. ¶ Meum est. adde Feli. c. humanum, j. dist. & Paul. de castr. conf. 241. Io. Cal. conf. 22. in tit. de præb.

- ris, vt l. 3. §. de iure fisci. Sol. hic loquitur, qñ tenuit venditio, ita quod fiscus non tenetur. ibi autem, quando venditio non tenuit, vel aliter, quod hic dicitur apud suum iudicem, dic. i. apud procuratorem Caesaris, vt l. 3. & l. si. §. si aduer. fisci. ¶ Quæro quid si fiscus nullam partem habeat in re, an valeat venditio? Dic vt in gl. quod intellige, nisi videretur ob cessationem tributorum, vt §. tit. 1. per totum. ¶ Quæro, vtrum hæc lex habeat locum in omni re etiam diuidua. gl. determinat qñ sic. tu dic, qñ istud est hic permixtum propter utilitatem fisci, vt l. 2. §. de com. re. alie. & ibi gl. aut ergo est utilitas fisci, quia maiori pretio venditur tota quam pars, vt l. Marcius. in si. ff. fam. etc. & indistincte totum potest vendere fiscus: aliàs secus, cum nulla tunc fisci verteretur utilitas. ¶ Quæro, quid in re obligata fisco, & alij? respondeo, idē, vt l. res. §. 1. de iure fisci, quæ est notabilis ad hanc materiam. ¶ Quæro, cui deat solui pretium? gl. a dicit hic, qñ totum soluitur fisco, & fiscus partem reddit priuato, quod not. pro statutis dicentibus. qñ de aliqua condemnatione medietatem habeat fiscus, medietatem priuatus: totum enim debet fisco solui, & fiscus soluit illi priuato, vt l. senatus. §. senatus. ff. de iure fisci. & ibi dixi. & d. l. res. §. 1. quod est utile, quia fauorabilius fit executio quando debet solui fisco, quam quando debet solui priuato, vt §. tit. 2. l. pe. & ibi dixi. fateor tamē, qñ si quis solueret illi priuato, liberaretur, & fiscus hoc impedire non posset, vt d. l. res. §. 1. facit ff. de pact. l. si cum emptore. in si. de exce. l. apud celsum. §. mandati. quærit gl. qua actione agitur contra fiscum? dic, vt in gl. b

- a ADD. ¶ Totum soluitur fisco. adde Bal. l. 1. §. de hæc. vel actio. vendi. eundem in l. j. §. de pri. fisci. do. meum. in l. de his. §. de epis. & cle. & Spe. titu. de notorio. §. item si fiscus.
- b Alex. vt in gl. de materia huius legis vide Bal. in gl. in l. 2. §. de reb. alie. & ibi inter alia dicit, quod fiscus prius debet requirere focum. Alexan. Quando dimidia condemnatio applicatur fisco, alia parti, tota debet solui fisco. Ad de Bar. idem tenentem in l. diuus. §. senatus, de iure fisci, & Sal. l. etiam, §. ad leg. Falc. & Are. l. eum qui. §. in popularibus. de iure iur.

¶ Ne fiscus rem, quam vendidit, euincat. Rub.

LEX I.

- 1 Fiscus non potest habere fidem de pretio.
- 2 Officialis vnus potest contra alium agere. & quando, inf. nu. 3.
- 4 Abb. si vendit rem alicuius conuenti, sibi subditi, quando possit talis venditio reuocari.

GRAVISSIMUM. rubrica continet summarium eius, quod dicitur in nigro, vnde venio ad casum in terminis. ¶ Nota, quod fiscus non potest habere fidem de pretio, vt dixi in l. 1. §. de iure fisci. & gl. sunt concor. & §. de fid. instr. & iure hæstæ fisci.

2 l. si instrumenta. ¶ Item no. qñ vnus officialis potest agere contra alium, quod tene mēti. ¶ Quæro qualiter fiscus hanc rem vendidit. potest intelligi, qñ vendidit eam vt propriam, quod satis placet: vel vendidit eam vt alicuius debitoris, & tunc dēt adhiberi distinctio, quam feci §. tit. 2. l. si. ¶ Quæro, quomodo potest vnus officialis vendere rem pertinentem ad aliam stationem? Rñ. intellige, qñ pertinebat ad suam, & etiam ad aliam stationem, quia vtraque erat obligata. si enim nullo modo ad suam stationem pertineret, nō valeret venditio, vt l. qñro. ff. de sol.

3 ¶ Quæro vtrum hoc sit verum indistincte, qñ vnus officialis potest agere contra alium, quando sunt diuersæ stationes? dico qñ sic in administratorib. publicis. vt in tutorib. dic, vt not. in l. inter tutores. ff. de administ. tut. in procuratorib. dic, vt l.

4 qui proprio. §. si cum l. seq. ff. de procura. ¶ Vterius gl. inducit hanc legem ad quæstionem, quod si Abbas vendidit rem vnus conuentus, vel monasterij sibi subditi, quanquam sit alterius, qñ non possit illam reuocare. quod verum intellige, quando illi duo conuentus erant de mensa Abbatis. tunc enim talis error non attenditur, quia idem iuris, siue sit vnus conuentus, siue alterius, arg. l. quod si dubitetur. ff. de acq. hæred. sed si nō esset de mensa, tunc non posset vendere Abb. sine consensu rectoris illius conuentus sibi subditi, vt extra de reb. ec. non al. c. 1. in cle. & ideo si venderetur tanquam alterius, talis error vitaret, & non valeret. quod semper intellige, si in venditione non fuit adhibita debita solennitas, aliàs secus.

¶ De his, qui ex pub. ratio. mutu. pecu. accep. Rub.

LEX I.

SI QVIS, quis accepit pecuniam mutuam ab officialib. fisci, tenetur in quadruplum. h. d. Quæro, qua actione tenetur. Dicit gl. conditione ex lege ista, vel in factum actione, Prima vera. Quæro vtrum in quadruplo insit simplum. Respond. quod sic, vt infra, titu. 1.

LEX II.

- 1 Clam fieri dicitur id, qñ fieri dēt in pñsentia iudicis, vel alicuius, & non fit.
- 2 Item quicquid fit taliter, qñ in notitiam illius, cuius interest, deuenire non pot.
- 3 Commodauerit, quod accipiat large pro mutauit, & quomodo.

SCIANT. qui aurum fiscale mutuo sumpsit sine principis licentia, & qui dederit, poena hic inserta tenetur. h. d. in rex. ibi; sub specie publici creditoris, id est tanquam creditor publicus. Op. §. l. proxi. vbi imponitur minor poena. Sol. hic in auro ibi in alia pecunia mutuata, & hæc vera. fateor tamē, in alia solutione gl. dicit verum: quia in l. præcedenti oritur actio ciuile fisco, in hac l. oritur accusatio criminalis, quod apparet, quia datur ad illud, quod respicit meram vindictam, non ad utilitatem burfæ fisci. quæro, dicitur hic, occulte, quomodo debet intelligi occulte. dicit gl. qñ eo ipso quod fit sine auctoritate principis. sed §. istud vñ. l. non intelligitur. §. tacita. ff. de iure fisci. vbi eo ipso, qñ interuenit cautio publica, non dicitur occulte a gestum, nec clam, Sol. ibi auctoritas superioris non erat necessaria. ¶ Et sic habes, qñ clam dicitur fieri quod non fit coram iudice. quod est verum, si eius pñtia requiratur. Simile si de consuetudine aliquid consuevit fieri publice, vt matrimonia, & aliquid facere coram duobus testib. diceretur fieri clam, vt ff. de ritu nup. l. si. ¶ clam. n. dicitur fieri quicquid taliter fit, quod non possit venire ad notitiam eius, cuius interest, vt l. clā. possidere, in prin. ff. de acq. pos. ¶ item no. diligenter tex. qñ dicit, commodauerit, & exponit gl. id est, mutauit, & sic improprie. quod utile est pro sustinendis libellis, vel testib. vel scripturis mercatorum, qui proprio vocabulo non vtuntur. b

- a ADD. ¶ Ale. Occulte. in ver. quæro. dñ hic occulte, quando dicatur aliquid clam, vel occulte factum, vide etiam per Bar. l. fin. §. de prædiis curialium, & quod magis puniatur, vide Bar. l. 2. §. generaliter, ff. vi bonorum raptorum. ver. si. vide Bar. l. si olei. §. loca.
- b Vtuntur. vide Lud. de Rom. l. 1. in pr. ff. de ope. no. nun. item hoc verum intelligo in idiotis, l. cum antea, §. de arbit. & quod no. in l. quoties. & in l. filia, §. fa. etc. secus in perito. facit quod no. gl. in l. qñ si nepotes, de testa. tu. & in l. qui & aduer. quos, in l. stipulatio, §. hoc quoque, de ver. ob.

¶ Poenis fiscalibus creditores præferri. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Poena quadrupli habet in se simplum.
- 2 Fiscus creditor ex delicto non præfertur creditoribus ex contractu, secus quando est creditor ex contractu.
- 3 Fiscus in poenis non habet tacitam hypothecam.
- 1 REM SVAM. rubrica continet summarium nigri. ¶ Not. qñ cum dico, poenam quadrupli, simplum intelligitur in quadruplo. facit l. si cum exceptione. §. si quis. & §. quadruplabitur. ff. qñ met. caus. & l. hoc edicto. §. fin. de publ. & hoc est utile scire propter statuta. ¶ Vos scitis, qñ in contractib. fiscus præfertur aliis creditorib. quia ad debitorem peruenit pecunia publica fisci, sed à priuato priuata peruenit pecunia. sed si est debitor fisci ex delicto, certè aliis eius creditorib. ex contractu fiscus non præfertur, vt hac leg. dñ. a Op. & vñ, qñ ille præferatur, qñ est prior tpe, vt l. si pignus. ff. qui pot. in pig. hab. Sol. hic loquitur, qñ agitur personali actione, in qua inspicitur cā, quæ facit locū priuilegio, non tps, vt l. priuilegia. ff. de pri. cre. sed in prior loquitur, quando agitur hypothecaria. dic vt no. per Dy. c. qñ prior.
- 3 extra, de re. iu. lib. 6. ¶ Quæro ergo vtrum in poenis fiscus habet tacitam hypothecam? gl. dicit, qñ sic. contrarium not. gl. d. l. rescriptū. b circa pr. ff. de pac. ff. de iur. fisci. l. aufertur. §. fiscus. Dy. concordat istam gl. in l. quod placuit. ff. de iure fisci. Cy. tangit in l. si quis post hac, §. de bo. dā. Gul. de eug. in d. l. rescriptum. ego dixi in l. post contractum. ff. de don. & d. l. aufertur. §. fiscus, & tenuit qñ fiscus non habeat tacitam hypothecam in poenis. quod apparet, quia omnis alienatio facta post crimen commissum, & ante sententiam, posset retractari agēdo hypothecaria, quod est contra dictam l. post contractum. dic ergo de hoc, vt ibi plenè dixi.

- a ADD. ¶ Ale. Dñ. adde in ista materia quid si aliquis creditor habet domum pignoratam illius, cuius bona publicantur, an illa domus veniat in publicationem. Bar. l. j. §. seruus, ff. ad Syll. determinat, quod non: qñ creditores præferuntur poenis fiscalibus, vt hic: licet ille tex. faceret in prius, & adde bonum tex. & ibi Bar. l. res. quæ, §. j. de iur. fisci. & hoc verum, nisi p summa debita sibi satis fieri vellet fiscus, qñ tunc bñ veniret in publicationē, vt ibi qñ no. facit l. si per or. §. Stichum, & §. si Titio. qñ pot. in pig. hab. & l. j. de distrac. pig. l. si seruus, §. de pig. de hac qñ vide Are. i sua practica malefactorū, & in ver. & eius bona publicamus, statutū dicens, qñ quis condemnatur in quadruplum, intelligitur qñ in eo insit simplum, vide Bar. l. j. §. de nauiculariis lib. 1. & Bal. c. j. §. duo. de pace tenenda, vbi alleg. gl. l. j. ad l. iul. rep. vide Bal. l. contra negantem. §. ad leg. Aquil. Ale. hic quando agitur personali, hoc videtur contra legem in operis ff. locati.
- b Ale. ¶ In l. rescriptum. vide plene per do. Ale. de Imo. ibidem, vide Bald. l. 2. §. in quibus causis pignus rati. contrahatur.

De fiscalibus vsuris.

Rub.

LEX PRIMA.

- 1 *Vsuræ, q̄ non debeantur ob p̄nam.*
- 2 *Vsuræ quod non currant propter p̄nam, licet sit deducta in contractu, vt fors, si hoc probari potest.*
- 3 *Iudex, quando condemnat, an possit adijcere in condemnatione p̄nam quanti pluris, si non soluerit infra x. dies.*
- 4 *Rectores ciuitatum hodie habent vim maiorum iudicum.*
- 5 *P̄na quanti pluris, quæ adijcitur in p̄nam non soluentis infra terminum, est p̄na morte, non delicti.*

Ius summæ.

Ex mora p̄næ nō accedunt vsuræ. h. d. Aduerte ad tex. q̄

- 1 dicit, nec enim &c. Ex quo nō. quod siue debeat ex lege, siue ex pacto, vsuræ non veniunt. † Secūdo
- 2 not. q̄ licet p̄na sit deducta in contractu, vt fors, si tamen hoc potest probari, quod fuit hoc nomine p̄næ, vsuræ non currunt, vt ibi, probaturus es. † Tertiō nota argumen. q̄ id, qd faciunt rectores ciuitatum hodie in suis sententiis. nam iubent cōdemnatis p̄nā soluere intra decem dies ad p̄nam quanti pluris, vt talis adiectio non valeat, vt colligitur ex hac lege cum glo. sua super verbo, multam. posset dici, quod ista glo. facit in contrariū. † Nā rectores ciuitatis habent hodie vim maiorū iudicum, vt nō in l. si. s. de sent. ex breui. recit. Et sic apparet, quod possint ipsi multare, dum tamen multando modum non excedant. † Vltimō nota, quod illud quantum plus, qd adijcitur in p̄na non soluentis intra terminum, non est p̄na delicti primi, sed p̄na moræ in non soluendo, vt hic, & ff. de in litē iur. l. j. Dixi plenē in l. 2. de pub. iud. quod tene menti.

ADDITIO.

- a Ale. Excedant. Vide Bar. in l. j. in fi. si quis ius dic. non obtem. quid autem in casib. criminalib. vide Bal. in l. cum iudex. s. de sen. & inter. om. iud. & late per Imo. in l. 2. s. si. ff. de pub. iur. & Bal. in l. programma. s. commi. vel epl. Ang. in rep. l. si vacantis. s. de bon. va. circa prin. Alex. De comminatione sub p̄na, vide Bal. Ang. & Imo. in l. 2. de publicis iud. & do. Alex. in l. ff. si quis ius di. non obtem. & per do. Maria. in c. qualiter, & quā do. in 23. q. principali. in prin. extra, de accu. In ea. l. in ver. vlt. no. adiectio, an sit p̄na delicti, vel contumaciæ, vide Bar. in l. j. ad fi. ff. de in lit. iur. & Bar. in l. iō. de compēfati. & per Bal. in l. 2. de requi. reis. & in l. data. alias. lata. qui accu. non pos. & in l. & in multis. de app. & per Bal. in add. Spe. in ti. de sententiā.

LEX II.

Si sub pignore.

Fiscus, qui succedit in locum priuati, vtitur iure priuati.

LEX III.

Fiscum.

Fiscus nō pōt stipulari vsuras vltra ltimū modū vsurarum, nec iam ab alio stipulas exigere. h. d.

De sententijs aduersus fiscum latis retract. Rub.

LEX VNICA.

- 1 *Fiscus, quando dicatur legitimè, & rectè defensus.*
- 2 *Sententia lata contra fiscum, eius aduocato absente, quando sit nulla.*
- 3 *Fiscus infra quadriennium per restitutionē in integrū infringit sententiā contra se latam, si omissum fuit producere instrumentum pro se faciens.*
- 4 *Priuatus ob instrumenta de nouo reperta, si probat se non habuisse facultatem producendi illa instrumenta in illa causa post sententiā infra quadriennium, restituitur ex clausula generali, si qua mihi iusta causa.*
- 5 *Sententia lata per pecuniam, est ipso iure nulla.*
- 6 *Sententia lata per gratiam, vel ambitionē, q̄ infra quadriennium possit retractari, tam per fiscum, quā per priuatum ex clausula generali.*
- 7 *Pupillus, & ecclesia retractant sententiā ob instrumenta de nouo reperta, sicut fiscus.*
- 8 *Quando sententia rescindatur à iudice ex eisdem actis.*
- 9 *Instantia prima potest retractari per restitutionem in integrum.*
- 10 *Fiscus, & Respublica in casu huius l. q̄ no agant contra eius procuratorē.*

Causas.

Hec lex, quia brevis est, non summo cam, nam si sententia lata est contra fiscum, potest reuocari intra triennium, si non interuenerit preuaricatio, vel fraus. Si verò hoc interuenerit, etiam post triennium potest reuocari. & hec est bona, & subtilis lex.

- 1 † Op. ff. de app. l. illud. vbi fiscus appellat sicut priuatus. Sol. Ibi fuit fiscus legitimè defensus, & rectè. Legitimè, quia interfuerunt legitime personæ in iudicio pro fisco. Rectè, quod omnia fuerunt pro fisco producta in iudicio quæ produci debebant, & nulla fraus, vel collusio interuenit, hic verò secus. Pro declaratione huius gl. distinguit not. nos autem examinemus quodlibet membrum per se, per quæstiones. † Quæro primò, quid si sententia est lata contra fiscum absente aduocato fisci. Respōdet gl. q̄ tunc ipso iure sententia est nulla, vt l. 3. diuus. ff. de iur. fisc. vbi de hoc plenior glo. & l. si fiscus. e. ti. & s. de aduo. fil. l. fi.

- & in hoc vtitur fiscus iure speciali. dicit gl. quasi dicat, in priuato nō requiritur præsencia aduocati. b. quod est verum, vt l. veleno. s. de post. & l. j. de rep. bo. poss. quod est verum, si ideo veniat contra sententiam, quia aduocatus non fuit. Sed si petisset terminū pro aduocato habēdo, & fuisset sibi denegatū, fuisset grauata pars, vt l. ait pretor. in fi. ff. ex qb. cau. maior. tūc ab ipso grauamine bene potuisset appellare. † Quæro, quid si fiscus fuisset legitimè defensus quo ad personas, sed omisisset instrumentū pro se faciens producere, vtrū sententiā rescindatur? Gl. dicit, quod sic intra triennium iure speciali per restitutionem in integrum, & ita loquitur prima pars huius legis, & l. Imperatores. ff. de re iur. & hoc est de iure speciali: quia secus est in priuato, vt l. sub specie. s. de re iur. vbi est casus, licet videat̄ q̄ l. admonēdi. ff. de iur. iurand. quod dic, vt ibi aduerte, q̄ gl. dicit intra triennium, fa-teor fm ista tpa, vbi erat hoc statutum in fauorē fisci, cū de iure communi esset annus utilis: hodie verò puto, quod intra quadriennium possit, vt l. si. s. de temp. in int. restit. pe. In ea. l. ver. q̄ro quid. ibi, est annus utilis hodie. † Itē illud, q̄ dicit glo. q̄ priuatus nō posset infringere, intellige ex hoc solo quod dicat infra esse de nouo reperta, sed si allegando probaret, quod in prima cā non habuit facultatem pducendi dicta instrumenta, tūc restitue-ret ēt post sententiā ex clausula generali, & intra quadriennium. Et ita tenet Inn. extra, de testib. c. vltra tertiam. dēt ergo priuatus hoc allegare, quod non habuit facultatē producendi in primo iudicio, quod in fisco necesse non est. † Quæro quid si snia est lata per corruptionem pecuniæ. Dico bñ, q̄ tūc snia est nulla ipso iure, vt l. venales. s. qñ puo. nō est ne. l. j. & 2. s. de p̄ce. iud. qui ma. iud. Et in hoc est idem, qd in priuato, & in fisco, dicit gl. & bene. † Quid si p̄uaricatio interuenit p̄ grām, vel ambitionē? gl. mirabiliter dicit, q̄ tunc pōt retractari sententia per resti. in integ. intra quadriennium, vt hic, & idē in priuato, vt l. seruo in uito. s. cum p̄tor. ff. ad Treb. & ibi gl. hoc no. q̄ tene ment i. f. Itē no. quod snia lata p̄ grām, pecuniā, vel ambitionem, pōt retractari intra quadriennium ex clausula gñali. Et p̄dicta vera intellige cū determinatione eorū, q̄ no. in l. si p̄tor. s. Marcellus. ff. de iud.
- 7 Quærit̄ glo. qd in pupillo, & ecclesia. Certē idem, quod in fisco, idem no. in d. l. Imperatores. † Quærit gl. an ex eisdem actis iudicabit̄ gl. se remittit ad no. in l. si expressim. ff. de app. Tu dic, aut loquimur in casib. in qb. snia est ipso iure nulla, & dic, vt l. si vt pponis. s. quomo do & qñ iu. examinaui. ff. de re iur. l. cum quæ re-batur, ibi plenē. Aut loquimur in casib. in quib. snia rescindit̄ p rest. in integ. & tunc vtrū iudicandū ex eisdem actis. † Nam per restitutionē restaurabitur instantia prima, & dic vt l. j. s. si aduer, 10 lib. † Quærit gl. an prius Respublica, & fiscus debeant agere cōtra suū pcuratorē? certē n̄, vt no. in d. l. Imperatores. ff. de re iur.

ADDITIONES.

- a Ale. Causas. Dicit Bal. in l. j. in prin. de cond. inde. quod Bar. male intellexit hanc legem.
- b Cū nō requiritur præsencia aduocati. Adde an talis absentia sit iusta cā dilationis petēda, Collectariū in c. præterea. nu. 22. & quod ibi posui in apost. ad ipsum. in ver. ad quarendū aduocatū. extra, de dil. dixi post Iac. Rebus. in l. omnes iudices. in prin. in ver. And. de Bar. j. de dela.
- c Ale. Hodie. No. & adde, quod hac op̄. sequitur Pau. de Ca. simpliciter in d. l. Impera. sed Bal. hic, & Iac. But in l. sub specie. s. de re iud. & Im. in d. l. Imperatores, tenent ēt hodie habere locū distinctionem huius l. quia legū correctio, & c. l. prācipim⁹. s. de app. vide Bal. in d. l. sub specie. & in l. i. de cōdi. inde. vbi dicitur Bar. non intellexisse hanc l. dic, vt ibi per eum.
- d Cū non est. No. practica pro priuato petite restitutionē aduersus sniam p instrumenta de nouo reperta. vide Bal. & Sal. in l. sub prætectu. s. de trāf. & Cy. in l. consentaneum. s. quomo. & qñ iudex. & Rapha. Cu. & Imol. in l. Imperatores. ff. de re iur. & idē voluit ibi Ang. & Gul. de Cu. in l. de his. ff. de transf. Adde Spe. no. in ti. de execu. sententiæ. s. fi. ver. illud tamen quod litigator dubitans ferri sententiā contra se allegat se non posse, pducere instrumenta de iurib. suis, quia perditā, postea repertis instris poterit venire contra sententiā.
- e Ale. Cū Et bñ. Vide Bar. in l. i. de cōd. ob turp. cau. & in l. diuus. ff. de re iud.
- f Ale. Cū Tene mēti. Ego hoc in fisco intelligo verū simpliciter, in priuato āt si tempore latæ sententiæ sibi notum est hoc, debet statim appellare, vt l. i. in prin. ff. de app. si non appellauerit, est in lata culpa, & sic nō subuenitur sibi ex clausula generali, q̄ est, si qua mihi iusta causa esse videbitur, & c. non. n. est iusta cā, cū possit appellare, & neglexerit, vt dixi in d. l. j. s. cū p̄tor. Bar. Pro hoc facit gl. in l. i. s. i. q̄ quisque iuris, sed Bal. in l. i. s. de cōd. inde. videt̄ tenere cōtra. q̄ imo detur restitutio ex clausula gñali ex alio capite aquiratis, videlicet ne fiant illicitæ extorsiones. illicitas. de offic. præf. ita etiam tenuit Cy. & Gul. in l. pe. ff. de iust. & iur. Ale. idem sequitur Pau. de Ca. in l. Impe. de re iur. licet Imo. in aduertenter ibi videatur se qui istam gl. indistincte etiam in priuato, vbi āt loquitur in causis, in qb. sententiæ rescinduntur per restitutionē, tunc ex eisdem actis videtur iudicandum, & hoc sequitur Imo. in l. diuus. de re iur. per d. Ant. de But. in cap. literis. de offi. del. & ibi per Imo. c. fi.

De bonis vacantibus, & de incorporatione, Rub.

LEX PRIMA

- 1 *Ciuitates non succedunt in bonis vacantibus.*
- 2 *Privilegiū cōcessum ciuitati, q̄ succedat in bonis vacatib⁹, quādo valeat.*
- 3 *Fraus etiam legem condendo ad postulationem alicuius committi dicitur, sicut in privilegijs.*

- 4 *Fiscus in bonis vacantibus succedens, non acquirit possessionem sine additione.*
 5 *Additio, quod non requiratur in relictis ad pias causas.*
 6 *Fiscus quanto tempore excludatur a petitione bonorum vacantium, remisit.*
 7 *Ciuitates non recognoscens superiores habent fiscum, & possunt capere bona vacantia, & etiam ex delicto & sic habent ius confiscandi.*
 8 *Priuegium presumitur in dubio concessum ad partis postulationem.*

Cire debet.

Etiam ex priuegio ciuitates non succedunt in bonis vacantibus, & si occupauerunt, ab eis auferuntur. h. d. & est bona lex. a. No. q. ciuitates non succedunt in bonis vacantibus. Idem in l. ite veniunt. §. ait senatus. ff. de pe. h. l. j. ff. de iur. fis. de bon. pos.

- 2 l. 3. §. a municipib. & j. ti. j. l. ex varia. c. §. Secundo not. qd' priuegium ciuitatis hoc non valet. Op. ff. de iur. fis. l. j. §. diuus. Sol. qd' hic dicit sine hærede legitimo, subaudi, & honorario. & q' p'one fiscum excludat, no. hic in gl. Op. quod priuegium valet, vt j. ti. 2. l. j. So. itelligit hic qn' priuegiu est datum ad petitionem partis petentis, secus si motu pprio Principis, vt dicit gl. quam no. in eo, qd' dicit de lege, vide gl. in ver. ex permisso. t. na ita intelligit comitti fraus, qn' lex additur ad postulationem alicuius, si cut in priuegio probat, vt l. j. ff. de excep. do. t. Queritur, d' hic qd' fiscus vendicat, vtrum requirat aditio? Gl. hic, & j. c. l. vacantia, tenet, qd' no, si bona sint soluendo. t. qd' nota p' hæreditatibus relictis ad pias causas, que si sint soluendo, non requiritur aditio, quod v' tenere Spec. in ti. de instru. edi. §. compendiose. Sed gl. in l. j. an bona. ff. de iur. fis. v' tenere, §. rium. Et idem dic. f. qd' aditio sit necessaria, no tñ præjudicat fisco, nisi quando bona sunt soluendo, & istud ibi tenuit. d. Et sic non v' verum. quod Spec. dicit de hæreditate ad pias cas; relictas ad similitudinem fisci, quod etia apparet, quia etiam fauor libertatis non est tantus, vt valeat sine additione, & non est dubium, quod libertas est pia cā. Sed introductu est remedium, vt adiciantur bona cāseruandorum libertatum, vt l. 2. de fideic. lib. & ff. de manu. test. l. fi. In st. de eo, cui lib. cau. bo. adij. per totum. & sic illud remedium arbitror e habere locum pro relictis ad pias causas, quod est no. e
- 6 ¶ Quæro, quanto tempore excludat fiscus a petitione rerum vacantium. dic vt in gl. plenius in l. in omnib. ff. de diuer. & temp. p. scri. & per Cy. in l. j. §. de quadrienn. p. scri. ¶ Quæro, vtrum p' delictis ciuitas possit accipere bona? gl. dicit qd' non ead. rōne. secus puto in ciuitatib. q' de iure, vel de facto hodie non recognoscunt superiorem, & sic populus est liber, vt no. in l. hostes. ff. de capt. & postlim. reuer. quod ipsamet ciuitas sit fiscus, & sic possit capere bona vacantia, & etiam ex delicto, sicut fiscus. ita nota. in l. j. ff. de iur. fis. Idem si ciuitas haberet ex priuegio non ad postulationem concessa, hoc expresso, vel si simpliciter concessa essent omnia regalia, vt in feudis x. colla. quæ sint reg. c. j. t. Sed quæro, vtrum priuegium concessum, in dubio presumatur ad partis postulationem concessum, vel sine, dicā infra tit. 2. leg. j. De lege g scripta puto quod in dubio non intelligatur ad partis postulationem scripta, nisi probaretur, & sic valeret vt lex scripta, vt habemus infra, de appar. p. p. fec. p. p. to. l. fi. ibi, huic sanctioni. lib. 12.

ADDITIONES.

- a Ang. ¶ Bona lex. No. tex. ibi, audiēdas, ad statuta disponētia, q' q's non debet audiri, nam impeditur litiscōtestatio. §. de legi. l. leges, la j. vt ecce, statuto cauatur, quod bannito non reddatur ius seu fiat ius, an talis exceptio sit impeditua processui. Tex. est clarus, q' sic in l. si seruus, in fi. §. de his qui ad eccl. confu. & de his, qui po. no. prin. in fi. l. parum ante fi. ibi, nec repetēda actionis, & vt neq' priuati. l. 2. §. fi. & sic tenet Mar. Sil. Iac. Bu. & Cy. & vltam. de omnibus alijs exceptiōib. q' negatiue, & priuatiue inspicit principiu rei, vel processum, & ideo ait p'tor, eius rei, de qua iuratum non erit, actionē dabo. ff. de iureiurā. l. ait p'tor, eius rei, in prin. Et de omnib' alijs, que sic respiciūt processum in parte, vel in totū, vt ead. l. §. j. & ita confuluit do. Rich. de Sal. Idem, si statutum diceret, nullus attentet talem inquietare, nam similiter ex his verbis paratur exceptio habens impedire litem contestari, vt j. tit. j. l. 2.
- ¶ Ale. An bona vacantia sint hēditas, vide Bar. l. fideiussor. i. fi. §. fideiussor. & Bar. p' illū tex. tenet, qd' nō, i. l. §. fi. & ibi aliqd' dixi post eū. ff. de fideicō. l. i.
- b ¶ Ait senatus. Vide ibi om. d. Ale. de Im. in l. ciuitas, si cer. pe. & Pau. de Ca. in l. j. §. huius studij. ff. de iust. & iur. & Bal. in c. j. in ver. item no. bona confiscari, de pa. te. & Io. And. in add. hæc subscriptio, & Bu. in c. per venerabilem qui fi. sint leg. & omnino Alex. de Imo. in consi. 92. 4. parte.
- c ¶ Ale. Varia. Ciuitates non succedūt in bonis vacantib'. vide Bart. in legib. hic p' eū allegatis, & in l. infamē. de pub. iudic. vide Bal. in l. j. de her. dec. & limitat istud procedere, nisi esset ciuitas, q' haberet regalia fisci ex cōsuetudine, vel priuegio secūdu eū, videas, q' ponit. qd' in istis nobilib'. q' habet hoies suos, an eis succedat legitima successione deficiente, & concludit per illū tex. qd' sic, & idē dicit in collegio, quod succedit ille de collegio sua fole legitima deficiente, quod etia voluit Bar. in l. si q's filio. §. eius, qui. de iniusto testa. vbi dixit p' illū tex. quod p'ferat fisco in successione. & idē dicit in ecclesia, quæ succedit suo clerico excluso fisco, qn' non extat eius legitima success. l. si quis presbyter. §. de episc. & de. & voluit Bal. in l. j. vbi ponit rationem diuersitatis inter collegium, & ecclesiam, & ciuitatē. Adde in materia Bar. & ibi reassumpsi in l. a. sta. §. ad ampliandum. ff. de re iudi.
- d ¶ Ale. Tenuit. Adde Bar. in d. s. an bona, q' distinguunt hereditatē sibi obuenientē iure hēditario, vel iure bonorum obuenientū ex delicto. dic vt ibi

p Ang. in l. j. §. ad l. iul. de vi. & de differētia inter hēditatē iacentē, & bona vacantia, vide Bar. in l. fideiussor obligari. §. fi. de fideiussor. & ad Bar. dic. q' i bonis, vel hēditate fisco acquirenda, non requiritur aditio: adde gl. i. l. recusa re. i. §. meminisse. i. ver. fisco, in fi. ad Treb. & gl. in ver. tradere. & ibi doc. in l. eā q' §. de fideic. in l. si sequens. in prin. ad Syll. & probat tex. in l. cū fisco, in verbo, ead. e. ti. & tex. in verbo, vacantia iuxta l. j. §. diuus, de iure fisci. p Bar. in l. j. in 4. q. principali. ver. item quæro qd' si hæres. ff. de vulg. & pup. Sed an trāseat in fiseū hēditas, f. cū suo onere, puta legatorū, vide Bar. quē sequitur ibi Imo. i. d. l. si sequens. qd' sic, p. d. l. cū fisco. potissime qn' culpa hēdis applicat fisco, vt q' no vindicauit mortē defuncti. d. §. meminisse. Sed si aliquo casu eueniebant bona fisco tanq' vacantia, dicit Pet. de Bellaper. & Imo. in l. qdā test. §. quoties. de le. 2. qd' non applicatur fisco cū onere, p. d. l. eā quā. circa 14. solut. Pro cui' opi. allego text. in l. j. §. fi. de cad. tol. & ibi gl. cōtinuādo illum tex. ad præcedētia. Et hoc v' mihi verum, quia non v' qd' hæreditate non adita. debeat considerari hæredis culpa, quia non debet hære dis culpa nocere legatarijs, ar. l. sancimus. de poenis.

¶ Ang. No ob. hæc gl. q' no loquitur in eo casu, sed eā intelligo cū dñum debeat fisco applicari ex causa delicti, ita quod in fiseū, & delinquentē ex maleficio obligatio est cōtracta, vt lex maleficiis. ff. de act. & ob. Et sic rōne obligationis dominiū qritur fisco ipso iure. in l. cū duob. §. idē respōdit socii, q' cessantis, cū gl. dedit. ff. p. foc. & de pub. l. cōmissa. possessio aut nullo mō qrit fisco, nisi apphēdat, vt in dictis legib. Itē v' tex. in d. l. cōmissa.

- c ¶ Ale. Est notād. Adde Bar. in l. p. xime. ff. de hys, q' i testa. delen. p. quē tex. dicit Bal. l. j. §. pe. de cōi seruo, manumisso. & no. Bar. in l. si vnus. §. d. test. & in l. Titio vsumfru. §. j. de cond. & de. & in l. si pure. de testa. manu. & in l. 2. §. de fideicō. lib. & no. dictū Bar. hic, quod in piam causam transit hæreditas sine additione, de quo dixi post Bar. in l. j. §. sed quoties. ff. ad Treb.
- f ¶ Alex. Cap. j. Vtrum ciuitates habeant ius confiscadi. Vide tu quæ ad hoc p. Bal. habentur in l. j. §. de hæred. inst. in ver. 4. quærit. & in l. hæreditas, in fi. §. de his q' b. vt indignis. & in mar. ver. 2. & per Inn. in c. pastoralis. de foro comp. vide q' no. Bal. in l. 2. §. cōmunia de vsuca. & qd' no. Bar. in rub. §. de iur. fis. & in l. i. §. ait senatus de petitiō. hæ. Quid autem in episcopis, Adde tu q' p. Fel. habentur in ca. irrefragabili. §. j. in prin. de offi. ord. an habeant ius confiscadi. Bal. notat q' no, in aut. bona damnatorū. §. de bo. dān. Er et an hēant episcopi bona obligata sicut fiscus. Bal. dicit q' no §. in rub. de priu. fisci. & ibi etia quod municipia non habent fiscum. & an popul' habeat fiseū, vide Bal. l. i. de iur. fis. Quid i Regib. vide Bal. in l. 3. §. ad Treb. qd' in nobilib'. an succedant hominib. decedentib. sine legitimo successore. Bal. in l. i. §. de her. decu. decidit, quod sic, & ibi assignat rationē, quare magis collegiū succedat ab intestato vni de collegio, vt hic no. adde Bal. in l. i. §. de her. decurio & scripsi §. in prin. huius l. post Bar.

- g ¶ Ale. Lege. Intellige i volumine corporis scrip. alias dic. vt §. d. peti. bono. sublat. in l. 2. & ibi no. Ang. Vide hoc limitatū per Ale. in l. 3. in prin. q' q' que iu. Ale. Priuegium concessum, an in dubio intelligatur concessū ad partis postulationē, de hoc aliquid tangitur per Bar. in l. 3. in prin. ff. q' q' que iu. & ibi late p' scribentes, & Iac. Bu. & Bal. in l. quod fauore. §. de leg. d. Are. inst. de act. §. tripli. in ver. in ea. ibi, de fructib. & lit expē. & hoc no. gl. & Bar. clarius, in auth. quas actiones §. de sacro san. ecc.

LEX II.

- 1 Beneficia Principis sunt latissime interpretanda: & nu. 4.
 2 Verbum vnum quod accipitur pro vna oratione.
 3 Statutū, quod pro quolibet verbo iniurioso imponatur tanta pœna, intelligitur pro vna oratione.
 5 Verba, integro statu, apposita in cōtractu, vel vltima voluntate, quid importent.

- 6 Castrū si cōceditur, quod intelligitur cōcessū cū sua curia, & iurisdicōe.
- a Si quando. Si res conceditur in integro statu per Principem, intelligitur cum p'tinentiis, & cū omni iure suo, & cū instris, & omnib' fructib. & mācipiis, & cū mea sunt. h. d. Vel breuius. t. Beneficia Principis sunt latissimē interpretāda. & ista lex dedit mihi laborē. de hoc etiam in l. fi. ff. de const. prin. t. No. dicit glo. qd' hic accipitur verbum vnum pro vna oratione. b t quod est vtile pro statutis, que dicunt qd' pro quolibet verbo iniurioso imponatur tanta pœna, qd' intelligitur. i. pro qualibet oratione. dixi in l. item apud Labeonem. §. conuicium. ff. de iniur. Op. j. ti. 2. l. fi. So. intellige hanc donatio nem non esse factā ad postulationem. t. Oppo. j. de agr. & manci. do. l. fi. vbi beneficium Principis non interpretatur latissimē. gl. nō soluit. Inno. extra, de dona. c. cum dilectus. dicit, quod beneficium Principis largissimē est interpretandum cōtra ipsum Principem. Sed cū alius lēderetur, intelligeretur strictē, & ita potest intelligi lex contraria, argumento l. secundæ. §. d merito. & §. si quis a Princip. ff. ne quid in loco publi. d
- 5 Quæro, t. quid si ista verba apponerentur in cōtractu, vel in vltima voluntate, quid importarent. Respondeo, puto idem ac si

ADDITIONES.

- a Ale. Si qn. Et facit ista l. ad arg. An publicata domo intelligant publicata supellectilia, & ea q' sunt ad vsū dom'. de quo p. Bar. in l. cū ancillis, de sc. nu. Arc. in c. fi. 12. dist. q' allegat istā l. q' q' dat domū, vel aliā rē videtur dare ea, q' ipsi annexa sunt. bene facit l. Iulian'. §. adib. cum l. seq. de ac. emp.
- b Verbu vnu p' vna orōne. Iac. Rebus. hic nū. tertio. ver. no. p' aduocatis. idu cit hoc ad dictū no. f. vt aduocat', q' ipetruit a iudice, vt possit dicere vnu solū verbū, possit infinita dicere, idē no. Bal. licet eū nō alleget i. l. antiq'tas. ver. vl. no. & n. 4. & q' ibi posuit apo. ad ipm i ver. facit p' allegantibus in palatio. §. de vsu. & dixi in apo. ad Dy. in reg. in bñficijs. i. ver. subiectos.
- c Ale. De iniur. Adde Bal. in l. si familia. ff. de iurif. om. iud. & in l. illud. in fi. ad l. A q. & vide, quod scripsi post Bar. in d. s. cum vnum. adde etia Are. in sua practica, in verbo, contumeliosa. & per Bar. in l. turpia. de leg. j.
- d Ang. Loco pub. Et circa ipsa vide Spe. in ti. de rel. do. §. j. ver. qd' si petatur.

ac si legarent fundum instructum, & domum instructam, ar. l. Seia. §. tyrannæ. & l. prædia. §. ita legatum. ff. de fun. instr. sed hic comprehendit plura, quæ appellatione instrumenti non comprehenderentur, ut hic patet, & sic largissimè, ut no. in l. fi. ff. de cõsti. prin. de reg. iur. l. in testamētis. ff. de verb. sig. l. prin. ceps bona. Vltimò hæc lex inducit, quod quæ princeps concedit alicui castrum, videtur concedere, cum sua curia, & iurisdõ- ne, facit ad hoc l. j. §. cum vrbem. ff. de of. præf. vrb. l. fi. ff. de cõ- sti. principum, & ibi per Doct. in l. quo tutela, ff. de reg. iur. a

ADDITIO.

a Regul. iur. Vide Bar. in l. j. ad finem. ff. de iur. om. iud. & Bal. in l. fin. de cõsti. prin. & Bar. in prin. & quasi per totum, de priui. fis. & Bal. in l. j. §. in initio. de of. præf. vrb. Lud. in l. 3. in prin. de acq. poss. & quod scripsi in l. si fundū sub conditione. §. qui fundū. de leg. j. post Imo. & Spe. & Io. An. in ti. de iur. om. iud. §. i. ver. q̄ autem meri. Old. in consil. 73. quod incipit ad q̄onem quæ. Bar. in l. inter eos. de acq. re. do. & in l. si aliena. §. si de vsu. & Bal. in c. qui cur. ven. vbi refert Host. in summa, & Bal. in l. fi. §. de cõdi. infer. in l. p- curator. §. man. & in l. pe. §. de bo. quæ li. & quod no. Bal. in l. 2. de pœ. iud. & Ang. in l. j. §. si de offi. eius cui mand. est iuris. & Bar. in l. j. de excu. mu. Ale. An. concessio castrò videatur concessio iurisdic- tione. de quo per Bar. in l. 1. de iur. om. iud. per Spe. & Io. And. eo. tit. §. i. ver. sed quæ meri. per Old. in consil. 252. inc. ad q̄. qua quæritur per Gul. & Bal. in §. cum vrbem. hic allega- to per Bar. in l. 2. in prin. ff. de verb. sig. & l. inter omnes. ff. de acq. re. do. & in l. si aliena. ff. de vsu. per Bal. in c. 1. de capitaneo qui curiam vendidit, vbi re- fert opi. Host. per Bal. in l. fi. de cõsti. prin. & in l. pe. §. de cõdi. infer. & in l. a procur. §. mād. & in l. pe. §. de bo. q̄ li. & in l. 2. §. de pedaneis iud. per Ang. in l. j. §. si de offi. eius per Ro. in l. 3. in prin. ff. de acq. poss. vide no. per Bar. cir- ca hoc j. de excusa. mune. l. j. & vide omnino, quæ scripsi post Bar. in d. l. in ter omnes, quid si episcopus vendit, vel donat castrum cum omnibus iuri- bus, an veniant spiritualia. Dic quod non, fm inno. in c. ex literis. de iur. pa- tronatus. Alex. Excludit etiam fiscum tutor, ut no. glof. quæ non inuenitur alibi. facit etiam ista glo. pro scholari moriente in studio, ut ei vniuersitas succe- & non fiscus, de quo per Gul. in l. j. de hære. dec.

LEX III.

1 Procurator Cæsaris, & Comes rerum priuatarum, idem est.
2 Incorporatio fit quando res describitur inter alias res fiscales.
a SI QUANDO, a AVT ALICVIVS. Si res fisco deferatur, primò debet solenniter examinari per procuratorem Cæsa- ris. Scdò incorporari cum authoritate procuratoris fisci, & tituli sine authoritate superioris non debent scribi, & contra- facientes grauissimè puniuntur. h. d. Ad euentiam premit- te q̄ dicit glo. super ver. stylus. q̄ in qualibet prouincia erat vnus procurator Cæsaris, & vnus Comes rerum priuatarum. hoc non placet mihi. Nam procurator Cæsaris, & Comes re- rum priuatarum est idem, ut §. de offi. co. re. priua. per totum, & ibi Azo in Sum. Dicas ergo quod in qualibet prouincia erat vnus Comes rerum priuatarum, hoc est procurator Cæ- saris, & vnus rationalis, id est, procurator fisci. Item dicit glo. ad euentiam, q̄ hæc lex differt à l. fi. j. e. quia hic quæstio mo- uebatur, & non apparebat contradic- tor, ibi sic. hæc non pla- cet, ut dicam ibi d. l. fi. & in quo hæc lex differat ab illa, ibi di- cam. His præmissis, casus in terminis est clarus. dicit tex. per Comitum rerum priuatarum, scilicet fiat examinatio fm for- mam l. defensionis facultas. §. de iur. fis. dicit text. diligens sty- lus, id est, scriptura. Item scribat inter alias res fiscales, & mo- do perficitur incorporatio. Not. quod dicta examinatio de- beat fieri corā præsidæ prouinciæ. ut infra eodem, l. fin. solue, ut dicam. Vltimò not. qualiter incorporatio fiat, quod facit ad id quod dicam j. eo. l. fin.

ADDITIO.

a Ang. ¶ Si quando. No. tex. in hac l. ibi, sigillatim, ad statuta dicentia in ma- leficiis non valere dictū testis, nisi de loco sigillatim deponat. Nā si dicit, fuit in loco in inquisitione, vel accusatione contento, non dē sigillatim de- ponere. Nam verbum, sigillatim, singularem expresionē importat, ut hic, & l. si quis ita. supra, de bo. proscr. sed ista non est singularis expresio, qua- tenus referatur ad illa, ergo & c. vide j. de prædiis decu. in l. j.

LEX IIII.

VACANTIA. Bona eius, qui nullo modo aliquem habet successorem, dicuntur bona vacantia, & deferuntur in fiscum hæredem. h. d. Quid si habeat consanguineos vltra decimum gradum, qui de iure communi non admittuntur? Certè dicit glo. quod illi non admittuntur, sed venit fiscus.

LEX V.

1 Procurator Cæsaris, quando sit iudex inter fiscum, & priuatum.
2 Officialis, qui mittitur ad aliquid faciendum, debet iurare.
3 In civilibus ob publicam vtilitatem etiam per inquisitionem proceditur.
4 Officialis Episcopi potest inquirere contra tenentes bona, quæ distribui de- bent pauperibus.
5 Per inquisitionem ad vtilitatem priuatam in civilibus non proceditur.
6 Bona confiscanda in initio causæ in scriptis redigantur.
7 Bona fiscalia debent de facto occupari, & in fiscum redigi.
8 Abbas, qui potest alienare feudalialia, & emphyteutica, an poterit alienare feudalialia ad ecclesiam reuersa.

9 Inuentarium, quando bona inferuntur in fiscum, ita fieri debet de vnare, sicut de multis.

10 Curator ad vnā litem debet facere inuentarium, licet consuetudo con- trarium seruet.

11 Cognitio, de qua hic, expeditur officio iudicis.

a SI VACANTIA. a In prouinciis, vbi non est procurator Cæsa- ris, de principis curia certi officiales destinantur, quorum so- licitudine bona vacantia sub præside inuestigantur, & de eis inuentarium conficitur, & Principi scribitur, & cõmittentes fraudem poena hic inserta puniuntur. h. d. Primò ponit dictū. Secundò illud ostendit. Tertiò punit fraudem committētes. secunda ibi, quæ forma. Tertia ibi, nam si quid. ¶ Opp. q̄ hoc fiat coram procuratore Cæsaris. §. e. l. si q̄n. Sol. Dicit gl. ibi, q̄ hic loquitur, q̄n quæstio refertur ab aliquo, ibi q̄n à nullo: q̄d non placet, quia est q̄ text. hic ibi, nullum iure possidere, vel vendicare confiteri, & sic etiam loquitur, quando nullus re- peritur possessor, vel contradic- tor. Dic ergo, q̄ lex, si quando, loquitur in prouinciis, in quib. erat procurator Cæsaris, forte Cæsar ibi tanquā priuatus homo habebat magnum p̄mo- nium, vel aliās erat consuetudo ibi mittendi talem officialē. hic loquitur in prouinciis, in quibus non erat procurator Cæ- saris, vel quia Cæsar nullum priuatum patrimonium ibi ha- bebat, vel non erat consuetudo mittendi talem officialem.

1 Scdum hoc dñt determinari omnes leges, dicentes, q̄ procu- rator Cæsaris est iudex inter fiscum, & priuatum, ut l. 2. §. vbi causæ fiscales. l. j. quia est verum, si procurator Cæsaris est in p- uincia, aliās est, iudex p̄ses prouinciæ, ut hic, & sic debet intelli- gi gl. quæ est no. §. de iure fis. l. defensionis facultas, quæ dicit, b quilla cognitio fiat sub præside. b His præmissis collige ex l. ista multa vtilia. ¶ Primò, q̄d officiales, qui mittuntur ad aliquid faciendum, dēnt esse iurati, ut ibi, iureiurando adstricti. facit §. de fide instr. l. cõparationes, & in auth. iusiurand. q̄d præsta- tur ab his, & l. hac edictali. §. his illud. supra, de secun. nup. ¶ Se- cundò no. q̄ etiam in causis civilib. propter publicam vtili- tatem per inquisitionem proceditur, ut ibi, præses prouinciæ præsentē fisci patrono diligenter inquirat. facit ff. de cust. re. l. si quis reum. & sic est argu. ¶ de episcopo, & presbytero, q̄ eorum officiales p̄nt facere inquisitionem q̄ tenentes bona, quæ dēnt distribui pauperibus, vel in alias causas pias. ¶ Sed ad vtilitatem priuatorum non reperio per inquisitionē p̄ce- di, nisi in casu l. 3. §. p̄terea. ff. de susce. tuto. c. ¶ Not. tertiò, q̄ in initio causæ bona redigunt in scriptis, ut ibi, quantūcunque, vel quale ei videatur, cū gl. ibi posita. & sic v̄ casus p̄ eo, q̄d dixi in l. defensionis. §. de iure fis. Nota quartò, q̄ bona fiska- lia dēnt de facto occupari, & in fiscum incorporari post co- gnitiones prædictas iussu Principis, q̄d nota ad quæstio. ¶ Po- ne, Episcopus vel Abbas non possunt alienare, quæ sunt de mensa, sed bona feudalialia, seu consueta dari in emphyteusim possunt, ut in c. 2. extra, de feud. & in v̄sib. feud. tit. episcopum vel Abb. vel Abbatissam. cap. j. Modo dubitatur, si aliqua res feudalialia, vel emphyteutica reuersa est ad monasterium, & Ab- bas eam occupauit, & per aliquod tempus tenuit, an dicat in corporasse in monasterium, ita, quod facta sit de mensa Abba- tis, an verò adhuc remaneat, ut possit alienari. tex. extra de re. eccl. nō alie. c. v̄ super. videtur dicere, q̄ si per præcessorē re- tentæ sunt res tales p̄ annum, videantur esse de mensa Abba- tis, & ibi Inn. tu dic, q̄ de hoc est tex. hic. & §. eo. l. si quādo. lo- quitur enim de secunda parte rubricæ, scilicet de incorpora- tione, ut tunc dicant incorporatę possessiones, & factę de mē- sa, q̄n q̄ officiales ad hoc potestati habentes sunt descriptę in libro aliarū possessionum de mensa, vel q̄n Abbas hoc decla- rauit

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Si vacantia. Et no. q̄ solum habens dominium, & possessionem p̄t impedire comparationem, & confiscationem bonorum, & ideo mulier, p- dore non impedit confiscationem bonorum viri. l. si marito. in princ. & ibi Bald. & Ang. ff. soluto matrimonio.
b Ale. ¶ Præside. Et Ang. in rep. dicit, q̄n actus fieri debet corā vno, qui abest vel cuius officiū vacat, poterit fieri corā alio iudice per istum tex. fm hac l. et. Bar. & l. vbi absint. de tut. & cura. da. ab his. licet secūdm Ang. videat- ur prima facie contrarium per dictam legem, testamenta, & l. consulta. e. ritu. quia statim tribuendo iurisdictionem vni, ab alio videtur abdicare. argu. l. cum prætor in prin. ff. de iud. & l. maritus. de proc. adde in materia Ang. in auth. ut cler. apud proprios epis. in §. huic igitur, & in auth. ut iud. sine quoquo suffra.
c Ale. ¶ Suspec. tut. Adde dicta per Bal. in l. sancimus. la. j. §. de sac. san. ec. licet Inn. in c. ad nostram. el. j. alias el. 2. extra, de iureiu. dicat, q̄ in civilib. nō fit inquisitio. In quibus autem casib. possit in civilib. procedi per inquisitio- nem, vide per Bal. in c. 1. §. si tres, vel plures. in fi. lib. de pace tenenda, & per eundem in c. 1. §. iniuria. de pace iur. fir. in vers. item an aliter. Et aduerte, quia hoc est speciale fauore fisci, & vide omnia, quæ scripsi post Bar. in l. 2. §. si publico. de adul. In eo. verb. ad fi. adde Ang. hic in rep. in 2. not. in ver. item no. ex isto tex. quod quando actio. vbi idem tenet, & vidi fieri.

a ranit effectas eē de mēsa, & incorporatas, vt hic. & tene mēti.
 9 † Not. qd̄ sicut inuentarium fit, qñ occupant multa bona, &
 ita eodē mō qñ est vna res, vel duā. vt in ver. q̄ forma, & sic est
 10 arg. † q̄ curator datus ad vnam litem, debeat facere inuenta-
 rium, vt ibi, in vna re, siue in vna actione, licet s̄rium obserue
 b tur cōiter. de hoc no. in l. de creationib. s̄. de epis. aud. b† Quā
 11 ro qua actione, vel quo iure ista cognitio expediat. gl. hic su-
 per ver. paulatim, dicit q̄ officio iudicis. Tu dic iure actionis,
 vt dixi in l. defensionis. s̄. de iur. fisc. q̄ actio pōt deduci in iudi-
 ciū, si datur libellus per pcuratorē fisci ordinariē s̄ aduersa-
 rium, vel per officium iudicis hoc inquirentis, vt hac lege.

a ADD. Ale. † Tene menti. Vide Bal. in c. j. de eo. qui inue. se. & Im. in c. vt su-
 per, de re. ecc. non alie. Ang. hic in repe. Pet. de Anch. in consi. suo 135. qui te-
 net idem qd̄ Bar. Ang. & Io. de Im. in c. super p̄alleg. qui tenet qd̄ est ne-
 cesse, qd̄ 30. annis fuerit in incorporatione, & in c. si. de feu. & ibi per Car.
 Alex. Adde Inno. in c. vt de cetero. extra de transf. adde tamen qd̄ res, quā
 non sunt effectas de mensa, pōt p̄glatus alienare, & de ipsis transigere, vel
 pacisci Romano pontifice incōsulto, s̄m Inno. in p̄all. loco. & per Host. in
 c. vt super. vt ecclesiastica beneficia. & Io. And. in c. si. de reb. eccl. non alie.
 & ibi tractatur qñ bona dicantur effectas de mensa, & adde gl. s̄m Inno. in
 cle. frequens. de excessi. p̄ala. in qua dicitur, qd̄ illa bona, in quib. p̄ala-
 tus habet directum dominium, & alius hēt vtile, vt sunt bona feudalia, &
 talia bona non censentur esse de mensa p̄alati, qd̄ est notādum. adde do.
 Car. in c. 2. de feudis, vbi refert plures Doct. consuluisse contrarium, tamē
 tenet ipse opin. Bar. hic allegans Arch. etiam idem tenuisse in c. j. 31. q. 7. per
 Imo. in c. 2. & in c. vt super, de rebus eccl. non alie.
 b Alex. † Episc. aud. De hoc aliquid per Bald. in s̄. idem rescripserunt. Inst. de
 exc. tur. & hic vide Ang. in rep. in ver. item ex hoc verb. est no. & adde Bar.
 in l. j. de cura. bon. dan. vbi tenet, quod non tenetur facere inuentarium.

¶ De delatoribus. Rub.

1 *Bannitus, qui non debet audiri, potest accusationem, ante bannum per ipsum institutam prosequi.*

¶ Quærit gl. quot modis dicatur aliquid deferri. Item quærit
 qui phibeantur deferre. Item de poena malè deferentis, & de
 p̄mio bene deferentis, quæ omnia dic, vt in gl. Et in quo dif-
 fert hic titulus ab illo, de his, qui se deferunt. dic vt in glo. Ista

1 gl. exp̄sē tenet, † q̄ licet ex forma statuti bannitus non deat
 audiri, tñ si ante bannum accusauit, pōt accusationem prose-
 qui, & finire, & ita obseruatur in ciuitate Perusij. Pro hoc est
 tex. in l. deferre. alle. in gl. & no. in l. Vranus. s̄. sed cum duo. ff.

a de fideius. per Dy. & lac. de Are. ff. de publ. i. lis qui reus. a

b ADD. Reus. Nota gl. in rub. ibi, sed eas causas.

LEX PRIMA.

- 1 *Relictum tacite, vel expresse indigno, defertur in fiscum.*
- 2 *Relictum in capacibus, quando deferatur in fiscum. Et qui sint incapaces, aut indigni.*
- 3 *Relictum spurio palam, an deferatur fisco, vel remaneat apud hæredes.*
- 4 *Capacitas in hærede, vel legatario, quando requiratur remissio.*
- 5 *Fideicommissum tacitum dicitur, quando interuenit priuata promissio nō in testamento, vel codicillis, vel publico instrumento.*

1 **S**I EI, QVI. Si relinquitur tacite incapaci, defertur
 in fiscum. h. d. † Ad euentiam huius legis & titu-
 scias, q̄ qñque relinquitur aliquid aliquib. qui sunt
 indigni, & illud siue relinquitur tacite, siue exp̄sē,
 2 defertur in fiscum, vt no. in ti. de his quib. vt indi. ff. & s̄. ma-
 ximē in l. h̄reditas. Qñq; relinquitur aliquid non capacibus,
 † & tunc si quidem relinquitur palam, nō valet relictum, sed
 remanet apud eum, qui relinquit, vt l. Luci. circa si. ff. de leg.
 j. & l. non intelligitur. s̄. ff. de iure fisc. Si verò relinquitur ta-
 cite, tñ in poenam eius, qui assumpsit tacitam fidem in se de
 restituendo bona non capaci, defertur fisco, vt l. non intelli-
 3 tur. s̄. ff. de iur. fisc. & l. etiam, cum multis si. s̄. ad l. Fal. † An au-
 tem illud quod relinquitur spurio a palam, debeat venire in
 fiscum, vel remaneat apud h̄redes, dic vt l. j. s̄. de natu. li. & in l.
 hæreditas. s̄. de his qb. vt indi. & ff. e. l. si. & ibi plenē dixi. Qui
 autem dicantur non capaces, habes ff. de iur. fisc. l. j. & Insti. de
 4 leg. s̄. legari. † Hoc p̄missio quæro quo tēpore quis debeat
 esse capax in hæredis institutione, vel legato, hoc t̄gitur hic
 in gl. & melius in l. nō intelligit. s̄. qñ aut. ff. de iure fisci, & ista
 est m̄a regulæ Catonianæ, q̄ plenē expediui in l. j. de reg. Cat.
 5 Quæro qñ dicatur tacitū fideicommissum. Rñdeo, † qñ in-
 teruenit priuata p̄missio, nō in testō, vel codicillis, vel publi-
 co instrō, vt hic in 2 gl. & clarius in l. non intelligitur. s̄. taci-
 ta, vbi dixi. ff. de iur. fisc. Quæro vtrū rogatus tacite aliquo casu
 b excusetur a poena. gl. hic ponit aliquos casus, dic vt in ea. b

a ADD. Ang. † Spurio. Sed an spurio dicatur non capax, an vero indignus,
 dic qd̄ nō capax, vt l. j. de natura. lib. l. si quis solidum. de h̄redib. instituē.
 ff. de vul. & pup. l. si is qui ex bonis, & insti. de leg. s̄. legari. & hoc est utile
 scire, quia cum bona relinquantur non capaci, tunc demū fisco applicant,
 cum relinquantur tacite, l. nō intelligitur. ff. de iure fisci. sed qñ relinquit
 indigno, applicatur fisco, siue tacite, siue exp̄sē relinquantur, vt in to-
 to tit. ff. & s̄. de his qb. vt indi. Illud tñ no. qd̄ si interdū filio naturali non

capaci relinquitur palā, applicatur fisco, si ille, a quo istud relinq̄t, nolit re-
 tinere, & hoc ē de illis naturalib. tantū, de quib. fit mēcio in l. j. s̄. de nat. li.
 b Ang. † In ea. Itē ista lex optime facit p̄ desponsantib. viduas habentes ma-
 gnas dotes absentib. confanguineis ipsarum viduarum, & secrete, vt non
 puniantur, per hoc sacramentum, qui secrete contraxerunt, ex quo vidua
 nubilus erat ætatis, & desponsans erat capax n̄ fimonij. Item facit p̄ qui-
 busdam Perusinis, qui fecerunt quendam in mortis articulo constitutum
 testari secrete, corā quibusdā testib. eorū domesticis, vel amicis, & absen-
 tib. cōsanguineis testatoris, & fecerūt sibi relinquere oīa bona sua, qd̄ nō
 puniantur ob hoc, qd̄ illud testamentum secrete fieri fecerunt, dummodo
 sint capaces hæreditatis istius. facit ff. de acq. hæred. l. quod si dubitet.

LEX II.

1 *Deferens, & non probans punitur.* (rem, qui mortuus est, perficere.

2 *Iudex ex officio potest causam acceptam ad utilitatem publicam, per delato-*

a *MONENTE.* a Qui defert ex necessitate officij, vel ex p̄-
 cepto iudicis, poenā delatoris nō sustinet. h. d. Ad euentiam

1 p̄mitto. † Ille, qui defert, & non probat, punitur, vt no. s̄. eo. in
 rub. & j. eo. l. ex varia. Hoc p̄missio casus in terminis est clarus.
 Quæro primò, quō facta fuit ista admonitio. Dicit gl. ipsum
 officium, quod quis admonet quem, vt faciat pertinentia ad

2 officium, qd̄ quis hēt, qd̄ satis placet. † Vel dic notabilius, q̄
 qñ vna cā ad publicam utilitatem pertinens est cœpta per v-
 num delatorem, qui moritur, vel se absentat, iudex pōt illam
 cām pficere ex suo officio, vt l. pen. in prin. ff. de pub. iud. & s̄.
 de abol. l. 2. s̄. j. ita potest idem iudex iubere vni, vt dictam cau-
 sam cœptam ab alio prosequatur, vt hic est casus.

a ADD. Alex. † Monente. In hac l. not. text. ibi, Secta. qd̄ secta appellatur in
 bonā partē. iō si plures communicato consilio ad finē boni sub nomine
 sectæ se colligunt, nō possunt puniri vigore statuti phibentis sectā fieri.
 * Et de isto nomine secta. * Vide tu Car. in cle. si in prin. cū gl. de hæret. * vi-
 de j. de pe. bo. sub. l. 2. Ang. Adde no. per Bar. in l. libellorū. s̄. si. de acc. & in
 d. l. pen. de pub. iud. vide quē scripsi post Bar. in s̄. si. de priu. cred. In ea. in si.
 hoc verū intelligas, nisi cep̄t noīe alterius puta tutorio, vel procurato-
 rio noīe, q̄ a cogi nō possit illo moriente ad illius p̄secutionem. Casus est
 singularis in l. diuus. ff. ad Turpillia. s̄m Rom. in singularib. in litera, i. no. 32.

LEX III.

1 *Manifestans delinquentem ad sui defensionem, nō habet præmium statuti.*

2 *Præmium quod datur occidenti bannitum, non datur bannitum occidenti*

ad sui defensionem.

NVLLA. Qui ad suam defensionem alium nominat, nō vi-
 detur deferre. h. d. † Nota hic arg. q̄ si statutum dicat, q̄ mani-
 festans aliquem delinquentem habeat p̄mium, & aliquis
 qui inculpabatur ad sui defensionē delinquentem monstra-

2 uerit, non hēt p̄mium. † Item si statutum concedit p̄mium
 occidenti hostem, vel rebellem, & aliquis eū occiderit se de-
 fendendo, q̄ non dēt habere p̄mium, vt hic. Nā p̄mium da-
 tur illi, qui se vltro, & spōte offert ad faciendum illud, qd̄ est

a cā p̄mij: secus si fortuna coactus, vel causa hoc faciat, aut l. si
 quis. s̄. vtrum. ff. ad Sylla. & l. 2. ff. de cond. & demon.

a ADD. Ang. † Faciat. Not. qd̄ si quis nesciret aliquē esse bannitū, & ipsum
 interficeret, non dēt habere p̄miū statuti, quia nō debet mereri, qui ne-
 scit, quid faciat. Sed pone quod quis bene scit aliquē esse bannitū, tñ nescit
 statutū aliquod esse factū, per qd̄ interficiens bannitū debeat habere p̄-
 mium, an tunc habebit p̄miū? Vt qd̄ non, quia quo ad habendum p̄-
 mium, v̄ casu interficere, sed contrarium est verum. Beneficium enim sta-
 tuti cōfertur etiā ignorantī, vt j. de decu. l. diui. & l. si. & ibi per Bar. Idem
 dicit Bar. in l. omnes populi. in prin. s̄. q. prin. ff. de iust. & iur. & sic sufficit
 scire bannitum esse, quamuis nesciat p̄mium. qd̄ summe notandum est.
 Ale. † An autem valeat, hoc statutū, vide Bar. in l. j. in prin. de iust. & iur. &
 in l. 3. j. de nauiculariis, & in l. j. j. de falgamo non p̄b. & ibi vide quā scri-
 psi. Adde Bar. idem tenentem in d. s̄. vtrum. & in d. l. j. sed Raph. tenuit p̄a-
 rium in l. hæc condi. de condi. & demonst. vbi dixi, qd̄ immo p̄mium ei
 dabitur, eo maxime cum difficile sit capere bannitum, statutum non consi-
 derauit p̄positū, neq; tempus, sed solum factum. Et ita transiit etiā ibi Are.
 adde tu quod iste passus pender ab illo, quē tangit Bart. in l. oēs populi. de
 iust. & iur. in j. q. quintæ q. principalis, videlicet si statutum dat p̄miū capie-
 di, an p̄mium dabitur ei qui cepit bannitū, sed ignorabat eum bannitū,
 dic vt ibi. Ad quod vide bonum text. & quā ibi scripsi in l. pen. de decu. Et
 in p̄posito putarem forte opinio. Raph. & Are. esse veriorē, quia etiā eam
 firmat Bal. confundens fundamentum Bar. in l. genero. ff. de infamibus, &
 Lud. in s̄. vtrū. & sequitur etiā Are. in tractatu malefactorū, in materia ca-
 pturæ, in vers. q̄ro. 13. Sed quid in officiali, qui tenet inquirere ex officio,
 si cepit malefactorē, an debeat habere p̄mium? Vide Bar. p̄cludentē qd̄
 non. in l. si is qui. s̄. seruus. ff. de acq. re. do. Item quid si statutum dat inuēto
 ri p̄mium, an requiratur, qd̄ inueniatur, & capiatur? Dixi post Barto. in l. j.
 in prin. de acq. pos. Item quid in bannito capiente alium bannitū, dixi post
 Bar. in d. l. si is qui. s̄. quod seruus. ff. de acq. re. do. Item an bannitus, qui po-
 suit bannitum in potestate curiæ, debeat ipse cancellari de bāno, vide Bar.
 tenentē qd̄ non in l. ambitiosa, de decretis ab ord. fac. & ibi scripsi, & vide
 omnino Lud. no. circa hoc distinguētē in d. s̄. vtrū, cuius distinctionē seq̄-
 tur Aret. in loco p̄all. in vers. an autem bannitus. sed quid si ex forma sta-
 tuti villa tenetur capere malefactorē, alio statuto cauetur, qd̄ qui cepit
 bannito habeat centū, nunquid villa capiens bannitū ab alio infecutū deat
 h̄e p̄miū. Bar. in d. s̄. vtrū. concludit, quod non, quia villa fuit incitata ab
 illo, qui bannitū infecuit. Sed an ille qui infecuebat, debeat habere p̄miū,
 dicit ibi, qd̄ non, quia non cepit, cum statutum requirat capturam, q̄ not.

LEX IIII.

1 *Causa fiscales dicuntur Reipublica.*

EX VARIA. Qui venit ad defensionē Reip. vt delator, non punitur. h. d. † No. hic, quod causae fiscales dicuntur causae Reipublicae, quod dic, vt dixi in rub. de iur. fis. Quærit gl. quæ est pœna delatoris, dic vt gl. Vltimò dicit gl. quod delatio nō fit ciuitati, dic vt s. tit. i. l. i.

LEX V.

1 *Delator non probans, nō accusatur criminaliter, nisi sit solitus deferre accusationes calumniosas.*2 *Pœna ferri, est amputatio capitis. & lingua.*3 *Bannitus in persona, & membro, debet primo membro puniri, postea perdere personam.*

OMNES IVDICES. Delator non admittitur, sine patrono ficti, & malè deferentes ex consuetudine grauissimè puniuntur. h. d. Oppo. quod imponatur minor pœna, vt s. eo. l. proxi.

1 † So. ibi agitur ciuilitè, hic accusat criminaliter. Intellige tamen, q̄ hæc criminalis accusatio non habet locum, nisi in eo, qui ex consuetudine deferendi facit accusationes calumniosas, vt patet ex tex. ibi, deferre non cessant, & ita continebatur

2 in codicib. antiquis. † Quæro, quæ est ista pœna ferri? Dicit

3 gl. quod amputabitur caput, & lingua. † Ex quo nota, q̄ si capitur vnus ex bannitis in persona, & in mēbro, quod prius debeat amputari membrum, & postea debeat perdere personā.

a ar. huius gl. Et ita vidi de facto obseruari in ciuitate ista. *

a ADD. Ale. † Ista. De hoc est casus in l. i. in fi. nō ap. pen. ff. & nō per Bar. in l. 2. ff. de cust. rec. Vide Bal. hic, & in l. Gallus. § i. ff. de liber. & posth. vbi dixit quod si instituitur filius cum nepotibus, primo veniat filius, postea nepotes ordine successiuo.

LEX VI.

1 *Proditorie aliquid fieri quando dicatur.*

a SERVVM. a Seruus punitur, si dominum deferat, præter-

1 quàm in crimine læsæ maiestatis. h. d. † No. tex. ibi cum dicit, de exēplo proditorū, q̄n aliquid dicatur fieri proditorie, plene dixi in l. respiciendū. § delinquūt. ff. de pœn. alias dic, vt in gl.

ADDITIO.

a Ang. † Seruū. Hæc lex est in argm̄ de statuto, q̄ occidēs bannitū nō puniatur. Mō q̄ritur, nunquid socius banniti occidens bannitum proditorio modo, debeat puniri? Casus est hic, q̄ sic, & ita practicatū fuit Perusij Et quos modis dicatur proditor, * Vide Fel. c. j. de hom. & q̄ ibi dixi in apost. * & in quem cadat delictum proditoris, vide in c. pastoralis. extra, de re iud.

† De petitionibus bonorum sublati. Rub.

LEX PRIMA.

1 *Deprehensus in crimine dicitur, qui de eo est conuictus.*2 *Petitio si est phibita, quādo videatur phibita super id q̄ petitur cōcessio.*3 *Concessio facta motu proprio, quando valeat. & quid importet.*4 *Concessio facta cum clausula, non obstante tali lege, valet.*5 *Ius occupandi bona vacantia, potest per superiorem concedi.*6 *Præbenda & ius præbendæ, potest à superiori concedi.*7 *Ille, cui est concessa præbenda, non potest eam alteri concedere, sed debet in manib. superioris renunciare. rem autem præbendæ sic.*8 *Vsfructuarius non potest concedere vsfructum, sed vtilitatē fruendi sic.*9 *Cōcessio facta motu proprio, an in dubio intelligatur ad partis postulationē.*10 *Bona per fiscū nō possedea, possunt motu proprio concedi, non tamen ad partis postulationem.*

a QVISQVIS. a Bona q̄ deferuntur in fiscū, nemo potest sibi impetrare, & concessio facta ad petitionē alterius, non valet: secus si fieret motu proprio principis. h. d. † Primò prohibet quē petere. Secundò annullat cōcessionem proprio motu factā.

1 Secunda ibi, sed quoniam. Tertia ibi, si quid autē. † Ex prima

b parte nō. q̄ deprehensus in crimine dicitur ille, b qui de eo est conuictus. Secundò nō. q̄ ex sola postulationē, licet in fructuo

2 sa, punitur quis. † Tertiò nō. q̄ cuius phibetur petitio, eiisdē non valet concessio. Concor. sunt in gl. Et secundum hoc facit, quod si prohibetur aliquid per statutū proponi in consilio, vel arenga, q̄ ex hoc videtur esse prohibita reformatio super eo facta. Contra hoc facit s. de prec. Impe. offe. l. vniuersis. † Sol. Hic loquitur, q̄n prohibetur petitio, seu propositio, respectu rei. lex verò contraria loquitur, quando prohibetur

c psona petere, seu proponere. c † Vltimò nō. q̄ valet cōcessio facta motu proprio principis. d † Quæro, quid si Imperator in rescripto dicat, nō obstare tali lege, an valeat? Dicit gl.

4 quod sic, & bene, vt l. i. § si contra ius, vel vti. pub. Quæro qd vult dicere text. dū dicit huiusmodi tantū, & c. dicit glo. quasi dicat. talis cōcessio facta proprio motu, alias non valeret, & ista

5 bona. † Alij dicunt, quod potest cōcedi aliqua res de bonis vacatibus tñ, non ipsum ius occupandi, sicut præbenda non potest concedi, sed aliqua res præbendæ potest. Hoc non placet, quia et ipsum ius potest cōcedi motu proprio principis, vt habuistis s. ti.

6 2. l. j. † Itē præbenda, & res præbendæ potest cōcedi superiori, vt patet in toto ti. extra, de præb. † Ille aut, cui est concessa præben-

da, nō potest eā cōcedere alteri, quia debet renunciare in manibus superioris, vt l. legatus. ff. de offic. p̄si. extra, de renun. c. qd in dubiis. Rē aut præbendæ potest cōcedere ex causa. † Simile in vsufructuario, qui nō potest concedere vsufructū, sed vtilitatē fruendi, vt l. arborib. § vsufructuarius. ff. de vsufr. & Inst. de vsuf. § finit. † Quæro, vtrū intelligat in dubio concessio facta ad postulationē, vel motu proprio? Rñdeo, intelligitur facta ad postulationē, nisi exprimat motu proprio, in c. si motu proprio. extra, de p̄b. li. 6. secus in cōcessione, q̄ fieret per legē, vt dixi s. ti. 2. l. j. † Op. gl. ad l. istā de l. 2. j. de loca. p̄d. ciui. dicit gl. ibi, ab alio possidebat. & sic innuit, q̄ hæc lex habeat locum, q̄n bona concessa possidentur per fiscū, quod vtr probari in prin. dum dicit, fiscus inuasit. & sic bona per fiscum non possedea, nō possunt cōcedi etiā motu proprio. Itē in eis si quis postularet, non puniretur. S̄rium puto, nam etiam si fiscus nō possideret, nō posset peti, nec concedi ad postulationē, vt j. l. pxi. q̄ generaliter loquitur, sed proprio motu Principis possunt cōcedi, et si non possideretur, vt s. ti. 2. l. i. Non ob. S̄ria lex, quia ibi loquitur in locatione, q̄ fit respectu mercedis, ideo nō debeat auferri possessori volenti soluere mercedem cōgruam. hic loquitur in largitate, seu donatione, quæ fit respectu meriti, quæ non cadit æquē in possessorem, sicut in alium.

ADDITIONES.

a Pro saluando Bar. & in quo arguitur de cōtrarietate i hac l. j. vide cōcordiā quā posui ad l. 4. § si in venditione. ff. quib. mod. pignus vel hypo. sol.

* Ang. † Quisq̄. No. tex. i hac l. ibi, deprehensus, & c. No. q̄ appellat deprehensum in crimine, oēm, q̄ de crimine cōuincitur. Et hoc sine dubio verū est, vbiq̄q̄, statutū punit crimen, nō aut deprehensionē. Si aut lex, vel statutum punit deprehensionē, tunc ille dī dep. chēsus, q̄ in ipso flagranti crimine deprehēditur, vt ff. de fur. l. 3. & l. si q̄ in seruitute. e. tit. & ideo si statutū dicit, q̄ si quis fuerit deprehēsus arma portare, puniatur tāta pœna. non punit, si probatur, q̄ visus fuerit arma portare, nisi in ipsorū gestione reperiat, & deprehendat, & hoc est, quia statutum se retulit ad ipsorū deprehensionē. nō aut solum ad armorū gestionē, vt dictis legis probatur. * Adde Ale. de Imo. in l. q̄n seruū. de ver. obl. & l. j. in ver. inferi Bar. hic, ff. de acq. poss. & ibi Bar. in prin. in verb. aliud est genus querendi, & Ang. in auth. de san. epi. § reuerendissimi, & in l. 3. § Neratius. ff. de acq. poss. vbi etiam Alex. ver. inducuntur per Ang. cum concord. ibi per eum signatis.

Ale. † Facit ad statutū dicēs, q̄ si iudex deprehēdit aliquid furtū facere, puniatur in centū, q̄ si reperit eū nō in flagranti crimine, sed post furtum cōsummatum verificabitur statutū, q̄ iudex dī deprehēdere cōuincendo, vt hic, & ad hoc l. j. § de his, q̄ ex pub. ratio. mu. pec. acci. e. li. q̄ sine dubio pcedit q̄n statutū loquitur de iudice, qui iudex non potest deprehendere, nisi per actum iudicialē, in cogitationē criminū, sed si statutum diceret, Si familia Præcis repererit aliquid furtū facere, habebit locū statutū itādem, si reperiat in flagranti crimine. Et ita intelligi potest s. de ser. fug. l. si fugitiui. in ver. deprehendat. Adde istis, q̄ no. Bar. Ang. & alij, in l. j. § de rap. vir. & text. cū gl. in l. 2. de cust. rec. & tex. cū gl. in l. j. vbi quis decur. vel cohor. & in l. j. cū gl. vbi sena. vel cla. & vide Pau. de Cain l. 2. q̄ test. fac. poss. & ibi dixi post Ro. Si aut statutū diceret, q̄cūq̄ fuerit detectus arma portare sufficit q̄ncūque. l. j. § de his, q̄ ex pub. ratio. mu. pec. acci. & ibi dixi aliquid inueniri in flagranti, & deprehēdi. Adde ad hoc l. sine igitur. & l. si q̄ in seruitute, ff. de fur. l. palā. § qui adulterio. de rit. nup. & q̄ no. Ang. i d. l. si fugitiui. vbi tenet, q̄ statutū loquēs de eo, qui deprehēsus fuerit, intelligatur de eo, q̄ actu fuerit deprehēsus, p d. l. palam, & d. l. si fugitiui, & d. l. j. § vbi quis de cu. quod potest procedere, nisi statutum dirigat verba ad iudicem. vt s. dixi.

b. † Ille. Sin autem statutum dicat puniendum eum, qui fuerit deprehensus cum certis armis, si ille fuerit conuictus testibus non captis cum armis, puniendus erit secundum communem opi. vt per Rip. in l. j. au. ior. de acq. poss. contrarium tamen verius esse ego crediderim secundum Cōuarrui. pract. quæst. q. 33. vbi communem hanc contrariam dicit, & post eū Clar. in pract. crim. § si q. 82. statuto 6. ver. sed quid si statutum. Et quamuis Viuius inter communes opi. in verbo statutum dicat communem esse, vt inuentus exportare triticum dicatur etiam is, qui fuit ideo victus, tamen id non admittit Clar. vbi s. statuto 7. ver. sed hic quæro.

c Ale. Proponere. Vt puta si statutū diceret, q̄ nullus magnus possit arēgare. nā si arēgaret, & arenga affirmaretur valeret, vt d. l. vniuersis. Ang. Adde Pau. de Ca. in l. j. in prin. ad leg. Falc. Quid aut si sit facta propositio p personā habilem, vt scripsi post Bart. in l. 2. j. de decurionib. vide Iac. Bur. & Bal. de hoc in l. q̄ fauore de legi. & al. q. 4. per. & scribētes hoc tribus modis l. mi. in l. 3. in prin. q̄ quisque iur. † Sed hoc secundū fallit in excoṁunicato, vt in c. j. extra, de rescrip. li. 6. No. tex. ibi, propter importunitatē petentiū.

d Ang. Principis. Quid aut importat ista concessio, motu proprio, vide Canonistas in c. si motu proprio. de præben. lib. 6.

e Ale. l. j. de hoc vide Bar. & Ale. plene in l. 2. ff. qd qsq̄ iur. Itē nō potest probari per testes, q̄ motu proprio fecerit, vt per Ang. in l. si quis iniquū in prin. ff. quod quisque iuris Alex. † Adde Rotam in dec. cccxxxv. licet in nouiss. *

LEX II.

1 *Leges Codicis non continentur.*2 *Maiores si punitur, multo fortius punitur & minor.*3 *Qui dant operam rescriptis illicitis, puniuntur.*4 *Notarius scribens contractum illicitum, quā pœna puniatur.*5 *Præbenda, quæ est consueta concedi, potest impetrari.*6 *Dispositio huius l. quod nō corrigatur per auct. bona damnatorū. (uagās.*7 *Statutū positū in volumine statutorū, est maioris efficaciæ q̄ statutū extra-*

Bar. super trib. lib. Cod.

B 2 Omne

OMNE. Nullus admittit ad impetrandas res delatas in fiscum, siue fiscales: & impetrans, & officiales curiæ Principis, qui in his impetrationibus operâ darent, vel scriberent, legitime puniuntur. h. d. Primò prohibet impetrationem in genere. Scdò enumerat quasdam personas, de quibus videbatur magis dubitare. Tertiò punit officiales talibus rescriptis consentientes. Vltimò lex ista extenditur ad alias res fiscales. Secunda ibi, & si intestatus. Tertia ibi, sed vir. Quarta ibi, sed pari forma, & est lex ista quasi glossa, & declaratio legis pcedentis. Circa primâ partem, quâ hnt in principio legis, oē enim, & sic vī cōtinuari ad pcedētes, alij nō hnt em, si hnt, ponit inceptiue, nā leges s. nō cōtinuant ad pcedētes, dicit gl. & s. de testib. l. qm liberi. Item ex principio & ex fine collige dñam inter istā legem, & pcedentem. Nam pcedens loquitur de reb. iam incorporatis in fiscum, cū dñ, fiscus inuasit: hic de omnib. tam incorporatis, quàm nō. Venio ad secundā partē, ex qua nō. quod si punitur maior, multo magis debet timere minor, hoc colligitur ex vers. cū dicit, cū nec illis. Venio ad tertiā partē, ex qua nō. quod officiales, & dantes operā istis literis, vel rescriptis illicitis, puniunt. Itē nō. q. puniunt notarij. sise in l. iube mus. §. sane. s. de sacrosan. ecc. Sed aduertendū, q. hic non puniuntur poena falsi, sed alia poena hic inserta. Et sic notarius scribēs pñu illicitū nō tenet pēna falsi, nisi in casib. in quib. est expñsum à lege. facit s. de test. l. iubemus. b. Venio ad quartā partē, ex qua colligit gl. arg. q. pñda nō debet impetrari, qd̄ intellige verū, de rebus, q. pertinet ad camerā ecclesiæ Romanæ, vel fisci, sed pñenda pñueta cōcedi, si vacat, bene pōt impetrari, vt extra, de pñbē. & de cōces pñbē. per totum. facit j. de omni agro deser. per totū illū ti. Op. ad id, qd̄ in pcedēti particula dñ de publicatione bonorū, auth. vt nulli iu. in fi. & s. de bo. dā. auth. bona dānatorum. dicit gl. q. hęc corrigi p illam auth. Doc. s. cū hic non dānef ad mortē ciuile, vel naturalē, vt hic notat. Op. ad vltimā particulā in eo, qd̄ dicit pragmatica iussio. s. dñ. Cod. cōp. l. j. §. fi. So. dicit gl. ibi erat inserta in corpore iuris, & sic maioris efficacie est statutū positū in volumine statutorū, q. quādā reformatio extrauagans in illa. est. n. maior pñsumptio, qd̄ sit facta ad postulationem alteri⁹ forte, sicut i rescripto, & vidistis s. e. l. p. x. & qd̄ dixi l. j. s. dñ. bo. vac. itellige de lege i corpore iuris inserta, a s. secus, vt hic. Op. s. de le. l. j. §. fi. Solue, vt i gl. Opp. q. i multis casib. admit tat petitiō bonorū, nā admittit petitiō hēditatis, & petitiō bonorū posses. & si. Sol. i illis peti, iur pñmittēte, hic iur pñhibēte.

ADDITIONES.

- a Et sic notarius non tenetur poena falsi. Adde, quod licet hoc, quod hic dicitur, sit verum, punitur tamen alia corporali poena. ita not. iste in l. iubemus. s. de episc. & cle. & Bar. in l. 2. s. de eunch.
- b Ale. Iubemus. Adde tex. §. q. a vero Leonis. in auth. de nō alie. cū gl. i ver. pferre. & nō. p. Bu. & Bal. in l. iubemus. §. si me. el. j. de sacrosan. ec. de hoc et aliqd p. Bar. i rub. dñ. i ver. dixi iij. & i l. sup. chyrographariis. s. si cer. pet.

¶ De his, qui se deferunt. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Hæres non capax se deferens, præmiatur: & anteneatur se deferre statim.
- 2 Mulier in diuisione habet optionem.
- 3 Maior, an debeat dare optionem minori.
- 4 Hæres non capax institutus, punitur poena de qua hic, quando studiosè celat fisco, & fideicommissario.

a IS CVIVS. a Grauaturs tacite de restituendo non capaci, si deferat, lucratur tertiā. vxor verò defuncti nō capax se deferens, lucratur dimidiam, & facta diuisione habebit optionē. occultantes verò legitime puniuntur. h. d. Primò loquitur, quando hæres grauaturs tacite de restituendo non capaci se deferat. Scdò, qñ vxor non capax, cui debet fieri restitutio, defert seipsam. Tertiò punit heredem occultantē. Secunda ibi, q. si ab vxore. Tertia ibi, & tunc occultator. Ex prima parte, nota præmium hæredis deferentis. Secundo nō. quod debet se deferre statim. Opp. quod non statim. d. l. edicto. §. cum autem. ff. de iur. fis. gl. ponit plures sol. Doc. tenet vltimā: dic, vt dixi in l. 3. ria. Op. & vñ, q. debeat lucrari dimidiam, & non tertiā, vt ff. de iur. fis. l. cum tacitū. Sol. ibi loquit de fideicommissario, hic de hēde rogato. Itē s. ff. c. l. senatus. vbi ē loquit de hērede. Sol. circa istā mām distingue, vt ibi plenissimē p. Dy. Venio ad secundā partē, & op. ff. de iur. fis. l. cum tacitū. Sol. glo. hic. tu plenē dic per Dy. in d. §. senat⁹. Ex ista parte nō. illud, qd̄ dñ, q. mulier in diuisione hēt optionē. Ex quo dicūt vulgares, q. maior debet dare optionē minori: qd̄ est falsum, nisi in casib. in quibus priuilegium conceditur, vt hic, & l. 2. j. de meta. alias diuisiō expediret officio iudicis, vt insti. de of. iud. §. si familiæ. & §. seq. b. Circa vltimā partē qro, qñ hēs punitur poena hic posita. Rñdeo, qñ studiosè celat fisco, & fidei commissario. q. patet ex text. dñ. dñ, & fisci, & mulieris inimic⁹. c.

- a ADD. Alex. q. De materia vide Bal. in l. senatus. §. senatus. ff. de iur. fis.
- b Ale. q. Et §. seq. Adde Bar. hic. & l. pen. s. cōi diu. Sed q. maior debeat facere partē minori, habemus autoritatē antiqui testamēti, quia Abraham fecit partē, & Lot elegit. Et idē dicit Aug. vt refert Bal. in d. l. pen. & de hoc est gl. sing. in c. de libellis. xx. dist. secundū do. Abb. in c. qualiter, & qñ, de acc. qui dicit, qd̄ dictū alicuius sancti falcitū autoritate veteris, vel noui testamenti præfertur constitutioni papali, et in decisionibus causarū, secus si cessaret lex diuina, q. a tunc decisio papalis pñfertur dicto cuiuslibet sancti. * Vide Fel. in c. ne munitaris. de cōsi. post prin. in ver. in tex. ibi, sanctorū cum plurib. seq. * quia Papæ, & non sanctis fuit data potestas legis cōdēdæ. alle. nō. in c. mandata. de præsum. Legistæ tñ tenent cōiter opi. Bar. & respondēt ad c. j. de parochiis, q. loquitur in dispensatis, vel q. a est speciale fauore fidei. sed forte secundum Moder. in d. c. qualiter. nulla, dictarum solutionū est bona. & ideo forte contrariū posset teneri, cum nō reperiarur pro opi. Iuristarum decisio clara, vide Bal. in d. l. pen. Adde, quod idem dicit Bal. in l. 2. j. quan. & quib. quar. pars debetur. licet Bar. cōtra in l. 3. s. cōi diu. Alex. Adde Bald. in l. si minor. s. cōi diu. qui tenet illud, q. Bar. hic. idē tenet ipse in l. proc. s. de edē. ibi, modus. quo facit l. cum quis. §. si. s. de natu. libe. Bal. in l. seruus quoque. de hæred. instituen. tantum contrarium dicens, quod imo iuniori danda est electio. Ioā. And. in c. j. de parochiis, post Holt. dicit, q. senior facit partes, iunior eligit, & hoc sequitur Bal. in d. l. si minor. Aug. vero in l. sancimus. s. de dona. dicit consuetudinem seruandam. vide Bar. in l. 2. s. quando & quibus quarta pars. qui tenet idem, qd̄ hic. contrariū tenet do. Flo. in l. arbirer. fam. ercū. Adde Abb. in c. j. de paroch. vbi post alios cōcludit, q. maior ratioe diuturnitatis administrationis tenetur dare electionem, secus in aliis teste Rui. consil. 19. col. 3. lib. 1. Aret. in §. quēdam. nu. 3. prope si. insti. de act. vbi improbat dictū plebæiorum, qui dicunt maiorem teneri dare electionem minori.
- c Aug. inimicus. No. tex. ibi, pauiter inimic⁹. q. inimicitia cadit in mulierem. & ideo si statutū dicit, quod bannitus, non habēs pacem ab inimico, debeat rebanniri: ita debet habere pacē à muliere succedente passo iniuriā, sicut à masculo. Nec ob. in Lombarda, vbi dicit, q. in muliere nō cadit inimicitia. nec portat arma, quia dico inimicitia dupliciter posse cōsiderari. Vno modo, put inimicitia cōcernit rancorē animi inimicantē, & isto mō sic cadit inimicitia in muliere, sicut in masculo, & ita loquitur hic. Alio modo, put respicit, & concernit aliquos actus extrinsecos viriles, prout est arma portare, & vindictā de inimico petere, & facere. & hoc non cōpetit mulieri post cessas voluntates, & ita loquitur Lōbarda. * Tu ad hoc vide Fel. in c. cum oporteat. ver. nunquid autem. de accu.

¶ Si libera. impe. socius, sine hærede decesserit. Rub.

- 1 Decedere sine hærede, quādo q. intelligatur, vbi quod in feudis, sine filiis.
 - 2 Ius accrescendi an habeat locum in dispositionibus inter viuos, & ante emolumentum quæsitum.
- IVBEMVS. Inter socios imperialis liberalitatis facte, etiam inter viuos, est locus iuri accrescendi etiam post dominium vtrique quæsitum. h. d. ¶ Quæro, quomodo intelligatur quis decedere sine hēde? Quidē dñt sine hēde. i. filiis, vt l. ex facto. i. fi. ff. ad Tre. Alij dñt, q. sine hēde largē, vt l. j. & l. vacatā. s. dñ. bo. nis vacatib. Tu dic, de hoc dēre ppēdi fm qualitātē rei, q. cōcedit. nā si pñsideret feudū, intelligeret sine hēde, i. sine filiis. In aliis rebus, q. sui natura trāsferūt ad hēde, accipimus largē, & dixi in d. l. ex facto, in fi. a. Op. q. in dispōnib. inter viuos, non sit locus iuri accrescēdi, vt l. si mihi, & Titio. b. ff. de ver. obl.
- a Sol. Speciale in donatione imperiali. Et aduerte, q. sunt duo specialia. primū, qd̄ dixi, fm quia ē post donationē iā acquisitam vtrifq. si in pñona vnus deficiat, est locus iuri accrescēdi, vt hic, qd̄ in aliis nō est in proprietate. l. j. circa fi. ff. de vusu. accresc. & oēs pñcordatæ, quæ dantur hic in gl. circa ius accrescēdi, hnt locū ante emolumentum quæsitum, præterq. in iure patrona. de hoc dixi plenē in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. c.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ In fi. Adde Bar. in l. v. iure iurando, de ope. lib. & Doc. ibi Imo. in l. ex facto. §. si. & adde Bal. in c. j. de alie. feu. vbi intelligit per illum tex. sine filiis masculis, & rationem assignat, vt ibi per eum. Alex.
- b ¶ Et Titio. Et idem ad hoc Alex. & Imo.
- c Ale. ¶ Tertio. Adde Bal. in l. vnic. in prin. de cad. tol. vbi p. istū tex. dicit idē in feudo cōcesso à prin. in quo est locus iuri accrescēdi, q. voluit ē ipse Bal. in c. j. de frat. de nouo benefi. inuest. & in c. j. de duo. frat. à cap. inuest. & idem dicit in feudo à rege cōcesso, & idem voluit Raph. & Pau. de Ca. in l. quod dñ, de ver. obl. faciunt not. per Bar. in l. re coniuncti, de leg. 3.

¶ De thesauris. Rub.

¶ Gl. continuat rubricam duobus modis. Secunda vera, q. a prima propriē est adaptatio ad inferiora, non continuatio, vt l. 2. ff. de statu hominum.

LEX VNICA.

- 1 Non licet vti arte magica, & similibus sacrificiis.
- 2 Superflue impetratur, quod iure communi conceditur.
- 3 Contractus, vel sententia, quæ annullatur ipso iure, quis non debet petere, quod annullatur.
- 4 Statutum continens id, quod ius commune, non valet.
- 5 Sum, an dicatur ratione directi domini, vel vtilis.
- 6 Casus, in quo dominus non potest permittere in suo, vt quis operetur, scilicet vt quis in fundo suo nomine, & non domini, thesaurum perquirat.

Nemo

- N**EMO. *Quære thesaurum in proprio omnibus licet, in alieno verò suo nomine nullo modo licet, & si thesaurus inuentus fuerit à fortuna, inter inuentorem & dominum diuiditur. h. d. Primò loquor in genere. Secundò in specie, & in volente quærere thesaurum in suo. Tertiò in quærente in alieno thesaurum. Quartò puniuntur contrafacientes. Quintò loquitur in inueniente thesaurum à fortuna. Secunda ibi, nam in suis. Tertia ibi, in alienis. Quarta ibi, q. si nobis. Quinta ibi, q. si forte. prima pars est clara. † Circa secundam no. q. non licet vti istis sacrificiis, ad quod s. de malef. & mathe. l. j. Secundò not. quòd est thesaurus propriè loquendo, licet aliquando sumatur improprie, vt in gl. † Tertiò not. q. superfluum est impetrare à principe, q. à iure communi conceditur, facit ff. ad municip. l. 2. in fin.
- † Et sic est argum. quòd quando lex annullat contractum, vel sententiam ipso iure, nò det peti à iudice, vt pronunciet nullum. q. dic plenè, vt dixi in l. que sub cōditione, in fi. ff. de cōd. insti. & de app. l. si expressim. Facit etiam quòd quādo statutum continet idem, quod ius commune, non valeat, q. tangit Io. And. extra, de const. ca. j. li. 6. Dixi plenè ff. ad legē Falc. l. j. in prin. † Circa istam partē, quæro quid est dictum in suis? gl. intelligit suū, ratiōe directi domini, vel vtilis. d. De significatione meum, tuum, & suum, dixi plenè in l. Quintus. §. ar. gento. ff. de aur. & arg. leg. Quæro quid si inueniatur thesaurus in loco sacro, vel alio loco religioso. Dic q. erit filci, vt in gl. † Circa tertiū no. casum, in quo dominus non potest permittere, vt in suo operetur, quod alleg. gl. ad quæstionē in l. cum fundū, ff. de vi, & vi ar. & ibi vide. Itē aduerte, quod hoc non operatur voluntas domini, vt alius quærat suo nomine, sed alieno poterit per consequens, cum non sit prohibitum. Venio ad vltimam partem, & circa istam partem oppo. vno modo, deinde quærit gl. de vna quæstione. Dic vt in ea.
- ADD. † Ale. Nemo. Ad materiā huius l. si quis asserit in fundo alieno inuenisse venā ferreā, vel lapideā, & vult videre, & ingredi fundum inuito domino, an possit? Dic quod sic, quia versatur publica vtilitas, Gl. est in l. 3. §. de metallariis, quam allegat Romanus in singularibus, in litera T. not. 66. Secus vero si priuata vtilitas tantum versaretur per istum textum.
- Ang. In tex. ibi, studio. No. verbum pro statutis dicentibus, si quis studiosè percusserit aliquem, intantum puniatur, quod ille dicatur studiosè percussore, qui percutit certo proposito.
- Vide Fel. c. preterea, de iud. in quarta fallen. & in c. veniens, circa fi. d. sym. * Vnde si casu eēt scā percussio, nō puniret pēna statuti. Pro hoc est gl. ordinaria, de his qui se defē. l. i. in fi. gl. & vide q. not. Bar. in l. j. §. j. ff. si quis test. lib. esse ius sue. in gl. 2. ibi, nō ergo creditor. No. q. creditor nō pōt in fundo sibi obligato thesaurū quærere, tanquā in suo. Remanet enim pignus semper in bonis debitoris, vt s. de pig. act. l. si pignus. In eadem ibi. §. si fundum. Non obstat. l. cum post. §. in dotē. de iure do. vbi maritus est dominus rei dotalis, quia hoc est verum, sed reuocabiliter, quia debet restituere, vt d. §. si fundum, vt ibi no. per gl. Dy. & Bar. & dic, vt ibi per Bar.
- Ale. Statutum nihil addens iuri cōi non valet, facit quod not. singulariter Bar. in l. 3. §. si rem. ff. de leg. 3. Authoritate illius gl. vbi dixit, quod statutum distans viciū victori in expēis cōdemnari, hēbit locū ēt in habente iustā cām litigandi, vt aliquid addat iuri cōi, alias nō valeret statutum, per hic no. Et idem firmavit Bar. in suis consi. & per Bar. & ibi Mod. in l. properandum. §. si autem alterutra. §. de iud. & per Bar. in l. 4. §. prætor ait. ff. de dā. infe. & no. gl. in c. i. de consi. li. 6. vbi dixit, quod statutum cōtinens ius cōmune, est ius commune, non statutum. Et idem voluit Bar. in l. 3. in fin. ff. de leg. 1. & de hoc per Ang. & Im. in l. stipulatio. ver. nisi, de ver. ob. & per Bar. in l. ad l. Falc. & Bal. in l. 1. de seru. manumif.
- Dominij. Sed an sp. suū, dicat, & denotet dñum, vide Fel. in cā. peruenit. el primo. de iureiu. & c. j. de spon. & q. dixi in d. c. puenit, in apost. Tu vides omnino Ant. Cor. singula. suis, in ver. meus, inc. licet verbum meū, dixi post Gul. de Cu. in l. omnino. nu. 1. & in ver. que tunc habebat. supra, de epi. & cle. dixi post istum consi. 121. inc. statuto ciuita. Pisan. & dixi post Cōpostel. in c. 1. §. in ver. suum denotat dominium, extra. de postula. præla.
- Ang. Vtilis, intelligo gl. secundum And. de Bar. de directo, & vtili. Ponitur enim ad dñam vtilis tantum, quod continetur appella. sui, vt hac glo. Sed nunquid directum dominium sine vtili contineatur appella. sui, puta præscripti longo tempore dominium rei meæ, ego habeo directum dominium secundum veram opi. in auth. nisi tricennale. §. de bon. mater. Tu habes vtile, vel dedi rem in feudum, nunquid potero sicut in meo thesaurū quærere? And. prædict. vidit hanc arduā q. de facto, & vñ q. non contineatur appella. sui, q. a desit habere effectū dominij. Et constat quod ille qui habet vtile, potest vendicare, vt l. 1. §. qui in perpetuū. ff. si ager vedt. vel emphy. pē. & §. de præscr. 30. anno. l. si quis emptionis, ergo ille qui habet directū non pōt vendicare, quia duo non habent vendicationē eiūsdē rei, d. l. si quis, ergo non dicitur locus suus, quem non potest vendicare, vt d. §. qui in perpetuū, arg. cōtra quod sic, quia potest vendicare ab alio possidēte, quam ab eo, qui concessit. ff. de superfi. l. 1. §. quod autem. So. si possidēte eo, cui concessit ingrediatur, videtur ingredi locum alienum: sed si alio possidēte secus, vt optime patet in d. §. quod autem.
- Ang. In gl. in ver. legis. Not. q. violator legis puniatur extraordinarie, quia non est certa pēna imposita contemptorib. & facit s. m. And. de Bar. ad q. de qua consuevit dubitari, quia pēna afficiatur contemptor mandati Regis. Nam mandatum Principis, lex est generalis, si est clausum in corpo

re iuris, vt in auth. de man. prin. siue specialis in ea re tantū, pro qua mandatum emanat. l. 5. de leg. 2. Alij dicunt, quod puniatur pēna capitali, vt §. de vete. numif. pot. l. si. Sed illa potest intelligi de mandato contempto, in quo continetur certa pēna, alias puniatur extraordinarie. nam & alibi lex imponit pēnam deportationis, vt §. de fun. limitro. l. 3. in fi. alibi pēnā pecuniariam. §. de agen. in rebus. l. fina. *

Adde post Bo. hic ne fallaris, q. iste ti. non habet locū in thesauro, in pecunia aurea, vel argētea effossa, quia improprie dicitur thesaurus, de quo in l. peregre. ff. de acq. poss. & in l. thesaurus. ad exhib. & omnino per Ang. Are. in §. thesauros, in fi. Insti. de re. diuis. quem refert, & sequitur Gerar. d. Petrasancta, sing. suo xcv. incipiente tenenti, & c. *

¶ De annonis, & tributis. Rub.

¶ Circa rubricam quærit gl. quid appellatur annona, & quid tributum. Dic vt in ea. Quæ autē differentia sit inter vectigal, & tributum, no. gl. in l. j. §. j. ff. de pub. & ibi dixi, Quæ est differentia inter censum, & tributum. dic vt ibi. Item quærit gl. quotuplex est tributum. Item quærit, quale, seu quantum est tributum, dic vt in eadem.

- ADD. ¶ Et tributum. Ad quod vide Fel. in c. ad audientiam. de præscr. vide istum in l. placet, & ibi do. meum Iaf. §. de sacrosan. ecc. Pan. in c. quod clericis, ad fi. extra. de for. compe. & in c. j. & ij. extra. de censibus. Ale. Quid est tributum, per Bal. in l. 1. §. sine censu, vel reliquis, & quod no. Bar. in l. rescripto. §. si. ff. de munerib. & honorib.

L E X I.

- 1 *Præstatio annonæ est realis obligatio.*
2 *Collecta quando imponitur personæ pro rebus, inspicitur persona, cui imponitur.*

ES QUIDEM. Onus æris alieni est personale, & iō inter hæredes diuiditur p hæreditariis portionibus. Onus annonæ, & tributorū est reale, prout quis possidet, & fructus percipit, oneratur. h. d. Ex summario habes legis rationem. † No. q. præstatio annonæ respicit res, & sic vñ q. sit obligatio realis, & non personalis, quod dic, vt in l. Impe. ratores. ff. de publ. vbi gl. tangit. a Quærit gl. quid si possessor non est soluendus? dic vt in ea. Vltimo glo. no. ex hac lege mirabiliter, quòd si aliquis locauerit fundum suum in pensionem percipiendam in pecunia, ita quòd fructus omnes remaneant apud colonum, quod dominus ad tributa nō tenetur, b nisi consuetudo aliter se haberet, vide gl. super verbo, fructus, & eam perpetuo tene menti. c ¶ Et hoc verum in oneribus realibus. d ¶ In collectis vero, quæ imponuntur personæ pro rebus, est inspicienda persona, cui imponitur. l. rescripto. in fi. ff. de mun. & hon. & j. eo. l. indictiones, & ibi no. & j. de mun. pa. super rubri. & sic istud diuiditur inter hæredes pro hæreditariis portionibus, vt in prin. huius legis.

- ADD. ¶ Ang. Vbi gl. tagit. Quid de dicimis dicit And. de Bar. quod respiciunt res, quia dicuntur esse tributa egentium personarum. xvj. q. j. c. x. q. d. in tributis seruatu.
- Non tenetur. Adde notabiliter dominum Soc. in consi. 217. incipiente, circa hanc quæst. ver. vij. hæc conclusio, in secunda parte.
- Ale. Calus est in l. si sine hærede. §. Lucius. ff. de admini. tut. Adde Bar. i rep. l. placet. §. de sacrosan. ec. & in l. priuata. §. de excu. mu. per Bal. in c. j. p quos fiat inuesti. quod etiam intellige dato, quod dominus esset exemptus ratione priuilegij, vel alia causa, secundum Ang. in consi. inci. commune castri franchi est vltima, & ibi voluit, quod licet ecclesia nō teneatur ad collectas pro suis possessionibus, tamen laicus possidens dictas possessiones etiam ab ecclesia non gaudet dicto priuilegio ecclesiæ. Contrarium voluit ad literam Bal. in l. j. §. de iure emph. vbi voluit, quod emphyteuta teneatur soluere collectas, & tributa, quod tamen dicit esse secus in colono priuilegiato, per l. si pendentes. §. si quid. ff. de usufr. & in fructuario adde tex. per Bal. in l. hætenus. ff. de usufr. qui tex. licet loquatur in tributis, Doctores tamen ibi intelligunt etiam in collectis, & datis. & adde vnum consilium Bal. quod est numero 26. quod incipit an mulier, & c. vbi etiam dicitur, quod fructuarius, & similes possessores non tenentur ad collectas, & adde, quod no. Bar. & ibi scripsi in l. licitatio. §. si. ff. de pub.
- Ale. Quid aut in feudatario, an teneatur soluere ipse collectas, * vide do.
- Ale. de Imo. in consi. 25. 2. part. * Vide Bal. in c. j. per quos fiat inuesti. & vide And. de Iser. in tir. quæ sint regal. in ver. Angariz. Quid in emphyteuta colono, vltra hic no. vide Bal. in l. j. de iu. emph. Quid in creditore pignoris. vide Bal. in l. cum notissimi. §. de præscr. xxx. ann. Quid in emphyteuta ecclesiæ, vide Bald. in l. priuata. §. de excu. mu. Item ad hoc vide Bart. in l. quæsitum. ff. de usufruc. leg. *
- In emphyteuta. Vide do. Soc. no. in consi. 217. inci. circa hanc quæstionem, ver. hæc conclusio. cum vers. seq. & vers. v. cōfirmatur, sed quid de illo, qui habet ad liuellum de viginti octo annis in vigintinouem annos, qui contractus non differt à contractu emphyteusis. vers. ex quibus omnibus, in fine consilij sui in 2. parte. *
- In collectis. Onus collectarum subit, qui fructus recipit. l. si pendentes. §. sed si quid. ff. de usufruc. Vide Lud. in l. inter quos. §. damni. de dam. infec. Et adde quod pro hoc dicto videtur calus in l. si sine hæred. §. Lucius de admin. tut.

L E X I I.

INDICTIONES. Ad onera realia non tenetur quis in plus, quàm de re possideat, hoc dicit. Gl. hic dicit quòd triplex est genus Bart. super trib. lib. Cod. B 3

genus munerum, quod videbitis plenius in rub. infra, de mu. pa. super rub. ideo hic aliquid non dico.

LEX III.

- 1 *Officiales nō possunt remittere collectas, tamē propter paupertatē possunt.*
OMNES PENSITARE. Omnes debēt solvere, quod Prin-
a ceps imponit, & officiales nō possunt augere, vel diminue-
1 re. hoc dicit. Nota, quod officialis non potest remittere col-
lectas, siue tributa. Circa quod dic, vt l. si quis professus.
ff. de publ. Vltimō not. gl. quæ dicit, qd officiales propter pau-
pertatem possunt remittere, quam glo. nō bene.

- 2 ADD. ¶ Ale. Officiales. Officialis propter paupertatem potest collectam
remittere. Idem Bal. in suo tract. de carceribus. per gl. istam hic adde tex.
& ibi Bar. in l. interdum. §. si quis professus. ff. de publ. & scripsi in l. filius-
fam. in princ. de don. Adde etiam de multa per iudicem remittenda pro-
pter paupertatem. l. illicitas. §. fin. de off. præ. & Bartol. in suo tract. de iud.
& quod dixit Bald. in l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. vbi dixit per
hanc glo. & per cap. licet. de censibus, quod si statutum dicit appellatē
debere solvere gabellam, alias appellatio sit deserta, quod non habeat lo-
cum in illo, qui appellat, & propter paupertatem nō potest solvere, quia
dicitur ei remissa gabella ipso iure à statuto, & ita dicit de facto ob-
tinuisse. Sed quid si remissa est multa per officialem, & postea peruenit ad
pinguiorem fortunam, an teneatur solvere? Videtur quod sic, per id, qd
habetur in §. fin. Inst. de act. Contrarium determinat gl. & ibi Bar. in d. l. il-
licitas. §. fin. & sequitur Are. in l. 2. ff. quis & à quo. & adde etiam vnum
quod dixit Bald. in l. acceptam. §. de vfur. quod si ex forma statuti, non sol-
uens gabellam ex contractu, contractus eius sit nullus, quod contractus
non annullabitur, si non potuit solvere propter paupertatem. Et in mate-
ria adde Innoc. in c. ex ratione, de ap. vbi dixit, quod paupertas excusat à
prosecutione appellationis, & sic non currant fatalia, quod sequitur Bal.
in d. l. acceptam, in xxij. q. contrarium tenet idem in l. fin. §. de condi. infer.
per gloss. in l. cum ita, in princ. la seconda, de condi. & demon. Item adde
Angel. in l. non facile, si cui plus quam per l. Falcid. vbi remittitur reo cau-
tio de expensis in causa reconventionis propter paupertatem, ad quam
alias tenebatur ex forma statuti.

LEX IIII.

- 1 *Munus ordinarium est, quod à lege imponitur.*
2 *Fidelis, & deuotus dicitur, qui tributa soluit.*
OMNES. Omnes coguntur solvere publicas functiones, cū
non sit munus extraordinariū, & ab eo nemo excusatur. Ad
euidentiā scias, quod si alicui conceditur excusatio à mu-
neribus, non porrigitur ad munera ordinaria, sed extraordi-
1 naria. hoc præmissis casus est planus. ¶ No. quod munus ordi-
narium est, quod à lege imponitur, vt hic dum dicit. l. nostra
2 signatum est, &c. ¶ Secundo not. quod ille dicitur fidelis, &
deuotus, qui tributa soluit.

LEX V.

- 1 *Comitatenses, qui plus distant, minus grauantur.*
PRO LOCIS. Qui plus de fructibus colligit, plus soluit: q
minus, minus. hoc dicit hæc no. lex. Quæro, quid est hoc di-
ctum, pro locis? Glo. exponit, id est, pro magnitudine locorū.
quasi dicat, ille, qui possidet magna prædia, plus debet porta-
re, quàm ille, qui possidet parua. & intellige magnitudinem
respectu reddituum, vt l. fin. supra, de allu. & palu. iuncta l. j. de
eui. & l. cum possessor. ff. de cen. Quæro, dicitur hic proximi-
tate, quid est hoc dictum? gl. dicit, quia sunt prope limina, hoc
vult dicere, vt illi qui sunt prope limina, qui minus grauantur
in expensis itineris, plus grauantur in portando annonam, &
illi, qui magis distant à liminibus, quia plus grauantur, in ex-
1 pensis itineris releuētur, vt minus portent annonam, ¶ quod
est no. pro grauaminibus, quæ tota die inferuntur comitaten-
sibus, vt minus grauentur, qui plus distant, vt sic ab onere iti-
nerum releuentur, nunquam tamen quis cogitur exire pro-
uinciam, vt infra eodem. l. nemo.
ADDIT. ¶ Ang. Allegatur iste text. quod si sit guerra in aliqua prouincia,
propter quod sit oppressa victualibus, & in alia sit fertilitas, & abundan-
tia, quod ex illa, in qua est vbertas debent victualia ad aliam portari. Fa-
cit C. de of. præfec. præto. Afric. l. in nomine domini, ibi postquam lectis
auxilium præbeant, & quia tempore necessitatis omnia debent commu-
nicari. ff. ad legem Rhod. de iact. l. 2. §. sed & si. & in d. l. in nomine domini.

LEX VI.

IN FRAVDEM. Rescriptum, in quo immunitas concedi-
tur à muneribus ordinariis non valet. h. d. De hoc videtur in
l. vacuatis. j. de decur.

LEX VII.

NEMO. Ad operandum, vel ad portandum non debet quis
longius mitti, sed debet ratio itineris haberi. hoc dicit. In tex.
ibi, ad instruendas, id est, reficiendas, seu de nouo faciendas
mansiones, vel castra. In tex. ibi, conferendas, id est, portandas.
In tex. ibi, delegentur, id est, mittantur. Quæro, quid est hoc

dictum longius? dicit glo. extra prouinciam, quod facit ad id,
quod not. in l. item illa. ff. de consti. pecu. videlicet, an credi-
tor, & debitor sint eiusdem fori, vel non, & ibi Guliel. alleg.
istam. Vel dic longius, quando expensa itineris est maior, quā
sit valor eius pro quo vadit, vt j. l. proxi. Illud autem, quod in
fin. dicit, habita ratione itineris. expone, vt supra cod. pro lo-
cis. & illud quod dicitur hic, necessitatis, intellige, quando ali-
ter fieri non poterit, etiam longius mittitur.

LEX VIII.

- 1 *Tutori non imputatur si non exegit debitum, in quo oportebat eum plus
expendere, quam id quod perciperet.*
2 *Idem si non fecit inuentarium, quando plus expenderet in eius confectioe
quam esset utilitas.*
3 *Breuiore lites dicuntur, quando plus expenderetur in scripturis, quam sit
valor cause.*
4 *Testes non debent citari ad locū iudicij, quando plus expenderetur in eun-
do, quam sit valor cause, sed tunc iudex delegat examinationem.*
5 *Recurfus ad superiorem non potest haberi, quando plus expenderetur in
habendo recursum, quam sit valor cause.*

MEDITERRANEAE. Non est faciendum id, in quo plus
expenditur, quàm de commodo percipitur. hoc dicit. Ad cui
dentiā scias, quod mediterraneæ ciuitates dicuntur illæ, quæ
sunt propriè in terra multum distantes à mari. Ciuitates ma-
ritimæ dicuntur illæ, quæ sunt prope mare. Item scias, quod
antiquitus erat consuetudo, qd ciuitates mediterraneæ mit-
tebant annonas ad fortitilias, & exercitus, qui erant iuxta ci-
uitates maritimas. Et econtra ciuitates maritimæ, mittebant
ad mediterraneas, & sic plus expendebatur in portando, quā
valeret id, quod portabatur, ideo princeps prohibet hoc fie-
ri. hoc præmissis ista lex est clara. ¶ Not. quod dixi in sum-
mario, & facit ad multa. primò, quod non imputatur tutori,
si non exigit debitum in quo oportebat eum plus expende-

- a re, quàm idem perciperet. a Vel si non refecit domum, in qua
b plus expendisset, quàm valeret. b ¶ Et si non fecit inuenta-
2 rium eo casu, in quo plus expenderetur in confectioe eius,
quàm esset utilitas, vt l. tutor qui repertorium, in princ. ff. de
3 administra. tuto. ¶ Item ex hoc potest dici quod illæ dicantur
c breuiore lites, in quibus debet procedi sine scriptis, & sum-
4 mariè. c ¶ Item iudex non debet facere citari testes ad lo-
cum iudicij, quando tñ distat, quod plus expenderetur in
adeundo, quàm sit valor cause, arg. huius l. sed tunc iudex de-
bet delegare examinationem. l. generaliter. §. his de præsen-
5 tibus. §. de iureiuran. & de fide instrumen. authen. apud elo-
quentissimum. ¶ Item facit, quod si in habendo recursum
ad superiorem expenderetur plus, quàm sit valor cause, tunc
non dicitur posse haberi recursus. ¶ Et sic reprefaliæ possunt
impetrari, quod plenè examinaui in tractatu, quem feci de
reprefaliis.

- a ADD. ¶ Ale. Not. Hic, quod si debeo tibi tributum, debeo portare ad do-
mum tuam meis sumptibus. Adde hoc no. in l. pro locis. §. eo. & Bal. in l. ac-
ceptam. in xij. quæstio. §. de vfur. quod no. Bar. in l. item illa. de consti. pecu.
& vide §. l. proxi. Circa hanc l. vide quod no. Ant. de Bu. in c. 2. de dilat. vbi
ponit de eo qui equum posuit in hospitio.
Alex. Vide omnino l. sed an vltro. ff. de neg. gest.
b Alex. Vide Ang. in l. si vacantia, de bon. vac.
c Ale. Et summarie. Vide Pet. de Suza. in l. sed si suscepit. §. si libertus. ff. de
iud. & Spe. in ti. de fur. ver. sed quid fin autem. & de lib. concep. §. x. ver. §.
in auth. nisi breuiore. §. de senten. ex breui. reci. id est, quando plus expen-
ditur in scripturis, quàm sit valor cause. No. & intellige hoc verum si po-
natur, quia si postea non concederetur, iusta esset appellationis causa. c.
cum causam. c. j. & ita ibi firmat dom. Pet. de testa. facit l. cum post. §. & ta-
men. de app. & ante. ver. 2. q. vj. c. constitutus, de fideiuf. c. statutum. §. fin.
de rescr. in vj. idem firmat do. Pet. in c. finem litibus. vbi bonus tex. de do-
lo, & contu. facit c. vt litigantes, de off. ord. in vj.

LEX IX.

- 1 *Emphyteuta, & similes, si non soluunt tributa, à domino exigitur, & domi-
nus potest emphyteutam suo iure priuare.*
2 *Possessor infra sex menses potest moram purgare.*
3 *Non percipiens fructus in defectum possessoris, tenetur ad tributa.*
a OBSISTERE. Legitur tribus modis. a Secundum primam
lecturam hoc dic. Si vtiliter dominus intra tempus hic sta-
tutum non soluerit tributa, dominio priuatur, & ad habentē
directum dominium reuertitur, hoc dic. Secundum aliam
lecturam hoc dic. Si exactores intra tempora hic statuta non
soluunt
a ADD. ¶ Ang. Præmitto ad euidentiā huius legis, quod no. gl. in l. 2. in ver-
bo, præstiterit §. de iur. emph. Diuiditur in duas partes. Et primo ponit di-
ctum in genere. Secundo declarat in specie. Secunda ibi, vnde vt quisquā.

- soluunt fisco, domini repetunt ab eisdem. h. d. ista lect. nō placet. Nam tex. hic loquitur de his, qui recipiunt emolumenta de prædiis, exactores non recipiunt à prædiis principis, sed à possessoribus, q. postea soluentes sunt securi. l. 2. j. de apo. pu. & sic nihil hñt facere cum exactoribus, sed fisco hñt ab ipso exactore recepta exigere, vt j. tit. 3. l. pch. fm 3. lect. h. d. Si emphyteuta, vel similes, intra tpa hic statuta non soluunt fisco, à domino exigitur. h. d. ¶ Quæro, q. est verior lect. gl. vñ tenere istam lect. dum dicit, vel verius. Vel coniunge vltimā cum prima hoc modo, emphyteuta, & similibus non soluentibus exigitur à dño, & dñs poterit emphyteutam suo iure priuare. Hæc lect. approbatur in simili, in l. hoc amplius. §. fin. de dam. inf. & ff. de noxa. l. si noxal. l. hæc gl. vlt. videtur eam tangere. a
- 2 ¶ No. ex lege ista, quod possessor potest purgare moram intra sex menses. Contra istud op. gl. j. de ero. mi. an. l. 5. Sol. hic quo ad priuatum, ibi quo ad fisco, vel dic quod alio casu loquitur ibi. ¶ Opp. j. ti. 3. l. si. Sol. vt ibi dicam. ¶ Secundò no. q. etiam ille, q. fructus non percipit, compellitur ad solutionem tributorum, §. s. e. l. 1. Sol. non compellitur fm regulam ordinatam, sed conditione ex lege ista, in defectum possessoris, q. percipit fructus, & non soluit, tene menti hanc leg. b
- a ADD. ¶ Ang. Tangere. Sed nunquid sua autoritate poterit hoc facere. gl. in l. 2. §. de in. emph. dicit qd sic. n̄ melius faceret, si p iudicem fieri faciat, q. a alias esset periculosum. patet quia emph. hñt ius in re, & possidet, licet in colono simplici possit, quia non hñt ius in re. ff. loc. l. non solet. hoc et q. dā moderni tangunt, vt tangit Cy. in d. l. 3. q. 2. * Facere. Vide tu late, & no. p d. Soc. conf. 167. inc. non inutilis, sed necessaria. ver. cōfirmatur pmissa, & ver. circa primam plures. cum vers. seq. vbi etiam quibus actionibus, & remediis breuioribus, & magis summaris possit per dominum expelli ibi, in ver. circa tertiam q. prin. cum ver. seq. & an requiratur libellus solennis, aut qualisqualis petitio, ibi in ver. via autem breuiter. Et an & quando pro eius expulsiōe impetrando officium iudicis requiratur citatio, & coram quo ibi, in ver. 2. an in tali impetratione cum ver. seq.
- b Ang. ¶ In gl. in verbo dignitatem. Et per hoc not. quod ecclesia tenetur ad tributa, quod concedit Pet. etiam de iure isto, per l. placet. §. de sacros. ec. & l. sacro sancta, vbi ponit speciale priuilegiū illius ecclesiæ, ergo in contrarium est ius commune. De hoc per Cy. in d. l. placet. in q. j. ¶ Quantum tempus debeat esse cessatum à solutione tributorū, vt bona possint vendi. gl. Cyn. & Bal. in l. j. §. si propter publ. pens.

LEX X.

- 1 Iudici negligenti non debetur salarium saltem p eo tpe, quo fuit negligens.
- a IUDICES. iudicibus negligentibus totum salarium auferitur. h. d. ¶ No. hic contra iudicem negligentem. & sic videtur casus de illa q. quam lo. de Aret. ponit in l. quid autem, de excus. tut. & l. Meuia. ff. de ann. leg. & l. qui negotiationem. §. j. & §. pe. ff. de admi. tut. videlicet, quod iudici delinquenti non debeat salarium, quod intellige, quando istud delictum negligentie respicit vniformiter, & concernit totum tempus officij, aliās pro eo tempore quo negligens nō fuit, sibi salarium debetur. l. si fundus. ff. loca. dixi in d. l. Meuia. §. j. & dic hoc speciale ppter magnum periculum, quod vertitur in negligēdo exigi tributa, q. publicæ necessitates expediri nō pñt, in l. obfistere. §. eo. & in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. §. oportet.
- a ADD. ¶ Alex. Iudices. Adde Bart. in l. Meuia. in prin. de ann. leg. & in l. diem functo, de offic. Assessorum.

LEX XI.

- 1 Compositiones pro tributis sunt seruandæ.
- 1D AB VNA. Compositio facta cum subditis de tributis, ē seruanda. item Thessalonicensis ecclesia habet immunitatem, dñm tñ extranei ecclesiæ ipsius pte xtu à præstatione non fu giant, localis lex est. Ad euidentiam scias q. erant qdam puin ciæ in Græcia, quæ debebant soluere tributa fm quātitatem reddituum, qui percipiebantur ex prædiis, propter quod mittebantur officiales ad inuestigādum redditus, ex quo illi possessorēs multum grauabantur, vnde venerunt ad compositionem cum præfecto illarum prouinciarum, q. soluerent medium aureum pro quolibet capite, & hoc fecerunt Macedonij, & iubet hoc eis seruari. Aliæ prouinciæ, q. se non composuerunt, exigantur ad similitudinem Maced. quædam aliæ cōposuerūt se pro tertio aureo, & eis est seruanda. a Cetera sunt clara. ¶ Not. q. dixi in sumuario, q. istæ compositiones pro tributis sunt seruandæ. bex fine no. ar. §. clericos, & scholares, vel alios habentes immunitates à gabellis, qui prætextu eorum alios excusant. c Quæro, quæ medietas est ista, q. soluebat dixi ponēdo casum, medietas aurei. ista est opi. vera. Alij dñt medietas eius, q. ante soluebatur, q. non placet, q. ira erat necessaria inspectio possessionum, & fructuum pro medietate, sicut p toto. Deuentum est ergo ad medietatem aurei, respectu capitum, non respectu fructuum, vel alio quocunque modo, dummodo quoad fructus non habeatur respectus.
- a ADD. ¶ Alex. Seruanda. Ex hoc colligo arg. cum sit æstimatio pp collectas,

est credendum assertioni cuiusque, nec propterea est mittendus qui eorū facultates æstimet, arg. §. de bo. va. l. si. Not. ppter paupertatem debentis* soluere tributa posse fieri cū eo cōpositionē, facit in auth. vt iud. sine quo. suffr. §. eos. & hoc not. gl. §. eo. l. 3. Et sic facit p tutore, & curatore, vt possint se cōponere cū debitorib. pupillorū pauperib. vt minus soluant, nō obstante q. debitū sit liquidū, & hoc mō limitat l. pactū curatoris. C. de pact. q. dicit tutore, vel curatore pupillū nō posse debitū pupilli gratis remittere, quia intelligo vbi debitor est soluendo, sed vbi pauper est, pōt se componere p parte, & facere remissionem de toto, ar. huius legis. faciet tñ debitor in instrumēto cōtationis apponi, & inferi causam, quare pro parte recepta tutor, vel curator eum liberauerit à toto, alias non valeret, vt no. in l. j. j. de apo. pu. & ibi posui. Propter paupertatē. Adde qualis paupertas requiratur ad hoc, vt procedat q. dicitur, gl. in l. omnes. §. eo. quam ad hoc alleg. Bald. in auth. de functo. §. ad Tertu. refert, & sequitur Gerar. de Petrasanta, sing. suo 73. inc. pauperes.

- b Ang. ¶ In tex. ibi, expertē. No. q. pōt fieri compositio de functionib. & aliis tributis, & sic facit p presbyteris parochiarū, vt possint cōponere cū suis parochianis sup solutiōe decimarū. In tex. ibi, inspector accedat. no. q. dñ q. s. grauari, si vadit aliquis ad inspiciendum fructus sup possessionis, & sic facit, qd si imploratur bonorū meorū descriptio sine cā, qd iudex nō dēt hoc facere, q. a ex hac descriptione ego grauior, & hic est casus, p quo in l. j. §. si oēs. de vent. inspi. Si vero fieret cum causa, tunc est facienda, vt §. de iure fisco. l. facultas. In tex. ibi, in perpetuum, not. q. cum sit cōpositio pro annuis pstationib. vel tributis certo mō soluendis, qd intelligit scā in perpetuum, si simpliciter facta est, & sic presbyteri parochiarum se componentes cum parochianis super præstationem, decimarum, quousque erūt presbyteri, non poterunt vltra modum compositum decimas petere.
- c Ang. ¶ Et sic no. q. prætextu liciti nō dēt fieri illicitum, vt l. qui sub pte xtu: §. de sacros. ec. qd facit §. clericos q. hñt priuilegiū, vt morantes in studio hēant fructus pbendarū, & percipiant, qd si non intrāt scholas nō debeāt habere, vt no. in d. l. q. sub prætextu. * Adde Corset. sing. in verb. gabella. j.

¶ De indictionibus. Rub.

¶ Super rub. ista quærit gl. quid est indictio. dic vt in ea, & ex ea fit connumeratio indictionis, quæ fit hodie in instris. item ponit gloss. qualiter fit connumeratio annorum domini per diuersas sectas, quod dic vt in ea.

LEX I.

- 1 Priuilegium immunitatis non porrigitur ad munus ordinarium.
- 2 Lex, vel statutum potest facere, q. munus extrordinarium sit ordinarium.
- 3 Item quod collecta sit munus reale, licet imponatur personæ pro rebus.

MNES. Indictio, munus ordinarium est, & iō ab hac indictione nō excusantur, q. à muneribus excusationem habent. h. d. Ad euidentiam scias, qd ego dixi tibi in l. omnes, §. ti. j. Hoc pmissio text. est

- 1 clarus. ¶ Not. quod priuilegium immunitatis non porrigitur ad munus ordinarium, sed extrordinarium. ¶ Item not. q. per l. potest fieri ordinarium, quod primò erat extrordinarium. facit q. p statutum possit fieri, vt collecta sit munus ordinarium. ¶ Item quod sit munus reale, licet de iure imponantur personæ pro rebus, vt no. in l. indictiones. §. tit. i. & l. rescripto. ff. de mu. & ho. dicam j. de mu. pa. in rub.
- a ADD. ¶ Ang. Nota in litera huius legis casum, in quo exigitur scriptura, & sic est argumentum, quod si archidiaconus mittit literas clericis, quod soluant collectam, non tenentur soluere, nisi literæ in indictione episcopi fuerint confirmatæ, & vide quod posui in l. i. j. de apochis public.

LEX II.

- a PARTICVLARI. a Gl. construēdo istum tex. ponit casum, & breuiter hoc intendit, Ante tempus solutionis debet singulis prouinciis notificari, vt se præparent ad indictionē soluendam. h. d. Gl. declarat istam lect. dic, vt in ea. Not. versum, nam leuius lædit quicquid præuidimus ante, vt §. de manu. l. i. & in auth. de colla. in pr. Not. modū notificandi indictiones.
- a ADD. ¶ Ang. De hoc. Vide supra, de manu. l. i. & in auth. de colla. in prin.

¶ De superindictio. Rub.

- a ¶ Super rubrica quærit gl. quid sit superindictum, a dic, vt in ea breuiter illud, quod ex cā necessitatis imponitur extrordinariē, superindictum dicitur.
- a ADD. ¶ Alex. Quid sit superindictum, ponit Bal. in l. si. sine cen. vel reli. per hanc legē determinat Ray. de For. si concessa est immunitas alicui à collectis, q. illa immunitas extenditur ad collectas pp guerras, & idem tenuit Fulg. l. si ex toto. & ibi Ray. de leg. i. sed cōtrarium tenuit Dy. l. i. vt nemini liceat se excusare. de quo vide per do. Ang. de Aret. in d. l. si ex toto.

LEX VNICA.

- 1 Non creditur dicenti, se aliqd facere mādato superioris, nisi ostēdat literā.
- 2 Solus princeps ob vtilitatem publicam potest collectam imponere.

Bart. super trib. lib. Cod.

B 4

Nih

NIHIL. Superindictum solus Princeps imponit, nec ad alterius literas quis cogitur exoluere. h. d. & est bona lex, & ponit practicum pulchrum, no. q. non est credendum literis alicuius dicentis se hoc facere mandato superioris, nisi in ipsis inferatur licentia, siue litera superioris, ut ibi dñ dicit, & Imperialibus nexa præceptis. Canonistæ tñ dñt, qđ Cardinalibus, & q. busdam præcellentibus creditur, et si literas non ostendant, nec habere se dicant: tñ est istum textum, vbi non creditur etiam præfecto prætorio. b. ¶ Secundo no. quod videtur tex. quod solus Princeps possit collectas imponere, quod est verum pro publica vtilitate, sed pro necessitate ciuitatis, vel p. uinciae ipsa ciuitas imponit, & cogitur imponere, no. ff. quod cuiusque vni. l. j. §. si. gl. super verb. pro cons. dixi in l. 4. §. actor. ff. de re iudic. & ibi plenè dixi, an debeat imponi per solidum, & libram, vel per capita, vide quod ibi dixi.

a ADD. ¶ Alex. Non ostēdant. Item dicit Bar. in l. 2. ff. si q. in ius voc. non ier. alleg. c. præterea. de dila. & vide Lud. in l. sciendū, de ver. obl. & l. si publica nus. §. j. de publ. vbi alle. plures concor. & Bar. l. prohibitum, de iur. fisc. & in l. palatinos, §. de colla. fun. fisc. libr. n. Alex. ¶ Adde qđ iste text. non probat dictum Bar. hic, qm̄ tex. hic loquitur in his, q. erant reseruata principi, puta q. q. dicebat se habere talem permissionem à principe, non est dubiū qđ non creditur, sine literis, & maxime, qā certaret de præiudicio alteri, fm̄ Ang. in cons. 130. & Pet. de Anch. in cle. j. de prob. in ver. sic. 2. qrit vtrum credatur, qđ tñ intelligunt per Bal. in l. exemplo. §. de prob. ad fi. Sed qđ n̄ credatur Car. si mittitur in legationem de sua legatione, sine literis, hoc ē falsum fm̄ quod volunt fere oēs Doc. in c. quod super his. de fide instr. de qua tñ q. in c. sicut. per gl. de sent. excō. & in c. Apostolicæ, de re iud. in 6. & c. cum olim essent, de priui. per Spec. in ti. de leg. §. superest. ver. qđ si dele. in ti. de teste. §. j. ver. quid si aduocatus, gl. & Arch. c. nobilissimus, §. 7. dist. per Inn. in c. cum dilectus, de appellatio. per Io. in c. ad audientiam. de sen. excom. & c. consti. de app. & c. 2. de offi. del. in 6. plene per Pet. de Anch. in cle. per Lap. alleg. 17. & 34. & per Bal. in l. si qua per calumniam, de episc. & cle. & in l. iurifurandi. de testi. & l. j. de man. prin. & in l. aliquando, de of. procon. & in l. prohibitum. §. de iure fiscali. vide Ro. in litera, t. no. 11.

b Alex. ¶ Præfecto prætorio. Adde et, q. reges imponunt, ut in c. j. q. sint reg. Item qui habent ex consuetudine ius collectandi. Bald. l. si. si sine cen. vel reliq. Item illi, quib. concessit merum, & mistum imperium, & omnimodā iurisd. fm̄ Alb. in l. imperium. de iur. om. iu. vbi plures alios alleg. Item illi q. sunt loco dñi, ut priores ciuitatis. Bar. in l. placet, de excu. mu. eo. lib. Adde Ray. in repe. l. rescripto. §. sciendum. ff. de mun. & hono. ver. nunc restat videre, & vide quod dixi post Bar. in l. 4. §. actor. de re iud.

¶ De exactoribus tributorum. Rub.

LEX I.

1 *Grauat, ut soluat collectas, vel tributum, potest dicere exactori, quod sibi ostendat quaternum, an sit ibi descriptus.*

a **D**VCENNARI. Exactores non debēt exigere, nisi eos, q. in breuib. continentur, seu exactis à tabellario sibi datis. h. d. De officio illorum tabellariorū vidistis in l. 2. de iur. fisc. a. ¶ No. qđ ille, q. ē grauat, ut soluat collectas, seu tributa, pōt dicere exactori, ostende si sum descriptus in quaterno, & si ibi nō reperit, iniuste grauat.

a ADD. ¶ Alex. Fiscus de materia adde an exactor tributorum possit officium suum alteri committere, & delegare, dixi de c. largi. ti. j. l. j. post Bar. Item no. q. exigenti tributa nomine fiscali non pōt obici compensatio, nec ipsi, nec fiscus, ut est tex. no. in l. 3. de compensat. & in l. aufertur, §. si compensatio, ff. de iur. fisc. & ibi habes plures casus in quibus fiscus non obicit compensatio. q. a idē dicas in sacerdote exigente decimas, fm̄ gl. singularem. 16. q. j. de decimæ. Alex. ¶ Not. debitorem tributorum non posse conueniri anteq. hoc fiat à tabellione. Item no. nihil exigendum vltra id, qđ debetur, vt §. de anno. & trib. l. oēs. Item not. qđ exactores non possunt pignoralie aliquem, nisi habeat bullettinum. In tex. ibi, breues, no. modi loquēdi. Scriptura. n. tabellionis breuem appellat, de quo in l. inter chartulas. §. de conue. fisc. debi. Item no. istū casum, qđ aliquem non soluisse collectā, vel tributum, probatur p. librum exactoris, in quo sunt descripta omnia nomina debitorum q. non soluerunt. Pro hoc etiam videt casus in l. iustum. §. de eden. facit l. Sempronia libellos, de fur. & vide in l. si. ff. de rebus eo. Ang. Et per hoc ego dico, q. ista negatiua, ostendas librum, q. non sum descriptus in libro, cum sit coarctata ad certam scripturam, est probabilis, & incumbit onus probandi illi, q. ita negat per istum tex. Idē bonus tex. in l. cum lege. de prob. & idem firmitat Bar. in l. ei qui. in fi. §. de app. vbi si dico, quod sententia est nulla, q. a n̄ fui citatus, & volo probare per inspectionem actorum qđ possum, & mihi incumbit onus. De quo adde no. p. Bal. in l. actor. §. de prob. & Io. hoc iure. & l. hoc iure & l. in illa. de ver. ob. & Host. & Doct. i. c. bonæ, & cle. bonæ? tex. in ca. 6. de cler. nō resid. vñ ibi ista negatiua, qđ q. s. non resederit in beneficio, probat per diligentem inquisitionem in loco factam, vbi residere debet.

LEX II.

- 1 *Carcerari quis non dēt pro debito publico, neque nouitates in personā pati.*
- 2 *Exequutio pro debito publico primo fit in persona, secundo in bonis.*
- 3 *Detineri quis non potest pro debito priuati, donec bona sunt soluendo.*
- 4 *Mulier etiam pro debito publico non potest detineri.*

NEMO CARCEREM. Primo prouidet debitorib. exactis

officiales. Secundo prouidet q. ipsos debitores non soluentes. Tertio ponit rōnem. Secūda ibi, vel certē. Tertia ibi, qua facultate. Prima pars cōtinet duplicē prouisionem. phibet. n. iniurias inferri debitorib. Scđo eis permittit, qđ de iniuriis q. relam exponat securē corā p̄side. in secūda parte similiter ponitur duplex p̄visio. Priō qđ debitores contumaces capiant, & custodiant à familia. Scđo si hoc n̄ sufficit, capiātur eorū bona, & de hoc fisco satisfiat. tertia pars est clara. a. ¶ No. q. p. debitis publicis non dēt q. s. poni in carcerib. neq. nouitates aliquas, vel insolētiā aliq. pati in p̄sona. Et sic no. q. iudices, q. p̄ci piūt ne de eis bibere, nec comedere, donec soluat. ¶ Scđo no. q. pro debito publico p̄nt hoīes capi, & detineri. Istā mām examinaui plenē in l. sacrilegij. §. si. ff. ad l. lul. pec. b. Tertiō no. q. primō capitur persona. Scđo deuenit ad res, & istud ē text. vñ i. d. l. sacrilegij. §. si. sed forte iudex poterit eligere hūc ordinem, vel illū, put vñ sibi fuerit. ¶ Pro debito verō priuati vñ, q. persona nō possit detineri, donec bona sunt soluendo, vt l. 3. §. tutores, & ibi gl. ff. de suspe. tu. sic dēt itelligi l. j. §. q. bo. ce. pos. ¶ Mulieres et p. debitis publicis detineri non possunt in personam, vt l. 1. de offi. diuer. iud. & auth. ibi posita. c.

a ADD. ¶ Alex. Clara. Quot remedia habet fiscus q. nō soluentem tributa, & quo tpe, vide Bal. in l. j. §. si propter pub. penf. Istum text. allegauit Bal. in l. si. ff. de in ius vo. qđ illud, qđ dñ, quod luit in corpus, qui non hēt in ere, vt procedit vbi illud, quod erat soluendum, veniebat ex pōna delicti, secus si ex contractu, per istum text. secundum eum. Adde Iac. Bu. hoc idem tenentem in l. si quis id qđ. de iur. om. iud. per l. j. & totum tit. §. qui bon. ced. pos. & adde Inn. in ca. Odoardus, de solu. ¶ Not. q. iudices, qui præcipiunt, quod non detur cibis, neque potus carceratis, donec soluerint debitum, adde Ang. idem tenentem per l. si visum. ff. de re iud. Et adde Bart. in trac. de q. in ver. sed quid de tali q. Item ver. 2. no. ibi ad l. lul. pec. & in l. consentaneum. §. quomodo, & quando iud. & per Ang. hic, & per Bar. in l. 2. de custodia. reor. per Aret. institut. de act. in §. si.

b Alex. Idem not. Ang. hic, & Bal. §. in l. j. §. qui bo. ced. pos. ¶ Not. adde quod id, quod dñ, q. mulier non potest capi pro debito tam publico, q. priuato. nam idem tenet gl. l. sed & is, q. ff. de in ius vo. fallit in muliere obligata p. administrationem tutelæ, quæ privilegiis suis renunciauit, iuxta auth. ma. & auiz, qñ mulier tu. of. fun. po. nam ē privilegio d. l. j. & auth. nouo iure, dñ renunciauit, & per consequens carcerari pōt, secundum bar. in d. auth. & in l. si quis sub conditione, ff. de test. tu. Item fallit in muliere meretrice, & inhonestē viuente, quæ laqueis, & privilegiis legum non innodatur, l. q. adulterium. §. de adul. Ita no. voluit Bal. in l. consentaneum. §. q. uo, & qñ iud. arg. tex. in auth. de resti. & ea, quæ parit. collat. §. si. quod intelligit verum Rom. in l. si vero, §. de viro, sol. mat. in 3. fall. nisi talis mulier inhonestæ vitæ esset nupta ij. no. per Io. An. in add. Spe. in rub. de iniuriis, arg. l. si vxor. §. j. ff. de adul. vbi optima litera ad hoc, quæ vult, quod ita dicatur cōmissi se adulterium, qui vxorem alterius inhonestē viuente cognouit, quā q. eam, quæ honestē vivebat, & hoc p. p. maritum, qđ est summe notandū.

c Ang. ¶ No. ex isto principio coniuncto fine, qđ duplex est carcer. Vnus pōne, de quo loquitur principium huius legis, & l. 3. de cust. reo. Alius custodia, de quo loquitur finis huius legis, & l. si. de cust. re. §. & ff. Et alius q. vocatur carcer poenitentiae, quo vtuntur episcopi, & prælati, & presbyteros, & subiectos alios quoquo mō poenitentes. In tex. ibi, oēm substantiam. No. q. pro debito fiscali nom solum potest quis carcerari, sed etiam ipsius carcerati bona principaliter vendi, & distrahi pro communi, iō fiscus hēt optionem vtrum velit prius debitorem carcerare, an ad bona peruenire, vt hic, quod intelligo in debitore tributorum, vt hic. ¶ Alios vero debitores ex aliis causis forte esset necesse q. prius deueniret ad bona, quā ad carcerationem, vt l. sacrilegij, la secunda. §. si. ad l. lul. pecu. ¶ Et faciunt ad q. dicit statutum quod vigore debiti confessionari, quilibet debitor possit capi, & detruđi in carcerem, an si debitor ex instrumento confessionario ē detrusus in carcerem, ipso existente in carcere possit creditor de suis bonis facere sibi satisfieri, & hic est tex. q. sic. Nam per remedium incarcerationis non tollitur creditori potestas petendi se mitti in possessionē bonorum debitoris, vt est casus in l. qui legati. §. vt in possess. lega. & l. j. §. ex hoc. ver. sed finge. ff. de ventre inspi. quos tex. allegat ad hoc Arch. extra de eo qui mit. in pos. cau. rei ser. in rub. Item faciunt ad q. quod si fin formam statutorum permittitur alicui facere incarcerationem debitorem, & mitti in possessionem suorum bonorum prout est Perusij, q. creditor possit petere, q. debitor carceretur etiam antequam deueniatur ad remedium mittēdi in possessio. In gl. quæ incipit, non ergo, ibi, vel verius. Not. bene ex ista gl. qđ §. si vero, in auth. de exhib. reis, vnde sumitur authentica, ei qui. §. de bo. au thori. iud. pos. hēt locum non solum in priuato, verum et in fisco, vt possit petere se mitti in possessionem bonorum debitoris sui, pro mensura debiti declarati tantū, & non in plus, sicut in priuato seruatur. Item not. quod homines non p̄nt capi pro debito, si tñ cessant, p̄nt poni sub custodia militari. Item no. hic fin vnam lect. qđ quilibet et priuatus pōt sua autoritate carceratos ex iniusta cā extrahere, & solutos dimittere, et forte ex violentia iudice remittente, maxime si soluerunt id, pro quo detinebantur, argum. §. de iure fiscali. prohibitum, & de meta. l. deuorum, vt j. de decur. l. oēs. in fi. Item no. quod qui non facit quod debet, dicit alienus ab humano sensu. Item no. quod contumacia cumulat poenam. ff. de poenis. l. relegati, extra. vt lic. non contest. c. quoniam. §. si. Item no. quod sit officium iudicis cōtra nō soluētes collectas, quia si contumaces existent, ponuntur sub custodia, & si p̄seuerant in non soluendo, extendetur manus ad res ipsorum, vt hic, & l. 4. j. eo. dixi §. fm̄ And. de Bar. tangam j. cit. 2. l. 2. in fi. Item not. qđ ideo poena imponit, vt hoīes metu poenæ magis efficiāt metuētes, & obediētes

dictes, vt ff. de iust. & iure. l. j. in prin. ¶ Quotuplex sit carcer, vide Ange. Aret. tract. maleficio. verb. carcerari iussit. Card. clem. j. de hereti. Alex. ¶ Per hanc legem, vide Ang. dicentem, qd habens primum decretum in bonis, potest renuñciare bonis, & facere capi debitore personaliter, & eod. tñ hoc fuit elegans dictum Bar. in l. sententium. §. quo, & qñ iud. & istud secutus fuit Ang. hic, & idē voluit Paul. de Cast. in l. 2. de tes. mi. de quo vide de do. meum in l. si finita. §. Inl. de dam. infect. Alex. Pro debito non debet quis detineri, facit ca. 2. de pig. vbi dñ, qd liber homo non detinetur quantumcumque nō habeat bona sufficientia ad debitum, & no. gl. in auth. imo. §. de act. & oblig. Et si fiat pactum, quia sapit speciem seruitutis ad quā p pactum qs non debet posse deduci, nec si volens, de lib. cau. Facit qd no. Bar. in l. Titio centum, §. 2. de cond. & dem. vbi dixit, quod vbiq; infrin gatur ius libertatis per pactum, non valet. quod etiam pater, quia lege est prohibitum, §. qd nullus pro debito capiatur. d. c. 2. & legi prohibitum renunciari nō pōt, no. gl. in rub. §. ne fideius. dot. denf. & c. Item quia capere, & carcerari est iurisdictionis, cui pactis priuatorum renunciari non pōt, nec iurisdō dari. l. priuatorum, §. de iurisd. om. iu. quod tñ limita, nisi aliud statutū induceret, qm plus valet statutum quam pactum. l. non impossibile, de pac. & not. Bar. in l. oēs populi. de iusti. & iur. & l. nec ex p̄torio. ff. de re. iur. Bal. in l. programma. §. comm. vel epist. licet gl. videatur tenere p̄riū in rub. §. de decretis decurionum, sed intelligitur affirmatiue illa glo. l. qd fieri potest per pactum, potest fieri & per statutum, non autem negatiue. Ita voluit Io. And. in c. pen. ext. de consuet. & videtur etiam de mente glo. in rub. & ibi Bar. aliud tamen quod dicitur hic, quod pro debito quis detineri non potest, nō haberet locum hodie, si quis esset confessus debitum per sententiam, quā transiit in rem iudi. & elapsus esset terminus datus iudicatis, iuxta l. debitoribus, ff. de iud. & l. fin. §. de viur. rei iud. Nam si intra talem terminum non soluerit, posset detineri. tex. est in §. qui autem. in ver. sed si quidem, coniuncta gl. in ver. cedere, in auth. de fideiuss. & etiam in aliis casibus fallit, quos not. collectos per me, & doct. in repet. mea, in l. j. in r. not. in si. supra, qui bon. ced. pos.

LEX III.

- 1 Qui debitorem captū eximit, ad id, qd fisco, & priuato debebatur, tenetur. Carceratus pro debito priuati, potest ibi pro fisco recomendarī, & econtra.
- a QVOTIES a + Qui debitorem captum eximit, ad id, quod fisco, & priuato debebatur, tenetur. h. d. + No. hic tex. qd ille, qd ē in carcere pro debito priuati, poterit recomendarī pro debito fisci, & econtra. quod plenē dixi in l. 2. in fin. ff. de custo. reor. Secundō not. qd qui eum abstulit, tenetur fisco, & priuato. gloss. oppon. & soluit, dic vt in ea. b
- a ADD. ¶ Ale. Quoties. Qui carceratum eximit de carcere, tenetur soluere creditorib. vide quod dixi post Bar. in l. milites. ff. de cust. reo. Et Bar. in sua disputatione incipiente, Louisius fuit captus. Alex. Quid si occulto aliquem, quod capi nō possit pro debito, vel poena. vide Bal. in l. si. supra, de ope. lib.
- b Alex. ¶ In ea. Vide bonum tex. in l. si. de ope. lib. §. & vide Bart. in l. quarta. §. ad leg. Iul. de vi priuata, & Bal. in l. addi. de epi. aud. & in trac. suo de carcerib. & Bar. in l. cuiuscunque, ff. ad l. iul. maiesta. & Sal. in l. unica, de rapt. vir. & dom. meum in l. admonendi, de iurei. cum similib. & ibi omnino videas Roman. vbi dicit hunc casum esse mirabilem.

LEX IIII.

- 1 Propter non soluentes tributa ceteri grauantur.
- 2 Officiales, & consiliarij tenentur ad collectas.
- a ACTORES. a Officiales tenentur ad soluendum tributa, ne ipsis cessantibus ceteri onerentur. ista lex innuit duo. + Primō, qd si ex aliquo casu quidam non soluunt, ceteri onerantur. + Istud videtur j. vt nullus ex vica. pro alie. vica. detin. l. j. lib. i. de quo dicam j. tit. 3. & l. 2. & ibi gl. ¶ Item innuit, qd officiales, & consiliarij tenentur soluere collectas. In contrarium. ff. de muner. & hono. l. honorem. Ista duo examinabo in l. i. de immu. ne conce. Et not. hic glo. quā incipit, Alias immunitas ibi, & sic not. contra officiales.
- a ADD. ¶ Ang. Actores. Sed an pp non soluentes tributa ceteri grauent, & hic est casus, quod sic, & sic not. qd portatur à pluribus, portatur leuius, vt j. de priuileg. domus Augusti. in l. 2. & j. eodem tit. l. si. & est arg. contra officiales, vt teneantur soluere feuda, & ire ad exercitium, sicut alij.

LEX V.

- 1 Qui tenentur reddere rationem, debent illam reddere in scriptis.
- APPARITORES. exactores debent remittere ad curiam in scriptis, quid exactum est, & quid non, vt ex eorum scriptura
- 1 officium reddatur instructum. h. d. ¶ No. qd exactores tenentur reddere in scriptis quid & qualiter, & quantum exactum sit. idem in quolibet priuato, qd tenetur reddere rationē, vt l. j. §. officio. ff. de tut. & ra. distr. l. si statu liber. §. fin. de statu liber.

LEX VI.

IN FISCALIBVS. Ad petitionem exactorum cogitur præsides facere exactiōē. h. d. No. qd Potestates cogunt facere exactiōē ad petitionē officialiū, qd plenē declaratur in l. proxi.

LEX VII.

- 1 Potestas, vel rector postquam soluit de suo, potest exigere à debitoribus nō

obstante aliquo privilegio dignitatis. & potest cogere exactores, seu procuratores illorum debitorum.

- 2 Potestas non potest exactoribus tributorum committere exactiōem.
- 3 Qui tenetur facere exactiōem infra certum tempus, si illam non facit cogitur soluere de suo.
- 4 Factores dominorum possunt cogi pro exactiōe tributorum.

MISSI. Primō ponit quod sit officium exactorum. secundō punit iudices, & officiales permittentes eis vt aliquid faciant officium. Tertiō ponit quid iudices habent facere. Quartō qualiter, & ad quid tenentur si negligent. Quintō eis prouidet. secūda ibi, iudices. Tertia ibi, eum iudicem. Quarta ibi, quod si vltra. Quinta ibi, iudicibus. ¶ In prima parte dicit, qd exactores debent monere iudinem, hoc est præsidentem, potestatem, seu rectorem, vt faciat exactiōem, & nihil habent facere cū debitoribus fiscalibus. ¶ In secunda parte dicit, qd si præsides passi fuerint, qd exactores missi exigant per seipsos, puniuntur in duplum, & apparitores præsidis deportantur, & alij officiales relegantur ad tempus. ¶ In tertia parte dicit, quid habet facere præsides, potestas, vel alius Rector. Respondet Imperator, qd primō dēt mittere pro debitorib. & inquirere, an debeant, & per eorum tabularios hoc debet diligenter inscribi, & postea mittere suos officiales contra suos debitores, & compellere eos ad soluendum, vt illud, quod solutum erit, perueniat ad illos opinatores, seu exactores, ita qd impleto anno reuertatur cum exactiōe cōpleta. h. d. ¶ In quarta parte dñ, si præsides, aut potestas fuerit negligens in exigendo, qd ipse cogatur soluere de suo, tamen repetere potest à debitoribus fiscalib. & si aliquid fuerit de exactis retentum, restituit in duplum. h. d. ¶ In quinta parte dicit qd postquam Potestas, vel rector soluit de suo, potest exigere à debitorib. non obstante aliquo privilegio dignitatis, & potest cogere exactores, seu castaldiones, & procuratores illorum debitorum. Item etiam de hoc rescribere principi. h. d. + No. principaliter, quod Potestas nō possunt ipsis exactorib. cōmittere exactiōem. quod est not. Iam enim vidi aliquos accusari de robaria, qui non possunt excusari prætēxtu officij, per l. istam. + Not. qd ille qui tenetur facere exactiōem intra certum tempus, si non facit, cogitur soluere de suo, & sic facit contra syndicos, & aconomos, & sim. + Vltimō not. qd pro exactiōe tributorum possunt cogi castaldiones, & factores dominorum.

- a ADD. ¶ Ale. Hoc d. Vide l. mancipia, cū ibi no. §. de ser. fug. & per Bar. in l. j. de var. & extraor. cog. & per Bar. in sua disput. iudex qui per imperitiam, & p eundē, & ibi doc. in l. pe. §. de fur. & per Bar. & Ang. in lex maleficiis, §. hares, ff. de ac. & ob. p. Bal. l. obseruare. §. p̄fici, ff. de off. p̄con. & leg. p. Bal. & Ang. in l. si filius, ff. de indi. p. gl. & Bal. & Sal. & doc. in l. j. §. de poena iud. q. male iud. Inst. de obli. q. ex quasi delic. in prin. & in gl. per Ang. de Aret. in l. dies cautioni, §. in eam. ff. de dam. infe. Alex. ¶ Speculator in tit. de expen. §. postremo, ver. illud. alle. istum tex. fm qd si iudex, qui omisit condemnare in expensis, parte petente fuit condemnatus in syndicato, & velit à parte qd non condemnauit, illas expensas repetere, nō potest, p istum text. Sed certe communis opinio est in contrarium, quam tenet Bal. repro bans dictum Spe. in l. sancimus, §. de iud. circa fi. & idem tenet Imo. & Ro. in l. si tertius, §. si. ff. de aqua plu. arc. & Ang. l. si quis dolo. §. j. ff. de re iud. bene facit quod not. Io. And. post Inn. in c. sepe, de appel. cuius dictum refert, & sequitur Pet. de Anc. in c. cum eteroi, circa prin. de re iud. de hac q. vide et per Bal. in l. obseruare, in §. p̄fici, in ver. secundō quāro. ff. de of. p̄con. & leg. & p. Ang. l. mancipia. §. de ser. fug. per Bal. in c. j. iudices, de pace iur. fir. adde etiam, quod alias no. Bar. de iud. in l. si qs vxori. §. si fugitiuus, ff. de fur. & l. si à reo. §. si. de fideiuss. & vide qd dixi post Bar. j. de pascuis pu. dicit Lof. in sing. suis, in litera. l. not. 43. qd si iudex soluit, pōt repetere, alias non. Alle. Ang. l. si vacantiā, p istū tex. in ver. 2. no. idem not. Bart. in l. 4. §. actor. de re iud. per text. in l. j. in prin. de mu. & ho.

¶ Ang. Hoc dicit. no. qd officialis deputat⁹ ad recipiendā solutionē, nō pōt ab inuito exigere, vt j. de cano. largit. l. neque, & ibi no. Not. in scdō dicto consuetudinē regionis esse seruandā. §. de pe. bo. fu. l. j. §. de iure fisci, l. pe. & ibi not. Item no. arg. ibi, alij committimus, quod exactor fodrij alij cōmittere non potest exactiōem: & si facit, punitur, vt j. dicam de ea. l. ar. l. 3. ¶ Item no. qd officium Rectoris est inquirere debitores cōis, & iura inq̄ sita exigere, vt hic, & §. l. pxi. & si nō facit punit, vt l. iudices, §. de ann. & trib. ¶ Item arg. quod tutor gerēs, vel alius administrator alienorū negotiorū dēt reddere computa singulis annis. Ad idem j. de nauic. l. 2. & hoc videt etiā dicere l. si plures, §. i. ff. de admitt. tut. ¶ Item not. ex quarto dicto qd officiales, & collectores collectarū, & fodriorū, si aliqd retinet de hoc quod exercuerūt, vel aliqd seruitium acceperūt ab his, qui debēt aliquid à comuni recipere, vt eis fiat solutio alia poena imponitur, vt §. de ann. & trib. l. iudices, & j. de sa. ho. l. vnica. ¶ In tex. ibi, passi fuerint. Not. iudicem negligētē criminaliter puniri. Pro eo no. in l. iudices, §. de anno. & tribu. §. de ser. fug. l. mancipia, & de custo. re. l. ad cōmētariēsem. Ibi, inuigilare. not. qd etiam in causa ciuili, & pecuniaria ad vtilitatem publicā licita est inq̄sio, concor. §. de bo. vacan. l. si. Et sic hic vñ casus pro episcopis, quod possunt contra omnes debentes aliquid pauperibus inquirere, & inter pauperes distribuere. nam licet talis inq̄sio fiat in priuatorum fauorem, tamen tendit

tendit ad utilitatem reipub.ideo dixi ad utilitatem reipub. quia ad utilitatem priuatorum non est dare casum, in quo possit per viam inquisitionis procedi, nisi in casu suspecti tutoris, & curatoris. In Bar. l. 3. §. præterea, & suspecto tuto. sed certe est dare aliud casum. nam tutor ex inquisitione dat, ut instit. de Atti. tur. §. sed hoc iure, & sic patet ibi mere inquiritur ad utilitatem priuatorum. In tex. ibi consuetudine seruata. No. in mō exigendi tributa, & collectas debere consuetudinē seruari, ideo si consuetudo est, q̄ incola ciuitatis non soluant tributa neque collectas, talis consuetudo seruanda erit p̄ hunc tex. Ad hoc facit l. j. §. quæ sit lon. consu. Ibi, absque vlla mora. no. ad statuta dicentia, q̄ debitores ex instrumentis confessionis absque vlla mora cogantur soluere, nam intelligit nullo iuris ordine seruato. Ibi, in repetitione seruata. not. istum tex. contra determinationem gl. in l. mancipia. §. de ser. fug. vbi dicit, q̄ si iudex propter negligentiam facit litē suā, q̄ propterea nō datur ei potestas retinendi rem debitam parti, cui litis estimationem præstitit. hic enim text. directō dicit §. Nam officiales negligentes exigere tributa propter eorum negligentiam faciunt litē suam: q̄ de eorū p̄prio fisco tenentur soluere illud, qd̄ p̄ tributarios debet, & tñ eis §. tributarios seruatur repetitio p̄ actionem negotiorū, vel condict. ex hac l. vt d̄t gl. & hanc gl. not. alleg. Spec. in tit. de expen. §. postremō. ver. illum ēē notandū. In tex. ibi, vt partē debitā. Not. istū tex. q̄ ex ipso delicto poena imponitur q̄a pro parte venit fisco applicanda, pro parte accusatori. Simile in l. j. §. hæc in factū actio. ff. de his qui de. vel effu. & facit ad not. ff. de iure fisci. l. edito. §. extrat. cū simi. vide Bar. l. agraria. ff. de termi. moto. Alex. ¶ Hanc l. alleg. Bal. in l. etiam. in vers. non restat. §. de exec. rei iud. & p̄ hanc l. dicit Bal. l. j. §. si propter publi. pen. qd̄ si res exactori committit, qd̄ compellat omnes debitores soluere omni coactione, quia sibi videtur, intelligitur semper salua forma municipalis consuetudinis.

LEX VIII.

- 1 Ecclesia tenetur soluere onera realia pro rebus tributariis, quas emit, sed collectam, quæ imponitur personæ pro rebus, non soluit.
- 2 Commune Perusij statuit, quod omnes possessiones essent tributariæ, & qd̄ collecta esset onus reale.
- 3 Lex Imperialis prohibens emere, comprehendit ecclesiam.
- 4 Statutum loci prohibentis emere, non comprehendit ecclesiam.
- 5 Mora purgatio in casu huius l. admittitur.

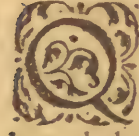
SI DIVINA. Sidomus imperialis, vel ecclesia res tributarias licitē emerit, & tributa non soluerit, res ei aufertur, & ciuitati assignabitur, vt integra tributa soluantur. h. d. hæc l. ¶ Et pro declaratione huius l. q̄ro quid vult dicere diuina domus. Gl. intelligit de domo imperiali, vel ecclesia. Et fm hoc habes quod ecclesia tenetur soluere tributa, quod est verum indubitanter, q̄n emit possessiones tributarias ita, qd̄ onus sit reale. Sed collectam, quæ imponitur personæ pro rebus, ēē ecclesia non cogitur soluere, vt in auth. item nulla cōitas. §. de sac. fan. ec. & §. de epis. & cler. l. de his. ¶ ideo cōe Perusij statuit, vt oēs possessiones tributariæ essent, & collectæ essent onus reale, de quo dicam j. de mu. pa. super rubr. dixi ff. de mu. & ho. l. a. rescr. §. fi. a. ¶ Quæro quare dicit extra metrocomias. Gl. dicit, q̄ intra illas nemini licet emere. Ex quo no. quod lex imperialis, quæ prohibet emere, comprehendit ēē ecclesiam, prout diuina domus ponitur hic pro ecclesia. ¶ Statutum vero ciuitatis hoc nō posset, q̄a esset §. libertatē ecclesiarū. vt in auth. cas. fa. de sacros. ec. Quæro quare d̄t patrocini cā: dic vt in gl. ¶ Vl timō op. quod liceat purgare istam morā, vt l. obsistere. §. de ann. & trib. Sol. domus diuina, & personæ in dignitate positæ plus grauantur, quia plus de his timetur. Vel dic etiam hic, q̄ licet purgare moram, secundum quod hic innuitur, q̄ magis placet. item opp. de l. placet. §. de sacros. ec. dic, vt in ea.

a ADD. ¶ Ang. Fina. Et ratio est, quia prohibendo emptorem, prohibet venditorem, cum ista sint correlatiua, vt l. j. ff. de in diem addic. in gl. ibi posita. Vnde præsupposito, quod ecclesia sit exempta à iurisdictione principum, tamen alius contrahens suppositus est eius iurisdictioni.

¶ De superexactioribus. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Exactio tributorum non debet fieri in continenti.
- 2 Quis ad mortem punitur propter consuetudinem delinquendi, etiam si poena esset pecuniaria.

a VICQVID. a Qui plus exigit, in duplum exigitur, & propter consuetudinem capitaliter punitur. No. qd̄ d̄t dicit, restitui protinus oportebit, qd̄ intelligitur, quod exactio non fiat in continenti. debet. n. habere tempora, quæ dantur iudicatis. licet ex delicto condemnatur, vt l. si cum exceptione. §. quod si homo. ff. qd̄ me. cā. sed postquam fuit exactum, debet restitui protinus ei, a quo exactum est. ¶ No. q̄ propter consuetudinē delinquendi quis punitur ad mortem. simile §. de delato. l. omnes.

a ADD. ¶ Alex. Quicquid. In tex. ibi perseverer. no. istū tex. q̄ p̄supposito, qd̄ de crimine poena pecuniaria veniat imponenda, tñ si sit inquisitio §. hominem tanq̄ talia facere consuetum, & de hoc sit cōuictus, capitaliter puniri potest, & ideo assessores cum volunt facere aliquem decapitare malefactorem nominatum, q̄ multa crimina commisit, & pluribus vicibus, ex

quibus tamen criminibus poena pecuniaria venit imponenda, inquirunt §. eum tanquam consuetum talia crimina cōmittere, & in his sceleribus perferare, & ipsum conuincunt de tali perseveratione, & consuetudine, p̄fectō securē p̄: eam ad mortem damnare, non obstante, quod talia crimina de sui natura non sint capitalia, quod tene mēti. Pro hoc habes tex. l. oēs. §. de delato. vbi q̄s p̄p consuetudinem punitur poena mortis. Ang. ¶ Adde ad materiam, q̄ exactor tributorum scienter indebitum exigens à debitore, tenetur furti, text. est not. in l. etiam. §. de fur. & vide Bal. in l. i. §. tit. i. vbi dicit per illū tex. q̄ tenet crimine falsi. No. consuetudinē delinquendi aggravare delictum, facit l. 3. §. de episco. aud. hic allegata in gl. & ibi Gul. & Bal. huic ēē adde, q̄ alibi dicitur, q̄ consuetus litigare, & sic cōtinuus litigator, repellit à testimonio. 3. q. 4. c. quia suspectos, & c. nullus ibi, frequenter litigantes, & allegat Roman. in singularibus in litera, E, no. 36. facit ad hoc quod ponitur per scribentes, videlicet, do. An. & d. Abb. & alios, in c. testamentū, de test. in illa q. an existens in peccato mortali repellatur à testimonio, vt conclusio sit q̄ si est consuetus, & perseverans in peccato, repellitur, vide ibi ad prædicta. adde etiam quod dicit Bar. l. licitatio. §. q̄ illicite. ff. de pub. & l. si diutino. de poenis, vbi delicta iterata, & etiam momentanea aggravant delinquentem, vt arctius puniatur, vt l. mariti lenocinium, §. sex mensium ff. de adul. facit ēē, qd̄ dixit Bal. l. apud antiquos. §. de furt. quod ille, qui hodie est furatus vnam rem vilem, cras aliam, & sic de similibus, vt sic ratione reiterationis, & consuetudinis puniatur de furto, & possit suspēdi. l. capitalium, §. famulos, de poenis. dicitur in auth. sed no. uo. §. de ser. fug. qualiter autem quis dicatur cōsuetus, vide quæ dixi j. de pascuis publi. in l. i. post Bar.

¶ De capiendis, & distrahen. pig. tribu. Rub.

LEX II.

- 1 Iudex potest prius deuenire ad res, quam ad personam in executionibus.

a SATIS SIT. a Hæc l. facit multum ad id, quod dixi §. tit. 2. l. 2. videlicet, q̄ sit in potestate iudicis prius venire ad res, q̄ ad personam, vt l. sacrilegij. §. fi. ff. ad leg. iul. pec.

a ADD. ¶ Ale. Satis sit. aduerte, quia imo necessario primo veniendum est ad res, quam ad capturam personæ, vt voluit Bar. l. 3. §. pe. ff. de susp. tu. per l. a. diuo Pio. §. in venditione, ff. de re iud. est ratio, quia si executio rerum mobiliū sit antequam deueniatur ad immobilia, §. in venditione. quanto magis fieri debet antequam deueniatur ad capturam personæ, & carcerationem, cum sit grauior? & istud tenet Iac. But. Bar. & alij, in l. i. §. qui bo. ce. pos. & Bal. in l. consentaneum. §. quomodo, & quando iud. ver. quæro vna cum Butrigario, vtrum possit capi, & c. quod non. qualiter intelligatur, & procedat, vides Are. in §. fi. Insti. de act. vide etiam Ang. in materia. l. nemo carcerem. de exact. trib.

¶ De apochis publicis, & descriptionibus. Rub.

LEX I.

- 1 Aestimum de nouo factum in ciuitate quando habeat vires.
- 2 Instrumenta quietationum debent causam continere, quando fiunt ab eis, qui donare non possunt. (Scriptura.)
- 3 Instrumenta confessionum requirunt diem, & consulem. secus si sit priuata
- 4 Collecta debet imponi secundum qualitatem patrimonij, & non secundum numerum personarum, & quando imponatur secundum numerum personarum, & sit per capita.
- 5 Solutio collectarum non potest probari per testes.

a D INFERIORVM. a aestimum non ante sumit effectum, quam præsidibus intimetur, & per eos recipiatur. item susceptores seu thesaurarii debent de suscepto facere cautionem solennem, & exactores prouinciales debent de singulis 4. mensib. rationem suæ exactiois transmittere, & quod ex cā lucratiua acceperint, scribere: & qui contrā fecerint, puniuntur. h. d. ¶ Principium legitur duob. mod. in gl. j. tene lecturam, quæ not. est. ¶ No. ex isto principio, q̄ aestimum de nouo factum in ciuitate non habet vires in hominibus de comitatu, nisi prius assignetur, vel nisi aliās de hoc fiat lex specialis, vel donec assignetur officialibus debentibus exigere collectam, fm illud aestimum, quod tene menti, & sic aestimum non habet effectū donec per prouinciales præsidibus destinetur. Sequitur ver sed & aurum. in hoc ver. ponitur qualiter deat fieri apocha de recepto à thesaurariis, vel susceptoribus. ¶ No. quod in instrumentis quietationum debet inseri causa. quod est verum, quando fit ab his qui donare non possunt, vt hic, iuncta l. 2. de anno. & tribu. alias causa non requiritur. vt ff. de pactis. l. tale pactum. circa prin

a ADD. ¶ Ale. Ad inferiorum, vide per istum textum, q̄ dicunt Gul. de Cugn. & Bal. ibi in l. comparationes. §. de fi. inst. de quo dicto feci mentionē post Bar. l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de oper. noui nun. vbi videtur dictū Bar. contra eos, dic vt ibi omnino.

a prin. a. ¶ Scdō no. q. in istis apochis de soluto, requirē dies, & 3
 3 sul, qd est verū, qñ illud est publicū instrū. Debet n. esse scri-
 b ptum a notario, vt l. 2. §. de cōuen. f. de. Secus si esset priuata
 c scriptura, vt l. cū tabernā. ff. de pig. c. ¶ Sequitur versū. hoc ē.
 hic dī singulis quatuor mensib. debēt exactores ad cāriā gñā
 lem exactiōē scriptā mittere, & qd debeat continere. Sequit
 4 ver. qd & tunc. hunc ver. & sequentem prosequere, vt in gl. ¶
 Not. ex isto ver. & tota hac l. quod collecta debet imponi fm
 quantitatē p̄monij, non fm quantitatē, vel numerū per-
 sonarū, qd apparet ex eo, qd dicit inopes, & locupletes, qd pro-
 pter potentes non debent grauari minores. Hoc intelligo ve-
 rum, qd collecta imponitur ex aliqua cā, quæ non respiciat
 numerū p̄sonarū. Quid. n. si p̄ soluendo tributo, qd imponit
 p̄ capita, ciuitas acceperit pecuniā mutuo. & postea p̄ eo satis
 d faciēdo imponit collectā? Gertē dēt imponi p̄ capita, d vt di-
 xi in l. 4. §. actor. ff. de re iud. & supra, de anno. & tribul. l. 2. &
 5 super rubr. ¶ Vlt. no. gl. no. q. probatio istarum solutionum
 non possit fieri per testes, vt l. 2. §. de conue. f. de. debet.

a ADD. ¶ Ang. Prin. Et iō sint cauti debitorē qui recipiunt refutationē a
 tutore, vel curatore, vel ab aliis administratoribus. vt sp̄ faciant in refu-
 tatione inferi causam, alias non teneret, vt hic. Rō, quia administrator sine
 causa refutare non pōt. l. pactum curato. §. de pac. & in l. Imperatores. ff.
 eod. l. p̄sens. §. de trans. cum simi. & vide quod posuit in l. si. §. de ann.
 & trib. In text. ibi, descriptionis æquitas. not. de isto verbo, descriptionis.
 Nam descriptio sumpta pro ætmo, vt hic ponitur, non potest fieri, nisi fm
 formam huius l. Sumpta vero pro incorporatione, non fit nisi secundum
 formam l. facultas. supra, de iur. f. Sumpta vero pro descriptione, qua hic
 vtimur cum petimus bona alicuius describi ne barantur, sit eam suspi-
 cione timentis, p̄cedente tamen aliquali causæ cognitione, saltem per
 iuramentum. l. 1. §. eligitur. ff. de ven. in pos. mit. ff. loca. l. dominus horreo-
 rum. de bo. author. iudic. poss. l. si. de quo dic. vt dixi in d. l. facultas.

b In istis apochis. Quid debent continere apochæ, an & qñ probent, no. Bal.
 in auth. sed nouo iure. post prin. ver. pro pleniori notitia, & in ver. p̄ced.
 §. si cer. per. do. mens Ias. May. in l. admonen. & ibi per istum. §. de iure iur.

c Ang. De pignor. No. de die, & causa apponendi. ff. de accu. l. libellorum. §.
 de exac. tri. lege apparitores. ff. de excep. doli. l. 2. §. 1. de trans. l. cum hi. §.
 causa. & §. mand. l. per diuersa. cum simi. Not. q. l. subuenit æqualiter in o-
 pibus, sicut & locupletibus, & in omnibus securitatem p̄bet communi-
 ter. ff. de p̄e. l. capitalium. §. ad statuas. Tertio not. casum, in quo exigitur
 scriptura. supra, de superind. l. vnica. §. de iur. f. l. prohibita, & ibi no.

d Per capita. Quæ collecta autem sint, quæ secundum iuris dispositionem
 per capita imponi debent, vide no. do. Soc. in cons. 129. incip. p̄stantissi-
 mi iuris. ver. tertio principaliter. ibi, nam onera.
 Alex. Et ita allegat eam Bal. in l. 2. ver. sed qualiter. de iure emphyteu.

LEX II.

1 Exceptio debitoris publici de soluto statim impedit iudicium.
 2 Soluens collectas, quando possit pro non soluentibus conueniri.
 SEMEL. Qui habet instrū solutionis securitatis solenniter
 1 factū, n̄ dēt amplius molestari. h. d. ¶ No. q. sicut debitor publi-
 cus pōt summam conueniri, & exigi, vt l. pen. §. de que. fi. deb.
 a ita exceptio de soluto, iudiciū statim impedit, vt hic. a. ¶ Quæ-
 2 rit gl. l. licet soluens non possit conueniri p̄ se, an possit cum
 aliis qui nō soluerunt. gl. non bene firmat se, vide eam super
 ver. latasi. Bī dicas sic, Aut est onus reale, aut personale. Si
 personale, aut consistit in labore personæ tantum, & quod
 per vnum non potest expediri, expeditur per alios, vt l. ho-
 nor. §. fin. de mu. & ho. Aut consistit in p̄statione pecuniæ,
 vel alterius rei, & tunc imponitur onus ciuitati simplr, aut
 cuilibet de ciuitate. Primo casu, non est dubium, quod illud
 quod non potest soluere vnus, soluat tota ciuitas, quia ad-
 huc hæc eadem ciuitas remanet obligata. l. proponebatur. ff.
 de iudic. & l. sicut. quod cuiusque vniuer. no. Secundo casu
 vnus pro alio non tenetur ipso iure. ff. de le. 2. l. legatorum.
 in prin. & j. vt nullus ex vica. pro alio. l. j. lib. 1. Sed possi-
 bile esset, quod propter defectum si non soluentium fieret v-
 num superindictum nouum, & sic per consequens alij graua-
 rentur, vt §. de superind. in rubro, & nigro. & ita loquitur hæc
 gl. & l. actores. supra, titu. 3. Si verō est onus reale, quia pro
 reb. soluitur tributum, tunc propter vnum non soluentem a-
 lij coguntur soluere, sed ei assignabitur possessio pro qua sol-
 ueret, vt infra, de omni agro deserto. l. 1. lib. 1. & supra, titu.

b 3. l. si. dixi §. titu. 3. l. actores. b

a ADD. ¶ Ang. No. q. id, q. vnus fecit, alius n̄ potest infringere, arg. quod qd
 n̄ pōt retractare facta p̄ aliū episcopū, vt §. sent. rescin. non posse. l. j. Arg.
 quod si quis fuerit clauarius, seu camerarius, & semel reddiderit ratio-
 nes, & inde est facta apocha, non tenetur amplius reddere rationem.

b Ale. Qñ plures sunt obligati, & vnus eximitur, alij tenent, p̄ eo exempto,
 vide Bar. in l. 4. §. actor. de re iud. vbi aliter loquutus est, & cum illo trans-
 eunt alij excepto dño meo, qui de hoc plene discutit in l. ab omnibus. in
 prin. de leg. j. vbi & aliter locutus est. & ibi vide Bal. Raph. & Imo. & do.
 meum, & vide Bald. in l. si. de mune. & honorib. vbi de directo tenuit con-
 trarium eius, quod dixi in d. §. actor. Ale. Nec istis obstat. l. si. §. mista. ff. de
 mu. & ho. & ibi Bar. quia intelligitur nisi lege, vel statuto deputati ibi es-

sent ad officium exigendi collectas, cum hoc, quod bona deficientium
 spectant ad ipsos exigere debentes, ita loquitur iste tex. & vide quæ scrip-
 si in l. j. de omni agro deserto. l. i. r.

LEX III.

1 Qui probat se p̄ximis tribus annis soluisse, quando p̄sumatur retro soluisse.
 2 Probatio contra instrumentum in scriptis, licet non admittatur, nisi per scri-
 pturam, tamen admittitur contra p̄sumptionem, quæ resultat ex in-
 strumento, non tamen ex ipso comprehenditur.

a QVICVNQVE. a. ¶ Qui ostendit se tribus proximis annis
 1 soluisse, retro soluisse p̄sumitur, nisi contrariū p̄betur. h. d.
 No. mirabilē legem. Idē dicit glo. in l. 2. de iure emphy. in so-
 2 lōne canonis p̄ p̄adio emphyteutico. ¶ Vlt. no. q. licet con-
 tra instrumentum in scriptis non admittatur probatio in p̄-
 rium, nisi per scripturā, vt l. generaliter. §. de non nu. pec. b. ¶ Tñ
 contra p̄sumptionē, quæ resultat ex instrumento, non au-
 tē ex ipso instrumento, cōprehenditur, potest fieri per testes
 p̄batio, vt hic in fi. Exempli gratia, si dicat statutū, q. nō possit
 instrumentū redargui de falso, nisi per aliud instrumentū: qui
 dam produxit contra me instrumentū, q. habet clausulas in-
 conuertas, & sic est p̄sumptio falsitatis, vt in gl. singulari, in
 l. 2. §. de condi. infer. Certē contra talem p̄sumptionem pos-
 sum probare per testes, quæ omnia tene menti. c

a ADD. ¶ Ale. Quicūq. Limita hanc l. nisi ista solutio trina esset facta vni se-
 mel pro tribus annis, secundū Cy. & Bal. in l. 2. C. de do. promiss. Alex. Hanc
 l. limita, vt per Bald. in l. de dot. p̄mis. adde hanc l. procedere in quocun-
 que censu tributario, vel emphyteuticario, secundum dominos de Rota,
 decisione 102. secundum ordinem nouissimum.

b Ale. Pec. Adde Bal. in l. iurifgentium. §. quod fere. ff. de pac. & gl. in l.
 reos. §. cum in tabulis. in ver. videatur. de duobus reis.

c Ale. Menti. Adde Bal. in l. iurifgentium. §. quod fere. ff. de pac. & in l. reos. §.
 cum in tabulis. ff. de duobus reis. & Doct. in d. l. generaliter. & hanc legem ad
 aliud no. allegat. Bal. in l. quarta. de fideicom. ver. quæro quid si statutum.
 Ang. No. Tex. nec obliuiscaris, q. si aliquis tenetur p̄stare aliquid singulis
 annis, & oñdat per apochā de solutione triū annorū, de toto tpe p̄su-
 micur soluisse. & est arg. q. si aliquis soluat annuatim pro fundo meo de-
 cem, & peto ab ipso fundum, & ipse non pōt ostendere qualiter a me, vel
 a meis parentib. siue maiorib. habet fundū illū, sed ostendit solutionem, &
 p̄stationē factā per tps longū, q̄ritur an mihi sit factum p̄iudiciū re-
 cipiēdo longo tpe fictū. Et videtur q. sic, quia dicitur hic, qui soluit fi-
 ctū p̄ tres annos, & apochas super hoc acceperit, pro toto tpe soluisse p̄-
 sumitur, vt hac lege. Itē venditor q. scit emptorē ingredi in possessionē rei
 emptæ, vt eam tradere. §. de acq. pos. l. minus. & arg. §. de cōtrahen. empt.
 l. nā idcirco. §. ad Velle. l. si siue. ff. ad munic. l. quoties ad id. ff. si fer. vend. l.
 si a te. ff. de euic. l. quidā ex parte. Item, q. a locator q. finito tpe locationis
 solutionē recipit, vel pensionē, relocare vñ. §. local. legē. ff. eod. l. itē quæ-
 ritur. §. si cū l. seq. Item video qd si aliquis soluit aliquo tempore vsuras, in
 futurū soluere cogitur. ff. de vsu. l. cum de in rem verso. sic & hic, qui reci-
 pit fictū, pati debet vt soluens in fundo remaneat, & maxime ratione æ-
 qualitatis seruandæ in iudicio, quæ seruanda est. §. de fruc. & litū expen. l.
 si. ff. de arb. l. si cū dies. §. si quis. supra, de proxi. sacro. scriinio. l. in sacris la-
 grande. ver. & quoniā. Quinta rō, q. recipiēdo fictū videtur sibi p̄iudica-
 dicare, arg. supra, de iure dot. in l. 2. de lege cōmissoria. l. de lege. §. vlt. cū l.
 seq. arg. supra, de fer. & aqua. l. si aquam. Contrariū vñ, q. iste recipiēdo si-
 ctū sibi nō p̄iudicauerit, nec soluens p̄scripserit contra recipiēte fi-
 ctū, q. a siue titulo n̄ p̄scribit longo tēpore. supra, de rei vend. l. nullo, pro
 herede. l. si & de p̄scri. lon. temp. l. diuersa. Itē nō vñ sibi p̄iudicasse re-
 cipiēdo fictū, siue ignorans, siue sciens receperit. Nā si sciebat, vñ q. rece-
 perit sciens ius suū vbicūq. durare. ff. qui. mo. pig. vel hypo. fol. l. sicut. §.
 n̄ videtur. Si verō ignorauerit, n̄ perdit ius suū, neq. dominū rei suæ trās-
 ferr. ff. de acq. re. do. l. si procur. de condi. ob causam. l. dedi. §. sed & si ser-
 nus. nec etiā cām p̄scribendi p̄stat. supra, de p̄sc. lon. temp. l. nec peten-
 tē, de rei vendic. l. re tua. ff. de rei vend. l. inter officiū. Tertia ratio, q. a sol-
 uendo fictū nō p̄iudicat q. dominis rei. supra, de don. l. si functionis. &
 l. cum sua. de rei ven. & l. si pater. de act. emp. & ven. Itē videtur casus le-
 gis, vt tantū quadraginta annis soluendo sit munitus, si titulū nō habet, vt
 j. de fun. pat. l. fin. Itē, quia licet puter se habere titulū, tamē longo tpe n̄
 p̄scribit, nisi iustus error interueniat. ff. de vsu. l. Celsus. & ff. pro emp. l.
 quod vulgo. Sed an per p̄stationē longi temporis, scilicet 20. annorū fa-
 ctā defuncto p̄iudicetur, notatur extra, de cens. in c. peruenit. in gl. ibi
 signata. Vltimō not. p̄sumptionē de p̄terito ad plus p̄teritū, vt su-
 pra, ad leg. Iul. de adul. l. si quis nā & fateri intelligitur, qui paciscitur. ff. de
 his qui no. inf. l. quoniā, alias de p̄terito ad p̄sens, quia semel fuit bo-
 nus. ff. de re mil. l. nō omnes. §. a barbaris. de accu. l. si cui. §. 1. Item no. istam
 legē, per quam gl. determinat, qd ille qui vult probare p̄scriptionē, suf-
 ficit quod probet, quod ab initio, in finē, & in medio possedit, & hæc lex
 probat. Ita no. gl. per hanc legē, in c. volumus. 16. quæstione 4. in vltim. gl.
 de quō vide Cy. de p̄sc. long. temp. l. super longi. Ale. Licet non admit-
 tatur probatio instrumenti aduersus aliud instrumentum, tñ contra p̄-
 scriptionem resultantem ex instrumento, licet non contentā in eo, pōt p̄
 testes fieri probatio, adde qd idem tenuit Bal. in l. j. §. de fidei. & referūt
 scribētes in l. j. §. de test. mil. & in gl. singularem ibi, in l. iurifgentium. §. qd
 fere. ff. de pac. & ibi Ang. qui allegat aliam gloss. in l. reos. §. cum in tabulis.
 ff. de duobus reis. adde aliam in l. i. supra, de contrah. & comm. stip.

LEX IIII.

SECVRITATIBVS. Huic legi concor. l. in p̄tib. §. j. de non
 numera

- numerata pecunia. Not. q. istorum tributorum, seu collectarum, potest fieri solutio p. parte a exactori, non tamen dico, quod exactor cogatur recipere, sed si receperit, valet solutio predicta pro parte facta, tene menti.
- ADDIT.** ¶ Pro parte. Tu vide ad propositum eorum, quæ hic dicuntur, an & quando solutio particularis in priuatis delictis admittatur, no. in l. plane. ff. fam. etc. & in l. tutor. §. Lucius. ff. de usu. & omnino Spe. in tit. de arbit. §. sequitur. ver. sed nunquid obligatio.

¶ De canone largitionalium titulorum. Rub.

¶ Istam rubricam expone, id est, de regulari præstatione tributorum, quæ fiebat per scripturas.

LEX I.

- 1** *Thesaurarius Marchie si mori, vel desinat, pot. solui thesaurario Ducatus.*
- a** **OMNEM.** ¶ Quod particulares exactores exigunt debet dari thesaurario, qui est in illa prouincia, vel in alia prouincia proxima, vt totum simul deuoluatur ad fiscum. h. d. ¶ Nota, q. si moritur thesaurarius q. est in Marchia, vel aliàs definit ibi thesaurarius pertinens ad ecclesiam, potest soluere thesaurario ducatus, vt ibi dum dicit, vel ad proximas.
- a** **ADDIT.** ¶ Alex. Albericus de Rosate in l. & quia, de iurisd. omnium iudicum, allegat textum, cum l. seq. quod exactor tributorum nō potest alteri delegare offm suum. Et est ratio vltra eum, quia habet nudū ministerium, & sic videtur electa industria personæ. argu. c. fi. de offic. deleg.

LEX II.

- a** **NEQVE.** ¶ Susceptoribus ad prouinciā missis non debet per mitti, vt per seipso exigant. sed Iudices ordinarij exigere debent. qd si p. miserint, punientur. h. d. Not. hanc legē quam habuisti plenius. §. de exa. trib. l. missi. licet ibi alia pēna q. hic imponatur, & iō poterit imponi vna ex istis. facit l. quoties. §. fi. ff. de actionib. & oblig. & l. qui sepulchrum. §. de sepul. vio.
- a** **ADD.** Ang. In tex. ibi, vicena. Not. ex isto tex. iudicem negligentem criminaliter puniri, dixi in l. missi. §. de exa. trib. & l. 3. §. de sepul. vio. Sed opp. quod dicta pēna non puniat, vt d. l. missi. Sol. fāteor, qd hac pēna, & pēna l. missi, non punitur simul, & semel. l. senatus. ff. de accusa. sed iudex habet electionē qua pēna velit punire eum, vt hic, & l. de sepulchro. ff. de sepul. vio. & l. quoties, de actio. & obliga. & hoc est vtile ad quæstionem. In eodem vol. statutorū reperitur homicidā debere puniri ad mortē fm vnū statutū, fm aliud reperitur debere puniri pēna pecuniaria, qd statutū seruabit, videtur, q. posterius, vt l. sed & posteriores. ff. de legi. Sed nego, ex quo eadē statuta reperiunt in eodē volumine, licet in ordine scripturæ vnū sit posterius altero, tamen ambo pariter ambulant, & ideo hoc casu iudex habebit electionē, quā pēnā velit imponere p. hanc legē, qd tene mēti. Vel dic, qd iudex debet pēnā minorē imponere, * l. fi. de p. or. stip. & per Inn. i. c. de causis. extra. de offi. deleg. & vide, q. dixi in auth. de sanct. Epif.
- * Imponere. Adde do. Alex. de Imo. in d. l. senatus. alleg. tex.

LEX III.

- 1** *Officiales, qui personaliter habent seruire officio, non coguntur ire ad exercitum nec custodiam facere.*
- 2** *Superior ex officio suo potest defendere subditum suum.*
- PRAECEPT.** Notarij cameræ nō grauatur ad munera, q. persone laborē iniungunt, & q. eos grauauerint punientur, &
- 1** p. officii iudicis superioris defenduntur. h. d. vsq; ad §. illud. ¶ Nota q. officiales, q. personaliter habent seruire vni officio, nō coguntur ire ad exercitum, nec facere custodiam. Secundo ¶ no. ex ver. insuper, quod superior ex officio potest defendere subditum suum, quando videt eum grauari. quod facit
- a** pro episcopis, qui eorum officio defendunt suos clericos. **a**
- a** **ADD.** ¶ Ang. In tex. ibi, necessitatib. No. arg. expressū, q. notarij, q. seruiūt de psona, nō tenent suscipere, nec sustinere onera cōis, sicut alij. sed contrā de exa. trib. l. actores. Itē no. q. comitatus officialiū nefarij, sunt inhibēdi. §. de iu. f. l. defensionis. nā ipi plura mala cōmittūt quā alij, vt in auth. de exhi. re. §. j. Not. qd officialis cui aliqd offm ē cōmissum, n. pōt. p. heri exercere etm offm. Itē no. qd qn prius q. ē nominatus ad offm, n. pōt. alius ad dictū officii nominari, simile in electione canonicorū extra, de elec. c. cōsideramus. Itē no. in fi. l. qd eodē mō punit de negligētia iudex & officialis, vt §. eodem. l. 2. & j. de naufr. l. de submersis. & j. de fabric. l. fin.
- 1** *Rectores prouinciarum possunt facere thesaurarios in prouincia.*
- 2** *Legatus in prouincia, quando comparatur proconsuli, potest facere thesaurarios.*
- 3** *Procurator fisci quod eligat thesaurarium generalem.* (varios.)
- 4** *Potestas non potest iubere, quod pecunia communis soluatur alteri, quam camerario communis.*
- § ILLVD.** Electio & defensio susceptoris, spectant ad pcon sulē, & pfectū, nō tantū ad præsidiē. h. d. ¶ Not. prout habetis literam tm, q. rectores prouinciarū pnt facere thesaurarios in prouincia. ¶ No. q. qn est legatus in prouincia, qui cōparatur p consuli, vt in c. 2. extra. de offi. leg. lib. 6. pnt facere thesaurarios in prouincia. Et ¶ no. q. hic loquitur de thesaurariis particularibus, thesaurariū verō vniuersalē eligit pcurator fisci, & postea cōfirmatur cōsensu curiæ, vt §. de iure f. l. super creādis, & ibi on. l. exactores, de suscep. sequitur ver. puidētib. Ad euidētia scias, q. pecunia, q. exigitur, q. neque infertur vni cameræ, quandoque alteri. vt §. de exact. trib. l. in fiscalibus, dicit ergo

hic, q. tributa imposita n. pnt minui, nec pōt statui, q. pecunia quæ debet venire ad vnā cameram, vadat ad aliam. ¶ Et not. qd potestas non potest iubere, quod pecunia soluatur alteri quam camerario communis, & si facit, punietur, vt in fine huius legis, quod intellige verum, nisi in pecunia modica, quam potest conuertere ad suum placitum in necessitates publicas. argu. l. diuus. ff. de bon. dam. verfi. quadrimestris, & ver. sequen. sunt clari. **a**

- a** **ADD.** ¶ Alex. In tex. ibi minuendā. No. legē, q. a v. q. si vnus officialis eligi tur spāliter ad vnum officiū. q. p. illā spālem electionem sit sublata omnis ptas, de eo qd ibi spāliter cōmissum est aliis Rectoribus generalē administrationē habentibus. & p. hoc v. cū nū p. in ciuitate Perusij electi sint qui dam barrigelli, q. bus spāliter data est ptas contra oēs bānitos Perusij, q. p. hāc spālē cōcessionē iurisdictionis v. adēpta oīs ptas Capitanei, & ptas ciuitatis Perusij psequendo dictos exbānitos, de quo vide p. Doc. in l. itudēdibus. §. de offi. p. fec. vrb. vbi v. casus de hoc, licet et in cōtrariū posset adduci, vt ibi latissimē posui super tex. iō ibi oīno vide de hac qd. & vide gl. 25. qd. 2. c. in Galliarū. Et in simili vide Bar. in l. 4. §. si ita vicinū, de dā. infec. Ang. Adde qd iudex potest multas p. eū impositas applicare ad refectiōē palatij, vt est tex. no. in l. multatū, §. de mō multat. An autē possit si bi ipsi iudex condemnando pēnā applicare. Angel. quod non, in §. fi. vt nulli iudicium, in prin. per illum text. quod tamen intellige, vt ibi per eum.

LEX IIII.

PRAECIPIMVS. Si literæ Iudicis aliquid vltra veterē con.

- a** **suetudinem** & contineant, præsumuntur erroneæ, nec eis est credendum. h. d. Ad euidētia huius legis præmitte casum §. de iu. l. fi. hoc ideo, quia Iudices scribentes sua autoritate nō possunt augere, nec minuere ista tributa, vt §. l. prox. verfi. pro uidentibus. & l. j. §. de superindi. & de ann. & trib. l. 2. Sed si literæ contineant id, quod per Iudicem pōt fieri, vel facerent mentionem de literis superioris Iudicis, per quem possunt fieri, eis crederetur, vt supra, de superindi. l. j.
- a** **ADD.** Vltra veterem consuetudinē, & rō est, q. in talibus stylus curiæ est attendendus, de quo p. Pan. in proce. Gregorij, in addi. prima, vbi no. post alios, & amplius post coapostillatorū meorū restrictiones, non tantum non esse attendendum stylum, sed & obseruandum, vt plene per Hypp. de Marfil. siagu. suo cxvii. incipien. stylus curiæ.

¶ Ne operæ a collatoribus exigantur. Rub.

LEX VNICA.

- 1** *Habitantes in cluso Perusino collatores dicuntur.*
- a** **OPERARVM.** ¶ Prosequere hanc legem, vt in glo. ¶ No. ar. pro illis, qui habitant in cluso Perusino propriē dicuntur collatores, cum debent tertiam omnium fructuum, quod ad alias operas compelli non debent, sicut alij rustici compelluntur.
- a** **ADD.** Alex. ¶ No. per istam legem fuisse vltra montes determinatū, qd ne mo poterat cogi esse manigoldus, tamen contrariū vult gl. in l. non videtur. ff. de regu. iur. Adde Bar. in l. fi. §. fi. de pignor. actio. vbi dixit, qd imo potest quis capi, vt manigoldus efficiatur, dummodo sit vilis & abiecta psona, alleg. §. q. si monachus, in auth. de sanctiss. episco. Adde et Bart. in l. iubemus nullam nauē. §. de sacrosan. eccle. vbi dicit, qd asinus rustici potest capi, vt super eo ducatur malefactor ad patibulum, quia res singularium, & ecclesiæ possant capi propter publicam vtilitatem.

¶ De immunitate nemini concedenda. Rub.

LEX I.

- 1** *Casus in quo notarius, falsum scribens igne punitur.*
- 2** *Officiales, & consiliarij ciuitatis quas collectas soluere teneantur.*
- HIS NOSTRAE.** Qui falsum instrumentū immunitatis cōscripserit, igne est comburendus, & omnes ad solutionē cano nis sunt virgendi. h. d. No. ¶ casum, in quo notarius falsum scribens igne punitur. ¶ alia pēna falsi est minor, vt ff. de fal. l. j. in
- a** fi. Circa ¶ legē istam quæro vtrum officiales vel consiliarij ciuitatis teneantur soluere collectas, & tributa. Gl. in l. honorē, de muner. & honoribus, dicit, q. sic ad ordinaria, non extraordinaria. idem v. tenere Gul. in l. neminem. §. de sacrosan. eccle. Tu distingue latius, quod quædam sunt munera patrimonialia, seu realia, & ad ista tenentur, vt l. fi. §. patrimoniorum, & §. pen. ff. de muneribus, & honoribus. & §. de exact. tri. l. fi. & de apo. pu. l. i. Quædam sunt munera personalia, & istorum sunt quædam, in quibus consistit labor personæ: & tunc si quidem per illud onus auocaretur ab officio, tunc excusaretur, vt l. præcepit, in prin. §. titu. 2. Si verō per illud onus non amouetur ab illo officio, non excusatur, vt j. de decu. l. curiales, quæ lex probat istam distinctionem. ex magna tamen cā possent ab officio amoueri, vt ibi patet. Si verō munus consistit in præstatione pecuniæ tantum, & tunc aut munus ordinarium est, & ab isto non excusantur, vt §. de exact. trib. l. exactores. ita
- a** **ADD.** ¶ Igne punitur. Tu vide ad hoc Ludo. Roma. sing. (no. ecliij. incip. po ne, qd notarius, vbi alleg. ad hoc quod dicit iste casum huius l. pro singa.

ira loquitur hæc lex, quæ dicit neminem excusari. Aut est munus extraordinarium, & excusatur, vt d. l. honorem. & l. in honoribus. §. si. ff. de vocatio. & excu. mune. & l. hi qui. & in l. in honoribus. §. qui muneris. eo ti. a

- 2 ADDIT. Alex. ¶ Dicitur tex. & ibi Cy. in l. 5. de iu. immun. q. notarius scribens instrumentum à iure prohibitum, capite punitur, alibi notarius conficiens instrumentum simulatum punitur poena manus, capit. imperialem. §. scribam, de prohib. seu. alie. per Federic. alibi notarius conficiens instrumentum viurarium, est periurus, & potest pronunciari infamis, & priuari officio tabellionatus, secundum Hosti. in Summa de vsuris. §. si. ver. q. d. de notariis. & refert Arch. vigesima j. dist. sicut sequitur Rom. in singularibus suis, in litera, r. num. 11. alibi conficiens instrum. punitur poena exilij sine spe reuersionis, text. est, & ibi Ang. in authen. de non alie. §. hoc quoque. & bonus tex. in §. hæc igitur omnia, eo. ti. vbi dicitur, q. eadem poena punitur dictans instrumentum illicitum. Sed quid in notario conficiente instrumentum falsum, quod vero nullum erat, an sit puniendus, & qua poena, vide Bar. in l. si quis legatum. in prin. ff. de fal. & Bal. & Sal. in l. j. supra de sepul. vio. & per Io. And. in regula, non est sine culpa, & Ang. in authen. vt nulli iu. in §. quoniam vero. non autem punitur notarius, nisi in casibus à iure expressis secundum Bal. in l. si. in prin. si cer. pe. alleg. glo. in authen. de non alie. §. quia vero Leonis.

LEX II.

- 1 Aggeres dicuntur munitiones, quæ fiunt iuxta ripam fluminis, & quorum expensis.

- 2 Fouea, muri, & steccati debent fieri pro modo patrimonij, & non per capita.

- 3 Via per quem fieri debeat, & refici.

PER BITHYNIAM. Munitio viarum, & aggerum debet fieri expensis, pro quantitate patrimonij possessorum. h. d. ¶ Ad euentiam debetis scire, quod aggeres dicuntur quædam munitiones, quæ fiunt iuxta ripam fluminis, ne flumen excrefcens fluat per limites, & sic in rubrica de Ni. aggeri. non rûp. Et no.

- 2 ¶ Hunc casum, quia assiduus est: nam pluries fuit hic de facto hoc anno, tpe guerræ, quia mandat erat tali villæ, vt faceret foueas, muros, & steccatos tali castro, nam pro modo patrimonij, non per capita, fieri debet. In tex. ibi, ceteris, scilicet, in reparatione fontium, & pontium, fossarum, murorum, & similium. Op. qd quilibet debet munire viam ante domum suam, non autem debet fieri de publico, vt l. ædiles. ff. de via publ. quæ est Græca, & quidam non habent eam. ideo distingue, ¶ quædam est via publica, quædam priuata. Primo casu, si quidem via est intra muros ciuitatis, quilibet debet eam munire iuxta domum suam, vt in contrario. Si vero est extra ciuitatem, tunc debet fieri munitio, & resectio expensis cõis, imponendo collectam pro quantitate patrimonij, vt hic, & §. de sac. san. eccl. l. ad instructionem, & in auth. de eccles. ti. §. ad hæc sancimus, colla. 9. Quædam sunt viæ priuatae, & hæc p. duobus mod. intelligi, vno modo in via, prout est ius eundi, & d. seruitus, & tunc resectio incumbit illi, q. habet viam: ille enim qui debet viam, solu debet pati, vt l. refectionis. ff. cõmunia prædio. c. si. Scd. modo, accipitur via priuata, hoc est, facta ex collationib. priuatorum, & tunc idem, quia ad illos priuatos pertinet resectio. ff. ne q. d. in loco publico. l. 2. §. viarum, & de hoc dnt in l. neminem. de sacrosan. eccl. b. Quero, d. hic ceteris hmoi, &c. de quib. loquit. R. ideo, de viis, & pontib. vt d. l. ad instructionem. & d. §. ad hæc sancimus. Item de muris, vt supra, de ope. publ. l. omnes.

- a ADDIT. Suam. Adde Doct. in l. ædiles. §. studeant, in l. si. §. si. de via & itin. publ. Et an teneatur conductor, & inquilinus cessante domino domus, no. iste in alle. §. studeant, in 4. no. & ibi ponit, quid in eo, qui gratis habitat, de quo etiam per Flo. l. si pendentes. §. si quid cloacarij. ff. de vsu.

- b Ale. Quilibet tenetur purgare viam iuxta domum suam. Sed an istud habeat locum in conductore domus? Bar. in d. l. ædiles. not. dicit sic, aut gratis habitat, & tenetur etiam expensis propriis purgare viam, & hoc est verum. Aut non habitat gratis, sed pensionem soluit, & expensis pensionis tenetur mundare. Sed pone, quod præcepi conductori, vt saliget, viam lapidibus, an tunc fiet expensis pensionis. Et Barto. ibi, q. sic, dato etiam, q. gratis habet, q. illud, quod statuitur in munitione temporali, non habet locum in munitione perpetua, qd etiam sequitur Io. de Platea, §. conductor. Insti. locati. Vide Bart. in l. ad instructionem. supra, de sacrosan. eccl. qd onus spectat etiam ad ecclesiam, qualiter autem dicatur via vicinalis, & qualiter via publica vide Bar. in l. si. ff. de locis, & itin. pub.

¶ De conditis in publicis horreis. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Frumentum nouum non debet vendi, nisi prius vendatur vetus.

- 2 Fructus corrupti, licite miscentur cum incorruptis.

- a OMNIA. Non debet tangi de fructib. nouis, donec consumantur antiqui. Item licitum est misceri fructus corruptos cum incorruptis, & ad prædicta per superiorem officialis sufficiens deputatur. h. d. Tres hnt partes, vt collr ex summario. Scda pars ibi,

- 1 & si forte. tertia ibi, ad istud. ¶ Not. q. non debet nouum frumentum vendi, nisi prius vendat vetus, & sic si tutor alicuius præfaceret, teneat. debet. n. fructus fm qualitatem temporum vendere, quædam primo tpe, quædam scdo tpe seruari, vt l. is cui. §. q. ri

- 2 pot. ver. qui legatorum. ff. vt in pos. leg. ¶ Secundò no. q. licet

miscere corruptum cum incorrupto, qd tene mnti, qa forte dicerent laici, quod esset peccatum, qd non est verum, vt hic.

- a ADDIT. Omnia. No istum tex. pro aromatariis, qui miscent ceram corruptam cum incorrupta, ad hoc vt velamento si corrupta corrupta vendat, vt non dicatur cera falsare, cum non peccauerint. casus hic. Item no. text. q. ille dicatur nobilis, qui est prudens, & virtuosus. Sed aliter determinauit in l. j. de dig. li. 12.

LEX II.

- 1 Tutor vnius magni patrimonij, vel positus in magna administratione excusatur, si negotio præponat aliquem factorem sufficientem.

CVM AD QVAMLIBET. Rectores debent per seipsos inspicere domos, & horrea publica, ne ex pluuia corrumpantur publica frumenta. h. d. ¶ Not. q. tutor vnius magni patrimonij, vel aliquis positus in magna administratione excusatur, si negotio præponat aliquem sufficientem factorem, vt §. l. proxim. in fi. & l. argenti ff. cõmo. tamē inspicere debet p seipsum, an sint fracta tecta, ita qd ibi non pluuiat, aliàs non ē diligēs administrator, vt hic.

LEX III.

NVLLI. Species in horreis publicis depositas, nullus debet in suam vtilitatem conuicere, aliter deportabitur. Nota contra furantes lardum, vel granum communis, vt deportentur, & eorum bona publicentur.

- ¶ Vt nemini liceat in emptione specierum se excusare. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Collectam pro emendo granum tempore caristiae, tenentur soluere diuites, & pauperes, & nu. 3. & est onus patrimoniale.

- 2 Respublica si habet granum ad vendendum, omnes tenentur emere, nec aliquis excusatur, licet ei necessarium non sit. & nu. 4. & est munus patrimoniale.

- 3 Munus impositum à ciuitate, quod quis vendere cogatur frumentum, est munus patrimoniale.

- 6 Ecclesia, an possit cogi vendere frumentum per ciuitatem.

- 7 Ciuitas, quando cogit subditos vendere frumentum, intelligitur iusto precio.

- a QVOTIES. De scda parte istius rub. nihil in nigro, sed de hoc hnt in l. j. & 2. in prin. ff. de va. mu. ista rub. sumat l. & gl. p. oit

- 1 trib. mod. casum. Prmo, qd ta diuites, & q. pauperes tenent soluere collectam, p emendo granum tpe caristiae, licet diuitib. hoc non sit necessarium. ¶ ¶ scdò mō, qd si respub. hnt granum, vliud vededū, quod oēs debet emere, nec aliquis excusat, licet ei necessarium non sit, & hoc et hnt locū in sale vrbis. tertio dic. vt i. gl.

- 2 Op. de l. 3. §. cura ff. de munerib. & honori. gl. soluit, qd hic loquitur de munerib. patrimonialib. s. de cura emendi, ibi loquitur de cura personalis, s. de expensa, q. debet fieri emendo. hoc pmissio, qd hæc lex de patrimonialib. loquat, q. ro, de qua paratioe frumenti loquitur

- 3 hec lex: R. ideo quod intelligit trib. modis. ¶ ¶ Primo mō, de pecunia q. offert p emptioe frumenti, & aliarum specierum, quo casu no. q. licet emptio videat principat veni in fauore pauperum, & indigentium, tñ on. ē patrimoniale, & sic et diuites compelluntur. R. o. qa ad publicam vtilitatem pertinet. Nā sine pauperib. ciuitas non eēt perfecta. l. 2. de nudi. ¶ ¶ Secdò loq. hæc lex de munere, quo qs emere cogit, & mun. ē personale. certē n. credo, quod de tali munere loquat hic, sed debet intelligi qn fiscus hnt multum frumenti, ita, quod conseruari non p. tunc imponit omnibus subditis necessitatem emendi, & istud est patrimoniale, vt ille qui plus hnt, plus emere cogatur. Si enim intelligeres de munere personali, hoc est de cura emendi, multum excusarentur, quod est contra titulum, & istum casum nota,

- 5 quia sæpe occurrit. ¶ Tertiò loquitur de munere, quo quis vendere teneatur. No. etiam, quod istud onus est patrimoniale, vt patet ex solutione p. trarij s. facti, & sic qui plus de frumento colligit, plus de frumento vendere cogatur. ¶ Videtur etiam, quod ecclesia ad hoc possit cogi, vt hic in fi. §. de exac. trib. l. si. & est munus patrimoniale, non sordidum. Iusto tamen pretio debet ¶ quis cogi vendere, non villiori, vt l. si. in prin. ff. ad l. iul. de anno. Quod dixi de ecclesia, intellige salua tamen determinatione sanctæ matris ecclesiæ, & ti. de eccl. titu.

- 4

- 2 ADDIT. Ang. quoties. No. quia per istum tex. dicit Dy. in l. si ex toto. in prin. de le. i. si alicui est concessa immunitas à collectis, non tamen censetur concessa ab his, quæ imponuntur ex aliqua necessitate, puta guerræ, vt probat iste tex.

- 6

- 7

- 8

- 9

- 10

- 11

- 12

- 13

- 14

- 15

- 16

- 17

- 18

- 19

- 20

- 21

- 22

- 23

- 24

a nuere, a vt hic in var. nulli, quod intellige, nisi ex causa superuenienti, vt l. forma, ff. de censib.

A D D I T I O.

2 Minuere. Sed quid si per alluionem decreuit, dic, quod tunc diminui debet, vt per Bart. in l. forma. & Bal. in d. l. acceptam, in fi. s. de vsu. & Ale. de Imo. i. l. Titio. ad mun. & Gul. & Doc. in l. quod si maritus. §. j. de const. pe. & Bal. in l. etiam. s. de execu. rei iud.

¶ De collatione æris. Rub.

L E X V N I C A.

1 Aurum pro ære solui potest, quando res publica ex hoc non leditur.

1 AERIS. Pro ære potest solui aurum tanti valoris. h. d. ¶ No. quod potest solui aurum pro ære. Intellige, quando res publica ex hoc non leditur, vt plenè not. ff. de sol. l. Paulus, & ibi dixi.

¶ De discussoribus. Rub.

¶ Quæro, quis dicatur discussor. Dic, vt in gl. rubrice, scilicet, ille, qui discutit patrimonia alterius, vt eum ponat in æstimo. Ita loquitur hic in titu.

L E X P R I M A.

1 Aestimatori incumbit onus probandi se iuste aestimasse.

2 Arbitratores, qui ludent partes tenentur.

a QVOTIES. Si aestimator malè aestimat, ipse tenetur. h. d. Quæro hic dicit in disceptatione, qualiter fiat ista disceptatio. Respondeo, coram superiore, ad quem reclamatione, qui

1 sentit se grauatum, vt j. de agric. & cens. l. per aquatores. ¶ Secundo no. q. onus probandi incumbit officiali aestimanti, seu

2 mensuranti. ¶ Vltimo no. q. arbitratores, qui ludent partes, tenentur. facit ff. si mens. fal. mo. dixi. per totum.

A D D I T I O.

a Ang. Not. istum casum, quod licet pro scriptura præsumatur in dubio, si tamen scriptura feratur contra me, q. patrimonium valeat mille, & ego nego tantum habere in patrimonio, quod ei, qui vult scripturam de æstimo patrimonij, incumbit onus probandi patrimonium tantum valere, & non mihi, q. nego valere tantum. p. hoc ff. d. prob. l. cum de lege fal. supra de iur. delib. l. scimus. §. licentia. Et hoc not. contra mēsores agrorū, qui retulerunt tot iugera esse, si negaret tot esse, incumberet eis onus probandi tot esse.

L E X I I.

1 Pars non potest cogi iterum facere instrumentum, si de contractu apparet protocolium.

2 Pars cogitur facere iterum instrumentum, si protocolium non apparet. **NE CASV.** Ista lex legitur in glo. pluribus modis, fm primā lect. h. d. Licet soluens tributa, apocham de soluto perdidit, potest tamen ex libris communis solutionem probare. hoc dicit. Vel dic secundo, si in libris cōis de solutione apparet, non potest peti ab officiali, vt iterum faciat apocham de recepto, si primā quis amisit. h. d. facit l. si quis ex argentariis.

1 §. si ff. de eden. ¶ Ex scda lect. no. quod si apparet protocolium de contractu, non pōt cogi pars, vt iterum faciat instrū publicū, & illud reddat, nisi de prima perditione doceatur. Vnde potest cogi notarius, vt iterum faciat instrū, si primū quis

a amiserit, vt l. si quis ex argentariis. §. si ff. de eden. ¶ Secundo

2 not. ex contrario sensu huius legis, quod si protocolium non inuenitur, quod tunc potest cogi pars, vt de nouo faciat instrumentum, vt lex dicit. Ad hoc facit supra de lib. cau. l. sicut in strumenta, & qd ibi no. ff. solu. matr. l. 2. circa prin. & qd ibi no. in glo. mag. & ff. de noua. l. si pupillus, & de administra.

b tuto. l. chirographis, & ibi not. b

A D D I T I O N E S.

a Alex. Istum tex. alle. Bal. in l. seruo. §. si à primo, de leg. j. q. geminata quietatio facta debitori, facit censi debitorum bis solutum, & ideo debitorē, semel solutum repetere, & ita alleg. Lud. in singularibus suis in litera, q. not. primo. Ad cuius veritatem, vide Bald. in l. cum centum, de adim. leg. & in l. cum tacitum, de verborum obliga.

b Alex. In glo. ibi. se bis soluisse. Not. q. si debitor producit duo instrumenta refutationis cuiusdam quantitatis pecuniæ, q. per ista instrumenta probat duplicem solutionem, & sic tanquā indebitū posset repetere. Ad qd facit l. solutione, cū gloss. de exhiben. argu. l. qui tabulas. §. quod si iam. ff. de fur. Ang. an not. cogatur ipse reficere instrumentum deperditū. Dic qd sic dummodo iuret de calumnia, per not. per Bart. in l. fin. de bo. auth. iud. pos. & vide Ang. auth. de hered. & fal. in prin. vbi dicit, quod cautela est, quod fiat mentio in secundo de refectio. Et an de refecto instrumento, debeat solui gabella, vide Ang. cons. 45. & Bar. consuluit, qd non. Cui adde Anto. in c. 2. In glo. 2. de iud. quod pars reueretur vnum instrumentum in forma deperditi, vide Bal. in l. vnica. §. ne autem. de cadu. tollen.

L E X I I I.

PER SINGVLAS. Ab onere discutiendi, & aestimandi patrimonia, nullus excusatur, nec etiā miles, nec militans. h. d.

¶ De decurionibus, & eorum filiis. Rub.

1 Consiliarij ciuitatum, hodie dicuntur decuriones.

Istam rubr. continua, vt in glo. Quærit gloss. quare dicuntur

1 decuriones, dic vt in ea. ¶ Nota, quod consiliarij ciuitatum

dicuntur hodie decuriones, vt in hac gl. quam no. Quæro,

a quid differt decurio à curiali. Dic vt in gloss. a

A D D I T I O.

a Alex. Sed an decuriones hodiernis temporibus iudicentur, prout de istis, quod sic, in l. diuo. supra. de quæstio.

L E X P R I M A.

1 Excussio, qd fiat contra principalem, antequam agatur contra fideiussores.

2 Pater consentiens filio officium suscipienti pro filio obligatur.

3 Fideiussor officialis conuenitur, non excusso principali.

4 Pater, qualiter dicatur consentire filio officium suscipienti.

5 Pater absens potest filio officiali consentire.

6 Pater, an teneatur pro filio magistratum extra ordinem gerente. remissive ad gloss.

I CVM TE. Pater, si ad decurionatum filij consentit, tenetur pro eo, & hīs eius, facta prius excussione de principali. h. d. ¶ No. prius fieri excussione contra principal. q. veniatur contra fi-

2 deiussores. ¶ Item not. quod pater tenetur pro filio, si consensit. Ad istud no. opponitur de l. iure nostro. supra. de fideiussor. Solut. Dicit glo. speciale hic. Ratio, quia facile pater obligatur eo ipso, quod scit, & non contradicit. Ita dicit gl. vlt.

quam no. certè licet in patre hæc ratio concludat, tamen idè potest esse in quolibet alio fideiussore, vt l. quarta, in fi. ff. de adminis. re. ad ciui. perti. ¶ Dic ergo, q. speciale est in fideiussore officialis, vt no. in l. j. supra. de conue. fi. deb. Rō, quia tales fideiussores videntur indemnitate pmittere, vt d. l. j. qd si indemnitas nō apparet, nisi principali discussio. dixi in d. l. j.

3 ¶ Quæro, qualiter dicatur pater cōsentire filio. a Dicit gloss. eo ipso, quod scit. Et intellige verū in munere publico, secus in priuato, vt no. supra, quod cum eo. l. j. & l. si filius. ff. de tu.

4 & l. Lucius Titius. ff. de admi. tut. Et ideo. si instrumentum esset factum inter duos priuatos, præsentate patre vnius, pater alterius ppter hoc non obligaretur, vt not. in d. l. Lucius, & l. l. §. j. in gloss. penul. ff. q. iussu. Oportet enim, q. tunc pater specialiter se obliget. Hoc etiam examinaui plenè in l. si cum

5 dotem. §. transgrediantur. ff. solu. mat. ¶ Quæro, an pater possit cōsentire filio absente? Rōdeo, sic. vt l. honore. §. si ff. de decu. per quam legem dicunt docto. quod filio agente in iudicio pater absens videtur consentire. ¶ Quæro, quid si filius de curio factus est magistratus, & gessit Rempubicam, an pater teneatur. Dic vt in gl.

A D D I T I O.

a ¶ Filio. Vide Soc. in cons. 172. incip. multum abundè & eleganter. vers. sequen. vsque ad vers. quarta difficultas, in 2. par. & an, & quādo teneat ex contractu filij, & quomodo, & qualiter. vide per eum, cons. 92. incip. circa primum huius. ver. circa secundam dubitationem, cum vers. sequen.

L E X I I.

1 Rectores ciuitatis possunt conuocare consilium, eorum autoritate, & de necessitate hoc facere debent, quando incumbit faciendum.

2 Consilium conuocatur autoritate superioris, vel antiquioris superioris.

3 Consilium ciuitatis, quando non est conuocatum autoritate superioris, quando valet.

4 Consilium ciuitatis conuocatur, etiam sonu campanæ, vel voce præconis, & secundum consuetudinem.

5 Consilium ciuitatis conuocari debet in loco publico, & consueto.

6 Propositio in consilio debet fieri per superiorem.

7 Magistratus licet proponat in consilio, tamen ipse non reformat. sed consilium.

8 Consilium ciuitatis de iure communi eligit officiales, & Syndicos.

9 Electio facta de aliquo, debet ipsi notificari.

10 Nominans aliquem indebitè, tenetur ad sumptus.

a OBSERVARE. a Ad officium Rectoris ciuitatis pertinet conuocare concilium, & facere eligi officiales, vt eis electis nunciare possint, si velit appellare, & qui malè nominat, tenetur ad sumptus. h. d. ¶ Nota ex hac l. q. Rectores ciuitatis pnt conuocare concilium, eorū autoritate, vt hic. Et ita intelligit gl. sup. verb. magistratus. Scdō no. q. rectores ciuitatis habent hoc facere de necessitate, qñ hoc faciendū incumbit,

1 vt hic, dum dicit, oportebit. ¶ Tertiō nota, quod consiliū debet conuocari autoritate superioris, nam hic magistratus conuocat. Vbi autem magistratus non esset, tunc posset conuocare ille, qui esset antiquior decurio. ille enim videtur ipso iure prior decurionum, argumen. l. j. j. de consu. ff. de al-

2 bo

b iure prior decurionum, argumen. l. j. j. de consu. ff. de al-

A D D I T I O N E S.

a Alex. ¶ Hæc lex allegatur, q. expensæ, quæ veniunt ratione victoriæ, non debentur, nisi iudicis officio, & p consequens non debentur, nisi quis fuerit ad eas reficiendas condemnatus, vt hic, & no. glo. in l. seueriter. s. de excu. tut. & no. Alex. in l. si finita. §. Iulian. ff. de dam. infec.

b ¶ Antiquior. Adde Fel. in c. cum omnes, in prin. de conti. & in d. c. i. de maio. et obed. alle. hic.

bo scrib. l. i. & ibi dixi. & no. p. Inn. ext. de maiorig. & obediē.
 3 c. i. & ibi. † quāro qd si nō apparet cōciliū quocātū. rñdeo,
 a si quidem essent oēs pñtes, valeret cōciliū, qñ non est qui le-
 ditur. ex hoc, quod quocati nō sunt, sed si aliq essent absentes,
 tunc non valeret concilium. potuisset. n. pñsentia eorum ab-
 b sentium trahere alios in suā sententiam, arg. l. sicuti. ff. de arb. b
 4 ¶ No. qñ hic dñ in tex. solenniter, & c. quod intellige sono tu-
 bae, vel campanae, vt dicit gl. quod dicit sono tube, intellige &
 voce pñconis hoc dicentis, & debet constare, quod pñconi
 sit commissum, arg. l. neminem. s. de exhib. reis. & hic dum di-
 cit, debet fieri iussu magistratus. posset etiam fieri sono tubae,
 vel campanae, tñ si statutum, vel cōsuetudo esset, quod tali so-
 no consiliarij deberent vocari, seruanda esset consuetudo, vel
 c statutum. ita posset intelligi hic. ¶ No. qñ concilium debet
 vocari in loco publico, vt hic dum dicit, ad curiam. simile in l.
 si quis. in fi. de leg. & intellige locum publicum vbi publicē of-
 ficiales habitant, & curiam tenēt. Pro hoc facit tex. dum dicit,
 d in curia. & ff. de iniur. l. lex Corn. s. demum. d ¶ No. qñ per su-
 6 periorē debet fieri propositio in cōcilio, qñ coltr hic dum
 dicit, magistratus decurionum faciant nominationem. debet
 ergo inter eos proponere maior, simile in l. 2. ad Vell. puto tñ
 qñ si de propositione non appareret, & cōstaret de voluntate
 concilij, quod valeret, vt d. l. si quis. in fi. de leg. & ff. de legi. de
 7 quib. in fi. † No. qñ licet magistratus faciāt iurisdictionem, tñ
 ipsi non reformant, sed concilium, vt patet hic, quia magistra-
 tus curant quod decuriones faciant electionem. ipsi ergo de-
 curiones faciunt magratu instigante, & proponēte, quod no.
 8 † item no. qñ de iure communi ad concilium ciuitatis spectat
 c facere electiones officialium, & syndicorum. c facit j. l. procu-
 ratores, & sic non erit opus arenga, vel adunantia generali. a-
 renga tamen illud, seu parlamentum, vbi non est aliquis supe-
 rior, habet ab initio concilium eligere, vt l. 2. circa princ. ff. de
 ori. iu. istud concilium sic electum postea repraesentat totum
 populum, vt no. s. quā sit lon. consu. super rub. de istis conci-
 liis facit mentionē gl. optime in l. ita tamen, in prin. ff. ad treb.
 † Vltimo no. qñ electio debet notificari electo. † item not. qñ
 o ille qui nominat aliquem indebitē, tenetur ad sumptus.
 1
 a ADD. Si non apparet, adde ad hoc omnino Ale. l. nulli. ff. quod cuiusque v-
 ni. n. 7. & quod ibi posui in apost. ad eum, ver. nomina singulorum, extra, de
 his quae fiunt à pñla. sine consen. ca.
 b Ale. vide quod no. Bar. l. vniuersa. s. de prec. Impe. off. Adde l. nulli, & ibi gl.
 & Doct. ff. quod cuiusque vni. quod no. Bal. ibi post Gul. & Bal. esse verum,
 nisi per collegium, & vniuersitatem fieret aliquis actus iurisdictionis, sed
 vt daretur alicui simplex administratio, puta in cōstitutione syndici. ibidē
 ver. nisi ille esset antiquor, ad hoc vide gl. in l. nulli, ff. qñ cuiusq; vniuersita-
 tis, istud dictum glos. tenet c. cum nobis olim, de elec. Dom. Ant. & Bal. l. si.
 de fid. instr. & rub. s. pro socio, & c. imperialem, s. pñterea ducatus, de p-
 hi. seu. alie. p. Fed. sed aduerte, qñ ego dubito de isto dic. Inn. & Bart. qñ iu-
 ra, quae allegant, videlicet l. i. de albo scribendo, non probat, sed solū senib.
 maiorem fidem esse dandā, sed non probat, quod antiquior possit exerce-
 re actum iurisdictionalem in reliquos, ideo forte videtur esse verior opi.
 Inn. quā posui in c. c. de ope. no. nun. quam refert, & sequitur do. Ab. c. 2. de
 his, quae fiunt à maiori parte capituli. circa fi. vbi dixit, quod qñ non adest
 ille, ad quem de iure, vel cōsuetudine spectat congregare, debent cōuenire
 duae partes, ad quos spectat quocatio aliorum, qñ virtus vniuersitatis cō-
 stat in duabus partib. lege, nulli, & l. plane, ff. quod cuiusque vni. no. & istā
 opi. recte sequitur Pet. de Anch. in rep. ca. canonum statuta. de consti. in 2.
 principali qñ. illius quae fiti. & Lopus allega. 131. vbi dñ hoc procedere de ri-
 gore, sed de æquitate sufficit, fm eum quod maior pars queniāt, argu. l. qñ
 maior, ad municip. pro quo facit quod no. do. Ant. c. cū nobis olim. de elec.
 potes tñ saluare opi. Inn. d. c. i. de maio. & ob. vt procedat, qñ nō esset mo-
 dus, quod illae duae partes, de q. loquitur Inn. d. c. 2. de ope. no. nun. possent
 simul conuenire, vel possumus ēt dicere, quod si vniuersitas laicorum nō
 habet caput, pñas ciuitatis erit eius caput, vbi vero erit vniuersitas clerico-
 rum, ep̄s erit caput. ita voluit Bar. l. nulli, circa princ. post gl. ibi. ff. quod cu-
 iusque vni. no. & ibi ver. sed si aliqui essent absentes, hoc intellige verum si
 non fuerunt citati illi absentes, vt hic ēt vult Bar. sed quid si citati sunt, &
 nolunt venire, dic. qñ sufficit maior pars, sec. Bartol. l. omnes populi, in 2. q.
 prin. de quo dic. vt ibi, & p. Pet. de Anch. d. c. cano. statuta, de cōst. vtrū autē
 absentes sint specialiter citadi, & de quo loco, vide c. pñsentium, de rest.
 in 6. & c. cum in electi. de elec. in 6. & in c. coram. e. tit. in antiq. s. & vide qñ
 no. Bal. l. nulli, quod cuiusque vni. no. & Bartol. l. 3. de decre. ab ordi. faci. &
 gl. in d. ca. pñsentium, dñ qñ regulariter absentes non sunt citandi, nisi in 3.
 casib. ibi no. quos limita, nisi tractaret de aliquo faciendo in pñdiciū ab
 sentium. ista solet intelligi gl. ca. 2. de his, quae fiunt à maiori parte cap. per
 c. j. ver. constitutum, sed d. Ab. dixit ibi, posset dici, qñ gl. d. c. pñtium, intel-
 ligitur in oib. causis arduis, & grauiorib. nā casus excepti p. gl. d. ca. 2. sunt
 fauorabiles, & ideo debent extrēdi ex idēitate rōnis ad oēs casus graues.
 pro hoc tex. cū gl. dilecto, de pñma. vtili, & inutili. & gl. no. de cond. &
 demonst. vbi casus exceptus à regula extenditur ad alios habentes eandē
 rōnē, & idē sentit Inn. c. 2. de ope. no. nun. & do. Ant. c. j. & fi. de maio. & o-
 be. vide Imo. c. cum oēs, de pñt. & adde, quod absentes non sunt citandi, v-
 bi esset pñfixus à lege, vel statuto certus terminus ad aliquid faciendum,
 qui terminus interpellat absentes, Ang. l. sicut, in fi. quod cuiusque vni. no.

c Ale. qñ de citatione p. tubā, vel cāpanā, adde ea, qñ dixi in l. nō pñ. ff. de iu-
 di. & vide qñ gl. notat c. graue. de sen. exc. an autē isti sic citati dicant cōtu-
 maces, vide Bar. l. extrauag. ad reprimendū, ver. citari, & ibi dixi. quot autē
 representatiōes hēat sonus campanae, & tubae, vide Bal. l. j. s. de dedi. li. tol.
 d Ale. adde Bal. l. 2. s. de edē. & ibi dñ, qñ in actib. publicis nō hēat locum pro-
 clamatio. Ale. adde an ppositio scā p. pñsonā inhabilē valeat, & dic. qñ sic. l.
 vniuersis, s. de pñc. imper. offe. Pau. de Cast. l. i. in prin. ad l. Fal. item adde
 quid si proposita est facta super materia prohibitio, vt si statutum dicit, qñ
 tale quid si possit proponi. an reformatio inde facta valeat, dic vt per Bar.
 l. i. de petitio. bo. subla.

e Officialium, & syndicorum. tu dic breuiter distinguendo inter syndicum
 vniuersitatis, & collegij, vt per Bal. l. si ita. ad fi. ff. de ser. reipu. manumit. &
 no. iste in l. actor. ver. videamus primum ff. rem rat. hab.

LEX III.

1 Excusationi, quam quis habet propter maiorem aetatem, renunciare potest,
 secus quando propter minorem.

2 Quis ex causa potest petere, se cancellari de matricula.

3 Priuilegium perditur per pactum contrarium.

1 CVM DECVRIONATVS. † not. qñ excusationi, quā quis
 habet propter aetatem maiorem, renunciare potest, secus si pro-
 pter minorem: quia tunc excusatur propter imbecillitatem con-
 silij, & eorum imbecillitas est in renunciatione. l. doli. s. diuer-
 sum. ff. de noua. & l. si iudex. ff. de mino. & l. si intra. ff. de in in-
 te. rest. min. † no. nouum modum agēdi, peto me cancellari de
 libro decurionum, vel de matricula scholarius, quod posset
 2 peti ex iusta causa, aliās non. † not. qñ per pactum contrarium
 a priuilegio, quis perdit priuilegium, quod no. 4
 a ADD. Ale. istud no. facit contra habentes priuilegium, qñ credatur eorum
 libro, nā si falsum dixerit, illud priuilegium a modo sibi non valet, cui ad-
 de c. cum accessissent, in fi. de const. & in l. 2. s. de iu. do. impe. Limita tñ, nisi
 in tali priuilegio contineatur reseruatō principis, vel superioris, nam tūc
 per contrāfactionem, vel actum sūrium non admittitur, vt est tex. c. cum tē-
 pore, extr. de arb. & vide ad hoc not. per Bar. l. vsum aq. duc. & qñ ibi scri-
 pti. l. i. facit, qñ dicitur, qñ priuilegium admittitur auctoritate concessa ab
 auctenti, auth. statumus, in fi. s. de epi. & cle. vbi iudex laicus denegans face-
 re iustitiam clerico, amittit iurisdictionem, quam habet.

LEX IIII.

a CVM ADOPTIVVM. a filius adoptiuus habet priuilegium
 filij decurionis. h. d.

a ADD. Ang. ista lex est arg. qñ si mihi fuit cōcessum feudū, & filiis p. re-
 scriptū principis, qñ illud trāsīt ad filios adoptiuos. Nā vides hic, qñ priuile-
 giū cōcessum patri, & filio, trāsīt in adoptiuos. tene bene menti. not. ē qñ
 per actū sūrium priuilegio qñ perdit priuilegiū. quasi renūciat priuilegio.
 * Priuilegio. adde Bal. l. 2. & ibi no. C. de iu. do. impe. & Bar. & Ale. l. bñficiū.
 ff. de const. prin. in fi. & Abb. ca. suggestum. de decimis, & Card. in cle. sape.
 s. si tamen, 2. quāstio. de ver. sig. & omnino do. Ale. conf. 197. 2. par.

LEX V.

FILIOS. filii familias possunt esse consiliarij, & pater tenetur
 pro eis, si consenserit. item militās potest esse consiliarius. h. d.

LEX VI.

1 Illiteratus potest esse potestas, & rector ciuitatis.

EXPERTES. illiteratus potest esse decurio. h. d. ista lex facit

1 ad id, qñ no. in l. si. s. de sen. ex breui. reci. sc. qñ † potestas, & re-
 ctor ciuitatis potest esse illiteratus. gl. format contraria, & nō
 soluit. tu solue qñ ibi ad executionem officij requiritur scien-
 tia literarum.

LEX VII.

LICET. vnus frater non tenetur pro alio in officio delinquē-
 te, licet bona non sint diuisa. h. d. facit ad hoc ff. pro soc. l. cum

a duob. aliās l. si fratres. s. idem respondit societatem. a
 a ADD. Ale. qñ adde quod ēt non tenetur frater si esset socius omnium bono-
 rum per tex. in l. cū duob. s. pe. & fi. ff. pro soc. facit l. si societatem vniuerso-
 rum. c. ti. & voluit do. Mar. de Laude, in conf. inc. vt clarius cōstitutionem.

LEX VIII.

1 Infamia an adimat honorem ipso iure remissive.

INFAMIA. qui perdit visum, non perdit officium. secus si in
 famaretur. h. d. † quāro vtrum infamia adimat honorē ipso
 a iure, a gl. tangit hic. Plenius dicemus in l. 2. j. de dig. lib. l. 2. fa-
 cit quod no. per Dy. c. infamis, de reg. iur. lib. 6.

a ADD. Vtrum infamia adimat honorem ipso iure. tu vide Ro. sentiētem qñ
 ipso iure, rationibus positis per eum, conf. 506. int. fuit à me quāsitum.

LEX IX.

a IN ALBO. qui habet filios, a pñfertur non habenti. h. d. no.
 legem, quia casus nouus est. & fiet ista pñlatio in ordine se-
 dendi, scribendi, arengandi. facit j. de cōsuli. l. i. & de albo scri-
 ben. l. i.

a ADD. Ale. no. patrem hēre honorem propter filium, vt hic, & filij ppter pa-
 trem. s. e. l. cum adoptiuum. Ange. an ista lex habeat locum in filiis natura-
 lib. tātum? tex. quod sic, in l. qui filium, de iure deli. & l. ex facto, s. si quis ro-
 gatus, ad Tre. & l. hæredes, e. ti. & l. Iulianus, de ritu nup. & l. generaliter, s.
 cum autē. s. de insti. & subst. sub condi. fac. in sūrium tamen est veritas, in ca-
 su huius legis text. est singularis in l. excusant, s. legiones, ff. de exc. tu. alle-
 gat p. Ro. i. singularib. suis, l. 12. s. in no. 22. & ibi ponit qñ in spuris, itē qñ i
 adoptiuis. hēs casum singularem, quod non habet locum etiam in illis. in
 tit. de excu. tu. in prin. vel in s. j. quem allegat vbi proxi. pro singu. Rom.

LEX X.

SI VLTRA. qui excedit annum septuagesimum, habet excusationem à muneribus personalibus. h. d. Declara istam legem, ut in gl.

LEX XII.

1 Immunitas denotat priuilegium, non pœnam.

2 Infamis electus iudex, non potest se excusare.

a NEC INFAMES. a. † no. quod verbum, immunitas, denotat priuilegium, non pœnam. item per hanc legem dixit † Inno. 2. quod si aliquis infamis eligitur iudex, non potest se excusare, nisi ab alio opponatur. ita notatur per eum, extra de rescr. ca. sciscitatus, in princ. in gl. infamem, in fi. quod an sit verum, dicam j. tit. i. l. 2.

ADDITIO.

a Ale. Exceptio infamiae non potest opponi gerenti officium publicum, adde q. idem ponit Bar. l. militibus, de test. mil. limitat hoc, nisi in his quæ pertinent ad eius officium, si infamaretur propter delictum, cui posset opponi exceptio falsitatis, qua opposita si condemnatur, non potest amplius conficere instrumenta, sec. Doct. in d. s. militibus, de quo per Bal. l. ea, ad l. Iul. repet. per Ang. & alios in l. si quis ex argentariis, s. j. ff. de eden.

LEX XIII.

1 Praeses provinciae, quando possit dare excusationem à munerib. in ppetuum.

1 A MVNERIBVS. † Illud quod dicitur, q. praeses sua sententia non potest dare excusationem in perpetuum, est verum, nisi excusaretur propter morbum, quem constaret esse perpetuum, ut ff. de excu. tut. l. non solum. s. fin. & l. idem Vlpianus. Item hoc excusando, secus si propter delictum. tunc enim perpetuo non permetteret ipsum ad decurionatus officium, ut j. l. proximi. & l. infamia. s. eo. tit.

LEX XIII.

1 Quilibet iudex ordinarius ex causa potest immunitatem à munerib. concedere.

NEMO. nullus iudex potest immunitatem à munerib. concedere, sed solus princeps ex causa. h. d. istam legem intelligo,

1 † quando aliquis vult concedere ex causa non expressa à lege, aliàs potest quilibet iudex ordinarius, ad quem appellatur, ut j. qui æta. & qui nu. liber. per totum.

LEX XV.

1 Tabellionatus officium est vile.

2 Instrumenta confecta ab aduocato tenent, licet tabellionatus officium exercere non deberet.

VNIVERSOS. consiliarij non debent exercere officium tabellionatus. h. d. † ratio, quia officium tabellionatus est vile. a

a Et sic no. contra aduocatos, qui officium tabellionatus exercent. † Puto tamen, quod si fecit instrumenta, valerent, licet non deberet facere. pro hoc extra ne clerici, vel mona. c. i. & c.

b sicut. b. vbi plenius dicitur, q. clerici non debent exercere officium tabellionatus. tamen si exercent, valent instrumenta licet puniantur, quod est notandum, & dic vt ibi, & vide gl. no. in simili, in l. hac consultiissima. s. si quis autem, in ver. de positione. s. de testa.

ADDITIONES.

a Ale. Vide etiam per Bal. l. i. de iust. & iur. & ibi etiam per Bart.

b Ca. sicut. Et ibi vide Panor. ver. extra gl. quæro, iuncto. ver. seq. & Fel. cum l. & A. de reg. iur. Ang. de hoc i. Spe. de instrum. edi. s. restat, ver. quid de liberto, no. quod sita tuta dicentia, quod nullus notarius, nisi sit in matricula descriptus, faciat instrumenta, contingit quod notarius, qui non erat in matricula, fecit instrumentum, an valeat, ex prædictis no. quod sic.

Ale. † an clericus possit esse tabellio, vide Bart. & doc. l. seruus, ff. de test. Et ad no. hic per Bart. vide Bal. l. 2. ad fi. de sen. & interlo. om. iud. instrumentum tamen prius factum deberet authenticari, per no. per Bart. l. nec patronus, s. de ope. lib. & quæ no. in l. si q. ex argentariis, s. i. ff. de eden. & bona gl. in auth. de tabel. in s. i. ver. documentis, & gl. Io. An. ca. vt officium, s. i. verbo, præmissa. de hñti. in 6. De hac materia per Ang. l. prætor. s. is etiam, & in l. si quis ex argentariis, s. i. ff. de eden. Ale. Et sic no. contra aduocatos, licet aduocati, & similes omnino non debeant exercere officium tabellionatus, si tamen exercerent, quod si per ipsos, tenet, & per Bar. l. generali, vbi gl. tangit, j. de tabulariis. item notarius effectus clericus an possit exercere officium tabellionatus, limita tamen c. sicut, hic allegatum, non habere locum in inquisitione, & sic in causa inquisitionis hæresis, quia potest esse tabellio, ut est tex. in c. inquisi. de hæreti. lib. 6. Et adde quod licet non possit officium exercere, potest tamen illa quæ conficit ante clericatum extrahere, sec. Bar. l. i. s. si penes, ff. de tabu. exhiben. sed an valeat statutum, quod clerici, qui non possunt alias exercere officium tabellionatus possint, & instrumentis suis datur talis fides, ac si scripta essent manu publici notarij, dic qd sic, vt Bald. dicit in l. i. s. de sum. trin. vbi alleg. text. in c. dilectus, de fide instr. vbi optimus casus, item adde, quod in fauore ecclesiae suæ potest clericus instrumentum conficere. Exemplum, si scribit testamentum vnius, q. instituit ecclesiam suam hñdem. ita voluerunt Io. And. & Do. Ant. c. cum inter nos, de reg. iur. de quo dicto facit festum. do. Macheflanus in suis not. 86. Et quid in monacho, an omnia prædicta habeant locum in eo? Vide Bar. & ibi dixi in d. s. si penes, & ad pen. dictum vide Ro. in suis sing. in litera, n. in 6. not.

LEX XVI.

1 Ambasiator, quis cogi potest ut sit, & debet portare literas de licentia, &

mandato suæ ciuitatis.

a SI QVIS. a. consiliarij non debent recedere à ciuitate sine licentia, aliàs puniuntur. h. d. † no. quod quis potest cogi suscipere ambasiatam, ut hic no. in gl. & patet in tex. ibi dum dicit, cogitur. secundo nota, q. ambasiatores debent portare lras, per quas appareat, q. de licentia, & mandato suæ ciuitatis vadunt, ut hic colligitur fm vnam lecturā, prout dicit, quod habere literas debet. potest tamen aliter intelligi, sed non curo.

ADDITIO.

a Ale. † hæc lex allegatur, quod actor accusans contumaciam rei, non debet recedere à foro, nisi licentiat, facit gl. in l. si finita. s. Iulia. de dam. infec. & ibi Ang. de Are. & in l. properandum, s. i. s. de iur. & quod habetur in c. i. extra, de do. & contu.

LEX XVIII.

SI AD MAGISTRATVM. si acceptando officium fuerit quis contumax, loco eius alius eligitur, qui interim bona contumacis habebit, & contumax duplicato tempore habet officium exercere. h. d.

LEX XIX.

1 Rescriptum, quo conceditur immunitas, non valet. & quando, nu. 4.

2 Ciuitas, vel consilium, non potest concedere immunitatem. & quando, n. 6.

3 Rescriptum continens immunitatem, quid continere debeat.

VACVATIS. rescripta concedentia immunitatem sunt casu, nec valent, etiam si consensu decurionum, vel curiæ fuerint

a concessa. h. d. a. † nota duo. primo, q. non valet rescriptum,

1 quo conceditur immunitas. † Secundo no. q. ciuitas, vel con-

2 silium non potest ciui concedere immunitatem. ad primum

3 opponitur de excusa. mu. per totum. de vac. mu. l. i. † sol. Lex

b bene potest concedere, ut in contrario, rescriptum tamen non

valet, ut hic. quod intelligo, nisi esset dictum, non obstante ta-

4 li lege, ut l. si. si contra ius vel uti. pub. b. † quæro, quid debet

5 continere rescriptum concessum, non obstante tali lege, ad hoc,

ut habeatur plena immunitas. † Resp. debet dici muneribus

personalibus, & realibus. in dubio enim talia realia intelligun-

c tur remissa, ut l. 3. j. de mune. pa. item debet dicere à munerib.

aliàs ab onerib. non haberet immunitatem, ut l. cui muneris.

ff. de munerib. & honorib. item debet dici ordinariis, aliàs &

extraordinariis in dubio solum crederetur extraordinaria esse

remissa, ut l. his qui. & l. in honorib. s. qui muneris. ff. de va.

& excu. mu. & videtur tangi per gl. dixi de hoc in lege 2. ff. de

iure immunitatis. c. † Venio ad secundum dictum, dicitur

6 hic, q. curia, vel ciuitas non potest concedere immunitatem,

contra. ff. de pac. l. inter debitorem, & l. epistola. s. pactum. di-

c cit gl. fateor quod non potest in præiudicium fisci, sed in præ-

iudicium sui sic, ut in contrariis. Quod intellige, quod possit

concedi hæc immunitas venientib. de nouo ad ciuitatem, sed

ciuib. suis immunitatem concedere non potest, ut dicta l. 2. ff.

de iure immu. vbi plene dixi. Posset etiam suis concedi ex cau-

sa, ut puta quia Doctor, vel medicus, vel similis: aliàs non, ut j.

de decur. l. i.

ADDITIONES.

a Ale. † hæc lex allegatur, quod priuilegia exemptionis debent intelligi sine damno aliorum, cum lege ista concor. l. 2. s. si quis à principe, ff. ne quid in loco pub. & l. omnes. s. de anno. & trib. & l. actores, de exact. trib.

b Alex. † adde Bal. l. omnium, per illum text. de vect. & commi. & rescriptum non potest remittere datia, gabellas, & collectas.

c Ang. † Item debet dici à muneribus, & oneribus: quia licet alias q. habeat immunitatem à muneribus, non tamen habet ab oneribus, l. cui muneris, ff. de muneribus, & honoribus.

Alex. † In hac materia adde text. & ibi Bar. l. i. j. de mul. & in quo loco, & Bal. l. 2. s. sine cen. vel reliquis.

LEX XX.

1 Potestas ciuitatis potest expendere de ære communis in capiendis officialibus communis fugitiuis, quæ expensæ per captiuos reficiuntur.

CIRENENSIVM. iudex ciuitatis facit officiales suos fugiē-

tes ad curiam reuocari, expensis ipsius fugientis. h. d. † No.

argu. ex ista lege, quod potestas ciuitatis potest expendere de

ære communis pro persequendo, & capiendis officialibus com-

munis fugientes, ipsis tamē captis omnes expensæ per ipsos

debent refici, & restitui.

LEX XXI.

CVRIALES omnium. decuriones habent immunitatem ab extraordinariis muneribus. h. d. & dixi in l. i. s. de immu. nemi. conce. dic vt ibi.

LEX XXII.

EOS. qui non sequitur conditionem patris, sequitur conditionem matris. h. d.

LEX XXIII.

- 1 Successor in officio non tenetur pro debito prædecessoris.
- 2 Venientes de nouo in collegium, non tenentur pro debito ante contracto.
- 3 Cives nouiter recepti non tenentur ad collectas, quæ pro debitis veteribus imponuntur.

PROVIDENDVM. Nouiter creatus decurio, non tenetur pro debitis prædecessorum. h.d. In tex. ibi, fufceptorum, i.eorum qui fufceperunt in decurionatus ordinem, fm Dy. Glo. a verò aliter exponit fufceptores, fm expositio. glo. a. ¶ Not. 1 quod fufceffor in officio, nō tenetur pro debito prædecessoris. Hanc quaftionem ponit lac. de Bel. in auth. vt nulli iudi. §. hoc verò iubemus. col. 9. dixi in l. ciuitas. ff. si cer. pe. scdm b expositionem Dyn. b. ¶ Not. quod qui de nouo veniunt in 2 collegium, non tenentur pro debito ante contracto, ¶ quod 3 facit vt cives nouiter recepti non teneantur ad collectas, quæ pro debitis veteribus imponuntur. Ita no. Dyn. ff. ad Municipi. l. incola. & ibi allegat legem.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Bar. in l. j. §. ferendum. ff. de magistra. conue. per illum tex. arguit contra officiales, qui maiorem partem processuum relinquunt fufcefforibus, vt puniantur si non expedierunt illos quos potuerunt.
- b Ale. ¶ Et idem in ciuib. & vide Bar. in l. j. §. si heredem. in ff. ad l. Fal. & in l. incola. ff. ad municipi. vide Bal. in apoft. in l. j. ad fi. quod cuiusque vni. no. vbi ponit aliquas regulares & pulchras quaftiones. & adde Barto. in suo tractatu reprefalium, in 4. q. j. q. prin. prope fin.

LEX XXIII.

- a SI QVIS DECVRIO. Duodecim liberorum numerus excusat a muneribus realibus. h.d.

ADDITIONES.

- a ¶ Duodecim liberorum numerus. Adde, an tale priuilegium durabit mortuis filiis. Alex. plenè in l. sciendum. §. si ff. qui satisf. cog. & in l. si cum dotem. §. si cum maritus. ff. sol. matr. & dominum meum Ph. Decium consi. suo 44. vers. facit.

LEX XXV.

- 1 Existens extra iurisdictionem sui iudicis, ab eo vocari non potest.
- CURIALES VLTRA TERMINOS.** Officialis nō cogitur exire locū, in quo feruire tenetur, nisi ex causa. h.d. Dico tñ q eis posset iniungi, vt custodiam facerent in ciuitate, vel alia per quæ officiū non impediretur, vt dixi §. de immu. ne. con. 1 ccl. l. 1. ¶ Et nota, quod ille, qui est extra iurisdictionem sui iudicis, ab eo vocari non potest.

LEX XXVI.

- 1 Intrans religionem veram, excusatur a muneribus ciuitatis.
- QVIDAM.** Qui prætextu fidei religionis onus ciuitatis euitant, retrahuntur, & qui loco eorum substituuntur, bona sua capient. h.d. ¶ Hoc est verum in religione fidei, sed si intraret religionem veram, tunc excusaretur, vt l. qui sub prætextu. §. de factofan. eccl. An autem possit effici monachus, dic vt in gl. & not. extra, de obl. ad ratiocin. per totum. De hoc vide in d. l. qui sub prætextu. glo. quam ibi not. de his, qui volunt ista munera euitare.

LEX XXVII.

- 1 Priuilegio competentis ratione originis, quando quis renunciare possit.
- PRIVILEGIO.** a Priuilegium, quod quis habet extra ordinem, perditur per prium consensum, & hoc primò. Item inspicitur conditio patris potius q̄ aui. & hoc secundò. Opp. de l. assumptio. ff. ad Municipi. ¶ Solu. Iuri, quod quis habet ex origine, potest renunciare in quantum facit pro se, non autem in præiudicium ciuitatis, vt in contra. Ad secundam partem op. glo. Dic vt in ea. dum dicit, argumen. contra, ff. de sena. l. liberos. Gl. non soluit. tu dic, quod ibi pater nepotis non fuit adstrictus curiali conditione, hic sic, & solue etiam eodem modo, vt præcedens contrarium.

ADDITIONES.

- a Ang. ¶ No. ex fine huius legis, quod qui habet priuilegium ex persona patris, & aui, patris priuilegio remanente ipse perdit priuilegium, nec id consequitur ex persona aui. Quod intellige verum, quando pater perdit antequam filius nasceretur. Sed si post eius natiuitatem perdiderit, tunc ex persona aui, cum fuerit iam adeptus, retinet priuilegiū ex persona aui. l. emancipatum. in fin. ff. de senato.

LEX XXVIII.

- a NVLLVS QUALIBET. a Et prosequere legem istam, vt habes in gl. & dic vt in ea.

ADDITIONES.

- a Ang. ¶ Non valet priuilegiū, quod quis munera nō subeat. h.d. No. tex. ibi, qualibet prærogatiua, quia hic est arg. quod non præscribitur impositio, & solutioni collectarum, cum hic dicit prærogatiua. nam præscriptio dicitur prærogatiua, l. apparet. §. pen. de iti. actio. que priua contra. quod videtur de quod not. in simili per Dyn. in l. si pupil. §. fin. ff. de neg. gest. & vide per Cyn. in l. si noua. veti.

LEX XXX.

- 1 Consilium ciuitatis facit syndicum.
- PROCVRATORES.** a Decuriones debent exercere actiones Reipubl. h.d. ¶ Quæro qualiter intentabunt actiones? Glof. dicit per syndicum constitutum ab omnibus ciuitatis: subaudi, vel à duabus partibus, vt j. eod. l. nominationum. Et per hoc dico, quod de iure speciali spectat ad consilium facere syndicum, ad mouendas actiones, & alia facienda, nec est opus adunantia generali, siue arenga, vt dixi §. eo. l. 2.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Et not. in hac l. vnam gl. sing. secundum Ro. in litera e. no. 133. quod qñ vniuersitas indiget procuratore ad agendū, & illi de vniuersitate sunt in discordia in constituendo procuratorem, quod decuriones ciuitatum possunt agere sine mandato. Adde gl. in l. nulli. quod cuiusque vni. quæ dicit, quod tali casu Potestas habet mandatum à legibus, quod no.

LEX XXXI.

- 1 Quis extrahi potest de domo, vt accipiet officium, etiam si non sit curialis.
- EX OMNIBVS.** Potest quis extrahi de domo, vt accipiat officium, & occultator punitur. h. d. a ¶ Not. quod licet aliàs quis non possit extrahi de domo, vt l. satisque, & l. plerique. ff. de in ius voc. l. nemo. de regul. iur. tamen vt acceptet officium, in quo est electus, potest extrahi, b vt hic. quod nota. Item in maleficiis, vt nota. in dictis legibus. c Quæro, quid si non est origine curialis, an poterit de domo extrahi. Hic gl. dicit forte quod non: puto tamē idem quocunque modo ad publicum vocetur officium, arg. §. eod. l. si ad magistratum. in fi. nec refert vtrum origine, vel quomodo sit aliquis curialis, vt l. quotiescunque, j. eod.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Facit l. munerū. §. defensores. de mune. & hono. & in §. iudicandi. & in §. interim. in auth. de defensi. ciui. & in l. sciendū. §. si. de legationib. electus in ambasciatore cogitur acceptare officiū. facit etiam tex. in l. 2. quod quisque iur. bona gl. in l. liberto. ff. sol. matr. quæ dicit, quod si aliquis eligatur ad tñ palia officia suæ ciuitatis, p Principē est cōpellendus acceptare.
- b ¶ Potest extrahi. Adde quod hoc dictum Bar. alleg. pro sing. Ro. ad hoc, qd dicitur in l. 4. §. prætor ait. ff. de dam. infect. ex quo dicto elicit cautelā ad extrahendum quem de domo pro debito priuato, quem ibi referunt & sequuntur Alex. & dom. eius Tal. May. in l. plerique. ff. de in ius voc. Par. de Puteo in suo tract. syn. in ver. captura. §. caprus illicite. de quo per Fel. in c. si ver. limita etiam extra, de iudi. & dixi post Phil. Franc. c. Romana. nu. 7. in vers. non potest. ca. extra, de foro compe. lib. 6.
- c Ale. ¶ Adde qd vltra hic dicta datur cautela, vt quis extrahi possit de domo etiam pro debito, de qua p Bar. in l. sacrilegi. §. cum eo. ff. ad l. Iul. pec. quem sequitur Per. de Anch. & Imo. l. 2. de iudi. & vide Rom. & Ang. late, & dom. Alex. in l. plerique. ff. de in ius voc. & Are. Insti. de actio. in §. fin.

LEX XXXII.

FABRICENSES. Etiam de collegio Fabricensium curialis extrahitur, & collegium punitur. h. d.

LEX XXXIII.

- 1 Decuriones, & alij in dignitate positi, non torquentur.
 - 2 Consuetudo, quod in dignitate positi torqueantur, non est seruanda.
 - 3 Iudici malefacienti, vel officium suum male administranti, licite resisti potest.
- OMNES IUDICES.** a Primò dicit decuriones non esse cruciandos in corpore. Secundò punit iudices contra facientes. Tertiò ceteros officiales. Secunda ibi, quod si quis. Tertia ibi, & officium. ¶ Not. quod decuriones & alij in dignitate positi non sunt torquendi. ¶ Secundò not. quod consuetudo contraria non est seruanda. b quod est notandum. Facit contra officiales, qui puniunt clericos propter consuetudinem. non enim est seruanda. Tertiò no. ¶ posse resisti iudici malefacienti, vel aliàs officium suum male administranti. facit supra, de iure fisci, l. prohibitum.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Limita hanc l. nō procedere in crimine lēse maiestatis, & pditionis populi. l. fallaciter. §. de abol. & no. B. il. in l. decuriones. §. de quæst. & sequitur Are. in tractatu maleficiorū. i verbo, fama publica, in materia torturæ in 6. q. vbi ponitur casus, in quib. psonæ priuilegiatæ torqueantur. Itē limita, vt §. in margine scripti, qd subiūgo. Adde tñ quod in casibus, in quibus posset torqueri, quod primo est degradandus anteq̄ torqueatur. Text. est singular. in l. si exempta. de malef. & mathem. ibi, p̄sidio dignitatis exuti. quē pro singulari all. Ro. in quodā suo sermone incipiente manifestissimū. ¶ Et adde quod talis & tantæ virtutis est talis degradatio, qd Doctor & miles ac synd. licite ad eandē nunq̄ aspirare possunt. dictū singulare Bal. per illū tex. de lib. & eo. l. b. Et de ista degradatione adde bonū tex. & ibi Bar. in l. 2. §. ignominie. ff. de infam. & Bar. in l. j. de poenis. & Bal. in l. officiales. §. de epis. & cle. & per Bart. in l. qui cum vno. §. exerci. ff. de re mil. p Iac. Bu. Cy. & Bal. in auth. p̄sbyter. §. de epis. & cle. & Are. in practica malefactorum. in ver. caput à spatulis. Item in vers. 2. nota. Non valet cōsuetudo qd miles, vel decurio possit torqueri. Adde qd nec valet statutum dictans, qd quilibet capit, non obstante priuilegio: nam tale statutum non extēditur Bar. super trib. lib. Cod.

ad tales personas, ut vel de Are. post Raph. in l. miles. in prin. ff. de re iudi. Et est ratio, quia privilegium, vel statutum non intelligitur tollere privilegia inserta, & clausa in corpore iuris, nisi aliud exprimat, ut dicit gl. in auth. qua in provincia, ubi de cri. agi opor. in ver. privilegium, post mediam. & ibi Doct. & in corpore unde sumitur, & in §. si igitur ambo. in verbo, ex privilegio, & no. gl. in l. 2. §. le. & in l. heres absens, de iudi. & Bar. in extrau. ad reprimendum. in ver. non ob. Idem adde in eo. ver. quod talis consuetudo excusat a poena, ut est glo. in c. denique, 4. dist. & idem glo. & Doct. in c. cum venerabilis, de consue. & probatur in l. j. in si. de arbi. & in l. erian, de lib. cau. & per Doct. in l. pen. ff. de adul. & Bart. in cons. incip. coniungamus. & Ro. in l. j. §. si quis simpliciter, de ver. obi. gl. sing. in c. quoniam contra, de reg. iur. in 6. & do. Abb. in c. de quarta. super gl. si. de præs. & I. no. in cle. j. de reb. eccle. non alie. Aduerte tamen, quod id quod dicitur mala consuetudine non esse seruanda, hoc verum quando annullat, & prohibet actum fieri, ut hic, & expresse consuetudine in contrarium, secus vero si solum actum prohiberet, & non consuetudine in contrarium, quia consuetudo in contrarium valeret per d. l. de quibus, de leg. Adde tamen do. Abb. in c. cum venerabilis, qui dicit quod talis consuetudo licet excuset a poena temporali, non tamen excusat quantum ad Deum. Idem dicit, si talis consuetudo est contra ius naturale, & contra bonos mores naturales. 2. q. 2. c. homines falsum. Et ad predicta vide Roma. in singularibus, in litera c. in not. quin & est bo. glo. in c. 2. & ibi Doct. de temp. ord. Et mala consuetudo etiam longæva, & longo tempore obseruata, non valet, & seruari non debet, voluit Ang. per illum tex. ut nulli iudi. §. l.

LEX XXXIII.

- 1 Officium procuratoris vilissimum est.
 - 2 Procurator ad iudicia an possit fieri aliquis officialis.
- SI QVIS PROCVRATIONEM.** Consiliarij nō dēt pstitui pcurator, & constituēs, & cōstitutus puniēti. h. d. † Et forte nō faciunt malē Perusini, qui nolunt q aliquis notarius, vel aduocatus habeat officiū prioratus, vel camera, per rationē huius l. † No. quod officium procuratoris est vilissimum. & a ideo nullo modo aduocati volunt esse procuratores. Et adnerte, quia hæc lex videtur loqui in procuratore ad negocia, qui vero ad iudicia facit procuratorē aliquem officialem, dic vt s. ne liceat potētiori, & de his, qui potentio, no. per totum.

ADDITIO.

- a Ale. ¶ Ad hoc facit bonus tex. in l. milites voi rare se. §. locati, qd intellige nisi esset procurator Principis, quia diceretur tunc habere nobile officiū. text. est in l. nemo pfectus, §. de digni. lib. 12. secundum Ludo. ut ibi dixi.

LEX XXXV.

- 1 Habens ius eligendi, illud non perdit si stetit per centum annos, quod non elegit, quia non expediebat.
 - 2 Ecclesia Romana, q habere poterat exercitiū ab aliqua ciuitate, illud ius nō perdit si stetit p centum annos, quod nō exegit, quia necessitas nō euenit.
- IN FILIIS.** Priō dicit vetera iura seruari in filiis decurionū. Secundō officium aduocationis non liberat quem a curia. Tertiō, quod ubi non exigitur obsequium qd non expedit, propterea ius non perditur. Quartō quod filij magistrorum non habēt immunitatem a curia. Secunda ibi, cos. Tertia ibi, q & si. Quarta ibi, ipsos quinetiam Prima pars est clara. Secūdam partē intellige, præterquam in aduocatis fisci, & aliis de quibus dicitur, j. eo. l. si. Tertia partem no. multum. † si. n. habes ius eligendi rem in ecclesia, & per centū annos nō elegisti, q non expediebat, nō perdis ius tuum, vt tibi, & si necessitas nō exegerit. † Item no. ad hoc, si aliqua ciuitas debet facere exercitum, qn facit ipse Princeps, vt ecclesia Romana, & per centum annos, steterit ista ciuitas, quod non fecerit, quia necessitas nō exegerit, quod Princeps, vel ecclesia Romana, b qui debent recipere, nō perdent ius suū, vt hac l. quam not. b

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Vide gl. quæ idē tenet in c. vt primil. §. illud, super ver. semel in anno, de priu. & Bart. in l. cum scimus, ante medium, §. de agi. & cens. & Bal. & Ang. in l. hæc aut iura, in prin. de serui. rust. præs. & ibi Flo. & vide de usufr. Bal. in l. arboribus, §. nā & si agri. & in l. item ff. quemad. ser. amic. & in c. si vasallus, si de feu. sue. cōtro. & Pet. de Anch. in c. si. de cōsue. in 6. Bar. quæ sequitur Ro. in rub. de arb. in 21. q. in ver. & si ciuitas. & vide Ang. in l. centesimis, in prin. ff. de verb. obl. & Bal. in l. data, §. q accu. nō poss. & Ang. in l. male agitur, §. de præscrip. 30. ann. vide Bart. q. videtur sentire cōtrarium eius, qd hic dicit in l. ysum aquæ, §. de aqua d. l. i. & hic adde quod per Ang. in cōf. 193. ubi dixit vñ de represaliis, q si represalia fuerint indictæ a Lanuenfibuscōtra Flor. & elapsi fuerint centū anni, in quib nō fuerunt executi, qd pp hoc nō est pscriptū ipsis. Vide et in materia B. in l. si cur. de præscrip. 30. ann. & quod p do. Abb. & Imo. in c. ad audiendū, de pferi. b Ale. ¶ Adde ad hoc tex. in l. hæc autē iura, cum l. §. q. ff. de ser. vrb. prædio. & quæ no. Bar. & Ang. in l. 2. ad si. de præscrip. 30. ann. & Bart. in l. cum scimus, ff. de agr. & cens. Faciunt no. per Bar. in l. qui luminibus ff. de ser. vrb. præd. & ad Bal. in l. imperium.

LEX XXXVI.

- 1 Rescriptum Principis specialiter concessum, quod quis sequatur conditionem matris non valet secus si generaliter. (genie matris non valet.
 - 2 Statutum vel cōsuetudo, quod quis officietur nobilis, vel ignobilis ex pro-
- EXEMPLO.** Tria dicta clara habet hæc lex. Ex secūda parte no. q rescriptū Principis specialiter concessum, qd quis sequat

conditionē matris, nō valet, secus si generaliter. h. d. vt s. cod. 2 l. eos. & ff. ad Muni. l. j. † Ex vltima parte no. q non valet puetudo, nec p consequēs statutum, q quis cēscatur nobilis, vel ignobilis ex progenie materna. Reprobatur. n. consuetudo, quæ contrarium induceret, quod no. & perpetuō tene mē.

LEX XXXVII.

1 Origō & sententia equiparantur.

QVOTIESCVNQVE. Per rescriptū non potest quis a curia liberari. h. d. † Not. quod origo, & sententia equiparatur, vt hic, & sicut in isto casu sententia faceret ius, vt ff. de statu a hominum. l. ingenuum. a

ADDITIO.

- a Ang. ¶ In tex. ibi latū. No. q sententia lata in iudicio de ciuitate alicui, vel et de pupillaritate eius, facit ius quo ad oēs. Et ita semel pful-tū fuit de facto, licet notetur p hanc legē, p Doct. aliter dicā, j. eo. l. si ille.

LEX XXXVIII.

- a **NE QVIS.** a Poena non debet concedi, quæ habeat honorē annexum, nisi ei, qui a curia fugit. h. d. Vide j. de mu. & hon. l. j. & qui ata. vel profe. l. j.

ADDITIO.

- a Aug. ¶ No. ex isto tex. quod si honor datur iunio, licet honor in se sit honor, tamen respectu personæ cui datur, dicitur esse poena. Item no. quod hoc verbum, censura, quæ vtuntur prælati, ponitur pro interdicto. Ale. ¶ Per istū tex. limito illā gl. singulare positā in auth. cōstitutio, quæ de digni. §. generaliter. q voluit, quod licet quis liberetur a patria potestate p dignitatē, remanet nihilominus liberatus a potestate patris. illud est ve-iū, nisi sit depositus a dignitate sui culpa, vel p delictū, q tunc nō debet gaudere privilegio dignitatis. Pro quo facit, q reatus omne honorē excludit. l. j. ubi sena. vel cla. & privilegiū videtur amittere, qui concessa sibi abutitur potestate. m. q. j. c. privilegiū, vide Ro. in litera p. notabili vltimo.

LEX XL.

QVILIBET. Decuriones, & alij officiales in officio eorum delinquentes, plumbatorum ictibus feriantur. hoc dicit. Aliquando imponitur alia poena, vt s. de exac. trib. l. 2.

LEX XLI.

- 1 Immunitas non tribuit excusationem ab actu, qui breuiter expeditur.
- 1 **DECVRIO.** Duo dicta habet clara. No. ex secūda parte, † q immunitas nō tribuit excusationē ab actu, q breuiter expedit.

LEX XLII.

MILITARIBVS. Militates & alij magistratus, nihil habent cōmune cum curialibus, & si eos offendunt, puniuntur. h. d.

LEX XLIII.

- 1 Laicus, qui commisit delictum, non cuitat poenam iudicis secularis, licet postea efficiatur clericus, & ei debet restitui puniendus.

OMNES QVI CVRIALI. Illi, q sunt curiales ex origine, nullo modo possunt hñe immunitatē etiam a rescripto. h. d.

- 1 † No. arg. quod si committit quis maleficium, & postea efficiatur clericus, quod non euadit poenam iudicis secularis, & ei debet restitui puniendus. Nam mutata cōditione personæ, non per hoc mutatur qualitas poenæ, nec ius dicētis facit de-terius. Facit l. si. ff. de remil. de quo per Dyn. in l. idem Vlpia-nus. §. j. de excu. tuto. per Cyn. in auth. causa, quæ fit cum mo-nacho. §. de epis. & cler. vide quod dixi ff. de poen. l. j.

LEX XLIIII.

- 1 Mulier non potest habere dignitatem cum administratione.

- a **NVLLVS SOLIVS.** a No. bonam rationem, quare in hono-ribus & dignitatib. quis sequitur patrem, & non matrē, quia non potest habere a matre, quod mater sua non habet. † Sed conuā, quia mulier mater potest esse in dignitate, vt de dig. l. j. & l. foemina. ff. de sena. Solu. Dico, quod l. mater potest habere dignitatem sine administratione, sed hic requiritur quod habeatur dignitas cum administratione, quæ in muliere non cadit, vt hic, & l. foemina. ff. de reg. iur.

ADDITIO.

- a Ale. ¶ Dignitas causatur a patre, nō a matre, & iō alibi dicebat Bal. in l. si. §. de ser. fug. q filius non est nobilis, q quis mater sit nobilis, quia cū nobilitas sit quæda dignitas a patrib. deriuata, q denominat a potētiori causa, & certū est q potētior est forma q materia, cū forma sit agēs, & materia patiens, & oē agens sit nobilior patiente, f. n. cū, igitur &c. De quo vide p Doct. in c. 2. de cōuer. inf. & alibi tñ dicitur, q Iesus Christus denomina-tus est a matrē, q a dictus est de stirpe David, vt in c. nouit. de iud. ad hoc tex. i. c. Romana. de test. Sed potes dicere, qd non pōt negari, qn natus ex nob li maliere dicatur nobilis, & participet aliquid de nobilitate, cū om-ne compositum participet de materia & forma, 35. q. 4. c. si. & Spe. in ti. de feu. §. qm ver. Et ita dicit Bal. in l. si. de ser. fug. Vide gl. not. in c. dicat ali-quis. 2. q. 3. quæ ponit tres casus, in quibus filius sequitur patrē, & vñ in quo sequitur matrē, vt ibi, & adde bonum tex. & ibi Bal. in l. liberos. ff. de senat. Vltra illos casus adde alium, in quo filius denominatur a matre quem ibi ponit glo. in c. 2. de cōuer. inf. & alium casum ponit Bald. in l. qui contra. §. de incest. nupt. Cui adde gl. in c. si. de claud. despon.

LEX XLV.

- 1 Consiliarij debēt vocari sono cāpanæ, & tubæ, et sufficit duas partes adesse.
- 2 Maior pars consiliariorum sufficit, quod consentiat in electionibus.
- 3 Vox electi connumeratur inter eligentes.

- NOMINATIONVM.** † Sufficit duas partes cōsiliariorum adesse. h. d. qđ no. requiritur tñ, qđ oēs vocentur sono tube, vñ cāpane, vt dixi s. eo. l. 2. Pro hoc facit hic tex. qui dicit, qđ adesse non possunt. † No. qđ sufficit, qđ maior pars præsentiū cōsentiat. De quo dixi in l. nulli. ff. qđ cuiusq; vniuersi. & no. etiam in l. aliud. s. refertur. ff. de reg. iur. l. qđ maior. ff. ad Muni. & no. per Dyn. in c. qđ oēs tāgit. de reg. iur. lib. 6. ¶ Quæro, an vox electi connumeretur inter eligentes. Et videtur qđ sic, & in l. vlt. ff. de offi. præto. & s. de testi. l. nimis, sed videtur cōtrā per l. j. & per totum, ff. quod cuiusque vniuers. no. & ibi plenē.

ADDITIO.

- a Ang. ¶ In tex. Ibi debilitat, no. qđ ille actus dicitur debilitat, qui non fit vt fieri dēt. Item not. ad statutū dictāus, qđ si aliquis debilitauerit alicui membrū, puniatur tali poena, qđ tunc dicatur membrū debilitatū, qñ officiū membri primēuū nō est, sed cessauit. Pro hoc vide tex. in l. non solum, ff. de rei vendi. ibi. debilitatum hominem facit, quod no. de vaca. mu. l. 2. s. corporis debilitas. Ex quibus legib. etiam, quod membrum dicatur debilitatum non solum vbi membrum remanet inualidum, vel aridum ex toto, sed etiam si virtus membri est debilitata.

Ale. ¶ Et hoc ibi expresse voluit glo. in fi. & no. gl. in auth. hoc ius. in verbo, maiore s. de sacros. eccl. & do. Ant. in c. i. auth. de syndico, & Bar. in l. 3. de decretis ab ord. fac. & Spec. in tit. de syndico, s. i. circa prin. in vers. itē qđ non est à duab. de quo facit Lapus allegationem 13r. & vide gl. in c. bonæ, el. 2. in ver. temere, & ibi do. Anto. de postu. præl. qđ intellige verum, qđ sufficit maior pars præsentiū, nisi presentes vellent statuere aliquid in præ iudicium absentium, quia tunc requiritur præsencia omnium absentium, & eorum consensus, vt in c. cū omnis, in gl. de constit. Ita concludunt Io. And. & Ant. de Bur. & do. Abb. post antiquos, in c. i. de his, quæ fiunt à maiori parte cap. licet ibi Imol. multis verbis vtatur saltem tacita ex mente eorum, quæ no. Inn. in c. vestra, de locato. Ad prædicta vide dicta do. Inn. in c. i. s. si vero, de clerico xgro. in 6. & do. Ant. in c. licet euitanda, de elec. & in c. cum inter vniuersos, eod. tit. per scribentes in d. c. i. de his, quæ fiunt à maiori parte cap. & do. Ant. in c. humilis, de maio. & obed. & do. Abb. in in c. 2. circa fin. de oper. no. nunciat.

LEX XLVI.

AD SVBEVND A. Diuites & non pauperes sunt eligendi ad officia ciuitatis: ne pauperes forte non possent adimplere officium. h. d.

ADDITIO.

- a Ang. ¶ Not. quod nominari & eligi debet ille, quæ potuit, & meruit. Tene menti, quia valere ad multa. Quæro, an inter facultates viri computentur bona dotalia vxoris. Dic vt no. in l. Lucius. s. idem respondit. ad municip. sed glo. est hic de hoc.

LEX XLVII.

CVRIALES qui honorariā. Ad euentiā huius legis præmitte, qđ no. in l. Alexadrinis. j. eo. & h. d. Officiales licet efficiantur comites, debent obedire suo iudici. h. d. Alio modo potest intelligi comitatiua dignitas, vt in gl. prima verior.

LEX XLVIII.

- 1 Filius consiliarij potest succedere in locum patris mortui.
2 Filius tenetur ratione malæ gestionis patris factæ in officio.

- 1 **IN SVCCESIONE.** Hæc lex est clara. no. † qđ filius consiliarij succedere potest in loco patris mortui in officio, arguēdo de decurionib. ad consiliarios, vt no. s. in rub. † No. filium teneri ratione malæ gestionis patris factæ in officio.

LEX XLIX.

- 1 Iudæus an possit esse decurio.
2 Iudæus non potest doctorari.
3 Doctoratus est dignitas.

- 1 **OMNES** qui quolibet. † Innuit hæc lex, qđ Iudæus possit esse decurio. sed s. quia decurionatus est dignitas. s. e. l. ne qs, sed Iudæus repellitur à dignitate, vt s. de iud. l. si ergo & c. Dico qđ in quantum decurionatus habet de onere, bene competit Iudæis: sed in quantum habet honorem, dico qđ non cadit in Iudæos, sicut dixi in infami. l. infamia. s. eo. & l. j. de inf. & l. relegatorum, circa fin. ff. de inter. & rele. † Et ideo dixi anno præterito duobus Iudæis, qui erant sufficientes scholares in medicina, quod nullatenus recipiebant doctoratum, quia † doctoratus est dignitas. b

ADDITIONES.

- a ¶ Doctoratū. Ad qđ adde Fel. in c. i. de iud. & qđ ibi dixi in apost. adde vltra alleg. per do. coapostillatorem meum in loco, ad quem remittit istū in proq. Cnu. 2. & qđ ibi remissive tetigi in apost. ad ipsum in ver. doctorari.
b Ale. ¶ Adde c. cū sit, de iudi. & c. nulla. 54. dist. qđ procedit etiam in Iudæo effecto Christiano, qui saltem in spiritalibus non potest habere dignitatem, tex. 18. q. 4. cōsti. secundum Ro. in litera, l. no. 33. vbi omnino vide in eadem, in fi. Idem tenet Bart. in l. generaliter, in fi. ff. eo. tit. & Pet. de Anch. in c. i. de magistr. in cle. & cum non possit de iure doctorari in i. constit. Codicis, & ibi scripti in vers. quæro circa hoc, an doctoratus.

LEX L.

OMNES OMNINO. Consiliarij non possunt extra suam prouinciam officium acceptare. h. d. De quo videbitis in l. dūm virum. j. eod.

LEX LI.

- 1 Tempus vnius anni dicitur breue tempus.

QVAMVIS. Bona eius, qđ quacūq; fraude curiā euitat, si p annū cōtumax fuerit, applicabunt curiæ. h. d. Hæc lex declarat in l. si magistratū. s. fi. s. eod. vbi dī qđ bona auferunt cōtumaci. hic declarat qualiter fit cōtumax in modo, vt in prin. legis, & i tpe, vt in fin. legis. Hoc pmissio casus in terminis est clarus. In textu ibi, in suspēso, i. remoto. In textu ibi, repererūt, i. ad actū fugiendi munera reliquerūt p eum modū, qđ sequitur in litera. In textu ibi, peregrinos expectarent cōmeatus, quasi dicar, ita de facto faciebat cūdo extra fines suæ puincie, sicuti si eis verē fuisset interdictus ingressus pprie ciuitatis, vel puincie, & hoc innuit ibi dū dixit, vel qualibet fraude. Opp. qđ bona nō debentur curiæ, sed his, qđ loco cōtumacis substituuntur, vt l. si magistratū. s. eo. Sol. Hęc determinat illā. Nā si cōtumax est per annum, applicabitur curiæ sine spe restitutionis. Facit hæc lex s. nobiles, qui non possunt ingredi palatium, nisi ex cā maleficij. & ipsi faciūt qđ accusentur de aliquo crimine, vt possint ingredi palatiū, & facit ad hoc l. j. in fi. ff. qđ in fraud. cred. Item facit s. tutorē, qui, vt euitet administrationem, facit se accusari de suspecto, & facit interdicti administratione, & sic talis fraus ei non proficit. Facit s. si tutor, vel cura. fal. all. l. j. Item no. † quod tempus vnius anni, dicitur breue tempus.

LEX LII.

QVIS TAM. Vbi alij sunt idonei, & sufficientes, non coguntur alij continuare officium. h. d.

LEX LIII.

- 1 Priores ciuitatis non possunt aliquod officium acceptare extra ciuitatem sine licentia ciuitatis.

a **DVVM VIRVM.** a † No. quod priores, seu antiani ciuitatis nō possunt aliquod officiū acceptare extra ciuitatē. Idem in quolibet cōsiliario, vt l. oēs. s. e. nec dēat decedere, vel ire sine licentia superioris, vt l. si quis decurio. s. eo. tene menti.

ADDITIO.

- a Alex. ¶ Lud. in literal. no. 49. dicit, quod index exercens iurisdictionem extra territorium, puniatur poena arbitraria. Alibi dicit text. in c. ex parte, de verb. signif. quod fit iniuria iudici territorij.

LEX LIIII.

- 1 Vbi nō habetur copia iudicis, quis pōt debitorē capere ppria autoritate.
2 Represalia possunt concedi contra ciuitatem denegantem iustitiam, si superior adiri non potest.
3 Quis potest aliquem capere, si capit, debet illum iudici presentare.
4 Captus pro represaliis non potest in domo capientis retineri.
5 Causa quando est publica, quilibet admittitur ad capiendū sicut ad agendū.
6 Quilibet potest capere homicidas, & alios malefactores fugientes.
7 Arbitratores non dicuntur causam infra tres menses terminare ex forma statuti, si absolunt partem ab obseruatione iudicij.
8 Casus, in quo instantia finitur tribus mensibus.
9 Casus, in quibus quis potest sibi propria autoritate ius dicere.

GENERALI. Vbi non habetur copia iudicis, pōt ppria auctoritate capi curialis, & ad curiā ducitur, & eius quaestio debet intra tres menses terminari, aliās iudices puniantur. h. d.

- 1 † Not. quod vbi non habetur copia iudicis, pōt quis obligatū capere propria autoritate, facit l. nullus, & ibi no. s. de Iudæis, & l. ait prætor. s. si debitorē. ff. de his, quæ in fraud. cred. a & facit l. si alius. s. bellissime. ff. qđ vi aut clā. a ¶ Quod facit ad multa, maxime ad represalias cōcedendas, vt possint cōcedi s. ciuitatem, quæ denegat facere iustitiam, si non potest haberi recursus ad superiorem. ¶ Deinde not. quod licet quis posset aliquem capere, non tamen dēt eum retinere, sed iudici presentare. b Simile not. in l. j. s. vbi quis decur. vel cohor. Insti. de act. s. j. & in feu. de pace iu. fir. s. j. & dixi in d. l. ait prætor. s. si debitorem. Facit † qđ si aliquis sit captus pro represaliis, quod ille qui capit eum, non pōt in domo propria retinere, vt dixi in trac. quem feci de repres. ¶ Itē no. qđ qñ est cā publica, sicut quilibet admittitur ad agendum, ita quilibet admittitur ad capiendum. Ita dicit text. quod quicūq; pōt mittere manum in Episcopū. c ¶ Et sic facit, quod homicidas, & malefactores, & similes fugientes quilibet potest capere. ¶ Item

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Facit tex. gl. & Bar. in l. si alius. s. bellissime. j. qđ vi, aut clam. & vide cōno, quæ habes in l. miles. s. qui indicati. ff. de reg. iur. per d. Anto. de Prat. Alex. ¶ Istud intelligo verū, quādo debitor suspectus est de fuga, vt voluit Ro. & domi. meus in l. 2. de iurisd. om. iud. & Bar. in d. s. si debitorē, & Ang. in l. nemo carcerē, de exac. trib. lac. & Bal. & Sal. in l. cōsentaneū, quomodo, & quādo iud. vide aliqd p Ace. in s. fi. de act. in ver. prædicta sunt verū.
b ¶ Præsentare. Adde Bal. in ad. ad Specu. in titu. de renun. ver. pen. & quæ per Fel. habentur in c. 2. de homi. & quod ibi dixi in apostil. vbi nonnulla ad hanc materiam.
c Alex. ¶ Vide Bar. in l. sacrilegi. s. cum eo. ad l. Iul. & in l. capite quinto. ff. de adult. & in l. qui vas. s. qui furem. ff. de fur. Bar. super trib. lib. Cod.

- 7 ¶ Itē no. hic casum ad q. Statutū dicit, qđ arbitratores dēnt terminare causas intra tres mēses, ipsi absoluūt partes ab instantia iudicij, an videant terminare causam. Tex. hic facit qđ non, sed dēnt p̄demnare, vel absoluere, vt hic expresse dicit. Nā p̄ absolutionē ab obseruatione iudicij cā nō terminatur, licet instantia p̄mat. ¶ Itē no. hic casum, vbi instantia finitur trib. mensib. sed r̄r triēnio, vt l. p̄perādū. s. de iudic. in princ.
- 9 ¶ Postremō no. casum, in quo licet sine iudice, p̄pria auctoritate in aliū sibi ius dicere. Scđus casus & tertius est s. qñ lic. sine iudi. se vñ. l. j. & ij. Quartus est de reg. iur. l. creditor. Quin tus est de neg. gest. l. debitor. Sextus est ff. de adm. tu. l. quoties. s. sicut. Septimus mirabilis est, qā inducitur in odium illius a quo inducitur, & in fauorem illius, p̄ quem inducitur. ff. de pet. her. qđ si possessor. Octauus est ff. de his que in frau. cred. l. ait p̄tor. s. si debitorem. Nonus est de peric. & cōmo. rei vend. l. j. s. licet. Decimus, qñ maritus ei, quem habebat suspectum de vxore sua, denunciavit, ne de cātero deberet habere collo quium cum ea, potest eum impune occidere, & in eum sua auctoritate ius dicere, vt in authen. vt li. ma. & auia. s. fin. Et sic not. istos casus contra regulam l. nullus. s. de iudiciis.

LEX LV.

SI QVIS. Si decurio dedit se militig, retrahetur, nec iuuabitur p̄scriptio. h. d. a

ADDITIO.

- 2 Ang. ¶ In gletiam 40. annis, nisi sit p̄scriptio annorum 30. j. de cohor. in prin. & in l. si cohortalis & l. omnes. s. de p̄scr. 30. ann. & hoc no. ad statu ra dicentia, q in instrumentis conseruationum & decimarum, nulla currat p̄scriptio, intelligitur nisi p̄scriptio quadraginta ann. vt hac glo. & in l. ea. alle. pro hoc tex. in l. cum satis, in prin. j. de agri. & censu. & ibi dixi. Alex. ¶ Per istum tex. dicit hic Ang. q̄ stante statuto, q in instrumento conseruationis nulla currat p̄scriptio, curret tamen p̄scriptio 40. ann. Facit l. vniuersitas. s. ne rei do. vel temp. & idem voluit Ang. in l. j. de concul. & in d. j. vniuersas, alleg. gl. in auct. quas actiones, s. de sacros. eccles. quod facit contra not. per Bar. in l. cum satis, de agri. & censu. & que ibi dixi in l. ius emph. j. de fund. patri. in fi.

LEX LVI.

- 1 Doctor, qui legerit per viginti annos, efficitur comes.
- 2 Assumptio specialis nominis, non facit generale nomen amittere.
- ALEXANDRINIS. Ista lex est localis. Primo dicit q decuriones Alexandrini, et si sint aduocati nō possunt aduocare extra p̄pria ciuitatē, cū ibi debeant subire munera. ¶ Scđo dicit q qñ aliqs subit oīa munera ciuitatis, ita q sit antiquor decurio, & sic fuit decurio, p̄ biēniū, incipit habere dignitatē cōtinuā, & sic efficitur Comes, remanet tñ decurio. h. d. ¶ No. q licet Doctor, q legerit p̄ viginti annos efficitur Comes, vt l. j. de p̄fess. q in vrbe Constantino. si tñ ante erat popularis, & sic per formā statuti ciuitatis suā poterat admitti ad honores & officia, vt popularis, etiā modo admitti poterit, arg. huius legis. ¶ Vltimō no. q assumptio specialis nominis nō facit generale nomen amittere, facit ff. de pact. l. iuris gentium. s. quod fere. tene menti perpetuō, quia valet ad multa.

ADDITIO.

- 2 Ale. ¶ Comes. Adde Are. in l. si fundū s. si. de leg. j. Adde Bar. in j. cōst. Cod.

LEX LVII.

- 1 Statutum factum a prioribus ciuitatis, quod potestas non possit procedere per inquisitionem contra officiales per eos deputatos ad faciendū monstram militum potestatis, valet.

- 1 QVINQVE summates. Hæc lex & sequēs sunt locales. ¶ Facit ad qñē, Priores hēnt arbitriū super bono statu ciuitatis, modo elegerūt quosdā suos officiales q haberēt videre mōstras equorū, & militū Potestas, & Capitanei, & fecerūt statutū q p̄ eosdē nō posset Potestas, & Capitaneus p̄cedere p̄ inquisitionē: q̄ro, an tale statutum valeat? Facit hæc lex q sic, cū hoc pertineat ad bonum statum ciuitatis, quod not.

LEX LIX.

- 1 Superior tenetur confirmare electionem factam ab inferiorib. nisi electus esset indignus. (tenetur iudex, & quomodo hoc procedat ibi.)
- 2 Partes possunt adire iudicē vt confirmet contractū ab eis factū, & facere
- 2 SI QVOS. ¶ Legit duob. mod. Scđm primū. h. d. ¶ Superior tenet cōfirmare electionē factā ab inferiorib. Hoc intellige, nisi ille electus esset indignus, de quo superior, ad quē spectat p̄firmatio, pōt inquirere, vt extra, de ele. c. 3. Ad qđ facit s. de defen. ciui. l. defensores, & in authen. de defen. ciui. s. interim.
- 2 ¶ Scđm secūdā lect. h. d. Partes possunt petere a iudice, vt cōfirmet p̄ctus ab eis factus, licet eorum p̄sensus sufficiat, & ad hoc faciendū iudex tenetur. h. d. Et no. hunc casum, qui nō reperitur alibi, nec vnq̄ vidi nisi modo. Ex qua lect. no. q partes possunt petere a iudice p̄firmari p̄ctum, de quo plenē p̄ Inn. extra, de p̄firmatio. vtil. vel inu. c. de p̄firmationib. & ibi v̄r nere, q in p̄ctib. iuris gentium hoc non sit necesse. In aliis aut p̄ctib. ciuib. sic. Mihi aut v̄r, q in omib. casib. in qbus dubi-

ta, an quis possit p̄ctū petere infringi, qđ pōt pars petere cōfirmari, sicut dicimus in snia. q quis pōt petere p̄firmari, vt d. c. de p̄firmationib. de confir. vtil. vel inutil. Dixi plenē in l. si expressum. ff. de app. Pro hoc est casus hic, & in l. Iulianus. s. si quis colludere. ff. de act. emp. Pro hoc optimē facit c. si. extra, de transac. vbi petitur transactio & similes p̄ctus confirmari: hoc autem suggerit æquitas. Quid enim si timeo ne altera pars propter aliquam causam petat contractum rescindi, vt propter deceptionem, & similia, quare non licet mihi petere confirmari. Certē non video quare non liceat. Hæc autem requirerent altiore indaginē, tene menti quæ dicta sunt.

ADDITIO.

- 2 Alex. ¶ Et sic videtur velle Bar. quod vbi interuenit decretum in transactio illa non possit rescindi. Sed an hoc casu locū habeat l. 2. s. de rescin. vend. Bar. ibi in ver. quæro vtrū hæc lex, etiam tenet quantum ad rei valōrē non habet locum illa lex, sed quantum est estimatiōe illius dubij euentus litis. Et hoc idē firmat Bal. in l. ordō. de excep. rei iud. sed contra Bart. do. Flo. in d. l. 2. alle. tex. l. q si deferēte. ff. de dolo, & l. si quis superstitē. eo. tit. & hoc etiam contra Bar. tenet Ion. in c. cum causam, de empr. & vend. quod imō d. l. 2. habeat locum in transactioe quantum ad rei valōrē, imō nullo modo habet locum secundum Bal. in d. l. ordō, qui indistincte cōtra Bar. tenet do. Flo. per dicta iura, adde Bar. in l. si quis cum aliter, de verbo. obl. vide do. Ale. de Imo. in suo conf. 64. vbi concludit d. l. secundam nō habere locum in contractu transactiois, & ibi multos, & infinitos Doct. alleg. in ea. in ver. quid enim. De hoc tamen Bal. in c. de controuer. inuestit. & in l. nam ita diuus, de adopt. gl. & Ang. in l. de pupillo, s. qui operas, de operis noui nunciat.

LEX LX.

- 1 Seruire per substitutum quando quis possit.

NVLLVS qui nexu. Nō pōt q̄s seruire per substitutū, nisi ad hoc hēat priuilegium. vel sit illustris. h. d. ¶ No. q non potest quis seruire per substitutum de quo no. per gl. in l. quisquis, la j. s. de epis. & cle. & ff. de verb. obl. l. continuus. s. si ab eo. facit l. inter artifices. ff. de solu. & quod ibi dixi.

ADDITIONES.

- 2 ¶ Substitutū. Sed quid de Doctore, an possit per substitutum legere inuitis illis, quibus operas suas locauit, vide Fel. in c. de sum. trini. Item quid vbi sit electa industria personæ, an quis possit per alium expedire, vide p̄ eum in c. vno delegatorū, de offic. deleg. Tu vide de hoc plenē per Anto. Cor. sing. suis in ver. substitutus, incip. volens seruire per substitutum.
- 2 Ang. ¶ In tex. ibi, periculo. No. quod vbi quis potest seruire per substitutū, semper debet substinere periculo suarum facultatū. Adde quod no. j. eo. l. neminem, & ff. de adm. tut. l. decreto.
- Ale. ¶ Bal. hic dicit per hūc tex. quod executor alicuius vltimæ voluntatis relictus in testamento non potest executionem alteri committere, nisi esset persona illustris, puta Episcopus, vel Cardinalis, secundum eum, facit quod scripsi in l. pen. de priu. agen. in rebus. Alex.

LEX LXI.

- 1 Ciuitas Perusina non subest Imperio, nec Ecclesie.

- 2 NEQVE. ¶ Ad euidētiā scias q filij nati ante dignitatem nō excusant a curia, arg. l. si. j. e. Fallit hic in Dorotheo, & Ireneo, vt hic est casus. & h. d. lex, q dicit q filij, q nō sequuntur patris p̄ditionē, sequuntur matris p̄ditionē, non hēt locū in filiis, in quib. hoc speciali priuilegio p̄ceditur. h. d. Facit hæc lex q ciuitas Perusina non subest Ecclesie nec Imperio. ¶ Et si dicas, quicquid non subest Imperio, est sub ecclesia. p̄cedo, nisi ciuitas aliqua, nō subest Ecclesie ex priuilegio p̄cesso: sed ciuitas Perusina est huiusmodi, nā Imperator donauit eam Ecclesie seu permutauit cum ea, & ex priuilegio ecclesia liberauit eā.

ADDITIO.

- 2 Ang. ¶ No. in isto prin. q in fauorem certæ personæ pōt fieri lex specialis, & singularis, ita q non habeat locum in aliis. Concordat j. eo. l. Doctrij, & etiam in odiū videtur quod possit fieri ad vtilitatem Reipublicæ, l. v̄ditor. s. si constat. ff. de cōia p̄dijō. & ibi plenē per Cyn. in addi. suis, nisi talis lex esset contra contractum celebratum per Rempublicam cū priuato: quia tunc cum Reipublica sit obligata priuato, non potest ipsamet suam obligationem dissoluere per suam legem, vt l. quod semel. ff. de decret. ab ord. fa. & ibi per Doct. Ang.

LEX LXII.

- 2 SI ILLE. ¶ Duo dicit, qui est obligatus curiæ rōne originis, eam declinare non pōt, & si curia non molestauerit patrem, filium molestare non poterit. h. d. Not. quod si pater alicuius habitauerit in aliqua villa, & ipse non fuerit vocatus ad munera, quod filij eius inquietari non possunt. h. d.

ADDITIO.

- 2 Alex. ¶ Dicit Ang. in l. 2. s. de iis, qui latrones, quod ex isto tex. & d. l. 2. sunt assumpta illa verba, quæ ponuntur in sententiis malefactorum, dum dicitur, sub examina domini Potestatis iudicis malefactorum, de quibus per eundem Ang. in s. omnes vero malefactorum, in auth. de litigiosis, vbi dicit, q per talia verba dicitur iudex malefactorum etiam consensisse sententiæ, in tantum quod si quid mali acciderit, ipse etiā tenetur in syndicatu, de quo per Aret. latē in sua p̄ctica malefactorum in verbo, de cōsensu omnium, & in ver. sub examine domini.

LEX LXIII.

DOCTITII. Primò concedit priuilegium Doctitio. secundo dicit quod illustris dignitas liberat quem à curia.

LEX LXIIII.

- 1** *Seruens per substitutum hoc facit periculo suarum fortunarum.*
NEMINEM. Primò ponit certas dignitates, quæ non liberat à curia. Secundò indulget priuilegium vt possit quis seruire per substitutum. Tertiò dicit quod non habet locum in his, qui habent dignitatem ante Imperatorem conditorem præsentis legis. Quartò ponit quasdam dignitates, quæ omnino liberant à curia. Secunda ibi, ne tamen. Tertia ibi, eos vero.
1 *Quarta ibi, hos autem.* ¶ No. in ver. nec tamen. quod eo casu, quo quis potest seruire per substitutum, hoc debet facere periculo fortunarum suarum. facit ff. de admi. tuto. l. decreto. Not. quod hæc lex determinatur per sequentem.

LEX LXV.

- 1** *Lex facta in priuilegium alicuius statim incipit habere effectum.*
a **DIVAE.** a Primò repetit verba præcedentis constitutionis ad literam. Scdò eam determinat. Secunda ibi, is enim. ¶ No. ex isto fin. quod licet regulariter constitutio noua non summat effectum, nisi post duos menses, vt in auth. vt nouæ constitutiones. tamen si lex est lata in priuilegium alicuius, statim incipit habere effectum. hoc dixi, in l. j. s. de summa Trinitate & fide catholica. in l. omnes populi. ff. de iust. & iure, in quæst. quam feci, à quo tempore ligent statuta.

ADDITIO.

- a** **Ale.** ¶ *Diuz.* Per istum tex. Bar. in l. omnes populi, in q. s. principali infert, qd si statutum dar præmiu capienti bannitum, capiens habebit præmiu, etiã si ignoret de statuto, quia vbi statutum confert comodum, statim operatur effectum suum, & prodest etiam ignorant, vt hic. quod intelligit veru, si ille qui capiebat, sciebat esse eū bannitum, alias nō videtur sua opera capus, arg. l. si is qui. s. quod si seru. ff. de acq. rer. dom. sed dñum tenuit Bar. quod præmiu quæzatur solu scienti. l. si de constit. prin. & l. qui absenti. in prin. ff. de acq. poss. cuius solutione vide Matthe. in repe. oēs populi. in ver. io. dicit hoc Bar. vide Bar. & quæ ibi scripsi in l. j. s. de delarorib. Item per istum text. dicebat Abb. vt refert Ro. in l. si quis in graui. s. de his. ff. ad Syll. quod statutum pure imponens poenam offendenti decurionem, vel antianum, habet locum in antiano de proximo remoto. Facit l. si ff. eod. ti. l. frustra. s. de sent. pas. sed Ro. in d. s. de iis determinat contrarium, cuius opi. videtur sequi Are. in maleficiis, in verbo, Caium Sempronium.

LEX LXVI.

- 1** *Casus repertus ad aliquid faciendum ultra certos modos addi inuentos, non videtur de illis.*

CVRIALIBVS. Primò ponit intentionē cōditoris præsentis legis. Secundò ponit suum statutū connumerando duodecim dignitates, q̄ liberant à curia. Tertiò remouet oēs alios modos, per quos contingebat liberatio. Secunda ibi, si quis.
1 Tertia ibi, ex quo autem. ¶ No. quod quodocunque sunt certi modi ad aliquid agendum, vel tollendum, casus ultra dictos modos repertus non videtur de illis, vt hic, argum. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. l. patre furioso. dic vt ibi dixi.
 ¶ Si seruus, aut libertus ad decurionatum aspiraue. Rub.

LEX PRIMA.

SI LIBERTVS. Libertus quando habet ius annulorum aureorum, nec est restitutus natalibus, cum poena remoueatur à curia. h. d. Dicit gl. quod hæc l. hodie corrigitur, cum per solam manumissionem consequatur ius annulorum aureorū, per auth. sed hodie. s. de iure aureor. annulor. quæ sumitur in auth. vt liberti de cætero. in prin.

LEX II.

- 1** *Tabellionatus officium non est dignitas, nisi tabellionatus curie Principis.*
2 *Dispensare super defectus persone electi, quando quis præsumatur.*
3 *Iudex quando possit se excusare allegando infamiam.*
4 *Fama publica dat iustam causam credendi.*

PRÆSES. Si seruus scienter patit se ad dignitatē vocari, remouebitur, & punitur: si aut ignoranter, reuocabitur tātum. h. d. Oppo. Primò s. qui mil. non poss. l. pe. & si. Solu. hæc l. determinat per illam si fuit sciēs intra 30. dies. Oppo. j. de tab. l. generali. Sol. prædicta loquit qñ nō ad dignitatem vocatur, sed qñ ad munus, seu ad officiū. Ita dicit gl. & sic tene quod
a officiū tabellionatus non est dignitas. a tene menti. Idē not. in d. l. pen. & si. qd est verū, arg. s. tit. j. l. vniuersos. nisi esset tabellio curie Principis, arg. s. ti. j. l. neq; Dorotheū, & s. de mād.
b pr. l. j. b. ¶ Opponit q ex dignitate efficiat liber. l. Barbarius. ff. de offi. præto. Solu. ibi loquit in ppo Romano, qui potuisset facere si sciuiisset: hic verò erat electus ab ordine decurionū
2 qui non pōt facere eum liberū. ¶ Ex quo no. quod qñ defectus est in persona electa, talis super quo eligēs poterat dispēfare, præsumitur dispensare, si scit, vt l. quidā cōsulebant. ff. de rei. iur. no. s. de nup. l. imperialis. vel si est verisimile, quod dispēfator sciret, vt l. Barba. præall. Si autem dispensare non poterat, vitiatur electio, vt hic. ¶ Et per hæc l. pōt reprobari opi.

Inno. quæ dicit qd iudex non pōt se excusare allegando infamiam, nisi opponatur ab alio, per l. nec infames. s. tit. j. & hoc no. in cap. sciscitatus extra, de rescr. Vnde vidēs, quod iste punitur, si patiat se eligi indignū. debet enim manifestare cōditionē suam. Tex. est vnā cum gl. ff. de remil. l. qui cum vno. s. 2. & 3. Nec ob. l. nec infames. quia dico quod infamia nō est immunitas: nō enim potest dicere, debeo esse immunis, quia sum infamis, sed debeo dicere, non possum esse index, quia sum infamis. & hoc est verum, si eius infamia est cognita per aliū, quia fuit condemnatus, aliās nō debet suam turpitudinem manifestare, vt l. eleganter. s. j. ff. de pig. act. & l. qui inrasse. s. si pater. ff. de iureiur. & ibi dixi. ¶ Item no. q iusta causa credēdi est fama publica, quod facit ad multa, & maximē si accusator non probat maleficium, reus verò probat se nō cōmisisse maleficium, & publica fama erat, q ille commiserat maleficiū, qd excusatur à calumnia & falsitate. quod est verū, nisi tempore accusationis esset publica fama in dñum, nam tunc sequens fama tollit effectum primæ, vt l. 2. s. j. ff. quis ord. in bo. pos. & facit l. fin. ff. de hæc. insti. Et hoc vult dicere tex. hic dum dicit, habetur, & c. intelligitur tūc cum fuit electus. facit s. de test. l. j. & no. gl. hic in fi. hæc omnia tene menti.

a **ADDIT.** Alex. Lofeus. ¶ Non est dignitas. Adde Bart. in suo consil. incip. ser. Ioan. de Castro Durati, & in consil. 174.

b **Ale.** ¶ Prin. l. i. Vide aliquid per Bar. de tabular. l. si. & per Bar. in leandem, ad l. iul. repe. Adde quod dicitur officium, non dignitas, vt est tex. in c. si cut. ne clerici. vel mona. & in c. vt officium. in s. ad conscribendas. de hæc. l. i. 6. Sed fallit in casu hic per Bar. posito, & ideo dicit Ang. no. in consil. 32. qd statutum requirens promotum ad officiū debere soluere gabellam, cōprehendit etiam tabellionem, & ideo tenebitur soluere gabellam, quod non procederet tamen in tabellione Principis, per no. per Bart. hic. Et adde, qd officiū notarius est ars, l. medicos, j. de profes. & med. vbi scientia legalis est magisterium. dixi post Bar. in l. 3. ad l. iul. repe. In ea. l. in ver. ex quo not. adde Bar. & Ang. in l. quidam consulebant de re iudi. si dispēfans eum promouit: Secus si aliū actum faceret, quod non videtur in habilem dispensare, secundum Imol. ibi, per cle. si de sent. excom. Adde Ang. in l. libertus aduersarij. ff. de in ius voc. per illum tex. vide Imo. in d. l. quidam. adde Bal. in l. imperialis, s. similes, s. de nup. per illum tex. vbi dixi, si Papa promouet spurium in Episcopum ex certa scientia, videtur eum legitimare, per tex. in d. l. quidā. & in l. Barbarius. in ea. l. in ver. & per hanc l. adde quod dicendo se infamem, non excusatur, imo in l. quidam consulebant. s. alleg. in ea. ver. item not. & ideo solent dicere testes esse famam de testificatis per eos. de quo in d. l. si mater. ne de stat. def. & in c. illud. & ibi no. de præsum. & l. de minore. in fi. de quæst.

c **Ale.** ¶ Hic. De hoc dic. vt per Ian. in c. veniens. de fil. præsb. & per Bar. in l. quidā cōsulebant. ff. de re iud. Facit quod not. gl. & Doct. in l. si contra ius, vel vti. pub. & vide quæ no. gl. & Io. And. in c. 2. de schis. & in c. de gra. & qual. in 6. & quod no. in c. nihil. de elect. & quod no. gl. in c. statum. de rescrip. in 6. & tex. in litem Vlpianus. ff. de excu. tū. & Pet. de Anch. in cle. i. de præb. & glo. in c. statutum. in prin. in ver. canonici. & glo. in ver. literarum. de rescrip. l. b. 6. per Ang. & Imo. d. l. quidam consulebant. Alex. Adde quod si sciuiisset: ipsum seruū, verisimile est, quod ei libertatem donasset, ex quo vocauit eum ad dignitatem.

¶ De prædiis decurionum sine decreto non alienandis. Rub.

LEX PRIMA.

- 1** *In Italia consiliarij, & decuriones vendunt res suas libere.*
2 *Decretum quando petitur interponi, debent causæ sigillatim exprimi, & solemniter probari, & nu. 3.*
4 *Decretum iudicis interpositum in contractu venditionis, quod tollat remedium l. 2. de rescr. ven. item tollit exceptionem doli vel metus.*
5 *Occulte dicitur fieri, quod fit sine decreto, quando decretum est necessarium.*
6 *Emptor ex contractu nullo non lucratur.*

SI QVIS. Decuriones nō possunt vendere bona immobilia sine decreto, aliās nō valet venditio, & emptor perdit pretiū, & restituit rem cum fructibus. h. d. Ante omnia sciendum est, quod istas leges vsus non approbanit. ¶ In Italia enim decuriones & consiliarij vendunt res suas libere, prout eis placet.
2 Dicit tñ gl. no. qd qñ petitur interponi decretū, debet causæ sigillatim exprimi, vt hic, & l. magis puto. s. non passim. ff. de reb. eor. a. ¶ Item no. q dictæ causæ debent solemniter probari, aliās non tenet decretum, vt l. j. s. hæc verba. ff. ne vis fiat ei. & l. cum vero. s. subuentum, de fideicom. lib. b. ¶ Item not.
4 quod decretū operatur, ne quis possit cōqueri de deceptioe ultra dimidiam iustū pretij, vt hic in text. no. ibi, vt nec immoderatus vēdit, nec emptor cuius sit cōditionis inueniatur iniustus, & ad hæc eff. necessaria confirmatio iudicis, vt habuistis in l. si quis spontaneos. s. tit. 2. l. re operat decretū, vt qs

non

ADDITIONES.

- a** **Ale.** ¶ Borum. Vide de hoc Bal. in c. i. qui seu. dar. poss. & quod no. in l. quicunque. s. si. de publi.
b **Alex.** ¶ Lib. istam l. l. Bal. in l. si in octauo contrario. s. de edic. diui. quod pretor iudiciali iur. er. debet cōtinere causam, aliās nō valet. vide ibi per eum & quæ lib. not. in l. nou. solum. s. inorte. ff. de oper. no. munc. Bar. super trib. lib. Cod.

- a n̄ possit de dolo, vel metu cōqueri, vt hic. Itē si fiat ī p̄sentia
b cōsanguineorū, vel amicorū. b. l. trāfactionē. s. de transac. & l.
c non est verisimile. ff. qd̄ met. cau. c. † Itē no. quod occultē dī
s fieri, qn̄ aliquid sit sine decreto, qn̄ decretū est necessariū, vt
d habuistis s. de his, qui expu. ratio. l. 2. & ibi dixi. d. † Item no. q
6 vbi contractus est nullus, emptor non lucratur fructus, vt ha
buisstis s. de fide instru. & iur. h. a. f. f. l. i. in fi. & qd̄ ibi dixi.

ADDITIONES.

- a † Cōqueri. Adde Bal. in l. i. ubi hemus. C. ad Treb. & Pau. de Cast. in cōf. 77. &
And. Barb. in suo cōf. incip. primo die, & c. qd̄ est post cōf. Alex. 52. 4. part.
b † Vel amicorū. Adde an decretū iudicis, de quo hic, suppleat consensum
cōsanguinei, vel amicorū p̄ statutū requiritū qn̄ nolunt cōsentire, vide Bal.
in rub. s. de cōtrah. emp. q. 24. Et qd̄ si p̄ statutū requireretur p̄sentis & de
cretū iudicis, no. idē l. si furiosi. s. d. nup. & Ant. Cor. sig. suis, ver. p̄sentis.
c Ale. † Cau. Videtur in contrarium l. si quidē. de p̄d. min. vide ibi Bar. nisi
dicas, qd̄ ibi erat minor, & sic illud decretū nō cōfirmabat contractū, sed
certe etiā hic ad validitatē cōtractus requiritur autoritas iudicis, & vi
de do. M. in l. pacta nouissima. s. de pact. & vide Bar. & Bal. in l. j. s. de p̄cr.
30. ann. An autē hoc sit verū si nō admittatur probatio in cōtrarium. Io. de
Imol. & Mod. in l. si quis cū aliter. de verb. obl. tenent qd̄ admittatur iuxta
materiā, l. siue possidetis. de proba. quod tñ latius prosequere in d. l. si q
cū aliter. de verb. obl. Adde Spe. in tit. de empt. & vend. s. nunc dicendum
restat. ver. & b̄ f. c. ias. vbi dicit qd̄ semper p̄sumitur pro decreto iudicis qd̄
oīa requisita interuenerint, quod voluit etiā Bal. in l. cū ij. s. p̄tor. ff. de
trāf. & l. quæcunq; s. de bo. q. libe. & in l. si de p̄d. min. Facit ad hoc l. ab
ea parte. de prob. & c. in p̄sentia. extra eo. Bal. in l. cū te. de pba. & l. j. s.
quod obseruari, de iur. cal. in ver. quæro. de ista q. vide in cōf. do. Ale. nu. 3.
in ver. no. pulchrā limitationē. ad l. 2. s. de rescin. vend. Sed hanc pōt ad
duci tex. in l. si quidē. s. de p̄d. mi. vbi minor restituit aduersus cōtractū
suū cū decreto. Sed forte pōt īderi fm̄ quod dicit glo. in l. ait p̄tor. s.
quod tñ. ff. de minor. videlicet qd̄ tex. d. l. si quidē. loquitur in v̄ditione ne
cessaria, puta ex cā rei iudicatæ, ideo nimirū si facilius restituitur minor.
Secus autē in v̄ditione voluntaria, in qua si iudicis autoritas interuenit,
nō restituit. cogita de ratiōe diuersitatis, adde in eo, qd̄ dicit hic Bar. Bal.
in l. transa. s. de transa. & cū opi. Bar. hic trāsit do. Abb. in c. dilecti. ad fi. de
empt. & ven. sed Bal. tenet h̄ Bar. in l. 2. s. de rescin. vend. in lect. & repe. &
Imo. & Ro. in l. si quis cū aliter, & do. Abb. c. non iam. de empt. & ven. te
nent etiā h̄ Bar. quia licet decretū excludat p̄sumptionē deceptionis, non
tñ excludit probationē in cōtrariū, sicut in minore v̄dēte cū decreto, tñ
audī in restitutiōe, in l. si p̄diti. & l. magis puro. s. p̄e. de reb. eor. Ad idē
fm̄ do. Abb. in c. i. de reb. eccl. nō alie. in 6. cū opi. Bal. trāsit etiam Ang. hic.
d Ale. † Dixi. Quid dicatur occultum, vide per Bal. in l. ea quidem. de accu.
& ibi dixi. Et ad Bart. adde eundem in l. f. c. ias. s. de his, qui ex pu. ratio. &
tenet glo. in c. f. in ver. clandestinæ. de cland. desp. per Ang. in l. in tacitis.
in princ. de leg. i. per Bart. in l. non intelligitur. in s. tacita. de iure fisci. per
Bar. in l. pupillus. s. fin. de auth. tuto.
Ang. † Hoc verum de extantibus, vt hic. An autē teneatur de consumptis,
dic vt l. si fundum. s. de rei vendi.

LEX II.

- NEC VENDITIO. Venditio rerum, & liberatio debitorū
ad curiam pertinentium non debet fieri sine decreto curiæ, &
quicquid redigitur, debet reuolui ad curiam. & eodem mo
do debent fieri locationes. Scire debes quod lex præcedens,
& sequens loquuntur de venditione rerum curialium, hæc
lex loquitur de venditione rerum ipsius curiæ, hoc est totius
a collegij. Hoc præmissio casus est clarus. Gl. j. a facit multas re
missiones, quam not. s. qualiter vendantur res curiæ, & res
ecclesiæ, & similibus locorum.
a ADD. Ang. † Gl. j. No. ex ista gl. oēs, in quib. est necesse decretū interponi.
cū eorū res venduntur. Itē adde alū, s. minorē, cuius res sine decreto nō
alienantur. s. de p̄d. min. per totū, nisi in casib. qn̄ decreto opus non est.
In eadē ibi, sed Pla. no. istā opi. Pla. quod licet curatori ciuitatis possit sol
ui, & solutionē recipiendo liberet debitorē, tñ tunc est necesse quod de
cretum iudicis interueniat, per hanc l. De quo p̄ Doct. in l. ciuitas. ff. si cer.
per. Et per hoc dico quod procurator cōstitutus ad exigendum, non pōt
confitendo liberare debitorē domini, nisi forte decretum iudicis interue
niat. Ideo semp̄ sis cau. vt decretū facias interponi. Et licet in p̄iudiciū
fisci, vel domini talis cōfessio nihil operetur in p̄iudiciū contentis, s.
de conueni. ff. de l. 2. & l. 3. & ibi dixi, s. de fide instru. & iure ha. f. f. & s. ne
fiscem quam ven. euincat. l. j. facit quod no. ff. de pub. l. si. s. si quis p̄fessus.

LEX III.

- 1 Verbum, venditio, in casu huius l. strictē accipitur, & est speciale.
2 Precium proprie adaptatur ad contractum venditionis.
3 Causa cognitionem requirentia delegari non possunt.
4 Instrumenta, quæ celebrantur per consiliū ciuitatis, debent dicere, cōvocato
consilio ad sonum campanæ, in quo fuerunt omnes, vel maior pars.
5 Sententia iudicis requiritur in confirmatione venditionis.
6 Confirmare est decretum interponere.

- CVRIALES. Decuriones nō possunt vendere sine decreto,
alios autē p̄ctus non prohibentur celebrare, & decretum non
a potest interponi sine consensu maioris partis decurionum. a
1 † No. qd̄ verbū venditionis, hic accipitur strictē, qd̄ est spe
cialissimū, vt dicit gl. aliās secus, vt l. statu liberi. ff. de statulib.
2 No. qd̄ verb. pretiū, proprie ad p̄ctū emp. referē. p̄ in l. 2. s. j. ff.
de p̄h. emp. & qd̄ no. in l. j. s. pen. ff. de superfl. quod tñ exami
na, vt dixi plenē in q. quā disputaui, q̄ incipit, publicanus qui

- dam, & c. b. Dic ergo qd̄ decuriones, quorū requirebatur con
sensus, vel p̄ctes, cuius requirebatur decretū, volebāt ab em
ptore aliqd̄ solui nomine eius, vel rōne p̄sonæ, vel causæ, vel
ad ludū theatralē, sicut dicimus qd̄ dñō soluitur aliquid qn̄
cōsentit emphyteutæ, vt l. si. s. de iure emphy. qd̄ hic Impera
tor probat. † Quæro, quid vult dicere tex. cū dicit, nec ex ta
bella decretū recitari, dicit gl. j. p̄ delegatū, qd̄ causæ, q̄ cogni
tionē desiderāt, nō possunt delegari, vt l. nec quicq; s. vbi de
cretū. ff. de off. procons. sed recorder me aliter inuenisse hūc
tex. positū in quibusdā scriptis antiqis, s. qd̄ olim cōsueverunt
vocari decuriones ad sonū tabellæ, sicut facit ecclesia die Ve
neris sancti. Dicit ergo Imperator qd̄ nō sufficit decuriones
esse vocatos ad sonū tabellæ, nisi saltē duæ partes sint p̄sen
4 tes. † Vnde facit qd̄ nō sufficit in instrumētis, si dicatur cōuo
catis & ordinatis decurionib. ad sonū cāpanæ, & c. Sed requi
ritur qd̄ dicatur, in quo fuerūt oēs, vel maior pars, vt s. ti. pxi.
l. nominationū. An autē nomina consiliariorū debent scribi,
c dixi in l. j. ff. de albo scriben. & ibi vide qd̄ dixi. c. Item not. qd̄ ex
hac l. datur mā inueniendi fraudes, vt possint decuriones in
fraudē donare, vel pmutare. de qua fraude si cōstaret nō va
leret actus. all. arg. l. sed lul. s. mutui. ff. ad Mace. sed quia actus
huius alienationis constare nō poterat, & curiales nimis de
pauperabātur, facta est hodie vna cōstitutio, per quā omnes
actus huiusmodi alienatiōis sunt prohibiti fieri sine decreto,
vt in auth. de nat. libe. cu. depu. s. codē. col. 4. quā constitutio
nem quidā libri non habēt, & gl. de ea nō facit mentionem.
vnde ponā hic vnā auth. quā ibi trado per hæc verba quæ se
quuntur. Hodie venditiones simplices, & omnē actum aliena
tionū immobilium cōingentē vult noua cōstitutio decreto
5 subiacere, exceptis donatiōib. p̄p̄ nuptias. † Itē no. in fi. l. ad
confirmandū venditionē præferri sententiā iudicis, quod fa
cit ad id quod dixi in l. si quos spontaneos. s. tit. 2. facit etiam
quod in decreto ponantur hæc verba, Dictus iudex dictam
sententiam confirmauit, & suam autoritatem interposuit.

- 6 † Cōfirmare enim est decretū interponere, vt hic in fi. quod
tene m̄eti, & dictā auth. quilibet vestrum ponat in libro suo.
a ADDIT. † Decurionum. Vide per Bar. in l. 2. s. de vlu. pro emp. & quod no.
I no. in l. filius fam. in s. diu. ff. de leg. i.
b † Quidā, & c. Adde ad hoc tex. iuxta fi. ff. de contrahen. emp. & adde quod
vbi est pretiū, ibi intelligitur esse v̄ditio, vt voluit gl. hic in ver. intelligi,
& no. Bal. in l. si culpa. ff. de rei vend. vide Bar. in cons. inci. in Christi nomi
ne amen. super primo puncto dico gabellæ. Adde tñ qd̄ aliqui emptio, q̄ ha
bet pretium ponitur pro locatiōe, & hoc qn̄ emo aliquid annuatim, vel
ad certū t̄ps, fm̄ Bar. in l. eodem. s. qui maximos. ff. de pub. & ibi scripsi. Itē
adde not. Bal. in l. q. se patris. s. vnde li. qd̄ vbi Princeps recipit p̄tium pro
fendo, & in rescripto dicit, indulgemus tale feudum, p̄sumitur venditio,
adeo qd̄ nō pōt amplius vasallus feudo priuari. Cui adde in materia tex.
& ibi gl. in l. si quis ante. ff. de acquir. pos. vbi verū pretiū nēdum refertur
ad venditionem, sed etiā ad locatiōē. Adde l. apud Celsum. s. sed cum. de
doli excep. & in l. dorem. ff. de iur. dot. & ibi dixi Bal. nō stante statuto qd̄
de pretio cuiuslibet rei deducto in p̄ctu soluat gabellā, qd̄ statutu p̄di
ctū restringit ad p̄ctum venditionis. Quod tñ intellige, vt ibi habes p̄ eū,
& quod in dubio, vbi sit mentio de pretio, p̄sumitur emptio & v̄ditio,
tenet Bal. l. Gallus. s. & qd̄ si tñ. ff. de lib. & posth. vbi alle. gl. i. l. illicitas,
de off. p̄r. nisi esset pretij quātitas parua, qd̄ paruitas pretij facit p̄sumi
donatiōē fm̄ eum, per l. i. s. i. in gl. de superficiebus, vel nisi omnino expri
meretur alia expressio tituli, vt in cessione actionis pro aliquo pretio fm̄
Ioā. And. in add. Spe. in ti. de cessio. act. in add. q̄ incipit rigorosum, de quo
per Bal. omnino in l. pro diuersis, in l. Caius. de inter. actio. vbi dicit quod
nisi probetur certum pretium, non est probata venditio, quod no. † Quæ
ro circa secundam partem, quid vult dicere tex. quod ille, qui cōparauit,
non debet dispendium habere ratione personæ, vel causæ, vel theatralis
liberalitatis. Dicit glo. quod emptores talium p̄diorum aliquid conue
nerant dare ad ludum theatri. Hoc non placet, quia si conueniret dare ad
ludum, licite deberent dare, vt l. legatum. ff. de vflu. leg.
c Ale. † Dixi. Quæ p̄tes p̄uocatorū requirūt ī collegio, vel vniuersitatis cōuo
cata, adde l. nulli. & ibi gl. & Bal. ff. q. cuiusq; vni. & de hoc vide in l. i. s. de
albo scri. & Spe. ri. de Syndi. i. p̄i. idē tener. Dicit tñ Ang. ibi qd̄ stat̄ nota
rio dicēti iterfuisse duas partes, alle. Io. An. & ibi p̄ eū in l. si. de ve. re. ciui.

- † Quando, & quibus quarta pars debetur ex bonis decurio
num, & de modo distributionis eorum. Rub.
† De prima parte rubricæ tractatur in l. i. & 2. de secunda
parte rubricæ tractatur in l. si. & aliquid in l. 2.

LEX PRIMA.

- 1 Ius optimum optimum dicitur habere, qui habet actionem.
Ius bonum, qui habet exceptionem.
Ius melius, qui habet exceptionem, & iudicis officium.
SI DECVRIONVM. Si extraneus succedit alicui decurioni,
i. dēt curia h̄re quarrā. h. d. † No. d̄ significatiōe huius verbi, iure
optimo. Tñ. n. d̄ qd̄ h̄re ius optimū cū p̄ eo p̄sequēdo h̄re
actionē. bonū autē ius d̄ h̄re cū qd̄ p̄ se exceptiōe tueri, vt l. q̄
uis. s. d̄ vflu. Melius autē ius d̄ h̄re, q̄ exceptionē, & iudicis offi
ciū h̄re, vt l. bonæ fidei. s. de vflu. & hoc no. ad q. de illo qui ali
quam

a quam rē in alium transtulit, & promisit a facere bonum ius, melius, vel optimum, ad qd teneatur, rñsio patet ex p̄dictis.

A D D I T I O.

a Ale. ¶ Promisit. Nā si promittit bonū cedere ius, liberatur transferēdo tale ius, ex quo competat exceptio. Si vero promittat melius, liberat transferendo ius, ex quo teneatur iudicis officio. Si vero p̄mittit cedere optimū, non liberatur, nisi cedat actionē efficacē. Ita voluit gl. sing. hic, & Bart. de quo etiam hic & Bar. de quo etiam hic per Ang. Adde tamen gl. huic similem in l. j. s. de vsuris, & qd no. in l. si fideiusor. §. in verbo, possit s. de pig.

L E X I L.

- 1 Verbum particula, intelligitur de quarta. Partis appellatione venit dimidia. Pars adiecta parti facit partem partis.
- 2 Diuisio non est fienda de qualibet re, ne patrimonium corrumpatur.
- 3 Filius non potest pro sua legitima possessionem rerum hereditariarū propria autoritate acquirere. & num. 4.
- 5 Hæres in casu huius legis facit diuisionem, aliā diuisio fit iudicis officio.
- 6 Electio in diuisione in casu huius legis dirimitur sorte, aliā inter priuatos index assignare potest cui vult.
- 7 Ratio quare expediat a communione recedere.
- 8 Actio ad exhibendum quod nō datur pro immobilibus, quia de se patent.
- 9 Ille cuius interest, potest petere ab eo, qui diuidit pondera, vel hereditatē, qualiter aestimet partes.

10 Mobilia non debent patefieri in diuitibus.

11 Tutor non debet dare copiam inuentarij, quando ab eo petitur, maxime mobiliū, & quando.

12 In iuramento hæredis creditur de mobilibus, & rebus minutis hereditatis.

13 In diuisione mobiliū partes debent esse presentes.

- MEMINIMVS. Curiales dēnt habere quartā extraneo succedēte curiali, nō tñ d̄ singulis reb. sed facta oīum diuisione, put hęc lex exprimit. h. d. vsq; ad §. ad filiorū. ¶ Not. primō, qd dicit particulā, i. quartā rei, vt dicit gl. j. Idē in l. si qs in suo. §. de inoff. testa. vbi appellat minuscūlā, qd p̄cedit ea rōne, qd a appellatione partis intelligitur de dimidia. a vt l. nomē filiarū. §. portiois. ff. de verb. sig. sed particula, & similia diminuūt medietatē partis, vt hic. Pro hoc facit qd pars adiecta parti facit partē partis, vt l. §. si plures. ff. de dā. infec. & ibi dixi. Prædicta vera, nisi rōne adiuncti aliud appareat. ¶ Scdō not. qd non dēt fieri diuisio cuiuslibet rei, ne p̄rimonium corrumpatur. ff. de le. j. l. nō ampli. §. si cū l. seq. facit qd no. s. ad l. Fal. l. 2.
- 3 ¶ Itē no. qd ille, qui dēt habere quartā, nō pōt p̄pria autoritate possessionē ingredi, vt hic, cū dicit, curiā non posse sua autoritate occupare. Sed p̄ hoc opp. de eo qd no. s. in l. non dubiū, de legib. vbi licet hæredi vniuersali totū occupare pro propria autoritate nemine possidēte, vt l. cū h̄des, in prin. ff. de acq. poss. facit no. in l. si s. de edi. di. Adr. tol. ergo eadē rōne ei cui cōpetit pars bonorū, vt l. itē veniunt. §. air senatus, de pet. h̄er. & l. j. si pars h̄er. pe. Sol. Illud est verū, qñ alicui est debita certa portio rei simpliciter & indeterminatē, secus si non simpliciter, & determinatē, vt hic. Nō. n. dēt curia habere partem cuiuslibet rei, sed hæres dēt facere diuisionē. ¶ Itē est in electione hæredis vtrū velit noīa apud se retinere, data alia parte curiæ, an velit ea cōmuniter exigi, vt in verbo, exigēdi. Ad idē qd d̄ de legatario, qui nō pōt licitē occupare legatū imminente Falcidia, vt s. quo. lega. l. j. & ff. eo. per torū. ¶ Ex his puto qd filius pro sua legitima nō soluta, nō possit possessionē sua autoritate occupare, quia nō debetur sibi simpliciter, & indeterminatē in qualibet re, cū debeat sibi ære alieno deducto, nescitur quātū sit: iō dico qd si ingrediatur, nullius partis possessio ei q̄ritur, qd sua legitima incerta est rōe loci, qd p̄ indiuisō, vt l. Mænius. §. duob. ff. de leg. 2. ¶ Itē rōne quod tæ, quia nescitur vtrū quarta, tertia, vel millesima pars p̄dæ ei debeat p̄p incertitudinē æris alieni, vt in l. in fideic. ff. de vsur. & l. j. h̄æc verba. ff. si cui plus quā pl. Fal. ergo possessio non q̄ritur. l. 3. §. incertā, & l. locus. ff. de acq. pos. b. ¶ Not.
- 5 etiā qd h̄s dēt diuidere, hoc puto speciale, aliā totū hoc expedit officio iudicis, si partes non cōcordant, vt d. l. non amplius. §. fin. cum l. seq. de legatis j. & Instit. de offic. iud. §. si familiarie. ¶ Itē no. qd cuius sit electio dirimitur sorte, hoc pōt test dici speciale hic, in aliis aut diuisionibus. iter priuatos index pōt assignare qd partē vult cui vult, vt d. §. si familiarie, nō tñ dēt dare electionē minori, nisi in casu s. de his qui se deferūt. l. j. de met. l. 2. cuius tñ sit electio pōt in sorte ponere. ar. l. si.
- d in prin. s. cōmu. de leg. d. ¶ No. rōnem quare expediat a communione recedere, quia nāle viriū est, vt in tex. ista tñ ratio nō vrget, quia ex hoc minor posset puocare ad diuisionē, sed non pōt, vt l. si pupillorū, in prin. ff. de reb. eor. nisi habeat sociū vltra cōmunē modū rixosum, vt s. de sac. san. eccl. l. iube-
- 8 mus, in prin. ibi, prædia diuidunt, & c. & ibi per Cy. ¶ No. etiam in ver. sed vbi, qd res immobiles p̄ se patēt, & p̄ eis non pōt agi ad exhibendū, dicit gl. ex hoc sequit qd leges loquētes de

oblatione, & p̄signatione nō hēnt locū in reb. immobilib. vt s. de don. ante nup. auth. dos data, & de vsu. l. acceptam. & qd ibi no. gl. j. & ff. sol. ma. l. mora. & ibi gl. ¶ Item no. qd ab eo qd facit partē alicuius poderis seu h̄reditatis, pōt petere is cuius interest, qualiter aestimat dictas res seu partes rerū, & dēt ei dioci, vt in hoc vers. ibi, sub aspectu, & c. ¶ Itē no. ex ver. mobilis, & c. qd mobilia non dēnt patefieri, ratio, ne in diuitib. pōt ipa, in pauperib. manifestetur vilitas, vt hic in textu. ¶ Ex hoc vers. dixi, qd qñ a tutore petitur copia inuentarij, nō dēt dari in scriptis res mobiles. Casus est hic, de immobilib. v̄ casus in p̄rium in p̄cedenti ver. Puto tñ qd etiam de his non est faciendā copia, arg. l. j. s. de ali. pupil. præst. sufficit enim parti qd detur sibi inuentarij initium, & finis, vt ex hoc appareat qd tutor possit administrare, & hæc pars tuta est, arg. l. j. §. defendi. ff. qui. ex cau. in pos. plus enim sibi non expedit edi de inuentario, vt l. argentarius. §. edi. ff. de eden. f. ¶ No. qd hic dicit iuramento h̄dis, cui est credendum in istis reb. minutis, & mobilibus, & facit qd habemus in l. scimus. §. in cōputatione. s. de iure delibe. & de his qui ad eccl. confug. l. p̄ienti. ff. si cui plus quam per l. Fal. l. diuus, & qd ibi dixi. ¶ No. ex ver. qd si sepe. modum diuidendi res mobiles, & qd quādo fiunt diuisiones, debent esse partes præsentēs, quæ omnia tene menti.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Dimidia. Adde Bal. in l. scimus, in prin. & §. illud. C. de inoff. testa. & Card. in cle. 2. §. 2. de æta. & quali. & F. l. in c. pastoralis. de off. deleg. & d. Soc. in cōf. 2. inci. visa p̄dicta facta, ver. nec obf. circa. fi. ¶ Adde ad hoc dominū Ant. Corn. sing. suis, in ver. pars. inci. licet appellatione partis ibi limitat hoc dictum, & ibi vide, quia sua limitatio est multum singularis.
- b Alex. ¶ Pos. Adde Bal. in l. si quis in suo. de inoff. testa. & quod no. Bal. in l. iubemus, ad Treb. Ale. Cum sorte dirimitur cuius sit electio, adde Bal. in l. iubemus. s. de sacros. eccl. & Lud. in suis sing. in litera, §. no. 2. Adde a cuius fortuna sortis non appellatur. Bal. in l. si in prin. s. com. de leg. & ibi ponit, an sit peccatum sortes apponere. Et dicit, quod non, p̄ quo bona glo. in c. quoniam Abb. in gl. 3. in fi. de off. deleg. & in c. in t̄a. in gl. j. extra, de testib.
- c ¶ Dirimitur sorte. Adde de hoc per Bal. in l. si duob. ff. vti possid. Flo. in l. ita ne, ff. de fer. rust. præd. Spec. in titu. de ind. §. 4. ver. & scias. Canonistæ in c. fin. & Pan. in c. i. extra, de fortile. & omnino Fel. in c. ad fin. extra, de rescrip.
- d Alex. ¶ Sed Bal. in l. scimus. s. de do. tenet quod præferatur habens maiorem partem, dixi in l. j. s. de his, qui se dese. & in l. penult. §. similiq; modo, post Bald. s. eod. tit. de don.
- * Alex. ¶ A communione recedere. Expediit inter cōsortes diuidere, & a cōmunione recedere quod no. quia cōmunio consueuit excitare discordias, & iō solet concludi, quod licet cōsortes in simul steterint per 30. annos, non per hoc d̄ diuisioni p̄scriptum, s. in Bal. in l. si finium regund. & not. in gl. in l. si. C. commu. diuid. item non valet pactum, quod inter cōsortes nō fiat diuisio. l. si nō fore. §. si centum. ff. de cōdi. indebiti. item nec valet p̄ceptum testatoris, qd filij itē in cōione. l. si. §. Lucius, de leg. 2. l. sed si hoc. §. si. ff. de cōdi. & demon. fin. Bar. in l. stipulationes nō diuidunt. ff. de verb. obli. l. si conuener. per illum text. ff. p̄ soc. & l. Mænius. §. in fundo. de leg. 2. de quo per Bar. & Bald. in l. Lucius. §. imperator. eo. tit. Dixit tñ gl. no. in l. pen. commu. diuid. qd ex quo cōsortes per decem, vel 20. annos possideant diuisim fundū, d̄ inducā diuisio. facit l. si filius, de pet. h̄er. ergo eodē modo debet esse econuerso, si steterint per 30. annos simul, vt dicat inducā cōmunio: tamē qd s. dixi est verum. Nec ob. gl. in d. l. pen. qm cessat ratio: qd cōmunio incitat discordias, cū diuisio tollat. Præterea d. glo. fin. Doct. ibi procedit, qñ tractatur de modico præiudicio: alias autem si per illam diuinam possessionem induceretur magnū præiudicium consorti, non haberet locum d. glo. secundum eos, arg. l. diuus. ff. de in integ. restitu.
- e ¶ Non pōt. Sed ab extra quæro quid si minor sit prouocatus ad diuisionē, an poterit tunc diuidere sine tutore, vel curatore, vide not. per do. Soc. in consil. 154. inci. visa, & considerata contingencia facti, ver. prima ratio est.
- f Ang. ¶ Eden. Hoc p̄cedit qñ tutor nō redarguitur qd dolosē omiserit ponere quædam in inuentario, sed vbi dolosē redarguitur, tūc rerū immobilium sine dubio copiā facit, vt hic. Quoniam damni pupilli non est quod latere non pōt. Mobiliū autem non facit si tutor paratus est iurare, qd res quas in inuentario posuit, sunt tantę æstimationis: alias sic per tex. istū & si tutor aliqua ponere in inuentario per dolū omiserit, nō potest administrare, l. tutor qui repertoriū. ff. de admi. tu. & l. tutoris. C. de admi. tut.
- i Condicio si nupserit debet impleri infra triennium post pubertatem.
- §. AD FILIORVM. Descendentes masculi curiales vel foeminae nupte curialibus, vel extranei curiales succedant in totū; non curiales vel curialib. non nuptæ quartam dare curiæ debent, & cui nubent triennium expectatur. h. d. ¶ Not. qd ista condicio, si nupserit, habet tempus limitatum in quo debet impleri triennium post pubertatem. quod not. ¶ Secundo nota casum mirabilem, sicut in quibusdam partibus sunt quædam monasteria habentia magna territoria, & dant in emphyteusim possessiones vsque ad tertiam generationē masculinam, vel foemininam nubentem in territorio monasterij. Hic habes casum quod expectatur triennium post pubertatem an nubat, & cui. quod not. a

A D D I T I O.

- a Ang. ¶ In tex. ibi, integras opes iste tex. cōiuncto tex. j. p̄ximo, ibi nullaq; parte, facit ad qōnem, dicit testator, instituo mihi Titium, & si Titius sine hęc Bar. super trib. lib. Cod. C 4 rede

rede decesserit, integra portio deueniat ad talē, modo est qđ, an Titius institutus possit quartā Trebellianicā detrāhere? Videtur quod non, qđ in tēgitas est 3tia diminutioni. ¶ Item hoc vř probari per istum textum: nā, quando lex voluit ad filios curialium integras opes peruenire statuit, qđ diminutio non posset fieri per diminutionem quartā, ita ē in casu pposito. Et ita hoc anno fuit consultum per quosdam Doctores, licet non per hanc l. & ego dicā, & dicebam contrarium, quia Trebellianica non potest phiberi, nisi certa forma, vt in auth. sed cum testator. §. ad l. Fal. Cum ergo illius auth. forma non sit seruata, patet qđ detrāctioni locus erit. Hoc pbo per l. qui totam. ff. ad Treb. vbi rogatus restituere totam hāreditatem, Trebellianicā deducit, per l. cum virum. §. de fideic. cum gl. sua vbi rogatus restituere quicquid de hāreditate ad eū peruenit, detrāhit Trebellia. Per prādicta patet quod ista lex non oblig. vide l. decem. cum gl. ff. de fidei. lib. quā fortiter determinat istam qđn. & vide quod dī per Doct. in l. prātor ait. ff. de oper. nou. nunc. & quod dixi in auth. de hāre. & falc. in §. si ve ro expresim.

Alex. ¶ Vide Bal. in l. sancimus. §. de nupt.

LEX III.

- 1 *Filius exclusus à quarta per priuilegium, non obstat aliis.*
Filius qui est frater minor, non facit partem aliis.
- 2 *Decedens cū filio fratre minore, an videatur decedere sine filiis.* (seruire.)
- 3 *Mulier quā tenetur ad aliqua personalia curiā videtur curiā, per maritū*
- 1 **SI QVIS.** Hāc lex seipsam summat, iō nō summo eā. ¶ Ex ver. nullo obstaculo, &c. no. qđ filius exclusus à curia p priui legiū, non ob. aliis. Et p hoc facit qđ filius, qui est frater minor, qui p arctitudinē regulā nō succedit, vt in c. exiui de paradiſo. extra, de ver. sig. in Cle. nō pp hoc facit partē aliis filiis, sicut illis, q pp poenā eximūtur, vt l. si. in fi. ff. de bo. pos. §. tab.
- 2 & l. si necē. §. si deportatus. ff. de bo. lib. Per hoc dico qđ ille, q decessit cū filio fratre minore, vř decedere sine filiis, & sic cōditio fideicommissi sub conditione vř verificata. Hoc posui plenius in libro Minoricarū, quē composui. & Spe. tangit de stat. mon. in ver. 3. qro, & in ver. quarto qro. a ¶ Not. ex ver.
- 3 ad hoc sancimus ibi per maritū eius, &c. qđ mulier q tenetur ad aliqua personalia curiā, videtur seruire curiā per maritū.

ADDITIO.

- a Ang. ¶ Sed salua reuerentia ego credo 3rium pro nunc. Paria enim sunt filium non posse succedere, vel nolle succedere. ¶ Sed ego video qđ substitu tio facta alicui, si decesserit sine filiis, euāescit si decessit cū filio, qui nolit esse hāres l. ex facto. §. ex facto. ff. ad Treb. Ita ergo euāescit, si cū filiis decesserit, qui insuccessibiles sint absq; suo delicto, vt in casu proposito. ¶ Nō obstat. quod filius frater minor habetur pro mortuo, quia verū est ad qđam naturaliter tamen viuit. Vnde cum conditio fuerit concepta in casu si sine filiis decesserit, & naturaliter sit verum filium supēesse, patet quod ista conditio deficit, & sic substitutus nō admitteretur, debet enim conditio in forma specifica impleri, vt l. hāredi. ff. de condi. & demonstra. Veniant ergo proximiores eius, cui est facta substitutio talis hoc casu.
- Alex. ¶ Conditio, si decesserit sine filiis, non dicitur deficere, si filius efficiatur frater minor. Adde quod no. Dy. & Bart. in l. cum pater. §. hāredi. in vltimis verbis, de leg. 2. vide Ang. hic tamen contra Bar.

¶ De imponenda lucratiua descriptione. Rub.

¶ Vide glo. rubricā, & eam nota.

LEX PRIMA.

- 1 *Statuto quod de contractu soluat gabella, comprehendit etiam contrāctus factos inter ascendentes, & descendentes, & ibi quando non.*
- 2 *Extraneus quis dicatur.*
- 3 *Status rei venditā non mutatur, vbi persona non mutatur.*
- 4 *Vnus ex fratribus, qui accepit ab ecclesia emphyteusim, potest alteri fratri rem alienare.*
- 5 *Tituli lucratiui, qui dicantur remissiuē.*
- 6 *Dos, & donatio propter nuptias dicuntur tituli lucratiui respectu eius, pro quo dantur.*
- 7 *Reuocans donationem propter ingratitudinem, non dicitur illam habere ex causa lucratiua.*
- 8 *Res ecclesiā phibita alienari, semel alienata dicitur effecta alienabilis.*
- 9 *Ex primordio tituli posterior formatur euentus.*
- 10 *Decuriones, an alienare possint sine decreto.*
- 11 *Actus non priuilegiatus, si causatur ab actu, non priuilegiato ratione cōtractus sumit naturam illius, à cuius primordio emanauit, secus si sumit primordium ab eo, qui est causa honoris inducendi.*

DESCRIPTIONIS. Diuiditur in duas partes. Primò ponit summariū. Secundò illud declarat. Secunda ibi, vt si pater. Scđa subdiuiditur, quia primò ponit, qđ relinquitur iunctis personis ascendētib. vel descendētib. Scđa qđ relinquitur aliis. Tertia declarat, q sint causā lucratiuā, & quā non. Quarta ponit quanto tpe durat onus filiarum. Scđa ibi, cāteri. Tertia ibi, lucratiua. Quarta ibi, res vero. ¶ Ad euidentiam scias qđ olim curialis non poteat vendere, sed donare sic, vt l. si. §. tit. 2. & qđ donabatur, fuit imposita vna gabella qđ ille, qui recipiebat ex donatione, vel alio titulo lucratiuo, debebat soluere quatuor si liquas, & ista est descriptio, quā imponitur titulis. Hoc prā-

misso Imperator dicit qđ ista descriptio imponit possessionib. tñ nō hominib. i. mancipiis si alienent, nec aliis reb. mobilib. ¶ Item nō hēt locum in 3tib. qui fiunt inter ascendentes & descendentes, in aliis autem sic, vt hic dicit in princ. huius legis. ¶ Ex quo no. ar. qđ in 3tib. inter ascendentes & descendentes nō dēt solui gabella, tñ si rectē inspiciatur, 3rium innuitur hic. Nā verba gñalia, per quā talis gabella est imposita, comprehendunt ascendentes & descendentes, sed Imperator hoc statuendo eos liberauit, vt ibi, liberamus, ergo ante tenebantur, arg. de l. decem. de ver. obl. a ¶ Et ideo nisi statutū eos exciperet, tenerentur, & ita est Perusij statutū. Fateor tñ, qđ si gabella esset imposita de eo, quod transfertur titulo lucratiuo tñ, tunc inter eos non haberet locum, per rōnem huius legis in fi. quia non vř lucrari, sed magis vř recipere solutionē debiti. facit §. de codicil. l. si. ¶ Secūdo no. qđ licet aliās dī, q omnis extraneus est, qui non est in potestate, vt lege vnica. §. extraneum. §. de rei vxoriā actione, tñ hic dī extraneus oīs, q non est de ascendētib. b ¶ Item not. qđ vbi non mutatur persona, non mutatur status rei venditā. ¶ Hic vř casus talis qđnis. ¶ Duo fratres accipiunt ab ecclesia emphyteusim. Vel accepit pater, qui decessit duob. filiis relictis. Quārit, an vnus possit alteri alienare partem suam. Videtur qđ sic. Nā rō, pp quam non licet alienare, est quia ille, in quem alienatur, non obligatur ecclesiā actione personali, vt §. de iur. emphit. l. si. Sed ista rō cessat hic, qđ alter frater, cui alienatur, est æquē obligatus ecclesiā actione personali, ergo licet sibi alienare, facit l. voluntas. §. de fideic. dixi in l. si mihi, & Titio, de verb. obl. Gul. de Cu. ponit istā qđnem in l. cum hi. §. si vni. in 2. rñ. ff. de transactio. qui tñ §. facit p prādicta. Facit quod no. in l. frater a fratre, de cond. ind. ¶ Item no. ex §. lucratiuas, qui dicantur tituli lucratiui. De hoc plenē dixi, & ibi gl. in l. apud Celsum. §. de authoris. ff. de doli. exce. & ibi ponuntur qđam causā, quē dīr quasi lucratiuā. ¶ No. qđ dos & dōatio pp nuptias, nō dīr tituli lucratiui. qđ est verum respectu accipientis, sed respectu eius pro quo datur, bñ est titulus lucratiuus, vt l. fin. §. j. ff. quā in frau. cred. & no. in l. Māuia. ff. sol. ma. ¶ Item no. qđ si quis propter ingratitudinem reuocat donationem, nō dīr illam retrahere ex causa lucratiua. Et sic repetens rem, quam dedit sine nouo 3ctu, nō dīr illā habere ex cā lucratiua. Mām autem causarum lucratiuarum plenē exposui in l. Māuius. §. duob. ff. de leg. ij. in repe. quam feci de illo §. ¶ Item not. ex ver. res vero, qđ res ecclesiā, quā semel est facta alienabilis, est semper alienabilis. Idem in omni re prohibita alienari, vt l. pa ter. §. quindecim. ff. de leg. 3. ¶ Not. tex. ibi, ad primordium tituli, ad id, qđ quotidie allegatur, qđ a primordio tituli posterior formatur euentus. ¶ Item not. qđ res, quā semel est facta i emphyteutica, semp durat emphyteutica. ¶ Vltimò scias, quod decuriones possunt alienare, vel donare sine decreto, quod est hodie correctum. §. tit. 2. l. si. per illam auth. quam feci signari. ¶ Item no. ex ver. 3 quoq; qđ quoties actus non priuilegiatus causatur ab actu priuilegiato rōne contractus sumit nām illius, à cuius primordio emanauit, secus si sumitur primordium ab eo, qui est causa honoris inducendi. c

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Vide Ang. & Imo. in l. in suis. ff. de libe. & posthu. & in l. seruo. de hē. insti. & Bar. in l. si emancipata, de iur. & fact. igno. Ale. Gabella, an solui de beat de contractib. factis inter ascendentes, & descendentes, vide Im. in l. in suis, de libe. & posthu. & ibi Ang. facit quod habetur in c. patoralis, de decimis, vbi dicitur, qđ licet de omni lucro debeat solui decima, non tñ soluet de hēditate patris. Adde Ang. in auth. de nupt. in §. si vero expectet.
- b Alex. ¶ Nota quod extraneus trib. modis dicitur, primo in materia successionū dicitur omnis ille, qui non est de ascendētib. vel descendētib. fm Bar. hic, & est tex. in l. scripto. ff. vnde liberi. & voluit Are. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. Item secundum l. primam. §. extraneum. §. de rei vxor. actio. Item dicitur omnis ille, qui non est de cognatione, vt l. si emancipati. §. de collat. facit l. j. §. communia vtri. iudi. adde Bart. & ibi dixi in l. si domus. §. fin. ff. de leg. 1. in l. communi diuidundo, in princ. ff. communi diuid. & Bald. in c. 1. ver. si. fed pone. quibus modis seu. amitta. Ludo. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig.
- c Ang. ¶ In ver. si vero, in tex. ibi, reuertatur ad lucrum, nota qđ maritus, q lucratur dotem pp adulterium vxoris, nō dicitur eam habere ex causa lucratiua. ¶ Iste tex. probat aperte, quod maritus, qui ex forma statuti lucratur tertiam partem dotis muliere decedente sine filiis in matrimonio, nō dicitur eam habere ex causa lucratiua, & ideo nō erit necesse qđ illud lucrum insinuari faciat, neq; etiam quod soluat gabellam, quā soluitur pro rebus prouenientibus ad aliquem ex causa lucratiua.

¶ De prābendo salario. Rub.

LEX VNICA.

- 1 *Habens arbitrium generale non potest salarium constitutere.*
- 2 *Bannum factum à potestate, quod qui capit malefactorem habeat centum, non valet.*

- NVLLI SALARIVM.** hęc lex summat seipsam. † Ex qua nota, quod requiritur specialis concessio principis. & sic si alicui conceditur arbitrium generale, non potest eius vigore cōcedere salariū. sed op. ff. de decu. l. decurionibus. & ff. de decre. ab ord. fa. l. ambitiosa. sol. constituere salarium Medicis, & doctoribus, & similib. potest, vt in contrario, non autem aliis, nisi ex speciali causa concederetur. † Gul. de cu. allegat hanc l. Quidam potestas fecit mihi bannum, quod si aliquis capiat talem malefactorem, habeat centum, q̄ tale bannum non valet, nisi fiat per commune. de hoc dixi in l. i. ff. de iusti. & iu. facit j. de nauil. l. cum nauarchorum. hic non sunt alia.

- ADD. Alex.** ¶ Vide Bar. l. 3. j. de nauiculariis, lib. ii. qui simpliciter tenet qd̄ valeat, licet tamen non valeat, nec detur aliquod prēmium capienti, tamē si potestas fecit sumptus in capiēdo, potest repetere sec. Bar. l. i. in fi. prin. de iust. & iure, per l. mulier, ff. de capt. ad quod Bar. & Bal. l. fin. s. de statutis & imagin. adde ad hoc Bal. c. domino guerram, in tit. hic finitur lex, deinde incipiunt consuetudines feudi. vbi dixi qd̄ hoc etiam habet locum in priuata p̄sona faciente expēsas in capiēdo, & vide in l. 3. de nauiculariis.

¶ Si curialis relicta ciuita. rus habita. maluerit. Rub.

LEX VNICA.

- Habitans ruri ne vocetur ad consilia potest reuocari, & puniri.**
CVRIALES. omnes curiales reuocantur ad ciuitatem, & ad curiam, & locus, in quo in rure habitant, publicatur. h. d. † Et no. quod quando quis vadit ad habitandum in rure, ne vocetur ad consilia, potest reuocari, & puniri.

¶ De municipibus & originariis. Rub.

¶ Super rubrica quærit gl. differentiam inter municipem, & originarium. respondit gl. quod municeps est genus, originarius est species. idem no. in l. ciues. j. tit. i. & dicam latius ibi.

LEX I.

- Idem est dicere Florentinus, & natus de Florentia.**
Ciuitas originis præfertur in muneribus, & honoribus.
Forum si quis sortitur in ciuitate originis et domicilij, ad quid sortiatur, remissuē.
CVM TE. in loco originis & incolatus cogitur quis subire munera. † not. ex eo quod dicit Biblium origine, quod idem est dicere Florentinus, vel Perusinus, & natus de Florentia, vel de Perusio, quod declara, vt dixi plenē in l. i. ff. e. ti. quærit gl. quod si in vtraque ciuitate vocetur quis ad munera, & honores, quæ ciuitas præferatur, dicit gl. † quod ciuitas originis, de quo dic, vt dixi j. tit. i. l. ciues, & l. cū neque. tit. prox. sed quæro quo ad quæ sortiatur quis forum in vtraque ciuitate. l. i. c. i. stat ff. e. l. assumptio. §. fi. & ibi plenē dixi, & l. 2. s. de iurisd. om. & ibi lac. de Arc.

LEX II.

- Ratio quare quis sortiatur forum ratione manumissionis.**
Verbum ciuis, respicit ciuitatem.
Verbum lombardus, prouinciam.
Ciues eiusdē ciuitatis, quod duo esse possunt, & tamē nō erāt prouinciales.
SI VT PROPONIS. sortiatur quis forum ex persona sui manumissoris, licet de necessitate manumiserit. h. d. † ratio legis est, quia sicut ex origine sortiatur quis forum ex persona eius, ex qua nascitur, vt j. l. proxima, ita ille qui manumittit me, videtur in mundum producere ciuilitate, quia ante non eram, vt l. quod attinet. ff. de reg. iu. merito ex eius persona sortiatur q̄s forum. ¶ Secundo opp. q̄ hęc dictio ciuis, propriē respicit ciuitatem, verbum autem per quod signatur prouincia est, vt dum dī Lombardus, Tuscus, similes non congruunt huic dictioni, ciui, sed dī quædam conditio personæ, vt hic, dum dī, eius conditionis, & c. sed sicut i ciuitate dī quis ciuis. ita à prouincia dī quis prouincialis, vt l. prouinciales. ff. ver. sig. † & ideo p̄t esse, ego & tu sumus ciues eiusdē ciuitatis, & non sumus eiusdē prouincialis, vt contingit in hac ciuitate Perusij, quæ habet castra quæ sunt in Ducatu Spoletano, & ciuitas est in Tuscia, & natus ex isto castro est Perusinus, vt l. qui ex vico. ff. e. non tamen est Tuscus. & hoc plenē declarauī ff. e. l. i. Sed quærit gl. de duab. quæstionib. dic vt in ea.

LEX III.

- Filius sequitur originem patris, non aliorum. Idem in adoptiuo.**
Filius non sequitur domicilium patris, non constitutum origine.
Filius an sequatur conditionem patris facti ciuis ex conuentione, remissuē.
Natus in aliqua ciuitate, quando sequatur illam originem, vt propriam.
Casus, quibus filius sequitur conditionem matris.
Filius legitimatus per principem sequitur patris conditionem.
FILIOS. a filius sequitur originem patris, non matris, nisi ex alia causa ciuitati matris sit adstrictus. h. d. † sed opp. quia sequitur quod quilibet sit ciuis illius loci, vnde Adam vel Noe natus est, qui fuerunt patres nostri, q̄ est absurdum. dicit gl. sequitur originem tantum patris, non aliorum, vt plenē dixi ff. eod. l. assumptio. in fin. & verum est quod sequitur originem

- patris & aui, n̄ aliorū, vt ibi plenē dixi. sed q̄rit gl. quid sit in filio adoptiuo, & dic idem, vt in gl. † item q̄rit gl. vtrum filius sequatur patris domicilium non constitutum origine. gl. dicit q̄ non, & bene. sed hic quæritur, † vtrum quis sequatur conditionem patris, qui est ciuis ex conuentione, & de hac q̄ dixi in l. assumptio. ff. e. in fi. dic vt ibi. † ad fm dictum opp. q̄ si aliquis est natus ex origine matris ex aliqua ciuitate sequitur illā ciuitatem ex origine propria, vt l. ciues. j. tit. i. Sol. gl. concedit qd̄ illam sequitur vt propriam, quod tene menti. posset tñ dici qd̄ nec propriam seq̄tur, si ibi fuit natus, vel fortuitu, vel vt moris est, cum mater ad domum propriam rediret. ad hoc ergo, vt quis rōne propriæ originis sequatur locum, oportet q̄ sit natus in aliquo loco, in quo parētes constituerunt domicilium, nec erāt ibi tñ trāseuntes. b facit s. de capt. & postlimi. reuer. l. j. vbi reuersus cū matre recuperat ciuitatē, licet mater fuerit apud hostes & peperit, hoc aut non firmo. † itē opponit, quod sequatur conditionem matris, vt j. de murile. l. hi q̄. Sol. fallit in quibusdā casib. quos dic vt i gl. † Quærit gl. quid in filio legitimato per principem. gl. dicit idem, quod in adoptiuo, & vide eam, de quo dixi in l. assumptio. ff. ad muni. c.

ADDITIONES.

- Filios.** ad huius tex. materiam vide do. Ale. de Imo. l. libertus, §. fin. ad mu. vbi etiam vide Bal. & adde Bald. l. i. C. de pat. qui si. dist. & in l. 2. C. de libe. & eorum lib.
Transeuntes. adde Fel. c. Rodolphus. de rescrip. verfi. hanc conclusionem.
Ale. ¶ De hac q̄. ff. Bald. & Ang. & Raph. l. huiusmodi, §. si legatum, de lega. i. vbi tenent q̄ non sit ciuis, de quo in l. cetera. §. sed si paruerit, de leg. i. per Are. & Raph. q̄ non sit ciuis, quoniam assumptio originis, veritate non fictione contrahitur, secundum eum in l. assumptio. in prin. ad municip. no. pro eo quod hic dicitur, facit lex facta, §. rerum. ff. de hær. iusti. & l. quæsitum, de leg. 2. l. hær. absens, de iudi. in cle. ne Romani, de elec. gl. in ca. Romana, de foro comp. in 6.

LEX IIII.

- Mulier alibi nupta definit esse ciuis ciuitatis propriæ.**
Renunciare origini, vel incolatui, an quis possit.
ORIGINE. ista lex seipsam summat. sed opp. j. de muli. & in quo. lo. l. i. sol. dicit gl. hoc fallit ibi, ppter matrimoniū. † not. quod mulier nupta alibi, definit esse ciuis ciuitatis propriæ originis. a qd̄ intellige q̄tum ad ea munera, q̄ habent eam auocare à seruitiis viri: quo ad alia aut remanet ciuis, vt ff. e. l. fi. §. i. rem rescripserunt mulierem. quam q̄ habui de facto q̄n repe-
ri illā l. ideo & posui. b † sed q̄ro vtrū renunciari possit origini patriæ, vel incolatui. & rñde, vt in gl. q̄ vide, & no. eā bñ.

- ADD.** ¶ Definit esse ciuis ciuitatis propriæ originis, coruscant enim mulieres radiis maritorum, vt l. foemina, ff. de sena. cum mult. concord.
Alex. ¶ adde no. per Bar. l. fi. §. i. idem rescripserūt, ff. de mu. & ho. & per hoc limita Bar. l. j. de priui. scholarius, lib. 12. secundum do. Mar. in tractatu de principe, in tit. de priui.

LEX V.

SI QVIS. hęc lex dicit idē, quod prima, ideo eam vide pte.

¶ De incolis, & vbi quis domicilium habere videtur, & de iis, qui studiorum causa in aliena ciuitate degunt. Rub.

LEX I.

- Domicilium quæsitum constitutione, mutari potest: & domicilium mutans tenetur ad onera iam imposita, non ad onera noua.**
NON TIBI. qui domicilium transtulit, non potest reuocari ad munera. h. d. † no. q̄ domicilium quæsitum constitutione, potest mutari: & postquam quis mutauit, non potest vocari ad munera quod intellige ad munera noua, sed ad collectas, & ad munera iam imposita tenetur, vt l. incolæ. ff. e. & ibi dixi. Quærit gl. de vna q̄. dic vt in ea.

LEX II.

- Scholaris qui causa studij stat in aliqua ciuitate, etiam si per mille annos staret, non adipiscitur domicilium.**
NEC IPSI. scholares non dñr constituere domicilium in loco in quo student, nisi in illa ciuitate p̄ decem annos steterint, a vel alia rōe constituerint. idem in patre filium visitante. h. d. dixi in l. lex cornelia. §. domum. ff. de iniur. intellige hāc l. sec.
Dy. in dubio. † nam si esset certū quod staret in ista ciuitate, vt scholaris cā studendi, tunc etiam per mille annos, non adipisceretur hic domicilium, vt ff. de leg. 3. l. quæsitum. in prin. & dixi in d. §. domum. gl. quærit de duab. q̄onib. dic vt in ea.

- ADD.** ¶ Steterint. ad quod vide tu omnino Fel. c. dilecti. 2. ver. limita dupliciter, de rescrip. & adde Spe. in tit. de compe. iud. §. i. verfi. 45. & omnino vide in no. ca. ex parte. de foro comp. paulo post princ. vbi pulchrē loquitur, ad quod facit etiam quod voluit Ang. in cons. inc. quidam Victor de Caustro. quem vide, & adde Abb. & alios in c. fi. de paroch.

LEX III.

- 1 *Habitantes in territorio non vocantur ad munera, ut ciues, sed ut comitatenses.*
EST VERVM. Brenis est hæc lex, & ideo non eget summario. Et oppo. de l. pupillus. §. incola. ff. de verb. sig. dicit gl. intel. lige, quod habitant in territorio non tanq̃ stantes, sed tanq̃ recessuri, alijs esset idē quod habitare in ciuitate. Et idem tenet gl. vbiq; Vel dico, q̃ habitantes in territorio non vocantur ad honores, & munera, ut ciues, ut l. ciues. ff. eo. incola tamē sunt & vocantur ad honores, ut comitatenses secundum formam l. i. j. ne rusti. ad aliquod officium. lib. i. i.

LEX IIII.

- 1 *Forensi possidenti aliquid in ciuitate, vel territorio, quando possint indicia munera, & ad collectas teneantur.*
CVM NEQVE. Propter solam possessionem quis non vocatur ad munera. h. d. t̃no. quod forensi possidenti aliquid in ciuitate, vel comitatu, nō pōt indicia onus custodiæ, neq; pōt indicia collecta. a quod est verum, ut l. rescripto. in fi. ff. de mu. & hon. no. j. tit. i. super rub. fallit in vltimario, ut l. fi. §. patrimonio niorum. ver. sed & eos. ff. de mu. & ho. item fallit in aliqb. ciuitatib. q̃ fecerunt aliqua tributaria prædia ppter collectas, vel alia onera, ita q̃ collecta sit onus reale, ut d. l. fi. §. patrimonio niorum, cum §. seq. & j. titu. 2. l. 2. item fallit in ciuitatib. q̃ de hoc habuerūt priuilegium, ut d. §. patrimonio niorū. cū §. seq. & ideo ciuitates, q̃ hoc habuerunt ex consuetudine, cuius contrarij memoria non extat, q̃ imponerent collectas forensibus possidentibus in territorio suo, hoc potuerunt facere, cum talis vsus sit similis priuilegio, ut l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de a. b qua quotid. & æsti. & l. fi. §. noua vectig. instit. non poss. b
a ADD. ¶ Alex. Neque potest indicia collecta. Tu vide rationem huius dicti per istum in l. libertus. §. sola. ff. ad munic. Et quid si statutum diceret, vide eundem in l. vni. §. de sen. quæ pro eo quod interest, & secundum dictum suum intelligas loqui Fel. in c. quoniam, ver. & adde, extra de off. ord. alias videtur de directo loqui contra istum.
b ¶ Poss. Adde Bar. in l. de mu. & in quo loco.

LEX V.

- 1 *Verbum patria, & verbum ciuitas idem important.*
a SI IN PATRIA. a Hæc lex est clara, & no. q̃ verbū patria, & verbum ciuitas, idē important. Simile §. titu. 1. l. 2. circa qd̃ vide qd̃ dixi in l. vxor. §. legauerat. ff. de leg. 3. hic nō sunt alia.
a ADD. ¶ Patria. Vide per doct. in l. si hæres, §. i. de leg. 1. & in ca. Rodolphus, de rescrip. vbi dicit duplicem esse patriam,

LEX VI.

PRIVILEGIO. clara ē, & breuiter. h. d. origo & domiciliū faciūt quē vocari ad mūera, nisi p priuilegiū aliū sit exp̃ssū. h. d.

LEX VII.

- 1 *Municeps est genus, ciuis, & incola sunt species.*
2 *Ciuis alius originarius, alius non originarius.*
3 *Municeps etiam dicitur natus in aliquo castro libero, & exempto.*
4 *Baptizatus in aliqua ciuitate, ibi sortitur etiam forum.*
5 *Potestas ciuitatis efficitur ciuis illius ciuitatis.*
6 *Abbas alicuius ecclesie in aliqua ciuitate, an ibi efficiatur ciuis, remissū ē.*
7 *Monachus, an efficiatur ciuis illius ciuitatis, vbi sit monachus.*
8 *Capitulum alicuius ecclesie, an sit ciuis ciuitatis remissū ē.*
9 *Incola quis efficiatur, vbi habet maiorem partem fortunarum suarum.*
10 *Peregrinari dicitur, qui non est in loco suæ habitationis.*
11 *Vxor alicuius ratione patrimonij dicitur ciuis.*
12 *Vocatus ad honores, & munera in loco originis, & in loco incolatus, cui parere teneatur remittit ad gloss.*

- CIVES QUIDEM. Hæc lex diuiditur in partes duas. Primò ponit quātr̃ quis efficitur ciuis. a secundò quātr̃ efficitur incola. secunda incipit ibi, incolam verò, sed circa primā partem q̃ro, q̃ est d̃f̃ia inter municeps, ciues & incolas. t̃ Dicit glo. q̃ municeps est genus, ciuis & incola sunt species. idem no. j. tit. 2. super rub. ¶ Ita dico qd̃ ciuis subdividitur in duas alias species, q̃a alius originarius, ut §. ti. j. super rub. ali⁹ n̄ originarius. b sed per alios modos, q̃ hic ponunt. b ¶ Sed quæro, aliq̃s est natus in aliquo castro libero non subiecto alicui ciuitati. quo mō appellabitur, cum nomen ciuis sibi non pueniat? Resp. q̃ stat i noie generali, & vocabitur municeps. ita loq̃tur Rub. §. de magistra municipa. c ¶ Sed q̃ritur, hic d̃f̃ origo, qualiter intelligitur. Dic vt l. filios. §. tit. j. ¶ Sed q̃ro vtrū per baptismū q̃s sortitur forū in ciuitate. Videtur q̃ sic, q̃a sicut per manumissionem q̃s sortitur forum, & d̃f̃ nati, ita per baptismum. Dic vt ff. eod. l. j. item q̃ro, d̃f̃ hic manumissio, qualiter intelligatur. dic vt §. ti. j. l. 2. ¶ Quæro hic d̃f̃ electum ad honorem, q̃a Potestas vel Capitaneus efficitur ciuis, & ponit gl. exēplum de quodā potestate ciuitatis Bononiæ noie Rufino Guasco. Vel dic electione, id est conuentione, q̃ declara vt dixi in l. i. ff. eo. ¶ Item q̃ro si aliq̃s efficitur Abbas monasterij S. Petri, vel alterius monasterij, vel Ecclesiæ Perusinae, an erit ciuis Perusinus. d̃ic vt dixi ff. eo. l. i. ¶ Item q̃ro, hic d̃f̃ adoptio. dicit

- glo. quādiu durat, an idem in monachatione, si aliq̃s efficiat monachus. ¶ Item an ipsum capitulum totum iudicabitur vt ciuis, vel vt forensis. Dixi in d. l. j. ff. e. tit. ¶ Venio ad secundam partem, ex qua nota quod q̃s efficitur incola, vbi habet maiorem partē fortunarū suarum. ¶ Itē vbi constituit sedē suā. quod est notandum. Nam si probo q̃ tu habes in ciuitate ista aliqd. p̃sumeris incola, nisi probes q̃ alibi habes plus. d. ¶ Item no. qd̃ q̃s d̃f̃ peregrinari, q̃n non est in loco suæ habitationis. ¶ Item q̃ro, vtrum vxor alicuius rōe patrimonij dicatur ciuis vel incola. Et dicit gl. quod ciuis dicitur, de quo dixi in l. fi. §. item rescripserunt. ff. eod. & ibi plenē. ¶ Item qd̃ si vocatur ad honores & munera in ciuitate originis, & incolat⁹. Dic vt in gl. & facit qd̃ habuistis §. ti. j. l. j. & qd̃ dixi in l. ordinē. §. fi. ff. e. & no. glo. hic posuim notabilem, & magistrā in materia sua.
a ADD. ¶ Ciuis. Vide tu Soc. conf. 129. inci. præstantissimi iuris. ver. circa secundam dubitationem, circa fi.
b Alex. ¶ Ponuntur. De hoc per Bar. in l. i. §. habitare, ff. de iis qui deie. vel effu. Et quis dicatur legitimus ciuis, vide Bal. in l. i. de parr. qui filios distinx. qui alleg. text. in l. sed si acceptos, §. fi. de iure suc. ff. Alex. vide Ant. de Butr. in proœnio Decre.
c Alex. ¶ Vide Bar. in l. i. ad munic.
d Alex. ¶ Plus. Vide Bar. in l. assumpt. §. fi. ad munic. Alex. Adde quod habetur in l. i. ad munic. & l. assumptio. Et qualiter cognoscatur quis ciuis, vel comitatus, vide tex. in l. cum satis. j. de agr. & cen. & gloss. in c. statutum. §. cum vero, de rescrip. 6.
Alex. ¶ Adde Bar. in l. liberrus. §. præscriptio, ff. ad munic. & not. in l. si duas, in pr. de excu. tu. Et ista gl. al. Ang. in l. contra. §. i. de re iudi. & cum gl. concord. l. 3. §. cum omnes, ad Syl. adde Bar. idem tenentem in tract. reprefaliar. §. q. s. princ. & no. Bal. in materia syndicatus, & Bar. in l. i. ad munic. item ad de quod miles dicitur ciuis illius ciuitatis, in qua militat, & habet stipendium, l. municipes, §. miles, ff. ad munic. in doctore legente dicas idem fm Bar. ibi, & quid in scholari, vide per doct. in præal. & in q. de monachatione, & etiam ibi, quid de expositis infantibus, vbi conclusunt quod tales expositi dicuntur ciues illius ciuitatis, vbi expositi sunt idem Bar. in d. l. i. adde etiam Pe. de anc. in c. Rodolphus. de rescrip. do. Card. in rub. de paroc. & per alios in c. fi. de off. del. in 6. Abb. in c. postulasti. de foro comp. & per alios in c. fi. de off. del. in 6. Abb. in c. postulasti. de foro comp.

LEX VIII.

SENATORES. Nemo ex ipsa origine efficitur nobilis excepto Principe, q̃ nobilitatur ppter originem suam, ut l. mulieres. j. de dignit. lib. 12. de quo dixi in l. j. de dignit. in materia nobilitatis.

LEX IX.

- 1 *Nobilis qd̃ quis non efficiatur ex ipsa origine, sed Princeps ipse nobilitat.*
MVLIERES. Mulieres ex persona maritorum sortuntur dignitates & forū. h. d. Vel sic, Vxores durante matrimonio viri genere nobilitantur, & eorū forū sequuntur, & domicilia. h. d. Not. hanc l. circa qd̃ facit, qd̃ dixi §. tit. j. l. origine, & §. l. ciues, & l. fi. item rescripserunt. ff. eo. item not. text. q̃ dicit genere nobilitamus, & c. t̃ Not. ergo qd̃ aliq̃s ex ipsa origine nobilis non efficiatur, sed ipse Princeps nobilitatur propter originem suam, ut l. mulieres. j. de dign. de quo plenē dixi in l. i. j. de dignit. in materia nobilitatis,

¶ De muneribus & honoribus non continuandis inter patrē & filium: & de interuallis. Rubrica.

LEX PRIMA.

- 1 *Infans potest esse miles. & ut Res coronari.*
SICVT HONORES. Continuatio bonorum & munerum impeditur in his, q̃ idem sunt, vel quasi. Interualla vero in his tñ q̃ idem sunt, verē locum habent. Item in dubio fideiusor nō tenetur, nisi ad id qd̃ principali pōt iniungi. h. d. gl. nostra tractat hanc legem solenniter, & ideo dic vt in ea. & not. qd̃ dixi in summario. t̃ secundò not. quod infans potest esse miles, a & coronari vt Rex. b
a ADD. ¶ Potest esse miles. infero post Bar. in l. fi. de testam. mil. quod doctor minor annorum 17. non possit creari, vt not. idem Bar. in l. i. §. pueritiam. ff. de post. sed ratio Fel. in c. quanto, el. 1. & ibi posui in apost. ad Pan. extra de magist. mihi videtur probabilior, dum dicunt doctorem habere dignitatē quam miles non habet per Rom. sing. 507. inc. an sit militia dignitas.
b Alex. ¶ Rex. Et per hoc dicebam hoc anno per hanc l. in q. facti q̃ quis pōt nasci tabellio: nam cum tabellionatus officium concedatur per priuilegium principis, vt in auth. de tab. in pr. poterit concedi istud priuilegium alicui, vt ipse & qui nascuntur ex eo sint tabelliones: qua enim ratione p̃t cōcedi infanti dignitas, vt hic, eadem ratione poterit concedi alicui dum nascetur. Concedo tamen q̃ licet nascatur tabellio, officium tñ exercere non poterit propter lubricum ætatis, l. impuberem, §. de ado. vbi ponit Dy. de impubere, an esse possit tabellio, Ang. non tamen gaudet priuilegio militari, l. fi. §. de testa. mil. facit rex. c. ex eo, extra de elect. in 6.

LEX III.

- 1 *Munera non debent in eodem reiterari, donec alij sufficientes inueniantur.*
2 *Societas non tribuit vacationem munera.*
INTERVALLA. Frater propter fratrem non habet vacationem, sed propter alios idoneos nondum grauatos recte excusatur. h. d. t̃no. hic, quod iusta excusatio est ne munera reiterentur

- 1 terentur in eodē, donec reperiant alij sufficientes. ^a Sed qrit
2 gl. qd in duobus sociis oīum bonorum, & vī tenere q vnus
propter alium habet vacationē, quod nō placet. Nam socie-
tas venit ex conuentione, sed ex cōuentione propria nullus
potest consequi immunitatem, vt s. titu. 2. l. origine, & l. fin.
ergo, &c. Præterea non reperitur lege cautum.

A D D I T I O.

- 1 Alex. ¶ Vide quod dicit Bal. in c. 1. quib. mod. feud. amitt. in ver. quæro quid
sunt duo fratres. & adde l. is qui duos. ff. de lib. cau.

¶ De muneribus patrimoniorum. Rub.

¶ Gl. super rub. ponit diuisionem munerum, quam plenius
ponit in l. voluntaria. s. de excu. tut. & plenius ponitur per
Guliel. in l. neminem. s. de sacrosan. eccle. & ego plenē exa-
minabo j. de mulie. & in quo loco. l. j. & ibi dicam, & no. &
signa hanc glo.

L E X P R I M A.

CIVILIA. Hæc lex est clara, quam prosequere, vt in gloss.
& etiam l. seq. quia ambæ sunt claræ.

L E X I I I.

- 1 Immunitas simpliciter concessa non refertur ad patrimonialia.

- 2 Onus suscipiendi hospites, est munus patrimoniale.

- 3 Ecclesia non tenetur hospitari milites.

- a QVI IMMUNITATEM. a Not. ¶ quod immunitas simplici-
1 ter concessa nō refertur ad munera patrimonialia. quod dic-
2 vt in gloss. & s. de decur. l. vacuatis. ¶ Secundò no. q onus su-
scipiendi hospites, est onus patrimoniale. & sic videtur quod
3 nō possit imponi ecclesiis, vt s. de exact. trib. l. fi. ¶ cum eis, &
clericis sit specialiter cōcessum, ne teneant recipere, s. de epis.
& cler. l. j. Et ista de facto occurrūt sape quando superueniūt
milites, & multitudo equitum, & peditum in ciuitate.

A D D I T I O.

- 1 Alex. ¶ Et idem dicas in Doctoribus, & aliis personis commemoratis hic
in gl. quod etiam sequitur do. Mar. de Laude, in tract. de Principe, in titu.
de priuil. conclu. 85.

L E X I I I I.

- 1 Ciuitas iuste facit, quod vnus teneat equum pro communi, & alij confe-
rant ad expensas.

- NON VIDETVR. Onus alimentandi equos decurionum
a est patrimoniale. h. d. a No. q iuste potest facere ciuitas, quod
vnus teneat equum pro communi, qui forte est bonus equi-
tator, vel armiger, & alius conferat ad expensas, forte pro-
pter guerram.

A D D I T I O.

- a Angel. ¶ In tex. ibi, decreuit. Not. per sententiā iudicis posse decerni & de-
clarari, an munus sit patrimoniale, vel personale, & ideo erit cautus ad-
uocatus cū de hoc erit disputatio, qd faciat qd iudex, ad cuius officium
pertinet, sententialiter declaret onus patrimoniale, vel personale esse.

L E X V.

NEQVE. Aetas vel numerus liberorum non excusat à mu-
neribus patrimonialibus, quod intelligitur nisi sit numerus
duodecim liberorum, vt l. 2. s. numerus. ff. de vaca. mun. hoc
in ætate senili, in iuuenili dic vt j. eo. l. etiam.

L E X V I.

PROFESSIO. Philosophi non debent immunitatem à mu-
neribus patrimonialibus habere.

A D D I T I O.

¶ No. ex ista l. arg. quod si alicui ratione professionis non licet rem possi-
dere, qd illam rem non poterit vindicare, quia vendicatio est contraria
suz professioni. Ang.

L E X V I I.

ETIAM. Minores non excusantur à muneribus patrimo-
niorum. h. d. & dic vt in glo.

A D D I T I O.

¶ Infans potest esse miles & Rex. Adde quod ideo est, quia regnum vadit
per successionem, sed non potest esse Imperator, quia creatur per electio-
nem, c. venerabilem. de elect. imò iniquum esset secundum Bald. in l. ex
hoc iure. ff. de iusti. & iur. Alex.

L E X X.

QVANTVM. Superindictiones sunt munera patrimo-
nialia.

¶ Quemadmodum ciuilia munera indican-
tur. Rubrica.

L E X P R I M A.

- 1 Quis eodem tempore non potest habere plura officia.

- 2 Vocatus ad duo officia in eadem ciuitate, an ambo exercere possit.

- 1 CVM TE. ¶ Non debet quis eodem tempore habere plura

- a officia. a h. d. ¶ Quærit gloss. quid si ad duo officia quis in ea-

- 2 dem ciuitate fuerit vocatus. & dic vt in glo. de quo dixi in l.

ad officium. ff. de manu. vindi. Leges sequentes huius titu.
sunt claræ, prosequere eas, vt in glo.

A D D I T I O.

- a ¶ Officia. Vide ad hoc quæ habentur per do. Alex. de Imol. in l. si consui.
de adop. & in l. lecta. si cer. per. Bal. in l. si ad scribatum. in fi. de appel. ad de
Rom. sing. suo 288. incip. si statutum prohibet, & quod ibi posui in apost.
ad ipsum, & Pan. in c. cum sit, nu. 3. vbi etiam posui in addi. ad ipsum, in
ver. deponere. extra, de Iudæis.

¶ De iis, qui sponte munera publica subeunt. Rub.

L E X P R I M A.

- 1 Subiens onera sponte, à quibus poterat excusari, debet protestari ne præiu-
dicet sibi, vel suo priuilegio, Bartolo fuit imposita præstantia, quam sol-
uit, licet non teneretur.

- 2 Ratio differentie, inter decurionatum, per quod perditur priuilegium, &
alios honores, per quos non perditur.

- a VETERANI. a Qui patitur se creari decurionem, vī renun-
ciasse suo priuilegio, nisi sub pacto hoc officium acceptaue-
rit saluo suo priuilegio, secus si ad alium honorem se elegi-

- 1 passus fuerit. h. d. cum duab. l. seq. ¶ Not. ex fi. l. j. huius tit.
quod quando quis subit onera sponte, debet protestari, ne
præiudicetur sibi, vel suo priuilegio: & sic feci, quando fuit
mihi imposita præstantia, de qua potui excusari, tamen no-
lui me excusare. feci tamen scribere in catastro in lib. solu-
tionum, quod illud faciebam non animo præiudicandi mihi

- 2 in priuilegiis & pactis mihi factis. ¶ Sed quæro, quæ sit ratio
differentie inter decurionatum, per quem perditur priui-
legium, & honores alios, per quos subaudi, non perditur, vt
j. l. proximi. Respondeo quod decurionatus est quoddam offi-
cium vniuersale, quia ex decurionatu apparet, quod eligun-
tur alij officiales: secus in aliis officialibus, vel honoribus,
de quo plenē per Cyn. in l. voluntaria. s. de excu. tu. & etiam
ego plenē dixi ff. de priui. vetera. l. veteranos, & in l. 2. ff. de
decu. & probatur dicta ratio j. l. proximi. hic non sunt alia.

A D D I T I O.

- a Alex. ¶ Vide Bar. in l. fi. ff. de priui. vetera. & ibi per Imo. satis latissimè per
Cyn. in l. voluntaria. de excu. tut. & vide Barto. in l. si creditor. ff. de iure de
libe. & Bald. in c. cum venissent. de consti. ¶ Facit, an priuilegium per con-
trarium actum perdat, de quo vide tex. & ibi Bar. in l. 3. de decu. & vide
Bar. & ibi dixi in l. vsum. de aquæduc. & vide omnino apostillā super text.
s. de iure do. impe. sed quantum tempus requiratur. dic qd 30. anni, vt l. falso,
& ibi no. s. de diuersis rescript. & accedentibus, & c. si de terra. de priui.
Et in ver. feci. no. & adde Cyn. in l. voluntaria. in 5. q. in fi. ff. de exc. tut.

L E X I I I I.

- a EOS QVI. a Liber homo, qui sponte curiæ tradit seipsum,
non obligat suos liberos, quandoque genitos: secus si na-
turalis filius curiæ offeratur.

A D D I T I O.

- a Alex. ¶ Facit not. in l. cum satis. de agric. & censu.
Angel. ¶ In tex. ibi, libera manebit. No. ex illo text. quod licet ciuilitati pa-
ternæ inductæ ex patris origine filius renunciare non possit, vt no. gl. de
mu. & ho. l. originem. ciuilitati tamen paternæ inductæ ex l. vel ex pacto
inito per ciuitatem cum recepto in ciuem filius renunciare potest: quia
talem ciuilitatem nemo consequitur inuitus, & sunt arg. ad q. concessæ
sunt alicui Perusino contra Flo. reprefaliæ, non est dubium quod in hac
cōcessione veniunt illi, qui sunt Florentini electi, vt puta quia ciuitas Flo-
rentiæ aliquos ciues elegerit, & eos in ciues assumpserit, sicut quotidie
fit, nam ciues sunt, vt l. ciues. s. de incolis, & l. j. ad mu. ergo comprehen-
duntur sub verbis. sed dubium est, an filij electorum Flor. tam nati tempo-
re electionis & assumptionis, quam etiam postea nati & concepti com-
prehenduntur, ita quod capi possunt vigore reprefaliarum. hic videtur
casus quod non, nam talis ciuilitas non nocet natis, neque etiam nasci-
turi per hanc libi, quod ab intestato. No. quod quis efficitur ciuis ciui-
tatis per legitimacionem factam de eo per ciuitatem, & non solus ipse,
sed descendentes ex ipso. Item no. quod legitimatus per traditionem cu-
riæ intelligitur legitimari non solum ad succedendum ex testō, sed etiā
ab intestato.

¶ De vocatione publici muneris. Rub.

L E X V N I C A.

- 1 Munera ordinaria, quæ sint, & à quibus imponuntur.

- 2 Immunitas concessa à muneribus non porrigitur ad ordinaria.

- MVNERIS. Vacatio simpliciter concessa non porrigitur ad
1 munera ordinaria. h. d. ¶ Et no. quod munera ordinaria sunt
quæ imponuntur lege, senatuscon. & constitutione princi-
pum, & alia dicuntur extraordinaria, & dic vt dicam j. de
2 mulie. & in quo loco. l. j. ¶ ¶ Secundò no. quod immunitas
non porrigitur ad munera ordinaria, de quo plenē dic vt hic
per glo. & s. de decu. l. vacuatis, & dixi ff. de iur. immu. l. 2.

¶ De dec

¶ De decredis decurionum super immunitate quibusdam concedenda. Rub.

1 An que fieri possunt per statutum si possint per pactum.

1 Not. glo. rub. specialiter dum dicit quod ea quæ possunt fieri per statutum, possunt fieri per pactum. sed in contrarium facit quod not. ff. de re. iu. l. neque pignus §. priuatorum. & l. neq; ex prætorio. cod. titu. quod declara, vt plenè dixi in rep. l. omnes populi. ff. de iust. & iure.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ An pactum, & statutum, & renunciatio æquiparentur, vide Io. And. in c. fi. de app. in 6. & an pactum & consuetudo æquiparentur, tex. probat, qd sic in c. fi. de diuor. & no. Io. And. in c. sacrofan. de elect. de hoc vide l. non impossibile. ff. de pact. de quo etiam per Bar. & Doct. ibi. sed ista glo. reprobatur per Doct. & Ful. & do. Ang. de Are. l. non solum. §. morte. de oper. no. nunc. & adde l. fi. §. de fideiuss. & §. disponat. in auth. de nup. & glo. in l. dñi prædiorum. de agri. & censu. & vide do. Alex. in fi. col. hoc idè voluit Sal. in hac rub. vide do. Alex. in l. sepe. ff. de re iudi. De hoc vide per Io. And. in c. fi. de consue. vbi approbat glo. in d. l. neque pignus. reprobatur glo. hic, cui similis est glo. in l. cum te. & l. non impossibile. ff. de pact. vbi idem dicit, & in c. cum dilecti. in ver. constitutum, & vide Bal. in l. si ex cautione. §. de non nu. pecu. in fi. q. & in l. j. §. quæ sit long. consue. & in l. Titio centum. §. 2. de condi. & demon. Adde quod dici potest, qd ista glo. procedit affirmatiue, s. quod fieri potest per pactum, potest fieri per statutum, sed non econtra. Ita loquuntur prædicta. Pro hac concordia est tex. in l. fi. in fi. §. de fideiuss. & adde Bald. in l. cunctos populos. §. de sum. trin. vbi dicit quod quicquid potest fieri per pactum iuramento vallatum, potest & per statutum, vide Bal. in l. j. §. commina, vel epistolas. & no. in l. j. qui bo. ced. poss.

LEX PRIMA.

1 Decreta decurionum concedentia immunitatem, an sint nulla ipso iure.

2 Consilium ciuitatis non recognoscentis superiorem, quod possit concedere immunitatem.

2 EXCEPTIS. a ¶ Quæro nunquid ista decreta sint ipso iure nulla, vel veniant rescindenda? Vt, quod sint nulla ipso iure dum dicit, sacris constitutionibus. In contrarium facit l. ambitio. sa. ff. co. & dic, vt in gl. & ibi dixi. ¶ Sed quæro, cum decuriones non possunt concedere immunitatem, quis poterit concedere. Dicit glo. quod Imperator. Et idem puto quod consilium magnum, & adunantia generalis, quæ habet plenum imperium, quia forte est ciuitas, quæ non recognoscit superiorem. De quo plenè dic vt dixi in l. ambitiosa. ff. eod. quam solenniter repetij.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Et per Bar. in l. 4. in princ. de vac. mu. & per Bar. in l. vacuatis. de decurio. §. eod. lib.

¶ De excusationibus munerum. Rub.

LEX PRIMA.

1 Protectores dicuntur, qui stant ad custodiam Principis.

2 Posi i sub protectione alicuius, nō dicuntur illi subiecti, nec talis recipiens aliquā habet inuisionem, sed tenetur defendere de facto cum armis.

1 Ciuitas vel castrum si fuerit posita, vel positum sub regimine alicuius, recipiens non habet merum, & mixtum imperium.

4 Recipiens aliquod castrum sub eius regimine, quod nō habeat multas, & pōnas.

5 Recipiens aliquod castrum sub eius regimine, quod non potest illi imponere collectas.

2 ETIAM HI, QVI. a Hi qui gerunt negotia Principis nō habent vacationem à muneribus, nisi sint ex illis officiis, quib. specialiter est cessum. h. d. ¶ ¶ Quæro quid sit dictum, protectoribus, Gl. dicit, dic de hoc j. de dome. & prote. super gl. rub. lib. 12. & ibi exponit, protectores illos, qui stant ad custodiam Principis, vt sunt macerij, & alij similes. ¶ Ex hoc dicebam in q. de facto, dñ capitulis pacis factis cum Archiepiscopo Mediola. quod omnia castra occupata per Vbalinos remaneant sub protectione, & regimine ipsorum dubiatur qd important ista verba, protectio, & regimen. Dico qd per ista verba non debetur eis, nec habent aliquam iurisdictionem. Casus est hic, & in c. ex parte tua. extra. de priuile. sed habent potestatem defendendi de facto cum armis, & militib. qd est officium protectorum, vt no. rub. j. de prote. & dome. lib. 12. potest etiam defendere via iuris, & iudicij, vt not. in c. ad audientiam. extra. de appell. ¶ Sed ex eo qd dicit, sub regimine eius, est magis dubium, nam Rector loci idem est quod præses, vt no. gl. §. de offi. rector. prouin. in rubro, & nigro, & ff. de offi. præsi. l. illicitas. §. qui vniuersas. & sic not. quod ibi dñ, regunt. Et sic vt quod ex natura dicti verbi possunt oīa facere, quæ pōt præses, & sic habet merum, & mixtum imperium. In trium facit, qd est verum quod dicendum est qn regimen committitur puincia, sed qn committitur regimen ciuitatis, non venit merum imperium, vel mixtum, & idem si committitur regimen castrorū, vel villarū, vt §. de defen. ciui. per totū. & melius in auth. de defen. ciui. §. iusiurandū. & §. audient. & §. de

man. prin. per totū, & ibi p glo. Azo. in sum. Et hoc vt verius, qd sit speciale in vrbe Rom. vt si eius committatur regimen, videatur committi merū, & mixtum Imperiū, vt ff. de offi. præfec. vrb. l. j. & maximè cū ista verba dubia debent interpretari cum, qd profert, vt ff. de pact. l. veterib. ¶ Sed posito, qd habeat merū, & mixtum imperiū, pene, & multas, quæ imponunt in d. locis, nunqd erunt eorū? Certè nō, qd nō sunt præsi, seu rectoris, sed eius qd in illis locis habet ius fiscale, vt l. multarum. §. de mo. mul. & in feud. quæ sint rega. c. j. vbi dñ expressè, quod talia nō veniunt, nisi expressè concedantur. ¶ Sed quæro vtrū huius vigore poterunt imponere collectas dictis locis. Respond. non, qd præses puincia non pōt imponere collectas, vt j. l. placet. & §. de superindi. l. j. Remanet ergo apud eos, ad quos primo pertinebat ius collectandi. aliàs dic vt in gloss.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Vide Cyn. & Bal. in l. j. §. si quacumq; prædi. pote. Et quid si statutum dicit, talis sit extra protectionem communis. vide per Cyn. in l. j. §. de natu. lib. per Mod. in c. olim. de accus. & vide glo. in c. ego. in ver. salvo. de iureiur. & adde Inno. in c. ad audientiam. de appel. vbi dixit, quod operatur vim appellationis, & refert & sequitur Bal. in sua margaria, in ver. appellatio. Quid in eo, qui subiicit se gratiæ, voluntati, & misericordiæ alicuius, vide Inno. in c. veniens. de renunc. & Ang. in l. si cui. de serui. item in vers. vt si eius committatur regimen. Vide circa hoc Bar. in l. si quando. la. j. §. de bo. vacan. & ibi dixi. & vide quod no. Bar. in l. communiter. §. cum l. de acquir. rer. dom. & Bald. in l. 2. de pedaneis iudicibus.

LEX VII.

1 Collectam pro quibus dominus subditis suis imponere potest.

2 PLACET. a ¶ Præses vel alius iudex non potest collectam imponere, sed si necessitas imminet, debet scribere præfecto, & præfectus rescribit Principi, qui hoc permittet. h. d.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Sed pro quibus potest dominus imponere collectam. Dic quod Alber. de Ros. in suo alphabeto dicit, quod potest imponere propter defensionem terre sanctæ, vt 3. q. 4. c. sanctitudo, & de immun. eccle. c. peruenit. item si dominus vult ire in exercitum indictum à Principe contra hæreticos, item si in bello ex parte sua fuerit captus, vt se redimet. Item si vult ire ad Principem pro optinendo priuilegium speciale pro se, & subditis. item si maritat filiam. item cum facit filium militem. item ad refectionem pontium. item cum acceperit quod erat feudum suum, vel nouum acquirit. item quando sine culpa damnatus est, vel relegatus. Intelligas semper quando ex se facere non potest, & etiam dum moderata imponat, io. q. 3. c. imò. circa medium. & extra. de censib. c. cum apostolus. §. pro habemus, & ibi Oldr. glo. in summa 22. quæst. 2. & per Ray. in summa. de ex act. & talicis. & hæc omnia ponit Albe. in alphabeto. in ver. do. Alex.

LEX IX.

1 Qui tenetur ad factum legis dispositione non liberatur præstando interesse.

2 Munus publicum non potest pecunia redimi.

1 ILLVD. ¶ No. quod ille, qui tenetur ad factum ex dispositio

2 ne legis non liberatur præstando interesse. ¶ Item not qd munus publicum non potest pecunia redimi, & de primo dic, vt dixi ff. de verb. oblig. l. stipulationes non diuiduntur.

LEX X.

1 Qui habent possessiones in cluso Perusino, & reddunt tertiam partem, non tenentur ad collectas.

2 Coll. et qd nō solu p prædiis emphyteuticis s. d. Perusij hoc nō seruatur.

2 PRIVATAE. a Prædia emphyteutica Principis extra ordinarias præstationes non subeunt. h. d. Primò ponit dictum. Secundò remouet dubium. Tertiò assignat rationem. Secunda ibi, qñquidē. Tertia ibi, & pari. prima pars est clara, in secūda gl. ponit casum, tertia est clara. ¶ Not. arg. quod illi, qui habent possessiones in cluso Perusino, & reddunt tertiam partem cōi, qd non tenentur soluere collectā, quæ imponitur p imminetibus necessitatibus. ¶ In tex. ibi, ppetuò assignata. hic vt tex. qd p bonis emphyteuticariis, qd habet ab ecclesia, nō tenetur soluere aliquā collectā cōi. Cū. n. ista bona sint perpetuò pensioni obligata, & pro eis census quolibet anno soluitur, non debet præstari pro his collecta cōi, ne duplicia onera sustineat, hoc tñ Perusij de consuetudine nō seruatur.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Vide Bar. in l. licitatio. §. fin. de pub. Quid in illo emphyt. vide in l. j. per Bal. §. de iure emphyt. sed And. de Iser. in c. i. super verb. prælatis, in tit. quæ sint rega. tenet contra Bar. Alex. Adde Bart. in l. j. de anno. & trib. & ibi d. xi. & Bar. in l. licitatio. §. si de publ.

LEX XI.

2 EOS QVI. Protonotarij, notarij, & referendarij Principis habent immunitatem à muneribus extraordinariis. hoc dicit. Et expone ibi, notarij, & protonotarij, & ibi, epistolis, vel libellis, isti sunt notarij, & expone ibi peragendis, isti sunt referendarij.

LEX XII.

1 Habens priuilegia pro possessionibus suis, non tenetur ad collectam impositam pro remuneratione legatorum.

2 Priuilegium dñi officio, dignitatem habenti, durat etiā dignitate finita.

Maxim

MAXIMARVM. primò ponit quasdam dignitates quæ habent immunitatem à sordidis muneribus. secundò dicit alios palatinos non habere immunitatem, nisi hoc doceant. tertio dicit circa magistros scientiarum seruanda iura antiqua. quarto nominat munera sordida. quinto liberat quorundam possessiones à quibusdam præstationibus extraordinariis. sexto, & vltimò declarat prædicta locum habere durante dignitate vel finita. secunda ibi, cæteros. tertia ibi, circa rhetores. quarta ibi, sordidorum. quinta ibi, legatis. sexta ibi, hoc tamē. Et no. ver. sordidorum. vbi sordida munera nominant, & melius quam alibi. item no. ver. leg. vbi apparet, quod priuilegiatæ personæ pro possessionibus suis non debent soluere collectas pro remuneratione legatorum, qui mittuntur à curia principis, & iste est propriè intellectus istius vers. sed gl. aliter intelligit.

2 Item no. ex si. huius l. quod priuilegium durat etiam dignitate finita. sed si priuilegium daretur officio non habenti dignitatem annexam, secus est, vt s. c. l. i. & ibi no. & facit j. c. l. eam legem, quam vide.

LEX XIII.

SORDIDORVM. priuilegium personale non transit in successorem. h. d. no. quod hæc lex venit ad declarationem præcedentis legis. & nota hanc gl. quæ ita plenè distinguit in sua materia sicut alibi, & ideo vide eam & signa. primum membrum gl. est quando priuilegium cõceditur personæ, quod declarat vt no. per Dy. c. priuilegium. extra. de reg. iur. lib. 6. & l. quia tale. ff. sol. ma. secundum autem membrum est, quando priuilegium est concessum rebus, vel personis. gl. tangit ff. de cens. l. forma. §. tanquam, & ego dixi in l. pe. ff. de seru. leg. alia autem membra sunt clara, & bene examinata per Dy. c. priuilegium. de reg. iur. lib. 6. b

ADDITIONES.

a ¶ In successorem. adde Ale. de Imo. l. i. de consti. princ. vbi etiam per Bar. & in suo cons. inc. primo quaritur.

b ¶ In c. priuilegium, de regul. iur. lib. 6. adde quod no. ibi in apost. ad ipsum post do. Be. in add. quæ inc. non transit ad successores.

Ale. ¶ Vide gl. in c. cum venissent. de consti. quæ tenet quod in dubio personis concessum intelligatur, nisi expresse aliud appareat. facit l. in pecudum. ff. de usu. de quo per doct. Mod. l. quia personale. vide Bal. l. si. ff. de constitut. prin. per Io. And. in mercu. in regula, priuilegium, per Spec. in tit. de instru. ædi. §. nunc. ver. item quæstio fuit. Et adde quod vbi cõceditur priuilegiū mixta consideratione loci, & personæ, quod non potest in alio loco exerceri, sec. Bal. l. i. in 13. q. 3. de seru. & Inn. c. bonæ, de postu. præla. item adde quod in personalibus actibus in persona inseparabiles includuntur, vt in l. si stipulatus fuero per te. ff. de verb. ob. & l. hæredi. ff. de pac. & hoc in priuilegiis, in rescriptis dicunt in c. quoniā Abb. de off. deleg. & ad q. de qua hic, adde gl. 16. q. 1. c. possessiones, quæ tenuit quod dicitur personale in dubio, & idem tenuit vbi s. Io. And. per l. i. §. permittitur, ff. de aqua quotid. & ælt. & in l. 3. de cens. & in l. i. §. i. de iure immu. & l. priuilegia. de reg. iur. cum quo trā sit Bal. in d. l. si. de consti. princ. ibi Pet. de Anch. & Cy. in 1. q. & Bar. in l. i. e. titu. vide etiam Bal. hic, & in l. i. & in d. c. personale, & ibi per Imol. quid in beneficiis quæ non sunt contra ius commune, an in dubio intelligantur esse realia, vide Bar. in l. i. de ser. vbi tenuit quod sic. Spe. in tit. de instr. edi. §. nunc. autem. ver. qui fuit. vbi dicit standum concedentis interpretationi. per Laceratius, de reg. iur. de quo vide per Bal. qui fuit sibi contrarius in l. liberti libertæ que. §. de oper. lib. & in l. si non special. §. de testa. & in l. apud iul. §. si quid alicui. ff. de leg. i. & quod no. Bal. l. si. §. sed & si quis. §. cõmu. de leg.

LEX XIII.

EAM LEGEM. hic ponitur alia declaratio l. maximarum, & prosequere, vt in gl.

LEX XV.

EVIDENTER. prædia principis propria, vel emphyteutica, ab extraordinariis & sordidis muneribus sunt exempta. h. d. concordat l. priuata, §. co. & ibi dixi.

¶ De quibus muneribus, vel præstationibus nemini liceat se excusare. Rub.

LEX I.

COMPARATIONI. hæc l. i. est clara, quam prosequere, vt in gl. & totus iste tit. satis clarus est, & in ista l. cum duabus aliis legibus. seq. ponuntur quædam munera à quibus nemo excusatur aliquo priuilegio: nec curat siue sint ordinaria, siue extraordinaria, vel sordida. h. d. totus iste titulus.

LEX SECVNDA.

CVM AD FAELICISSIMAM. nemo ab angariis, vel perangariis, vt plautris, vel alio munere, licet sordido, excusatur in locis, per quæ princeps ad expeditionem arripit iter, vel augusta. hoc dicit.

LEX III.

HAC PROVIDENTISSIMA. ab onere constructionis viarum, & murorum, vel aliarum specierum, vel comparisonis frumeti, si commodè visum fuit præfecto, nullus excusatur: hoc dicit, & vide quod not. in l. ad instructiones. §. de sacrosan. eccle.

ADDITIONO.

a ¶ Nullus excusatur. adde Iac. Reb. l. nemo, n. i. & quod ibi posui in apost. ad ipsum, §. de an. & tri. & quo posui in add. ad Gul. de Cu. l. ad instructiones, §. sacrosan. eccle.

¶ Qui ætate, & professione excusant. Rub.

LEX I.

a **CVM AFFIRMETIS.** a studentes habent immunitatē à muneribus personalibus vsque ad 25. annum. h. d. no. pro studiis, vt in terris propriis non grauentur ad custodias, & alia munera personalia. ¶ item not. quod istud priuilegium non habet locum, nisi in minoribus 25. an. quasi præsumat imperator, quod postquam exceßerit 25. annum, quod nunquam bene addiscat. sed oppo. ff. de decu. l. spuri. §. i. ff. de mu. & ho. l. ad rempub. gl. videtur tangere, sed in sua solutione non bene declarat, ideo tu dic, quædam sunt munera personalia, in quibus requiritur consilium & discretio, vt esse de consilio, vel habere aliquod regimen, & tunc non conceditur minori 25. an. nisi indefectum, vt in contrariis. quædam sunt munera personalia, in quibus aliquod periculum non vertitur, vt facere custodiam in ciuitate, & similia, & ad ista possunt vocari minores, à quibus hic liberantur propter studium, & habent istud priuilegium causa studiorum.

ADDITIONO.

a Ale. ¶ intellige hoc verum, nisi aliter consuetudo se haberet secundum Bar. l. i. §. de auro coronario. quid in doctoribus. an excusentur ab oneribus, vide Bar. in l. humilioribus, de saccep. & arca. Bart. & ibi dixi in l. 3. de mulieribus, & in quo loco. item in verbo, bene addiscat, dicit tex. in cap. nemo. de poenis, in 6. quod diligenti studio potest quis proficere quod in iuuentute omisit, & ideo Accursius gloss. noster, quando incipit studere, erat ætatis 28. ann. & tantum floruit, vt no. gl. in auth.

LEX II.

a **CVM FILIOS.** a lex ista idem dicit, quod præcedens, nisi quod dicit, quod studentes liberantur à personalibus muneribus non autem à patrimonialibus. istud vltimum non est in præcedenti. hic non sunt alia.

ADDITIONO.

a Ale. ¶ Et gl. hic dicit de patre, & filio, & vide Bal. l. si. in fi. de impub. & aliis subtit.

LEX III.

MANIFESTI. maiores 55. annis excusantur à muneribus personalibus, non patrimonialibus. h. d.

¶ Qui morbo se excusant. Rub.

LEX PRIMA.

SI EA CAECITATE. orbatus utroque oculo excusatur à muneribus personalibus, secus si vno tantum. h. d. no. gl. posita super hac lege, quia hoc est verum in muneribus personalibus, quæ opus corporis exigunt, vel requirunt, secus consilij. h. d.

LEX II.

i *Debilitatus dicitur, cum aliquis sensus perditur.*

i **CVM AVRICVLARI.** aliàs articulari. ¶ Debilitas propter morbum habet excusationē. hoc dicit. Quæro quid sit morbus auricularis. Gl. respondet & bene, non intelligas de morbo, propter quem aliquantulum debilitetur auditus, quia tunc non haberet excusationem, vt l. si. ff. de leg. tut. Sed intelligas de tali morbo auriculari, propter quem totum corpus debilitatur.

ADDITIONO.

a Ang. ¶ in tex. ibi, debilitatum, no. quia tunc dicitur quis debilitatus, quando aliquis sensus perditur, & facit ad quæstionem statuti punientis pro membro debilitato, de quo dixi in l. nationum, §. de decu. Ale. ¶ De hoc in 4. c. de censibus, & consuluat do. Ang. vt refert Lud. in not. litera c. no. 6.

LEX III.

i *Podagrus, quam excusationem habeat.*

i **PODAGRAE.** ¶ Circa istos podagros sic distingue, quia aut quærit utrum habeant excusationē tpe, quo illa podagra grauantur, ita quod ambulare non possant. Et dic quod sic, vt hic in fi

in fi. ibi, vocari non patietur. aut quæris vtrum habeat vacationem simpliciter, & omni tempore, quia podager, & tunc si quidem pp illam infirmitatem tantum debilitatus est, qd ambulare non potest, & suis rebus non posset superesse, & habebit immunitatem, vt s. l. proxi. & hac l. 2. respõso, & ff. de vac. mune. l. pe. in prin. aut non est ita debilitatus, sed quandoque vexatur, quandoque non, & tunc nõ haberet excusationem, vt hic in prin. & s. de decur. l. 4.

LEX IIII.

CASVS. infirmitas patris non liberat filium à munerib. personalibus. h. d.

¶ De his, qui numero liberorum, vel paupertate excusationem meruerunt. Rub.

LEX PRIMA.

NVMERVS. ista lex cum seq. sunt claræ, quas leges prosequere, & distingere, vt in gl.

LEX IIII.

CVM FACULTATES. diuitiæ filiorum non onerant patrem. h. d. & lex sequens dicit hoc. Sicut pater, ita & mater excusatur propter numerum liberorum. h. d. hic non sunt alia.

LEX VI.

EOS QVI. numerus liberorum excusat patrem non filium, si sufficiens reperitur. item propter paupertatem à munerib. excusatur. h. d.

¶ De professoribus, & medicis. Rub.

LEX PRIMA.

CVM TE. Medicus donec sit in exercitu, habet immunitatem à muneribus personalibus non post, nisi alio priuilegio, vel alia causa excusetur. h. d.

LEX II.

GRAMMATICOS. doctor, qui nõ legit vtiliter scholarib. p̄t reprobari. h. d. in summa, & facit ad l. ff. de excu. tut. l. sed & reprobari. a no. hanc l. ð insufficientes doc. vt possint reprobari, non obstante quod receperint insignia doctoratus. b

ADDITIONES.

a ¶ Sed & reprobari. & ibi vide Nic. de Neap. qui refert, quod Episcopus capuanus faciebat examinari reuertentes ex studio doctores, & si erant insufficientes, lacerabat eis priuilegium. Vide gl. in c. veniam. 35. q. 9. quæ dicit quod si apparet electum ad falsum rumorem presentantium eum doctum, non esse doctum, debet cassari electio. facit quod no. Io. And. in add. ad Spe. in rub. de prax. vbi ponit de vasallo, qui putatur robustus & nõ erat, quia potest feudo priuari. item facit etiam quod no. Ioan. And. in add. Spe. in rub. de iure pat. super rub. vbi singulariter tractat, qd episcopus qui ordinauit aliquem ad sacerdotium, potest eum repellere propter insufficientiam ab ecclesia curata nõ solũ addepta, sed etiam adipiscenda, etiam si bis promouisset eum ad eam per rationes, de quib. per eum, quæ fuerunt Old. licet ipse non dicat, conf. 93.

b ¶ Ale. ¶ adde quod semel reprobatus non potest postea iterũ doctorari, secundum Bal. l. 2. in fi. per illum tex. s. de lib. & eorum lib. ¶ no. cõtra doctores legentes ad pompam, & contra doctores indoctos, & ideo dicit gl. in c. cum beatissimus. 24. q. 1. quod monet scholares audire optimum magistrum. & adde ad hoc gl. in l. nulli. de decur. quæ dicit, quod indoctus nõ potest facere alium doctorem, & Bald. ibi exclamat ð doctores indoctos, & adde tex. in l. 1. & ibi Bar. de studiis lib. artium. facit Bald. ca. 1. in prin. quod tempore miles. vbi dicit, quod indocti incumbunt cathedram, non insident, & Cy. l. munus, & ibi Ang. de acq. poss. s. Bald. l. 1. qui & aduer. quos. vbi dicit, in defecto del buono lo tristo sede à bancha, facit in c. multi sacerdotes. 41. dist. ver. qui male sedent. Ang. l. 1. s. in iur. vers. pueritiam. ff. de postu. vbi dicit, quod indocti non debent dici legum dolores, & Ange. l. eum quem temere. de iudi. vbi dicit Bar. l. 1. de ann. ciui. qui nescit legere, dato qd habeat scholares, non debet habere salarium, vbi gl. dicit quod scholaris doctus præferendus est doctori ignorati, gl. in cle. 2. in ver. honore, de magistris. quod assumens gradum doctoratus indigne, peccat mortaliter. ad quod ca. si laicus. 38. dist. plus do. Franc. Tig. de Pisis in l. semper, s. fi. dixit, quod indoctus potest expelli de collegio illius artis, & do. domini. in ca. quæ de episcopis. 38. dist. vbi dicit, quod carens libris opportunis, non meretur doctor dici.

LEX V.

NEC INTRA. non sufficit esse de collegio medicorum, nisi specialiter immunitas sit concessa.

LEX VI.

1 Doctores legum habent immunitatem etiam à patrimonialib. nec ipsis collecta potest imponi.

2 Doctores non possunt capi personaliter. nec aliquo modo vexari.

1 MEDICOS. ¶ no. hanc l. qd doct. legum & aliarum scientiarum habent immunitatem etiam à munerib. patrimoniorum, & sic non potest de iure eis imponi collecta, a item not. ¶ qd non possunt capi personaliter, vel duci ad curiam, vel aliquo modo vexari, b & sic familia nõ dēt ipsos doct. scrutari de armis. c

ADDITIONES.

a ¶ Collecta. adde Franc. de Albe. in suo cons. inc. in Dei nomine amen. punctus talis est, magister Cechinus, &c.

b Vexari. adde quod nec torqueri, vt p Cy. l. milites. C. de quæstio. nisi prius degradetur, vt est tex. in l. fi. s. de mal. & mathe. ibi, dignitate exutus, adde quod no. in apost. ad istum in l. 1. nu. 2. ver. potest, s. de decur. lib. 12. vbi po-

no consuetudinem in contrarium non valere, per tex. sing. in l. omnes iudices, vbi dixi in apost. ad istum s. de decur. iste lib.

c Ale. ¶ Armis. ad hoc facit quod no. Bal. l. 1. in fi. qui bon. ced. poss. & Imol. in l. miles. ff. de re iud. & vide Bar. & doc. l. si libertus. cum l. seq. ff. de i. ius vo. Ale. ¶ Et idem medici donec sunt in exercitio, vt l. 1. s. e. dixit enim habere dignitatem. adde gl. in l. lege Iul. la 3. in l. oratores, ad l. Iul. de vi publ. & hanc l. intellige in illis, qui legerunt in publicis & consuetis studiis, secus si in priuatis locis ciuitatis, quia non habet Doctorum priuilegium, vt in authen. habita. s. ne fil. pro pa. per Ang. post gl. in proce. digestorum.

¶ Videtur tamen, quod hæc l. non vendicat sibi locum, nisi in doctorib. actus legentibus, non in allis, & no. gl. quæ est no.

LEX VII.

1 Doctores debent præcedere alios, in moribus, & scientia.

2 Doctores debent esse approbati.

3 Requisita in approbatione doctorum.

MAGISTROS. nõ debet qui admitti ad docendũ, nisi prius fuerit approbatus, & examinatus in morib. & scientia, & alia habuerit quæ requiruntur in actu doctorandi. h. d. ¶ ¶ no. qd doctores præcedere debent alios in morib. & scientia, & ideo ppter defectum morũ & scientiarũ possunt licite reprobari.

2 ¶ ¶ Secundo nõ qd doctor debet esse approbatus. sed aduer te, qd ad hanc approbationem requiritur præsentatio & iuramentum doctorum. l. nemini. s. de aduo. diuer. iu. secundo examinatio & approbatio doctorum, vt hic, qui doctores de iure cõi debent esse septẽ, vt l. si quis. j. e. sed in hac ciuitate Perusij ex priuilegio summi pontificis sufficiunt quatuor. itẽ requiritur licentia, seu decretum superioris, vt hic, cum dicit decretum curialium meretur, vt extr. de magi. c. j. & 2. in cle. a

3 ¶ ¶ Et nõ hanc lex qua vides omnia, quæ requirunt ad hoc, vt quis possit doctorari, requiritur etiam qd dentur ei insignia, & quod est hoc hodie expressum extra, de magi. in c. 2. b

ADDITIONES.

a ¶ Ale. ¶ Et nõ, quod licet requiratur quod examinatus repertus fuerit peritus, vt hic, & l. nemini, s. de aduoca. diuer. iu. tamen fallit si sit parum doctus, cum spes sit quod possit proficere, quia poterit doctorari.

¶ Ita dicit no. Inn. c. cum in cunctis. circa prin. de elect. & sequitur Lud. in s. de viro. l. si vero. ff. sol. ma.

Ale. ¶ Scholares nõ debent actu legere vt magistri, Bar. l. 1. de præpo. agen. in reb. istam alle. d. Abb. l. 2. de magistr. qd episcopus cum ca. potest doctoratum conferre. & idem Host. in summa. de magistr. s. pe. in prin. & vide Mar. thesil. in l. oēs populi. & Bar. l. generaliter. de in ius voc. & no. gl. in cle. 2. in gl. magna ultra med. & idem firmat do. Abb. c. est verum. de foro comp. & hoc de iure communi. adde do. Abb. c. cum apostolicæ. in 4. no. de his quæ fiunt à præl. licet de consuetudine non seruetur. Et ibi dicit, debet esse septem. tenuit etiam Bal. l. si quis, alleg. & d. Abb. c. proposuisti. de proba. cõtrarium videtur tenuisse Bar. l. si. de profess. vrb. Constan. vbi dicit qd requiruntur nouem. sed potest dici qd ibi speciale, & vide d. Abb. vbi prox. & adde quod debet præsentari per suum magistrum, vt l. 1. s. de of. magist. debet magister, moriger. alias reprobari potest esse c. 1. in prin. ibi, probatae artis, ff. de ven. inspic. & in c. omnis ætas. 12. q. 1. probatissime mori. & in c. fraternitatis. de frig. & malefic. in c. gloria episcopi. 12. q. 2. dum Crates ille Thebanus, &c. & no. gl. in c. cum literis. de in integ. resti.

* ¶ Doctorari. Et adde quod acumẽ ingenij multum operatur, prout dicit do. Fel. in rub. de ma. post prin. ver. quid autem alias, in no. ad hoc sing. in d. ca. cum in cunctis, de elect. alleg. in rex. & Imo. in cle. 1. de æta. & qual. & c. illiteratos. 36. dist. dicentem facere gl. in ca. monachus. 77. dist. ver. diuortio. & in c. rum ex literis, ver. instructus, de rest. in integ. quæ dicunt quod prudentia, honestas, & ingenium, suppleant ætatem, quod not. ex quo facit ad multa prout ibi vide Fel.

b Ale. ¶ Item si quis notoriẽ est peritus, vt est gl. 47. dist. c. de Petro, & 23. dist. c. qui episcopos, & Io. And. c. institutus, de of. Archid. 24. dist. c. si quis presbyter. bene facit 23. dist. c. nullus ordiner, & c. ad apostolicã. de reg. & vide Ant. c. proposuisti. de probat.

LEX VIII.

1 Gerens se pro doctore, cum non sit, tenetur pœna falsi.

2 Doctores debent habere virtutem fortitudinis.

REDDATVR. qui se gerit pro doctore, cū non fuerit examinatus, nõ excusatur à munerib. secus, si fuerit approbatus, h. d. ¶ no. quod dixi in summario, & licet de eo loquatur, qui assumit habitũ doctoratus philosophiæ, tñ de iure idem vñ in

1 qualibet alia sciẽtia, arg. s. e. l. medicos. imò ¶ plus qd gerit se p a doctore, cū nõ sit, a tenetur de crimine falsi, vt ff. ad l. Cor. de b fal. l. eos. in fi. b ¶ ¶ itẽ nõ qd doctores debent habere virtutẽ b fortitudinis, & vim fortunæ patienter sufferre, quod not.

ADDITIONES.

a ¶ Qui gerit se pro doctore cū nõ sit, adde Bal. l. qui sub prætextu. n. 5. & qd ibi posui in apostil. ver. clericum, s. de sacros. eccl. dixi post lac. Rebus. in l. grammaticos, ver. infamis efficitur, de profes. qui in vrb. Constan. lib. 12. dixi post Pan. ca. n. 1. ver. pœna fal. post Barb. extra, de cler. mi. non or. & not. Fel. c. 3. loco, in prin. extra, de proba.

b Ale. ¶ Facit quod no. Bar. l. 1. de dign. ver. sequitur in diffinitione illicita. qd si postquam portauit insignia, & habitum doctoratus, postea efficitur doctor, an noua insignia, an eadẽ debeat habere: dic sufficere quod oportet solita. 1. q. 1. quidam ver. si forte, secundũ lect. gl. vlt. vide Ale. & Rom. in lite ra i, in no. 80. & Bal. l. 1. s. de suffra.

LEX IX.

1 *Medici non debent recipere ab infirmis promissionem, & si recipiunt, cassantur.*

2 *Aduocati non debent recipere promissionem à clientulo lite durante.*

ARCHIATRI. Medici, qui salarium consequuntur ex publico, ita paruis, sicut magnis seruire tenentur, sed salariū ab

1 infirmis nō debent recipere, nisi cū sanati fuerint. h. d. † Not. quod medici non debent recipere ab infirmis promissionē, vt hic, & si receperint cassantur. ff. de var. & extraor. cog. l. me

2 dicos. Et sic † aduocati non debent recipere promissionem à clientulo lite durante, vt l. quisquis. §. de postu. licitè tamen

a accipitur, quod eis offertur.^a

ADDITIO.

a Alex. ¶ Offertur. Adde Bal. in auth. ad h. c. §. de vsur. & vide Arch. j. q. j. c. non est. & 14. q. 5. non sane. Habentes salarium de publico recipientes à seruatis puniuntur poena quadrupli, vt in c. militare. ad fi. 23. q. j. Rom. in litera p. no. 93.

LEX X.

1 *Septem Doctores requiruntur in approbatione alicuius Doctoris.*

SIQVIS. Non debet in locum magistri defuncti alius subrogari, nisi fuerit approbatus, & licet subrogetur in numerū,

1 nō subrogatur in gradū. h. d. † No. quod septem Doctores debent aliquem approbare, de quo dixi §. eod. l. magistros.

LEX XI.

GRAMMATICOS. Magistri scientiarum, qui fuerunt Palatini, habent perpetuam immunitatem ab omnibus muneribus, ipsi & eorum filij, & coniuges.

¶ De athletis. Rub.

LEX VNICA.

1 *Bonus ille præsmitur, qui ter se bene habuit in aliquo exercitio.*

2 *Scholaris ter examinatur, antequam doctoritur.*

a ATHLETIS. Qui tribus preliis fuerit coronatus, quorum

1 vnū Romę fuerit, excusat à munerib. h. d. † Ad euentiā prae-mitte, qđ cōsuetudo erat, & adhuc est, qđ qñ fiunt torneamenta, hastiludia, & similia, qđ ei q se melius habebat, imponebat signū victorię aliqđ super caput. dicit glo. hic. Si quis fuerit

2 ter coronatus iuste, nō prece, debet habere immunitatē, & vi de literam. † Ex qua nō qđ qui ter bñ se habuerit in aliquo exercitio, bonus præsmitur. quod facit ad multa, & ex hoc inuenta est consuetudo, qđ scholares ter examinentur. Primò à suo Doctore pñtante. Secundo in priuato examine. Tertiò in publico examine. Facit quod dixi §. tit. j. l. magistros.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Hoc forte non pcederet in scholari perito, qui doctorari debet si ne examine, vt dicit domi. Abb. in c. constitutis. el. 2. de appel. facit c. de Petro. 47. dist. & 26. dist. c. nullus, & ideo dicit vbi Vgoli. qđ nō examinatur, qui de curia Romana accipitur, cum tales sint notorij. Facit etiam c. ad apostolicā. de reg. & Rom. quia frustra fit demonstratio rei certę demonstratā. l. j. ff. de do. praelega. qđ tamen intellige, nisi esset data forma, quod in doctorando requireretur examen, qđ forma esset seruanda. c. cum dilecti. de rescript. Faciunt no. per Ang. & Rom. in l. hac consulti sumus. §. qui te ita. fac. poss. glo. in l. j. & in l. j. ff. de liber. & posthu. cum fini.

¶ De his, qui non impletis stipendiis sacramento soluti sunt. Rub.

LEX PRIMA.

1 *Missus causariē ante finem militiæ, consequitur immunitatem à muneribus, non tamen habet priuilegia veteranorum.*

IGNOMINIAE. Infamia remouet quem ab honoribus, nō à muneribus & grauamine. h. d.

LEX II.

1 CVM OB PROVECTAE. † Missus causariē ante finem militiæ consequit immunitatem à muneribus, nō tamen habet priuilegia veteranorum. h. d. De quo priuilegio habemus rubricam ff. de priuileg. vete. & hac lex habet locum in militibus templi.^a

ADDITIO.

a Ang. ¶ In tex. b. plena. No. quod non dicitur esse plenum, nisi id, quod naturaliter plenum est, non autem id quod impletur per dispositionem iuris, l. fi. §. de his qui veniam pta. impetrauerunt.

LEX III.

VETERANIS. Duobus modis legitur hac lex. ¶ Primò sic dicit. Priuilegia veteranorum consequitur, qui viginti annis militauerit in legione, vel vexillatione, secus si in cohorte. Ad euentiam prae-mitte, quod est differentia inter alam, cohortem, & legionem. l. i. §. exercitum. & ibi no. §. de his, qui not. inf. hoc prae-missio casus est clarus. Sed hac lectura non

placet, quia non potest militari in legione, quin militetur in cohorte, cum legio in se cohortem contineat. Vnde pone casum fm aliam lect. fm quam h. d. Qui 20. annis militauerit in legione, vel vexillatu, ille priuilegia veteranorum consequitur, & ideo qui in cohorte militauerit, non habet necesse hoc à Principe impetrare.

¶ Quibus muneribus excusantur ij, qui post impletam militiam, vel aduocationem per prouincias suis commodis vacantes commorantur, & de priuilegiis eorum, & de conductoribus vectigalium fisci. Rubrica.^a

ADDITIO.

a Ang. ¶ In rubrica. De primis partibus rubricę nigrum non tractat, sed tantummodo de conductoribus vectigalium, & sic de vltima parte, & sic facit q. coniuncto nigro, qđ si in statutis reperitur aliqua rubrica concedens aliquod priuilegiū, præsupposito quod nigrum non faciat aliquam mentionem de eo in tex. tamen virtus rubricę est tantę, qđ illud priuilegium cōsequat ille cui cōcessum est. Pro hoc facit gl. que est in proemio sexti. vbi gl. dicit rubricas esse de tex. & ideo qui promissit tex. scribere, tenetur etiā scribere rubricas. * Adde quę dixi in auth. de incest. nupt. vbi de hoc.

* ¶ Rubricas. Adde Fel. in rub. de accus. circa prin. ver. vtrum autē. cum seq. Tu vide ad hoc Bal. in rub. §. an ser. ex suo fa. do. Iaf. May. post Aret. Alex. & Scriben. in l. j. ff. si cer. per. & ipsum Insti. de act. in rub. num. 1. & qđ ibi posui in addi. ad ipsum in versu. sunt autem tales, extra vt lit. non contest. post Pan. in proce. rex pacificus. nu. 2. in versu. rub. post Phil. Fran. in prog. §. sane. num. 7. in versu. in decretis, lib. 6. & not. Fel. in c. 1. ver. quę sunt rubricę, & c. ex parte. versu. quę sunt in decretis, ext. de rescript. lib. 6. Pa-nor. consi. 16. vol. 2. & Rom. consi. 104.

LEX VNICA.

1 *Conducens vectigal publicum, habet immunitatem.*

2 *Dictio, haud, cum aspiratione ponitur pro non.*

NON ALIOS. Principales conductores, non conductores

1 conductorum, vectigalium habent immunitatem. h. d. † No. quod hi, qui conducunt vectigal publicum, habent immunitatem. Item quod hac dictio, haud, ponitur pro nō, vt hic.

2 Sed † & tunc debet esse cum aspiratione, de quo tangitur per glof. ff. de solu. l. j. super versu. controuersia, & in corpore de non alien. §. si vero in perpetuum. versu. iisdem poenis.

¶ De libertinis. Rub.

LEX PRIMA.

CONDITIO. Libertini non habent excusationem à muneribus. h. d. Sed opponitur §. si seruus vel liber ad dec. aspir. l. j. Solu. ab honores & dignitates non possunt vocari vt vbi, sed ad munera, & ad alia grauamina bene possunt vocari.

¶ De infamibus. Rub.

LEX VNICA.

1 *Nobilis condemnatus de falso, qui ex forma statuti perdit nobilitatem, remanet nobilis quantum ad maioritatem poenarum.*

a INFAMES. Personę infames remouentur à dignitatibus,^a

1 nō à muneribus realibus, vel personalibus. h. d. † Et per hanc legem dico, quod licet quis fuerit cōdemnatus de falso, propter quod definit esse nobilis ex aliqua lege vel statuto: tamen adhuc remanet nobilis quantum ad maioritatem poenarum, & ad ea, in quibus nobiles magis grauantur quàm

b plebei, de quo dixi in l. i. §. de digni.^b

ADDITIONES.

a ¶ A dignitatibus. Adde Ludo. in sing. versu. infamia. versu. quāro nunquid. Vnde dicitur, infamem sustinere in dignitate, peccatum est, in Spe in tit. de dispo. §. iuxta. ver. infamis enim. & adde Pau. de Cast. in consi. 196.

b Alex. ¶ Vide Bar. in l. j. §. de digni. Et idē dicebat Rom. in l. si quis in grau. §. de his. ff. ad Syl. quod vbiq̃ue aliquis magnus nobilis efficitur ex forma statuti popularis, prout est Florentiæ, quod dicitur amittere nobilitatem quo ad commodā, non quo ad incōmodā, & ideo si delictum committeret, puniretur, vt nobilis, quod sequitur Aret. in suis maleficiis, ver. in casum Sempronij. Alex.

¶ De reis postulatis. Rub.

LEX VNICA.

a REOS CRIMINIS. a Pendente processu criminali non potest quis ad honores vocari. h. d. Facit ff. de mun. & honoribus. l. reus delatus.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Limita tamen hanc l. vt per Host. & Io. And. in c. minimus. de accus. per tex. in c. omnipotens. eo. tit. & facit pro determinatione q. Bal. in rub. de condi. ob turp. cau. & vide Ro. in litera o. no. 21.

D. hi

¶ De his, qui in exilium dati, vel ab ordine moti sunt. Rub.

¶ Super rubrica dic, vt plenè examinaui ff. de his, qui not. infam. l. quid ergo. §. poena grauior. & etiam in glo.

LEX PRIMA.

1 Confinati non possunt eligi ad honores.

2 Doctores confinati, & reuocati, non habent priuilegia collegij.

1 QVIBVS. † Not. hanc l. ex qua not. quod confinati non possunt eligi ad honores durante tempore confinementis, & hanc l. vidi examinari de facto, quando † quidam Doctores fuerunt confinati Bononiæ reuocati per dom. Hosti. legatū, qui fuerunt in matricula Doctorum de collegio, an possint esse de collegio, & priuilegium collegij habeant vel consequi possint? Dic quod non, vt hac lege.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Confinati. Frangentes confinia, an poena mortis sint digni? Dic qd non, vt per glo. & Bal. Iust. quib. mod. ius pa. po. sol. §. serui autem. & qua poena puniantur, vide in §. quisquis. in l. aut facta. de poen.

¶ De filiisfamil. & quemadmod. pater pro eis teneatur. Rub.

LEX PRIMA.

1 Pater consentiens filio emancipato, officium suscipienti, non obligatur, secus si erat filius in potestate.

1 PATREM. † Qui consentit decurionatui filij emancipati non obligatur, secus si ille filius erat in potestate, & ille videatur consentire, qui non dissentit. ah. d.

ADDITIO.

a Ang. ¶ No. ex hac lege, quod consensus in hoc articulo inducitur eo ipso qd quis non contradicit. interdum non dicitur consentire, nisi expresse cōsentiat, præsupposito qd actui sit præsens, & se subscribat tanq. testis. l. Caius, de pig. act. & ibi no. de reb. alie. non alien. l. distrahente. & hoc ubi-
cunque actus qui cōtrahitur, exerceri potest me inuito, tunc si sum præ-
sens, nō videor cōsentire, vt no. in l. Caius. Itē videtur quis cōsentire ubi-
cunq. actus qui geritur tendit in fauorem tacentis. l. 2. §. voluntatem. sol.
mat. & plenè per Dy. in c. qui tacet. de reg. iur. in 6. sed ubi tendit in odiū,
nō intelligitur consentire, vt d. l. fallit fauore reipub. vt hic, et ff. de decur.
l. honores. §. fin. poterit etiam pater consentire filio per epistolam. vt d. l.
honores. ¶ Itē consentiendo obligatur in solidum, l. si filius fa. de admi. re.
ad ciui. perti. nō consentiendo obligatur de peculio, de quo vidimus in l.
j. §. de decur. ff. ad muni. l. 2. ¶ Dicitur autē pater filio consentire, cum ad-
optauerit eum qui erat factus decurio. l. Lucius, §. idē respondit. ad mu-
nici. ¶ Illud tñ quod licet pater obligetur pro filio ratione consensus, est
verum reipub. nō autē priuatis personis, si eas in officio damnificasset. l.
2. ad muni. Idē tamen est etiā in priuatis, si recepit à filio literas, et nō con-
tradixit, sed literis receptis nihil dixit, nā tunc vñ approbare contra dictum,
l. si filius fa. la. j. ff. ad Muced. in cle. j. de procu. ubi est hodie casus in simili,
sed in filio est casus in d. l. si filius. Itē si filius est inhabilis ad officiū, pater
non tenet pro eo. §. de mu. & ho. l. 2. & l. Lucius, §. idē respondit. ad muni.
¶ Tacentis. adde Fel. in c. nonne. de præsu. in ver. in glo. fi. cum plu. ver. seq.
¶ Per epistolam. Tu dic verum si filius est maior 30. ann. alias requiritur, qd
præsens cōsentiat. Ita sing. dicit Bal. in auth. causam quæ. ver. extra quærit
hic Pet. C. de epis. & cler. Adde Lud. Pon. in sing. ver. cōsensus. ver. gl. ordi.

LEX II.

CVM APPELLASSE. Appellare nominatione facta de filio est consentire. h. d. & no. gl. huius legis, quæ est super verb. ostende.

LEX III.

SI HI QVI. Filius in potestate cum patre ad idem munus vocari non debet, secus si sit emancipatus.

LEX IIII.

SINE PERICVLO. Pater nō tenetur pro filio curatore creato, sed qui eum nominauit, tenetur. h. d.

¶ De periculo successorum parentis. Rub.

LEX VNICA.

1 Filius, qui incepit studere patre viuente, an eo defuncto debeat studere de bonis communibus.

1 SI DE PROPRIO. Onus dignitatis quæsitæ filio per patrē transit ad hæredem. h. d. ¶ Hæc lex facit ad q. si filius inci-
pit studere de voluntate patris, an mortuo patre debeat per-
ficere studium communibus expensis? a Item an expensæ
doctoratus debeant fieri de communi? Item si filius despon-
sauit vxorem viuente patre, an expensæ nuptiarum debeant
fieri de communi. Facit ff. famil. ercisc. si filia. §. idem scribit.
De quo dixi plenè ff. de col. bon. l. 1. §. nec castrense. Hic non
sunt alia.

ADDITIO.

a Alex. ¶ De hac questione vide per Doct. & Bald. in auth. ex testamento, & in l. si emancipati. C. de collat. per Dyn. in l. j. §. sed an id. ff. de col. bon. De
secunda questione vide Bal. ubi proxi. & Bart. & Bal. in l. pen. ff. solu. matr.
aliquid in l. filia, fam. erc.

¶ De mulieribus, & in quo loco, &c. Rub.

LEX VNICA.

1 Mulier nupta Romæ, non potest compelli ad munera in ciuitate originis.
2 Mulier vocatur ad honores, & munera personalia.
3 Mulier subit onera patrimonialia in loco patrimonij.
4 Mulier sortitur viri forum. quid in sponsa & vidua.
5 Mulier ex persona viri, an dicatur ciuis, vel comitatensis.
6 Munus proprie dicitur, quod necessario subimus lege, vel imperio eius, qui habet potestatem.

7 Munera personalia quæ sint.

8 Honores qui prohibeantur habere.

(sine sic.

9 Honor cum administratione minoribus concedi non potest, & nu. 17. Sed

10 Honor cum administratione mulieribus non competit. Et quando cum ad-
nistratone.

11 Munera habentia dignitatem annexam quæ dicantur.

12 Honores habentes annexam dignitatem, non possunt indici nisi ciuibus, et
incolis.

13 Immunitas à muneribus concessa, non porrigitur ad munera habentia di-
gnitatem annexam.

14 Dignitas annexa officio, quod non remaneat eo finitio, si officium est tem-
porale.

15 Munera sordida dicuntur habere annexam utilitatem.

Vile est, quod vile reputatur.

16 Munera sordida quibus indicantur.

18 Munera, quæ non habent honorem, neque dignitatem quæ sint, & quibus
indicantur.

19 Mulieres quorum munerum sint capaces.

20 Cogi, an quis possit ad duplex officium remissuū.

21 Pecunia, an possit se redimere ille, cui iniungitur aliqd officiū, remissuū.

22 Munus patrimoniale proprie dicitur, ubi vertit sumptus, & est triplex.

23 A munere patrimoniali qui excusentur.

Præstatio per capita imponitur pro salariis Rectorum ciuitatis.

24 Collectam quis imponere possit.

25 Collecta quibus imponi possit.

26 Collecta qualiter imponatur.

27 Collecta munus, an diuidatur in sordidum, & non sordidum.

28 Mobilia, & immobilia æstimantur, quādo collecta imponitur, & qualiter
fiet ista æstimatio remissuū, & à quo tempore incipiet habere effectum.

29 Collecta quod non possit imponi Ecclesiæ, nec clericis.

30 Ciuis pro possessionibus alibi positis, an teneatur in propria ciuitate sol-
uere collectas.

31 Collecta si imponatur à ciuitate, non potest extendi pro rebus, quæ sunt ex
tra territorium.

32 Nemo excusatur à munere collectarum.

33 Collectam pro fundo dotali quis soluat.

34 Munera mere patrimonialia quæ ipsis rebus indicuntur, sunt triplicia.

35 Munera patrimonialia neminem, cuiuscunque priuilegij, vel dignitatis,
excusant.

36 Munera mixta quæ sint, & an ab ipsis possit aliq. excusari, & quomodo.

37 Munera ordinaria & extraordinaria, quæ sint.

38 Gabella seu pedagium quod soluitur à transeuntibus, est munus reale.

39 Munera quadam publica, quadam sunt priuata.

EAM QVAE. Mulier in loco domicilij mariti subit munera
psonalia, patrimonialia verò i loco i quo ē patrimoniū. h. d.
Diuisio per se patet, & etiā casus est clarus. Anteq. vltra proce-
dam, p declaratione quæro, quare dicir, si nō in vrbe Roma-
na, &c. Gloss. exponit dupliciter, & tene primū, l. in vrbe Ro-
mana est tanta copia mulierū & hominū, qd non est necesse

1 vocari ad munera mulieres aliūde venientes. † Nō tñ intelli-
gas qd mulier nupta Romæ possit cōpelli ad munera & hono-
res in ciuitate originis proprie, quia per hoc auocaretur à ser-
uitio viri, qd esse nō debet: sicut nec liberta nupta cōsensu pa-
troni debet operas, per quas auocetur à seruitio viri, vt §. de
operis libertorum. l. liberte, & ff. de operis libertorum. l. sicut.
2 † Hoc præmissis not. quod mulier potest vocari ad honores
3 & munera personalia. † Secundò no. quod mulier subit mu-
4 nera patrimonialia in loco p̄rimonij. † Itē no. qd mulier for-
a titur forum viri, qvt j. de dig. l. mulieres. Sed op. ff. ad Mu. l. ea
quæ. Sol. l. bi. loquitur in desp̄sata, hic in nupta, & id qd dī in
nupta, idē in vidua, vt ff. ad Muni. l. filij. §. vidua. item not. qd §.
dixi in desponsata, idē in ea quæ nupta esset nō de iure. l. fin. §.
itē rescripserunt. ff. ad Mun. Idem in ea, quæ nunq. habuit vi-
rū, siue virgo, siue corrupta, vt l. pe. §. fi. ff. ad Mu. & hic in j. gl.
5 An tñ mulier ex persona viri dicatur ciuis, vel comitatēsis,
dixi plenè in d. §. itē rescripserunt. Item opp. mulier nō voce-
tur ad honores vel munera psonalia, vt ff. de mun. & hon. l. 3.

§. corpo

ADDITIO.

a Viri. Adde Fel. in c. dilectus filius. de rescrip. & in consi. 12.

§. corporalis. Gl. soluit, & iō dic. vt i ea, & j. dicā. ¶ His ergo pmissis, q̄a hic sit mērio d̄ mu. & ho. p̄rimonialib. & p̄sonalib. q̄ iponunt rā masculis q̄ mulierib. iō mām munerū hic tractem⁹ quorū diuisionē ponit gl. sup rub. s. de exc. mu. ponit Cy. lati⁹ i l. volūtarij. s. de exc. tut. Gul. multo lati⁹ i l. neminē. s. d̄ sacros. ecc. Ego aut̄ vltra oēs hic multa dicā. ¶ Sciēdū est igit̄, q̄ mun⁹ d̄r trib. mod. ff. de ver. sign. l. mun⁹ trib. sed p̄priē munus d̄r, q̄ necessario subim⁹ lege, v̄ mero ipio eius, q̄ hēt potestātē, vt l. mun⁹ p̄priē. ff. de ver. sign. Et istud munus diuidit̄ p̄ Iuriscōsultū in l. fi. in prin. ff. de mu. & ho. q̄a munerū q̄dam sunt personalia, q̄dā munera p̄rimonialia, quādā sunt mista.

7 ¶ Assumo primū mēbrū, p̄sonaliū, q̄dā hēt honorē annexum, & appellat̄ honores, vt hic i tex. q̄dā hēt vtilitatē annexā, & appellat̄ sordida, vt l. sordidorū. s. de exc. mu. & l. maximarū, q̄dā non hēt, nec honorē, nec vtilitatē, & ista appellat̄ munera simplicia, vt hic in tex. & s. in multis rub. Circa primū. s. de munere hēntē dignitatē annexā, dīc q̄ est honor. s. administratio Reipublice cū dignitatis gradu, vt l. honor. ff. de mu. & ho. ¶ Sed q̄ro q̄ phibētur hēre honores, Resp. q̄dam p̄pter delictū, vt infames de iure, vel de facto, vt s. de infam. l. j. & de his q̄ nō ipe. sti. l. j. & s. de decur. l. nec infames, s. de reis

9 post. l. j. & j. de digni. l. 2. ¶ Itē n̄ pōt cōcedi minorib. iste honor cū administratione, sed sine administratione bñ pōt cōcedi, vt s. de mu. & ho. nō cōti. inter patrē, & filiū, l. j. in fi. & ff. eo. l. ad rē, & de vacat. & exc. mu. l. xvj. in prin. & l. spurij. s. j. ff. de dec. ¶ Sed an possit cōcedi mulierib. tex. hic v̄r dicere, q̄ sic, q̄n d̄r honores. In p̄riū facit l. foemina, de re. iul. l. 3. §. corporalia. ff. eo. Sed honores sine administratione, sine dubio cōpetunt mulierib. a vt l. j. et l. mulieres. j. de dig. & l. i. p̄erialis C. de nupt. & ff. de senat. l. foemina, honores vero cū administratione nō reperio in iure cōcedi mulierib. nisi hodie de iure Canonico Abbatissarū monialiu. Itē mulierib. q̄ sunt ministræ fororū tertij ordinis san. Frac. Itē mulierib. p̄cellētib. vt in Reginis, & i Comitissis, q̄ q̄nq; succedunt in comitatu ex cōsuetudine, vel ex privilegio sibi dato. Nō ob. s. de arb. l. fi. & hic in 2. gl. et ita de facto videm⁹ in Regina Ioāna Regina Hierusalē, & Si-

1 i cilie. ¶ Sed q̄ro q̄ dicātur ista munera, q̄ hēt dignitatē annexā. Et Gul. in d. l. neminē, ponit exemplū, q̄n aliq̄s cōstituit̄ iudex. q̄b. iudicib. debem⁹ honorē, vt l. 2. ff. de in ius voc. & ff. d̄ iud. l. pars literarū, & meli⁹ s. q̄n puo. nō est ne. l. omne honorē. Sed certē ego video, q̄ multa sunt officia, vbi nulla ē iudiciādī potestas, tñ hēt honorē, & dignitatē annexā, vt sunt illi, q̄ p̄sunt cubiculo principis, vel agētes i reb. & similes, q̄b. habes. j. li. 12. Dico ergo, q̄ illud officiū hēt honorē, & dignitatē annexā, q̄ sic reputat̄ in ciuitate. Vnde pōt esse q̄ idē officiū alibi reputat̄ honor, & alibi nō, vt l. munerū, circa p̄r. ff. eo. nec requit̄, q̄ hēt p̄tātē iudiciādī, sed solū sufficit, q̄ sic reputet̄ in ciuitate, & sic videm⁹ in ista terra. Sin capitaneos partis Guel. q̄ licet nullā hēat iurisdictionē, tñ reputat̄, vbi tñ nō apparet qualiter in ciuitate p̄ honore reputat̄, dico q̄ illud officiū hēt honorē, & dignitatē annexā, q̄ hēt potestātē statuēdi p̄ se, vel cū sociis, vt dicim⁹ in decurionib. q̄ sunt in dignitate, vt s. de decur. l. 3. & 4. vel si hēt potestātē iudiciādī, vt l. cui

12 muneris. ff. d̄ mu. & ho. ¶ Itē aduertēdū est, q̄ isti honores nō possunt indici, nisi ciuib. & incolis, vt s. q̄ p̄ sua iuris. l. j. & hic.

13 ¶ Itē vacatio simpliciter cessat, nō porrigit̄ ad munera ista q̄ hēt dignitatē annexā, vt d. l. cui muneris, & q̄ not. i l. vacua

14 tis. s. de decur. ¶ Sed q̄ro, an talis dignitas remaneat finito officio. Rñdēt, si officiū est t̄pale, nō remanet dignitas finito officio, vt l. j. s. de exc. mun. nisi aliter sit lege exp̄sum, & facit, q̄

15 no. p̄ Inn. extra, de p̄r. in c. de multa. in fi. ¶ Venio ad fmā, & dico q̄ aliud est mōn⁹, q̄ hēt in se vtilitatē annexā, q̄ appellat̄ mun⁹ sordidū, & istud est illud, q̄ cōsistit in officiis vilib. dicit Gul. quorū multa noīantur iul. maximarū. s. de exc. mu. Tu dic clarius, q̄ sicut illud est honor, q̄ reputat̄ honor, vt s. dixi, ita ē vile, q̄ reputat̄ vile. Et p̄ hoc facit j. de susce & arca. l. humiliorib. & ibi iō pōt esse, q̄ idē officiū alibi est vile, & alibi nō, vt d. l. fi. i prin. Et pōt esse, q̄ idē officiū respectu causæ d̄r vile, & nō vile. Nā ego vidi multos valētes viros q̄rētes elemosynas p̄ pauperib. & nō ē vile respectu causæ. Facit s. de sacros. eccl. l. ad iustitias, & l. privilegia, ibi, humanitatis nō

16 strā, &c. ¶ Itē q̄ro quib. p̄nt indici ista munera sordida. Rñ. nūq̄ indicit̄ur hoīb. p̄ntis in dignitate, vt l. humiliorib. j. d̄ susce. & arca. Sed p̄ hoc facit l. maximarū. s. de exc. mu. put ibi excusat̄ quasdā dignitates p̄cellētes. Sol. illud verū i muerib. sordidis, q̄ ē p̄rimoniu respiciūt, vt ibi patet, & j. dicā, dū tractabo de p̄rimonialib. & mistis, hic loq̄r de munerib. sordidis meris p̄sonalib. aliās vero ēt i famib. possunt indici, vt s. de i fa. l. i. & de his q̄ nō ipe. sti. l. j. cū sequē. b̄ Puto, q̄ sic, si p̄nt illa officia expedire, arg. s. q̄ atāt. l. j. Si enim cōceditur in hoc pri-

c uilegiū scholarib. c̄ ergo in p̄riū est ius cōe. Nec obst. l. ad rē. 17 pub. ff. e. q̄a loq̄tur i munere, q̄ hēt administrationē, in quo si cōcederet minorib. esset periculū p̄p̄ ibecillitatē cōsiliij, & iō dicēdū est, vt dixi in p̄cedētib. an aut̄ mulierib. possint indici

18 dic vt statim dicā. ¶ Venio ad tertiu. s. ad mun⁹ q̄ nō hēt honores, nec dignitates annexas. Exēplū, q̄n nō reputat̄ honor, nec vtilitas, vt in legato, & esse susceptor pecuniæ, & simil. & ab istis nō excusat̄ aliq̄s p̄p̄ dignitatē, arg. ff. de exc. tut. l. propter magistratū. Itē nec p̄pter infamiā, vt l. j. s. de infam. Itē nec p̄pter minorē atātē, nisi in administratione versaret̄ periculū, vt s. p̄ximē dixi. an aut̄ possit cōcedi mulierib. hic v̄r tex. q̄ sic, q̄n dicit, munera: in p̄riū v̄r l. 3. §. corporalia. ff. eo. B̄r dic, q̄ tex. iste solenniter loq̄tur, dicit. n. de munerib. quorū sexus

19 capax est. ¶ Puto aut̄ mulieres esse capaces omnis officij, p̄p̄ earū pudicitia nō lādatur, v. g. sicut pōt p̄poni in ciuitate vn⁹ medicus, q̄ iudicet de vulnerib. vt dicā j. de ponde. auri. l. j. ita posset p̄poni vna mulier, & plures q̄ haberent iudicare, vt iū mulieres essent prāgnātes, vel virgines, vel non, vt ff. de ven. inf. l. j. Itē sicut pōt p̄poni aliq̄s, q̄ denunciaret maleficia, vt in auth. de leno. ita posset p̄poni mulier, vt denunciaret maleficia aliarū mulierū, q̄ in notitiā masculorū nō possunt peruenire, q̄a aliq̄n sciunt de his plusquā masculū, & de similib. per q̄ ea rū pudicitia nō lādatur. Ab istis aut̄ munerib. multi hēt excusationē, & vacationē, quidā à lege, q̄dā ex priuilegio, q̄ v̄r

20 odete per vos. ¶ Itē q̄ro, vtrū q̄s possit cogi ad duplex officiū. Dic vt s. quemad. ciui. mu. indi. l. j. & aliās plenius dicam.

21 ¶ Itē q̄ro vtrū ille, cui iniungitur tale officiū, possit se pecunia redimere. Dic, vt l. illud. s. de exc. mu. ¶ Venio ad fm p̄r

22 cipale mēbrū, s. de munere p̄rimoniali. Et hic aduerte, q̄a p̄p̄riē d̄r munus p̄rimoniale, vbi vertit̄ sumpt⁹, vt l. munerū, §. p̄rimoniorū. ff. eo. & istud diuiditur tripliciter. Q̄nq; sumpt⁹ imponit̄ p̄sonā tñ nulla habita cōtēplatione p̄rimonij, vt q̄n imponitur p̄statio per capita. Q̄nq; imponitur habitū cōtēplatione p̄rimonij, vt q̄n imponitur per solidū, & librā. Q̄nq;

23 imponitur rebus, nulla habita cōtēplatione personæ. ¶ Circa primū, q̄n iponitur p̄ capita, de hoc habetis. ff. d̄ cēf. l. atātē, & s. de ann. & trib. l. j. & ibi in rub. & ab isto nō excusant̄ aliq̄, nec p̄p̄ sexū, nec p̄p̄ atātē, nisi aliter se hēat cōsuetudo p̄uincia, vt d. l. atātē. ff. de cēf. Et ista p̄statio solū debent facere rustici, nō aut̄ ciues de iure cōi, vt j. de cap. ci. cēf. ex. l. j. lib. xi. ista p̄statio p̄ capita dēt imponi p̄ salariis rectorū ciuitatis, p̄ parte, vt d. l. j. s. de ann. & trib. & istud onus dēt quis subire in loco, in quo est ciuis, & incola, put statim dicā in seq. mēbro.

24 Venio ad fm, & dico, quod q̄nq; imponitur personæ p̄ reb⁹ habita cōtēplatione p̄rimonij. Et ista in vulgari appellatur col

25 lecta, vt dicit gl. in l. rescripto, §. si ff. e. ¶ Quæro hic prim⁹, q̄s possit collectam imponere. d̄ Rñ. aut imponitur p̄p̄ necessitatē ciuitatis, & p̄r ip̄i ciues imponere, vt not. in l. j. §. pen. ff. q̄ cuiusq; vniuersita. & p̄batur s. de oper. pub. l. dēs. & s. de im. ne. cōced. l. fi. Aut imponitur ob publicā vtilitatē, & n̄ pōt imponi sine exp̄ssa licētia principis, vt s. de exc. mun. l. placet, & s. de superindict. l. j. Vnde si q̄dā ciuitas vellet imponere col

lectā, vt donaret principi, n̄ posset de iure, sed de facto sic. Pre

dicta vera sunt i ciuitate, q̄ recognoscit supiorē: sed si eēt ciuitates liberæ, & n̄ recognoscētes superiōrē, possent iponere

c q̄uo sibi placeret. ē ¶ Sed q̄ro cui possit imponi hæc collecta.

25 Rñdetur, ciuib. & incolis tñ, vt d. l. rescripto. ff. eo. in fin. & iō

ADDITIONES.

- a ¶ Cōpetunt mulierib. Adde istū in l. j. de dig. lib. 12. & Pan. in c. dilecti filij, ann. 2. & q̄ ibi posui in addi. ad ipsum, in ver. in muliere. extra. de arbit.
- b Alex. ¶ Limita p̄ Bar. in l. j. de auro coronario. Quid in scholarib. studētib. in p̄p̄ris domibus? Dic idē fm Bar. in l. j. q̄ atātē se excusant, & l. medicos. & q̄ no. s. de p̄fess. & medic. in ver. item q̄ro aliquis. Adde Bal. in l. 2. s. siue cēfū vel reli. & Bald. in l. placet. s. de sacros. eccl. vbi dixi an possint collectā iponi forētib. p̄ rebus, quas tenēt in ciuitate collectātē. Determinat, q̄ n̄, q̄ quo p̄ eūdē i l. rescripto. §. si ff. d̄ mu. & ho. v̄r Bar. i l. forma §. illā, d̄ cēf. Et an forētis possit quēriti i loco, vbi hēt suas possēssiōes, & terras.
- c Scholarib. Tu vidē hoc l. a. Reb. i l. nec ipsi. no. j. s. d̄ ic. et vbi q̄s d̄ ha. videat
- d Imperatore. Vide Fel. in c. cū dilecta, de referi. ver. sing. Adde istū in l. vna. nu. 2. & quod ibi posui in ap̄st. ad ipsum, in ver. collectas. s. de superindi.
- e A. Nota per Bar. in l. j. q̄d cuiusque v̄r nō. & aliq̄d i l. 4. §. actor. & ibi scri p̄s. ff. de re iudicata, & in l. placet. §. de sacrosanct. eccl. Et an dñs possit imponere vasallo, per Bal. in l. penultima, s. de bonis, q̄ liber. ¶ Quid si ciuitas dēt mittere mille homines in exercitū, an sit onus impositiū p̄sonis, an vero reb. Vide Bal. in l. r. in fine, s. de exec. rei iud. Itē vsurario forētis iponit collectā, Bal. in l. 1. s. de exec. rei iudic. Itē collecta dicit̄ illa q̄ non hēt certā formā, sed variat̄ fm volūtātē superioris, vt no. Bal. in l. 6. s. siue censu, vel reliquis. ¶ Item collecta imponitur p̄ solidū, & librā. ¶ Librā. Adde Inn. in c. grauem, de sent. exc. & vide d. Ale. in d. §. actor. alle. in text. prout ipse se remittit, ver. quærit succēssue Bar. cum cōcor. nōnullis ibi dem per eū signatis. Ad le gl. in l. sancimus. la. i. in ver. per aquatio. s. de aduo. diue.

si forēsis possideret in territorio vnius ciuitatis, nō posset sibi imponi collecta, qā cū imponat psona, licet p reb. & psona
 a nō est subdita, nō pōt sibi collecta imponi, a vt d. l. rescripto. i. si. & l. libertus, §. sola. ff. ad mun. Fallit in vsuario. Itē fallit in ciuitate, q de hoc hēt priuilegiū, vt d. l. munerū. §. p̄moniorū. ff. de mun. & hon. Itē fallit in ciuitatib. q hoc hēt ex p̄sue
 b tudine, b cuius p̄rij non extat memoria, q hēt vim priuilegij, vt l. hoc iure. §. ductus aquar. ff. de aqua quotid. & astiua. ¶ Itē fallit in ciuitatib. q fecerūt sua p̄dia tributaria ppter collectā, sed tunc dēt imponi reb. non personis, & iō cadit in sequenti
 26 mēbro. ¶ Itē q̄ro, qualiter imponatur ista collecta. Et glo. in l. j. s. de apoc. pub. dicit, q imponitur magnis, & paruis p solidū, & librā, vt qui plus hēt, plus soluat. Et q ibi dixi, fallit si imponatur pro salario rectoris, vt s. px. mēbro dixi. Fallit ē in
 27 casu quē statim dicā. ¶ Quāro ergo vtrū istud munus diuidatur in sordidū, & non sordidū, Gul. dicit q sic, vt puta si imponeret collecta p redimendo aliquo munere sordido, dice
 ret munus sordidū, aliās secus. Certē licet de iure cōi munus non possit redimi pecunia, vt l. illud. s. de exc. mun. cū sim. tñ si hoc ptingeret fieri auctoritate superioris, fateor dictū Gul. & tunc ad istā collectā soluendā non tenerentur hi, q non tenebātur ad munera sordida, aliās alter p altero grauaretur, d
 l. j. vt nullus ex vicar. p ali. debi. & c. & si tūc non imponeret
 28 collecta per solidū, & librā. ¶ Itē q̄ro p imponēda collecta, q res aestimabūtur? Rñ. oīa mobilia, & immobilia, vt ff. de cē. l. forma, & s. de immu. ne. pced. l. fi. ¶ Sed q̄ro quātr fiat ista estimatio? Dic, vt l. susceptores, j. de suscep. & arca. ¶ Sed q̄ro a qua parte incipiet hēre effectū talis estimatio? Dic vt in l. j. s. de
 29 apo. pub. ¶ Item q̄ro, vtrū collecta possit imponi clericis, & ecclesiā, c Rñ. ex p̄dictis apparet, q nō, cū dēat imponi personā subditā, & ecclesiā, & clerici nō sunt nobis subditi, ergo, & c. hodie declaratū est per auth. Itē nulla cōitas. s. de sacr.
 30 eccl. ¶ Itē q̄ro, aliquis est hic ciuis, & alibi hēt possessiones, vtrū p possessionib. alibi positis cogat̄ his soluere collectas? Gl. hic dicit, q non, qā fm hoc alibi solueretur tributū, & hic collecta, qā cē non dēt. Et fm hoc seq̄r, q si cēt res, p qua nō solueret tributū, vel collecta alibi, q hic cogi possit ad soluēdū. Et ita intelligunt qdā istā gl. q si simplr loqueretur dānt eā. Sed ego puto q glo. verū dicit. Nā p possessionib. tributariis nō dēt solui collecta alibi, vt l. priuata, de exc. munerū.
 31 ¶ Aut iponitur a ciuitate, & nō pōt extendi collecta p reb. q sunt extra territorium, arg. ff. de iur. om. iud. l. fi. & de bon. auth. iud. pos. l. cū vn. §. pe. & si. q est notādū. Tñ in ciuitatib. Italię, cū qlibet ciuitas hēat p̄suetudinē imponendi collectas ēt forēsis. possidētib. in territorio nō est dubiū, q p reb. alibi positis, q in ciuitate originis, vel domicilij, non dēat soluere, aliās forte posset cōpelli, ēt p his, q hēt extra territorij, arg. l. fi. ff. de dec. ab ordi. fac. ¶ Itē q̄ro q̄s excuset̄ ab isto mune
 32 re. Rñ. null. r̄r, vt hic, & §. p̄moniorū, & l. j. s. quēad. mu. ci. ui. in prin. de mu. p̄ri. l. 2. Fallit in doctorib. actu legentib. vt l. medicos, & ibi no. de p̄f. & medi. ¶ Itē fallit in officialib. fm
 33 distinctionē. q̄ posui s. de im. ne. pced. ¶ Itē q̄rit gl. p fundo dotali q̄s soluet collectā. Dicit gl. & bene, q maritus, p l. ha. t̄enus. ff. de vsuf. & p̄batur. ff. de impensis in reb. do. l. neque.
 34 Et qā vir p̄cipit fructū, iō, & c. vt l. j. s. de ann. & trib. ¶ Venio ad tertiū. l. ad munera mere p̄monialia, q̄ ipsis reb. indicuntur. Istā sunt triplicia. Qñq; indicuntur ipsi rei de eo, q faciēdū est in ipsa re, seu de ipsa re, vt q nauis, vel seruus, vel equus vadat in seruitiū reipublice, hoc n. fit in ipsa re. ¶ Itē q̄ milites hospitet̄ in domo: hoc n. fit in re ipsa. Qñq; ista munera sunt de eo, q percipitur ex re, vt q̄ detur tertia pars fructuum, vt l. modos, s. de suscep. & arc. Qñq; imponitur ipsi rei de eo, q nō fit ex ipsa re, nec in re, nec de eo, q percipitur in re, nec ex re, sed est oīno extra rem, vt qñq; dēt p̄stare certā p̄sionē pecunię annuatim, qñque pecunia ex re ipsa non percipitur. De primo, & scđo patet exēplū. ff. de mu. & ho. l. fi. §. p̄moniorū, & §. sequ. & de priui. vet. l. pe. De tertio est exēplū in l. ha. t̄en. ff. de vsuf. & s. de impon. lucr. desc. l. j. & in oīb. legib. facientib. mentionē de tributo, seu vectigali, q soluitur in pecunia, & differt istud tertiū a munere, q imponitur personę p reb. Nam ibi est obligata persona, & per p̄ns oēs res p̄monij, vt l. aufert. §. fiscus. ff. de iure fil. & no. s. p̄ce. fiska. cred. p̄f. l. j. hic vero qlibet res tenetur p munere, quod eā rē respi.
 35 scit, & non vltra, vt ff. de pub. & vectig. l. Imperatores. ¶ Itē q̄ro, qui excusentur ab istis munerib. Rñ. nemo cuiusconque priuilegij, vel dignitatis existat, ēt si sit ecclesia, vt s. de exact. trib. l. fi. & de sacr. eccl. l. placet, & l. iubemus nullā nauē, & j. de naui. nō exc. l. 2. & de epi. & cler. l. de his, nisi quaten⁹ lege vel
 36 priuilegio sit exp̄ssum specialiter, vt s. de epi. & cler. l. j. ¶ Venio modo ad tertiū principale. l. ad munera mista, & cū s. vi.

derimus de simplici, facile cognoscemus cōpositū. Sunt n. q hēt onus personę p sumptu, vt d. l. munerum. §. mista. ff. cō. Sed hic est aduertendū, dixi. n. s. q a personalib. qdā excusant a p̄monialib. nullus, qd ergo fiet: vtrum ppter id, q sapit naturā personaliū excusetur a toto, an verō ppter id, q sapit naturā p̄monialis, vel realis excusetur a nihilo? Et breuiter licet ptingat, q q̄s nō possit grauari ad personalia p̄p̄ delictū, siue ppter aliā immunitatē, semper fiet separatio, qā quatenus hoc respicit personā nō grauabitur: quaten⁹ aut respicit sumptum, seu p̄monij grauabitur, vt l. relegatorū. §. fi. & l. seq. ff. de interd. & rel. & hic est casus l. maximarū, s. de excus. mu. Nā ibi ponuntur qdā munera sordida, q respiciunt sumptū, & laborē personę, & sic sunt mista, a quib. excusantur solū p̄monia quorundā, q sunt in maxima dignitate, aliorum aut p̄monia nō excusantur, licet sint in dignitatib. minorib. Sed p̄stat q oīs persona, quę in dignitate est, put personā respicit, excuset̄ ē munerib. sordidis, vt l. humiliorib. j. de susc. & arc. Ergo apparet, q alij existentes in dignitate nō grauantur ipsi, sed eorum patrimonia. ¶ Item quāro, cum in iure sape fiat mentio de muneribus ordinariis, & extraordinariis, & quę sint ista. Et Guliel. dicit in d. l. neminem, h quod ordinaria sunt, quę habent certam, & determinatam p̄stationem. Extraordinaria sunt, q qñq; per accidens inducuntur, vt l. Seio. §. medico. ff. de an. leg. & l. sed & si per p̄torem. §. si feriat. ff. ex qb. cau. ma. Sed l. j. s. de vac. pub. mu. v̄r velle dicere, quod sunt extraordinaria munera, q imponuntur a lege, vel senatuscōsulto, vel p̄stitutionib. principum. Certē illa p̄cor. cum dicto Gul. qā qñ imponuntur a lege, vel consuetudine perpetua, vel p̄stitutione. tunc de necessitate hēt certā, & ordinatā p̄statiōnē. Sed ea, q imponuntur qñque per accidens, non possunt habere perpetuā, & ordinariā p̄stationem, & hoc modo forte debet intelligi l. prima, s. de superindi. quia indicationes per singula lustra ante illam legem nō imponebātur perpetuō, sed fortē ad beneplacitum principis. Si enim vere hoc fuisset, sine dubio fuissent ordinarię p̄stationes: sed qā nō erant, iō fuit necesse redigi in aliā p̄stitutionem. ¶ Itē q̄ro, pedagium, seu gabella, q soluitur a transeuntib. vtrū sit onus reale, vel personale. Et respondeo q est reale, vt l. 2. de priuill. ver. & no. in l. fi. de can. larg. ¶ Sed tūc q̄ro vltra, cum dicimus clericos teneri ad onera realia quare ab eis nō possunt exigi istę gabellę, vt in c. clericis, ext. de im. eccl. lib. vj. Respondeo q dixi ista munera p̄monialia exigī a clericis, intelligas quando p̄monium iuit ad clericos cum onere, sed si ad eos iuisset res libera, non possent grauari, sed istę gabellę, & pedagia indicuntur rebus liberis clericorum, ideo quia transeunt per totum territorium, hoc autem non potest fieri, ergo, & c.

ADDITIONES.

- a ¶ Imponi. Adde do. Ale. de Imo. in consi. 68. 2. parte.
- b ¶ Ex consuetudine. Vide do. Ale. de Imo. consulente contra Bar. in cōf. suo 210. inc. viso. ita etiam refert, & sequitur do. l. as. May. in l. de quib. de legi. Et dic, quod immo videtur sufficere consuetudo antiqua si ponderes Bar. in l. 1. j. de aur. coro. lib. 10. quę consuetudo est decem annorum, fm Pan. in c. fi. de consue.
- c Clericis, & ecclesię. Adde quod posui in apo. ad istum in l. placet. nu. 14. in ver. pro rebus ecclesię, s. de sacros. eccl. in 2. lect.
- d Ale. ¶ Vide Io. An. in c. j. de immu. eccl. li. 6. & ibi Dom. de sanct. Gem. & do. in Cle. 1. §. sane. de iure pat. & Io. C. l. in consi. 10. quod ponit in ti. de cōf. & incipit, factum super quo consiliū petitur, tale p̄supponitur. Alex. Sed si alibi non solueretur tributum, tunc dicit Gal. Aut imponitur collecta ab eo, qui habet iurisdictionē vniformē in omni loco, vt a principe, & tunc deberet soluere quis pro reb. quas habet vbique. Consuetudo Italix se habet, quod a forensib. possidentib. in territorio soluatur collecta, adde Bal. in l. etiam. s. de execu. rei iud.
- e Ale. ¶ Hoc firmat Io. And. in c. 1. de immu. eccl. li. 6. & ibi do. & do. in d. cl. & vide l. fi. §. p̄moniorum, & l. rescripto. §. fi. & ibi gl. & Bar. ff. de mun. & ho. & habetur in auth. item nulla communitas. supra, de epi. & eccl. & in c. 1. de imm. eccl. in 6. & ibi Io. & plene Bal. in l. 3. & Sal. s. sine censu, vel reliquiis. & Ang. in l. 4. §. actor. & ibi etiam do. Ale. ff. de re iud.
- f ¶ Maritus. Adde do. Soc. in consi. 217. inc. circa hanc q. ver. nono hoc idem.
- g Ale. ¶ Vide in rub. supra, de ann. & ibi vide Bar. & adde Bar. in l. rescripto. §. fi. de mu. & ho. & per gl. in rub. supra, de mu. patri.
- h ¶ Gul. in d. l. neminem, Adde eundem Gul. de Cu. in l. placet. nu. 7. & q̄ ibi posui in apo. ad ipsum in ver. ab ordinario, s. de sacros. eccl. dixi post fac. Rebus. 3. in rub. de mu. patri. nu. 2. isto ti. & in rub. de iud. nu. 2. isto etiam lib. Ale. Et quę dicantur munera ordinaria, & quę extraordinaria, adde Bal. in l. fi. ver. adde tamen, s. sine censu, vel reli. & Bar. in l. hi qui. ff. de iur. imm. Imo. in l. fi. ex toto, in prin. de leg. 1.
- k Ale. Clerici non tenentur soluere pedagium, seu gabellas. Vide per Bal. in l. placet, & in l. ad instructiones, & in l. pe. supra, de sacros. eccl.
- * Gabellas, Adde Ang. in cōf. inc. punctus questionis talis est, & Io. de por. Vicen. in consi. omnipotentis Dei postulato iussu, in primo sciendum, & Fed. de Sen. consi. 10. & Efdre. c. 7. ver. vobis quoque totum.

- a go, &c. ¶ Sunt & alia distinctiōes munerū, quia quādā pu-
blica quādā priuata, & ista non prosequor, quia nō perti-
nent ad nrām mām. ¶ Itē quādā dicuntur angaria, & quādā
b perangaria, b qā sub prādictis continētur, & habemus rubri-
c cā spālē infra de cursu pub. & angariis & parāgar. li. xij. ¶ Vi-
timō scias, quōd omnia ista dicuntur munera ciuilia, vt l. mu-
nerum. §. hāc aut omnia ff. de mun. & hon. Hic non sunt alia.

ADDITIO NES.

- a Ale. Vide Bar. & quāz ibi scripsi in l. j. in fi. prin. ff. de pub. & dictū do. An. in
c. si diligenti, de rescrip. in fi. vbi tenet clericos a collecta esse exemptos,
pout reperiuntur exempti de iure. & Imo. in c. si. de rescrip. in repe.
b Quādā angaria, & qā parangaria. Tu vide de hoc Rch. in rub. §. de ann. &
tr. b. nu. 7. isto li. Gui. de Cug. l. nemine, nu. 12. & ibi posui i apost. ad ipsum i
ver. q. d. de angariū muu. §. de sa. fan. ec. & gl. c. j. i. r. q. sint regal. q. i. vfi. feu.
c Alex. ¶ Vide l. neminem, de sacros. ecc. & ibi plene declarat Cy. & gl. in c.
non minus, de immun. eccl. si. & per Ros. in libellis suis.

¶ De legationibus. Rub.

LEX SECVNDA.

- 1 *Salarium quod debebatur vni, ex duobus officialibus, vel ambasiatoribus
qui mortuus est, non accrescit ei, qui solus impleuit.*

CVM VOS. Pone hic casum in terminis sic. Titius & ego
sumus creati syndici in causa fisci, vel Principis, ad defenden-
dam quādam causam Principis: & accepimus pecuniam pro
sumptibus litis, ego iui, & cum defendi, sed Titius non venit,
quia mortuus est. Ego volo repetere ab hāredibus illius Ti-
tij illam pecuniam, quam ipse habuit a Repub. quāritur an
possim? Et rñderur, q. si ille acceperit pecuniam ob proprios
sumptus, non possum repetere ego, sed Respublica. Aut ille
acceperit pecuniam propter sumptus, hoc est, vt solueret aduo-
catos, & tunc cū ego, qui iui ad defendendū cām, sim ad hoc
obligatus, potero illam pecuniā repetere. Item potero colle-
gam meū in eo in quo deliquit, propter onus sibi impositum
accusare corā p̄sede, q. intellige si ille collega meus viueret.

- 1 h. d. ¶ Et nota, quod licet vnus ex officialibus, vel ambasi-
toribus decedat, vel aliās offiū non impleat, q. salariū decedē
a tis, vel als nō implētis, nō accrescit ei q. solus impleuit. q. no. a

ADDITIO.

- a An. ¶ Hoc puto verū si duo esēt deputati ad idē offiū, secus si ad diuerfa,
vt vno decedente, aliter gereret vtrūque officiū, & de mandato superio-
ris, quia tunc cum officia sint distincta, & distincta hab. ac salaria, iste dē
sufferre vicem duorū, & ideo duplex salariū habere poterit. arg. §. de adu.
diue. iud. l. bios. ¶ Itē facit hēc lex, quod si ambasiator decedit in itinere,
salariū pro rata tēporis, quo non seruiuit per hādes debet Respublice re-
stitui. ¶ Et sic facit contra hādes assessorū, qui in officio decēserunt, quōd
teneatur restituere pro rata tēporis, si torū assessor receperat salariū, vel
si nō receperat: q. hādes nō deant hāre, nisi pro eo tēpore, quo defunctus
seruiuit. De quo p. Doc. in l. diē functo. de offi. assel. ¶ Itē nota, q. si vnus am-
basiator in itinere decedat, aliter sol. pōt officiū ambasiatorē explere, & id
q. faciet, tenebit, & ratū erit, ac si eēt factū p. ambos. Vide ff. e. in l. legatis.

LEX III.

TRANSMARINA. Legatio trāsmarina tribuit vacationē
biennij, secus si prope, quia tunc talis legatio non tribuit va-
cationem. h. d. Sed op. §. de mun. & hon. l. 2. Solu. illa determi-
natur per istam. Vel aliter, Legatio a remotis tribuit vacatio-
nem ab omnibus ciuilibus muneribus, vt hic: legatio verō de
propinquo tribuit vacationē a munere. legationis per bien-
nium, non a muneribus ciuilibus.

LEX IIII.

- 1 *Recipiens dignitatem ad postulationem, & procuracionem, non habet im-
munitatem a muneribus secus a liberalitate.*
2 *Pactum an fieri possit ne immunitas a lege concessa locum habeat.*
3 *Immunitas concessa officio, quando duret, etiam officio finito.*

VNIVERSI. Omnes, qui dignitates suffragio receperunt,
non habent vacationē a muneribus propter dignitatem: sed
si legatus fuerit, habet propter legationem. h. d. Ista est singu-

- a laris lex, & ideo no. a Sed op. vñ, q. isti, & similes excusantur, vt
ff. de va. mu. l. legato. §. comites, & leos. §. de exc. mu. Huius tri-
more hāc lect. huius l. variatur. Nam contraria loquuntur in

- 1 eo, qui recipit dignitatem ex mera liberalitate: ¶ Hic verō in
eo, qui recipit ad postulationē, & procuratiōem, arg. ff. quod
quisq. iur. l. 3. in prin. ¶ Et not. hanc lect. & facit §. de pet. bo.
sub. l. 1. & quod ibi no. & de excus. tu. l. tria onera. ibi dū dicit,

- b nō affectat. b ¶ Alij dicunt, q. in cōtrariis recipit dignitatem
2 simpliciter hoc suffragio. i. pacto, ne immunitatem hāret, qd
est tenendum menti, quod ex pacto fieri p̄t, ne immunitas a

lege concessa locum habeat. ¶ In contrarium facit, quod di-
cimus de clericis, qui non p̄nt renunciare privilegio clerica-
tus. vt extra, de foro compet. c. si diligenti. licet de iure ciuili
videatur secus, vt §. de pact. si quis in p̄scribendo. Tercio mo-
do legitur, quod contraria loquuntur in his, quae recipiūt di-
gnitatem sine salario: hic verō in his, quae recipiunt suffragio,
id est, cum salario, & contemplatione salarij magis quam of-

ficij, & etiam hanc lec. tene menti, quia singularis est. Alij di-
cunt, hic finitum erat officium, in contrario autem durabat.
3 ¶ Sed hāc lect. non est vera, vt §. de exc. mu. l. maximarum. in
fi. & l. eam legem. Vel, coniungendo hanc legem cum legib.
prācedentibus, quia quandoque quis consequitur officium
absque dignitate, & tunc durante officio habet immunitatē,
vt §. de excu. mu. l. j. & quod ibi no. Aut cū dignitate, & tunc
aut illa dignitas obuenit absque procuracione, & absque pa-
cto, & non prātextu salarij, & habebit immunitatem durāte
dignitate, & postea, vt d. l. maximarum. in fi. & l. eam legem.
Aut obuenit cum aliquo ex prādictis, & habebit immunita-
tem durante officio non postea, vt hac lege, quam not. quia
lex ista est singularis.

ADDITIO NES.

- a Ale. Adde Bar. in l. si seruus. §. si vero. de fur. in q. illa de dānis datis amba-
siatorib. vt non restaretur si ambasiata fuit pcurata. & per Bar. in l. inter
casus. §. non omnia. ff. mandati. Facit c. 2. de temp. ordi. in 6. & in l. q. con-
tra, de incest. nu. vbi ignorātia procurata nō excusat. & Bar. in l. j. in prin. si
quis test. liber esse iur. sue. facit Gul. dictū in l. cōtra, ff. de legi. qui dicit, q.
ciuis sciens pensionē iecretā, q. minus valere deat, vendidit carius, quōd
illa malitia eum nō excusat. Vide Io. An. & Imo. in c. significasti. de pig. &
Spe. in ti. de iud. in vers. illud aut. vbi dī, q. si nuncius missus a dño capta-
ta tñ opera, & nō requisitus in itinere fuit captus, nō tenetur dñs eū re-
dimere. Vide Inn. in c. si cur. el. 3. de iureiurando, de illo qui in bello amisit
equos, vt non teneatur dominus eos restaurare, si ipse affectauit.
b Ale. Adde et ad hoc optimū tex. in l. 2. §. si ff. si quis cau. & l. quidā. ff. ex qui.
cau. maio. Adde et qd cū ille, qui est in officio vili, & parui valoris, prā-
sumitur affectus. Tex. est in l. spadonē. §. si. de excu. tut. in no. xxxj. in litera
M. Adde, quod habetis in l. vxori. §. si. de Fal. & l. ex sententia. & quod ibi
Bar. ff. de test. tu. & per Doct. in c. 2. vt lit. pendente. in 6. & quod dixi §. in
magna apostil. adde tex. & ibi Ang. in auth. vt iudi. sine quoquo suffrag. in
prin. & contra officiales procurantes habere officium, prāsumitur habe-
re animum male se gerendi, vt dicit Bar. in l. si. de murilegulis.

LEX V.

- 1 *Practica faciendi propositum in consilio.*
2 *Præses provinciae qualiter coadunet consilium.*
3 *Præses solus non refert principi respicientia publicam vtilitatem.*
4 *Statutum factum a præside siue consilio, non valet, nisi confirmetur per su-
periores, & qualiter hoc intelligatur.*
5 *Præses provinciae non posset facere constitutionem, tamen contrarium si-
uant præfides missi ab ecclesia.*

Consilium conuocari debet in loco publico.

SI QVOD. In his, quae publicam vtilitatem respiciunt, non
valet reformatio facta a prouincialibus etiam consentiente
p̄sede, nisi per p̄fectum, vel principem fuerit approbata. h. d.

¶ Et ad euidentiā prāmitte, quōd qñ p̄fex, vel aliquis supe-
rior pponit aliqd dubiū in suo cōcilio, & petit super hoc sibi
sanū consilium exhiberi, vnde est idem dicere proponere, &
consilium postulare. Hoc prāmissō pone casum sic. Præses
prouinciæ cōuocauit parlamētum in prouincia, & in eo pro-
ponit, & consilium petit super aliquo euenienti, quod respi-
ciebat vtilitatē publicam, super quo fuit consultū, vt ad prin-
cipem mitteretur legatio, seu ad eius curiam, vel fuit aliter
reformatū. Quāritur, an hoc sufficit per p̄sidedē approbari.

- 1 Rñdet Imperator, quod nō. h. d. Cetera sunt plana. ¶ Et no.
hic modum faciendi propositū in concilio, siue parlamento.
Petit. n. proponens sanū, & vtile consiliū exhiberi. Et hoc ve-
rum, qñ propositum fit super aliquo dubio. Sed qñ fieret su-
per certo, secus, vt l. 2. §. de exc. mu. V. g. finitum est officium
vnus officialis, cōgregatur conciliū, vt eligatur sequens offi-
cialis, tunc qā certū est electionē dñe fieri non petit cōsiliū

- 2 super hoc, sed petit, vt eligant hoīes de concilio. ¶ Secūdo
no. q. p̄sides prouinciarū coadunant cōciliū, seu parlamē-
tum vñ prouinciæ, qd intellige non q. oēs de prouincia de-
beāt ad illud ire, qā hoc esset durū, sed de omnib. ciuitatib. de-
putātur aliq. ambasiatores, vel syndici, qui ciuitatē reprāsen-
tent, & isti dñr assistere p̄sidi. & hoc sentit gl. posita sup ver-

- 3 bo, inter oēs. ¶ Tercio no. q. p̄fex solus nō potest referre
principi, quōd intelligit gl. in his, quae respiciunt publicā vti-
litatem, aliās secus, per ti. §. de rel. ¶ Quarto no. quōd statu-

- 4 tum, seu cōstitutio facta a p̄sede, seu parlamento, vel con-
cilio

ADDITIO.

- a Ale. Statutū f. & ab antianis, an requirat cōfirmationē superioris, an pos-
sit reuocari sine eius cōsensu. l. superioris. De hoc vide Bar. tenentē, q. sic,
in l. oēs populi. & l. omniū. de test. vbi tamen Bal. contra. vbi in l. oēs popu-
li. distinguit, ex quo apparet responsio ad contraria Bal. cū opi. Bar. trāsit
S. l. f. l. g. & do. Pau. de Cr. in l. omniū. & Per. de Anch. in c. canonū statuta.
ver. sed hic incidēt quāro, vtrū in reuocatione. & do. Abb. in c. dilectio.
de p̄rb. vbi pōderat ibi esse casum pro Bar. q. limitat, nisi superior appo-
suisset clausulā, si quid contra fiat, qd nō valeat per illū tex. per Ang. in d.
l. omniū. & B. l. in l. ex placito. C. de rerū permu. & per Bal. Ang. & Imo. in
lex facto, in prin. ff. de vulg. & pup. & in l. omniū. vide do. meum.

Bar. super trib. lib. Cod.

cilio prouinciæ non valet, nisi approbetur per superiorē. Sed contra hoc op. quia quilibet populus potest sibi facere statum, vt ff. de iust. & iur. l. omnes populi. Sol. dicit Gul. quod illud est verum in his, quæ priuatam vtilitatē respiciunt. In his verò, quæ respiciunt publicam vtilitatem principaliter, non possunt, vt hic. ¶ Sed ego dico aliter in l. omnes populi. Nam quidam est populus liber, qui habet omnē iurisdictionem, & tunc potest facere legē, & statutū prout sibi placet, vt d. l. oēs populi. & inst. de iur. natu. gen. & ciu. §. omnes populi. vbi ponitur exemplum in populo Romano. Quidā sunt populi, qui non habēt iurisdictionem de iure cōmuni, vt ciuitates, quæ non habent merū imperiū, vt l. illicitas. §. qui vniuersas. ff. de off. præsi. tamen à præside appellatur ad superiorē, & tūc eorum statuta non valēt, nisi confirmentur à superiorib. vt hic. Et ita fit in istis ciuitatib. Marchiæ, & Ducatus, nā non admittuntur eorū statuta, nisi approbata per superiorē, vt dixi in d. l. oēs populi. Sic etiā statutum, qd fieret in aliquo castro, non 5 admitteretur, nisi per cōmune approbaretur. ¶ Item not. qd præfides prouinciariū nō possunt facere cōstōnes, tamen isti præfides, qui mittuntur ab ecclesia, aliud seruāt, vel ex cōsuetudine, vel ex speciali cōcessione. De quo dixi in d. l. oēs populi. vbi hanc l. allegaui. ¶ Item not. qd cōsiliū, seu parlamentū debet conuocari in loco publico. De quo dixi in l. 2. §. de decur. & videas, quæ ibi dixi. Ista omnia perpetuò tene menti.

LEX VI.

- 1 Priores ciuitatis soli non possunt legatum mittere, sed requiritur magnum cōsiliū.
 - 2 Cōsiliū quando vocatur, absentes extra ciuitatem non sunt expectandi. Item nec infirmi, vel aliter impediti.
 - 3 Ambasciatores debent portare literas suæ ambasciatæ.
- QVOTIES.** Non debet legatio mitti ad principem, nisi de voluntate cōsiliij, & auctoritate superioris. h. d. ¶ Not. hic quod priores soli huius ciuitatis non possunt legatum mittere ad principē sine magno cōsilio ciuitatis. ¶ Secundò no. quod quando vocantur ad cōcilium omnes, sufficit quod sint in cōcilio illi, qui sunt in ciuitate, nec sunt expectandi illi, qui sunt absentes, vt hic dum dicit, intra vrbem. ¶ Item not. quod non sunt expectandi infirmi, vel aliter impediti, vt sint in cōcilio. Item no. quod ambasciatores debent portare literas suæ ambasciatæ, ad quod facit quod dixi §. de decur. l. si quis decurio.

LEX XIII.

¶ De excusationibus artificum. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Artifices dicuntur etiam discipuli.
- ARTIFICES.** Artifices hic expressè habent immunitatem à personalibus muneribus tam discipuli quàm magistri. h. d. 1 No. hoc bene, quia quod dictum est de discipulis, dictū esse intelligitur, vt omnes dicantur artifices, quod facit ad ea, quæ dixi in l. seruis legatis. §. ornatricibus. de leg. 3.

¶ De potioribus ad munera non vocandis. Rub.

LEX VNICA.

SI IPSE. Iusta causa est appellandi, si alter prius debeat nominari. h. d. Pone casum, vt §. quemad. ad ciu. mu. l. pen. & si. Aliàs pone, rector debet esse de natione Romana, & si eligitur de natione Turcorum, certè licitè appellatur.

¶ Si propter inimicitias creatio facta fuerit. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Electus ad munera ab inimico, præsumitur electus propter inimicitiam. Testis qui tulit testimoniū contra inimicum, præsumitur testificatū fuisse propter inimicitiam.
- SI PROPTER.** Creatio facta de aliquo propter inimicitias facit aliquē si vult posse appellare h. d. ¶ No. quod eo ipso, quod quis est electus ab inimico suo, præsumitur electus propter inimicitiam, vt dicitur in teste, qui tulit testimoniū contra inimicum, quod eo ipso intelligatur tulisse testimoniū propter inimicitiam, vt l. ob carmen. §. si. de testi.

¶ De sumptuum recuperatione. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Electus ad munera, qui habet excusationem, recuperat sumptus factos in lite ab eo cum nominante.
 - 2 Electus ad munera, quando appellat ab electione, eligens citatur.
- MVNERIBVS.** ¶ Electus, qui habet excusationem recuperat sumptus quos facit in lite ab eo, qui eum nominauerit. h. d. Not. quod dixi in sumuario. Ex quo habes, quod electus appellat, eligens seu nominans debet citari, quia eius

interest, vt vides hic, nam condemnatur in expensis. Facit ff. de adopt. l. nam ita diuus.

ADDITIO.

- 2 Allegatur hic, quod iuramentum calumniæ excusat ab expensis, sed nihil Bar. dicit hic, sed in l. 1. §. 1. ad Turpil. & ibi scripsi.

¶ Si post creationem quis decesserit. Rub.

LEX VNICA.

SI ANTE. Onus subeundi munera non transit ad heredem mortuo patre. h. d.

¶ De tabulariis scribis, &c. Rub.

¶ Nota quod nomina, quæ ponuntur hic in rub. exponuntur in gl. & ponuntur alia nomina. Dic vt in ea.

LEX PRIMA.

- 2 NVLLI. ¶ Notarij, qui ad aliquam militiam, vel aliud officium transeunt, remouentur, & reuocantur ad curiam intra quinquennium, non postea. h. d.

ADDITIO.

- 2 Ang. ¶ Sumo arg. ex ista lege, quod tabellio inuitus potest rogari de instrumentis, si tamen ante quinquennium tempore quo officium exerceri cœpit, rogetur, secus autem si postea. Ale. Adde Ang. hic, & Ro. in no. 2. in litera, N. Adde quod notarius non cogitur propter multitudinem contractuum conficere instrumentum. Dicit Bar. in l. 1. fur. aduersus nautas. & Io. And. in addi. Spe. in rub. de fide instr. & Bal. in rub. §. eo. ti. & in l. qui test. & Rom. in l. 1. sol. mat. Item non cogitur notarius, quando est effectus decurio, aduocatus, vel clericus in l. vniuersas. & ibi Bart. §. de decur. Adde tamen quod si potest cogi notarius, & recusat, potest officio priuari. Bal. in l. prouidendum. §. de post.

LEX II.

- 2 QVICVNQVE. ¶ Si decurio notariatus officium assumpserit, priuilegium decurionatus amittit.

ADDITIO.

- 2 No. ex hac lege, quod licet decurio non debeat tabellionatus officium exercere, vt l. vniuersos. de decur. tamen si exercet, instrumenta per se facta non sunt irrita. quod facit ad q. de qua in c. ne cler. vel mona.

LEX III.

- 1 Notarius debet esse liber homo.
- 2 Notarius rogans instrumentum, quod sciebat se rogare non posse, tenetur parti ad interesse.
- 3 Ignorans non punitur.
- 4 Notarius an ex suis stipulationibus omnibus acquirat.
- 5 Libellus an possit esse tabellio remissus.
- 6 Decuriones possunt esse tabelliones. Item aduocati. Item clerici.
- 7 Notarij quæ iura scire debeant.
- 8 Instrumenta quid continere debeant, remissus ad gl.
- 9 Notarius quando possit conficere instrumenta per alium.
- 10 Index, vel aduocatus, an teneatur accipere, & consulere super aliqua questione.

GENERALI. Seruus non potest esse tabellio. & si dominus ei sciuerit tale officium assumere, parti ad interesse tenebitur,

- 2 seruus verò fugabitur. ¶ Not. hic qd notarius dēt esse liber homo. ¶ Scdò no. hic, qd si notarius patiat se rogari de aliquo instr. & sciat se habere aliquā qualitatē, vel defectū, propter quem instrumenta ab eo non valeant, quod ipse tenetur parti ad interesse, quod est no. ¶ Item no. qd ignorans non punitur. Sed modo opponitur, quia notarius dicitur seruus publicus, vt l. non quasi. ff. rem pupil. sal. fo. ¶ Solu. Est liber

ADDITIO.

- 2 Ang. ¶ No. ex ista l. qd prohibitus esse tabellio, licet sit in quasi possessione officij tabellionatus, & conficiat instrumenta, non tamen propter istam quasi possessionem validabit instrumenta per ipsum facta, secus tamen esset si quis in quasi possessione tabellionatus conficeret instrumenta, nec esset tabellio, vt notat Gul. in l. Barbarius, de off. prætoris. Et ideo sit cautus aduocatus, dum contra instrumentū opponitur quod ille, qui scripsit instrumentū, non erat notarius, nec in possessione quasi tabellionatus officij, vt faciat articulari, quod tempore dicti instrumenti confecti, quod ille qui scripsit erat tabellio, & in quasi possessione tabellionatus officij, & pro tabellione habebatur, & reputabatur ab omnibus qui cognoscebant eum, & quod erat liber homo, & talis conditionis, quod nō prohibebatur esse tabellio, alias nō sufficeret hoc solum articulare, qd erat in quasi possessione tabellionatus officij, ex quo quasi possessio non sufficit in his, quæ sunt prohibitiua, per hanc legem. Non obstat d. l. Barbarius. vbi sufficit ratione publicæ vtilitatis quem fuisse in quasi possessione, esto qd prohiberetur, quia ibi erat in quasi possessione ex dispositione populi, qui eum liberū facere poterat, & fecisset, vt sciisset, vt dixi §. in l. 1. si seruus, vel liber, ad decurio. officium aspirauerit. Et vide quod dixi in auth. de tabellio. post prin. & vide Inno. in c. veniens. de ver. sig. in 6. & in c. de fide instr. Sed quis probabit quem non esse notarium, an opponēs, an aduersarius? Azo in summa de fide instr. tenet quod opponens debet probare maxime, quando instrumentum producens est bonæ conditionis, bonæ famæ, nec est consuetus circa talia versari malitiose. Pro hac parte cōsultuit Franc. Tig. Spec. vero tenuit contra, in tit. de instr. ed. §. restat. ver. sed quid producit. per Cy. in l. comparationes. C. de fid. instr. per Ion. extra, de fide instr. in c. 1. in auth. de tabellio. circa prin. ponit hæc Ang.

LEX

LEX VII.

DIV MINIME. Hæc lex facit contra eos, qui tenent pecuniam communis, & cum ea faciunt mercantias. Facit j. de his, qui ex public. ratio. l. 1. & 2.

LEX VIII.

EXACTORES. Hic ponitur ordo qualiter debet eligi susceptor, vel exactor. facit s. de iure fil. l. sup. creandis. & ibi no. & s. de ca. lar. l. præcepit. §. illud etiam. & ibi dixi.

ADD. Ang. No. ex ista l. ibi omnium, quod licet tex. dicat omnium, tamen gl. subaudit, q. sufficit consensus maioris partis, *per l. q. maior, ff. ad mu. Et hæc faciunt ad q. plures sunt electi fideicommissarii in testamento, & sunt appositæ ista verba, q. illud, q. fuerit per omnes actum, obtineat plenam roboris firmitatem certe eo modo valebit, si fuerit factum per maiorem partem sicut per omnes. item facit ad q. compromissum fuit ad plures, ut illud, q. iudicatum fuerit per ipsos, valeat & debeat observari. Certe quod fuerit iudicatum per maiorem partem, observari debet.

Partis. Adde omnino Ant. Cor. sing. suis in ver. vniuersitas. inc. q. fit à maiori parte. & illud sing. & alias remissiones allegavi in addit. ad istum in l. quicumque. nu. 4. ver. consensu omnium, j. de om. agr. defer.

LEX IX.

Mensura ciuitatis debent fieri areæ, vel lapideæ.

Pena falsificantium mensuras, quæ sit, remissive.

MODIOS. Primò præcepit modios, vel mēsuras esse in vna quaq; ciuitate areos vel lapideos, ad quos in dubio recurritur. Secundo punit mittentes fraudes in mensuris. Tertio ponit, quantum noīe tributorum mēsurā dēt solui. Secūda ibi, ita ut. Tertia ibi, & submotis. ¶ Not. princip. de mēsuris areis & lapideis, q. observantur per vniuersitates. ¶ Itē not. pœnā falsificantium pondera, & mensuras, de quo dixi plene in l. arbitrio. §. de eo. ff. de do. & vide quæ ibi dixi, quæ sunt notāda.

ADD. Ang. Hic est casus, q. ille qui promisit dare mille aureos, teneatur dare ad pondus statutum per commune ciuitatis, non obstante, q. diuersorum ponderum currant floreni in ipsa ciuitate: si autem certum pondus, vel certa mensura non esset in communi, sed essent diuersa pondera, & diuersæ mensuræ, & tunc recurrimus ad consuetudinem regionis, si autem de consuetudine non appareat, vel diuersæ consuetudines non appareant, tunc quod est minimum sequimur, ut l. semper in obscuris. ff. de re. iu.

LEX X.

Æstimum quando fit, defensor ciuitatis, cuius bona æstimantur debet requiri, Item syndicus villæ, quando villa.

In æstimatione fundi particularis, dominus fundi requiritur.

SUSCEPTORES. Ista lex est clara. Ex qua no. q. qñ fit æstimum, dēt requiri defensor ciuitatis, cuius territoria æstimantur, & sic sufficiet requiri syndicum villæ, nec ē necesse, q. singuli de villa requirantur, & hoc quando fit æstimatio vniuersalis. sed t. quādo ex aliqua causa æstimatur prædium vnius, vel mensuratur. ille debet requiri, cuius prædium æstimatur, ut l. 2. & 3. §. finium regun. item istud æstimum debet assignari prædidi, ut l. 1. in princip. supra de apo. publicis.

LEX XI.

SECVRITATES. Ista l. ē fortis, & modicæ vtilitatis, & tria dicit. ¶ Primò securitates factæ à susceptorib. de vino, qñ fit rō debet eis imputari pro interitu, qñ tunc tñet i illa apocha, seu securitate de recepto. ¶ Secundo ibi, & accepta, dicit gl. q. rō acceptorum, & discussio rationis debet fieri in apertum, quod no. in multis enim ciuitatibus redditur ratio in consil. Tertio ibi, & omnes. dicit, q. securitates, quæ proferuntur, debent approbari, & acceptari ab officialib. q. d. non potest opponere exceptionem non numer. pecun. supra, de non num. pecu. l. in contrahibus. §. 1. & l. si. s. de apo. public.

LEX XII.

Notarius semel condemnatus de falso instrumento, non potest de cætero officium notariatus exercere.

Notarius condemnatus de falso ex alia causa, quā falsitatis commissæ in notariatu. an possit instrumenta conficere remissive.

SI ALIQUID. Non potest quis exercere officium, in qd

semel deliquit. a. h. d. t. Not. hanc legem, ex qua colligitur, q. notarius semel condemnatus de falso, non potest de cætero notariatus officium exercere. b. Facit ff. de eden. l. si quis ex argentiis. §. 1. & ibi gl. alleg. l. istam. ¶ Sed quæro, quid si notarius est condēnat⁹ de falso aliās commissio, q. in officio notariatus, an poterit exercere officium notariatus? Dic vt dixi de ista q. & aliis in l. 2. ff. ad l. Iul. repetun. & ibi plenè de hoc. c.

ADD. Deliquit. Adde Fel. in c. ex literis. de const. Exercere. Vide ad hoc Fel. in c. fraternitatis, post prin. ver. extra gl. de hæ. tu. yide omnino Bal. in l. 2. & q. ibi posuit in apostill. ad ipsum post Bart. in ver. deponitur ab officio, §. de man. vind. & ibi bonus text. cum gl. Gera. de Petra sancta fin. suo. j.

Alex. Adde q. requiritur, q. sit condemnatus, alias ex solo delicto non est priuatus officio, l. si quis decurio, §. non satis, §. de fal. vbi ad hoc ponderat Bal. & no. Jon. in c. fraternitatis. de hæ. & Bal. in l. 1. ver. 3. casu, ff. de test. & l. in exercendis, de fide instr. & l. Cassius, ff. de sena. & l. 2. de sen. & in auth. hab. ta. & c. si interpres, de l. Conradi. Spe. ci. de instru. edi. §. instrumentum

ergo. ver. item opp. qui tabellio. & §. rest. ver. quid si tabellio. & licet Bald. inf. de test. mil. §. si dicat, q. condemnatus de falso notarius non potest eo ua instrumenta conficere, tamen prius rogatus potest authenticare, fin Aug. in l. si quis ex argen. §. 1. ff. de eden. per gl. in §. pen. ver. documentis. in auth. de tabel. & probat clarius in l. ad testium. in princ. ff. de test. & ibi nor. gl. & in c. officij, extra de hæ. gl. in auth. de tabel. §. pe. dicit, q. si conficiatur instrumentum ignorans se pronunciatum falsarium ac dicit, q. fideliter confecit dictum instrumentum: q. valet, vide Bal. in l. iubemus, §. si me. de sacros. ec. Et no. Bal. in l. cum arbiter. §. de sent. ¶ Item adde q. iudex notario condemnato de falso potest ex causa concedere facultatem conficiendorum instrumentorum Bar. in l. si quis in prin. test. §. miles. de leg. 3. & vide in eo. & quæ ibi scripsi ff. ad l. Iul. repet. adde q. valeret instrumenta condemnati absentis, vt dicit Bar. in l. si ideo. ff. de euic. & in l. qui repudiantis. §. si. & ibi gl. & doct. ff. de mos. testa. & in l. contumacia, de re iu. Et in fine, an possit de nouo creari tabellio qui fuit condemnatus de falso, & sic priuatus officio, vide Bal. in l. 2. ff. de oper. liber. vbi concludit q. non. Vide Bart. in d. l. eadem, & Ro. in litera, N. not. 8. vide Bart. in cons. inc. sed & Io. Bal. in l. qui depositum, §. de pos. & in l. milici, de test. mil. & l. 2. de fide instr. & in d. §. sane. & Ia. de Bel. in auth. de tabel. in prin. q. 7. per Im. in l. infamē. de pub. vide tex. in l. quamuis, §. si. ff. de sol.

LEX XIII.

Iudex, q. mandat alij solui condemnationem, q. cui dictat statutum, punitur. DVOS. Hæc lex fortis est in text. & modicum valet. Diuide q. primò dicit, q. in qualibet prouincia debent esse duo susceutores, quorum vnus suscipiet aurum, alius alias species, & debent esse duo notarij, seu numerarij, vt cuilibet susceptori detur vnus notarius numerarius. Secunda ibi, scire autem. a. dicit, q. susceptor auri nihil a habet cōe cum susceptore aliarū specierum. q. d. vnus non debet se intromittere de officio alterius, & qd dēt solui vni, nō dēt solui alij. Et expone ibi, cū arcæ. i. scriniis, ratiociniis. i. vbi aliæ species aliarum rerū extra aurum reponuntur, qd pertinet ad alium susceptorem. Tertia ibi, in ver. iudices. punit iudices in 5. lib. auri, & eorum officiales pœna capitis, si prædicta non obseruauerūt. q. d. si illud, qd dēt solui vni susceptori, fecerit alter sibi solui, punitur pœna prædicta. ¶ No. ex si. huius legis, q. punitur iudex, qui mandat pecuniam condemnationis alij solui, q. cui dictat statutū. Facit, quod dixi s. de can. lar. l. præcepit. §. prouidentib.

ADD. Ang. Nihil in tex. ibi, nihil. Not. prohiberi commissionem officiorum, Et ideo dico, q. notarij deputati ad causas ciuiles, non possunt scribere acta criminalia, nec econtra, propter commissionem officiorum, quæ prohibita est per hanc l. & ff. de off. cons. l. vna. & §. de exact. trib. l. missi. q. intelligitur, nisi ex causa necessitatis, vt plene per Gul. in d. l. vna. & vide l. si. de nu. li. 2. Vlt. not. ex ista l. iudicem negligentem puniri criminaliter, etiam ad pœnam corporalem. de hoc dixi de bo. vac. l. si. & l. iudices. de anno. & trib.

LEX XIII.

Officia vilia non sunt danda decurionibus. sed vilibus personis. Stare ad custodiam portarum est vile officium.

HVMILIORIBVS. Primò dicit in gñe, decuriones non vexandos officiis vilib. Secundo ibi, susceptionem, dicit q. officium exigendi collectam p vestibus pertinet ad officiales p. consulis, vel ad eos, q. aliās hoc facere consueuerunt. Tertia ibi, in horum, & c. dicit q. ad decuriones spectat de p. dictis repetere rōnē, & inuenire ad hoc hoīem sufficientē. Quarta ibi, neque. n. assignat rōnem. Ad euidentiam sciendum est q. p. exactione talis collectæ pro vestib. erat constitutum certum salariū officialib. pro consulis, seu aliis. Dicit ergo, q. rō p. dictorum est, q. non est æquū decuriones sustinere damnum dictæ exactionis nō factæ, & alios habere lucrum. Sed alia rō collic ex principio, q. est vile officium. Quinta ibi, hanc igitur. Cōcludit ad p. dicta ponendo vnam exce. & est clarus text. ¶ Not. bene, q. officia vilia non sunt danda decurionib. sed aliis hominib. inferiorib. subbitis, vt stare ad custodias portarū, facere a istas viles exactiōes, & sifia. fac. qd dixi s. d. mu. a & i quo lo. l. j. a ADD. Ale. adde Bar. l. 3. §. de mul. & in quo lo. & limita, vt ibi post eum dixi.

¶ De ponderatorib. & auri illatione. Rub.

LEX II.

Ponderatori, vel æstimatori communis, statur super approbatione, vel improbatione. (mansura. Idem in perito electo super vulneribus, an sint mortalia, vel cicatrix re-

Diēi vnius præpositi à comuni, statur. Idē si eligitur de partium consensu.

Duo æstimatores, vel medici debēt eligi, quando pponitur electio à iudice.

VOTIES. Hæc lex est clara, ex qua nota. t. quod illi, qui præest ponderi communis, & improbat, v. approbat, est parendum, sicut in ciuitate Perus. est æstimator publicus equorum, & est ei credendū. Item in quibusdam ciuitatibus de anno in annū proponitur quidam

quidam medici, qui habent aestimare utrum vulnera sint mortalia, vel ex eis sit remansura cicatrix, vel membri debilitatio, & sic est eis parendum. seu standum, vel credendum, a ut hic cum si. Et aduerte, quia statur dicto vnus, b quod est verum quoniam ille, cui statum, proponitur a cōi totius ciuitatis. c Et sed quoniam a iudice propter neretur, deberent eligi duo, si reperientur in ciuitate, ut s. de fid. instr. l. cōparationes, & j. de re mil. l. semel. li. xij. aliās vnus d sufficit, ut in auth. de non ali. aut permu. re. §. quod autem. d

ADDITIONES.

- a ¶ Vel credendum. Adde Fel. in c. significasti, el secundo, de homicid. ver. nō ibi peritorum iudicio.
b Statut dicto vnus. Adde q. no. in apost. ad istū tex. in l. Theopompus, in apost. in ver. dicto vnus. ff. de do. præg.
c Aug. ciuitatis. Vel si eligeretur de partu volūrate, l. arbitro. ff. qui sat. cog. & l. Theopompus, ff. de dot. plega. Istū tex. alleg. Bal. in l. j. de veteris nummatis potesta. Vnum tamen notab. circa hoc, quia licet regulariter stetur, & fidem faciant tales, nihilominus poterit ab ipsorum relatione seu suā appellari, ut dixi in d. l. arbitro, in si. ponendo practica illius.
d ¶ §. Quod autem. V. de Are. in trac. male. super ver. cicatrix. Adde hic Bar. in l. j. ff. de sic. in l. j. §. si. ff. de verb. ob. & Bal. in l. directas. s. de test. mā. & in proemio ff. in prin. in ver. Item quāro nos dicimus, & c. Vide in c. significasti, de ho. per Doct. per Lud. in d. l. j. §. si. de ver. obl. Et no. quod statur dicto vnus, si non sunt plures in ciuitate, ut Bar. in proemio ff. de quo in c. proposuisti, de prob. & in d. c. significasti.

¶ De auri publici persecutoribus. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Solidus solutus susceptori pro libra, non potest sine licētia in massam redigi.
2 Exactores nō possunt pecuniā exactā in aliā specie sine licētia commutare. Et omne lucrum quod faciunt, est reipublica, & si illud retinent, contra cōscientiam retinent.
AVRI. Hæc lex est fortis in tex. gl. tamen bene declarat, & h. d. Susceptoribus non licet pecuniam acceptam sine licētia in massam redigere. ¶ No. q. licet solidus soluatur pro libra auri, non potest susceptor redigere in massam sine licētia.
2 ¶ Ex quo habes, quisti exactores publici, si exigunt pecuniam, non possunt eam redigere in florenos, vel florenos in pecuniam sine licētia. Et sic omne lucrum, quod perciperetur, deberet esse publicum. Et sic qui tale lucrum retinet, contra cōscientiam retinet, & fiscus potest repetere, quod est no. p. istis exactionibus publicis.

¶ De his, quæ ex publica collatione. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Nullus pecuniam publicam, mutuo, vel alio vitu, accipere potest nec in suos vsus conuētere.
1 NVLLVS. ¶ Pecuniam publicam non potest quis accipere mutuo, vel alio titulo, vel in suam vtilitatem aliter conuētere. h. d. totus titulus.

LEX III.

- SCIANT. Susceptum per iudicem non potest in aliā vtilitatem trāferri. h. d. No. istā l. p. seruatores monet q. pecuniam a cōis deputatā ad solutionē salariorum Doctorum, a suo arbitrio conuertunt in alios vsus, puta soluendo stipendiariis.

ADDITIONES.

- a Ideo dicit Bar. in liubemus s. de erog. mi. an. quod thesaurarius negligēs soluere salariatis, tenetur ad interesse eorum, quod no.

¶ De auro coronario. Rub.

LEX VNICA.

- AD COLLATIONEM. In text. ibi, absque consuetudine. No. ex illo tex. arg. contra forenses, quia licet non possint cogi de iure ad munera personalia, ut l. rescripto. in fi. de mun. a & ho. tamen si de consuetudine antiqua obseruatum est, q. cogantur, habet locum ista pœna, ut l. quoties. ff. de verb. ob. & tunc personalia munera eis indici poterūt, & ideo poterit indici ei onus custodiæ. Hoc etiam facit p. scholares, qui licet ad onera personalia eis non possunt, l. j. de profess. & medi. tamen si de consuet. cogi non possunt, poterunt cogi, p. hanc l.

ADDITIONES.

- a ¶ Antiqua. Vide quæ dixi supra, in l. i. de muli. & in quo loco, ver. item falsit in ciuitatibus.

¶ De irenarchis. Rub.

LEX VNICA.

- IRENARCHAE. Sindicos ad denunciandum maleficia, seu milites ad capiendum malefactores, consilium ciuitatis debet proponere, non index solus, siue potestas ciuitatis, siue alius rector. De istis a dixi in l. diuus. ff. de custo. reo. h. d.

ADDITIONES.

- a ¶ Istis. De istis syndicis etiam habes in l. ea quidem, de accu. & in l. ab exco. tore. ff. ad Turp. & adde quod tales syndici debent iurare se fideliter

exercituros officium, ut no. Ang. in l. si vacantiā, de bonis vacantibus, in primo no. Alex.

¶ De argenti pretio, quod thesauris infertur. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Aurum pro argento solui potest, & econuerso in tributis.
a IVBEMVS. a Pro libra argenti possunt solui quinque aurei.
1 h. d. ¶ No. quod potest solui pro argento aurum, & econuerso. De quo plene dixi. ff. de solu. l. Pau.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Iubemus. Licet non possit solui inuito creditore aliā species pecuniar, ut l. Paulus, de solutio. tamen hoc fallit in tributo, ut dixit Lud. in l. diuortio. §. ob donationes. ff. solut. matrim. Alex.

BARTO. AD XI.

Librum Codicis.

¶ De nauiculariis, seu naucleris publicis transportantibus publicas species, & c. Rub.

- 1 Dicitio nauicularius, tribus modis sumitur.
2 Dicitio siue, de eius natura verba disiungit, & sensum coniungit.
3 Candelarij qui dicantur.
4 Negociatores non dicuntur artifices.

- ¶ De prima parte rub. s. de lustrariis, & c. nihil habemus in nigro. Simile est s. quib. mune. excusantur hi, qui post impl. mil. & s. ad Treb. in rub. de secunda parte rub. s. de nau. tractat hic tib. & gl. continuat ad præcedentia duob. mod. ut patet in ea.
1 ¶ ¶ Quæro, quare in rub. dicitur nau. seu nau. d. t. q. hæc dicitio nauicularij, sumitur trib. mod. Primò p. facientib. naues. Secundò pro his, qui maiorem partem suæ substantiæ posuerunt in mercantia nauium. Tertiò pro his, qui ducunt naues. Ne ergo in rub. possit esse dubitatio, ponit de naucleris, & intelligit solum de ducentibus naues. ¶ ¶ Natura enim dictionis siue, a est propriè, ut licet verba disiungat, sensum tñ coniungit, ut duo pro eodem ponantur, ut ibi, Alex. siue Paris, ut no. in simili in l. 2. s. de in lit. iurā. licet aliter ponatur in l. si qs ita. ff. de au. & arg. leg. & ibi dixi. ¶ ¶ Quæro iuxta rub. statutū est hic, quod candelarij gaudeant certa immunitate. Quæro modo, qui intelligantur candelarij? Ex hac gl. videtur, q. tam illi, qui faciunt candelas, q. illi qui vendunt, quā illi qui nō faciunt neq. vēdunt, sed maiorem partem fortunarum suarū posterunt in illa mercantia, a simili. sicut in hac gl. de nauicu. dicitur. Similem glos. habes in l. semper. §. negociatores. ff. de iur. immu. & fuit sumpta de summa Azō. super hoc tit. facta ad q. dico q. p. priè loquendo solū ille qui hēt notitiā faciēdi illā arē de cadelis, cōprehēdit. b Et dicitur cadelarius p. priè, quia illud d. nomen artificij, ut l. legatis seruis. §. si ex officio. ff. de leg. 3. ¶ Negociatores verò nō p. priè dicuntur artifices, quia de iure gentiū quilibet scit emere. & vendere, licet vnus cautius q. alius. Et appellantur negociatores ex frequentia, ut d. l. legatis. in prin. nisi p. suetudo regionis aliud inducat, & iō isti appellabuntur potius mercatores cadelarū, quā cadelarij. Et ideo in d. §. negociatores, isti mercatores nauīū nō appellantur nauicularij, sed potius negociatores, & tene menti. c

ADDITIONES.

- a Siue. De qua dictione vide per Fel. copiose, & not. in l. inter ceteras, circa prin. ver. circa materiam, s. de rescrip.
b Alex. ¶ Comprehenditur. Vide gl. in l. §. i. & ibi Ang. & Pau. de Castr. ff. de trib. & quod no. Bart. in l. legatum, de leg. 3. & Bar. in proce. forum, & Bal. in rub. s. de constit. pecu. & Ang. in l. cum interdum. ff. de instito. Et sic not. quod facientes artem per substitutum, gaudent priuilegio immunitatis, secundum Bar. sed Lud. in no. 47. in litera p. alleg. tex. a nemine ponderatū in contrarium in l. si circa prin. de excu. tut.
c Alex. Menti. Vide ad hoc quæ dixi in l. leg. in prin. de leg. 3. quib. adde Bar. in l. mariti, in prin. ff. de adul. Bal. in proce. ff. in prin. in ver. si. Item fallit in mercatore. Vnū videtur dicere, q. ille dicatur mercator, qui solam vnā negociationem facit, & idem in artifice. Item voluit Bald. in rub. supra, de constit. pec. in fi. vbi videbitur, qui sub dubio forte videtur tenere, quod hoc casu ita demum sit mercator, si professus est matriculam, adde Bald. in tract. de consti. in fin.

LEX PRIMA.

- 1 Species violentiarum sunt, scilicet cum armis, & sine armis, cum iudicis autoritate, vel sine.
2 Nauicularij portantes res publicas, non possunt in loco detineri, tam ratione delicti, quā debiti.
3 Literæ, quæ dantur alicui, probant eius commissionem dantis literas.
4 Portans res emptas a reipublica, quod non habet immunitatem de qua hic.
5 Concussio dicitur si officialis inserit metum p. extorqueat pecunias.
6 Portantes res principis non solunt pedagium.
7 Statutum, quod de contractus soluatur gabella comprehendit contractus etiam a principe celebratos.
8 Securitas si est data veniendi quod intelligitur etiam data pro redeundo.

NULLAM. Nauicularij, seu naucleri portantes res publicas hēnt plenā securitatē in eundo, & redeūdo. h. d. ¶ Primò q̄ro, qd vult dicere nullam vim. Rñ. signum vniuersale requirit ad minus tria, vt l. in re mandata. s. mand. Vult ergo dicere, nullā vim scilicet cū armis, vel sine armis, cum authoritate, vel sine. Istæ enim species violentiarū sunt, vt l. 3. in prin. & §. 1. ff. qd me. cau. & hoc quantū ad propositū, licet aliā distin. faciat gl. in l. extat. ff. q met. cau. ¶ Et per hoc dico, quod isti nauicularij non possunt detineri ratione debiti, siue delicti aliās cōmissi in loco condemnationis de his factæ, vel reſfaliarū. Pro hoc facit tex. iste in si. ibi, oī securitate, & c. facit. ff. de iud. l. 2. §. legatis. Quæro qd vult dicere delegatas species annonarias trāsferētes, & c. Rñ gl. loquitur de his, quib. species sunt delegate, id est, commissæ vt transferant, à Comitib. horreorū, id est, officialib. q̄ p̄sunt horreis publicis. Itē intelligo si cōmittatur eis ab eo, q̄ p̄est reb. p̄ncipis, vt ff. de legib. l. princeps. ¶ Quæro quatr, cum sint in itinere, probabunt istas species esse sibi cōmissas portandas. Rñ, per literas sibi datas, ar. s. de decur. l. si quis decur. & l. si qua p calumniā. s. de epis. & cle. ff. de pub. l. si publicanus. §. j. ¶ Quæro qd si aliq̄s portabat res quas emit à Republica nō ex delegatione officialis publici. Rñ. nō hēt hanc immunitatē, vt l. licitatio. §. si. ff. de publi. ¶ Quæro qd vult dicere rex. ibi, nec cōcessionēs p̄peti. Resp. cōcessio dī, q̄n officialis infert merū, vt p̄ hoc extorqueat pecunias. vt l. j. ff. de conc. p̄hibet ergo istos nauicularios hoc pati. ¶ Quæro qd adiicit id, q̄ sequitur, nec aliud genus incōmodi. Rñ. vult dicere, q̄ authoritate legis, vt occasiōe gabellæ, vel pedagij, seu vestigalis, nihil ab eis accipiebatur, vt d. l. licitatio. §. res exercitui. & §. seq. ¶ Illi ergo qui portāt res Principis, nō dēnt solue re pedagij. ¶ Sed q̄ro, hic loquit in pedagogis, q̄ accipiuntur q̄n res exportantur, quid si in ciuitate est gabella p̄tractuū, an cōtractus celebrati à fisco, vel à p̄ncipe sint immunes ab ista gabella, posito q̄ gabella sit licita? arg. q̄ no. ff. ad l. Falc. l. j. §. ad municipi. ū, & qd ibi no. a Sequit in tex. venientes ac remeant. res. ¶ No. hic arg. q̄ si alicui est data fidentia, seu securitas veniendi, dī esse data securitas redeundi. b Possiet dici, immo facit q̄ qd nō expressisset in eundo, & redeūdo, nisi necesse fuisset. Dico tñ dī, vt s. nō enim venit secure, q̄ nō pōt redire, vt l. sciendū. ff. de legationib. & ad Tre. l. de ætate. & ff. de sep. vio. l. vtimur, & ibi dixi, & plenē. ff. ad leg. Iul. maie. l. j. in prin. c vbi ille, qui frangit istas securitates, tenet l. Iu. ma. Op. ad si. & videtur, q̄ puniatur acrius, vt l. 3. j. eo. So. dicit gl. hic in pœna applicanda fisco, ibi parti. Contra hoc op. quia quantum ad fiscum est maior pœna, quia incidit in pœnam l. s. maie. vt l. j. in prin. ff. ad leg. Iul. maie. So. Si ibi intentaretur cōdictio ex illa l. haberet locum illa pœna: si ex ista lege, haberet locū illa pœna, vt l. quoties. ff. de act. & obli.

ADDITIONES.

- a Ale. No. Adde quod dicitur de fisco, an teneatur soluere gabellam in d. l. licitatio. §. fiscus, & Bal. in l. emptor. ff. de har. vel act. vend.
- b ¶ Redeundi. Adde Fel. in c. si. de treu. & pa. & c. ego semper, de iure. & quod dixi in apost. in d. c. si.
- c ¶ L. Iul. maie. est. Adde Gul. de Cug. in tract. de secu. ad si. Ale. ¶ Adde Bar. in l. si. de dignit. j. l. 12. vbi est casus in dī, sed est speciale fm Bar. ibi, de hoc vide Doc. in c. si. de treug. & pac. vbi tenet q̄ sic, per illum tex. in ca. magnæ. de voto. in l. si cui in p̄uincia. §. rādū. ff. ex quib. ca. maio. & c. errori. de iurei. & c. statutū. §. pe. de resc. in 6. & voluit Ang. in l. vtimur, hic alle. & in l. i. in prin. ff. ad l. Iul. ma. Cōtrariū tenuit Dñ. in c. discipula. 15. dist. vbi dicit, q̄ iura loquūtur per verbū eundi, & redeundi simul, vt in d. c. statutū. §. pe. & in d. c. ego N. Vnde dicit ipse, si verū esset, q̄ verbū eundi, cōprehenderet verbū redeundi, frustra in l. vel statuto pone retur igitur ibi: tamen sequuntur primā opi. tanq̄ veriorē. Nec ob. q̄ dixit Do. in d. c. disciplina, quia illa verba ponūtur ad maiore declaratio. fm eū in d. §. pe. Pro hoc facit, q̄ dixit Bar. in l. i. ff. de acq. rer. do. in §. fin. q̄ refert & sequitur Arch. in c. minor. 17. q. 4. Adde q̄ saluus cōductus etiā ad associantes extēditur. Ita voluit Bal. in l. administratēs. §. 1. de exc. tu. & in cōf. inc. saluus cōductus fuit concessus, q̄ habens saluū conductū potest illuc mittere p̄ se suā vxorē, vel aliū de familia, ad quē extēditur saluus conductus. Idē Ang. q̄ concessum p̄ se, & sociis extēditur etiā ad Iudæos, & socios, quia societas p̄: q̄hi cū Iudæis. l. quicunque. §. de iud. Ita dixit in d. l. vtimur, & in d. l. i. ad leg. Iul. maie. vbi dicit, q̄ hoc nō haberet locum in Saracenis. Itē adde, q̄ saluus cōductus extēditur ad p̄terita delicta, nō autem ad futura. Gl. in c. noli existimare. 22. q. 1. & Ang. in l. i. §. i. ff. d. do. de quo vide der Ro. in l. 3. §. si quis seruū. ff. de acq. pos. & Are. de maleficiis, in verbo, fama publica, in ver. §. quæritur, committens ponit vbi & quando habens saluum conductum capi possit, iudex an possit concedere accusato fidantiam, vt veniat ad se excusandum, vel se informandum, f. curiam, vide per Imo. & Doc. in l. is qui reus. ff. de pub. iud. quod ibidē no. Facit in l. cum indulgentia. de sen. pass. adde scripta in l. si de sen. pass.

LEX II.

- 1 Practica conficiendi rationes ab officialibus publicis.
- 2 Administratoris sacramento statum in expensis minutis.

COMPERIMVS. Species, quæ portande suscipiuntur, dēnt intra annum portari, & à quo susceptæ fuerint, apochæ de solito reportari. Primò ponit vnū inconueniens, q̄ dedit cām legis cōdende. Scdō circa illud dat remediū. Scdā ibi, ideoque. Ex hac lege no. ¶ modū conficiendi rationes ab istis officialibus, q̄ multa recipiunt, & multa transferunt ad alios, dēnt. n. ea, q̄ receperunt, scribere à quo receperunt nominatim, & ex qua cā, vt s. de exac. trib. l. apparitores. Itē dēnt scribere cui derunt nominatim. s. de fusce. & arca. l. neminem. Dēnt etiam ponere diem receptionis, vt hic. Si enim ista sing. nō scripserunt, non vī ratio reddi, quia non pōt ille, cui ratio redditur, eam intelligere, nec cōprehendere si aliquid machinationis in ea habitū sit, vt dicit text. in d. l. neminē. Ratio enim quæ non potest intelligi, non vī reddi, vt l. argentarius. §. edi. ff. de eden. ¶ Et hoc verū, nisi in expēsis valde minimis, in quib. statum sacramento administratoris, vt l. scimus. §. in cōputatione. s. de iure deliberan. & de don. l. si quis pro redēptione. & ff. si cui plus quam per legem Falc. l. diuus. Et aduerte, quia de his rebus, quas officialis dat alteri transferendas, debet assignare literas de recepto, si ei fuerint p̄sentatæ, vt hac l. aliās non tenetur, sed habebitur regressus contra eū, cui datæ fuerint res portandæ, vt hic, ei enim iniungitur hæc necessitas. Quod intellige, q̄n officiali danti non potest imputari culpa, q̄ minus idoneæ personæ commisit, vt l. eum qui. in fine, & l. argētum. ff. commod. tenentur. n. isti officiales de dolo, lata & leui culpa. ff. de admin. rer. ad ciu. pertin. l. magistratus. Quærit, an officiales, qui recipiunt, teneantur dare apocham de recepto. Glo. dicit, quod sic, & bene Hic non sunt alia.

LEX III.

AB HIS. Qui cōtra nauicularios fecerit rapinam, tenetur in quadruplum. h. d. Quærit glossa, qua actione. Rñ. quod actione vi bonorum rap. Vel dic conditione ex l. ista, quæ cōcurrit cum illa. ¶ Quæro, an in quadruplo insit simplū. Gloss. tenet quod sic, & bene. Nam in dubio vbicunque lex, vel statutum imponit pœnam dupli, vel quadrupli simplum continetur. l. hoc edicto, in fin. ff. de pub. a

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ De hoc vide Bart. in l. i. §. de pœ. fisa. & ibi no. & adde Bar. in l. sanctio legum, ff. de pœ. & in l. hoc edictum. in fin. de pub.

LEX IIII.

- 1 Id quod debet expediri per homines certæ regionis, si non potest expediri, debet per alios expediri. Et hoc fiet expensis publicis si illis culpa non potest ascribi.
- 2 Priores qui non possunt providere contra ordinamenta ciuitatis, poterunt providere necessitate emergente.
- 3 Rectores ciuitatū necessitate publica imminente, ex iusta causa possunt cōstituire primum capienti, & p̄sentanti malefactorem.

CVM NAVARCORVM. Quando id, quod per personas certæ regionis debet expediri, & non potest, debet per homines circumstantes expensis publicis explicari hoc dicit. Adeuidentiam scias, quod populus Romæ habebat in ciuitate Alexandrina, quæ erat in Oriente, horreos publicos, in quibus erant frumenta, & species multæ, quæ debebant portari Romam per nauicularios Orientales intra certum tempus sub certa pœna. Contingit quodam tempore, quod casu istis deficiebant naues, & homines, qui portarent, vnde illi de regione, qui portare debebant, circumuenerūt insulas circumstantes, vt inuenirent naues, & naucleros. P̄fectus regionis illius conspexit, quod illi non poterant inuenire naues, vt venirent in termino, & sic nauigium non fieret, & illi in pœnam inciderent, propter quod coadunauit eos qui p̄erant p̄uinciis circumstantibus, & naucleros aliarum p̄uinciarum, & his constituit certam mercedem, & fecit frumenta, & alias species portare Romam, quod fuit relatum Principi, qui hoc commendat, & dicit bene factum esse, & fieri potuisse, & hoc dicit, cætus, id est, collegium inopia, id est, propter inopiā inuestigandæ, id est, inueniendæ classis, id est, nauigij. ¶ No. diligenter, quod quando id, quod per homines certæ regionis debet expediri, si non potest, debet expediri per alios. ¶ Item no. quod hoc sit expensis publicis non eorum, qui hoc facere debebant, quod intelligo si illis nulla culpa potest imputari, aliās secus, vt ff. ad legem Rhod. de iac. l. si vehenda. §. j. facit j. de naufrag. & quod ibi not. in fin. Tertiò not. quod hæc transmutatio, scilicet quod portetur per alios, fit per rectorem illius loci, vt hic: nec hoc fit liberè, sed causa cognita, si necessitatem viderit imminere, sic ff. de usufruct. leg. l. legatum, & de administratio. rerum ad ciu. pertin. l. legatum.

2 ¶ Et istud facit ad quæstionem, quæ pridie hic erat, statutum

tum est q̄ priores non possunt providere contra ordinamen-
ta facta per adunantiam generalem. ¶ Item per adunantiam
erat datus certus modus in eligendis potestatib. & comper-
tū fuit q̄ si ille ordo seruaretur, ciuitas ista remaneret sine re-
ctore, consulimus, q̄ hoc casu emergente priores possint p-
uidere, nec dicerentur facere contra ordinationem adunati-
3 generalis, vt hic, & l. legatum. ff. de vsu. l. c. ¶ Vltimò not. q̄
a pro necessitate publica imminente potest rector ciuitatis iu-
sta causa constituere minimum salarium, & sic præconium
valet, quòd quicunque ceperit talem malefactorem, & præ-
sentauerit, habeat à communi tantum, & hanc legem ad hoc
allegat Gul. in l. i. ff. de iust. & iur. & ibi vide.

ADDITIO.

- a ¶ Ale. ¶ præconiū. quicunque ceperit malefactore, & presentauerit, hēat puta
centum à communi, an valeat? contrarium tenuit Bart. l. si libertini. in fi. ff.
ad leg. Flauiam de plagiariis, vbi dicit, quod non valet statutum, quia est
bonos mores, nisi esset hostis ciuitatis, vt l. non omnes, §. si. & ibi vide. ff. de
re milita. per Bar. l. i. in prin. ff. de iust. & iur. ver. item inducitur ad questio.
per Bal. l. pe. s. comminationes, vel epistolae. & Ang. l. interesse de acq. pos.
& in l. i. in prin. quod quisque iuris, Bar. & Bal. in d. l. de iust. & iur. bene
facit quod no. Bar. l. i. post Gul. de Cu. ad l. rho. de iac. & adde Bal. c. domi
no guerram. hic finitur lex, incipiunt consuet. vbi dixit, quod expensa fa-
cta in capiendo bannitum, fiscus tenetur restituere per d. l. j. de iust. & iur.

LEX V.

- 1 Portans frumentum, vel alias res prohibitas portari extra territorium. si
cum salma reperitur per viam insolitam, & non rectam, est suspectus.
2 Ambasciatores qui vadunt per viam transuersam, & non rectam, vt diu
stent in ambasciata pro illo tempore salarium consequi non possunt.
QVI FISCALES. qui per rectam viam non vadit, & species
a publicas distrahit, poena capitali punitur. h. d. ¶ No. arg. imo
1 quasi est casus, q̄ si quis reperitur cum salma frumenti, vel
cum aliis rebus vetitis portari extra territorium in aliqua via
b non recta, & non consueta, est suspectus, b q̄ eas velit expor-
tare contra decretum (aliās, deuetum.) Facit j. de cur. pub. l. si
qs per publicum. ff. ad l. Cor. de Fal. l. eos. in fi. secundum vnā
lect. & hoc modo potest praticari s. de ser. fug. l. si fugitiui. v-
bi dicitur, quod si fugitiuus deprehendatur, & c. Quomodo
enim poterit probari, quòd habuerit animum transeundi, cū
fuerit captus in actu transeundi? Respondeo ex qualitate lo-
2 ci vbi captus est, vel inuentus est, & dic. vt ibi. ¶ Item facit
hac lect. contra ambasciatores, qui ad hoc, vt habeāt maius sa-
larium, & maiori tēpore stent in ambasciata, vadunt per viam
transuersam, & non rectam, quod salarium cōsequi non pos-
c sunt pro illo tempore. c

ADDITIONES.

- a Ale. Hoc dicitur, adde l. ac. de Bu. & Bal. l. si quis non dicam rapere. C. de epis. &
cler. adde Bal. l. si fugi. & per Bar. l. cum proponas. de nau. foeno. & quz ibi
doc. optime facit l. cotem. §. dominus. & l. C. de pub. Ale. Quid si por-
tat arma contra decretum, non tamen per officialem fuit repertus, an in-
cidat in poenam statuti? vide Ang. & Imo. l. 3. §. Neratius. ff. de acq. poss. per
Are. in tractatu malefactorū. in verbo. ma. Bar. l. i. de litorib. & itine. pub. lib.
12. dat. cautela, quod timens accusari notificet officiali ad quē locū vadit,
vt non præsumatur contra decretum ire. vide Bar. l. cetera. §. si quis ad o-
pus, de leg. 1. idē voluit Bal. l. si fugitiui. de seruis fugiti. & l. ac. But. & Bal.
l. si quis non dicam rapere. §. de epis. & cle.
b Suspectus adde Bal. l. 3. C. de nau. foeno. & Io. Andr. in add. ad Spec. in tit. de
conf. §. 1. ver. pone ergo in add. & quod ad materiam hanc habetur p. Alb.
de Rosa. in tracta. statutorum, 2. part. 4. q. & per Alex. l. qui Rom. §. Calli-
machus de ver. obl. sed quid de portate extra territorium aliquas merces
prohibitas, & aliquas non prohibitas, an perdat omnes, s. prohibitas, & nō
prohibitas. dic. quod solum prohibitas nisi statutū esset cōtrarium, vt per
Fel. in c. significauit. de iud. ad fi. vbi etiam nonnulla alia ad materiam.
c Ale. ¶ Tempore. idem tenuit Bar. l. pe. ff. de itine. actuque priuato & in l. non
solum, §. diuus, ff. de excu. ru. & in l. i. §. si. ff. si quis cau. & in l. i. in prin. ff. de
his, qui deie. vel effu. vtrum debeatur salarium pro via noua longiori.

LEX VI.

- 1 Cines ciuitatis puniuntur pro delicto iudicis.
2 Represalia possunt concedi propter iniustitiam à iudice denegatam.
IUDICES. hac lex legitur duo. modis, si iudices patiuntur
tempore rectæ nauigationis naucleros in suo territorio com-
morari, puniuntur ipsi, & municipales, h. d. secundum vnum
intellectum. vel secundum alium intelligitur ex iudicib. qui
patiuntur naucleros detineri. secundum hoc exponitur ibi
1 morari, i. detineri, sec. And. de Bar. ¶ no. q̄ propter delictum
2 iudicis puniuntur omnes ciues ciuitatis. ¶ Et facit quòd pro-
a pter negatam iustitiam à iudice possint concedi represalia
contra omnes ciues, de quo plenē dixi in lib. de represal. in §.
q. prin.

ADDITIO.

- a Represalia. Et an, quando, & in quib. concedi possunt, & quz requirantur
ad eas concedendas, an si iuste concedantur, impetrans teneatur, vide Fel.
c. Rodolphus, de rescrip. & remissiones quas ibi posui in apost.

¶ De prædiis, & omnib. reb. nauiculario.

Rub. ij.

1 Bona Nauiculariorum, quibus oneribus subiaceant.

- ¶ Cōtinuatio patet. quærit gl. de quib. nauiculariis loquitur.
1 Resp. de portatib. species publicas, vt s. tit. i. in rub. ¶ Que-
rit gl. cui oneri erant subiectæ res nauiculariorū, nec declarat.
Resp. nauicularij tenebantur portare merces publicas secun-
dum formam. l. cum nauiculariorum. s. titu. i. item si aliquid
perdebatur culpa alicuius nauicularij, debebat emendari ab
omnib. nauiculariis, vt j. de nau. l. fi. Pro hoc erant obligatæ
omnes res nauiculariorum, & pro rata æstimationis suarum
rerum quis contribuere debebat, vt in l. 2. in fi. & l. fi. j. e. ideo
ponitur hic ista rub.

LEX PRIMA.

DOMVM. etiam ad domum principis res nauiculariorum
transeunt cum onere suo. h. d.

LEX II.

1 Statutum potest prohibere contractum emptionis. & venditionis.

- IN HIS. pro rata rei, quæ peruenit ad aliquem de bonis na-
uicul. debet onus sustinere, nec patrimonium, vel persona al-
terius aggrauatur. item inspicitur quaten⁹ erat tempore quo
ad eum peruenit, non augmentum postea accedēs. hoc dicit
iste ti. Fas, i. licentia, seu facultas publica emendi, & vendendi,
prohibet interciperi, id est cessare, seu annullare cōtractum,
& sic contractus remanet firmus. domus. pro euidētia huius
verbi debetis scire, nam, vt quotidie obseruamus, si sunt do-
mus, in quib. soluitur pensio, imponitur eis onus pro quanti-
tate pensionis: si erat domus, ex qua nulla percipiebatur pen-
sio, imponitur ei onus aliter secundum æstimationem eorū,
qui adhuc impositi erant, sic fiebat in domib. nauiculariorū.
Hoc præmissis dicitur hic, q̄ si ille, qui emit domum nauicu-
larij, eam auxerit, ita q̄ percipiatur maior pensio, vel eam au-
xerit alio sumptu ad decorem, & ad pompā, vt si fecerit tur-
rim, non tamen augetur pensio, q̄ ille emptor non teneatur,
nisi secundum veterem pensionem, & habito respectu ad ve-
1 terem qualitatem, & non ad illud quod ipse iniunxit. h. d. ¶ Ex
prin. huius l. no. ar. q̄ statutum non posset prohibere contra-
ctum empt. & vend. cum dicat, q̄ licentia publica, quæ est de
iuregentium emendi, & vendendi, impediatur annullare con-
tractum. in contrarium est text. s. de contra. emp. l. dudum. &
l. si in emptione. §. i. ff. de contrah. emp. ibi, mores ciuitatum,
& c. non ob. hic tex. quia imperator vult dicere, q̄ illa publica
facultas fuit causa impulsiva non annullandi contractum,
non tamen negat, quin possit si vult, idem dixi in l. filiusfa. §.
diui. de leg. 1. a.

ADDITIO.

- a Ale. ¶ adde h. c. Bal. l. 2. s. sine censu, vel reli. & in l. licet, §. de iur. do. Ale. secti
do no. arg. pro his, q̄ emunt prædia rusticorum, quæ sunt obligata maiori-
bus onerib. vt ipsi pro hoc non teneantur, nisi pro his rebus tm: tm in Ita-
lia super hoc prouident statuta. ex fine no. casum mirabilem, quod si aliq̄
emit aliquam domum, vel rem alij obligatam, & eam meliorauit suis sum-
ptib. q̄ si ab eo euincitur per hypo. q̄ liberetur præstando primam æstima-
tionem. istud mirabile dictū sequitur Pau. de cast. l. si conuenerit. ff. de pig.
act. aduerte an teneat obligatio rei alienæ. tex. q̄ non, in l. si creditor. §. si.
de dist. pig. & per Bar. & ibi scripsi in l. qui aliquando. §. si. de acq. pos. Ale.
Sed contra hanc l. oppon. l. si fundus, §. 2. ff. de pig. Sol. fateor, q̄ iustum su-
perindictum est obligatum, quia sequitur conditionem areæ, nec hic ne-
gatur. Si enim hoc inducitur agente fisco, multo fortius agente priuato,
quod maxime est verum, si expesa esset facta in illis casib. in quib. faciens
præfertur habentib. anteriorem hypo. vt in l. interdum, cum l. seq. ff. qui po.
in pi. ha. item no. pulchritudinem ædificiorum cedere ad pulchritudinem
vrbis, vt l. cetera, §. hoc senatusconsultum. ff. de le. 1. item no. ex ista l. in fi.
quod ex magnitudine ædificiorum præsumitur quis magnanimus, vt hic
in fi. ibi, per industriā hominis animosi accessit. Et sic habes vnum modum
probandi hominem ingeniosum, & magnanimum.

LEX III.

- 1 Restantum valere præsumitur, quanti æstimata est in æstimo communis.
Æstimum communis in dubio probat verum valorem.
2 Testis deponens rem valere centum secundum suam opinionem, probat si
eam refert ad communem æstimationem.
HI, QVI. qui emit prædia nauiculariorum, tenetur ad onus
secundum antiquam æstimationem, quæ pactis priuatorum
non tollitur, & vendentes tenentur. si emptores non fuerint
idonei. hoc dicit. Vtenti scilicet, contrahentium. dicit tex. ar-
bitro. q. d. istæ pactioes voluntariæ, non profunt, aliæ pactio-
nes, seu conditiones. quæ à lege intelliguntur, seruandæ sunt,
vt sequitur. pro declaratione literæ quæro, quid vult dicere
text. secundum agri opinionem? gloss. exponit duobus mo-
dis. primò id est, censualem professionem, quia debemus o-
pinari secundum quod scriptum est, & in censu. quod not.

¶ Quia

- 1 ¶ Qui in dubio præsumitur res tantum valere quantum aestimata est in aestimo communis. hoc op. ff. de lega. l. si fundum sub conditione. §. si libertus. & l. cum pater. §. pater qui filio. ff. de le. 2. Sol. ibi fuit aestimatio priuata, hic publica, cui standum est in dubio, nisi probetur prium. no. a secundo modo exponitur per gl. & ideo dicatur opi. ga opinari nos facit. communiter enim dicitur, opinio rem tantum valere. ¶ Quod facit in arg. ad q. si testis dicat rem tantum valere, secundum suam opinionem, quod probat. Quod intelligo verum, si suam opinionem referat ad communem aestimationem: b de re enim quæ non est exposita venalis, non potest fieri aestimatio, nisi per opinionem, quæ sit secundum communem aestimationem aliarum rerum, quæ sunt eiusdem fructus, & in eodem loco, & quæ eandem qualitatem habeant, vt l. precia rerum. ff. ad leg. Fal. & ibi dixi, & quod no. in l. 2. §. de rescin. vend. 2. responso. c

ADDITIONES.

- a Ale. No. adde Ang. hic, ubi dixit, quod antiqua aestimatio hodie præsumit ad se, & ideo si reficit æstimum nouum, debent regulari secundum antiquum. & Bal. l. 1. §. de sen. quæ pro eo, quod interest. ubi querit an per instrumenta veterum emptionum probetur præfens rei valor. & qualiter articuletur in probando rei valor, vide glo. & Bar. l. mortis causa, §. si ff. de do. cau. mort. & adde quod res de parui valoris respectu mali vicini. l. cum sepe. §. si de phen. emp. & quod no. Bar. l. si ita, §. mulier. ff. de fun. inst. & quod habetur ca. costi. de in. rest. & in c. quæstiones. de rerum perm. facit dictum Virgilij in Buccolicis, Manrua veh miseræ nimum vicina Cremonæ. & apud Lucanum. O male vicini hic menia posita Gallia. de valore rei in reb. mobilib. vide Bar. & quæ ibi dixi in 7. diebus, §. de erog. mili. annonæ. & de valore rei secundum quantitatem fructuum, vide in l. & quidem. de euic. & de materia per gl. & doc. in ca. cum causam. el. 2. de testib. & in l. precia rerum. ff. ad l. Fal. & refert Are. insti. de act. in 2. si quis agens.
- b ¶ Aestimationem. sed quæro nunquid aestimatio communis per emptionem alicuius inducatur, dic quod non, vt per do. Soc. in cons. 8. inc. visis, & diligenter inspectis. ver. & stant ista simul.
- c Ale. ¶ Responso. Aestimatum commune probat valorem re. sed hoc vñ verum, si de proximo tempore fuerit factum æstimum, alias secus, vt in simili in insti. de emptionis. & Bal. l. 1. de sen. quæ pro eo, quod inter. & ad hoc facit quod no. Bar. in l. decem. ff. de ver. ob. & istud de quo hic, ponit etiam Ang. l. precia rerum. ad legem Falc. & quod no. Mod. in §. si quis agens, insti. de act. expresse Bal. l. 2. §. de rescin. ven. Ale. Vide Bar. l. 2. in verb. circa princ. gl. §. de rescin. ven. ubi dicitur de teste, &c. & in tra. de teste. quem sequitur Bal. l. solam. de testi. & in l. 1. §. de senten. quæ pro eo, quod interest. & in l. 2. in repet. §. de rescin. vend. & vide gl. & Bar. l. mortis causa de dona. causa mortis, ite ibi l. precia rerum, & ibi ponitur qualiter probetur valor rei. & Bald. d. l. 3. & in l. 1. §. de sen. quæ pro eo, adde quod probatur aestimatio secundum quantitatem reddituum, & fructuum, vt l. si fundum per fideicommissum. de leg. 1. & l. si quis. §. de resc. ven. & in l. qui bonis. de ces. bo. ff. & Imo. l. apud Iulianum, §. hæres. de leg. 1. in §. arbitrorum. in l. si fundum. de rei ven. p. Bal. & dicit Bal. l. 1. §. si hæres, ff. ad Tre. & Bar. l. si quos, præ alleg. ubi ponit an subhastatio probet valorem rei, de quo per Bal. & Ang. l. 1. §. de præscr. 30. an. & Are. in §. si quis agens, insti. de act. no. quod pactiones priuatorum non valent in præiudicium fisci, quin habeat regressum §. prioris, sed inter se bene præiudicant, & in præiudicium contrahentium, vt in glo. Hic non sunt alia. Bar. hic cum glo. videtur notare, quod quando scriptura æstimi sit de consensu partium probat, & fidem facit contra ipsas partes, Facit l. rura. §. de omni agro deserv. & Bal. in suo consilio inc. sciendum est, quod quandoque assignatio fit i catastro. & allegat l. censualis, & l. si præses, §. de don. & idem Bal. l. si quis in suo. de cond. insti. & Angel. & Imo. in l. decem. de verbo. oblig. Bar. l. solennibus, §. de rei ven. & Bar. l. quod quisque, de acq. rer. domi.

¶ De nauibus non excusandis. Rub.

LEX I.

- 1 Cuius si suo nomine emit pro comitatense. res emptæ publicatur.
- 2 Titulus supra, de iure fisci, quid differat a dispositione huius legis.
- MVLTI. naues, quæ sub nomine, & titulo alieno excusant, publicantur. h. d. ¶ No. ar. imò casum contra comitatenses, qui faciunt aliquem cinem emere pro eis, vt sub titulo ciuium non subsint oneribus impositis, quia tales res sunt publicandæ. hæc n. lex loquitur generaliter in qualibet re, quæ subtrahit a publica necessitate non specialiter, vt in nauibus, vt in l. px.
- 2 ¶ Opp. §. de iur. fisci. l. qui in contractibus. sol. aut contra aliquem proceditur, quia celebravit contractum in fraudem fisci, & loquitur contrarium, aut quia rem sub titulo alieno excusauit,
- a & loquitur hic tit. a

ADDITIONES.

- a Adde quod non solū punitur, vt ista lege, sed etiam feudū amittit ipso iure, vt est rex. & ibi do. Bened. de Plumbino in l. 1. §. ne lice. poten. facit l. vniuersi. §. de leg. & tex. in l. 1. §. vt nemo ad suum patrocini. & in l. 1. §. de consub. libus, & no. Bald. l. sacrosanctæ, §. de sacros. eccl.

LEX II.

- 1 Non dominus nauis si proponat excusationem, ne deferat res ob necessitatem publicam, quod nauis non publicatur.
- 2 Res ecclesiæ, quando publicetur propter delictum prelati.
- IVBEMVS. istam legem habemus de verbo ad verbum in l. iubemus. de sacros. eccl. nulla nauis ob necessitatem publicā excusatur aliquo priuilegio in corpore iuris inserto, vel non

- inserto, & si quis contrarium attentauerit, poena hic inserta punietur. h. d. ¶ Quærit gl. vtrum propter excusationem alicuius, qui non sit dominus, publicetur nauis, gl. ponit opi. nec firmat. prima opi. est verior, quod non publicetur. l. cotem. §. dominus. ff. de publicanis. a ¶ Quæritur quomodo propter delictum prelati res ecclesiæ publicentur, cum delictum personæ non debeat in damnum ecclesiæ redundare. dic. vt no. per b Cy. & Gul. & alios in d. l. iubemus. b

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ De hac q. Vide tex. in l. cotem. & ibi Bar. ff. de publ. & vide Bal. l. cum proponas. de nau. se. & Imo. l. Mæuius. §. duabus. ff. de le. 2. & vide d. Ale. l. 1. vt nem. priua. tit. impo.
- b Ang. ¶ In gl. j. ibi, hoc non nocet, hæc vera per l. cotem. §. dominus, ff. de publ. Et hic sume arg. ad statutum, quod si pro rebus immisissis in ciuitate non fuerit solutum pedagium, quod omnes res debeant confiscari. modo mulio super mulum suum res meas portabat, fraudauit, & non soluit pedagium, an res meæ publicabuntur? Certe non, sed ipse mulio præstabit quantum res meæ valebāt, per hanc gl. Ale. ¶ De hac q. Vide But. & Sal. l. 1. §. ne priuatus tit. & gl. 2. ibi per Bar. l. dominus, Bal. l. cum proponas, de nauti. fœno. Imo. l. Mæuius, §. duabus. de leg. 2. facit l. quicumque. §. quod si a prædicta, §. de fer. fug. & in l. 1. §. de falsa moneta.

¶ Ne quid oneri publico imponatur. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Onerantes equos vecturinos, & alia animalia, vltra solitum, quod tenentur. & nu. 2.
- ONERI. qui cogit nautam ad suscipiendum aliquid vltra onus, tenetur ad emendationem damni, quod inde sequitur, & criminaliter punitur. h. d. not. istam l. habere locum in duobus casibus. quoniam aliquis imponit sarcinam, nec aliquid apparet de voluntate nauicularij, vel si nauicularius est coactus, secus si sciret nauicularius, vt in gl. ¶ Secundò aduerte diligenter, quia dicit, sarcinam ne quis imponat, & sic si imponeretur aliquid quod esset minus sarcina, non incideret in hanc constitutionem. & est ar. contra accipientes equos ad vecturas, & eis imponunt valisiam vltra modum solitum. a ¶ Item facit contra eos, qui onerant animalia vltra debitum. & habetis de hoc plures casus in tit. ad l. Aquil. b

ADDITIONES.

- a ¶ Solitum. ad quod vide do. Alex. de Imo. l. si vt certo. in princ. ff. commo. & Flo. l. si seruus seruum, §. rupisse, ad l. Aquil. & Bart. cons. inc. in Dei nomine amen. Io. locauit, & in c. inc. commune Lusignau locauer.
- b Ale. ¶ Aquil. adde tex. in l. insulam, §. qui nullas, ff. loc.

¶ De naufragiis. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Nauis, quæ vi tempestatis, vel timore incursionis hostium venit in portum, non tenetur ad gabellam.
- 2 Fugiens in territorium alienum propter timorem hostium non tenetur ad gabellam.
- 3 Qui tempore æstatis vadit in alienum territorium ad macinandum, non tenetur ad gabellam.
- SI QUANDO. quia hæc lex de consuetudine non obseruabatur, ideo Federicus fecit authenticam, nauigia. §. de furtis.
- 1 ¶ No. ex hac lege ar. imò casum, quod si per tempestatem maris aliqua nauis venit ad portum, non debet soluere gabellam, seu portorium. quia violenter venit, vt hic, & l. Casar. ff. de publ.
- 2 & l. si. §. si propter necessitatem. ff. e. tit. ¶ Et idem propter incursum, vel timorem hostium, vel piratarum illi, qui erant in territorio vicino fugerent in territorium nostrum, quod inde possint res suas extrahere, & deportare non soluta gabella. b
- 3 ¶ Facit etiam in arg. quod si tempore æstatis homines vicini territorij nostri veniunt ad macinandum ad molendina, quæ sunt in territorio nostro, quod possunt res reportare sine gabella, quia propter necessitatem famis venerunt, quæ est magna necessitas. l. 1. §. de pa. qui si distr.

ADDITIONES.

- a Gabellam. adde Fel. c. quærelam. de iureiurando, ante finem, ibi, & nauis ventorum, & in c. significauit. in fi. de iud.
- b Ale. ¶ Adde quod per istum tex. dicit Bar. in tractatu represalium in 9. q. 7. q. principalis, & ex isto tex. habes vnum casum in quo quis pro reb. quas defert, non tenetur soluere gabellas. in l. si publicanus, §. 1. ff. de publican.

LEX II.

- 1 Instantia cepta in causa naufragij, quanto tempore duret.
- 2 Testes super casu, quod sint examinandi in loco, in quo casus euenit, nec tunc partis citatio requiritur.
- SI QVIS. Nauicularius, qui dicit se sustinuisse naufragium, a debet hoc per testes probare coram iudice illius loci, a & præfecto

ADDITIONES.

- a Coram iudice illius loci. adde Anr. Cor. fin. suis ver. testis, inc. in loco ubi aliquis patitur aliquem casum. ubi ampliat hoc dictum, s. vt non requiratur partis citatio.

fecto denunciare intra annum, postea non auditur. h. d. Euen-
 tum. i. casum naufragij. † Opp. intra biennium, vt j. c. l. de sub-
 merfis. Solu. hic annus statuitur patri, biennium statuitur iu-
 dici, & ista ē vera. Pla. dicebat, q̄ hic agebatur ciuilit̄, ibi cri-
 minaliter. Et hoc tenet Azo in sum. huius tit. qđ non est verū,
 a non. n. agebatur ciuilit̄, nec criminaliter, vt j. dicam. a. Secū-
 dō op. quod nauiculario subueniatur perpetuo ad simplum,
 vt l. in eum. s. de fur. Soluunt quidam, hic ad quadruplum, ibi
 ad simplum. Vel verius dicit gl. ibi loquitur de tempore, qđ
 statuitur actioni, hic de tempore, quod statuitur instantiā. Et
 sic est speciale, quod ista cā debet finire intra annum, licet r̄
 triennio finiatur, vt l. properandum de iud. Hæc sol. est contra
 text. q̄ dicit, quod post annum non possit interpellare iudicē.
 Si enim sola instantia periret, posset interim iudicem interpel-
 lare ratione rerum. Dico ergo, quod hic cōtra neminem age-
 batur, sed nauicularius ad suam defensionē volebat pbare ca-
 sum naufragij. Dicit ergo Imperator, q̄ apud iudicē illius ciui-
 tatis, vbi casus occurrit, facit pbationes per testes de naufra-
 gio, & illas pbationes portet ad præfectū ad quē species illas
 cū nauigio exportabat: & intra annū hoc faciat, aliās nō pos-
 set allegare se naufragium passum esse, vt hic est casus in hac
 b l. b. † Ex qua no. mirabilem practicā, qđ in loco vbi patitur qs
 2 aliquem casum, faciat examinari testes de casu, & illas proba-
 tiones postea faciunt fidem coram iudice competenti.

a ADD. † Alex. Instātia super naufragio inchoata debito tpe, durat biennio,
 vt l. contraria, sed inchoari non potest post annum ad quadruplum. Ita lo-
 quitur hic Ang. Vide tex. & Bart. in l. interdum, in s. si propter necessitatē.
 ff. de publ. & per Bar. in d. q. 9. 7. q. principiū, in tract. reprefal.
 b Alex. † Vide per Barb. & doct. in s. qđ diximus, in l. 2. ff. si quis cau. & Bar. in
 l. contumacia, ff. de re iud. & eundem, & Im. l. quæstionem. e. tit. Ad idem Ant.
 de Bur. & Im. c. querelam, de procur. per gl. in c. quilibet, 4. q. 5. per Azo. in
 sum. s. de dilat. & per Bal. e. ti. s. si. ver. in summa, per Arch. & Io. An. c. i. de
 dolo, & cont. in 6. per Io. And. in add. Specu. in tit. de app. s. nunc breuiter,
 vers. quid ergo, per Cy. & Bal. in l. si cum gl. in verbo sanctum, s. de fide in-
 stru. per Butr. in c. ex rōne, de appel. per Aug. in l. si ff. de fer. Bart. in l. si quis
 ex argentariis, s. pe. de eden. & Bar. in qui accusare, s. eo. tit. Et hoc semper
 est verum, vbi cūque necessitas imminet testes. examinari a parte propter
 periculum mortis, vel absentie in loco longinquo, qm̄ etiam in loco in-
 competenti poterunt examinari, fm̄ do. de Ro. in sua concl. 103. & hoc se-
 quitur Lud. in l. si vero, s. de viro, ff. sol. mat. 5. 4. fallen. alleg. istum tex. Et per
 istam limitat. not. l. cum hi. s. transactiones, ff. de transa. & quod ibi addidi
 post Bart. Et similiter si testes sunt absentes, vel de morte suspecti, & sup
 articulus a iudice reprobatis, vel repulsis, quia male formati, vel post ter-
 minum producti testes sunt per iudicem examinandi, fm̄ do. de Ro. concl.
 l. vel 92. in dec. nouis, & per Lud. in loco præal. quod reputat valde notan.
 & dicit se ita cōsultasse apud Vincentiam Et ad primum dictum adde qđ
 voluit Bar. in l. admonendi. ff. de iureiur. in ver. quid si dictum testis deficit
 ex parte examinatis. & quod ibi addidi. Alex. Et aduerte mirabile, quod
 in tali examinatione non est necesse citari partem, quæ forte multum est a
 longinquo. Et sic pōt intelligi ff. de excus. tut. l. scire oportet, s. sufficit, vbi
 dicit, quod sufficit probare casum ex naturali iustitia, hoc est, fm̄ ius gen-
 tium, in quo in ore duorum, vel trium stat omne verbum, non attenda so-
 lennitate ciuili. & vide qđ ibi dixi, & qđ not. per Gul. in l. 2. s. qđ dicimus,
 ff. si quis cau. Alium casum vide, vt scripsi in l. ait prætor, s. si debitorem. in
 si. ff. de his, quæ in fran. cred. Alios casus vide per Ro. in litera, t. no. 12. regu-
 lariter s. l. si qđ, s. de test. & c. in nomine Domini, e. ti. Ale. Secundo no. arg.
 mirabile pro his, qui dant suam pecuniam mercatoribus ad partem lucri,
 & damni, quod si mercatores dicant se sustinuisse damnum furti, rapinæ,
 incendiij, vel similibus, quod mercator dēt facere fidem intra annum, aliās
 non auditur. Istud vltimum non est verum. Nam fm̄ hoc sequeretur, quod
 actio de naufragio esset perpetua, & exceptio temporalis, qđ est falsum,
 & s. omnes regulas, quia omnes exceptiones sunt perpetuæ etiam si actio
 sit annalis, vt l. pure. s. si. de do. excep. item non est vera lect. Bar. qui tenet
 qđ hic non agebatur s. aliquem, sed tñ modo petebantur testes examina-
 ri super naufragio. Nam si hoc tñ peteretur, ex hac petitione nulla posset
 fieri criminis punitio, & tñ hæc litera dicit s. ibi, competens dispō proce-
 dat, & c. tenendo s. lect. gl. patet, qđ in hac l. est casus, qđ licet in cāis crimi-
 naliter, vel ciuilit̄ non possit committi examinatio, vt in auth. apud elo-
 quētissimum. de fide instr. & in cor. vnde sumi. tñ qā agitur s. rapientem
 naufragio potest bene committi examinatio testium, qui probeat naufra-
 gium. Et hoc patet ex ista litera, quæ dicit, qđ præses puinciz examinauit
 testes, & postea examinatos remittit ad præfectum. Vltimo no. casum for-
 titum debere per testes pbari, * de quo per Cy. l. nec creditores, de pi. ac.
 & probatur l. proxi. & l. de submerfis. Ang. Cui congruit, qđ mercator dēt
 reddere rationem omni anno, vt s. de suscep. & arc. l. neminem. & ibi dixi,
 ergo intra annum debet facere fidem de casu, tamen licet hic tex. in argu-
 mentum faciat, hoc tñ non firmo. Nam illa allegatio casus sit per merca-
 torē ad suā vtilitatē. s. ad suā defensionē. Nam exceptiones, seu defensionēs
 sunt ppetuæ regulariter, vt l. pure. in si. de exce. dol. & licet. s. de excep. Et
 sic poterit pbare, & fidem facere de casu vsq; ad finem. Et hoc est speciale
 in fisco; & ideo hodie ex consuetudine in partibus istis in contractu op-
 ponitur pactum, quod mercator probeat casum intra certum tempus.

* Suspecti. † Adde qđ posui in apost. ad Lanfr. de Oria. in c. quoniam contra,
 s. confessiones. nu. 2. ver. quia forensis. ad si. apost. de proba.

* Probari. † Qualiter aut. pbetur, vide Alex. l. 2. s. qđ diximus. ff. si quis cautio.
 & Specu. de pig. in prin. ver. sed qualiter. & ver. seq. & Alex. conf. 54. vol. 2.

- 1 Testes domestici q̄ admittuntur in rebus, quæ geruntur in domo, vel naui.
- 2 Testium refrenatio, quando fieri possit.
- 3 Index debet diligenter inuestigare, vt veritatem habeat.
- 4 Prius examinandi, & torquendi sunt, qui veritatem melius sciunt.
- 5 Mors alicuius, quando probetur ex assertione consanguineorum, vbi quod
quando agitur de modico præiudicio.
- 6 Rerum amissio probatur ex verisimilitudine.
- 7 Tempus nauigationis, de qua hic, hodie non seruatur.
- 8 Annus diuiditur in quatuor partes.

QVOTIES. Cum de naufragio q̄ritur, examinādi sunt duo,
 vel tres testes de naui, qui melius scire debent veritatē, & eis
 deficientib. deuenitur ad alios. Et hæc nauigatio dēt fieri kal.
 April. vsq; ad kal. Octob. h. d. Istā l. intellige, qñ n̄ agebat crīa-
 liter, nec ciuilit̄ s. aliquē, sed nauicularius volebat probare
 naufragium, & amissionē rerū ad sui defensionē, vt dixi s. l.
 a px. a. Diuide. primō dicit, quot testes examinari dñt sup nau-
 fragio. Secūdō, q̄ psonē. Tertiō, quo tpe dēat nauigari. Secū-
 da ibi, circa magistros. Tertia ibi, susceptiōis. In 1. par. gl. intel-
 ligit, q̄ agebat ciuilit̄, v̄ criminaliter, ego aliter dixi s. † No.
 1 ex hoc principio, q̄ in istis reb. q̄ gerūt intra nauē, seu intra do-
 mū admittūt testes domestici, vt hic, & s. de repu. l. consensu. s.
 sup plagis. & ext. de testi. c. veniens. & c. 2. in fi. & de pb. c. ter-
 2 tio loco. † No. ē ad id, qđ dī de testi. l. j. s. si. q̄ refrenat multi-
 tudo testiū, qđ intellige, qñ sufficit sup vno articulo reduce-
 re ad tres, vt hic manifeste dicit tex. b. Not. ē de solerti finue-
 3 stigatōe iudicis. p̄. n. de multis circūstātiis interrogare, vt
 ad veritatē pueniat, vt hic, ibi, solers q̄sitor, & faciat qđ no. s.
 de testi. l. testiū. illud aut, qđ dicit hic de tormētis, intelligit hic
 4 gl. si vacillat, vel si fiat viles psonē. † Venio ad secūdā partē,
 ex qua no. qđ prius dñt examinari, & torq̄ri, si expedit his, qui
 c veritatē meli⁹ noscūt. ad idē facit l. diuus. ff. de q. c. † Venio ad
 vers. sane. & op. nā primo dēt vniuersos eē p̄ptos. & postea dēt
 inuestigādū a liberis eē. s. q̄ nō erāt, n̄ sūt idonei testes, vt l. te-
 stiū. s. de test. Hui⁹ timore dēt gl. hic loq̄ de liberis, q̄ forte erāt
 in naui, sed vt dixi, s. dicit tex. q̄ dicit vniuersos mortuos. dico
 ego intelligi put iacet l̄ra. s. nauē & coēs eē perēptos. & iō cū p
 eos, q̄ interfuerūt, pbari nō possit, recurrit ad p̄dicturas, ad li-
 beros videlicet nautarū, vt ipsi examinēt, q̄ verisim̄ scire dēt
 de morte p̄ris. itē de p̄dictiōe rerū pñt verisim̄ testificari, q̄ vide
 5 runt res immitti ī naui, q̄ postea perēpta est. † Ex hoc hēs duo
 notare. Primō, q̄ si q̄ratur de morte alicuius, sufficiēs pbatio
 est, q̄ inter liberos, & coniunctos habeatur pro mortuo. Item
 si inter socios, & commilitones pro mortuo habetur, vt in
 authent. hodie. supra de repu. dixi plenē in lega. 2. s. si dubite-
 tur

a ADD. † Ang. Ista lex facit optime, q̄ mors alicuius possit pbari nō solū p
 testes q̄ interfuerūt sepulchro, put dēt l. si qđ dē. s. fo. ma. sed p p̄sanguineos
 mortuos, q̄ dicāt, & asserāt, q̄ illū hāt p mortuo, p hāc l̄ra. Et hoc verū, nisi
 agat de maximo p̄iudicio, q̄ accusat aliq̄s d̄ homicidio Titij, ita q̄ p
 pbationē accusat⁹ decapitet, tūc requir̄ pbatio explicata, q̄ d̄ maximo p̄-
 iudicio agit, vt l. sciāt. s. de pb. Vbi, si vero agit d̄ magno p̄iudicio, tūc p̄-
 batiōes nō requirūt ita dilucidā, vt in auth. hodie. s. d̄ rep. & in corpore vñ
 sumit. Qñ vero agit de p̄iudicio modico, vt q̄ agit qđ tabulæ testamenti
 aperiant, ita q̄ modicū p̄iudiciū est, iō leuissimæ pbatiōes requirūt, q̄ pōt
 p famā pbari, vt l. 3. ff. quemad. test. ap. Ita distinxit gl. magi. in l. cū qdam. s.
 dī. ff. de acq. her. * Adde, qđ no. in apost. ad istū in l. si q̄ dem. in si. ver. formā.
 s. fo. ma. Per testes. Et adde qđ multis aliis modis pbat, d̄ qb. p Bal. c. j. quo
 tpe mi. & p Petr. de Su. in l. p̄ponebat. ff. de iud. & Lanfr. c. qm̄ s. de prob.
 ver. & testes. & p Io. And. in add. ad Spec. ti. d̄ no. cri. s. fama. ver. q̄ si agēti.
 b Ale. † Qualiter sit refrenanda p̄ductio testiū, nam ius canon. vig. ad 40.
 testes, de quo p doct. in d. s. d̄ viro. l. si vero. ff. sol. ma. 45. fall. & dicit, q̄ pau-
 ci sciant. Sed cū reuerentia dictū est satis vulgatum. Vide gl. c. cum cām, q̄
 inter Archiepiscopum. ver. effrenatam. ext. de testib. q̄ inquit quod hoc est
 arbitrarium. Alex. Bal. in l. si qñ. s. vñ vi. & Alb. in l. consensu. de repu. in l. si.
 s. licentia seruorum. s. de iure del. & hoc est, quia lex est contenta ea pro-
 batione, quæ haberi potest, arg. l. si vicinus. s. de nup. & Bar. l. si quis ex ar-
 gumentariis. s. pe. ff. de eden. quod est optimum pro limitatione l̄et. de testib.
 c Alex. † Adde l. ex libero. ff. de q. & l. qui falsa. ff. de test. etiam in ciuili, siue
 sit vilis persona, siue non, in c. super his. de p̄enis. nec vacillans fidē facit l.
 qui falsa. ff. de testi. Sed an talis testis sit reducendus ad concordiam. dico
 q̄ si sibi ipsi contradicit, nunquam reduci dēt ad p̄cordiam, vt p̄enam, &
 p̄iurium euict. Ita voluit Bar. in l. eos, in si. ff. de fal. aut testis alij testi s. di-
 cit, & tunc bene reducitur ad p̄cordiam, vt periurū euict, non vt p̄ber.
 c. cū tu. de test. no. Io. And. in add. Spe. ti. de teste. s. nūc. de interrog. in add.
 & Fed. conf. 177. aliās conf. 157. inc. domine gloriose, & d. Ant. d. c. cum tu.
 & ibi do. Abb. & quod qñ vnus testis sibi ipsi contradicit, nō reduci possit
 ad concordiam, vt voluit gl. in c. in n̄ 2. de test. quam ibi ponderat ad hoc
 d. Ant. tenet Iac. Bu. in l. opimam. de cōtrah. & com. stip. & in l. sed si posses
 fori. s. item si iuraueris, ff. de iureiur. & in l. cum de ætate. de prob. & Imol.
 in l. inter stipulantem. s. j. ff. de ver. ob. & Spe. in ti. de notor. crimin. i. s. fa-
 ma. in fin. dicunt quod immo reducuntur ad concordiam, vt p̄iurium
 euict. De quo per Im. & do. meum, in l. inter stipulantem. s. j. de ver. ob.

- a tunc, quemad. test. aper. Secundo no. arg. ad probandū amissionem rerum per verisimilitudinem. De quo per Cyn. in l. si creditor §. de pig. act. l. si quis ex argentiis. §. si cum l. sequ. in prin. & ibi dixi. Item op. de tex. qui dicit, q. nauicularius contendit. & tex. §. dicit omnes pereimptos. gl. dicit, q. euasit aliq. quod est contra tex. Ideo dic, q. aliquis de corpore nauiculariorum est iste, qui contendit, non tamen erat de illa naui, & ideo conqueritur, quia ad eum spectat commodum, & incommodum, vt j. l. proxi. ¶ Vltimò no. tempus nauigandi, sed in hoc puro standum consuetudini. Si enim fecit, quod diligens naua fecisset, non teneretur, aliàs secus. non enim seruatur ista lex in tpe, vt liquet in istis ciuitatib. maritimis. ¶ Vltimò ex hoc colligunt quidam distinctiones temporum, & totum annum diuidunt in hyemem, & æstatem, sed propria diuisio est in quatuor partes, vt dicit gl.

¶ Concordia.

Pro concordia aduerte, quod optimè probat mors fm Bart. in hac l. quoties. si inter liberos, & coniunctos habeatur pro mortuo. & in l. genero. in princip. ff. de his qui not. inf. Contra. allegatur tenere in l. 2. §. si dubitetur. ff. quemad. test. aper. Tu dic in d. §. si dubitetur, loquitur quando agitur de magno præiudicio, puta de vita hominis, & c. secus si de modico præiudicio, quia tunc vbiq. concor. cū prima opi. vide in tract. Bar. quomodo probatur mors, & in tract. Bal. de test. Panor. in cap. quoniam frequenter. §. porro. vt lit. non contest. Adde ad Bar. in l. si quidem. vbi do. Alex. in apost. §. solut. matr.

- a ADD. Alex. Quidem tenet Avg. l. de tutela. §. de integ. rest. mi. p. illum tex. & bene facit in l. si filium. ff. de lib. cau. sed in contrarium est tex. l. quoniam fororem, §. de iure delib. Vnde hoc pendet ab eo quo queritur, an coniunctus præsumatur scire facta coniunctorum, de quo per Bart. l. is pot. ff. de acq. hzr. Bal. in l. de tutela. & in l. quoniam errorem. & ibi dominus meus.

LEX IIII.

PRO HIS. Privatis, qui soluerunt collectas publico officiali, qui postea aufugit, vel perdiderit, non imputatur. h. d. tex. hic loquitur in exactoribus, vel procuratorib. fisci. Not. contra officiales, qui postea aufugiunt, vt eis tantum imputetur.

LEX V.

- 1 *Examinatio in alio iudicio facta, facit notorium iudici.*
- 2 *Libellus, quod non requiratur in causa naufragij.*
- 3 *Libellus, q. non requiratur, quando qs proponit aliquid ad sui excusationē.*
- 4 *Causa naufragij debet per iudicem infra biennium expediri.*

DE SVBMERSIS. Cum de naufragio queritur, summam examinatur, & ex eo, quod in illa cognitione reperitur, potest per inquisitionem procedi: & cā debet intra biennium terminari, aliàs nauicularius absoluitur, & iudex tenetur. h. d. Primo ponit qualiter ista causā examinentur, quia summam, & leuato velo. Secundo dat potestatem iudicibus procedendi cōtra rapientem, & puniendi. Tertio statuit terminum isti instantiæ, & iudici pœnam imponit. Secunda incipit ibi, & si quisquam. Tertia ibi, si vero. Circa primum quæro, quæ sint iste causæ. Resp. gl. scilicet criminales. accusabantur enim hic aliqui de eo, quod dicebatur rapuisse aliquid de naufragio q. licet in se possit esse verum, ramen non conuenit text. nostro in fi. vt j. dicam. ideo dic, q. hæc erat illa cā, quia cum res perderit per naufragium, nauicularius petebat se absolui, vt dixi §. l. 2. & l. quoties. & sic continuatur sequens litera, quia si in ista cognitione iudex reperit aliquem aliquid accepisse, poterit cōtra illum procedere ad petitionem nauicularij, & puto,

- 2 q. hæc sit causa sufficiens procedēdi per inquisitionem, ¶ quia iudici notum est per examinationē in alio iudicio factam, vt not. in lathletas §. calumniator. ff. de his, qui not. inf. & dixi in l. 2. §. si publico. ff. de adult. ¶ Venio ad tertiam partem. no. hic, q. in ista causa nō est necesse dare libellum, sed sufficit coram iudice proponi cum libello in scriptis, vel sine. Ad hoc opp. §. de lit. contest. auth. offeratur. dicit glo. hic speciale, vel corrigitur hæc. Certe si intelligeremus, q. causa erat criminalis, de necessitate haberemus dicere, quod hoc sit speciale, q. de iure antiquo requirebat libellus, vt l. libellorum. ff. de acc.
- 3 ¶ Sed intelligendo, vt dixi, dico q. non est speciale, nec corrigitur: nam q. quis proponit aliquid ad sui executionem, vt defensionem, nec petit aduersarium sibi condēnari ad aliqd, non est necessarius libellus, vt l. scire oportet. §. oportet. ff. de execut. ¶ Secundo hēs hic, q. hæc causa dēt expediri intra biennium, cui concordat §. vt intra cer. tempus cri. q. ter. l. si si intelligas, q. erat cā criminalis. Si vero intelligas, q. hæc erat causa civilis, est §. l. properandum. §. de iud. Sed gl. dicit, q. hoc est speciale ¶ Item contradicit l. 2. §. e. Sed dic, vt ibi dixi, q. ibi datur annus parti ad pquerendū, hic bienniu iudici ad terminandū. ¶ Ad ista partē op. dicit hic nauiculario absolu.

t. contra, cum ipse petat, quomodo potest absolui ab observatione iudicii. Solunt in l. duæ expositiones. Prima, q. absoluitur ipse ab observatione iudicii, & iō dī absolui, q. tenebatur, cum naufragium sua culpa accideret. Secundo exponit nauiculario, id est ei, qui res surripuit de naui. Et illam tenet Dy. & illam oportet nos tenere fm illos, qui intelligunt istā legē totā loqui de criminali cā. tñ hæc expositio est multum extranea, vt dicamus nauicularium ipsum raptorem, cum p totum istum tit. & in præcedentib. nauicularij appellantur, q. merces portant in naui, non q. rapiunt. Et ideo tene primam expositionem, quod nauicularius ad sui defensionem volebat probare naufragium, si iudex negligit hoc terminare intra biennium, iudex & eius officium tenebitur fisco, & nauicularius est absolutus à fisco.

- a ADD. Alex. ¶ Et q. hic pcedatur sine libello, intelligit gl. in l. 2. §. dies, ff. q. s. or. in bo. pos. ser. Bar. in l. 3. §. de pign. & p. Doct. in l. 4. §. ait prætor. de re iud. p. Aret. instit. de actio. in princ. in vers. ex quo sequitur, q. q. competit officiū iudicis. Glo. videtur velle q. sic, in l. in i. gl. ff. de eden. Contrarium vult gl. in rub. de inter. actio. l. Papinianus, de minorib. ad fi. auth. offerat, p. Bart. & alios in l. ff. de in. om. iu. & c. fi. de of. del. vide Cy. l. 1. §. q. sit longa consuet. imol. in l. si vero, §. de viro, sol. ma. in prima fallentia. Et an officiū iudicis sit idem, q. exceptio, tex. in l. plane, & in l. si ff. de petit. her. & Bar. in l. 1. §. & in parui. ff. q. vi, aut clam, q. sequitur Ant. de But. in ca. item cū quis de resti. spol. & Petr. de Anch. in cle. 1. de sequest. pos. & fructuum. & in c. canonum statuta. de confi. & Bal. & Ang. in l. plane, & l. si. præalleg. & in l. de condi. io. indeb. & in l. si non fortem, eod. titu. pro quorum concordia vide imol. in l. si ff. à quibus appe. non licet.

LEX VI.

SVPER. No. casum specialem vbi vnus de culpa alterius tenetur. Et istud est vnū munus nauiculariorum, p quo res eorum sunt obligatæ, vt §. de prædiis naui. per totum. ¶ Itē hoc intelligit gl. q. sua culpa naufragium cōtingit, q. culpa colfr ex pluribus, vt in gl. quam no. ¶ Vltimò not. qualiter dēs recipere rōnem ab officiali publico, qui asserit se aliquid perdidisse, nam non debet sibi dimitti, si sui culpa accideret, aliàs se eius. De mō aut probandi hoc, q. sui culpa acciderit, dicam j. tit. 2. l. quod ad p̄sens, & ibi de hoc tangam. hic non sunt alia.

¶ De metallariis, & metallis, & procuratoribus metallorum. Rub.

LEX I.

- 1 *Fodere metalla quilibet potest secundum formam huius legis.*
- 2 *Scrupulus quid sit.*
- 3 *Colonus tenetur potius vendere fructus domino, quam alij.*

- ERPENSA. Ad euidenciam totius ti. debes scire q. illi q. fodunt metalla, dicuntur metallarij, & q. p primo itroitu in illud officiū debent soluere octo scrupulos illius metalli, quod non soluit amplius quam semel, vt hic. & de eo, quod ad fodendum accepit, & quod fodit, debet dare quolibet anno vnam librā fisco, quæ sit 14. vnciarum, vt j. prox. nisi aurum fodiat, quia sufficit tūc si annuatim soluat septem scrupulos, vt j. e. l. per annos, vltra hoc de toto, quod percipit, facta purificatione metalli, debet fisco dare suas decimas, hoc est de decem partib. duas si fodit in publico, si fodit in priuato, vnam fisco soluit, residuum sibi retinet. j. eod. l. 3. ¶ Qui vult esse metallarius, tenetur soluere octo scrupulos, & metallum q. vult vendere, debet vendere a fisco precio competenti. h. d. ¶ No. cuiq. licere fodere metalla secundum formam huius legis. & gl. opponit, quod plus debeat soluere, vt j. l. prox. vel minus, vt in l. per annos. Solue, vt dixi in euidentia lib. licet gl. variet. ¶ Quæro quid dicatur scrupulus. b Azo hic, vt refert in summa, hoc perq. suit à medicis, & exponit, vt in gl. secundum Azo. & secundum eos dī scrupulus 20. pars vnciæ, licet Pla. aliter intellexerit, q. scrupulus dicat tñ ponderis, q. octo faciant 14. vncias. Et sic illa lex concordat cum ista. Sed Hugo dixit aliter, vt not. in l. per annos. vbi dicit, q. scrupulus est pondus sex siliquarū, siliqua autem est quarta pars vnciæ, vt l. liberto. §. filium. ff. de annu. le. & no. per gl. §. de epif. & cle. auth. sed hodie. & fm hoc scrupulus esset vna vncia cum dimidia. quia tñ hoc dubium est, standum est opi. Azo. q. scrupulum ponit esse minoris ponderis, & sic in dubio est contra fiscum, vt l. non puto. ff. de iur. fife. ¶ Vltimò nota ex hoc fine, q. colonus debet potius vendere domino fructus quam alij, iusto tamen precio. c

- a ADD. ¶ Alex. Adde ad istum tex. omnino not. per Paul. de Cast. in l. dinortio, §. si vir, ff. sol. matrim. in fin.
- b Scrupulus. Vide tu do. Bar. Cep. in l. in itinere, in fi. prin. de ver. sig. vbi no. habes de singulis generibus ponderum. Adde quod not. in apost. ad iacob. Rebus. hic nu. in ver. Hugolinus dicit, quod scrupulus alias etiam potest dici scrupulus, vt per Cep. in loco supra alleg.
- c Alex. ¶ Hoc sequitur Lud. in l. 1. ff. sol. matrim.

LEX II.

1 *Libra regulariter intelligitur duodecim vnciarum.*

OB METALLICVM. Metallarius debet annuatim pro canone soluere vnā librā metalli xiiij. vnciarū. † Sed quæro, in dubio, quot vnciarū intelligitur libra. Resp. duodecim, vt l. seruum meū. §. si. & ibi not. ff. de hære. insti. & Inst. de hæredū qua. & disse. §. hæreditas. nisi aliter consuetudo se habeat, vt hic, & in quibusdā ciuitatibus, in venditione quarundā rerū intelligitur libra xvij. vnciarū. quibus consuetudinibus standū est in ipsis ponderibus, & mensuris, l. Imperatores. ff. de cō trahen. emp. & vt omnis tollatur dilatio p mensuras, & pōde ra publica, ad quæ recurritur, vt l. modio. §. de suscep. & arc.

LEX III.

CVNCTI. Facilis est tex. Nota istud, qd de lapidibus, qui fodiuntur in prædiis priuatorū, fiscus debet habere decimam.

LEX IIII.

CVM PROCVRATORES. Officiales ad exigendum metallum, non debent ad aliam dignitatem ascendere, nisi prius illud officium perficiant. h. d.

LEX V.

1 *Dicere pro homine idem est, quod pro quolibet homine.*

PER ANNOS. Fodientes aurum pro canone omni anno septem scrupulos tenentur exoluere. h. d. † Not. istud vulgare tantum importat pro homine, ac si diceremus pro quolibet homine soluat tantum, vel quilibet soluat tantum.

LEX VI.

QVOSDAM. Non potest quis tantum effodere, qd ex hoc aliena ædificia destruantur. h. d. ¶ No. glo. quod iure licet in alieno perquirere lapides, nisi per hoc ædificia destruantur.

LEX VII.

1 *Statutum, quod Comitatus reponantur in comitatu, habet etiam locum in Comitatus, qui esset de prioribus.*

METALLARIJ. Adscripti ad fodiendum metalla, si aufugerint ad aliud officium, retrahentur, etiam si familiares Principis fuerint. h. d. Ad euentiam scias, qd metallarij sunt homines liberi, licet sint adscripti ad illud munus. facit §. de ser. fu. l. vlt. ¶ † No. hic arg. qd si statutum dicat, qd comitatenses reponantur in comitatu, quod locū habet etiam si comitatēsis esset de priorib. Et sic vide qd illi, q sunt domestici Imperatoris, retrahuntur ad primam conditionem. Gloss. est hic, quæ tractat quomodo de vna conditione quis transferatur in aliam. Dic, vt in eadem, & sumitur de summa Azo. de verbo ad verbum.

¶ De murilegulis. Rub.

1 *Murileguli, & alij, de quibus hic, erant liberi, adscripti tamen.*

¶ Glo. continuat rubricam, & exponit eam, singula verba exponam in tex. & legib. ad quas glo. remittit. ¶ † Quæro vtrū isti homines sint liberi, vel serui. gl. & Azo in sum. innuit, qd sint serui. Sed puto, quod hoc nō sit necesse, quamuis verum est dicere, qd sint liberi adscripti, tamē, ad istas conditiones, de quibus infra videbis. quod patet, quia dabant pecuniā ad hoc, vt ad ipsas conditiones assumerentur, quod non esset, si serui essent. nullus enim daret pecuniam, vt seruus fieret, vt j. eo. l. j. Item quandoq; liberabantur dando substitutum, vt j. eo. l. j. si quis ex corpore, qd non esset in vero seruo. Item inueniuntur quædā leges, quod contrahebant matrimonium, vt l. edicimus. j. eo. & l. murileguli. ergo serui non erant. §. de incest. nup. l. cum ancillis.

LEX PRIMA.

MONETARIOS. Adscriptus ad cudendam monetam Principis non liberatur alicuius dignitatis priuilegio. h. d. Ex hac l. apparet, qui dicantur monetarij, innuit etiam hæc lex, quod isti vocentur serui, sed magis sunt liberi conditionati.

LEX II.

1 *Tinctores corrumpentes pannos in tinctura tenentur, quia eorum culpa factum presumitur.*

Idem scriptores, & pictores.

1 *Dans pecuniam, vt habeat officium, presumitur habere animum malefaciendi.*

BAPHI, ET GYNECII. ¶ Primò ponit, qd pertinetores & textores pannorum substantia. & patrimonium Principis minuuntur, qn malefaciunt. h. d. vsque ibi, & species baphij, tinctoris, commercij, & textoris, vt vides in gl. rubricæ, per quod subaudit mala facientes, & nostra priuata substantia. i. patrimonium Principis tenuatur, i. minuitur. Hoc autem fit duobus mod. j. prox. declarat & species gynecij. i. panni contexti. Ad euentiam scias, quod ista tinctura, de qua panni domus Principis tingebantur, erat multum in pretio. facit j. e. si quis nauiculam & j. tit. j. l. vellera. Corrumpebant, ergo isti vel faciendo debiles pannos, vt modicum reciperent de

tinctura, seu modicum intingendo. Secundo mō corrumpendo ipsam tincturam, immiscendo aliam tincturam corruptam in gynaetio, hoc est, vbi panni texebantur. confectæ, id est, contextæ corrumpuntur per prædictos malos tinctores, seu textores, faciendo pannos debiles, vt modicum de tinctura reciperent, vel tenendo ipsos modicum in tinctura, pp qd ipsi panni corrumpuntur. & hic est primus modus. Aliud est corrumpendo tincturam. & hoc loquitur in baphijs, i. in locis vbi fit tinctura, temeratione, i. per eorum audaciam, & temeritatem. vim adducunt, i. aliquid adducunt ad minorandum, vel augmentandum tincturam, per id quod additum est, inquinatæ alluuiōis. i. corruptæ augmentationis, hoc autem faciebant, quia qn fuerunt adepti istud officium, dederunt pecuniam, nunc volunt trahere per dictas corruptelas. Prohibet ergo princeps pecuniam dari pro acquirendis dictis administrationibus. & hoc sequitur, & sic litera est plana. Ex prædictis patet, qd quædam glo. quæ exponit, vim, i. per vim, non est necessaria, nec habet intellectum huius literæ.

1 † No. arg. l. j. tinctores, qui pannos corrumpunt in tinctura, nam eorum culpa factum præsumitur, & tenentur. facit ff. loca. item quæritur. §. si gemma. & §. si fullo. Item facit contra scriptores, qui aquam immiscunt in atramento, per qd litera est magis alba, & contra miniatores, & pictores, qui depingunt, vel miniant de adulterinis coloribus, vt teneantur domino ad interesse. Item tenentur crimine stellionatus, de cri. stelliona. l. j. §. sed & si quis. ¶ † Vltimò no. arg. qd qui dat pecuniam, vt habeat officium, habet animum malefaciendi, & indebitè lucrandi, propter quod factus est titulus, a vt iud. si ne quoquo suffra. b

ADDITIONES.

a ¶ Fictus est titulus. Vt iudices sine quoquo suffra. fiant. Et iste titulus, perperam in maximum totius Reip. detrimentum obseruatur, vnde multa scandala ppter iudiciū corruptiones, & ipsa etiā iudicia venalia quotidie accidūt, vt plene dixi in addi. ad Iac. Reb. in l. curiales. §. nu. j. de decur. lib. x. b Alex. Suffra. Vide Ang. vt iud. sine quo. suffra. in prin. adde l. vniuersi. per Bart. §. de lega. in lib. x.

LEX IIII.

1 *Mors animalium, quando debet clare probari, & quando sufficit per coniecturas.*
2 *Mortem hominis probare per coniecturas, quando sufficiat.*
3 *Pro tutoribus, & aliis tenentibus reddere rationem practica probandi corruptionem suppelletilium.*
4 *Habentes lacum Perusinum, licet tenentur ad certam quantitatem piscium singulo die, si superuenit multitudo hominum, poterunt cogi ad maiorem quantitatem piscium.*

QVOD AD PRAESENS. Duobus modis legunt in gl. Secundum primū scias, qd Imperator habebat pascua multum magna quibus tenebat gregem suū, & alij homines, & rustici habebant similiter greges suos in eisdem pascuis, & tenebantur Principi ad hoc, vt qn grex eius minuebatur, debebat suppleri de gregibus aliorum. Et illi, q prærant gregi Principis, vocabantur bastagarij. qui fm nostrum vulgare vocantur virgarij. Contigit ergo qd quodam anno decesserunt multa ex animalib. Principis: dubitabatur, quantum rustici debebant dare bastagariis pro reparatione gregis Principis. Imperator statuit, qd pro illo præsentī tempore sufficiebat si illi rustici quilibet daret quintum animal, hoc est de quinq; vnum, & secundum hoc habes qd gl. quæ dicit, qd rustici præstabant hoc omni anno, dicit contra literam. hic puidet Imperator ad solum remediū illius instantis temporis dum dicit, qd ad præsens remediū pertinet. Non enim vniuersaliter prouidet pro omni tempore. Ratio, quia secundū varietatem temporis contingit mutatio casus, quia in quibusdam annis greges augebantur ex eis, qui nascebantur, qnque minuebantur pp mortalitatē, quandoq; in magna, quandoq; in parua quantitate. facit ff. ad l. Fal. pretia rerū. §. nonnullam. ¶ Iuxta hanc legem quæro, vtrum sufficiat ei, qui præest animalibus, cum a vult probare diminutionē, & mortem eorum, a qd illo anno ita contingit communiter, quod de quolibet grege mortua est dimidia, vel tertia, vel aliqua pars certa in regione illa. Videtur enim, qd non debet clare probare se amisisse, argu. l. si creditor. §. de pign. act. & l. si quis fundum. §. imperator. ver. si caprarius. ff. loca. ¶ † In contrariū facit lex ista. Respondeo, si quidem tractatur de morte vnus certi animalis, vel duorū, q nō pascebant gregatim, puto qd debeat clare probare, vt l. j. al leg. Si vero animalia gregatim pascebant, sufficit pbare per coniecturas. Durum est enim de qualibet oue, quæ moritur, vel

ADDITIONES.

a Eorum. Ad quod vide do. Alex. de Imo. in consi. 257. & in consi. 207. 2. parte.

- vel deperdit, hinc testes de visu, bene sufficit pbarē, q̄ illo tē-
 2 pore cōmuniter accidit in regiōe illa, ar. hui⁹ legis. ¶ Itē dī-
 dū tractatur de pbāda morte vni⁹ hominis: aut n. dī decessit
 se in exercitu, vel cōflictū, vbi decessit magna multitudo ho-
 3 minū, vel in domo sua, vt notauit in l. si qdē. s. solu. mat. & teti-
 gi in l. 2. §. si dubitet. ff. quēad. test. aper. ¶ Simile dico in tu-
 torib. vel officialib. publicis, q̄ habēt reddere rationē de aliq-
 bus supellectilib. vel aliis reb. quā vsu cōsumūtur, vt sufficiat
 pbare, qd̄ in tāto tēpore verisimiliter debuerūt posse corrū-
 4 pi tot ex illis supellectilib. arg. l. si. s. de ali. pu. aprā. ¶ Secundo
 modo legitur, vt bastagarij dicantur beccarij, seu macellato-
 res, q̄ bestias occidūt, & vendūt populo ad minutū. Pone er-
 go, q̄ statutū erat, q̄ beccariis daretur cert⁹ numerus anima-
 liū, quē occiderēt, & venderent populo. Contigit, q̄ venit
 magna multitudo hominū, vnde ille numer⁹ animalū non
 sufficebat. Imperator statuit, q̄ pro remedio secundum istud
 instans tēpus detur illis beccariis quintū animal, hoc est pro
 omnib. quinq; quā dabātur, addatur vnū, & hoc fiat p̄ repa-
 ratione salutis corporis humani. ¶ Facit q̄ licet statutum di-
 cat, q̄ illi qui tenent lacū Perusinū, debeant certā quantitātē
 pisciū omni die ponere in platea, q̄ si ex casu multitudo gen-
 tium superueniret, q̄ possint cogi ad portandum plus, tan-
 5 tum quod sufficiat pro reparatione corporis humani. b

ADDITIONES.

- a Ale. Vide Bar. de hoc in trac. suo de test. i. ver. circa carnē. in fi. Adde Bal. i. nō ita. §. spēs, de le. 2. vbi vī dicere, qd̄ per ostensionē corij, mors anima-
 liū pbari possit. Et vide Bar. & Doc. in l. si quis ex argentiariis. ff. de edē. in
 §. prohi. bet. ¶ Itē in ver. de aliquib. supellectilib. Adde hoc casu qd̄ ad pro-
 bationē taliū rerū minutarū sufficit ēt qualisqualis pbario arbitrio boni
 viri & per cōiecturas. no. Bal. in l. 4. §. de per. hār. & gl. & Doct. in l. si. §. in
 computatione. §. de iu. deli. facit etiā in l. si is qui pro redēp. c. §. de dona.
 b Ale. Et ita ēt sequit Ang. hic, & hanc repetit. & facit qd̄ not. Bald. in i. lube-
 mus nullā, de sacros. eccl. Ang. & Adde q̄ idē dicimus de illo, qui nō vult
 portare frumentū in plateā, vt possit cogi tempore guerrā, vel caristia
 portare, & etiā vendere viliori precio, l. pendentes. §. si qd. vbi Bart. dicit
 de vsufru. Roma. in litera f. notab. pen. qd̄ limita non procedere in decu-
 rione, qui nō potest cogi. l. decuriones. ff. de admi. re. ad ciu. per. & l. nō de
 here. ff. ad muni. gl. tamē in l. annonā. de extraor. cri. dixit qd̄ diues nō co-
 git vendere frumentū. Sed secundū Bar. ibi cogitur, sed iusto precio, quā
 omnia no. Adde qd̄ si statutū requireret vendi minori precio, et venderet
 alicui ignorantī maiori precio, & venditor non notificaret emptori statu-
 tū, certe teneretur ad interesse quo ad illud plus emptori, secundū Bart. in
 l. quāro. ff. de act. emp. facit l. si vina. ver. plane. de peri. & cōmo. rei vend.

LEX VI.

- 1 Verba ista, trina, dena, in penis important geminationem.
 QVI TEXTRINI. qui occultat aliquem ex textorib. puni-
 tur poena triū librarū auri. h. d. ¶ Quāro, dicitur hic trinis lib.
 auri. quot sunt. dicit glo. dicit trib. lib. auri. ar. ff. de pen. l. inter
 pretatione. licet p̄prie ponatur pro sex, vt ff. de leg. j. l. si quis
 1 ex testamento. † no. q̄ in penis ista verba trina, dena, & silia,
 non important geminationē numeri, fm istam gl. Contrariū
 no. in prima constitutione Digestorum. §. pen. ver. dena. & in
 §. hāc autem tria. communiter tenetur ista, vt plenē exami-
 nari in l. stipulatio ista. §. cum qui. ff. de verb. ob.

LEX VII.

- 1 Contemnens protestationem seu denunciationem, amittit ius suum si est fa-
 ctā per habentem ius protestandi.
 2 Statutum, quod inter homines diuersarum ciuitatum non contrahatur ma-
 trimonium, an valeat.
 EDICIMVS. Mulier nobilis nubens monetario, si post pte-
 stationē nō recedit, efficitur monetaria: sed mulier adscripti-
 tia si post protestationē à domino reuocetur, eiusdē cōditio-
 nis efficitur, & ēt monetaria, quā nō pōt extraneo nubere.
 h. d. Tres partes habet. Secūda incipit ibi, si qua vero. Tertia
 1 ibi, sed monetarius. ¶ Not. primò de virtute protestationis,
 seu denunciationis. nā quicūq; eā cōtemnit, perdit ius suum.
 Facit s. eo. l. ingenua. & ff. de lib. agno. l. j. in prin. & p totū. &
 a s. de remis. pig. l. si eo tēpore. ¶ No. ex fine phibitū esse mu-
 2 lierē monetariā nubere extraneis. facit ad quāstionē, fuit sta-
 tutū, q̄ inter hoīes diuersarū terrarū nō phatur m̄rimoniū,
 sub certa pena. Quāro vtrū statutū valeat. Vī q̄ sic, vt hic. In
 priū, qd̄ nō, q̄ aufert libertatē phendi m̄rimoniū. ergo & c.
 ff. de ver. ob. l. Titia. & l. si diuortio. & de cond. & dem. l. cum
 ita. Resp. statutū nō valet, quantū ad hoc, vt faciat matrimo-
 niū esse irritū si cōtrahatur, q̄ cū sit sacrm, & res spiritualis,
 laici nō possunt statuere circa illud, cum nō sit de iurisdic-
 3 tione sua, sed ecclesiā. b Sed an valeat quantū ad hoc, vt contra
 facientes puniantur. Videtur dicendū, q̄ si quidē possunt ho-
 nestē nubere seruata forma statuti, quia in qualibet secta, tot
 sunt, quot possunt matrimonia contrahi, & tunc facientes
 c contrā incidunt in poenam statuti. aliter secus, c vt d. l. cum
 ita. & l. seq. ff. de cond. & demonst. & hac lege.

ADDITIONES.

- a Ang. ¶ Hoc intelligitur quando protestatio fit per habentem ius prote-
 standi, alias secus, vt l. si fundum. §. de rei ven. & l. si eo. §. de re. pig.
 b Alex. ¶ Vide Bal. l. j. & quē ibi dixi. §. ad Tur. & cōtra Bar. hic b. ne not. p
 Bal. in l. omnes populi. ver. sed nunqd statutum. de iust. & iu. & Ange. hic
 idē dicit, qd̄ Bar. formaliter. Alex. vide Bal. in l. neminē. §. de nup. & Bar. in
 l. cunctos populos. in 3. qōne principali. ff. de iust. & iur. Itē ibi cū nō sit de
 iurisdic-
 tione sua, sed ecclesiā hoc tenet Io. And. in c. statutu. de hāreticis. i. 6.
 & Are. Inst. de iure naturali. i. prin. in ver. quēro ergo an p̄ statutū. p Bal.
 in l. 2. §. ius naturali. ff. de iust. & iu. & tenet idē qd̄ hic, & Bart. distinguit.
 c ¶ Sec⁹. Ad cui⁹ articuli decisionē vide tu copiose, & no. d. Fel. i. c. j. de spō.
 ver. tractant. cū seq. & in c. ecclesiā quā in ver. secundus effectus. de cōst.

LEX VIII.

AETERNAM. Bastagariis non licet ad aliā militiā transire,
 nisi illa cōpleta. h. d. Et sunt bastagarij, illi, qui p̄erāt animalib.
 Principis, vel prāerant macello ad faciendum carnes ad ho-
 minum sustentationem. s. e. l. quod ad prāsens.

LEX IX.

- 1 Murex, & conchilium est idem, & est piscis ad tincturā purpurei coloris.
 1 SI QVIS NAVICVLAM. Ista lex est clara, † & quāro, qd̄ sit
 murex, & conchiliū. Gl. dicit, q̄ murex est piscis, qui appella-
 tur concha marina, alio nomine conchiliū, qd̄ si ferro prāci-
 dit, effundit lachrymas purpurei coloris, vnde tingitur pur-
 pura. Et sic vnum, & idem est piscis murex, & conchilium, &
 est tinctura valde pretiosa, ita q̄ soli Principi ea vti licet, &
 non aliis. Idem de tinctura, quā ei assimilatur, vt color de
 grana, quā si in panno laneo apponatur, scarlatum appella-
 tur in vulgari. Videbitis in ti. prox. l. 3. & 4. & fi.

LEX X.

- 1 Tinctores pannorum debent reddere pannum tinctum lauatū.
 LOTAS. Gloss. intelligit hic, quod hic dicitur serico blatae
 mataxe, qd̄ sit genus tincturā purpureae, & sic debet deueni-
 re in fiscū, non vendi, & ponit poenā officialibus, q̄ passi sunt
 contrā fieri. & hoc fm glo. tu ponas casum aliter. Ad euiden-
 tiam scias, q̄ aliquando tingitur lana, linum, & sericum non
 filatū. quandoq; tingitur filatū in metaxa, seu gaueta nō tex-
 tum, quandoq; tingitur pannus post texturā. ¶ Item scias, q̄
 princeps habebat quosdam prāpositos. quia tinctoribus res
 tinctas accipiebant. prācipit ergo Imperator, q̄ isti prāpositi
 nō recipiant istas res tinctas, nisi lotas, seu lauatas. nā, vt mo-
 ris est, post tincturā lauantur, & si cōtra fecerint, imponit eis
 poenas. In tex. ibi, in posterū. h. d. q̄ ante hanc legem, quan-
 doque fiebat contrariū. series, id est, seriose ordinatae. quodā
 enim ordine ordinantur, cum in tincturā immittuntur blatae
 id est, linum, & linisterium, secundū Hug. loquitur ergo hic
 tex. de his, quā tincta sunt nō filata, & metaxe, seu gaueta iu-
 xta vulgare nostrū sunt quādo ea quā filata sunt, in metaxā,
 1 seu gauetam, rediguntur, & tinguntur. † aliud quod sequi-
 tur, est clarū, & est arg. quod isti, quibus datur pannus ad tin-
 gendum, debeant reddere pannum tinctum lauatū.

LEX XI.

- 1 Emphyteusis ecclesiastica, quae ex pacto transire debet in feminam, quae ta-
 men nubat subdito iurisdictioni monasterij, transibit ad feminam, quae
 nubat extraneo, qui vult effici de iurisdictione monasterij.
 2 Feudum alienatur inuito domino, quando emptor vult subire omne onus,
 quod sustinebat primus feudatarius.
 MVRILEGVLI. Murileguli, si ad aliam dignitatem transie-
 runt, ad conditionem propriam retrahuntur, & res alienatae
 per eos reuocantur, nisi emptor voluerit illam conditionem
 1 subire. h. d. † Facit in arg. ad q. quādā monasteria habent pos-
 sessiones concessas in emphyteusim sub pacto, q̄ trāscant in
 foeminā, quā tamen nubat alicui subdito iurisdictioni mona-
 sterij. Facit ergo, qd̄ si nubat extraneo qui vult effici de iurisdic-
 tione monasterij, qd̄ retineat emphyteusim. facit s. de im-
 2 po. lu. descr. j. † Item optimum ar. qd̄ feudum possit alienari
 a inuito domino, a qñ emptor vult subire omne onus, quod
 sustinebat primus feudatarius.

ADDITIONES.

- a Domino. Et an, & quando possit, vide tu Fel. in c. quā in ecclesiārum, de
 consti. ver. in eadem gloss.

LEX XII.

SI QVIS. Homines adstricti conditionib. huius tituli, non
 possunt liberari etiam ex rescripto Principis, nisi dato sub-
 stituto, qui solenniter approbetur, & talis liberatio ultra eius
 personam non porrigitur. h. d.

LEX XIII.

PRIVATAE. Qui assumuntur vt prāsent alicui collegio ho-
 minum condōnatorum, non admittuntur interim ex sacro
 rescripto, nisi satisfecerint idoneē. h. d. Quāro, vtrū hoc sit
 verū in quolibet officiali publico, quod non admittatur, nisi
 satisfecit

fatisdederit?puto q non, sed speciale est hoc casu, & in casu l. Imperatores. §. filius fa. de admi. re. ad ci. pertinen. alias tūc de-
mum de necessitate exigitur fideiussor, si ipse non est diues,
& idoneus, vt j. de fun. pat. l. quicunque ad emphyteusim.

LEX XV.

QVI AVTEM. partus sequitur conditionem illius ex pa-
rentib. qui fuerit conchyleus. h. d. Et sic est hic casus, in quo
partus, quo ad statum sequitur conditionem patris.

¶ De vestibus oloberis, & auratis. Rub.

¶ Dic, quædam sunt vestes de auro totæ, & istæ dicuntur ve-
stes oloberæ: quædam sunt vestes de serico, auratæ tñ, vt qñ
aurum inuoluitur §. filum serici, & istæ dicuntur vestes auri-
tæ. quædam sunt vestes in quib. non est aurum, sed sunt tin-
ctæ ex illa tinctura, quæ fit ex murice, seu conchilio, quæ est
adeo pretiosa sicut aurum, vt videbitis j. in tex.

LEX PRIMA.

1 *Viris non licet portare pannos de auro, vel de auro frigiatis.*

AVRATAS. in hac l. prohibet imperator pannos, de quib.
dixi in rubr. confici ab aliis, quàm à suis gyneciariis, hoc est
textorib. suis. h. d. Auratas, quæ sunt de auro puro, quas i rub.
nominat oloberas. sericas, i. de serico, in quo inuolutum est
aurum. & dicit tex. paragaudas, siue in vulgari nostro sunt q-
dam frisi, qui ponuntur iuxta gaidas, cuius exemplum vide-
mus in pānis solennib. clericorum, & religiosorum. gynecia-
rum, est nomē personarum, hoc est textorum, si hēs gynecia-
riis. si vero geneas, tunc est locus, in quo panni texebantur.

1 *† No. q viris non licet portare pannos de auro, vel de auro
frigiatis, vt j. l. proxi. expressius, sed de consuetudine non ser-
uatur hodie.*

2 *ADD. ¶ Viris non licet portare, &c. istud facit iuncto textu huius legis ad
statutum prohibitum in viris, vt non extēdatur ad foeminas, de quo remi.
in apost. ad Pan. post eum in c. significauit. nu. 2. in ver. masculinum, extra,
de rescrip.*

LEX II.

NEMO. panni aurati, vel frigiati non possunt portari à viris
sine rescripto principis. h. d. Facit ad ea, quæ dicuntur j. eod. l.
temperant.

LEX III.

1 *Priuari non possunt portare scarlatum.*

2 *Magna pœna, quod imponatur pro minimo delicto.*

VELLERA. non debent lanæ, vel panni tingi aliquo colo-
re simili colori muricis. h. d. No. † q non licet priuatis homi-
nib. portare scarlatum, cum sit species similis purpuræ. not. q
non licet viris tingere, vel portare pannos habentes similitu-
dinem cum tinctura muricis, & sic de iure nō licet habere ve-
stes de scarlato, & imponitur pœna capitis, vt hic in fin. † Ex
quo habes, quod pro minimo delicto imponitur magna pœ-
na, quæ j. l. proxima modificatur quo ad præterita.

LEX IIII.

1 *Prioris ciuitatis possunt facere bannum, quod soluentes collectas veteres
liberentur à pœnis, quas incurrerunt.*

2 *Legatum factum vxori de omnibus pannis, ornamentis, & rebus, ad eius
vsum paratis, an comprehendat prohibita portari, ex forma alicuius sta-
tuti, remissiuè.*

TEMPERENT. vt dixi hæc lex est facta ad modificandum
præcedentem, quæ ita imponebat grauem pœnam, in quam
verisimiliter multi incurrunt. Præcepit igitur Imperator, vt
nullus audeat portare prædictas species, seu dictos pannos, q
conueniunt soli principi, & domini suæ. secunda incipit ibi,
nec pallia. præcipit, q nullus in domo propria texat tales, vel
faciat tales pānos, vel pallia. tertia incipit ibi, qui tincta iubet,
q quicunque habet dicta pallia, seu pannos tinctos de dictis
colorib. proferantur in fiscum, & fisco tradantur. quarta inci-
pit ibi, nulla stamina, cum §. prohibuerit ne p texantur panni
in toto tincti conchilio, hic phibet ne cōtexantur panni, qui
habent stamina de filo serico dicto colore tincti. quinta inci-
pit ibi, ne eisdem, phibet ne fila tincta dicto colore p trama
ponantur in pannis. in text. ibi, infectionis. i. tinctionis. licet
gl. aliter ponat. in text. decurrant. q. d. fila tincta dicto colore
nō decurrant per telam sordidam arguto pectine. & est sen-
sus sicut phibuit stamina fieri de dictis filis, ita phibet hic fie-
ri substamina, quæ in vulgari appellantur trama. in text. gra-
ua, f. dicta pallia, & dicta fila, de quib. dixi §. proxi. in trib. ver.
posset etiam legi. cum seq. sexta incipit ibi, olobera. præcepit,
quod vestimenta olobera, id est, auro puro offerantur, id est,
dētur arario. septima incipit ibi, nec est. dicit, quod nullus po-
test conqueri de istis vestibus, si non rehebeat pretium: quia
satis est si propter dictam oblationem immunitatē ipse me-

retur à pœna capitali, quæ imponebatur per præcedentem
legem. in tex. ibi, calcata legis. calcata lex dicitur illa, quæ nō
seruatur, vnde cum propter istam oblationē liberentur à pœ-
na præcedentis legis, merito dicit calcata legis impunitas. o-
ctaua incipit ibi, nec quis dicatur, quæ sequitur ex oblatione
habet locum in præteritis. sed si quis in futurum contra præ-

1 *dicta facit, punitur crimine l. iul. maiest. † No. ex hac l. arg. p
priorib. istius ciuitatis, qui sæpe faciunt legem, q omnes sol-
uentes collectam antiquam intra certum tempus liberantur
à pœnis, quas incurrerūt, cū pro modico delicto imponatur
magna pœna, & multi in illam inciderūt, videtur licitum, qd
per aliam legem concedatur impunitas. item per hæc legem*

2 *potest poni casus in l. cum lex. ff. de leg. † Vltimò hæc lex po-
test induci in ar. ad q. cum sint statuta per italiam, q mulieres
non possint portare certa ornamenta, vel certos pannos, qd
si maritus vxori suæ pannos, & ornāmēta, & res ad eius vsum*

a *parata legauerit, an debeant illa prohibita portari ex forma
alicuius statuti. & de hoc dicam j. nulli licere in frenis. l. i. &*

b *tetigi in l. quamuis. ff. de aur. & arg. leg. b*

a *ADD. Legauerit. ¶ Adde de hoc, quod not. in apo. ad istum in l. quamuis.
ver. vestib. reprobatis, post Alex. ff. de aur. & arg. leg.*

b *Ale. ¶ Vide. in l. i. §. de leg. & Bal. in l. adeo canonis. §. de cond. ob cau. Sed q
ri p an valeat tale statutum. Io. An. in regula, ea quæ sunt in mer. itē in ca-
su isto, an saltem debeat earū rerum æstimatio, quid in victis, an videan-
tur prohibere statutum, Bar. in l. i. de fonte. in §. hoc interdictum, & de æ-
stimata, adde Bal. l. cum te. §. de do. ante nup. in rub. §. de cond. fur.*

¶ De fabricensibus. Rub.

1 *Faber quis dicatur.*

1 *¶ Quærit gl. de significatione istius verbi, fabri. & respōdit,
quod trib. modis dicitur. largissimè p quolibet magistro cu-
iulibet artis, etiam lignorum, & lapidum. secūdo mō minus
largè ēt pro quolibet operante ferrum. tertio mō strictè pro
facientib. arma, vt hic, & in corpore de armis. communis tñ
vsum loquendi accipit in secunda significatione, scilicet pro
quocunque operante ferrum. quod no.*

LEX PRIMA.

1 *Officialis, qui tenetur dare communi duas balistas certi valoris, non potest
dare quantitatem.*

OMNIBVS. pecunia pro specie solui non debet fisco. h. d.

1 *† No. hic videtur casus contra rectores istius ciuitatis, qui in
suis electionibus promittūt dare communi duas balistas cer-
ti valoris, postea volunt dare quantitatem, non audiuntur. ca-
sus est hic in terminis. sed regulariter sic est, quod aliud pro*

a *alio solui nō p̄t inuito inuito creditore, vt l. 2. §. j. ff. si cer. pe.*

a *ADD. Creditore. adde Bal. l. manifesti. per illum tex. C. de sol. tex. in auth.
hoc si debitor. e. ti. & limita verum, si debitor sit carceratus, quia vt libe-
retur à carcere, cogitur cre. jitor de bonis suis insolutum. accipere, vt in
auth. de fideiuf. §. quod autem, & Bal. l. ordo. C. de exc. rei in. hoc verum
nisi tamen debitor sit ex guarantee. Alex. in l. cum vnus. de bo. auth. iud.
possiden.*

LEX II.

1 *Imperator ratione officij potest dici sempiternus.*

2 *Adoratur Imperator improprie.*

PRIMICERIVM. primicerius fabricēsis post biennium ha-

1 *bēt vacationem à munerib. & singulis bienniis ad salutandum
principem admittitur, vt protector. h. d. † Oppon. q princeps
non sit æternus, quia omne elementum est corruptibile, vt
l. eum debere. ff. de ser. vrb. prædiō. Sol. improprie dicit æter-
nus: tamen imperator respectu officij, quod non debet habe-*

2 *re finem, potest dici sempiternus. item † opp. quod non de-
bet adorari, scriptum est in Euangelio, Dominum Deum a-
dorabis, & illi soli seruies. respon. improprie dicit, scilicet pro
quadam exhibitione reuerentiæ.*

LEX III.

1 *Practica recognoscendi, hominem vel animal, in eius probatione.*

STIGMATA. fabricensibus, sicut tyronib. stigmata brachiis
infiguntur, ad quæ recognoscuntur, & qui eos celauerint, cū
eorum liberis fabricæ vendicantur. h. d. Primò quæro, quali-
ter ista signa infigebantur. possumus dicere, quod imponeba-
tur aliquod signum panni in brachiis, sicut hodie videmus a-
liquos portantes in brachiis super pānos. sed hoc non est de
mente legis, quia fugiens poterat eleuare. dic ergo quod infi-
gitur in carne cum aliquo ferro ignito, vt no. in l. pe. ff. ex qb.
cau. mai. ¶ ista lex probat vnā solennē practicam, si quærat
in iudicio de aliquo homine recognoscendo, vtrū iste sit, qui
tali tpe fuit in studio, qui sic fecerit. & testes dñt, se recogno-
scere, q̄a viderunt, & inspexerūt faciem eius, valet eorū dictū,
vt l. cū in diuersis. ff. de relig. sed pone, vt de facto accidit, inue-
nitur homo mortuus, cuius facies est adeo deuastata, qd per
eam nō potest cognosci, certè deueniendum est ad alia signa
corporis

- corporis. & si testis dicat recognosco, qd est talis ex tali cicatri
 a ce, a quam habet in aliqua parte corporis, qd talis testis recte
 probat, casus est hic, facit et quod animalia possunt cognosci
 per talia signa, seu stigmata: ideo consuetudine est inuēti ut e-
 b qui, & multa animalia signentur certis signis, qd cognoscant.

ADDITIONES.

- a Quod est talis ex tali cicatrice, adde Ant. Cor. sing. suis ver. testis, in c. di-
 ctum testis. vbi alle. istum, & eius practicum hic multum extollit, & dixi
 de hoc in addi. Iac. Reb. hic nu. 2. ver. & ex tali cicatrice.
 b Ale. No. & adde, quod potest peti exhiberi, vt cognoscatur in l. si cū exhi-
 buisset. §. j. de pub. & l. 3. §. si quis noxali. ff. ad exhi. & Bal. & Bar. l. si causas,
 §. de exhi. Bar. in tract. de test.

LEX IIII.

- 1 Negatiua quando est fundamentum intentionis alicuius, q negat, probat.
 a SI QVIS CONSORTIVM. hic ponitur ordo, qualiter qs
 ad fabricensium ordinem potest conuolare. No. tex. pro opi.
 Inn. qui dicit, qd qn negatiua est causa alicuius intentionis, qd
 ille qui negat, debet probare. vnde si dico te excommunica-
 tum, quia non soluiisti: vel dico, qd non debes audiri, quia nō
 soluiisti collectas, ego qui excipio, debeo probare. ita no. ipse
 in c. super his. extra. de acc. Cyn. l. 2. de in. emphy. videtur pro
 hoc tex. in l. hoc iure. ff. de ver. ob. & ibi dixi.

ADDITIONO.

- a Ale. vide Bar. & alios in illa stipulatione, si Calendis, de ver. ob. hoc intelli-
 ge verum, quādo proponitur hæc exceptio ad mei vtilitatem, secus si ad
 vtilitatem cōmunis, cui tu teneris soluere, puta quia accuso te principa-
 liter, quod non soluiisti collectas quo casu tibi incūbit onus probandi col-
 lectas soluisse, vt l. 3. §. si ad diē. & l. si ad comēatum, ff. de re mili. Bar. ita
 dicit in l. si illa de ver. ob. cū quo trāsīt Ang. in rep. l. 1. de fide inst. & iure ha-
 ste fiscalis, & Ba. i. c. super hanc. de accu. licet Bald. in repe. l. cum mulier.
 ff. lo. ma. tenet contrarium, per rationes satis friuolas, ad quas potest faci-
 liter responderi, & maxime ex no. per Io. And. in c. bonæ, de ele. el. 1.

LEX V.

- 1 Casus, in quo vnus pro alio tenetur.
 2 Statutum, quod vno de cognitione delinquente ceteri teneantur, q valeat.
 a IVRE PROVISVM. fabricenses vnā cum sobole dēnt fab-
 ricæ seruire, & vnus tenetur pro alio de corpore. in text. ibi,
 numeri. i. periculum est omnium, qui sunt in numero illo, vel
 collegio. in text. ibi, gerant, i. sollicitē aduertant, qualiter socij
 1 faciāt. ¶ No. casum, in quo vnus tenetur pro alio. simile in
 l. si. §. de nau. alia similia no. per gl. in l. 1. §. si plures. ff. de exer.
 2 ¶ No. arg. pro statutis Florentinorum, quæ dicunt, quod v-
 no de cognitione delinquēte ceteri teneantur. facit j. de pri-
 mip. l. si. & ratio istorum statutorum & legum est, quæ hic in
 tex. ponitur.

ADDITIONO.

- a Ale. ¶ Adde l. sancimus. de pe. vbi post Guid. de Suz. dixi valere statutum, qd
 illi dē domo teneantur pro consorte, qd subest causa, vt magis abtineat a
 delictis. vnde sufficit sola cā, licet nō interueniat culpa eius, qui punitur,
 e. qm, §. si vero vt lit. non conte. c. 2. de re iud. de quo plene no. in cap. 2. de
 pñ. & An. late in conf. 60. inc. nobilis vir do. Ray. fac. quod legitur in c. ver-
 gentis, de hær. & in c. in quibusdam, de pœnis, & in cap. felicit. §. quod si
 quis. e. tit. lib. 6. & vide per do. Ale. in repe. l. s. p. ff. de re iud.

LEX VI.

- EOS QVI. fabricenses, & eorum vxores, & liberi, durante
 officio, vel finito, non possunt, nisi coram prefecto pretorio,
 vel magistro officiorum conueniri. h. d. Opp. §. e. l. 2. nam si in
 primiceriis fabrorum ibi est speciale, ergo in aliis secus. gl. nō
 soluit. Dic, qd ibi specialiter dī, hic extēditur. Vel dicas, qd alius
 est sensus literæ, s. pro ciuilib. debitis, vel curialib. quib. mole-
 statur, nullo modo subiacere, quod fit per probationem, quā
 fecerunt tempore ingressus collegij fabricensium, vt l. si quis
 consortium. & non possunt molestari. & sic no. qd illæ proba-
 tiones, quas tunc fecerunt, eis modo profunt. quod intellige
 si creditores fuerint citati, vt l. si eo tempore. §. de remis. pig.
 item opp. quod ille, qui est de collegio fabricensium, semper
 debet illi seruire, vt §. l. proximi. sed hic dicitur, qd stipendiis im-
 ponitur finis, ergo, & c. solu. intelligas hic impositum finem
 ex speciali beneficio principis, vt §. ti. 2. l. si quis ex corpore. &
 j. de colle. l. 1. in fi.

LEX VII.

- NVLLVS. primò prohibet fabricenses aliquas administra-
 tiones, vel agriculturam suscipere, & punit dominos, qui eos
 locauerunt, & fabricenses, qui conduxerunt. ¶ Secundò im-
 perator loquitur magistro officiorum, & mandat, quando ne-
 cesse est arma transmitti, requirat rectores prouinciarum, &
 per suos subditos transmittat, & in hoc eis angarias imponit.
 & si in hoc fuerit aliquid tarditatis, eos puniat. h. d.

De veteris numismatis, potestate. Rubr.

- 1 Numisma, & solidus aureus idem sunt.
 2 Septuaginta duo solidi faciebant libram, hodie nonaginta sex aurei faciunt
 libram.
 3 Numisma debet habere principis imaginem.
 1 ¶ Quæro quid sit numisma. dicit gl. qd numisma, solidus, &
 2 aureus, idem sunt: sed hodie aliter obseruatur. ¶ Quæro cu-
 ius ponderis dēt esse numisma. dicit gl. qd 72. faciunt librā au-
 a ri, vt §. de susc. & arca. l. quotiescunq; sed hodie aureus, quo
 vtimur ad pondus Florentinorum 96. faciunt libram auri, vt
 3 ibi dixi. ¶ Quæro cuius formæ debet esse numisma? Respon-
 deo, debet esse imago principis, vt l. 1. j. e. & probatur in Euā-
 gelio, vbi dicit Christus, ostendite mihi numisma, vt videam,
 quæ imago sit, an Cæsaris, an alterius. cætera vero, quæ tan-
 guntur in rubrica, tangam in nigro.

ADDITIONO.

- a ¶ Septuaginta duo faciunt libram auri. adde Gul. de Cu. l. illud. nu. 5. & qd
 ibi posui in apo. ver. libram auri. §. de sac. san. eccl. Iac. Reb. in l. vna. n. 1. vbi
 etiam posui in add. ad ipsum ver. librā auri. §. de arg. precio quod thesau-
 ris inferitur. & Io. Fab. Insti. de Atti. tu. §. nos autem. in fi.

LEX I.

- 1 Monetam facere quis potest ex principis concessione.
 2 Debitum pondus monetæ est, vt tantam vtilitatem afferat in forma, quan-
 tam in specie.
 3 Expensa cudendi monetam debet fieri de publico.
 1 SOLIDOS. clara est in tex. ¶ Quæro quib. licet facere mone-
 tam. rñdeo de iure soli principi, vt hic. facit §. de fal. mo. l. 1. &
 2. hodie ex concessione principis fit a regib. & a multis ciuita-
 a tib. quib. princeps concessit, vt no. gl. super rub. ¶ Quæro quid
 2 vult dicere tex. ibi, speciei probæ, & debiti ponderis. dic qd de-
 bitum pondus est, vt tantam vtilitatem afferat in forma, quā-
 tam i specie. s. vt tñ valeat ille aureus si redigatur ad massam,
 3 quantum valet in forma, vt dicit tex. ff. de ph. empt. l. 1. ¶ Ex
 quo sequitur, qd expensa cudēdi monetam, dēt fieri de publi-
 co, licet Inn. aliter dicat in c. quanto. ext. de iureiurando. Quæ-
 ro per quem declaratur, quod est iusti ponderis, & boni auri?
 respondeo, per illum qui præest, & positus est a communi, vt
 §. de pond. & auri illa. l. 1. lib. 10.

ADDITIONO.

- a Ale. an possit cōcedi priuatæ personæ, vt possit facere monetam. text. gl. &
 Sal. l. si. §. de fal. mone. dī, qd rescriptum est surreptitium. quod est verum, ni-
 si sit apposta clausula, motu proprio, vel ex certa scientia, vel non obsta-
 tib. arg. c. si motu proprio, de præb. in 6. & quod per Bal. in l. eōs, in prin. de
 ap. & l. si. §. contra ius, vel vti. pub. & dominus Mar. de Laude in suo tra-
 ctatu de moneta. in 2. q. & adde Bar. l. 2. §. 1. si cert. per. & Lau. in dicto tra-
 ctatu in 6. q. item nor. vers. expensa debet fieri de publico, vide tamen Bar.
 vbi proprie, & in l. Pau. de sol. & d. c. quanto.

LEX II.

- 1 Aestimatio, quæ ab initio est, non pōt decrefcere, nisi autoritate principis.
 Item aestimatio monetæ.
 2 Precia rerum quomodo dicantur decrefcere, vel accrescere, ex diminutio-
 ne monetæ, vel eius augmento.
 3 Damnum aestimationis mutata monetæ, ad quem pertineat, remissive.
 PRO IMMINVTIONE. minuta aestimatio floreni minue-
 tur aestimatio rerum, quæ venduntur ad florenos. h. d. pro de-
 claratione quæro, quomodo potest minui aestimatio auri. re-
 spondet gl. solum autoritate principis, vel eius, cui princeps
 1 cōcessit. ¶ No. gl. ex qua habes, qd aestimatio, quæ ab initio est,
 nō potest decrefcere, nisi autoritate principis, vel facientis,
 cui princeps cōcessisset. no. qd aestimatio, quæ ab initio impo-
 nitur monetæ non potest decrefcere, nisi autoritate facien-
 2 tis. quod intellige, vt dicam j. l. proxima. ¶ Secundò quæro,
 quomodo decrefcere aestimatione auri decrefcatur aestimatio
 rerum, cū decrefcatur, & accrescat per se, vt l. precia rerum. ff. ad
 l. Fal. Resp. vt colligitur ex summario. non enim intelligas, qd
 res dentur pro minori precio, sed dabūtur tot aurei, quot va-
 let. dicitur tamen decrefcere, eo quod aureus minus valet.
 3 ¶ Vltimò quæro, damnum mutata aestimationis monetæ ad
 a quem pertinet. dixi plenè in l. Paulus. ff. de sol.

ADDITIONO.

- a Pertinet. Sed ab extra quæro, quid si quis dedit pecunias ad mercantiam,
 dando aurum Venetum, & ille volebat reddere argentum, & non aurum,
 quia creuerat, an salua conscientia possit tenere ista bona, quæ accipiens
 habet, & ille dans nescit, vide Fel. in c. excommunicamus. el. 1. in fi. de hær.
 & quando cudatur moneta, quod tempus inspicere debeat, an tempus obli-
 gationis, vel solutionis. vide Old. in conf. 14. & conf. 31. & conf. 269. & quod
 dixi in apo. in d. c. excommunicamus. in loco all.

LEX III.

- 1 Moneta debet accipi pro eā quantitate, quam iubet superior.
 2 Monetam factam in vna ciuitate, quando quis cogatur eam accipere in al-
 lia ciuitate.
 Moneta facta in vna ciuitate si non est bonæ speciei, potest superior adiri.

VNIVERSOS. omnes aurei debent accipi æquali æstimatione ne, & facientes grauissimè puniuntur. h. d. ¶ No. q. vnusq. que dēt accipere monetā pro ea q̄titate, q̄ iubet superior. sed q̄ro, vtrū monetam factā in vna ciuitate sub vna æstimatione possit quis expendere in alia ciuitate, ita quod cogat sub eadem æstimatione recipere. R. n. ¶ ciuitates nō pnt facere monetā, nisi auctoritate principis, vt dixi i ru. aut ergo princeps cessit ciuitati, q̄ possit facere publicā monetā, q̄ expēdi possit per vniuersum, & tūc cogit recipere, q̄a princeps ibi vī fēcisse, vt hac l. aut cessit, q̄ faceret monetā expendendam in territorio suo tūc, & alij alterius territorij sine dubio non cogentur recipere. aut dubitatur, & vī in dubio cōcessisse, vt solū in suo territorio expendatur, ar. l. cū vnus. §. pe. ff. de bo. au. iu. pos. & l. si. ff. de iu. om. iu. & de tu. & cu. da. ab his. l. j. ¶ Quāro, q̄n fit aliqua moneta ab aliqua ciuitate, vel domino, si nō est speciei bonæ, & pbe, vel imponit ei nimis magna æstimatione, an possit haberi recursus ad superiorē. R. n. sic, vt extra, de iure iu. c. quanto, & ita vidi in Marchia, cū per rectorem cude retur quādam moneta, quæ non erat speciei probæ, fuit per prouinciales Marchiæ facta quærela ad summum Pontificē, qui illum correxerit, & credo, quod fuerit domi. Tancred.

¶ Nulli licere in frenis, & equestribus, &c. Rub.
LEX VNICA.

1 Legatum factum vxori de vestibus, quod non comprehendat vestes, & ornamenta per statutum prohibita.

NVLLI PRORSVS. primò loquitur de ornamentis, q̄ sunt circa ornamenta equorum. secundò de ornamentis, q̄ sunt circa ornamenta vestimentorum hominū. Tertiò loquitur de facientib. istas species sic ornatas. secunda incipit ibi, fibulas. 1 Tertia ibi, nulli. No. q̄ ornamenta pnt hēri circa equos. ¶ No. q̄ pertinetia ad ornamenta mulierum nō sunt prohibita. s. de vesti. holo. l. 2. sed hodie i multis ciuitatib. est statutum, a quod ornamenta illa nō licet mulierib. portare. a pp hoc dico, quod si maritus legauerit vxori vestes suas, q̄ licet de iure contineantur omnia ornamenta, vt l. vestis. cū l. seq. ff. de aur. & ar. leg. tamen eo casu, quo sunt prohibita, non possunt dici accessiones vestium, nec illis vestimentis accedere, arg. huius l. & eodem modo non possunt dici mulieris causa parata, b ea quæ eius gratia sunt prohibita. b

a ADD. ¶ Portare. sed quādo statutum prohibet portare certa genera vestium, an intelligatur de vestibus antea factis, vide Fel. in c. qm̄, de consi. In tex. ibi, q̄ velit, hic est casus, q̄ si statutum dicit, quod nullus audeat, vel præsumat facere, vel fabricare aliquod quadratum sub certa poena, q̄ si aliq. facere repertus fuerit fabricare, q̄ non excusatur à poena, si dicit, q̄ fabricabat ad vtilitatem cōis, & quod volebat dare communi. Alex. Vi. de s. de vesti. holo. in l. si. & adde Bar. in l. quamuis, de aur. & arg. leg.

a ¶ De Classicis. a Rub.

a ADD. Ale. ¶ Quidam habent in rub. de classicis. i. de nauibus paratis ad bellum, vt sunt galæ. Alij habent classicis, id est, hominib. adscriptis ad classes ducēdas, hęc rub. plus placet, q̄a iste liber principaliter tractat de hominib. conditionis adscriptis alicui muner. Mare sub cuius territorio cōminib. conditionis adscriptis alicui muner. Mare sub cuius territorio cōprehendit, adde An. in l. infula. ff. de iu. vbi dī, q̄d piratæ p̄s fuerūt de facto mortui, p̄ id, q̄ cōmiserāt in mari. vide gl. in l. vbi periculū, §. porro, de ele. in 6. licet aliter dicāt do. Cum d. gl. trāsīt Io. Mon. & Bal. in rub. de re. diui. ver. sed quāro, an piratæ maris, & vide etiam eundem in l. fin. s. de test. & in l. 2. quemad. test. & in l. si testamentum, s. de insti. & subti.

LEX VNICA.

1 Purgare prouinciam malis hominibus per terram congruit bono presidio. Item, & per mare.

3 Punire, quod possit quis delinquentem in mari ciuitati adiacēte, sicut de-
CLASSEM. in quadam ciuitate, q̄ appellatur Seleucena ciuitas, erat q̄dā classis valde notabilis. iubet ergo imperator, q̄ tam illa classis, q̄ oēs alia, q̄ sunt in oriēte, pertineāt ad præfectū prætorio, q̄ eas armet, & aptet de hominib. adscriptis illi functioni, & si illi nō sufficiunt, alios superacrescat, & eos exerceat ad purgandum mare malis hoīb. & piratis, & pp als necessitates publicas, p̄t committere p̄fectus comitis Orientis. in tex. ibi, accrescētib. & si illi cēsiti nō sufficiunt, alios superacrescat, & addat, ex q̄b. accrescētib. sufficiētē p̄pleat nūmerū. ¶ No. ex l. q̄ sicut cōgruit bono p̄sidi, puincia purgare malis hoīb. super terrā, ita eidē cōgruit p̄ mare. casus est hic. 2 ¶ Et sic patet, q̄d sicut q̄s p̄t punire delinquentes in territorio suo, ita p̄t punire in mari adiacēte illi ciuitati, vel prouinciæ. b Facit ff. de publ. l. Caesar. & ibi dixi. sequētes titulos vide p̄ te. b a ADD. ¶ In mari adiacente illi ciuitati. Vide titum tract. tyberiadis. & Bart. Cap. in tit. de ser. ru. titu. de mari. & quid si est commissum in loco vicino duab. ciuitatib. no. Cap. vbi s. & Ang. in l. sanē. ff. de iniur. & dixi post Iaco. Rebus. hic nu. 2. ver. in mari. b ¶ Item est arg. q̄ si aliq. deliquit i mari, ad illū spectat punitio, q̄ est iudex territorij p̄pinq̄ioris, * illi loco, in quo maleficium est commissum, pro quo est gl. in l. 2. s. de nau. facit l. quoties. & etit. * ¶ Propinq̄ioris. adde Bar. in trac. Tyb. & Bar. Cap. in tract. de ser. ru. titu. de mari. & Ang. in d. l. sanē. de in-

* iur. & qd de delicto commissum in portu, vide Bar. Cap. i. d. tract. i. de portu. *

¶ De collegiatis, & chartopratis, &c. Rub.
LEX VNICA.

1 Existens in collegio alicuius artis. si artem non exerceat, non gaudet priuilegio collegij.
2 Scholaris si nō intrat. nō gaudet priuilegio scholarij, licet sit in matricula. Transiens de vno collegio ad aliud, an gaudeat priuilegio illius collegij.
3 Si aliquis de vno collegio remouetur, & alius illius loco subrogetur, hoc debet fieri de voluntate eorum, qui præsunt collegio.
4 In diuersis collegiis, quando quis possit esse, remissive.

QVI SVB PRAETEXTV. Primò dicit, q̄ qui intrat vnum collegium, & munera, ad quæ ordinatus est, nō exerceat, non effugit munera alterius collegij, de quo exiuit, sed d̄ nouo debet extrahi, & alter in locum eius subrogari, requisitis primatib. collegiorū, idem si decederet. h. d. ¶ Primò not. arg. quod ille, qui est in collegio alicuius artis, nec exerceat artē, non dēt gaudere priuilegio collegij. & sic si quis est in matricula scholarium, & nō intrat, nō dēt gaudere priuilegio scholarij. a facit ff. ex q. cau. ma. l. pe. ¶ sed aduerte, quia per hac l. inducitur quoddā iudiciū petitoriū, p̄ q̄d ille, q̄ est i vno collegio, si trāsīt ad aliud cā fugiendi munera, ab illo retrahit. Vñ vī, q̄ intērim, cū sit in quasi possessione illius iuris priuilegij, dēt gaudere priuilegio illo, ar. ff. de aqua quo. & æst. l. si. b ¶ ¶ Secundò no. q̄ q̄n vñ de collegio remouet, & alius subrogat dēt fieri de voluntate, & p̄silio eorū, q̄ p̄sunt collegio. Dicit gl. i. l. q̄ sub p̄textu. s. de sacros. eccl. nisi trāsiret ad aliam rām strictiorem. 4 ¶ Item ¶ no. q̄ ex hac lege innuitur, quod quis nō p̄t esse in diuersis collegiis, q̄d an sit verum, dixi in l. si. ff. de colleg. illic. a ADDIT. Scholarium. adde Fel. in ca. clerici. ver. vlt. pronun. de iud. adde q̄ no. in apo. ad istum in l. qui sub p̄textu, nu. i. in apo. in ver. gaudere priuilegio. s. de sac. fan. eccl.

b Ale. idē voluit Bar. in l. q̄ sub p̄textu s. de epi. & cle. in l. sp. §. i. de iure i nu. adde q̄ idē est, & eī, si scholaris studet, & non sit descriptus in matricula, si gaudet priuilegio. l. ex eo tpe. ff. de test. mil. & no. Bal. i. p̄. ff. in dubio tñ p̄sumit p̄ matriculato. de quo vide q̄ no. de agētib. i reb. l. matricula. post Bar. & i. l. de tironi. l. 12. & ver. 2. no. vide Bar. i. l. §. actio. ff. si q̄s testa. lib. eē ius sus fac. & p̄ Cy. in l. §. 2. de rei vx. act. & gl. in l. certi p̄dō. ff. si cert. pet. & Ang. i. ant. vt clerici. q̄ dī, q̄ si aliq. tpe mortis subrogatur loco p̄is, an ei deat dari idē salariū, q̄d hebat p̄, & intellige de nā subroga. primordia l. nō accessoria, vt dixi gl. in d. l. certi condō. per litem veniūt. §. cū p̄diximus. de peti. har. & Io. And. in regula, cōtra quem. in 6. & Rom. no. 66. §. QVOD AVTEM. qui s. numerum admittuntur in collegio, non gaudet priuilegio collegij. h. d.

§. SED NE TANTVM. pone casum, imperator q̄nq; p̄sonis adscriptis alicui collegio p̄mittit, vt de collegio exeant, & aliū loco eius ponāt, & sic ius suū vēdūt, vt s. d̄ murile. l. si q̄s ex corpore. Dicit ergo impator, q̄d sicut illis vēdētib. p̄cedit carthā, hoc ē, locū suū, q̄d ipsi sunt immunes à munerib. ita p̄uidet illis q̄ substituuntur, vt sustineāt onera illius collegij fm̄ p̄dōnem. q̄ tūc erat, cū ipse emit illū locū, vt postea nulla nouitas fiat. h. d. ¶ Ex isto tex. ē ar. opt. ¶ notariū, q̄ emit offiū ad scribēdū ad certū bāchū ab alio p̄tps, put sit Bononiæ, q̄ iste q̄ emit illū offiū sicut sēire dēt cōmoda illius officij. ita ēt incōmoda. vñ si notariis dicti loci imponit aliquod onus, vel collecta, iste emptor sustinebit onus n̄ at venditor. quod no.

a ADD. Ale. ¶ Vide ad hoc no. in c. p̄stitutis. de elec. fm̄ vnā lect. vbi recedēti ex collegio n̄ p̄t p̄ futuris referuari vox in electione, licet possit vn̄, q̄ nō sit de collegio, dare vocē i collegio, si oēs voluerit, c. scriptū. c. ti. & c. bonæ. de postu. p̄al. & vno s̄ dicente n̄ possit, fm̄ compostellanum in d. c. scriptum, vbi refert Io. And. in nouella. vide Ro. in litera. c. no. 80. aliā 92.

¶ De studiis liberalibus vrbis Romæ. Rub.
LEX VNICA.

1 Doctores, qui faciunt intrare famulos, & alios nō studentes sunt infames. **VNIVERSOS.** primo ponit, q̄ q̄dam magrī legebant in aliquib. locis ad hoc, vt ibi staret multitudo populi, vel in locis priuatis, & quocabāt hoīes vndiq; vt viderentur h̄re multos scholares, & sic ad pōpā magis, q̄ ad vtilitatē. hoc imperator a phibet dicēs, q̄ q̄ facit, infamis est, vide tex. a ¶ ¶ No. s̄ doc. i qui faciunt intrare scholas famulos scholarium, vel alios, fm̄ veritatem nō studentes, quod qui hoc faciunt, sunt infames.

a ADD. Alex. argumento huius tex. Gal. de Cu. in l. decernimus. s. de epi. & cle. dicebat quod doctores actu legentes vrgente necessitate possunt cogere dominos ædium, vt eis locent, & ita allegat, & sequitur in quodam suo sermone incipiente, manifestissimum, Rom.

§. ILLOS. no. dicit hic imperator, q̄ in locis priuatis recte p̄t doceri aliquis discipul⁹ à doctolib. nisi doctores essent de numero eorum, qui sunt deputati ad legendū omnib. qui volunt eum audire, nam illi non possunt, & si faciāt, perdent salariū, & priuilegia, quæ habent, ea quod publicè non legūt. ¶ No. contra doc. qui non docent omnia, quæ possunt publicè omnibus, sed aliquos docent singulariter in camera.

Bar. super trib. lib. Cod. E §. habeant

a §. HABEANT. hic dicit imperator, qd doct. possunt esse in omni facultate. ¶ Op. qd alius debet esse numerus doc. in qua libet ciuitate, vt l. si duas. §. decet aut. ff. de excu. tut. Sol. tempore illarum legum erat sufficiens numerus, qui ibi statuitur, hic erat sufficiens, qui statutus est tempore isto. & ideo in ciuitatib. quæ habent studia, secundū diuersitatem, est statuendus numerus diuersus doct.

ADD. Istum rex. alle. Host. in summa de feriis. §. si in ver. qd si magister cōducit, & dicit, qd si est discordia inter duos magistros, quorū vnus vult aliu expellere, eo qd adduxit post eum scholas ppe suas, propter qd se inuicē impediūt, talis cā p̄t agitari die feriata, et in honorem Dei. & idē dicit Spe. in tit. de feriis. §. sequitur. ver. sed si magister conducit scholas, & do. Ant. post Io. An. in c. si in fi. de iud. & est rō, qd cum agitur de scientia tractada, q̄ res est sanctissima. l. j. §. est quidē sanctissima. ff. de variis, & extraordin. cri. & scientia sit donū Dei, vt in c. nō solum. i. q. 4. & c. reuertimini, in fi. 16. q. 1. & gl. in c. qd nonnulli. de mag. tanquā cā pia tractari possit tali tēpore. facit qd in simili nō. Io. An. in nouella, in c. decet. de immun. eccl. in 6. & si scholares non inueniunt domum, an possint compelli ciues domos suas eis locare. Gul. in l. decernimus. §. de epi. & cle. tenet, qd sic, & idem dicit in religiosis non habentib. monasteria, & domus pducētes. ita refert, & sequitur Bal. l. j. ver. idem addē si scholares. ff. sol. ma.

1 *Fasli iuxta scholas, ppter qd lectura impediretur, officio iudicis remouetur.*

2 *Faber malleas iuxta scholas, potest expelli.*

§. ITA VT VNICVQUE. hic impator p̄mittit p̄fecto, & eadē rōe rectori cuiuslibet ciuitatis, vbi est studium, qd faciat assignari loca doctōrib. & magistris ita distantia, qd qñ vnus legit, nō audiat in scholis alterius, & qd strepitus scholarium, qd sunt in vna nō audiat in alia, ne ex hoc studiū turbet. No.

1 *¶ qd ad officium iudicis p̄tinet remouere quicquid fieret iuxta scholas, per quod lectura impediretur, vel auris auditoris turbaretur. ¶ Et facit ad quæstionem, qd faber non possit malleare iuxta scholas. idem nō. ff. sol. ma. l. 1. a & ibi dixi.*

ADD. Ale. ¶ Et ibi gl. determinat, qd faber possit expelli, interest em̄ reipu. h̄e iurisperitos, in l. i. proq. in fi. Bar. ibi tenet idē si ille locus, penes quem malleat, erat deputatus ad scholas, qd p̄sumitur fm̄ eum, arg. de re iud. l. in ambiguis. & quod d̄ hic in doctōrib. idē & in scholarib. dicit idē Bar. l. le gatis seruis. §. ornatricibus, de leg. 3. Moder. §. per l. 1. & 2. de excu. arti. l. x. vbi priuilegium artificib. p̄cessum nō extenditur ad eorū discipulos, quid aut de scholarib. habente alium scholarē prope camerā, propter cuius strepitum nō p̄t studere, vtrum possit ipsum expellere. dic. qd sic, * fm̄ Spe. in tit. de iud. §. gñali, ver. hoc ē nō. de. Ant. in proz. decr. itē addē, qd à sn̄a lata super ista expulsiōe nō p̄t appellari, fm̄ Bar. in l. j. si de mo. posses. sue. appel. quia est causa, qd celeritatē desiderat, ergo non appellatur in fi. l. si. ff. de app. reci. sed qd si malleatores fuerint prope monasteriū, adeo quod propter strepitum turbaretur offm̄, & cultus diuin⁹ dic qd possunt expelli. tex. est sing. 18. q. 2. c. pridē, quid de doctore legēte si scholares vociferar, vtrum possit dimittere lectionem dic. qd nō, gl. est singu. 48. dist. cimus, itē pro sn̄a gl. facit. Nam dñum riparum spectat ad istos, qui habent p̄dia adhaerentia ripis. in l. i. de ra. diui. §. riparum, tñ de iure non possunt habere aliquid quod impediāt publicam nauigationem. l. in prin. ff. de flumi.

* ¶ Quod sic. Vide Fel. in c. significauerunt. de iud.

* Non appellatur. adde Fel. in c. significauerunt, ad finem, de iud.

¶ De honoratorum vehiculis. Rub.

LEX VNICA.

1 *Doctōr non habet necesse. semper vti insigniis doctōratus.*

OMNES. honorari antiquitus in signum dignitatis, & honoris, homines in dignitate positi, ibant in carrucis, seu vehiculis, dubitabatur in ciuitate Romana, vel vrbe constantinopolitana, vbi erat princeps, an possint vti vehiculis oēs positi i dignitatib. illis, & in illis ciuitatib. & videbatur, qd nō, propter reuerentiam principis, tamē hic princeps permittit omnib. habentib. dignitatē, qd possint vti dictis vehiculis, et in illis ciuitatib. Quæro vtrum habeant necesse vti carrucis. text. innuit quod sic, dñ dicit sp̄ vtentur. gl. tñ exponit, i. liceat eis vti si velint. ¶ Et sic nō. qd doctores nō hnt necesse semp vti insigniis doctōratus, sed possunt, si velint etiam vbi est princeps.

¶ De metropoli Beryto. Rub.

LEX VNICA.

1 *Ciuitas Metropolitana dicitur archiepiscopalis.*

2 *Ciuitatum ordines, erant tres. s. maxima, magna, & parua.*

3 *Ciuitas constituitur Principis voluntate.*

4 *Prouincia qualiter constituatur.*

5 *Prouincia etiam dici potest ciuitas, habens distinctū territorium, quæ non recognoscit superiorem.*

6 *In eadem prouincia possunt esse due ciuitates Metropolitana.*

7 *Plures rectores in eadem ciuitate esse possunt, sed in eadem prouincia non potest esse nisi vnus preses.*

8 *Prouincia non potest diuidi in plures sine rescripto principis.*

9 *Cōitates i p̄iudiciū ciuitatis nō possūt iter seipsas diuidere, sine ei⁹ licētia.*

10 *Prouincia vnica potest fieri de duabus.*

11 *Negocia prouinciæ vnite cum alia sub vno preside, licet qualibet remaneat principalis, possunt in alia expediri.*

PROPTER. in eadem prouincia possunt esse due ciuitates matres, siue matrices. h. d. in terminis pone casum. in prouincia Phænice erant ciuitates quædam, scilicet Metropolitana, & magna, quæ vocatur Tyrus. in eadem prouincia erat quædam ciuitas, quæ vocabatur Berytus, in qua erat studium generale, & in eadem vigeat multum peritia literarū. impetrauit à principe Berytus, vt ista ciuitas vocaretur Metropolitana sicut ciuitas Tyri, & hoc imperator ei concessit propter multas virtutes, quib. ciuitas illa erat ornata. hoc primò. Sed contra hoc instatur, quia imperator facit iniuriam Tyro. Ad hoc respondet imperator, qd nulla ei sit iniuria, quia ipsa ēt remanet Metropolitana priuilegio antiquorum imperatorū,

a & Berytus efficii Metropolitana priuilegio suo. h. d. a ¶ Pro

1 declaratione quæro, qd dicatur ciuitas Metropolitana? gl. di.

b cit. i. archiepiscopalis. b ¶ Sed videamus de iure antiquo an

2 tequàm essent epi, & archiepi, quid erat? Rñ. tres erant ordines ciuitatum, quædam maximæ, quædam magnæ, quædam paruæ, maximæ dicebātur illæ, in quib. erat fortū causarū, cui suberant multæ aliæ ciuitates, et habētes merum imperium.

Magnæ ciuitates dicebātur illæ, qd et habētes merū imperium, non tñ habebāt alias sub se. Paruæ dicebantur illæ, quæ non habebant merum imperium, sed solam iurisdictionem, quæ datur defensorib. ciuitatum, vt in auth. de defen. ciui. ista diffi

c nitionem facit text. ff. de excu. tut. l. si duas. c. §. decet. illa ergo ciuitas, qd erat maxima, vocabatur Metropolitana, hoc respū inuentum est, qd ciuitas, cuius sedes est patriarchalis archiepa

d lis, d̄ Metropolitana, quia habet plures episcopos sub se, habentes merum imperium. illa verò, qd habet ep̄m, d̄ ciuitas,

3 non Metropolis. ¶ Sed quæro, qualiter constituatur ciuitas? Rñ. voluntate principis volentis aliquem locum esse ciuitatem. probatur per hanc legem. l. in. tenet hoc in c. cum ab ec

e clesiarum. extra. de of. ord. c. Vnde possibile est esse ciuitatem licet non habeat episcopum, quia princeps non potest facere ep̄m, sed dat alia priuilegia, & sic non sequitur, si Papa priuat

f ciuitatē ep̄o, ergo definit esse ciuitas. ¶ Sed q̄ro qualiter p

4 uincia cōstituatur. hic v̄, tex. qd oēs ciuitates, quæ subsunt vni Metropolitano, faciant vnā prouinciā, vt hic in fi. ibi,

fit illa m̄ prouinciā, & c. do. Cy. t̄git de p̄sc. lon. tem. l. si. & ibi determinat, quod puincia appellatur fm̄ cōem vsum, vt

5 Tuscia, Lōbardia, & si. & isto iure vtūtur. arbitror tñ, qd olim facta fuisset distinctio prouinciarū sic, i. vt oēs ciuitates, qd sub

6 erant vni p̄sidi. & vni Metropolitano, cōstituerēt vnā puinciā, vt l. illicitas. §. qd vnuerfas. ff. de of. p̄sci. & sic fm̄ illū ritū anti

7 quū, remanet adhuc hodie noīatio prouinciarū, quo ad qdā.

8 Tñ q̄libet ciuitas habēs distinctū territoriū, qd superiorē non recognoscit, p̄t dici puincia, vt nō. gl. l. si. §. de lōg. tēp. p̄scr. g

9 ¶ Tertiū q̄ro pro declaratione huius, qd hic principē d̄, qd in eadem prouincia possint esse due ciuitates matrices. v̄. n.

10 mōstrū, qd in eodē corpore sint duo capita, vt extra. de of. or. c. qñ. Rñdet gl. si quis fatei in eodē episcopatu duos episcopos, illud esset mōstrū. sed qd vnus ep̄s hēat duas ecclesias æ

11 quæ principales, hoc nō est mōstrū. ita loquit̄ hic, vide gl. istā, & nō. eā. ¶ circa primū insurgit dubiū, quō est, qd vna ciuitas

12 p̄t h̄e duos rectores, cum in eodem tribunali possint esse plures indices, vt l. i. ff. de of. p̄sul. & ff. de re iud. l. Pōponius scribit si vni Rñdeo, ista p̄cedūt ad similitudinē corporis huma

13 ni. mōstrū. n. eēt, si aliquis haberet duo capita, sed non si haberet duas manus, vel duos pedes, vel similia, & iō isti Rectores

14 puinciarū, qd merū locū capitis tenēt, nō possunt esse plures, vñ nō p̄t esse nisi vnus. tex. 7. q. 1. c. in apib⁹. Sed alia officia in

15 feriora possunt in eodē corpore multiplicari, & sic p̄t eē plures rectores in eadē ciuitate, vel i vna ecclesia parochiali plures capellani, & vnus pupilli plures tutores, & similia. Circa

16 fin. l. qd due ciuitates matrices sint i eadē puincia, sub vno tñ p̄sidi, nihil est, qd impediāt, nā quilibet priuatus p̄t habere in

17 plurib. ciuitatib. domiciliū, & in vtraq; esse æqualit̄ instructus, vt l. domiciliū. ff. ad muni. fm̄ hoc in vna prouincia parifican

18 tur ciuitates magnæ, remanētē vnitate prouinciæ. ¶ Sed quæro, an vna puincia possit diuidi in duas. tex. dicit, qd sic. ff. de af

19 sccl. l. si eadē. puto tñ, qd hoc non possit fieri sine rescripto prin

20 cipis, vt ibi patet, & ar. huius legis. ¶ & per hoc dico. qd cōitates nō p̄t seipsas diuidere in plures sine licentia ciuitatis, cui

21 subsunt. quod intelligitur quātum ad p̄iudiciū ciuitatis, sed inter se causa cōmodioris administrationis possunt hoc

22 facere, sicut in plurib. tutorib. videtur, vt l. 3. §. si. cum l. seq. ff. de admi. tut. vñ tñ cōe remanebit, vt l. inter tutores. ff. de ad

23 mi. tut. ¶ Quæro vtrū de duabus ciuitatib. vel prouinciis pos

24 sit fieri vna dicit gl. qd sic, vt in auth. vt iud. sine quoquo suffr.

25 §. illud. & §. hoc autem. Imo fit hoc multis modis. Quandoq;

26 cum vna nō subiiciatur alteri, sed vt vniatur, & hæc vniō vel

27 fit, qd

fit, q̄ vna sit principalior altera, vel q̄ vtraq; sit eque principalis, vt no. per gl. extra, ne sede vac. c. j. & ibi per Inn. & Doc. iuris canonici. ¶ Quæro, qñ vniuntur duæ prouinciæ, ita quod vtraq; remanet principalis, sed sub vno præside, vtrum negotia vnius prouinciæ possint expediri in alia. Respondeo sic, vt extra, de offi. le. c. nouit, & per Inno. ibi.

ADDITIONES.

- a Ang. ¶ In tex. ibi, derogat, no. q̄ per hoc apparet apertè, quod si aliqua ciuitas efficitur Metropolitana, q̄ non p̄pterea exiit de iuridici. Metropolitanani, sub cuius iure primo districtus erat, nisi sit hoc specialiter statutum. Casus est hic, si bene aduertatis, quod bene no. pro Florentinis, & Pisanis.
- b Ale. Adde ad hoc Bar. & Doc. in l. si hæres, in §. vicis, de le. j. Item quid sit castru, villa, burgus, vicus, * Bar. in j. §. siue autè. ff. de ope. no. nun. & quæ ibi dixi post eum, & dixi quid sit patria, & quid sit terra. * Vicus, vide Fel. plene de omnibus prædictis, in c. Rodolphus, de rescrip.
- c L. si duas. Et ibi vide Nic. de Neap. in §. grammatici, ver. quærit gl. quæ dicuntur in lectu. Bar. & adde Firma. in tractat. de Episcop. in prælud.
- d Patriarchalis, vel Archiepiscopalis. Adde Nic. de Neap. in l. si duas, §. de cet. ff. de excus. tu. & Bert. Firma. in suo tractatu, de epis. in præludis.
- e Ale. Vbi dicit, q̄ si Imperator ex certa scientia scribit vni loco tanquam ciuitati, sciens non esse ciuitatē, eo ipso ciuitas efficitur, Ang. Adde quod si summus Pontifex scribit aliquid alicui castro, & illud appellat ciuitatem, vide in cle. si summus Pontifex, de ver. sig. Item his dictis adde Bart. in l. j. ff. de verb. sig. vide Bar. in extrauag. qui sint rebel.
- f Ale. Vide et per Bart. in extrauag. qui sint rebel. & per gl. & Flo. in l. ciuitas. ff. si cer. pet. Et licet Bar. in d. extrauag. dicat, q̄ princeps alicui loco scribēs tanquam ciuitati, videatur ciuitatem constituere, si alias non erat: hoc tñ videtur contra casum cle. si. de sen. exc. vbi est tex. quod Papa et ex certa scientia nominans certā personā sub nomine dignitatis, q̄ dignitas añ nō erat in illo, non tñ illā dignitatem videtur cōcedere. Et qualiter cōstituātur ciuitas, vide Bar. in l. si hæres, §. vicis, de leg. 1. Bar. in l. 2. de ver. sig. & q̄ ibi dixi post eū, & Bar. in l. 1. §. siue at intra oppida, de oper. no. nunc. & qualiter cōstituatur prouincia, vide q̄ dixi post Bar. in d. l. siue at inter oppida.
- g Ale. Vide Bar. & quæ ibi scripsi in l. 1. §. siue aut. ff. de ope. no. nun. de diocesi, & territorio vide in cle. ne Romani, de elec. & Ang. in auth. quō oport. epi. §. nō aliter, & ibi aliquid dixi, & in c. vbi periculū de elec. in 6. & in l. 2. de ver. sig. & in l. si. de col. illicitis, & l. 1. in prin. q̄ cuiusque vni. no. & in Lex hoc iure, de iust. & iur. & q̄ sit terra, vide in c. 1. de post. præl. & in c. cū in partib. d. ver. si Bar. in l. ad muni. Inn. c. cū ad fedē. de rest. spol. & Bal. de pace Cōst. in ver. nos Romano. et in l. quicūq; castellorū, de fun. limi. p. Roma. in l. 1. §. sin aut. de cad. tol. adde q̄ sint rebelles in ver. Lōbardus, Bal. vñ tenere p̄riū in l. p. s. de prec. Impe. offe. alleg. tex. 6. q. 1. c. p̄cipimus. Adde Bal. in l. si. de colleg. illic. in ver. vide Bar. in tract. Tyberiadis, in 2. limi. in figura ver. his circa, & Bal. in l. si aliqua de of. proconf.
- Ale. ¶ De hac materia vide no. per Bar. & Doc. in l. 1. §. si cohæredis, ff. ad l. Fal. & Ang. in §. illud autem, vt iudi. sine quoquo suff. Quæro quādo duæ ciuitates, vel prouinciæ, vel ecclesiæ vniuntur, an debita vnius alia debet supportare, Inn. extra, de priui. c. pastoralis, tenet q̄ habeat locū titulus de separationib. q̄ ego examinaui in l. 1. §. si cohæred. ff. ad leg. Fal. in eo, q̄ ibi dicitur, an portio grauata accedat non grauata, & ibi hanc questionem formaui. ¶ Adde Bal. loquentem de duabus villis æquatis, l. 1. §. si cohædē, ad l. Fal. vide tex. cū pulchra gl. in c. ne sede vac. & do. Anto. ibi, qui ponit species ad æquationis. Et in quib. casib. ad æquatio possit fieri, vide singulariter Bal. in l. 1. §. lex Fal. idem Bar. in l. 1. in prin. de leg. 3.

¶ De canone frumentario vrbis Romæ. Rub.

- 1 Frumentum promittens, intelligitur de frumento secundum communem usum loquēdi, licet eius appellatio veniat oīa, q̄ ad vsum sūt necessaria.
- 1 ¶ Gl. dicit, q̄ appellatione frumenti oīa, q̄ ad victū necessaria sunt, accipiuntur, q̄ est verum hic, sed fm cōem vsum loquēdi frumentū intelligitur id tñ granum, q̄ fm bonitatē excellit cætera, vt no. ff. de ver. si. l. frugē. & iō si qs pmitteret 10. corbes frumētū, intelligit de illo grano, cōi vso loquēdi. l. Labeo. de supel. leg. fm lac. de Are. vt ipse dicit in d. l. frugem.

LEX PRIMA.

- 1 Negatiua coarctata loco, et tēpore, pōt directe probare sicut affirmatiua. NAVTICI. Nauta debet confiteri se spēs incorruptas recepisse, quod dēt approbati aspectu officialium, tempore quo dantur, & quo restituuntur. h. d. ¶ No. q̄ negatiua coarctata loco, & tempore directe probatur per visum, sicut affirmatiua, vt hic & ff. de aur. & arg. leg. 1. si qñ. & l. pediculis. §. Neratius, & de hoc disputatur in c. bonæ memoriæ. extra, de elec. tamen hæc veritas declarari per visum p̄prie non vñ, nisi color, & ex illa visione intellectus iudicat, quæ res est. & quia tale iudiciū omnib. notum est cōiter, ideo diximus nos videre rem, sed non videtur verè, quia substantia rei inuisibilis est. Ita eodem modo per colorem iudicat intellectus nihil vi tisse, quia tale iudiciū communiter est omnibus notum. ita directe probatur negatiua, sicut affirmatiua.

ADDITIONES.

- a Alex. Per visum. Adde Bar. in cōf. inc. cōe Lucignani, & d. Alex. de Imol. in conf. 42. 4. part. Fel. in c. tertio loco. de pb. & al. q̄ d. i. c. sup. his. de accus. & q̄ dixi i. d. c. tertio loco, in apost. Adde Iac. Rebus. i. si qs cōfortiū, nu. 1. §. de fabri. eo. lib. Hoc nō est verū, nā oīs negatio est priuatio, sed priuatio nō cadit in aspectu directo. Nā q̄ n̄ est, n̄ pōt videri. Sed q̄ est, q̄ cadit in aspectu, entitas, per q̄ entitatem cognoscitur priuatio. ita hic intelligi-

tur. Ideo est necesse, quia negatiua minime pōt probari, nisi p̄ indirectū, de quo per Cang. in c. bonæ memoriæ, extra, de elect. pro prima tñ parte facit d. l. pediculis, §. Neratius. de aur. & arg. leg. An. negatiua qualiter p̄betur. Cy. Bar. i. l. actor, de prob. Bal. i. l. hoc amplius. de fideic. doc. i. l. in illa stipulatione, in si. de verb. obl. in l. 2. §. si dubitetur, ff. quemadmo. test. aper. & l. cum quidam cum l. seq. de leg. 2. & l. is potest, ff. de acq. hæ. per Doct. in l. decem, ff. de verb. obl. & in l. Pantoniū, §. rei per duellionis. ff. de acq. hæ. & per Ang. in §. hinc nobis. in auth. de hæ. & Fal. & per Bal. in l. cū i. §. j. ff. de transa. & in l. 1. §. hoc interdicto. de itinere actūque priuato, & in §. si vero absint. de hæ. & Fal. colla. j.

LEX II.

- 1 Lex, vel statutum annullans contractum, quando intelligatur annullare ipso iure, vel ope exceptionis.

SI QUID. Annullat omnia priuilegia concedentia remissio nem canonis. h. d. Hæc lex potest intelligi, vt annullet priuilegia in posterum concedenda, vel iam concessa simpliciter, & tunc nihil noui addit, quia hoc habemus. §. de precib. Impe. offe. l. nec damnosa fisco. & si contra ius, vel vtili. publi. l. fin.

1 ¶ Secundo mō potest intelligi, q̄ annullet priuilegia concessa, in quib. erat dictum expresse, non obstan. tali. l. & tunc adiicit, quia aufert priuilegia his, q̄b. erant concessa. & aduertendum, quia dicit, non valeant, & intelligo ipso iure. Cōtra, q̄d oppo. §. de prec. Imp. offe. l. vniuersa. Sol. qñque dicit lex, non valeat simpliciter, & tunc intelligitur ipso iure, vt hic, & §. de leg. l. non dubium. Qñq; dicit, q̄ non valeat si per partē aliquid fuerit factum, vel commissum, & tunc intelligit ope exceptionis, vt d. l. vniuersa. Vnde facit, q̄ vbi statutum dicit, q̄ si contrahentes non soluunt gabellam intra octo dies, contractus non valet, intelligitur ope exceptionis, sicut dixi in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig.

LEX III.

- 1 Priuilegiū impetratū cōtra legē, vt valeat, dēt dicere, nō obstatē tali lege. NEMINEM. In lege præcedenti prohibuit remissionē, nūc prohibet canonis mutationem, & h. d. Nullus potest postulare canonis mutationem, & impetrata priuilegia à iudicibus non admittantur, & impetrates in duplum puniantur, & iudices, qui canones in proprios vsus conuertunt, puniuntur. h. d. In tex. ibi, ad vsurpationem, id est, conuertendo in proprios vsus. ¶ Quæro, quid si hoc rescriptum fuit impetratum. Respon. non valet nisi sit dictum, non obstante lege tali. Et aduertendum, q̄ debet exprimi, non ob. l. quæ prohibet impetrari, vel concedi. Item oportet, q̄ in casu isto, modo dispensetur cōtra l. istam, quæ prohibet iudicēs priuilegia sic impetrata admittere, alias recte iudex diceret, fateor priuilegium tñ valere, & te esse excusatum à pœna impetrandi, sed ego non possum ista admittere, vel etiam audire, vt hic. Item not. hic, q̄ punit eos, qui contrafacient, quod intelligo tam de hoc impetrante, quàm de iudice suscipiente. quod tene menti.

¶ De frumento vrbis Constantinopolitanæ. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Caristia, quod crescat ex mala administratione frumenti.
- 1 Priores habentes arbitrium super abundantia, possunt ordinare in ciuitate quantum frumentum possit vendi, qualibet die, & quolibet mense.
- NVLLI NEC. Quod debet dari in pane, non debet solui in frumento. Item ex inordinata administratione crescit caristia. h. d. Ad euentiam præmitte, q̄ Constantinus statuit certam quantitatem frumenti dandam comitib. horreorum, qui illā quantitatem deberent dare pistiorib. & pistores ex illa redderent panem coctum, & necessarium domui Principis, & quorundam aliorum officialium publicorum, quæ quantitas fuit aucta per Theodosium. Hoc præmissio venio ad casum. Quæro, vtrum domui Principis, vel alteri domui publicæ, cui debet dari panis coctus, possit dari frumentū. Rñdet Imperator & dicit, q̄ non, imo hoc prohibet, sed præcipit dare panē coctum, & sic distribui canonem præcipit Constantinus seruati canonem auctum à Theodosio. huius ratio est, quia si datur frumentum, potest conuerti in alium vsum, quàm in panē, & sic dispergeretur, & caristia efficeretur, quia Respublica cogeretur emere frumentum, quod si moderatè administrasset, venderet. h. d. In tex. ibi, nulli, c. domui aliquorum officialium. Ibi, domibus, vel nostris publicis. ¶ No. ex mala administratione frumenti crescit caristia. Ex hoc habes, q̄ priores, qui habet arbitrium super abundantia, possunt huius nomine ponere ordinem qualiter, & quo ordine, in ciuitate, & quantum frumentum possit vendi quolibet die, vel quolibet mense. Facit ff. de offi. præfe. vrb. l. 1. §. cura carnis.

ADDITIONES.

- a ¶ Possit dari frumentum, Adde Anto. Cor. si. suis, in ver. frumentum, quod incipit illud, q̄ debet solui in pane, vbi alle. dictum Bar. hic, & hunc text.
- b ¶ Vendi. Adde d. Iaso. May. l. j. §. de l. gat. cum concor. ibidem per eum signatis, & Bart. in l. negotiatores, per illum tex. C. de epi. aud. & Flo. in l. si pendentes, §. si quid cloacarum, ff. de viusu.

LEX II.

- 1 Pecunia decreta pro habenda abundantia, non potest minui, nec in aliam causam conuertri.
 - 2 Pecunia ordinata pro habenda abundantia potest pistori- bus mutuari.
 - 3 Lucrum assumit naturam capitalis.
- AVRI STATUTA.** Quantitas statuta ad emptionem frumenti, non potest minui, nec ad alios usus conuertri, & qđ de casu, debet in publicum librum scribi: & facientes puniuntur
- 1 in duplum, & lucrum assumit naturam sortis. h. d. ¶ Not. pri- mō, qđ si in aliqua ciuitate est statuta certa quantitas pecuniæ p habenda abundantia, qđ officialib. publicis non cōpetit ar- bitrium minuendi illam, vel conuertendi in aliam causam, vt hic dī in tex. & hic titulus non solū hēt locum in ciuitate Ro- mana, sed in qualibet ciuitate, vt hic no. in rub. ¶ Secundō no. qđ licet non possit in alium vsum conuertri, tñ pōt pistori- bus mutuari. ¶ Ad hoc op. s. de his, qui in pub. horre. l. 1. & 2. Sol. Non licet mutare extraneæ persone, sed si mutuatur, & tendit ad expeditionem negotii, pp qđ erat ordinata pecunia pōt fieri, vt hic. mutuatur. n. pistori- b. qđ forte aliter se nō pote- rant pręparare ad coquendum panem, & ad alia necessaria facienda. Et sic vī casus pro cōseruatorib. monetæ huius ciui- tatis, qui habent pecuniam deputatam pro stipendio, vt pos- sint ex cā militib. mutuare pecuniam, vt se armis, & equis ful- cirent, facit l. ad rem. & l. ad legatum. ff. de pecu. ¶ Vltimō no.
 - 2 qđ lucrū sibi assumit naturam illam, qđ hēt capitale. qđ facit ad multa, & maximē si inter plures socios erat pcta societas ad certum tps, qđ sicut nō debet minui capitale missum in so- cietatem, ita nec de lucro, quod tamē mitto sub dubio forte.

¶ De annonis ciuilibus. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Vniuersitas studij non potest aliquid immutare in pręiudicium concessio- num factarum a communi Doctoribus.
 - 2 Salarium debitum officiali, quando, & quod debeatur eius hæredibus.
 - 3 Clericus decedens post fructus perceptos, illos transmittit ad eius hæres.
- ANNONAS.** Annonæ ciuiles non dantur pro titulis in di- gnitate, sed pro meritis. h. d. ¶ Primō in tex. ibi. titulis. i. nō dā- tur salaria pro titulo dignitatis, vt puta, quia Doctor, sed pro meritis, vt quia bene legit, & bñ satisfacit illi offō, ad quod impositus est. Sequitur ver. ideoq; qui duo. mod. legitur. Pri- mo mō pone, qđ Doctores, qđ nesciunt legere, habeant schola- res, certe pp hoc non debent habere salarium. Secundo mō legitur, cum salarium sit deputatum auctoritate Principis, non poterit illud mutari in nouū statutū, vel reuocari. ¶ Et sic no. per vniuersitatem studij Perusij, non pōt aliquid statui in pręiudicium pactorum, & confessionum factarum a com- muni doctorib. quod tene menti, licet de facto te scholarem tædeat. Sequitur ver. vt quicumque. ¶ Salaria debita trans- mittunt ad hæres. Posset etiam istud aliis concedi quouis alienationis titulo. h. d. Istud intelligit gl. verum in salariis tē- poris pręteriti. Sed an decedens pro futuro tempore debeat habere salarium, si officium non compleuit, dixi, plenē in l. 1. §. diuus. ff. de var. & extraor. cog. ¶ Item gl. inducit ad argu. si clericus decedat post perceptos fructus prębendæ, qđ illos transmittat ad hæres suos, de quo extra, de off. ord. in c. fi. & ibi gl. lib. 6. dixi plenē in l. diuortio. ff. sol. mat. b

ADDITIONES.

- a ¶ Transmittat ad hæres. Adde Imo, in l. diuortio. ff. sol. mat. & doct. in c. pręsenti, extra, de of. ord. lib. 6. & in c. statutū, §. assessorem, de rescrip. eo. lib. Arch. in c. consuetudinem, in fi. de cle. non res. eo. lib. Car. in cle. gratiz. nu. 12. & ibi no. in apo. ad ipsum in vers. qđ clerici pręcisē, de resc. in Cle. & dixi post Pan. in c. repręsentabilis. nu. 8. in ver. testari. extra, de appel.
 - b Alex. ¶ Solut. matr. Adde tex. in c. relatum, de testa. vbi vult, qđ transeat ad successores, & hæc est cōis opi. doct. in cler. beneficiato habente ad mini- strationem, in clerico vero simplici est maius dubium. fm doct. ibi, Bal. & Sal. in auth. licentiam, §. de epis. & cle. & doct. in l. commodis, ff. de re iud.
- LEX II.**
- 1 Cives positi super eleemosinis non debent illas extraneis pauperibus dare.
- CENTVM.** Legitur duob. mod. Primō de frumento inter milites. Secundō de distri buendo inter pauperes, & hoc ma- gis placet, per l. priuilegia. §. de sacros. eccl. & est clara hæc lec.
- 1 ¶ Not. quod dicit ciuib. nris. argu. qđ officiales positi super faciendis eleemosinis publicis non debent hoc dare extra- neis pauperibus. Sed potest intelligi, quod hic dicit, ciuib. nostris, etiā de omnibus, qui sunt sub Imperio Romano. Bar.

ADDITIONIO.

- a Alex. ¶ Per Io. And. de instru. edi. §. nunc vero aliqua. ver. sed an pauperes. Facit, quod no. Bar. in l. quæ conditio. §. pręterea, de cond. & demon. Ale. facit, quod Eps, qui debet dispensare bona inter pauperes non debet da- re extraneis pauperibus. §. de epis. & cle. l. nulli. Adde ad hoc text. in auth. de eccl. tit. §. si quis autem pro redemptione. & gl. singularis in §. pater, Insti. de test. quæ hoc tenet Alex. Bal. adde in l. ciuitatib. de leg. 1.

¶ De mendicantibus validis. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Pauperes verecundi, qui non publice, sed a quibusdam clam quærunt, non incidunt in hanc legem.
- 2 Mendicitas, quando dicatur certa, & quando incerta.
- 3 Pauper mendicans, qui ostendit membrū aliquod debilitatum, inspicit dēt.
- 4 Sanitas, vel infirmitas, ex inspectione corporis deprehenditur.
- 5 Senectus probatur ex aspectu sicut minoritas.
- 6 Pater potest filio non laboranti, quando sine verecundia laborare potest, alimenta denegare.
- 7 Ficti mendicans puniuntur ciuilitur, & pœna parti applicatur.

- VNCTIS.** Qui sine necessitate publicē mēdicat, possunt inspicit, & qui eos inspexerit, & pdiderit, & esse probauerit, dominium eorum psequitur, si sunt serui, vel ius colonatus, si sunt liberi, salua do- minis actione serui corrupti. h. d. In tex. ibi, proditor. i. testōr, op. qđ seruus debeat reddi dño liber operi publico, vt auth. de quæstore, p totū, col. 6. Dicit gl. qđ quidā dicūt, qđ hic cor- rigitur. Alij dicunt, qđ ibi de his, qui in sacra vrbe reperiuntur, hic de his, qui reperiuntur in aliis vrbibus. Dicunt, ibi de his, qui mendicant, & nihil aliud fingunt, hic de his, qui mēdi- cant, & fingunt infirmitatem, apponendo herbam, vel aliud, propter, qđ infirmi videantur, Tu dic, qđ ibi loquitur de his, qđ reperiuntur mendicare indebitē, ab officiali publico. hic de his, qui deferuntur, & conuincuntur à priuato. ¶ Quæro, dī hic, qđ in publicum quæstum, & c. Quid est dictum? Dic vt gl. Ex qua habes, qđ pauperes verecundi, qui publicē non quæ- runt, sed a quibusdam singularibus amicis, & clam, non inci- dunt in hanc constitutionem. Item intelligo publicē, & pa- lam sine defectu, secundū formam l. palam. ff. de ritu nuptia.
- 2 ¶ Quæro, hic dicit, incerta mēditas. quid sit hoc dictum? glo. hic dicit, quia ignoratur egeat, vel ne. Pro cuius euiden- tia debetis scire, qđ mendicitas quandoque est certa ex qua- litate religionis, vt quia est de aliquo ordine mendicantium ab ecclesia approbato, aliās non, vt in cap. religionum diuer- sitates. extra, de religio. domi. lib. 6. Qñque est certa respectu causæ, p qua qritur, vt sunt isti hospitalarij Sancti Spiritus, & similes, qui vadūt per mundum, & isti non admittuntur, sine literis diocesani episcopi. vt de pœ. & remis. c. 2. in cle. Qñq; quis quærit pro seipso, tunc mendicitas dicit certa vicinis, & nota ex vulgi opinione. vt l. vbi, & ibi notatur §. de iure do- tium. Sed si vulgi opinio super hoc non est, tunc dēt explora- ri, ita loquitur ista lex. ¶ Quæro, dī hic, inspectis à quo de- bent inspicit? Rñ. vel ab officiali publico, vt in auth. de quæsto re, vel à priuata persona, vt hic. qui talem vult in iudicio pro- dere. Ex quo no. qđ pauperem mendicantem, qui in aliquo o- stendit membrorum debilitationem, potest quis inspicere, & tangere, & illud videre, an hoc sit verum. Et etiā ¶ no. ex hoc, quod ex inspectione corporis potest comprehendi sanitas, & infirmitas, sicut ætas. Simile in quacunq; re suspecta. Nam potest perpendi, an sit vitiosa, vel non, vt §. de canone frumē. vrbis Romæ. l. 1. Recte ergo testis, qui deponit de sanitate ali- cuius, dicit sic esse, quia vidit. ¶ No. qđ sicut minor etas potest probari ex aspectu, vt l. minor 2 §. ann. ex aspectu. ff. de mino- rib. Ita similiter senectus, bvt hic. Item hæc l. facit ad qōnem.
 - 6 ¶ Vtrum filio robusto, & sano nihil operanti pater possit dene- gare alimenta. Hic videtur, qđ sic, & et l. si quis à liberis. §. si vel parens. ff. de liberis agnosce. quod intellige, si secundum con- ditionem natalium operari, non esset sibi verecundum. quis enim diceret, qđ filio vnus hominis nobilis imponderetur ne- cessitas laborandi terram? Cerrē nullus. Nam non possumus, qđ honestē nō possumus, vt ff. de condi. insti. l. si filius. & l. ne- pos Proculo. ff. de ver. sig. Non obstat hæc lex, quia maior ve- recundia est publicē mendicare, qđ laborare, & ideo robustus corpore, qui publicē quærit, sine distinctione natalium cogit laborare postquā in tantam miseriam est deductus. non. n. est sibi turpe. sed si alio modo posset viuere percipiēdo ali- menta à patre, non cogeretur laborare, vt §. dixi. Ex his appa- ret ratio quare ista lex non habet locum in his, qui clam men- dicāt. ¶ Vltimō no. qđ tales, qđ fingūt causas mendicitatis, pu- niunt ciuilitur. qđ pœna parti applicat, & sic delinquit, & p cō- sequens puniri debet extra ordinem à Rectore ciuitatis.

ADDITIONES.

- a Ang. ¶ A Priuato. Hic est argumentum, qđ si testator inter pauperes men- dicantes iussit distribui bona sua, qđ illa bona non possint distribui inter mendicantes robustos, quoniam non vī testōr de eis sensisse, sed solum de languidis, & debilibus. Pro hoc videtur gl. qm corrigi debet iniuste pe- tens, non autem dari. §. q. non omnis. §. 2. distin. cap. 1. & in hoc gl. rubricæ, cum dare eleemosinam iniuste petenti, non sit Deo acceptum.
- b ¶ Senectus, adde Ang. in auth. de quæstore.

¶ De nautis Tyberinis. Rub.
LEX VNICA.1 *Testis, qui dicit Titium habere equum, vel nauem, an probet dominium.*

QVI NAVEM. Quæro, qd si naui inueniatur extra alueū fluminis. Rñ. idem est, principiū enim loquitur gñat, licet in illatione aliquantulum se restringat. Quæro, qd fuit rō cōdendi hāc l. nōne sufficiebat titulus de naui. non excusandis? Rñ. qd in vrbe Romana erant multæ personæ priuilegiatæ, quæ prætendebant immunitatē, ideo placuit Principi de hoc principiāle legē condere, vt magis timeatur, argu. l. itē apud Labeo
1 nē. §. hoc edictū. ff. de iniuriis. ¶ No. hic tex. qui dicit, visus, qd
a si testis dicat, vidi Titium equum, vel nauē hñe, quod nō est priuatiuū, cū hoc videri possit. Contrariū videbat, qd dñum nō potest videri, ideo si testis dicat, vidi Titium dñm esse, nō p- baret, cū dñum non cadat in sensu, vt not. Inno. in c. cū cām. de testi. Vel dic, quod hoc non refertur ad dñum, sed ad detē tionem, & quandoque ad solam detentionem refertur.

A D D I T I O.

a Ale. ¶ Si testis. Adde quod dictum testis semper debet redigi ad sensum cō grūū, licet incongrue ipse dicat, vide Bal. in rub. §. si ex fal. in str. Bart. in l. i. de pericu. nomina. Ange. in l. i. de præscri. xxx. anno. & in l. i. §. i. de his, quæ in test. delent. & Bart. in l. i. §. hoc autem, de oper. no. nun.

¶ De frumento Alexandrino. Rub.
LEX PRIMA.

IN AESTIMATIONE. Primò confirmat salariū, qd præfectus Orientis statuerat quibusdam officialib. positis ad cōgregandum frumentū ad ciuitatē Alexandrinā, & ad tuendā substantiam nauiculariorum, quæ erat obnoxia Reipublicæ, vt §. de præd. & omnib. reb. nauicu. per totum. Secundò prohibet ad aliud officiū vocari decuriones, sed illos officiales præcipit eligi prouisione pfecti. Secūda inci. ibi, atque. In tex. ibi, in æstimatione, id est, scdm æstimationem, seu quantitātē, cohibet, id est, adiuuatur munere, i. salario ei statuto fm quantitatem frumenti, quod coadunabatur, vt in prin. dixi. No. p statutis, quæ dicunt salarium alicui officiali statui fm quantitatem eorum, quæ venire fecerunt in cōi. Ex secunda parte nota argu. pro statutis, quæ prohibent nobiles auocari, & similes a quibusdam officiis publicis.

LEX II.

1 *Mensura debent signari signis publicis.*2 *Effectus, quod cassatur nomine cassato.*

DIVRNOS. Primò addit certā quantitātē frumenti p quolibet die, p alimentis Alexandrinæ ciuitatis. Secūdo reuocat nomen cuiusdā officij. Tertiò dicit habendas esse quasdā mēsuras, q vocantur tessera, & eas iubet signari, & suo nomine nuncupari. h. d. Secunda incipit ibi, & perissochoregie. Tertia ibi, & tessera. In tex. ibi, alimoniis, id est, vt de publico vendat quolibet die in ciuitate volentib. emere pro suis alimoniis. Vel dic, vt de publico detur pauperib. illius ciuitatis, vt §. ti. 3. l. si. In tex. ibi, designetur, id est, signū publicum eius imprima-
1 tur. ¶ Et sic no. pro eo, qd fit quotidie in ciuitatibus, vbi men-
2 suræ signis publicis consignatur. ¶ No. quod cassato nomine cassatur effectus, & ideo si per statutum cassantur nomina officialium guerræ, incōtinenti intelliguntur ipsi officiales cassati, quod nota.

¶ De Alexandria primatib. Rub.
LEX VNICA.

1 *Quod sit melius esse ciuem mediocrem vnus nobilis, et honorabilis ciuitatis, quam maiorem ciuem vnus mediocris ciuitatis.*
2 *Popularis vnus nobilis ciuitatis, plus debet honorari, quam magnus ciuis mediocris ciuitatis.*

CORPORATOS. Tria dicit. Primò decurionib. Alexandrinis cōcedit immunitatē purgadi fluminis Nili. Scdò p illo munere cōcedit posse assumi de munere vestigali ptinenti ad imperiū certā qtitatē. Tertiò iubet, qd illud, qd inde minui tur, ex vestigali nauium repleat. Scdā incipit ibi, & p tenore. 3. ibi, vt ex ti. in tex. ibi, præconio dare p purgādo Nilo. quærit gl. qui dicunt corporati ciuitatis. Dic, vt in ea, & quidā exponūt, id est, decuriones, vt patet ex rubrica, qd dicit primatibus. Alij dicunt de quolibet ciue, qui oēs sunt primates. Saliarum
1 ciuitatum. Primam expositionem tenet Dyn. ¶ Ex scdā nota, qd melius est, quem esse ciuem mediocrem vnus nobilis ciuitatis, & honorabilis, quam esse maiorem ciuem vnus mediocris ciuitatis, q
2 ciuitatis. Et sic facit pro popularib. istius nobilis ciuitatis, q magis debeant honorari, quam alij magni alterius ciuitatis.

A D D I T I O.

Et nota bene, & sequitur Lud. in l. si vero, §. de viro. so. mar. in ii. fallen. pri- mæ partis, licet gl. in l. j. de colo. Pale. dicat, qd natus in terra, in qua Chri- stus est natus, expresse non gaudeat priuilegio potiori. Ale. Quæro quid profuit huic ciuitati, si princeps promittit, qd de nouo vestigal tollatur, si debet reddi. R. spondeo, multum, quia illud vestigal erat magnum, & sp

ibi reperiebatur pecunia, vnde posset assumi tempore debito, sed aliud erat vestigal paruum. Consequitur ergo Respu. quoddam mutuum red- dendum de pecunia habita ex alio vestigali, facit ff. de ver. ob. l. si poenā, & de le. l. si seruus legatus. §. si.

¶ De iure Reipublicæ. Rub.

1 *Reipublica quomodo accipitur.*

Querit gl. rub. d. qua reipublica loquat hic. ¶ Rñdeo d. Repu. aliarū ciuitatū, q ciuitatis Rome. ¶ Quæro et, quo modo acci- piat Respu. Gl. ponit in corpore de heredib. & Fal. in prin. dixi §. de iure fil super rub. circa si. gl. dicit, qd sunt quedam ciuitates in Lombardia, quæ habent merum & mistū imperiū ex con- stitutione Federici, de pace Cōstan. de qua in corpore in Au- then. de defen. ciui. §. iusiurandum. in si. magnæ glossæ.

LEX PRIMA.

1 *Sententia data contra ciuitatem, quando teneat, et sit contra Reipublicā.*2 *Citare Reipublicam, quando quis vult, an sufficiat citare syndicum.*

Contumacia syndici non nocet Reipublicæ.

3 *Ciuitas, vel Reipublica, quali ter citetur.*4 *Qui vult agere contra ciuitatē, potest petere, vt ciuitas cōstituat syndicū.*

SI QV. D. ADVERSVS. Op. ff. qd cuiusq; vniuer. l. j. §. qd. &

1 l. ciuitates. ¶ Huius timore gl. distinguit tres casus. Qñq; qd ci- uitatē idēfensam puenit ad diffinitiuā, & tūc est ipso iure nul- la, vt hic, sicut in minore, vt l. cū & minores. §. si aduer. rē iud.

¶ Qñq; peruenitur ad interlocutoriā, & tūc valet, vt in pñio. Aduertēdū tñ est, qd j. c. l. Reipublicā dñ, qd æquarā pupillo. Differt tñ in hoc, qd licet qd pupillū nō pueniatur ad fm decre- tū, vt l. apud Iulia. ff. ex q. cau. in pos. ea. tñ qd ciuitatē poterit in- terponi, iō qd pupillū speratur fieri maior, sed ciuitas nunq. ar- gu. l. 4. §. si. de tute. & ra. distr. de quo p gl. l. j. §. qd. ff. qd cuiusq; vni. no. Qñque Reipublica plenē defendit, & tūc valet snia,

a sed restituit si est laesa, vt j. c. l. Reipublicā, & de officio eius, q

2 vicē alterius gerit. l. j. ¶ Sed extra gl. qro, qñ qd vult citare Rē-

b publicā, an sufficiat citare syndicū, b vñ, qd sic, vt l. aut qd afr. §. j.

ff. qd vi aut clā pñi. no. & bñ in l. nō pñt dolo carere. ff. de re. iur.

qd intellige verū, si syndicus citatus nō pparuerit, eius. n. pñu-

macia nō nocet Reipublicæ, vt ibi dñ, sed si cōparuerit, & liti-

gauerit, valet snia, vi §. dictū est, & ff. qd cuiusq; vni. no. p totū

3 illū ti. ¶ Quærit ergo, quātr citabit ciuitas, vel Reipublica.

rñ. citādo eos, q regūt ciuitatē, vt ff. de pñi. & dem. l. municipi-

pib. & no. plenē extra, de pñes. pñ. c. si. lib. 6. Et pñdicta itelligo

vera in prima citatione veniēdi ad cām, postq. verò ab initio

ciuitas misit syndicū, vñ velle p illū nō pñe, i iudicio litigare,

vt l. j. §. vsus. ff. de pñu. iō ipsa non est amplius citanda, sed ipse

syndicus. Pro quo facit extra, de dolo, & pñu. c. cām qd & ibi

4 no p gl. qd incipit, no. qd citād, & c. ¶ No. qd sicut qñ agit qd pu-

pillū pñt petere creditor, vt cōstituat tutor, vt l. j. §. fin. ff. q

pe. tu. ita qñ agitur qd ciuitatē, pñt petere actor, vt cōstituat

c syndicus, vt hic, & imputabitur actori si non petierit, qd no. c.

A D D I T I O N E S.

a Restituitur. Adde Ba. in c. i. de rest. in int. & Spe. de le. §. 6. ver. ro. ad fi.

b An sufficiat citare syndicū. Adde ad istū in l. municipib. de condi. & dem.

& in l. si. ff. qd cuiusq; vni. Bal. in auth. sed cum testator, §. ad l. Fal. & in ca.

1 ver. an vniuersitas, in ti. de mil. vasal. qui contumax est in vñ. feud.

Ale. ¶ Adde quæ habentur in leu qui ædes, §. de proc. & Ang. in auth. d. ex

hib. re. in §. j. Ale. nā dicit, qd dñt citari dñs in prima citatione, nō pcurator,

vt ff. si quis ius di. non ob. §. l. j. si procurator. Bart. in l. non pñt quis dolo

carere. ff. de re. iur. gl. in c. bonæ memoriæ, de elect. Et qd in collegio, & vni-

uersitate, dicit Bal. in c. i. de mil. vasal. vbi dicitur, sufficere citare maiore

de vniuersitate, & idem Arch. 44. d. c. cōmestrationes. Ro. in litera, e. no. 38.

c Ale. Quod no. Adde l. 4. §. si sub conditione, ver. creditorib. de fideicō. l. i. &

per Ia. de Are. & Bar. ¶ Sed quid si petitiū est, vt ciuitas cōstitueret defen-

sorē, & non cōstitutus est. Rñd. qd tenet iudiciū. Et est ratio, quia nisi hoc

diceremus, esset in pñte ciuitatis an deberet, qd nunq. cōstitueret syndi-

cū, vel pcuratorē, qd esset absurdū, vt fit in pñte debitoris an dñt, vt l. i.

ff. de eo, qd cer. loco. & pñatur hic a cōtrario sensu, & iō si agēs qd ciuita-

tem petat defensorē sibi constitui, & non fuit cōstitutus, nō curet, sed a-

gat, & faciat ferri suū, & valebit. Sed si dicat, quare non est idē in mino-

re, sed est necesse, qd cōstituat defensor. Dic quia eo inuito pñt defensor

constitui. l. qui habet. ff. de tute. sed non ciuitate inuita: qd est valde. no. Bar.

Vide Iac. de Are. & Bal. in l. ergo. §. creditorib. de fideicō. l. i. vbi dicitur, qd vni-

uersitas pñt cogi, vt constituat pcuratorē, & Bar. in l. solēt, de ali. & c. le.

LEX II.

a **AN RESPUBLICA.** Reipublica nō hñt hypothecā tacitā,

nisi ex spali priuilegio, vel ex pñcō. h. d. ¶ Opp. ff. de priui. cre. l.

in bonis §. reipublica. So. gl. duob. mod. Priò ibi loqrur i pri-

uilegio circa pñonale actionē. Scdò ibi loqrur i Repub. Roma-

norū, hic alteri? ciuitatis. Ista ē vera, & pñatur. ff. ad mun. l. si.

A D D I T I O.

a Ang. Adde gl. & Bar. in l. 2. supra, in quib. cau. pig. taci. cōtraha. & late p gl.

& Bar. in l. 2. supra, de priui. fil. Ale. No. qd licet fiscus heat priuilegiū tacitē

hypothecæ, vt in toto ti. de priui. fil. & de con. fi. debi. l. 2. cū si. tamē ciuitas

nunquam habet priuilegium in personali aliis creditoribus chirographa-

riis existentibus, vt in d. l. in bonis, fallit in ciuitate Romana, vt hic.

LEX III.

- 1 *Respublica habetur loco pupilli non adulti.*
- 2 *Hec lex habet locum in qualibet ciuitate.*
- 3 *Respublica restituitur vsque ad quadriennium.*
- 4 *Respublica in quibus non habeatur loco pupilli.*
- 1 **REMPUBLICAM.** † No. quod Respublica habetur loco pupilli, nō adulti. ¶ Quærit gl. de qua Rep. loq̃. Et dicit gl. qd̃ de qualibet ciuitate, & qd̃ mihi placet, tenet Pet. 3. vt recitat Cy. in l. j. §. ex qui. ca. ma. Rñ. quia edictum prætoris subuenit oib. qui pp̃ ætatem, vel aliam cām legitimam se tueri non possunt, sed necesse est, quod regant per alios, lex enim subuenit absentib. furiosis, & similib. vt ff. de mi. l. j. & ex qui. cau. ma. l. j. & iō ponitur ibi illa clausula generalis, si qua mihi iusta cā, &c. Facit l. Marcellus. ff. de fideiuf. sed Respublica regitur per alios, &c. ¶ Quærit gl. vsq; ad q̃ tempus restituatur Respu. & vñ tenere, quod vsq; ad quatuor annos, Non. n. in ea potest expectari tēpus maioris ætatis, q̃ est hodie expressum extra, de in inte. rest. c. j. lib. vj. † Not. quod in quibusdā Respublica non hñ loco pupilli. Primò in manumissione seruorū, qui nō possunt manumitti à minore xx. an. sed à Repub. sic s. d̃ seru. reipu. per totum, & ff. de ser. ad ci. perti. l. j. Item etiam quo ad fm decretū, vt dixi in l. j. §. eo. Itē quo ad venditionē immobilium potest ēt ciuitas vendere, si debitum subsit. vt j. tit. 2. l. fi.

ADDITIO.

- a ¶ Ciuitate. Adde Bal. in l. 3. C. ad Treb. & in l. quanquā, in fi. C. de senten. quæ sine cer. quant. profc.

LEX IIII.

- 1 *Dominium rei meæ, in per statutum ex causa tolli possit.*
- SI SECVNDVM.** Quod ciuitas facit per sua statuta, nō reuocatur per præsidem. h. d. Duob. modis legitur. Primo, quod dicatur fm legē, id est, per priuilegiū, & non est dubiū. a Scdò vt dicamus, fm legē, id est, fm consuetudinem, vel statutū, & ista est bona. † Ex qua no. quod per statutum pōt ex cā auferri alicui dominium rei suæ, vt l. venditor. §. si constat, ff. cōia p̃dio. Dixi in repetitione l. oēs populi, facit quia ab eo. quod continetur in statuto, non potest appellari, dixi in d. l. oēs populi, & ff. de appella. re. l. fi. dixi in l. si qua. ff. de verb. sig. & tangit glo. ff. de origine iur. l. 2. §. deinde. b

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Dubiū. ¶ Hoc verū dicit Bar. in statuto generali, secus si fieret statutum contra aliquos specialiter, alle. l. nemo. §. de iudi. & Doc. in l. 2. de epi. vide Bar. in procemio Digest. & in l. fi. si contra ius, vel util. pub.
- b Alex. ¶ §. Deinde. Vide per Bar. in l. quisquis. §. quorsū appella. non recip. & in l. iudicib. de appella. & in l. i. §. similiq; modo. §. de Latin. liber. tollenda. Ang. in l. 2. quod quisque iuris per Canonistas in c. cum omnes, de consti. ¶ De administratione rerum publicarum. Rub.
- 1 *Priores ciuitatum possunt eligere officiales, qui regant ciuitatem, & eius negocia exercent.*
- 1 ¶ No. ex si. glossē rubricę, † ppriores, p quos ciuitas regit, pñt eligere officiales, q ciuitatē regāt, & negocia Reipublicæ ad ministrēt. Facit l. 2. ff. ad muni. Terigi in l. obseruare. §. d̃ decu.

LEX PRIMA.

- 1 *Ciuitas non potest auferre gabellam emptori fructuum eius, si pretiū tempore statuto soluit.*

EVNDVM. Conductor expelli non debet à conductione, donec vectigal soluit. h. d. † No. istā leg. postquā ciuitas vēdidit fructus alicuius gabellæ, non pōt auferre, si emptor soluit pretiū tēpore statuto. Pro quo casus in l. quod semel. ff. de decret. ab ord. fa. Facit l. Cæsar. ff. de publicanis.

LEX II.

CONTRA. Si officialis est negligens in exigendo cautionē de legato, vel fideicommissio præstando, tenetur ad interesse. hoc dicit.

¶ De vendendis rebus ciuitatis. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 *Emptor emens à ciuitate, q̃ debet probare pretiū versum in utilitatē eius. Et quid in emptore rerum fisci.*
- 2 *Confessio solutionis idem operatur, quod apocha.*
- SI SINE.** Venditio pura, & perfecta non debet à Rep. reuocari, licet per alium maius pretiū offeratur. h. d. In tex. ibi, propriam legem. id est, proprium priuilegium vel statutum. ff. ad mun. l. libertas. §. fi. Quærit gloss. quæ sunt ista tempora adiectionibus instituta. Dic. vt dixi in l. j. & l. si tempora, & l. facultas. §. de fide instr. & in. ha. fise. ¶ No. hic gloss. quod fiscus habet hoc plusquam ciuitas, quia emptor à ciuitate grauaf plusquam ille, qui emit à fisco, Debet enim emptor ciuitatis probare pecuniam in utilitatem ciuitatis esse cōuersam: sed in emptore fisci sufficit sola confessio, vt in gloss. Idem tenet j. eo. l. fi. in fi. Primum quod dicit, quod emptor ciuitatis habet probare pecuniam conuersam in utilitatem ciuitatis, nō videtur verum. Nam auth. hoc ius porreclū, loquitur in cre-

ditore, quod est speciale, vt ibi per Doc. & Cy. §. si adue. cre. l. j. ff. si cer. pe. l. ciuitas, & per Inn. extra, de dep. c. j. Itē fm quod dicit, q̃ sufficit confessio, vñ §. l. si procurator. §. j. & quod ibi no. ff. de iure fisci. & no. per Doc. in l. inciuile. §. de rei vend. Dic 2 tēgo, quod glo. intelligit confessionem, id est, apocham, in qua continebatur esse solutum, vt §. de apo. pub. l. j. quasi dicat, hoc sufficit, nec est necesse, quod probetur esse versum in utilitatem fisci, hoc tene menti.

LEX II.

- a **QVAMVIS.** a Locatio perfecta non reuocatur, licet alius maiorem pensionem offerat. h. d. ¶ Quæro, vtrum quādo sit locatio rerum ciuitatis debeat præcedere subhastatio. Dic, vt in gl. quod no. bene.

ADDITIO.

- a Alex. ¶ Quamuis. Adde quod si facta locatione ego offero tm̃, quantū nouus conductor, an sim præferendus? Dic quod sic, text. est in l. pen. & ibi Bar. de locati. fun. ciuiliū, alias fiscalium.

LEX III.

- 1 *Annui redditus, & mobilia ciuitatis, quæ seruari non possunt, alienantur eadem solennitate, quæ & immobilia.*
- 2 *Immobilia ciuitatis, non recognoscens superiorem, alienari possunt cum auctoritate eius consilij.*
- 3 *Obligari quādo q̃ dicatur virtute iuramenti præstiti de præterito. (q̃no.)*
- 4 *Ciuitas alienando rē immobilē, an possit renunciare solennitati huius l. &*
- 5 *Nomina singulorum constituentium syndicum, an debeant singulariter nominari in constitutione.*

SI QVAE. Immobilia ciuitatis, & mobilia, quæ seruando seruari nō possunt, pro utilitatibus ciuitatis permittuntur alienari auctoritate Principis in vtraq; Roma, in aliis vrbibus auctoritate præsidis, & consensu cuiuslibet possessoris. hoc dicit. Primò permittit alienationem. Scdò ponit modum alienandi in vtraq; Rom. Tertiò ponit modum alienandi in prouinciis. Secunda ibi, indefensa. Tertia ibi, in prouinciis. Ex

- 1 prima parte no. † q̃ res immobiles ciuitatis, & etiam annui redditus, & etiam bona mobilia, quæ seruando seruari non possunt, debent alienari eadem solennitate, & quod dico de mobilibus, collige ex eo, quod dicitur mancipia, facit l. lex q̃ tutores, de admin. tut. Et sic alia, quæ seruando seruari nō possunt, alienari possunt sine decreto ad similitudinem tutorū, vt d. lex quæ tutores. Quærit gl. si ciuitas egerit, vt quis iuret de calumnia, dic vt in eadem. † No. ex secunda parte, quod in vtraque Roma requiritur auctoritas imperialis in venditione. Et per hoc dico, quod in ciuitatibus, quæ in temporalibus non cognoscunt superiorem, vt est ciuitas Perusina, & sic populus est liber, vt no. in l. hostes. ff. de capt. q̃ venditio rerum immobilium possit fieri auctoritate eius consilij, apud qd̃ est omnis potestas. Illud enim vicem Imperatoris gerit in ciuitate illa. Not. circa tertiam partem, quod illa solennitas habet locum tantum in ciuitatibus, quæ sunt sub aliquo præside, a non in ciuitatibus liberis, vt §. dixi. a Quærit gloss. vtrum quilibet teneatur iurare, & scripturas tangere. Dicit gl. quod non, sufficit enim quod sacrosanctæ scripturę sint propositę, vt ad memoriam reducat iuramentum, quod ab initio præstant fideliter consulere. † Ex ista gl. not. quod quis obligatur si p̃mittat, vel dicat aliquid sub virtute iuramenti præstiti de præterito, contra hoc videtur tex. extra, de iureiur. c. pen. Sed dico quandoque iuramentum præstitum comprehendebat illud, de quo nunc agitur, & tunc loquitur ista gl. sed quando iuramentum præstitum interpositum fuit super alio, & tunc non valeret tale dictum, promitto, vel dico sub virtute præstiti iuramenti, vt d. c. pe. b Quærit gl. hic, quid si hæc solennitas fuit obseruata, vtrum habeat locum adiectio, de qua loquitur §. l. i. Et respondeo, quod non, per illud quod d̃ in text. stabiles. Quærit gl. quid si solennitas non fuit obseruata. Dic, vt in gl.
- 4 ¶ Item quæro, an ciuitas possit solennitati huius l. renunciare. Puto, quod non. Nam §. proximè dixit, non aliter fieri

ADDITIONES.

- a Alex. Dixi. Adde Bar. in l. prohibere. §. plane, quod vi aut clam, & in l. ibi, ne quid in loco publico, vbi dicit, quod in ciuitatibus recognoscens superiorem est consiliū, q̃ ciuitas facit statutum, q̃ res ciuitatis possint vēdi, quorū casu poterit vendi sine licentia Principis. ¶ Sed contra hoc facit §. de reb. sine decreto alien. vbi minor alienando, testando, in quo dicitur legē facere sibi, non potest sine decreto id facere, vt ibi Bal.
- b Alex. Pen. Adde quod ista distinctio facit pro illa q̃ quæritur an officialis iurans seruare statuta, porrigatur illud iuramentum ad futura statuta, de qua per Bar. in l. si stipulatus essem. §. j. ff. de verbo. ob. & Bald. in l. si seruitus, de serui. vrb. prædio. vbi indistincte tenet, quod extendatur ad futura, Sed distinctio Bart. melior, per quam saluabuntur multa contraria.

ri, & hic dī. sed legibus prohibētibz renunciari non pōt, vt
no. per gl. in l. j. & 2. s. ne fideius. dotiū dentur. Item legib. dan-
tibz solennitatem non pōt renunciari. l. nemo pōt. ff. de leg.
j. veruntamen si esset talis ciuitas, quę hñt ius condēdi statu-
ta, fm ea quę dixi in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. tunc fa-
ciēdo primo legē circa formā, & modum alienandi, vel circa
ipsam alienationē, valeret alienatio seruata forma legis mu-
nicipalis, licet discreparet ab ista. Casus est in l. phibere. §. pla-
ne. ff. qđ vi. aut clā. ¶ Vltimō Spec. inducit ad q. istam, qđ in
instro syndicus debeant singuli inseri omnia nomina psti-
tuentiū syndici, vt ibi, sigillatim vnūquenque, vt no. in Spe.
in ti. de syndico. §. j. ver. itē opponitur, qđ nomina, &c. De quo
dixi plenē in l. j. ff. de albo scribēdo. facit extra, de procu. c. fi. b.
a ADDIT. Omnia nomina cōstituentiū syndici. Adde istū in l. omni. & qđ
ibi posui in apost. ad ipsum, in ver. qualiter cōstituāt syndic. ff. ad Tertul.
b Ale. Proc. c. fi. An nomina antianorum debeant inseri in instrumento syn-
dicatus fiendi, siue facti, vide per Host. de syndico, in §. qualiter in sum-
ma, qui tenet quod sic, nisi essent nimis. Vide etiam Spec. de syndico in §.
porro, & Bal. in l. de magistra. conuen. & Io. And. in addi. in d. ver. porro,
cum quo transit Abb. in c. vnico. de syndico. De quo vide per Doc. in ca.
quanto, de his quę fiunt a pñla. & fallit in causis parui pñiudicii, vbi
nomina non sunt omnium inferenda, sed vtroque casu secus esset, si nota-
rius attestaretur, qđ affuissent duę partes, secundū Ang. in l. nulli. ff. quod
cuiusq. vniuersitatis no. alle. Io. An. in addi. in ti. de syndico, in ver. quid si
aliquid in aliquo instro, &c. in addi. inc. Bar. in decretali vltima, de procur.
Vide scripta per Mod. post Bar. in l. de albo scriben. & Bald. in d. l. nulli.

¶ De debitoribus ciuitatum. Rubr.

LEX I.

NON PRIVS. Deditores ciuitatum non possunt in eis ha-
bere honorem, nisi prius debita soluant. hoc dicit.

LEX II.

- 1 Ciuitas quibus casibus habeat hypothecam tacitam, vel expressam.
- 2 Contra debitores ciuitatis qua actione agatur.
- 3 Casus, in quibus possessor conuenitur pro rata.
- 4 Vendere rem suam quis cogitur pro vtilitate Reipublice.

Statutum potest facere, quod quis conuicino habēti magnam possessionem
vendat rem suam.

- 5 Emens a fisco rem debitoris vendentis, vt suam, quando possit conueniri.
- 6 Possessores pradiorum rusticorum, dicuntur magis idonei quam possesso-
res vrbanoium.

APVD QVOS. Prima pars est clara. no. qđ in debitis annuis,
& mensuris differre solutionē est nociuū debitori. qđ quan-
titates minutę simul coadunatae faciūt vnā magnā quantita-
tē, cuius difficilis est solutio, & sic posset ex hac culpa tutoris,
vel alterius administratoris redargui. Secūda pars incipit ibi,
& qđ nefas, & hoc dicit. Excusso debitorē ciuitatis pueniunt
possessores pro rata eius, qđ possidēt cōdictionē ex ista l. h. d.
a Op. hic dī obnoxij, qđ ciuitas non habet bona obligata, vt s.
de iure Reip. l. 2. So. quidā intelligunt obligata expressē, vel
tacitē, & proprio priuilegio ciuitatis. Vel pone debitorē obli-
gatū ex administratione, quo casu bona sunt obligata ad si-
militudinem tutoris, vt s. de admi. tut. l. pro officio. isti casus
sunt veri in se. ¶ Et no. istā vltimam positionē hic in gl. quod
p administratorē ciuitatis habet tacitā hypothecā, tñ quantū
ad hanc legē non est bonus intellectus. non. n. tunc conueni-
retur quilibet possessor p rata, sed a quolibet possessore tota
res aduocaret s. si vn⁹ ex plu. de. vel cred. l. j. & 2. & s. de distr.
pi. l. quāmodū. ff. de distr. pi. l. creditor, & ff. de iur. fil. l. Moschis,
& ibi no. Dām est ergo, qđ bona non erant obligata, sed dñr
2 obnoxia eo ipso, quod erant debitoris ciuitatis. ¶ Sed quę-
ro, qua actione ageretur p debitores. Rñ p dictionē ex l. ista, &
est spālis casus fauore ciuitatis. aliās aut si quis possideret ali-
quas res q fuerūt debitoris mei, qđ nō esēt mihi obligatae, nō
posset a me pueniri, nisi esset scā alienatio in fraudē, tñ reuo-
caret p ti. de his, qđ in frau. credi. & in his fieret executio, sicut
si esset in bonis debitoris. Inst. de ac. §. i. ē si quis in fraudem.
3 ¶ Quęro vtrū sint alij casus, in quib. possessores cōueniantur
pro rata, glo. ponit aliquos. Primus est s. cōia de le. l. j. in fi. sed
certe ibi nō tenebant p rata eius qđ valet, sed tenētur in totū
p portione hēreditaria, qua tenebat hāres, cuius res fuerūt.
Itē ponit exēplum, qđ duob. p rata simul obligatur eadē res,
tunc qlibet agit pro rata sui debiti. Itē cum plures mittuntur
in possessionē ex cā dāni infecti, vt in glo. Sed ista exēpla non
cōueniūt. nā ibi est verū, qđ creditores agūt p rata sui debiti,
hic verō loquit cū possessores pueniunt pro rata eius, quod
possidēt, & sic dissimilis casus est. credo ego, qđ hic casus singu-
laris ē. Tertia ps incipit ibi, ab eo aut. & h. d. Debitor ciuitatis,
q alienauit ei maiore partē, cogit eadē alienare minore. h. d.
4 ¶ No. qđ pro vtilitate Reipu. cogitur quis vendere suas res,
b & hoc hñt locū in illis ciuitatib. quę pecuniā suā credunt, &
mutuant. expedit. n. eis, vt ibi sint locupletiores possessores,

quib. pecunia posset credi. ¶ Itē no. ar. pro statutis quarundā
ciuitatum, in quib. pñtetur, qđ qui iuxta cōfinia hñt magnā
possessionē, qđ cogātur vicinā vendere, quod de iure cōi nō
esset. Quarta pars incipit ibi, quod si quis pñā, & breuiter h. d. q
emit a fisco bona debitoris vendēris, vt sua, nō poterit cōdi-
tione ex lege ista conueniri. h. d. ¶ Ad partē istam opp. ff.
de pe. hā. l. etiā si putauit. §. si quis a fisco. Sol. hic emit rē sin-
gularē, ibi emit vniuersalē. Vel aliter, illa corrigitur per l. be-
ne a Zenone s. de qua. pñscr. Et istā partem Pet. tenet, sed pri-
ma videtur verior per hunc tex. qui dicit secundū ius vetus,
ergo in hoc nō differt ius antiquū a nouo. Tene ergo primā,
qđ bñ ponitur in glo. ¶ Quinta pars incipit ibi. qđ si quis de-
bitor. ista est clara. No. ex fin. qđ magis dicūtur idonei posses-
sores pradiorum rusticorum, q vrbanoium. Nā vrbana sub-
iacent maioribus periculis, vt incendij, & ruinę. Facit ff. de
neg. gest. l. dinortio. & de mino. l. vtrum. §. ex facto. & quod
no. ff. solu. mat. l. 2. circa prin. ¶ Vltimō gl. ponit hic ea, qđ sunt
specialia in debitorē ciuitatis. quam signa. & tene menti.

- a ADDIT. Ale. ¶ Dicit. Vide per gl. ord. in auth. de fideic. §. pe. adde casum, in
quo quis cogitur vendere fauore libertatis, in l. j. §. si aut socio. de seruo
communi manumi. & in §. si. Inst. de acc. & in l. alieno. §. si quis. ff. de fideic.
li. & Bar. in l. non dubium. §. j. de leg. 3.
- b ¶ Vendere. Quibus casibus aliquis vendere cogatur, & emere, vide Fel. in
c. j. de ludz. post princ. ver. vltimo no.

¶ De periculo nominatorum. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Nominator officialium, quando teneatur. (soluendo.)
 - 2 Officialis ad hoc vt eius nominator non teneatur, quo tempore debeat esse
 - 3 Nominatori officialis incumbit onus probandi, quod tempore depositi of-
ficij officialis erat soluendo, & etiam post.
- II. QVI. Electores officialiū publicorū nō tenētur p electis,
licet fideiussores non receperint, si tpe depositę administra-
tionis soluēdo fuerint. h. d. ¶ Op. ff. de magist. conue. l. j. §. si
magistratus. Sol. aliud in creatiōe tutorū, aliud in eo, qđ creat
officiales publicos. In his. n. nō est necessitas exigēdi fideiusso-
res, si sunt soluēdo. Op. de l. diuortio. ff. de neg. gest. Sol. intel-
ligas, qđ patrimoniū officialis nō fuit diminutū subito, dū de-
posuit administrationē, sed sterit per tēpus, ita qđ officiali, qui
eum debebat puenire, potuit imputari, vt hic culpa, als tene-
retur nominator, vt in l. contraria. ¶ Oppo. qđ non sufficit
quē esse soluendo tpe depositi officij, sed tpe litis ptestatiōis,
vt ff. de fideius. l. inter eos. §. j. Sol. hic loquitur de his, qui inci-
dunt in obligationē ex necessitate. ibi in his, qđ ex voluntate.
3 Idē no. Cy. in l. ex persona. s. de proba. ¶ Quęrit glo. cui in-
cumbit pbatio, qđ tpe depositi officij erat soluendo. Rñ deo,
nominatoribus, vt l. j. §. si magistratus. de magi. conue. Et ad-
uertendū, quod non habet nominator necesse pbare, qđ esset
soluendo tempore depositi officij tñ, sed etiā post tanta tem-
pora quod posset officiali culpa imputari, vt dictum est.

LEX II.

- 1 Magistratus nominat successorem, sed consilium ciuitatis eligit.
 - 2 Nominator officialis, quando tenetur ex sola nominatione. (probat.)
 - 3 Testis, qđ deponit scio, qđ terigi cū manib. licet deponat super re incorporali,
- SI SUCCESSORIS. Nominator tenet pro nominato offi-
ciali, quatenus ipse puenitur ex psona sua, non in eo, ad quod
puenitur ex persona alterius nominati ab eo. h. d. ¶ No. qđ
ad magistratū pertinet sibi nominare successorē, electio verō
pertinet ad consilium, vt l. 2. s. de decur. ita dicit glo. & bene.
2 ¶ Opp. ff. de neg. gest. l. ex facto. Sol. Qñque quis aliquē no-
minat in suū adiutorē, & tunc pro illo ipse tenetur. per illum
n. ipse gerit, & pro tali tenet nominato, vt in pñrio. Sed qñ eli-
gitur aliquis ad aliquod offiñ distinctum a suo, nō noīat sibi
successorē, & tunc noīator non tenet, vt hic. No. tex. qđ dicit,
nec ad noīatoris manus porrigi. intelligitur. n. manus porre-
ctio intellectualiter magis, qđ corporaliter. Facit s. de nau. Ty-
be. l. j. & de iure cod. l. qđ p manus. & test hic argū pro teste,
qui interrogatus, quō scit, dicit qđ terigit cū manib. licet non
esset res tangibilis, qđ referatur ad sensum congruū illius rei. b

- a ADDIT. ¶ Nominator. Adde Bal. in l. nominator. s. de pig. per illum tex.
- b Ale. illius rei. Adde Bal. in l. omniū. in fin. ff. de leg. & in l. 3. in 7. q. de testam.

¶ De periculo eorum, qui pro magistratibus

interuenerunt. Rubr.

ADDITIO.

- a Aduerte qđ Bar. legit tñmō vsque ad hāc rub. de picu. vt refert do. Ias. l. i. ff.

fideiussores. §. si. ff. qđ sat. eo. & in l. quidā cū filiū. ff. de ver. ob. Alex. Lofeus.

LEX VNICA.

FIDEIVSSORES. Fideiussores tenentur Reipu. ad interesse, nō
ad pñam, in quam magistratus incurrit delinquendo. h. d.
Irem no. in l. i. ff. de fideius. hodie vero forma fideiussois ta-
li modo recipitur, quod in pñam tenetur: promittūt enim
interesse, & omnes condemnationes, quę fient de eo.

Bar. super trib. lib. Cod.

E 4 Quo

¶ Quisquisque ordine conueniatur. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Plures licet assumant officium publicum, non tamen dicuntur duo rei, nisi expresse dicatur.

ET SI DVOBV. Administratores ciuitatis tenent in solidum omnes, licet simul administratio sit concessa, secus si proportionibus diuisis. Primum tamen gerens, non secundum gerens, conuenit, quasi vno mortuo alij in administrando culpam commiserint pro tali culpa, heredes mortui non tenentur. h. d. Et nota quod quando plures assumunt officium publicum, eo ipso intelliguntur esse duo rei, licet hoc non sit expressum. hoc verum de de iure isto, secundum quod duo rei constituebantur tacite. Sed cum hodie necesse sit hoc expresse agi, ut in auth. de duo. re. in princ. sed si non expresse agatur, quod sint duo rei, quod hoc casu non erunt duo rei, & gl. in l. proxi. no. sub dubio forte. quod singulis not.

LEX II.

QVOTIES. Si duobus pro diuiso administratio est iniuncta, quilibet prius conuenit, qui nominator, sed si pro separatibus portionibus. tunc primo administrator, deinde fideiussor, postea nominator, ultimo loco collega. h. d. Et nota. hanc l. in hoc quis ordo debeat seruari in questione, & exactione officialium publicorum. no. s. de conue. fisc. deb. l. quoniam Augurio. Et nota. istam l. quod fuit alle. in q. de facto, si est actum pro vno ex obligatis in solidum, & est facta excussio realis, & personalis an possit agi pro tertio possessorum rerum, non excusso primo alio correo oblato in solidum.

LEX III.

SI ITA. Quoniam officium est diuisum inter officiales, prius conuenit nominator, qui collega, alius secus. h. d. secundum verum intellectum. Et intellige primam partem usque ibi, cum in magistratibus. quod officium, & administratio inter officiales erat diuisum. secundam partem intellige, quod erat diuisa administratio. & ita tenet gl. hic.

LEX IIII.

- 1 Casus, in quo actio personalis sequitur fundum.

CVM TE. Si administratione diuisa, vnus collegarum pecuniam collocauerit, quam Respublica consequi non potest, eo mortuo heres eius primus est conueniendus. secundo possessor. tertio nominator. quarto collega. h. d. ¶ Nota. hic casum,

- 1 quod actio personalis sequitur fundum, de quo dixi in l. 2. s. tit. 3. rfr. contra, ut l. j. s. si heres. & s. si ex fundo. ff. ad Treb. a

ADDITIO.

- a ¶ Vide gl. in l. j. s. si heres, ad Treb. licet Fran. de Are. ibi reprehendat illam gl. quia ille tex. loquitur in ciuitate, quae non habet privilegium hypothecae. l. 2. s. de re. pig. in l. simile. ff. ad mun. Vnde dicit, quod hic est specialis casus. vel potes soluere, ut per gl. & Bar. in l. j. s. de debi. ciui.

¶ Ne quis liber inuitus. Rub.

LEX PRIMA.

SI VT PROPONIS. Ibi, inter officia, id est, actus, siue ministeria, & sic improprie ponitur. Nam nihil, quod sit officium, proprie seruus habere posset, cum officia publica conueniunt liberis tamen, & per hoc litera, quae dicit, murilegulos, & bastagarios habere dignitatem, stat improprie. cum illi murileguli sint serui, ut no. in glo. rubricae illius illius tituli. Patet ergo, quod dignitas, vel officium, non potest per eos exerceri, cum dignitatis, vel officij serui non sint capaces, ut s. si seruus, vel libe. ad decu. aspi. l. 1. & 2. & de tabell. l. gnali. Patet ergo quod non est officium, nec dignitas.

¶ Sumptus iniuncti muneris ad omnes collegas pertinere. Rub.

LEX VNICA.

CVM AD MVNV. Si vnus ex pluribus officialibus electus expensas totius muneris supportauerit, pro rata eas repetet a collega. h. d. No. pro eo, quod vidistis s. de legat. l. 2. lib. x.

¶ De his, qui ex officio quod admini. conueniuntur. Rub.

LEX VNICA.

FOENORIS. Reipublicae debitor si reperitur minus idoneus administrator, tenetur ad sortem, quam ei mutuauit, non autem ad vsuras tenetur.

¶ De solutionibus & liberationibus. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Soluere non dicitur, nec liberatur, qui recte non soluit.
2 Pecunia soluta administratori ciuitatis, & non recte, praesumitur versa in utilitatem ciuitatis.

CAUTIONES. Apocha de soluto a seruis publicis confecta, ita demum debitoribus solventibus profunt, si a curatore Reipub. sunt subscriptae, aut pecunia soluta in utilitatem publicam est conuersa, & non aliter, & si dolo serui publici debitor soluerit pecuniam curatori, nec in utilitatem publicam est conuersa, tenetur curator de peculio eius serui, & debitor remanet obligatus. h. d. Et nota. ex hac l. quod non di-

citur soluens pecuniam soluere, nisi recte soluat, & ideo soluens non liberatur: licet tamen non liberetur, non potest conueniri, nisi in subsidium, ut s. de conue. fisc. deb. l. 2. lib. x. ¶ Vltimo nota. quod quando pecunia soluitur administratori ciuitatis non recte, quod non praesumitur versa in utilitatem ciuitatis, nisi probetur: eodem modo si solueretur minus recte tutori, vel curatori. quod no.

¶ De spectaculis, & scenicis, & lenonibus. Rub.

- 1 Consensus populi in agendis attenditur, licet primates reluctentur.

NON INVIDEMVS. Hic Imperator permittit quibusdam, qui scenici appellantur, celebrare spectacula, maxime cum ipsi velint ea facere suis expensis. h. d. in gl. consentientes, ibi vel populi in agendis. ¶ Nota. quod sufficit consensus populi in agendis, licet reluctentur primates.

ADDITIO.

- a ¶ Sufficit consensus populi. Adde istum in rub. s. de rescin. ven. ver. item si collegium. & in l. maiorem. ff. de pac. & Alex. omnino in l. quod maior. ff. ad muni. & dixi post Iac. Rebus. in l. cum te. cum. j. s. quan. ci. mu. indi.

LEX II.

EOS. Deseruientes sacris ludis, nullo afficiuntur supplicio.

- a hoc dicit ratio, quia tales ludi sunt liciti, & ideo ludentes non infamantur. Hic non sunt alia.

- a ¶ Liciti. Quis ludus sit licitus, vide Old. in confi. 78. & d. Soc. in confi. 16, incip. circa praedictam consultationem. ver. verum praedictis non obstantibus. cum versu sequen.

LEX III.

QVISQVIS. Accipiens equum deputatum spectaculis, & eo vtens ad sui commodum, in vna libra auri punitur.

LEX IIII.

SI QVA. In loco, in quo imagines principis consecrantur, non debent fieri spectacula turpia, puta corporis, vel vestis verecunda: in aliis locis: nec histriones, vel viles picturae introduci. h. d.

LEX V.

- 1 Impedientes equos currentes ad brauium, puniuntur.

NEMO. Nullus iudex debet festiuitates ciuitatis impedire, animalia necessaria ad ludos tollendo, vel aliud faciendo, per quod impediatur publica festiuitas: contra faciens, ut violator legis in libris quinquaginta punitur. h. d. Et nota. contra iudices tollentes equos deputatos ad currendum ad brauium

- 1 vel pallium. de quo dic. ut in ista gl. ¶ Et nota. istam legem contra eos, qui ragatios existentes super equos currentes ad brauium impediunt, faciendo eos ire ad alium locum, expauendo equum currentem ad brauium, vel faciendo eum cadere, vel equum ne currat, quod punitur tanquam legis violator, ut hic.

ADDITIO.

- a Ale. ¶ Adde idem esse in creditore proficiente, ancillam sibi datam in pignus. l. eleganter. s. fin. ff. de pig. ac. & in prostitute illam, quam redemit ab hostibus. l. foedissime. ff. de capt. & no. gl. in d. s. fin. in gl. fin.

LEX VI.

- 1 Casus in quo pater cogitur filium emancipare.

LENONES. a ¶ Si patres, vel domini filiabus vel ancillis peccandi necessitatem imponunt, priuantur dominio, & patria potestate, & possunt dictae filiae, vel ancillae adire defensorem, vel episcopum, ut eas liberet a tali miseria. & si insistant faciendo eas peccare, puniuntur poena huius legis. h. d. & nota. hanc legem contra patres prostitui permittentes filias. not. contra lenones, qui tenent mulieres in prostibulo contra earum voluntatem.

ADDITIO.

- a Lenones. ¶ Nota. ex ista l. casum, in quo pater cogitur filium emancipare. Sunt & alij casus, qui notantur in illi. quibus modus pa. po. sol. s. si. & l. non potest. de adop. & in auth. qui. mo. na. eff. sui. s. generaliter. col. 7. facit s. de epi. & cl. si lenones.

- * ¶ Emancipare. adde Spec. in tit. de adul. ver. porro. *

¶ De expensis publicorum ludorum. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Pecunia deputata ad usum voluntarium, in causam necessariam sine permissu principis conuertere potest.
2 Pecunia deputata ad vnum usum, si in alium conuertitur, finito illo usu remanet vsui primo.

CVM. Pecunia deputata ad spectacula, ad refectioes murorum potest conuertere: at ipsis refectis causa pristina remanet firma. h. d. ¶ Nota. ex hac lege, quod pecunia deputata ad usum voluntarium absque permissu principis, potest conuertere ex causa in usum necessarium: secus si esset deputata ad usum necessarium, ut vidistis in l. 2. supra de his, quae ex pu. collatio. ¶ Vltimo nota. quod quando pecunia ex causa deputata in vnum usum conuertitur in alium, quod finito illo usu remanet pecunia deputata vsui primo. quod no.

LEX PRIMÆ.

2 Arbor presumitur mittere radices per viginti quinque pedes.

QVAVM. Illi, per quorum p̄dia, aqua publica
trāit, à sordidis munerib. sunt immunes. Sed aque
ductus foucas purgare tenentur, & si fuerint ne-
gligentes, corū p̄dia publicantur. Item inter dex-
nistram locorum, per quos talis aq̄ ductus decurrit,
titudo 15. pedū. & si in dicta latitudine arbores pul-
t. sunt excidendæ. h. d. ¶ Et no. hic de dextra, & sini-

ADDITIO.

LEX II.

LEX · III.

EOS. Hñs authoritatē deducēdi aquā de publico aq̄ductu
debet ipsam deducere p̄ castellū, vel aliud parū foramē, ne
fistule matrices corrumpanē. ꝑ̄faciens officiū p̄dit, & benefi-
cium, & punit in corpore. h. d. ¶ No. q̄ abutētes suo bene-
ficio perdunt ipsum, & quod hoc casu beneficium principis
strictē interpretatur, aliās ꝑ̄. 3. de bon. vac. l. si qñ. ff. de consti-
prin. l. beneficium.

LEX IIII.

2 Utentes privilegio multum stricte, non possunt eo uti magis large.

VSVM. Ius hauriendi aquam, vel eā vertendi de publico aq-
ductu, nō turbat, si tāto tpe q̄s est vsus, qđ eius p̄ij memoria
nō existat. ¶ Item rigantes agros, vel hortos furtiuo mō d̄ pu-
blica aqua, aq̄ductu priuant. h. d. ¶† Nota hic vltimū aq̄du-
cendā posse p̄scribi tanto tpe quo eius p̄ij memoria nō exi-
stat, longo aut̄ tpe nō p̄scribit, vt j. co. diligenter. a ¶† No. le-
gem istam contra illos qui habent priuilegiū nimis largū de
aliquo faciendo. & illo priuilegio vtuntur multū stricte, q̄a
non poterunt postea eo vti magis largē, quā fuerunt vsi. b

ADDITIO.

b Ale. fuerunt vii. De quo per Bar. in l. ii. ver. vero quanto tempore. ff. de con
fatu. prin. Adde etiam quod no. Bar. per illum tex in l. i. de his qui spoat
munera sub. lib. x. & Arch. 25. q. 2. in summa. per Bar. in l. 3. de decu. per illu
tex. & per Doc. in c. fi. de consue. in 6. & Io. And. in c. 2. de immu. eccl. & in
c. suggestum. de decimis. & quanto tempore amittatur priuilegium per
actum contrarium, dixi in l. i. supra, de his qui sponte mune. sub.

L E X V.

- 1 *Aqua vsus si pluviis conceditur, officio iudicis inter eos diuidi debet.*
- 2 *Index qui se intromittit de officio ad eum non spectante, acriter punitur.*
- 3 *Rescriptum praesentatum coram incompetenti, non potest coram compe-*
tenti praesentari.
- 4 *Fru mentum ciuitatis, quando de eo debetur alicui certa quantitas anna-*
lis illi tribuitur, quando de eo superest.

SI QVIS. Hñs bñficiũ ducendi aquã ex publico aqueductu, dẽt ipsum intinmare p̃fecto, nō alij: & ille q̃ fecit, in quinquaginta libris auri punit. Et si aqua in tñā abundat, quod sufficit civitati, totũ sup̃flũ dẽt diuidi inter eos q̃b. priuilegiũ est cõ

1 cessum ducēdi aquam. h. d. ¶ Et no. diligenter inuam. h. d.
2 legis, ex quo hēs qđ qñ plurib. ꝓceditur ius hauriēdi aquā si
3 mul, qđ ille hauit⁹ aqđ dēt diuidi iter eos ꝓ motu iudicis. a qđ
4 bñ no. ¶ Vltimò nota ex principio huius legis, qđ iudex, q
se intromittit de officio, qđ non pertinet ad se, punit acriter.
¶ No. hic qđ presentatio rescripti scā corā iudice in cōpetē
ti, priuat me vti posse corā iudice ꝓpetenti, effectu dicti rescri
pti. h. ¶ Item no. ꝓ si de frumento huius cōmunis Perusij ali
cui debet tribui certa quantitas annalis, quòd tunc debet tri
bui, quando de frumento superest, per hanc legem.

ADDITIONES.

Indicis. Adde Bal. in t. de pa. Cōst. §. nōs Romanorū. i. si ver. not. q̄ iter dū.
Al. Rescripti. Et dicit Ro. in l. pe. nō. 70. quod hzc præsatio facit præsū

LEX VI.

1. Index licite ingreditur domum alicuius, si timet ne ibi fiat aliquod maleficiū.
2. Rescriptum emanatum super aliqua re, super qua lex prohibeat rescriptū fieri, tenet si dicatur, non obstante tali lege.

OMNIS. Seruitus priuata aq̄ducenda ad alia loca priuata ex aqua ductu palatii Adriani, et per rescriptum est phibita, ꝑ faciens in centum libris auri punitur, & debet esse latitudo aqua ductus prædicti decem pedum, munda omnib. arboribus. Et sicut præfectus formam dicti aqua ductus fieri fecit, ita faciet obseruare. Item præfectus prædictus pōt domos, & p̄dia priuatorum ingredi, ac ingredi an aliquis subtrahat dictam aquā. No. ex ver. super his, illa verbā, ex vtroque latere, &c. ¶ Vlt. no. q̄ qñ officiales ciuitatis timent ne in aliqua domo aliquod maleficium cōmittatur, licitè & impunè pñt ingredi, & inspicere an ibi fiant maleficia facit l. mancipia. s. de ser. fug. ¶ In gl. siue ex certa scientia. a No. bene hāc gl. quæ tenet, quod licet lex expressè prohibeat, q̄ rescriptum Principis concessum super tali negotio, etiā ex certa scientia, nō valet ipso iure, tamen si Princeps rescribit, & in rescripto dicit, non obstante tali lege valet.

A D D I T I O.

a Ale. Scientia. De hac clausula vide gl. magistram in auth. de hær. & Fal. in gl. j. & Doc. in l. si. contra ius vel viii. pu. per Bar. in extraua. ad reprimendum. in verbo, non obstantibus. Bal. & Doc. in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si q's cau. per Bal. in l. humanum. supra, de leg. per Sal. & Doc. in l. sancimus. de test. per Bal. & Doc. in l. nemo potest. de leg. 1. & per Are. inst. de aet. in §. in bonæ fidei, & in l. si constat. de appel.

LEX VII.

AD REPARATIONEM. Pecunia redacta ex vestigialibus pro reparatione aquæductus debet expendi, eam dando operariis aquæductus, & habentes ius ducendi aquam ex publico aquæductu, nihil soluere tenentur fisco ex co. h. d. Et non quod turpe esset civitati vendere aquam.

LEX VIII.

HAC LEGE. Præfectus querens aurum aqueductus deputati ad aliquod opus, de suo reficere debet, & aurum prædictum marca separata ab alia deponi. h. d. Et no. hanc legem pro his, quæ dicta sunt s. de his, quæ ex publi. ratio. l. 2.

LEX IX.

DILIGENTER. Fons publicus ab initio, vel ex post facto publicus effectus, vsui priuatorū non applicabitur, ex rescripto ēt super hoc impetrato. & super hoc nō obstat reipublicæ præscrip. lon. temp. h. d. ¶ Et sic nō ob. s. eo. l. vsum aque. vbi vsus aquæ ducendæ ēt ex publico præscribitur. qđ verū est tanto tpe, cuius memoria nō existit, sed nō longo tempore. vel hic loquitur in aquæductu publico solito stare vsui priuato. Sed prima placet, vt vidiſti in contrario.

LEX X.

DECERNIMVS. Nullus debet ex fonte publico, aut ex par
uis riuis, quæ minuscularia appellantur, aquam subtrahere,
& contrafaciens ipsam restituere tenetur publicis aquædu-
ctibus. Item iuxta publicos aquæductus nullus plantare ar-
bores potest, ne aquæductui publico noceant. contra facien-
tium prædia publicantur, ad quæ deriuata aqua fuerit, & ar-
bores fuerint plantatæ, & dicta poena non remittitur etiam
per sacros apices. Itē custodes dictarum aquarū de nomine
Principis signantur in manibus, vt recognoscantur, & non
trahantur ad alium vsum, & nō teneantur hi ad angaria, vel
perangaria. & si aliquis ipsorum decesserit, in eius locū alius
est subrogandus cum impressione dictorum signorum. h. d.
vide ver. vniuersos. No. hunc versū. pro eo, quod vidistis s. de
fabri. l. stigmata, & etiam s. e. l. omnis seruitus. de eo, qui ha-
bet vnum nomen, & alio nomine nuncupatur. ¶ Item no.
de verbo, iuxta. a Nam si res distat ab alia per decem pedes,
non dicitur iuxta eam, vt s. co. l. omnis. Pro quo vide ff. de
ser. vrb. præd. l. quidam Iberus.

ADDITIO.

2 Iuxta. De quo verbo vide tu late per Fel. in c. ex parte. de rescr. in ver. in clausula. si præses. & in c. quia indicante. de præsc. circa fi. & quod dixi in apo. in d. c. ex parte. in loco s. allegato. ¶ Tu vide de hoc verbo Bal. in l. i. nu. i. & quod posui in apost. in ver. de distione. iuxta. C. de epi. & cle. dixi post Iaco. Rebus. hic nu. i. ver. iuxta no. Nico. in l. admonendi. ff. de iure iu. Old. cōs. 49. aliā 108. inci. i cōfessione cuiusdā Doc. & Ale. consi. 8. vol. 4.

LEX

LEX XI.

- DIVINAM.** Hæc lex confirmat præcedentes, si quilibet licet aqua ducere de publico aqueductu, & imponit alias poenas. Illas, quæ per leges præcedentes imponuntur. Et non est hanc legem, quod quoniam lex sequens imponit maiorem poenam, quam leges præcedentes pro eodem delicto, quod habet locum poena ultimæ legis, & etiã præcedentis. quod est verum, quoniam lex sequens confirmat legem præcedentem. ut hic, aliàs secus, quia reus puniri non debet duabus legibus pro eodem crimine, ut l. qui sepulchra. supra de sepul. viola. & ff. de accusa. l. senatus.

ADDITIO.

- Ale.** Vide Bar. in l. sanctio. de poenis. & aliqd dixi post Bar. in l. senatus. e. ti. ¶ De venatione ferarum. Rub.

LEX VNICA.

- Ducere rem ad domum, vel ciuitatem ille dicitur, qui eam ducit intra.**
OCCIDENDORVM. In isto titulo vult dicere, quod quando istæ bestię feræ capiuntur per duces militum, & cōducuntur per aliquam ciuitatē, vel comitatum, non debent ibidē morari ultra septē dies. & not. hic de comitatu. ¶ No. quod ille dicitur rem ducere ad domum vel ad ciuitatem, qui ducit intra. de quo digi plenius in l. j. de naufra.

¶ De agricolis, & censitis. Rub.

- Substantiua si duo ponantur in oratione, idem importantia, vnum ipsorum adiectiuatur.**
¶ In gl. rubricæ ibi, adiectiuatur. no. quod ubi ponuntur duo substantiua in oratione idem importantia, quoniam vnum ipsorum adiectiuatur per figurā endiadis, ut in exemplo Virg. Arma virumque cano, id est armatum virum, scilicet Aeneam.

LEX PRIMA.

- Argumentum à contrario sensu in iure validum est, & quando nu. 4.**
In ius vocari potest tempore messium, vel vindemiarum, non occupatus circa messes, vel vindemias.
Munera extraordinaria dicuntur, quæ non inducuntur lege, vel senatus consulto, vel constitutione principum.
Clerici præstant canonicas functiones. (terius generis.)
Immunitas à muneribus si aliqua sponte soluit, non obligatur ad munera alia.
Statutum puniens trahentem Perusinum ad curiam ecclesiasticam, non habet locum in trahente sponte.
Statutum puniens extrahentem sanguinem de manu dextra, non habet locum in barbitonsore à voluntario extrahente.

NVNQVAM. Tempore, quo agricola insistit sationi, vel messi, vel vindemiæ, non vocatur ad munera extraordinaria. h. d. Hæc lex de consuetudine obseruatur in Italia in rusticis, & colonis nostri temporis. ¶ Et est ratio, quia tales coloni non

- sunt censiti, vel alio modo terræ adstricti. & est argum. ¶ huius l. à contrario sensu, quod est validum quandoque, a vt j. ri. 2. l. 2. quod non occupatus ad messes, vel vindemias possit vocari in ius tpe dictarum feriarū, sicut hic agricolæ vocantur ad munera tempore messis, & vindemiæ, quoniam non insistunt terræ, de quo no. per gl. in l. j. ff. de fer. & hic in gl. ¶ Ad euidentiā autem scias, quod illa dicuntur munera extraordinaria, quæ non inducuntur lege, vel senatusconsulto, vel constitutione principum: & istud est infallibile. quandoque tamen licet indicant lege, non sunt munera ordinaria, ut puta si indicantur per legem ob necessitatem obuenientē. illud. n. munus ordinariū est, quod per legē & senatusconsultū, vel constitutiones principū indicitur tpe ordinato, puta de anno in annum, de quinquennio in quinquenniū, vt s. de vac. mu. l. j. & de indict. l. j. de superind. l. j. ¶ In ea. gl. ibi, cū clerici præstāt. no. clericos præstare debere canonicas functiones, de quo in l. placet. hic alle. ¶ In eadem gl. ibi, nec. n. semper. no. ex hac particula, quæ arg. à contrario sensu non est semper validum in iure. In ea. ibi, quæ sunt contra. Sol. Speciale est in casibus illarū legum. & sic non ob. ibi. ¶ In ead. gl. in fi. no. quod immunitas à muneribus, si quod subit sponte non obligatur muneribus alterius generis, siue ea subit sciēs, siue ignorans, de quo in l. pe. s. de his qui sponte mu. sub. ¶ Itē gl. inuitus, ibi, ex vi vocabuli iungunt, no. ad statuta disponentia quod nullus trahat Perusinū ad curiā ecclesiasticam sub tāta pœna. Nā hoc non habet locū in trahente sponte, sed inuitum: quia hoc est vi verbi, ut hic no. & est et vtile ad quoniam statuti dicētis, quod quicquid abstraxerit sanguinē de manu dextra puniatur. Non enim punitur barbitonsor, qui trahit sanguinē à voluntario, & hæc est quæstio Ray. disputata Bononiæ. b
- ADD.** ¶ Quæque. Et an, & quoniam vide Fel. c. j. dist. j. & c. à nobis. de sent. ex. ibi no. quod argum. cū multis remissionib. positis p me in apost. in d. c. j. in dist. j. ¶ Adde Anto. Cor. sing. suis in ver. argum. & quod dixi post Guli. de Cun. in l. conuenticulam. nu. j. in ver. semper ergo concluditur. s. de epis. & cleric. Alex. vide Bar. idem tenentē in l. oēs populi. in 6. q. princ. & in l. non dubiū. s. de leg. & per Bal. in l. G. racchus. de adul. & in l. decuriones. de infami. & in auth. ingressi. de sacrosan. eccl. vbi dicit de medico, Iac. Buc. & Doct. in l. quamuis. de in ius voc. Ang. illud dictum limitat si ex causa ille fuit flo-

botomatus, secus si sine causa pateretur se percuti. quia tunc percussor teneretur. arg. l. liber homo. la. 1. ad l. Aquil. Hoc idē voluit Bar. in l. j. s. vltus adeo. ff. de iniuriis. quem referunt & sequuntur Moderni in l. quamuis.

LEX II.

- Venditio si prohibetur pacto fieri ob vtilitatem publicam, non potest cum autoritate iudicis fieri. secus si ob priuatam.**
Pactum, vel stipulatio contra bonos mores, quod non firmetur iuramento.
Prædium minoris etiam sterile, non alienatur sine causa.
Colonus qui ex forma statutorum non potest prædium deferere infra quinquennium sub pœna, licite deserit si est factum sterile.
Colonus potest fundum deferere, si dominus ipsum molestat in cultura, vel pacta innouauit.

SI QVIS PRAEDIVM. Non potest quis vendere prædiū, &

- eius retinere agricolas in dicto prædio existentes. h. d. ¶ In gl. ibi, si publicam vtilit. ex hoc patet, quod ubi venditio rei inhibetur alicui propter pub. vtilit. quod sicut priuata pactio non potest fieri venditio, ita et nec autoritate iudicis: secus si ob vtilitatem priuatam fiat prohibitio. In ea. gl. ibi, item nūquid. & c. ¶ No. ex hac gl. quod sicut pactum contra bonos mores non firmatur sacramento, ita nec etiã stipulo. De quo in l. non dubiū hic alleg. & in l. stipulo hoc modo. de ver. obl. ff. de fideiuf. l. cum lex. in gl. vtilis. ibi. ¶ Respondeo, idem ex hac gl. argumentari potest, quod ex quo prædij minoris interdicta est alienatio absque causa, quod talis interdictio locum habet etiam si prædium sit sterile, ut hoc prædium non alienetur absque agricola, & cēsito. Pro quo vide, quod no. in l. cum hi. s. si vni. ff. de trans. & ff. de re. eo. l. magis puto. s. non passim.
- ¶ In ea. gl. ibi, ecōtra colonus, & c. ¶ No. ex hoc, quod coloni nostri temporis, qui ex forma statutorum non possunt intra quinquennium culturā agrorū deferere, hoc statuto non obstatē ipse deserēt, si terra est effecta sterilis, ut hic, & in cor. alle. in glo. ¶ Itē potest deferere, si dominus eum molestat in cultura, aut cum dominus innouauit pacta, ut j. e. l. cū satis. s. caueat.

ADDITIO.

- Ale.** Sequitur Ludo. Rom. in s. de viro. l. si vero. ff. sol. mar. in x. limitatione primæ partis, & limitat primo non procedere in colono Reipublicæ hēntē non solū agros steriles, sed alios fertiles, quia non potest deferere sterilia, nisi deferat fertilia. tex. est no. in l. qui vtilia. de omni agro deserto. licet hoc facere possit colonus priuati. l. vniuersi. secundū vñū intell. de fun. patr.

LEX III.

- Concesso accessorio inseparabili à principali, videtur principale cōcessum. Idem quando concessio esset inutilis.**
Occupans prædium desertum, vsque ad quātum tempus poterit molestari. Seruus vagus dicitur, quando eius dominus est vagabundus.
Vagabundus quis dicatur, remissive.
QVISQVIS. Facta donatione seruorum fundi per principē videtur facta donatio fundi, & ideo donatari⁹ ad tributa fundi tenetur. Itē si aliquis occupauit seruos prædij deserti domini patiente. h. d. ¶ Ex hac lege apparet regula generalis, quod ubicunque alicui est accessoriū inseparabile à principali concessum, quod vñ concessio facta etiã principalis, ut hic, & ecōuerso. l. 4. s. fi. & l. vlt. de serui. rust. prædio. secus si sit separabile vñū à reliquo. Item ubi non potest fieri separatio, si fuerit principale concessum tñ absq; accessorio. ita, quod non cōprehendat accessoriū. vel econuerso, ut d. s. fi. & ideo hic cōcedens seruos inseparabiles à prædio, concessio esset inutilis, nisi princeps concesserit ex certa scientia. & no. in gl. ¶ Vltimò no. ex antepe. glo. de eo qui occupat fundum alterius intra quantum tempus inquietari possit. ¶ In tex. ibi, vagos. Et no. hic appellari seruos vagos, licet insistant terræ, quoniam dominus est vagabundus, quia terrā deseruit. Et no. pro eo, quod querimus quis dicatur vagabundus esse. De quo vobis dicā plenē in l. j. de Tyro. lib. xij. vbi est casus, & no. in l. nemo. de re milit. j. lib. xij. ff. de eam. infec. l. 4. s. abesse.

LEX IIII.

- Statutū, quod colonus teneatur ad gabellam pro refectione fructuū pro domino, non valet.**
Statutum, quod coloni clericorum pro eis teneantur, non valet.
Procurator assignans in castro pro domino, non tenetur ad collectas.
Collectas, census, & datia soluit, qui prædia suo nomine possidet.
Coloni, censiti, & adscripti liberi sunt, & proprium habere possunt.
Dominus non tenetur soluere collectas pro possessionibus famulū.

HI PENES. Domini non coloni, vel censiti pro eorū prædiis tributa soluere tenentur. Ipsi tamen coloni, vel adscriptiij p fundis, quos habent tributa persoluent. h. d. ¶ Not. ex prin. huius l. quod statutum disponens, quod ad soluendū gabellas refectionis fructuū teneantur coloni pro dominis, non valet, sicut de non subditis, sicut est Perusij, quia fuit factum quoddā statutū in odium clericorū, qui cū non possent cogi, inductū fuit, ut coloni teneantur pro eis. quod est iniquum, & iniustum, Nā coloni non tenentur, nec teneri debent pro domi-

- 2 no. nec vrgeri possunt per hanc leg. † Ex hoc patet q̄ ille, qui assignari facit in catastro aliqua bona tanq̄ procurator alterius, nō pōt cogi ad datia, & collectas, sed dominus est vrgeri. ¶ Itē ex hoc patet, q̄ ille dī vrgeri ad solutionē census, & dationum, & collectarum, qui suo nōmine pradia possidet, & in libro censuū nomine proprio reperitur adscriptus. Pro quo facit in auth. de collatoribus. §. nullus aut. & §. de anno. & trib. l. pro locis. ¶ Itē per hanc l. patet, quod coloni, censiti, & adscriptitij possunt habere propriū, & possidere, & quod sunt liberi, & non serui. ¶ Item facit, quod dominus non tenetur ad collectas pro suo famulo, quā imponuntur ratione suarum possessionum.^a

ADDITIO.

- 3 Limita vt Bar. in l. colonos, la. i. §. eod. i. ea. l. no. in fi. Adde ad hoc p̄ Bald. & Ang. in l. i. §. de in ius voc. vt & Bar. l. 2. de his, quæ p̄næ no. Bal. l. j. §. de indi. vidu. ad fi. in l. j. i. prin. supra, de epi. & cle. & Pet. de Anch. in c. canonū. & Imo. in l. hæres meus. §. si. de cond. & dem. adde tex. ibi, libris censualibus.

LEX V.

- 1 *Consuetudo si est in ciuitate, quod quilibet conductor teneatur in festo Natiuitatis dare vñū par caponū, comprehendit conductorem, qui conduxit prædium pro præstatione frumenti.*
2 *Conductor, qui annuatim tenetur dare decē corbes frumenti, tenetur dare de illo, quod nascitur in illo prædio.*
3 *Conducens prædium ad colendum, si nihil sit statutum de redditu, tenetur secundum prædij qualitatem.*

DOMINI PRÆDIORVM. Si pro certa portione frumētī locatio est facta, tenetur colonus ad ipsum, non ad præstationem pecuniæ, nisi consuetudo sit, vt non obstante pacto pecunia soluatur. h. d. secundū vnam lectionem. † Et not. signatū casum, per quem patet, q̄ si consuetudo est in ciuitate, quod quilibet conductor soluat domino prædij in festo Natiuitatis Domini vñū par caponum, qđ ad huius præstationē tenetur conductor, qui accipit prædium pro præstatione frumenti, Itē not. illud, qđ dicitur, q̄ terra præstat. † Nam ex hoc patet, q̄ colonus, vel conductor, qui nomine cōductionis tenetur annuatim dare decē corbes frumenti, vel grani, tenetur dare de grano, qđ nascitur in illo prædio. ¶ No. etiam glos. præal. leg. §. l. proximi. in ver. † Itē ex hoc patet, quod quando aliquis accipit prædium ad colendū, & nihil statuit de redditu quantum debet reddere domino prædij, tenetur secundum prædij qualitatem. hæc est veritas, licet quidam dicant aliud.

ADDITIO.

- 2 Ale. Consuetudo. Adde tex. in l. quod si nolit §. qui assidua. ff. de æd. edi. & l. si fundus. de euic. l. circa. supra, de loc. & Bart. in l. ex ea parte. in princ. ff. de verb. ob. & aliquid per eundem in l. si prius. §. j. de ope. no. nun. & Bald. in ti. de pace constan. in verbo, sicut antiquo tempore. vbi dicit, q̄ in præscribenda consuetudine non est necesse ostendere ti. Allegat Io. And. in c. i. de resc. in 6. vide Bar. in l. nemo. & quod ibi scripsi, de duob. re. Bal. in rub. de fi. instr. quod notarius in dubio intelligitur rogatus secundum consuetudinem loci. Adde Bal. in l. i. eo. ti. Ro. no. i. l.

LEX VI.

OMNES. Adscriptitius colonus, vel inquilinus fugiens, nō obstante conditione sexus, vel alia, redire compelleretur ad prædium, vnde fugit, per præsidem. hoc dicit.

LEX VII.

- 1 *Casus, in quo vendens rem, & precium recipiens, potest rem vindicare.*
2 *Dominium non transit ex contractu simulato.*
3 *Possessio transfertur ex contractu simulato.*
4 *Præscribere cū malafide, q̄ ille presumatur, qui habet titulum simulatum.*
5 *Lex pœnalis & odiosa extra p̄pria significationē extenditur fauore Reip.*
6 *Statutum puniens facientem, comprehendit fieri facientem.*
7 *Alienatio si phibet, quādo dicat phibita hæredis institutio, vel legatū.*
8 *Bona subiecta fidei commissio, alienantur etiam pro redemptione suæ p̄sonæ.*
9 *Colonus ascriptitius transferri de loco ad locum, an possit.*
10 *Missio in possessionem ex primo, vel secundo decreto in re liuellaria, vel emphyteutica ad instantiam creditoris fieri potest.*
11 *Individuum dicitur irritum in totum, si pars eius irritatur.*
12 *Emptor quādo contractus est a lege reprobatus, si est precium stipulatus in casu euictionis, re euicta illud petere potest. (longo tempore.)*

QVEMADMODVM. Sicut coloni originarij absque terra non alienantur, ita nec censiti, & non licet vniciq̄ minimā partē fundi tenēdo, & maiorē vendendo, retinere dictos censitos. Itē vendens totū fundū, omnes eius colonos transferre tenetur. vendēs partē, illos, qui in ea parte steterunt, tenetur transferre. & si secus emptio fuerit, vel veditio celebrata, emptor precium perdet, & venditor poterit rē vindicare: Et etiā hæ res eius submota longi temporis præscriptione. Itē quilibet intelligit malafidei possessor, qui cōtra legē mercat. h. d. Et ex prædictis patet, q̄ hæc lex diuidit in sex partes. Secūda ibi, neq; vero. Tertia ibi, sed cū soliditas. Quarta ibi, & emptor.

- a Quinta ibi, & si aliqua. Sexta ibi, malafidei. † No. casum, in quo vendēs, & precium recipiens vindicare pōt rem venditā. Et est speciale hic, ob vtilitatē Reipublicæ, & ne agrorū cultura deferatur. Simile habes §. de sacrosan. eccles. l. iubem⁹, & de precib. impe. offe. l. 2. & l. i. de patri. q̄ fil. dist. & in auth. de alie. circa prin. §. non autē. & §. de fide instr. & iure hæstæ fil. l. pe. Regulariter autē qui vendit, & precium recipit, a vindicatione submouetur ex regula generali, quia contra factum suum quis venire non potest, vt l. post mortē. ff. de adopt. q̄a quem de euictione tenet actio, & c. vt l. vendicantē. ff. de euic. Non obstat, quia hic vendendo contra phibitionē legis deliquit, sicut emptor emendo, p̄ quod videtur venditorem submoueri debere, cū in pari causa turpitudinis potior sit causa possidentis, vt in regula iuris in 6. c. in pari. pater q̄ est speciale hic ob Reipublicæ fauorē, ne agrorum cultura deferatur, vt hic tenet gl. in verbo, agnatione. quam not. q̄a limitat illam regulam. ¶ Itē secundū no. ex hac litera, quæ dicit huic veditori vindicationem concedi, & j. appellat huiusmodi vindicationem simulatā, quia per hoc patet expresse, quod ex cōtractu simulato non transit dominium. Concor. ff. de aqua plu. arcen. l. emptor. sed bene transit possessio, qđ apparet: q̄a cōceditur vindicatio, quæ nō daretur, nisi esset translata possessio, cum istud sit extremū, q̄ requiritur ex parte conuenti, vt l. vna. §. de aliena. iud. mu. cau. fac. & instr. de act. §. j. In text. ibi, malafidei namq; ¶ Not. ex hoc ver. quod ille qui præscribit, semper præsumat præscribere bona fide. & in hoc stetur suæ assertioni, vt no. gl. instit. de actio. §. j. tamē hoc est verum, quando præscribens non habet titulum reprobatū a lege. Sed si possideret cū titulo reprobato, semper præsumitur malafidei. ¶ Ad quod facit quod no. §. de fide instrumentorū, libro x. l. j. & ff. de fideiussio. l. cū lex. in glos. ibi, an permutare. ibi, statu liberi. §. si. † Ex hoc patet, qđ licet lex pœnalis, & odio fa extra significatū p̄prium nullatenus extendatur, vt l. cum quidā. hic allegat. & capitu. odia. de regulis iuris, in sexto. tamen vbi extensio tendit ad fauorē Reipublicæ, ita debemus ipsam extendere, sicut legē fauorabilem. Et ideo cum p̄tineat ad fauorem Reipublicæ punire maleficia, ad hoc vt prouincia in quiete remaneat, vt l. congruit. ff. de officio præsid. ff. de iudic. l. si longius. §. si filius fami. pœna statuti punientis faciētem maleficiū, punietur fieri faciens. & debet extendi si facit fieri. ff. de iurisdictione omniū iudicum. l. si quis id, q̄. cū simi. ¶ In ea. gl. de ser. expor. l. 2. obligatio, p̄ quam impediatur cultura, est improbata in legibus præceden. secus si per eam non impediatur. vt d. l. in ea. gl. ibi, † l. si quis inquilinos. est speciale in istis adscriptitiis terræ ob Reipublicæ fauorē, vt nō alienentur etiā in vltima voluntate, vt d. l. si quis inquilinos. Regulariter autē quando alienatio simpliciter phibetur, nō vñ esse phibita in vltima volūtate, quasi sit necessaria. vt l. ex hoc edicto. §. alienare. ff. d. alie. iud. mut. cau. fac. & l. j. ff. d. fun. dot. vbi verō alienatio esset phibita i certā p̄sonā idistinctē, tunc n. legatū, & hæredis institutio vñ in eo phibita, adeo q̄ talis phibitus curare debet, ne ad eū perueniat res, etiam ab itesta. vt no. i. l. si ita q̄s. §. ea lege. ff. de ver. obligatio. Vbi verō alienatio est p̄missa in quibuscūq; in ceteris videtur phibita. tūc in vltima volūtate nō intelligeret phibita. vt d. l. si pater. §. fundum

- a **ADDITIONES.** Ale. Malefidi. In tex. ibi, venditori ad repetendos seruos. Exemplum vide per Bar. in l. per diuersas. in fi. §. mand. & in l. nō dubium. de legib. per Bal. & Doc.
b Ale. Regulam. Vide Bar. in l. post mortem, de adoptio. Bal. in l. creditoribus, de seruo pig. da. ma. per casum in c. diuersis fallatis. de cleri. coniug. & in c. si quis presbyterorum. de reb. eccl. non ali. not. per Bal. in l. i. de lib. causa, & in c. nosti. de elec.
c Malafidei. Malafides, vel bona an, & quando præsumat, & ex quib. inducatur, vide late p̄ Fel. i. c. si diligēti. de p̄fer. in ver. inquantū Abbas. cū seq.
d Fieri faciens. Ad quam materiā vide tu Fel. in ca. quanto. de sen. excom. in prin. ver. non omisso. cum seq. & ad id, quod dicit hic Bart. qđ lex pœnalis extendit fauore Reipub. adde Bal. in l. qua actione. §. si in colluctatione, ad l. Aquil. in ver. quæro dicit statutum.
e Ale. Cum simi. Adde fauore Reipub. sit extensio, vbi aliās est phibita A. l. de tex. in l. hoc modo. de cond. & dem. & Imo. in l. cetera. §. sed & si quis, de le. i. nec sit extensio, etiam in pœnalib. vbi est eadem ratio, in c. i. §. porro. in ti. quæ fue. pri. cau. be. amit. & in l. si quis id, quod. in prima gl. in fi. ff. de iur. om. iu. quod limita, nisi esset aliquod speciale inductum in fauorē, seu priuilegium alicuius, vt est gl. in §. item mixta. inst. de act. & no. Bal. in d. §. porro. Item sit extensio in pœna lib. vbi tractatur de fauore animarū. Ioan. And. & Ab. in c. ex tenore, qui filij sine legi. & Domi. in c. pro humani. §. si. de homi. lib. 6. vbi alleg. gl. no. in c. sciant cuncti. de elec. in 6. Idem Abb. in c. quæsiuit de diuor. Io. And. i. c. i. de homi. in 6. & Abb. in c. iurauit. de proba. alleg. c. cum dilecti. de confir. vt. vel inuti. Facit gl. in auth. sacramenta pub. §. si aduer. ven. & vide vbi fauore animæ id fit ibi, & no. in c. si. de p̄fer. quæ extenditur in reali, & personali fauore animæ.

- a §. fundum. & d. l. Lucius. §. j. hic alle. In ea. gl. ibi, an propter fa-
 6 mem. t. no. arg. qd occasione redemptionis persone qd pt alie-
 nare bona subiacentia restitutioni, & alienari prohibita. Si n.
 possunt alienari propter famem, ergo eodem modo, vt perso-
 na redimatur. vtrobiq; n. de redemptione, seu cōseruatione
 persone tractat. Facit l. 2. hic alleg. de pat. qui fil. dist. s. cōmu-
 nia de le. auth. res. quæ. & in corpore vnde sumit. In ea. gl. of.
 7 tibi, trāferri possit, trālatio de loco ad locū nō ē alienatio.
 & iō posset fieri, sicuti pōt fieri diuisio fundi. phibiti diuidi p
 sales, & fossata, gratia vberioris culturæ, qā nō ē diuisio seu
 alienatio, vt no. gl. in l. i. ubem. in p. r. s. de sac. san. eccl. & no.
 in l. si quis duas ff. cōmunia p. d. Et p hoc facit d. hæ. insti.
 8 l. ex facto. la. grāde. t. In ea. gl. ibi, sed dicas. d. diligēter no. hæc
 partem, ex qua videtur, qd in fundo liuellario prohibito alie-
 nari, creditor se non posse mittere in pos. & est verum, vt du-
 ret apud eū possessio perpetuū, sed daret durante iure debito-
 ris, sic, vt no. gl. in l. si finita. §. si de vectigalib. de dā. infec. Nec
 obstat hæc lex, qā speciale est in agricolis. Vel dic, qd quādoq;
 creditor desiderat mitti in rem liuellariā ob debitum immi-
 nens ratione Reipub. puta, quia domus liuellaria minat rui-
 nam, & tunc quia hoc onus rem concernit, etiā vt perpetuū
 daret, & tēat, fieri poterit missio, vt d. §. si de vectigalib. Sed
 vbi debitū non cōcernit rem liuellariam, sed psonam eius, d.
 quem missio desideratur, tunc poterit fieri missio in rē liuel-
 lariā respectu iuris, qd debitor habet, vt daret eatenus, quate-
 nus durat ius ipsius. Et est ratio, quia creditor nō potest cōse-
 qui pl. qd habeat ipse debitor. In ea. gl. & imputet sibi. hæc est
 vera. nec ob. l. in cōtrariū alle. si rectē inspiciatur, qā i eis p. r.
 cipale, & accessoriū nō petebantur ab eodē, sed à diuersis, &
 ideo p accessorio nouū pretium statuitur. Nec obstat, qd du-
 plex damnum sentit venditor, quia imputet sibi cur sic con-
 traxerit, vt ff. de pac. l. veterib. In eadē ibi, arg. d. ff. de cōtrah.
 empti. l. dolia. Sol. ibi dolia poterāt vēdi sine terra, sed nō ita
 cōstiti. In ea. ibi, conditione ex hac l. sequēs opi. vera est. in ea,
 ibi, vel dic nō valere. hæc vera, quia de facili fraus fieri posset
 vendendo omnes seruos cum vili parte eius fundi. In ea. in fi.
 9 t. No. istā reg. quod irritata parte indiuidui, irritatur & totū.
 facit ff. famil. erciscun. l. in hoc iudicio. i. gl. reddit. ibi, ecclesie
 redditur, sed aliud in ecclesia, qā eius fauore alienatio est in-
 terdicta, sed hic nō est interdicta alienatio fauore veditoris,
 10 sed reipubli. iō pretiū debetur fisco. t. In ead. gl. in fi. No. dili-
 gēter hanc particulā. Ex qua habes, qd ibi d. ctus est reprobatus
 à lege: tñ si in casu euictionis emptor est stipulatus sibi pretiū,
 b re euicta illud petere pōt. In gl. sciens. ibi, quo ad præsc. Not.
 singularē doctrinam, qd vbiunque quis emit rem phibitam
 rōne persone, vel rei, qd emens psumit scire quo ad hoc, vt
 11 nō vsucapiat spatio longi tēporis. t. Et p hoc pater, qd emēs
 à furioso, vel ab eo, cui bonis interdictū est, nō vsucapit rem
 spatio longi temporis, qā psumitur in dubio quo ad præ-
 scriptionem, sciuisse illum furiosum, vel prodigū. Sed con-
 tra hoc facit ff. pro empto. l. qui fundū. §. qui sciens. & l. 2. §. si
 à furioso. co. ti. & l. si qs cū sciret. Et hoc est verū. Non obstat,
 gl. ista, quia loquitur quādo res ē prohibita alienari rōne sui
 subiecti, secus si rōne persone vendētis, vt in d. rō. Vide gl. in
 l. ij. C. de vsuc. pro emp. per Doc. in l. filiusfa. §. diui. de leg. j.

ADDITIONES.

- a Ale. Hic alle. Adde tex. in l. peto. §. tractare, de le. l. 1. & filiusfa. §. cū pater.
 de leg. 1. & ibi per Bar. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verbo. ob. & tex. in l. si
 Rufinus. §. de testa. milita. vbi phibitū alienari inter viuos, d. r. prohibetum
 alienari i vltima volun. qd intellige verū secundū qd dicit Ang. i. l. cū hi.
 §. si cui. ff. de transa. vbi dixit, qd prohibetur alienatio, & similiter permu-
 tatio p p. similē rōne habet dominij abdicationē. Pa. de Ca. in l. volūtas.
 §. de fideic. & limita, nisi subesset necessitas. vt hic Bar. Itē fallit in d. l. vo-
 lūtas. Itē i auth. res. q. s. cōi. de leg. & l. mulier. §. cū pponeretur, ad Treb.
 & no. Bar. in l. filiusfa. §. diui. in 2. q. de le. 1. Adde qd phibitus alienare
 nō pōt dare p. anima, vt i c. j. §. alienare. qual. olī feū. pot. alie. t. Itē adde,
 qd phibitus alienare sub pōna si obligat oīa bona sua, qā nō cadit in pē-
 nā. in generali oblōne non veniunt phibita, vt est casus in c. 1. de cap. qui
 cur. ven. & Bal. in d. l. voluntas, vt voluit Bar. in l. codicillis. §. in substi-
 tuto, ff. de le. 2. & Are. in l. seruū. §. idē seruus. de le. 1. Itē qd phibitus alie-
 nare in perpetuū, intelligit vsque ad quartū gradū, siue grauāt post pro-
 hibitionē, & nō vltra, vt i auth. de rest. fideicō. & ibi Ang. vbi etiā dixit,
 qd phibitio extra familiā facta filio, nō trahitur ad nepotē. Itē an phi-
 bita alienatione sit phibita datio in emphyteusim. Ang. qd sic, in §. emphy-
 teusim. in auth. de reb. ecc. non alie. Item an sit phibita concessio vsu-
 fructus ad vitam. Ang. qd non, in eo. ti. §. hæc ig. Item an dicatur prohi-
 bita locatio ad longum tempus, vide Bar. in l. codicillis. §. in substituto,
 b Ang. Petere pōt. In gl. quē incipit, reddit. ibi, & dic sciēs. t. No. ergo, qd di-
 cit sciēs ad hoc, vt aliq. puniat rōe qualitatē s. i. x. alij, ē necesse, vt sciāt
 illā qualitātē, alias nō puniret, vt dixi s. de fab. i. l. nullus. & i aut. de eccl.
 ti. §. si. Facit optime qd no. in l. 1. ff. de receptato. & ff. de parric. l. vtrū. Et
 hoc sine dubio verū ē, quādo qs agit actū qd ē d. genere pmissorū, sed vbi
 aggrediretur actū phibitū teneret, licet ēt qualitate suā ignorauerit, qm
 debuit eā explorare, et nō explorādo fuit i culpa, merito tenet. vt l. i. furti.
 §. ope. ff. de fur. Et hoc credo verū vbi pna pecuniaria venit ipōnda, sec-
 12 aut si corporalis debeat irrogari, qā in illa culpa nō sufficit, cū in corpo-
 13 ralib. lata culpa nō æquiparet dolo. * Adde do. Ale. de Imo. in l. qd Ner-
 ua. per illū tex. ff. depo. & tex. in l. i. actionib. ff. de i. lit. iuran. in quib. h. qd
 æquiparat, sed nō sem p. vnde Ludo. Roman. in sing. ver. dolus. & late Alex.
 vbi s. ad fi. dicit qd si in libello deducatur, & pberur lata culpa, nō suffi-
 cit, sed fieri debet absolutoria, tūc æquiparant dolus, & lata culpa. Ad qd
 14 adde gl. l. illud, ver. hoc iudicio. ff. de libe. cau. & Bald. in l. 2. C. de pba.
 15 & nunq. qs pōt corporaliter puniri nisi dolus interueniat. * Adde Ant. de
 But. in c. 2. de const. & d. Ale. in d. l. qd Nerua. ff. depo. & in l. si qs rest. l. vbi
 dicit. qd qd dolus de iure cōi ad commissionē pēnæ requirit, tūc sufficit
 culpa lata. & ad id. qd in pēnis corporalib. requirat dolus, adde Bal. in l.
 quibuscūq;. C. de ser. fugit. sed qd in statuto simpliciter disponēte in de-
 lictis, an requiratur dolus: dic qd sic, nec pōt subaudiri, ēt si pna sit grauis.
 sed sufficit lata culpa. Pau. de Ca. l. 1. i. ff. de leg. et Sal. l. si serui. C. de nox.
 & i l. plagij. C. de plag. & d. Ale. i l. 3. §. qd p. r. ff. ne qs eū. vbi per Bar. &
 Bal. & Pau. de Ca. in cons. 190. & cons. 193. Tex. est in l. l. Cor. ff. ad l. Corn.
 de fisa.

LEX VIII.

- 1 Receptans bannitum etiam ignoranter, an puniatur.
 Hospes receptans bannitū ignoranter, siue notū, siue ignotum, non punitur.
 1 Præstans auxilium exbannito, quando puniatur pna statuti.
 3 Parochianus fraudulenter fugiens de vna parochia, & constituens se in
 aliam, restituitur pristina cum omnibus decimis.
 OMNES PROFVGI. Receptans colonū tributariū fisci de
 bentē domino censum annuū scienter, restituere ipsum cō-
 pelletur domino, & ēt censu non soluto, & etiā soluere fisco
 tributa, si talis receptans vsus est operis dictorū colonorum
 gratis, alias d. ipsos fugitiuos habetur regressus, quib. existen-
 tib. nō soluēdo, d. debitores ipsorū recurritur. h. d. In tex. ibi,
 2 alienos esse nouerit. * No. qd dicit, nouerit, quia per hoc pater,
 qd receptans tales fugitiuos colonos ignoranter, nō punitur,
 nec est cōtra j. eo. l. seruos. vbi receptans etiā ignoranter pu-
 nitur, qā qnq; quis receptat colonū ignotū, & tunc punitur,
 qā imputatur sibi cur nō explorat eius cōditionē, vt in d. rō.
 1 ¶ Quandoq; qs receptat colonū notum, sed eius cōditionē
 ignorat, & tūc nō punitur. ita loquitur hic, licet gl. istud d. rō
 nō soluat. & est hoc vtile ad receptantē exbannitos, vt recep-
 2 tans ignoranter non puniatur, b si bannitus erat notus, & eius
 conditio ignota: secus si erat ignotus exbannitus, & eius con-
 ditio. Imputatur. n. receptanti, qd eius condōnem non explo-
 3 raui, vt d. l. seruos. Sed hoc fallit in caupone, & stabulario, vt
 nō puniantur illū receptando, qd penitus ignotus est: ex quo
 enim publicē hospitatur nō tenetur hospitantiū d. donnes in-
 quirere, cum inuitus ad hoc cogatur, vt l. j. in fi. ff. fur. aduer.
 4 nau. Veldic, & melius, qd receptans exbannitū ignoranter, nō
 punitur, ēt si fuerit penitus ignotus tali receptati, nisi in loco
 notoriū esset istum esse bannitū, quia tunc receptans esset in
 lata culpa, vt in c. j. de postu. praelatorum. & in l. si. ff. de decret.
 ab ordin. faciēd. & s. q. & aduersus quos. l. j. & no. gl. expresse
 in l. j. ff. de recep. Nec obstat l. seruos. j. eo. quia speciale ē in cen-
 5 sitis. Ita fuit hoc anno cōsultū in hac ciuitate, cum hæc qd es-
 2 set de facto. ¶ Itē est vtilis hæc litera, qā ille qui præstat auxi-
 lium, & fauorē exbannito, nō punitur pna man. ex statuto
 disponēte, qd præstans opem exbannito priuetur manu, nisi in
 actionē, vel inquisitionē sit deductū, qd præstitit ei opē sciēs
 6 cum exbannitum, qd necesse est ēt pbari d. per hanc literā. Et
 pro hoc v. casus ff. de parrici. l. vtrum. vbi præstans opē parric-
 cidio, punitur ea pna si fuerit conscius, & non aliter, vt s. de
 7 rapt. virgi. l. vna. de episc. & cler. l. raptos. & pro hoc s. de fa-
 8 bricen. l. nullus, & ibi dixi. ¶ Vltimō no. ex gl. in versu. ab
 9 his. qd parochianus fugiens de vna parochia, & collocās se in
 alia parochia in fraudē quod restituitur pristino parochiano
 cum omnibus decimis præstandis.
 a ADDI. Alex. ¶ Nouerit. Per istū tex. alias obtinui i facto in q. an fructuari
 solus affictum adhibitu in testamento dicatur omni exceptione maior.
 Et dicebam, quod nō, quia æquiparatur colono, vt hic, & voluit Salice.
 in l. si olei. §. locati facit quod not. Bal. in l. j. §. de episc. & cler.
 b Non puniatur. Adde d. Alex. de Imo. in l. prima de recepta. Iac. d. Are. Ang.
 & Old. in auth. de ecclesia. tit. §. pen. ad fin.
 c Ale. ¶ Adde Bar. in l. nō omnes. §. si. de re milita. l. j. §. pe. de incē. rui. nau. &
 l. j. §. j. de resc. & ibi scripsi. Quid in muliere receptante virū, vide in l. eos.
 de recepta. Quid in receptate alterius debitorem ne capiatur, & Bal. in l.
 si. de ope. liberto. & post Bar. scripsi in l. 2. ff. ad l. Iul. maie. vbi d. qd rece-
 ptas tenet vt ibi, sed hoc fallit. Adde, qd hospes pōt dare bannito come-
 dere, nec tenet. l. Seix. §. idē. ff. de fun. instr. & in eadē ibi. §. furti. Et ibi vide
 Bar. qd idē dicit esse in notario limitatū ibi, nisi esset magna multitudo, qd
 inuit. nō tenetur recipe ppter alios hospites, vbi ēt alia multa videbitis.
 d Quod necesse est etiā probari. Adde gl. bonā iuncto tex. in l. j. ff. de recept.
 notata in l. 1. §. qui & aduersus quos. & Ale. i l. 1. ff. de recep. & dixi i aposti.
 post Iac. Rebus. in l. nullus. 2. ver. aliquem bannitū. §. de fabricen. isto libro.
 e Ale. Ibi dixi. Idē Are. in maleficiis, in verbo, Andream auxiliatorem. & An-
 ge. in §. iubemus, in fi. auth. de eccle. tit.
 Ang. Nota ex ista lege argumentum contra colonos nostri temporis, qui
 pacto

paſto rupto vadunt ad colendas terras aliorum. Et propter hoc poſſeſſiones remanent incultæ, adeo quod dominus non poteſt poſtea tributa ſoluere, nam iſti coloni ad illa tributa tenentur, imo et domini prædiorū ad quæ gubernanda acceſſerint, niſi ignorarent.

LEX IX.

IMMVNITATES. Immunitas iugationis, vel capitationis abſque Principis authoritate conceſſa non tenet, ſed ad priſtinam conditionem reuocatur. h. d.

LEX X.

CVM ANTEA. Ad euidētiam ſcias, q̄ olim tñ p̄ſtabat nomine capitationis vnus homo, quātū duæ mulieres. Imperator hic mādat, q̄ hodie p̄ſtent tñ duo, vel tres viri nomine capitationis, quantum olim præſtabat vnus, & quod tantum præſtent quatuor mulieres, quātū olim duæ. Et ſic patet, quod onus capitationis eſt diminutum pro dimidia in maſculis, & foeminis. Sed hæc lex eſt localis in quibuſdam locis.

LEX XI.

- 1 *Privilegium Principis abſorbens in totum ius alterius, an valeat.*
 - 2 *Coloni originarij non liberantur ex privilegio, nec cenſus non ſolutione.*
- ORIGINARIOS.** Si originarius colon⁹ culturā deſerat, nulla dignitas, vel authoritas eū excuſare poterit. h. d. ¶ Not. q̄ non valet Principis privilegiū, qđ abſorbet i totū ius alteri⁹.
- 2 qđ dic, vt no. in l. 2. §. de p̄cib. imperat. offeren. l. fi. eo. ti. ¶ Itē no. q̄ coloni originarij nō liberant ex privilegio, nec ex cenſu nō ſoluto lōgo tpe, & ad aliq̄ dignitatem aſpirare nō p̄nt.

LEX XII.

- 1 *Ignorans an puniatur, & qua pœna remiſſiue.*
- SERVOS.** Adſcriptitij, & cenſiti penes dños debent remanere, & ipſos ignotos receptas et ignoranter, puniunt in 12. lib. argenti, teneſt et receptans ipſum cū altero ſimilis eſtimationis reſtituere. h. d. Non obſtat §. o. l. oēs. & ibi dixi. Op. ¶ & vide- tur, q̄ ignorans nō puniatur, vt l. generali. §. de tabula. & l. oēs p̄fugi. §. eod. Sol. vt ibi no. in prima ſolutio. Op. q̄ alia pœna puniatur, q̄ hic dicat, vt l. j. & l. q̄cunq; §. de ſer. fug. dic, vt ibi.
- a **ADDIT.** Ale. An Adſcriptitij veniant appellōne bonorū, Ro. qđ ſic, & alle. l. talem, §. fi. de hæ. inſt. & Bal. l. ff. de ſta. ho. & in d. §. fi. Et an liber homo poſſit p̄ſcribi, vt adſcriptitij, dic q̄ ſic, gl. l. 2. de iud. & in l. fi. §. de præſcr. lon. tem. quæ pro lib. non tñ vt ſi ſeruus, vt ibi no. gl. l. 2. de inge. manu. & ſi teneatur per mille an. vt ibi. idem gl. c. cum non licet. de præſcr. & quod Bal. de illo, qui tentus eſt pro ſacerdote per 100. ann. vt non dicatur præſcripſiſſe ſacerdotium. in l. i. §. de eman. lib. hom.

LEX XIII.

- 1 *Colonus licet alienari non poſſit, tamen de vno prædio ad aliud tranſfertur.*
 - 2 *Filius quando ſequatur matris conditionem.*
 - 3 *Colonus, & adſcriptitius in quo differant.*
- Item colonus, & inquilinus.*
- 4 *Filius natus ex homine meo, licet non ex femina mea, eſt homo meus.*
- DIFFINIMVS.** Natus ex vtroque parente cenſito, vel patre tñ cenſito, cēſitus eſt. Itē ſi dñs duorū fundorū inquilinos vni⁹ trāſtulit ad culturā alterius, & ad diuerſos dños fundi p̄dici p̄tinuerit, dñs eius fundi, ex quo eſt facta tranſlatio, tenetur reddere dño alterius fundi, cū agnatione taliū colonorū. h. d. No. q̄ inquilinorū, & colonorum pœnæ eadem eſt conditio.
- 1 ¶ Secundò no. q̄ licet coloni nō poſſint alienari, tñ p̄nt de vno in aliud p̄dium eiſdē domini transferri. ſimil. §. de adifi.
 - 2 priua. l. 2. ¶ Op. q̄ imò matris conditionem ſequantur, vt j. eo. l. ne diutius. So. Quidam habēt in litera, vtroq; vel altero, & tunc exponitur vtroq; aliās cenſito. & tunc reſponde ad p̄rium, qđ loquitur in cenſitis, q̄ ſunt ſerui. hic vero ſunt liberi. alij habēt vtroque, vel neutro. ſm hoc neuter eſt cenſitus, erat tñ vterque adſcriptitius, quo caſu vterq; ex parentib. eſt adſcriptitius, filius ſequitur condōnem p̄ris, & ita loquitur hic. Sed ſi ſolus pater eſſet adſcriptitius: mater verò non, tūc matrem ſequitur, vt in p̄rio. alij exponunt tex. cenſito. i. adſcriptitio. & tunc expone, vt in gl. aliās vel vtroque, ibi, alij dicunt.
 - 3 ¶ Quæro, an differat in aliquo colonus ab adſcriptitio. in gl. q̄ incipit, niſi quadraginta. j. eo. ¶ Itē quæro, an ſit aliqua differentia inter inquilinos, & colonos. gl. ponit tres opi. tene primā, q̄ approbavit Dy. & Pet. ¶ Vltimò iſta lex in prin. facit ad q. ¶ q̄ filius natus ex homine meo, non tñ ex femina mea, ſit homo me⁹. Ad idē facit §. de murile. l. fi. & j. eo. l. ne diuti⁹. & l. mulier. & l. fi. De hac q. dic vt in Spec. de feu. §. 2. ver. §. q̄ritur.

LEX XIII.

- 1 *Cadenti à poſſeſſione, quæ remedia dentur.*
 - 2 *Agenti poſſeſſorio recuperatæ, ſemper ſit reſtitutio poſſeſſionis, antequam cauſa proprietatis cognoscatur ſecus in alijs poſſeſſorijs.*
 - 3 *Libellus in poſſeſſorio recuperandæ requiritur.*
 - 4 *Remedium c. reintegranda, habet locum et in reb. priuatorum, et laicorū.*
- Item pro iuribus incorporalibus.*

Item competit etiam detentori.

SI COLONI. colonus bona fide poſſeſſus fugiēs ap̄d alium reſtituit primo bonæ fidei poſſeſſori, & poſtea cā originis agita. h. d. ¶ Vel alr, Ille ad quē peruenit poſſeſſio cū vitio eam reſtituet priſtino poſſeſſori, licet careat tit. h. d. & eſt not. hæc lex. quia vbi quis cadit à poſſeſſione, & non habet titulū, quo mediante præſcribere poſſit, ſiue ſit poſſeſſio rei immobilis, ſiue mobilis, poteſt ipſas petere p̄dictione ex hac l. dum tñ ad nouum poſſeſſorem peruenerit cum vitio, & nō aliter. aliud aut remedium cadenti à tali poſſeſſione non cōpetit. non. n. pōt agere rei vend. vel Publiciana, cū non eſſet dñs, vel quaſi, niſi haberet aliquod ius in re. vbi aut poſſeſſio perueniſſet ad alium abſque vitio, tunc nullum videt dare remedium cadenti à poſſeſſiōe, ſm And. de Baru. ¶ Sed tu dic, q̄ fortē duplex eſt remedium. Primum, vt agatur triticaria pro illa poſſ. vt l. i. ff. de triti. Secundū, qđ agatur cōdictiōe ex l. fi. me, & Titul. ff. ſi cer. pet. Debeo. n. narrare, q̄ poſſeſſio mea ad te peruenit, & q̄ non eſt æquum q̄ ex poſſeſſione mea efficiaris locupletior, & ideo peto, vt cōdemneris ad reſtitutionem dictæ poſ. Sed hoc remedium non competiſſet, niſi ei qui cecidiſſet à poſſ. bona fide tenebat. Si. n. fuiſſet malæ fidei poſſeſſor, hoc remedium ſibi non competeret, quia hæc æquitas in eum nō competeret, quia in pari cauſa, & c. ¶ Vltimò patet per hanc literam, q̄ qñ agitur poſſeſſorio recuperandæ, ſiue detentator poſſideat cum violentia, ſine non, ſemper debet fieri primo reſtitutio poſ. quā agatur cauſa proprietatis. Primum, & ſm probantur hic, & in l. ſi quis emptionis. §. ſuper illis. de præſc. 30. ann. & l. ſi quis in tantam. §. vnde vi. Et ita tenet Inno. in c. ſape, de reſtitutio. ſpol. & ibi vide. In alijs autem poſſeſſorijs ſecus eſt, ſi exceptionem obiciens paratus eſt incontinenti de iure ſuo probare, vt no. in l. incerti. §. de interdi. & ff. de Car bon. edic. l. 3. §. duæ. & ff. vt in poſ. leg. l. ſi iſa à quo. & §. de edi. diui Adr. tol. l. 2. & q̄ not. §. loca. l. ſi quis cōductiōis. ¶ Vñ tamen ſcias, q̄ licet celeriter debeat fieri reſtitutio poſſeſſionis in poſſeſſorio, vt hic, & in l. momentaneæ. §. vnde vi. tamē in illo poſſeſſorio recuperandæ debet offerri libellus, vt ibi gl. q̄ etiam hic tenet dom. Andr. de Barulo. ¶ Et iſtam legem no. alle. Io. And. per quam probat, quod id, quod dicitur in c. reintegranda. c. 3. quæſtio. 1. quod loquitur in rebus eccleſiæ habet locum in rebus priuatorum, & laicorum de iure ciuili, probat, & allegat hanc legem, de quo per eum in nouella, & ibi per Inn. in c. cum ad ſedem. extra, de reſt. ſpol. quod ſingulariter no. & vide verba notabilia, quæ ponuntur in l. rem, q̄ nobis. de acqui. poſ. quam nota, quia de facto quotidie venit.

- a **ADDIT.** Ale. Pari cauſa. Quod etiam officio iudicis poterit agi, & quis poteſt implorare, quando cecidit à poſ. ſecundum Hoſt. & Io. An. in c. accedens, el primo, vt lite non cont. & Lap. alleg. 3.
 - b Ale. Cōductiōis. Patet, in poſſeſſorio petitur reſtō poſſeſſionis, in petitorio petitur nō poſſeſſio, ſed res ipſa. adde l. ſi duo, in fi. ff. vt poſ. & Spe. ti. de reſt. ſpo. §. i. ver. & no. & Io. an. in Spe. de act. & pe. §. ſeq. tur. ver. ſed q̄ vocas, & c. c. cū ad ſedē. de reſt. ſpo. Arch. c. reintegranda. q. 1. & Fed. conf. 283. inc. p̄ſilium latū, & Bal. l. pe. ſi à non cōp. iud. & ibi iuxta ſi. ibi, c. reintegranda: adde q̄ idem voluit d. Ant. d. c. cum ad ſedem. ibi. quoddam eſt remedium magis latum, & ibid. d. Ab. & idem conſuluit do. Are. conſ. ſuo inc. cum q̄ritur, c. reintegranda. licet Io. Cal. tenuerit p̄rium, & male, d. c. cum ad ſedē: & ad Bar. hic adde Ang. conſ. 154. inc. in Dei noīe, prædicta q. vertēte inter cōe. & no. per doct. l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſ. an remedium d. c. detur §. ti. poſſidentem. do. Anto. & Abb. c. ſape, de reſt. ſpo. tenent q̄ ſic, & idem Mod. d. l. rem quæ nobis. idem Ab. c. ſi diligēti. de præſc. vbi et dixit, q̄ hoc remedium cōpeteret et malæ fidei poſſeſſori, qui à poſſeſſione cecidiſſet: & non mirum, quia ſi agenti non obſtat exceptio dñj appoſita à reo conuento. & ita dixit, & voluit Inn. & Io. An. c. poſt electionem de con. p̄b. & d. Ant. d. c. ſape, & ibi Inn. & adde q̄ hoc remedio et poſſet vti corā iudice loci, i quo eſſet res, vel poſſeſ. qđ p̄batur, q̄ licet qđ ex can. d. c. ſit actio p̄ſonalis: q̄ a oīs qđ ex l. e actio p̄ſonalis, §. appellam⁹. inſt. de act. & Bar. l. i. de p̄di. ex l. de edicto diui & quentus ſolū rōe rei immobilis ſortitur q̄ ſ forū, vbi q̄s cōuenitur actiōe reali, vel mixta, non perſonali, ſm Bar. l. i. in pr. ff. de cenſ. & l. ordine. §. ſolam, ad mun. vt in l. fi. vbi in rem act. p̄ Bal. l. iubemus nullam, §. de ſacroſ. ec. & l. fi. §. de præſc. lon. tem. fallit tñ hoc in can. reintegranda, in quo agitur poſſeſſorio, in quo nō hēt locum dictum Bart. d. l. illud, cum ſeq. tex. eſt, & ibi Bar. & Bal. §. vbi de hæ. agi oportet.
 - c c. reintegranda. Quando locum habeat, & cui competat, vide Ange. conſ. 114. inc. in Dei nomine, q. vertente. d. Ale. de Im. conſ. 17. part. 1.
- ¶ Ale. ſcias quod cōdictio d. c. reintegranda, locum habet etiam in virib. corporis, 2. q. 2. nullus. & An. de Bu. c. cum eccleſia, de cau. poſ. & propr. & per Pe. de anc. c. ex par. de reſt. ſpo. Et de hoc vide per gl. & Bal. in l. 2. §. de fur. per Bar. & Ang. l. maniſeſſimi. §. ſinautem. eo. ti. item competit etiam detentatori, ſm Spe. ti. de per. & poſ. §. i. ver. ſed nunquid. item licet gl. d. c. cum ad ſedem. de reſt. ſpo. dixerit illud remedium competere pro reb. eccleſiaſticis, vel clericis, quam partem licet tenuit Io. Cald. d. c. cum ad ſedem, ſm quod no. ibi Ant. de Bu. & eandem opi. ſequitur in c. querelam, de ele. tamen quod etiam in alijs rebus habeat locum, diſſuſe tenet Lud. d. l. rem quæ nobis, quæ eſt no. & vide Lap. in ſuis alleg. all. 2.

LEX XV.

- 1 Statutum, quod coloni teneantur soluere gabellam pro dominis non subiectis, est iniquum.
- a COLONOS. a Coloni glebæ adscripti causa dominorum nō inquietantur. h. d. Ideo autem dixi, propter rulis dominorum: quia si sua sponte possiderent, eorum tributa teneretur soluere, vt s. eo. l. si penes. Et est vtile ad statuta disponentia, quod gabellas teneantur soluere coloni pro dominis non subiectis. iniqua enim sunt, vt patet in hac l. & ex l. si penes. & j. vt nullus ex vic. l. vna.
- a ADD. Ang. colonos. Facit hæc lex pro scholarib. & cleric. vt occasione aliqui litis non debeant à suis studiis, vel ecclesiis auocari. ad idem l. omnes, s. de episc. & cler.

LEX XVI.

- 1 Soboles sequitur conditionem matris.
- MYLIER. Mulier originaria copulans se cū alio in consortium, cum sua sobole reuocatur. h. d. Et sic nō hic, q̄ soboles sequitur conditionem matris. & est hic regulare, sed filij colonorum, & inquilinorum sequuntur conditionem patris, vt j. eo. l. ne diutius. & dixi s. eod. l. diffinimus.

LEX XVII.

PER COLONVM. Colonus domino inuito contrahendo circa dominium, non parat præiudicium. h. d. Ideo autem dixi, circa dominium, quia plenè præiudicaret circa possessionem, vt plenè patet in l. i. s. de acquirenda possessio.

LEX XVIII.

- 1 Seruus an possit esse baiulus.
- COLONOS. Coloni adscriptitij ad nullum honorem etiam humilioris militiæ vocantur: nec etiam magisterij potestatis apparitores constituuntur. h. d. In tex. ibi, apparitores. Et not. arg. quod seruus non potest esse baiulus, licet hæc militiæ sit infima, & loquitur secundum Dialecticos.

LEX XIX.

- 1 Longum tempus in hac materia est decem annorum.
- 2 Colonus esse, vel inquilinum probatur, quando per decem annos respondit de pensione, vt inquilinus, vel redditu, vt colonus.
- 3 Vassalus quis non probatur, probando quod per spatium decem annorum præstitit seruitutem alicui tanquam domino.
- 4 Colonus quando possit refricare quæstionem dominij.
- 5 Sequestrari si quis vult impedire, aut reuocari facere, debet idoneè satisfacere.
- 6 Tempus satisfactionis de restituendo rem sequestratam, nō durat nisi triennio, quod incipit currere à tempore litis contestatæ.
- 7 L. properandum, quod non habet locum, in quibus lis non contestatur.
- 8 Res tempore peritura, cum de ea sit quæstio, officio iudicis vendi potest.
- 9 Colonus quando duo asserunt se dominos fundi, quem colit, potest in se fructus retinere satisfacendo de restituendis ei, q̄ se sententiā reportauit.

LITIBVS. Si de dominio terre inter dominum, & colonum est disceptatio, & locatio negetur, j. scripta forma seruatur, quia satisfacere tenetur colonus conuentus de restituendo fructus reddituum præstandorum sine procrastinatione, si dominus obtinuerit in causa, quæ satisfactio durabit triennio, & postea reuocatur. Si verò colonus hoc facere noluerit, vel non potuerit, tunc redditus in auro consistentes deponuntur, vt hac l. notatur. Si vero consistunt in speciebus, iudicis venduntur arbitrio, & pretium inde perceptum postea modo prædicto sequestratur. publicas autem functiones soluet dominus, vt colonus secundum consuetudinem antiquitus obseruatam. h. d. Diuiditur in duas partes principa. Primò enim ponit q̄n est quæstio circa dominium inter colonum, & dominum, qd fieri debeat de fructibus, & redditibus dictæ terræ, & quo ordine procedatur vsque ad ver. hæc de redditib. ibi est secunda pars principalis, in qua ponitur quis debet soluere publicas functiones pro terra locata, an dominus, vel colonus, cum inter dominum terræ, & colonum de terræ dominio quæstio agitur. Et hæc est vna lect. fm quam posui summariū. & est vera, & approbatur in gl. in ver. restituantur. Secundo modo legitur fm Placen. quia hic non erat quæstio inter dominum, & colonum de proprietate terræ, sed contendebant de terra. Et quærebatur, quid colonus debeat facere de fructib. sed hæc lex non placet, quia est p̄ hanc legem q̄ dicit in principio, q̄ coloni p̄ terræ dominos declamant. Et in tex. ibi, prolixoq̄ tpe. longum, & prolixum tps in hac materia est tempus decem annorū, vt patet hic in gl. in verbo, colonorum. a

2 Et ex hac litera probatur aperrè, q̄ si per 10. ann. respondisti mihi de pensione tanquam inquilinus, vt tanquam colonus de redditu, q̄ ex hac præstatione diutina probatur te esse colonū, vel inquilinum meū: sed præstatio modici tēporis hoc non probaret, argūto sumpto à contrario sensu huius l. nec ob. ff. de vsur. l. cum de in rē verso, vel diutina præstatio non sufficit, sed requiritur præstatio longissimi temporis. non. n. ho-

mines trahunt ita de facili, sicut res. Nec ob. si dī q̄ hæc solutio vī p̄ casum huius legis, q̄a hic tractat de oī genere colonorum, & tñ constat, q̄ esse censitum, vel adscriptitium, est mala fortuna, j. l. prox. quia hic non quærit de statu personæ, vtrū sit colonus vel nō. tñ. n. diutina præstatio nō sufficeret, vt l. s. ria, sed quærit tñ modo de statu rei, s. vtrū possit qd̄ dominij denegari, vel refricari antiqua reddituum præstatio. Et ē vera sol. licet de hoc s. rio gl. discrepet multum in l. s. ria, & ē hic aliquantulū in verbo, colonorū. Et p̄ hoc est casus j. eo. l. cū satis. s. j. Qñque aut ad aliquē obligadū, nō dico ad mutandū statū, sufficit minor præstatio, vt ē i. alimētis, vt l. j. s. de fideic.

3 Et ex p̄dictis apparet, qd̄ si ego tāquā vassallus præstiti seruitutē tibi spatio 10. ann. qd̄ hæc præstatio nō est sufficiens ad probadū ius vassallagij. Nam hic agit de mutatiōe stat⁹ p̄sonæ, q̄ n̄ mutatur ex diuturna præstatione, fm Martinū de Fano, & An. de Barulo. b Et in tex. ibi, idoneum fideiussorē. ex hac litera apparet, qd̄ qñ inter dominum, & colonū est quæstio de terræ dominio, q̄ colonus domino non tenet respondere de fruct. sed sufficit si ipse satisfacet idoneè de restituendo omnes reddit⁹ in q̄tū dominus sententiam pro se reportauerit. Sed p̄ istud opponitur de l. si quis conductionis. s. loc. vbi colonus refert domino quæstionem dominij. Timore huius variauerūt glossatores, & ē Doctores. Quidam. n. dixerunt, q̄ hic conductionis nō erat finita, ibi sic. Sed hoc reprobat per Doct. quia si non est licitū referre quæstionem dominij conductione finita, ergo nec ea durante. Alij dicunt, aut p̄stat de locatione, & tunc nō refert quæstio dominij, vt ibi: aut non p̄stat, & tunc sic, vt hic. & est vera, & probat p̄ parte p̄ hanc l. dum dicit, q̄ si p̄ diutinā præstationem apparet istū esse colonū, q̄ cessat ordo. vñ in hac lege ne gabat dñum, & negabatur locatio: in l. s. ria negabat dñū sed p̄stebat locatio, & p̄ductio. Alij dicūt, q̄ coloni simplices nō pnt refricare qd̄nē dñij, vt l. s. ria, cū sim. Censiti autem, & alij sic, vt hic. Sed hæc solutio est p̄ literā huius l. q̄ dicit, in colonis cuiusq̄ p̄dōnis hæc l. seruari debere. Et hoc vī innuere gl. 3. in prin. licet gl. in l. s. ria approbet hæc l. Alij dicūt, q̄ hæc lex corrigit illam. & similiter hæc est mala, q̄a vitāda est legū correctio, vt l. p̄cipimus. in fi. de ap. auth. quas actiōes. s. de episc. & cler. tene ergo secūdā. Sed Iac. de Aret. sequēdo quādā alterā opin. positā in l. s. ria dicit, q̄ aut est qd̄ de dñio, & hoc mō refricari nō p̄t, vt l. s. ria. Aut est qd̄ de præstatione reddituū solū, & tñ legitime pōt hoc colon⁹ oblicere, vt hac l. Et est ratio, q̄a tñ colon⁹ oblicet de nullitate p̄ctus. Sed ista solutio videt p̄ hanc l. q̄ dicit, qd̄ super terræ dñio p̄ dños clamabant. Propterea si colon⁹ dicit de nullitate p̄ctus, ex eo q̄a est dominus, & ideo dicit se nō debere cogi ad reddituū p̄stationē, de necessitate sequitur refricatio quæstionis dñij. Tene q̄ dixi. c Et Item ex litera, q̄ ille q̄ vult impedire sequestrū, aut ē facere reuocari, dēt idoneè satisfacere de restituendo rē absq̄ aliqua procrastinatione. Vnde nō sufficit simplex satisfactio, nisi hæc verba ponantur. Et aduerte, q̄a gl. hic in verb. accipiat. dicit, qd̄ incipit currere id trienniu à tēpore litis p̄testatæ, q̄a tanto tēpore instantia durat. qd̄ nō. q̄a p̄ hoc patet, q̄ tēpus instantiæ p̄fixum p̄ l. p̄perandum, incipit currere à die litis p̄testatæ. de quo solet ibi notari. Et Vnde in casibus, in quib. non p̄testatur lis, non videtur illa lex locum habere. Et ob hæc dixi multoties allegando in qd̄nibus de facto, qd̄ cū executiones instrumentorū, vel sententiā fiant absq̄ p̄testatione litis, q̄ nō currit instantia, cū non fiat p̄testatio. f Et in tex. fructus vendantur.

8 Et No. qd̄ qñ res sequestrata est tpe peritura, qd̄ iudicis officio p̄t vendi, & pretiū sequestrari. g posset ē id solus sequester, vt l. si oleū. ff. de dolo. cuius sequestri officiū est volūtariū, & nō necessariū, vt l. fin. ff. de bonis auth. iud. possi. Et in tex. ibi, nec de redditib. Not. diligēter hunc ver. qñ res est in litigio inter dominū, & colonū, ad quē spectet solutio publicarū functionū. Et vtrum solutio facta p̄ vnū altero sciente & patiēte, sibi p̄iudicet. Et ex hac litera sumit arg. gl. sup. verb. moris erat. An rustici teneant p̄stare decimas clericis, vel ecclesiis. b Et dicit, qd̄ ita seruat p̄suetudo. c Vltimò fm lecturā p̄ Placentini posita hic in gl. sup. verb. restituantur, ē hic casus, si vera esset, q̄ est vera q̄tū in se, q̄ si duo asserūt se dños vnus fundi, q̄ colonus pōt dicere, neutri vestrū volo restituere fruct⁹, satisfacendo de restituendo ei, qui pro se sententiam reportauit, quod not. quia est limitatio legis vltimæ, s. de peti. hæredit.

a ADD. Alex. Colonorū. Et adde q̄ dicit Bal. & Ang. i. l. male agit s. de p̄scrip. 30. ann. & vide i. prox. col. & hic adde Bal. in l. i. in 6. col. C. de fideiuss. Quid in emphyteuta, vide hic plenè, & melius per And. de Baro.

b Ale. Adde Bar. i. l. q̄ vniuersas. s. qd̄ per colonum. ff. de acq. possi. Intellige p̄ dominum, nō tertiam personam, & in materia l. cum de in rem verso, ff. de vsu. & Bar. in l. i. & in l. si conductor, ff. de acq. possi. & per Cy. & alios in l. si certis annis, s. de p̄act. Cy. & Bal. in l. 2. s. de iur. emphy.

- c** Ale. adde Im. imperatores, ff. de app. & cū Bar. hic trāsit simplr, l. fi. s. qui ad lib. proc. non lic. Alex. Bar. l. emptorem, ff. loc. vī tenere p̄rium in illa q. qñ platus locauit vni rem ecclesie, & postea mouetur sibi qō de ecclesia.
- d** ¶ Debet idonee satisfacere, ex hoc dicit regula, q̄ cautio idonea facit cessare sequestrum, vbi etiam deberet fieri, ita no. in apo. ad Gul. de Cun. post eum in auth. generaliter, numero 7, de epis. & cle.
- e** Ale. Quia si p̄ iuratoriā cautionē reuocat, frustra foret. & vide dictū ele gās Io. And. in add. Spe. e. ti. de sequest. pos. & fru. in rub. vbi dī, q̄ ibi seque stratio n̄ fieret p̄ suspiciōē, licet ordinariē a iure pmissa sit, nō reuoca bit p̄ p̄tationē fideiussoris. all. c. eum qui. de eo q. mit. in pos. li. 6. tu alle. s. nouissime, inst. de suspe. tu. in fi. ibi, satisfatū. & de nā sequestrationis, vide apostillā l. mandatis. de reg. re. & vide Ab. c. dilect. de sequest. pos. & fru. idē tenentē. Ale. vide Bal. in l. fi. s. quib. ad liber. procl. li. & in l. fideiussor. s. fi. q. sat. cog. iā tñ vī si dixit fm formam iuris, vt cōiter sit ibi, nō durat nisi triēnio, Vide Imol. in l. Imperatores, s. fi. ff. de appel. & Bal. l. i. de phib. se quest. ibi, n̄ hēt locū l. p̄perandum. adde tñ qd terminus p̄fixus incipit cur rere i primo actū, in quo q̄ritur de meritis, q̄ tūc h̄t lis p̄ p̄tata. l. nihil, & l. nulla. & ibi gl. & Bar. s. de proc. & Bald. l. mutari. de p̄c. ff. gl. i. elem. s. p̄e. de ver. sig. & cle. i. de elec. Aug. de exhib. reis, in auth. adde qd idem voluit Bal. in l. j. de exec. rei iud. & Are. l. intra dies. ff. de re iud. & in rep. l. tale pa ctū, s. q. prouocauit. vbi aliud tenet, & Ro. in rub. de arb. Ang. ¶ In tex. re mouetur. no. ar. qd fideiussore effectū nō soluēdo, dēt iteratō satisfactio p̄ fari, facit ff. q. sat. cog. l. fi. ab arbitro. de pet. h̄r. l. fi. quo tpe, per hoc. n. pa ter, q̄ satisfactio de sequestrādo, vel de restituendo rē sequestratā n̄ durer, nisi triēnio. no. q̄ sequestratio n̄ reuocat, nisi p̄tetur cautio de restituēdo
- * rē cū fideiussore.** Idē dī Ant. de Bu. i. c. j. dī seque. pos. & fruc. alle. l. senatuf cōf. de of. p̄sid. & subdit, qd ēc si est paup. n̄ reuocabit p̄ p̄tationē cau tionē. alle. Spe. in ti. de fideiuf. s. j. ver. illud aut. de hoc est casus in l. fideiuf for. s. j. qui sat. cog. & ibi Ale. ¶ Idē seq̄tur Ang. l. j. s. de prohib. sequest. pos.
- * ¶ Cum fideiussore.** adde Abb. c. 2. de seq. pos. & do. Alex. de Imol. l. fideiuf for. s. fi. ff. qui sat. cog. & quo ad materiam hanc habetur plene per Fel. in c. examinata, ver. in gl. 2. cum seq. de iudi.
- f** Ale. Sed perpetuū durat, & hoc vī sentire Gul. in d. l. p̄perādum. in prin. & ad hoc allegabat do. Ant. istā glo. me audiente. sed p̄rium sentit do. Bart. l. ab executore, in fi. de app. facit qd ipse no. in sumaria cognitione super verbo, figura. Postea dīc̄ dñs meus mutauit s̄mā, & intelligēdo, vt hēo super lib. d. l. p̄perādū, in prin. nec ego video, qd istā gl. inducā prout s. inducit do. Bar. phibet istud, ad qd eam allegat hic. sed iudicio meo gl. dē q̄ sp̄ale est, cū hoc probet illud, ad qd allegat, quasi velit dicere, qd instā tia triēnij n̄ currat hic, cū sit cā talis, in qua lis n̄ p̄tatur, sed quia sum maria. item nec Gul. dī, vt sentit in d. l. p̄perādum. Ang. ¶ Vnde tenem⁹ quod no. Bar. in d. l. ab executore, i. fi. nec obitat gl. intellet̄, vt intelligo, quia hic nō erat questio principalis de sequestratio. fienda, vel nō, vt s. pa ter, ad quod no. Gul. in d. l. p̄perādū. Si ergo est verum, q̄ ipse Bar. no. in d. l. ab executore, in fi. hoc tñ fallit i cā appellationis, vbi instātia incipit cur rere a p̄ncipio citationis i ius factū, p̄ducēdo libellū appellationis, & hoc in odiū, & p̄mācia appellationis. nec iudiciū ei⁹ valet, vt ex d. s. fi. colligē. Ale. adde Bal. l. cōsentaneum. C. quō & qñ iudex. Idem tenet Bal. l. tale pa ctum. in s. qui prouocauit. ff. de pact. in rep. in x. q. in fi. Per. de Anch. in c. j. de iuram. cal. qui dicit ita fuisse consultum per dom. Bald. & dī ita se de facto obtinuisse. contrarium tenet Bal. l. s. de iur. cal. cum concor. & per eūdem in l. 2. s. de exe. rei iud. post Ang. in l. & post. s. fi. de iud. & not. Mod. in l. ab executore, in prin. ff. de app. sed Bart. l. p̄perādum. in s. fi. quidem. in prin. s. de iudi. aliter loquitur, & idem vī velle Gul. de Suza. in d. l. p̄perandum, in prin. s. & si quidem. sequitur Bart. in his vero, quā emergūt ante litis cōtellationem, nunquam currit instātia, fm Bald. no. in l. & post edictum. s. j. ff. de iud. forte tutior est opin. quod currat instātia tpe quo c̄ptū est tractari de meritis cā executio p̄ no. per Bar. in d. l. & si qd em. cū quo p̄cordat Cy. & Bal. & Sal. in prin. illius l. & p̄ hoc facit, qd dispō il lius legis est inducā ob publicam vtilitatē, vt no. gl. in pr. huius l. ergo dēc extendi ad casus similes, p̄ no. p̄ gl. & Bar. l. si p̄tate. & ibi Bar. in q. j. par. ff. sol. ma. & maior est rō in cā executionis, quā est summaria, l. a diuo Pio. s. fi. super. ff. de re iud. cū in summaris limitata sit instātia, sicut in ordina riis, & potius in eis est maior instātia. l. de submersis s. de nauis. Bal. l. j. s. j. ad fi. ff. s. ius di. non obr. tenet idem, quod tenet in l. 2. de exe. rei iud.
- g** Et precium sequestrari. adde istum in l. fi. per illum text. ibi, ff. de requir. re. & ibi posui in apost. ad istum, ver. potest vendi.
- h** Vel ecclesiis. ad cuius articuli decisionem vide tu plene do. Soc. in consil. 267. incip. eleganter, & subtiliter. in prin. cum ver. seq. vsque ad fi.
- i** Ang. ¶ In tex. ibi, fideiussor. et̄ enim hic casus, quod lite pēdere fructus se questrantur, sc. cum dñs agit p̄ colonum suum, regulariter autem talis se questratio est prohibita. l. j. s. de prohi. seq. pecu. nisi timere de barataria fructuum, vt l. Imperatores, in fi. ff. de appel. ¶ Itē nota optimum argumē tum, q̄ licet ex forma legis, vel statuti fructus dēant sequestrari, si tñ ille, q̄ quē agit, vult dare fideiussorē de restituēdo oēs fructus, nullo mō p̄ uenit ad sequestrationem, in tex. ibi, p̄triennium, hic tex. est optimum arg. qd fideiussor, q̄ p̄mittit restituere oēs fructus, qui p̄ciperētur, ad hoc vt sequestratio euitaretur, qd n̄ intelligitur obligari, nisi p̄ fructib. triēnij tā tum: & est rō, quia p̄uentus n̄ tenetur pro maiori tpe fideiussorē dare quā triēnij, vt hic ergo simpliciter dādo ad tps, ad triēniū vī dedisse. qd no. sed n̄ firma. ¶ In tex. ibi, & de sacra. no. cum sequestratio sit de aliquib. fru ctib. alicuius rei, debet fieri apud & de sacra illius ciuitatis, sub qua pos sessio sita est. Vñ si possessio est sita in parochia Sanc. Petri, in ecclesia illi⁹ parochiā dēbit fieri sequestratio, & si illa ecclesia ad illud sequestrū nō sit sufficiens, vī idonea, fiet seq̄strū ad ecclesiā cathedralē text. ē hic. ¶ In text. ibi, fructus vēdantur. ibi solus sequestrās n̄ posset, licet fruct⁹ coriūpātur, nisi iudice p̄mitti ēte ei de partiū voluntate. sic intelligitur l. fi. oleū. ff. de do. ¶ No. ēt ex p̄ncipio hui⁹ legis, qd nunq̄ sit sequestratio de re alicui⁹, nisi de debito p̄ter publicū iustitiam, vt j. de ero. mil. ann. l. p̄ hac. & ibi dixi.

Ale. ¶ Adde q̄ Bal. tenet p̄ Bar. l. i. de iuram. calum. vbi dī, q̄ si sta utū re quirat instātia cā terminari intra duos menses, q̄ hēt locū vbi petiū execu tio instātia p̄fessionati, licet aliqui s̄, fm eum. In tex. ibi, fruct⁹ vēdantur. vīd Ang. & doc. in l. fideiussor. s. fi. q. sat. cog. & adde Bar. l. fi. magistratus. ff. de priuilegiis credito. & l. interesse. de acq. pos. Bal. i. c. olim, de rescr. bñ facit l. diuus. de pe. h̄z. in ea. l. in fi. an hoc sit verum, vide Imo. in l. Imperatores. de app. s. fi. & qd no. Bal. in d. l. j. s. de phib. seq. & vide Ab. c. dilectus. in fi. de seq. pos. & fru. vbi reprobāt dictū Bar. eo. mō reprobāt Im. d. l. Impato res s. fi. vide q̄ no. in l. p̄ hac. de ero. mil. ann. lib. 12. & Vide Bar. l. fi. in fi. s. de edi. diui Ad. toll. vbi dī, q̄ immissio dēt p̄bari per publicū iustitiam, nec suf ficit p̄ testes. Per publicū iustitiam adde Ant. Cor. oīno sing. suis ver. seq̄ter. inc. q̄ n̄ p̄terere. dixi post Iac. Reb. in add. ad ipsum in l. p̄ced. in fi. eo. ver. s. eo. & de hoc p̄ dom. meum Dec. conf. 81. inc. diuino, & c. & pro tenui ingenioli mei, & c. ver. 6. etiam facit ibi, imo, quod fortius est, vol. j.

LEX XX.

NE DIVTIVS. hodie natus ex adscriptio, & serua, vel ad scriptitia, & seruo, sequit v̄tris p̄dōnē. itē inter seruos adscri ptios modica est dīa, cū seruus cū peculio, adscriptitiū cū terra alienari p̄nt per dñm. h. d. Præmitto ad euidētiā, qd o lim senatusconsultū claudianū volebat, vt natus ex adscripti tio, vel adscriptitia semp sequestratur p̄ditionē adscriptitiā, & sic qñq; paternā, qñq; maternā, vt s. de senatusconsulto claudiano. vnde videns imperator, q̄ semper quis traheretur ad peiorem fortunā, statuit q̄ illud senatuscōsultū ēt subla tū ex toto, & q̄ ille q̄ nascetur ex adscriptio, & muliere libe ra, esset liber, vt no. in lib. auth. ibi hoc ēt declaratū fuit in lib. auth. p̄stitutio, q̄ ex adscriptio, & libera na. in prin. collat. 6. Verum, q̄a multi dubitāt, qñ q̄s nascebat ex vno adscriptio, vel adscriptitia, & ex altero seruo, vel serua, vtrū sequestratur p̄dōnem v̄tris, cū illa lex antiqua posita ad remotionē dicti senatuscōf. n̄ loqueretur, nisi tñ de adscriptio, & muliere li bera. iō imperator posuit legē, & disposuit q̄ sicut ille, qui na scretur ex muliere libera, & adscriptio seq̄tur p̄dōnem v̄ tris, ita ille q̄ nascitur ex adscriptitia, & seruo, vel serua, & ad scriptio sp̄ seq̄tur p̄dōnē v̄tris. & ex hoc infertur alia r̄t he neralis, q̄ partus sequitur. r̄t. p̄dōnē ventis, siue p̄ditio v̄tris sit deterior partui, siue vtilior. h̄c aut̄ regula fauore publicæ vtilitatis fallit in partu murilegolorū, q̄a semper murileguli sequuntur p̄dōnem liberi, siue sit pater, siue mater, vt l. fi. s. de murilegulis. ¶ Item fallit in partu eius, q̄ natus est in p̄dio ta miaco, qd p̄dium quale sit, notatur j. de p̄diis tami. in rub. & in l. j. ¶ Itē fallit in filiis inglinorū, & colonorū natis ex libe ra muliere, vt j. e. l. diffinimus. ¶ Itē fallit in filiis libertorū cu riæ. i. 2. q. 2. de libertis. & hoc de iure ciuili. ¶ Itē fallit fm legē Lōbardorū, vt no. in gl. quo ad honores verō assequēdos par tus seq̄tur p̄dōnē paternā, vt l. cum legitimæ. ff. de statu hom. ¶ Vlt. no. ex gl. pe. oēs differētiās inter adscriptitos, & seruos.

LEX XXI.

- 1 Verba enunciatia in dispositione, vel contractib. si sunt in duplici confes sione emanata, vna post aliam probant, & obligant.
 - 2 Terra recommendata, quæ tenentur ciuitati prestare subsidium, in cauca catis sistant per centum annos, quod non praestiterint, per hoc non censetur praescripsisse libertatem si non fuerint requisiti.
 - 3 Statutum q̄ absentes a ciuitate Pernisij nō gaudeant priuilegio ciuium, nō comprehendit absentes, quorum fratres, sorores, & cognati sunt in ciui tate, q̄ supportent onera, & non dicitur absens, nec vagabundus ibi. n. 5.
 - 4 Iniusi facta vni de consortio, videtur toto consortio facta.
 - 6 Confessio facta in iudicio, non in figura iudicij, non nocet. & quando nocet etiam extra iudicium geminata.
 - 7 Geminatio actus, vel eius perseueratio, q̄ multū arguant actus validitatē.
- CVM SCIMVS.** sola p̄fessio, vel scriptura, in qua enūciati uē q̄s se alterius colonū esse asserit nō p̄iudicat, nec statū mu tat, nisi sit aliis adminiculis approbata, sc. ex illa diutina p̄sta tione, q̄ faciunt filij adscriptitij, aut q̄a alia p̄fessio emanaue rit de eodē. ¶ Itē si filius adscriptitij viuentē patre p̄ 30. an. p̄ti nuos terram n̄ coluit, nō p̄p̄ea liberatus est a p̄ditione adscri ptitia, cū pater eius, tpe vitæ suæ culturæ satisfecerit. h. d. ideo aut̄ dixi enūciatiuē plata, & facta, q̄ si dispositiuē per solennē stipōnē q̄s vellet se facere alterius adscriptitium, non requi reretur alia adminicula, fm Martin. de Fan. & And. de Barulo hic, licet gl. in l. proximi. in s. cum aut̄, videatur dicere, q̄ licet p̄ cederet pactio, quā q̄s se obligauerit: tñ ista pactio non p̄a iudicat, nisi secuta sit postea 30. an. p̄scriptio. Sed ego intel ligo illam gl. quando illa stipulatio non fuit solennis, sed post ea cursu temporis ex diutina p̄statione solennizatur. Vbi autem quis pacisceretur solenniter, puta per stipulationem, non videtur dubium, q̄ eo ipso sit effectus seruus, & adscri ptitius vendendo se ad precium participandum. ¶ In tex. ibi, si autem est scriptura. ex hoc versicul. limitari possunt om nes leges dicentes, quod verba enunciatia non inducunt disposi

- a dispositionē, & ē in p̄tib. prolata, nō sunt obligatoria. Nā hoc est verū, nisi bina p̄fessio emanauerit, vna post aliā. Si. n. circa p̄ditionē adscriptitiā, quæ est mala, vt l. ne diuti⁹. s. e. p̄ iudiciū generet, quāto magis generabit in his, q̄ nō sunt t̄ti p̄iudicij, certē multo magis. b. In tex. ibi, illud quoque. † Ex hoc § sumitur optimū arg. qđ si terræ recōmendatæ tenent dare ciuitati Perusij subsidium caualcatis, & exercitib. extra ciuitatem euntib⁹, & p centū an. steterūt, q̄ nō p̄stiterūt ex eo, q̄a ciuitas Perusina nō req̄siuit, cū de suis gentib⁹ esset copiosa nimis, vt nō p̄ hoc dictæ terræ p̄scripserint libertatē dicti seruitij: nulla. n. causa desidia p̄t cōi Perusij imputari, ex quo necessitatem dicti subsidij nō habuit. De quo dixi in
- 3 l. in filiis. s. de decur. vbi videt̄ casus. † In tex. ibi, patres, vel fratres, no. arg. qđ si statutū d̄t, q̄ absentes à ciuitate Perusij non gaudeāt priuilegio ciuiū, cū onera nō supportēt, q̄ si aliquis abest à ciuitate, in eadē permanēt patres, vel fratres, sorores vel cognati, q̄ supportēt onera ciuiū, qđ nō obstāt tali absentia priuilegio gaudebit absens. videt̄. n. supportare onera, cū illi suppo. tēt, q̄ sunt de sua progenie. Et iō si statutū d̄t, q̄ nō allibrati nō audiātur in ciuilib. nec in criminalib. cum nō supportent onera ciuitatis, q̄ libra patris, vel aliorum consortū de domo, pderit nō allibrato, sufficit. n. hos p̄sortes onera su
- c finire p̄ hāc legē. † In tex. ibi, cū t̄n pars. No. q̄ corpus vnius p̄sortum appellat̄ pars ceterorū p̄sortum. Itē iniuria, q̄ fit vni eorū, toti p̄sortio facta videt̄, d̄ vt l. i. de senatusc. Claudii. & omnes poterūt vindicare tanq̄ p̄sortes eorū, p̄sequentes eorū iniuriā, vt l. si foemina. s. ad Turpil. et si vindicās sit spuri⁹. l. i. cū simi. ff. de lib. cau. † In eo. tex. in si. l. p̄ hāc literā videt̄ posse dici, q̄ nō videātur absentes à ciuitate illi, q̄ de ciuitate habēt patrē, & alios cognatos. Vnde nō appellabit̄ vagabūdus cum ibi residere videatur. Sed p̄riū videt̄. Nā videmus, qđ bonis absentis d̄t curator, & citātur primò agnati, si volūt eū defendere. Tex. est in l. item ait p̄tor. §. i. ff. ex quib. caus. maio. Et qđ d̄t curator, patet in l. ab hostib. eo. tit. & non obstat hāc lex, q̄a iō hic non reputatur absens, q̄m sui cognati onera ad eum spectantia supportabunt. † No. qđ p̄fessio facta in iudicio, nō in figura iudicij, puta corā tabellione, nō nocet. Et p̄ hoc patet, qđ malē dicāt illi, q̄ dicūt, qđ gl. q̄ est in l. iubemus. s. de lib. cau. qđ nō reperiat̄ alibi q̄ ibi, q̄a hoc nō est verū, q̄ etiā hic inuenit̄, & est ēt alia gl. singul. in l. interrogatā. s. de li berali causa. Hoc est verū in confessione, q̄ nō p̄iudicat extra iudiciū, eodē mō p̄iudicaret corā notario, vt i gl. seq. Item p̄fessio facta nō in figura iudicij licet nō p̄iudicet, t̄n si bis emanauerit, forte ira p̄iudicaret, sicut ea, q̄ est facta in figura iudicij. † Hoc videtur velle sequēs gl. Adde qđ dixi in l. triticū.
- 7 ff. de verb. obl. vbi dixi, q̄ due confessiones plus operantur q̄ vna. † Actus. n. geminat⁹ vel p̄seueratio, multū arguūt ad utilitatē ei⁹ qđ agit. & facit optimē l. si mulier. s. ad Velleianū. h. ADD. Pro saluando Bar. hic in hac l. cum scimus, qui vult, quod ex confessione geminata extra iudiciali oriatur actio, vt hic circa si. commenti sui, vide concordantiam quam posui ad l. triticum. ff. de verb. ob.
- a † Dispositionem. Adde do. Soc. conf. 227. inci. p̄sens consultatio pulchra. ver. s. quia, ver. seq. & in conf. 67. incip. circa i. q. ver. circa aliam q.
- b Alex. † Vide quæ dicta sunt i l. ex hac scriptura. post Bar. de dona. & idem Rom. in litera. d. in no. 2.
- * Alex. † Casus. Adde Ang. in l. male agitur. de p̄sc. 30. ann. circa si. Item ibi. patres vel omnes fratres se ex. abesse à ciuitate, vel loco, non dicitur qui habet de sua progenie in loco, vel ciuitate, vt in patre, qui non habet filium. vide gl. iō l. si. in verbo, & eadem persona. s. de impub. & aliis subfi.
- c Adde bonam gl. in l. 2. §. qui æta. vel professio. lib. 10. de quo per Ang. l. p̄tor. in prin. ff. de eden. & Bar. in l. i. §. si hæredis. ff. ad leg. fal. l. i. §. domini. ff. ad Sylla. Bal. in l. si. p̄alle. vbi dixit per gl. in l. 2. qui æta. excusantur, q̄ si statuto cauetur, nullus possit habere officium, nisi habeat centum in bonis, q̄ filius poterit habere officium, si pater habet æstimum vsque ad illam quantitatem, licet sint plures fratres, qui si diuiderent non haberent illa centum. Et ita dicit in l. p̄tor. §. sed si filius. ff. de eden. & Ang. in l. si. p̄alle. & Bal. in l. 2. ad si. §. de lib. & eorū libe. & in l. i. §. illud. s. cōm. de manu. & in c. filius. de cap. qui curiā vendi. & in l. non plures. de sacros. eccl. & in l. sciendum. ff. qui satisf. cog. & ibi Bar. in pen. q. Bal. in l. dixim⁹. §. si pater. ff. de excusa. tut. & in l. 2. in si. §. de legi. hæred. ver. modo videntum est, s. de executio. rei iud. & Bal. in additionib. Spec. in tit. de censib. ad si. & in l. illud. ff. cuiusque vniuersi. Item ibi, in ver. itē de iniuria, quæ fit vni, adde Bar. in l. lex Cor. & ibi dixi. ff. de iniuriis. Et ibi omnes no. Bar. & ibi scripti in l. 2. in prin. ff. de acc.
- d Videtur. Adde fel. in c. partus. de homi.
- e Sed contrarium videtur, quod bonis absentis datur curator. gl. in l. cognatos. s. de capti. & idem in hæreditatē iacente, in l. de cur. bo. dando. & Ang. in l. 4. §. quorties. ff. de dam. infect. per l. si seruus communis. ff. de stipu. seruorum. Ale. in gl. extra ius ibi, non in figura iudicij.
- f Iudicij. Adde do. Soc. in conf. 15. inci. visis p̄dictis publicis instrumentis. ver. tertius verò tractatus, circa medium. & fel. in c. si cautio, de fid. instr. ver. fallit nobiliter. in si. ver. fallit vltimo.
- z Agitur. Quid autem operetur in obligatione rescripto, in interlocutoria,

& in nonnullis aliis actibus, vide tu plene fel. in c. si cautio. statim post medium ibi, & hic est. de fide instr.

- h Alex. † Confessio bis emanata extra iudiciū p̄iudicat, ac si esset facta in iudicio, regulariter tamen p̄tra. l. i. in si. in gl. super verbo. actionibus. ff. de interrogat. actio. & per gl. in l. quoniam. ff. de infamibus. & in l. cum de indebito. in §. si. de probatio. & in l. generaliter. s. de non numerata pecu. Adde circa p̄fessionē geminatā gl. in l. capite quinto. ff. de adulte. quæ dicit, q̄ quamuis dicatur, q̄ aliās confessus non p̄cedentibus indicij, & timore tormentorum. non sibi p̄iudicet. l. j. §. diuus. & l. maritus. & quod ibi per gl. & Bart. ff. de q. tamen si ante confessionem factam sine indicij emanasset alia confessio quæ teneret, per consequens condemnaretur ex ea propter geminationem ipsius confessionis. Adde tamen circa confessionem factam extra iudiciū, q̄ licet regulariter nō p̄iudicet confitentī, t̄n si iuramentū interuenisset, sibi p̄iudicaret, Bart. in l. cū quis decedens. §. Titia honestissima, de legatis secundo, & adde in eo. qđ dicit hic Bar. de confessione bis emanata, quod idem voluit Bald. in rub. res inter alios acta, & iudicio meo est text. ibi gl. & Doct. in l. si mulier perfectæ ætatis. s. ad Velleia. & in l. prima. s. de plus peti. Et adde, q̄ confessio geminata operatur vnum not. effectum, vel quod exceptio non numerata pecun. quæ aliās intra biennium opponi poterat, iuxta ea q̄ habent in l. si extat. s. de non numerata pec. non poterit opponi si confessio fuerit geminata. Ita dixit Abb. in c. si cautio. de fide instrumen. vbi alleg. no. per gl. hic. tu alleg. text. in l. in contractibus. §. de illo. de non numerata pec. Et adde in confessione facta extra iudiciū, quod talis confessio non prodest ad actionē, sed ad probationem, l. i. in si. §. depositi. fallit nisi esset geminata, quia tūc cum æquiparetur confessioni factæ in iudicio, vt hic, & confessio facta in iudicio prodest ad actionem, vt est gl. in l. sed & si possessori. ff. de iureiu. in §. item si iurauero. qđ confirmat Cy. in l. i. s. de confes. quæ actio vocat̄ utilis confessoria, vt est text. in l. proinde. §. procurator. ff. ad leg. Aquil. i. g. tur potest dici tali casu prodesse ad actionem. Cogita, quia nemo hæc t̄git. Item adde, quod ista geminatio operatur alium naturalem effectū, q̄a ex geminatione pacti nudi dicitur pactum vestiri, & parere actionem, & obligationem, vbi aliās ex tali pacto non nascitur. Dictum est Ang. & Sal. in l. petens. s. de pact. & facit institut. de actio. in §. de p̄stituta. Itē ad istā geminationē, ad q̄ geminata interlocutoria nō reuocatur, gl. no. i. ciues. s. de appellatio. Itē geminata mora nō p̄t purgari, l. traiecit. s. de illo, fm vnā lect. de actio. & oblig. Item geminatio rescriptorū operatur clausulā motu p̄prio. Bal. singulariter in l. dānosa. s. de p̄cibus imperat. offerē. Item peccatū veniale geminatū trāsīt in mortale. Tex. est in §. criminis. 25. distinctio. Et ibi si bis enumerauit, diuersis t̄n tēporib. & iteruallo. fm Bal. in proce. s. ad si. Adde q̄ h̄ i l. si conuerit. de pig. acti. Adde do. Ant. de But. de actu req̄sito ad p̄suetudinē, vt req̄rat iteruallū tēporis i c. si. de cōsue.

LEX XXII.

- 1 Statutum quod instrumenta dotalia executioni mandentur, nulla longi tēporis p̄scriptione obstante, an obstet p̄scriptio quadraginta annor.
- 2 Statutum excludens p̄scriptionem an valeat.
- 3 Adscriptus alicui conditioni. si fugit, vt illud onus euadat, dicitur furtum sui facere etiam si sit liber.
- 4 Coloni, & censiti sunt homines liberi.
- 5 Moderator provincie cognoscit de crimine.
- 6 Colonus an possit deferere culturas agrorum, etiam si dominus nouet pacta. si statutum dicat, quod non possit eas deferere.
- 7 Vxor si verberatur a viro, licite potest diuertere.
- 8 Protestatio procuratoris, quod faciat incidere potestatem in penam, si ei ostendit mandatum.
- 9 Condicio adscriptorum est durior, quā aliorum colonorum.
- 10 Statutum, q̄ iudex provideat ne damna dentur, vel q̄ debeat tueri tales in iuriam patientes, quando pariat actionem, & quando officium iudicis.
- 11 Primogenitus Regis an dicatur natus ante dignitatem regalem.
- 12 Stante statuto, quod habitantes in comitatu, non gaudeant priuilegio ciuitatis, nec eorum filij, si aliquis habitat an p̄iudicet filiis ante habitatio nem natis.
- 13 Statutum disponens q̄ pro quolibet animali nascenti in territorio domini, soluat vnum solidum, quod comprehendit illum, qui ducit animalia p̄gnantia extra territorium, vt ibi pariant.
- 14 Colonus remanens in colonia, tenetur solitam fructuum restitutionē facere.
- 15 Hæredes coloni si remanent in colonia, sine renouatione pactorum, pacta facta inter dominum, & colonum seruare debent.

CVM SATIS. Adscriptitius fugiens, sicut seruus sui furtum facit, licet liber sit, & ideo tali fortuna non liberatur 30. ann. spatio, sed cum sua sobole idem adscriptitius remanet. Item effecti colonariæ conditionis per culturam assiduam 30. ann. sunt liberi, & eorundem filij, licet omnes adscriptitij sint cōditionis p̄dictæ, etiam si tanto tempore filij non steterint in cultura. † Item domini possessionum nō debent eisdem violentiam inferre, aut veterem consuetudinem reddituum immutare, contrarium facientes eisdem ad interesse tenentur, nec poterunt ob hoc culturā agrorum deferere. Item nullus debet colonū, vel adscriptitiū alienum occultare, & suscipiēs ēt ignorāter, nisi restituat ipsum, p̄enis hic insertis tene. h. d. In tex. ibi, q̄ tūcunq; emanauerit. hoc verū, nisi ille adscriptiti⁹ in fugam steterit per 40. ann. vt l. omnes. de p̄scrip. 30. ann. quantum

quantum autem tempus requiratur in seruo fugituo, no. de
 1 ser. fug. l. j. † No. quod dicit, quantuncunq; & c. quod per hoc
 patet coniuncta l. omnes, quod licet statutum dicat, quod in-
 strumenta dotalia executioni mandentur, nulla longi tēporis
 præscriptione obstare: quia si currerent 40. ann. curricula, qđ
 obstat temporis præscriptio. sicut videmus hic Imperatorē
 dicere non præscribere istos longi temporis cursu libertatē,
 tamen currunt curricula 30. ann. Sed contrarium dicas, quia
 istud statutū simpliciter loquitur, & ideo simpliciter intelli-
 gēdum est, vt l. de pretio. ff. de publicia. Nec ob. hęc lex, quia
 limitatur per aliam, quod in statuto nō est. De hoc dixi s. qui
 a nu. li. se excu. l. fi. vbi gl. allegat omnes, quæ possunt allegari.
 3 † In tex. ibi, furari intelligatur. No. quod licet quis sit liber, ta-
 men si adscriptus est alicui cōditioni fugiendo, vt onus illius
 conditionis euitet, dicitur facere furtum sui. Sequitur in tex.
 4 voluit liberos permanere. † Ex hoc patet, quod coloni & cen-
 5 siti sunt homines liberi, licet adscripti sint huic cōditioni. † No.
 quod moderator puinciae cognoscit de crimine, & facit re-
 sarciri interesse. Vnde per hoc dici potest, quod in causa cri-
 6 minali veniat resectio expensarum. hic enim crimen violenti-
 7 tiae, vel rapinae intendebant, tamen iudex hic recognoscens
 facit restituere damna, & interesse. quod an sit verum, not. s.
 qui accu. non poss. l. qui crimen. & per Cy. in l. fi. s. de fru. & lit.
 expen. Quis autem iudex de hac violentia cognoscat, & quis
 exequatur, & qualiter petatur huius violentiae punitio, dic, vt
 in gl. in ver. per iudicem. In tex. ibi, & sic veterem consuetu-
 6 dinem. † No. quod si statutū dicat, quod coloni non possunt
 deferere culturas agrorū, quod non poterunt, licet eis pacta
 immutentur, sed domini tenentur eisdem ad interesse, & idem
 si verberantur à dominis. Concor. in quibus cau. col. & cens. l. j.
 Sed contrarium teneas. Nam non plus operatur hic statu-
 tum, quā operaretur pactum, vt no. s. in rub. de decur. Sed
 si quis promittit terram excolere sub certo pacto, & poena,
 non incidit in poenam, si eidem pacta mutantur, vel dominus
 ita rixosus est, quod colonus in colonia nō potest persistere,
 sicut dicimus in socio, qui promittit societatem non dissolu-
 7 vere, nam potest, si socius est rixosus, vt ff. pro soc. l. si cōueni-
 rit. in fi. Nec ob. hęc lex, quia speciale est in istis, quorū con-
 ditio est multum stricta, vt s. eod. l. ne diutius. & l. diffinimus.
 7 † Preterea vxor cum flagellis verberatur à viro, blicite potest
 b diuertere, vt in auth. vt lic. mat. & auic. §. quia vero plurimas.
 multo ergo magis colonus à domino, quando acriter verbe-
 8 ratur. † Sequitur in text. vel per procuratorem. † Hic videtur
 casus, quod protestatio procuratoris facit incidere protesta-
 tum in poenam, sicut protestatio domini. quod verum est,
 quando ipse offendit procuratorium, vt l. si quis inficiatus. in
 princ. ff. de posi. In glo. etiam 40. annor. hoc procedit in curia-
 libus, vt non liberetur præscriptione 40. ann. vt in l. hic alleg.
 adscriptitij verobene liberantur tanto tēpore à tali conditio-
 ne, vt l. omnes. de præsript. 30. annor. nisi pars eorum corpo-
 ris in prædiis remanserit, vt s. l. proxi. In eadem glo. ibi, solue,
 vt ibi, quia ibi tractatur de alia libertate, quā de ea, quæ per
 viam præscriptionis inducitur, & sic non obstat contrarium.
 In gl. nisi xl. ibi. l. cum. gl. in l. omnes. de præsript. 30. ann. sol-
 nit alio modo, s. quod ibi est speciale in adscriptitiis curiarū,
 vt minori tempore præscribantur, adscriptitij verò fundorū
 Principis nullo tempore præscribuntur, vt l. j. ne rei dom. vel
 tem. Et prædicta procedunt, cum adscriptitij ipsimet volunt
 præscribere libertatem. An autem alius possit præscribere ad-
 9 scriptitios alienos, dic vt hic not. † In glo. super verb. sobole
 sua. in gl. quæ incipit, ex foemina adscriptitia. ibi, l. ead. hoc pla-
 cet. quia adscriptitiorum conditio est durior, quā aliorum
 colonorum, vt s. eo. l. ne diutius. & ideo magis ei fauetur pro
 libertate. In gl. in ver. permanere. ibi, not. simile, & c. no. quem
 posse esse liberum & adscriptitium simul, & semel. quod facit
 j. eo. l. fi. & quod no. Insti. de iur. perso. in princ. & in auth. de
 10 nupt. §. adscriptitio. † In gl. in ver. per iudicem. ibi, hic innuit,
 prouideat, & c. Et no. bene pro statutis dicētibz, quod iudex
 prouideat bene ne damnum detur, vel iniuriæ inferantur. Nā
 vigore huius statuti nulla nascitur actio, sed eis datur officiū
 iudicis. Si autē statutum dicat, quod iudex debeat tueri tales
 iniuriam patientes, tunc eis datur actio, & exceptio, vt l. sta-
 tuas. ff. de acq. rer. dom. In eadem gl. ibi, quod in simplum. &
 sic secundum Hugo. opi. est dare casum, in quo pro furto, vel
 rapina non competit ius agendi, nisi ad simplum tantum, s.
 cum furatur, vel rapiat dominus ab adscriptitio, vel colono,
 aut censito. † In glo. nati ex colonis. ibi, sed quid de nato. No.
 an filius natus ex colono ante præscriptionem completam,
 vel conceptus ante præscriptionem completam, & natus po-
 stea sit colonariae conditionis. Nam non est primo casu, quia

non est natus ex patre colono. secundo casu, quia cum sit cō-
 ceptus antequā pater esset colonus, etiam habetur pro na-
 to, cum de eius fauore tractetur, vt l. qui in vtero. ff. de statu
 11 hominum. † Et ideo non dicitur primogenitus Regis, e qui
 natus est ante dignitatem regalem, nec filius presbyteri, qui
 natus est ante presbyteratum, vt not. in l. imperialis. de nupt.
 f & l. senatoris. ff. de senato. † In filiis autem eorum, qui se spon-
 te curiae obtulerunt, hoc speciale est, vt licet nati sint post ob-
 lationem factam curiae, non sint curiales inuiti, vt not. in l. fi.
 g s. de his, qui sponte mu. sub. g In eadem ibi, licet. Sed non ob-
 stat hęc lex: quia intelligitur de liberis natis, & conceptis
 postquā pater est colonus effectus, & ideo ipsi sunt coloni.
 licet non steterint 30. ann. In eadem glo. ibi, item daretur oc-
 12 casio. † Not. bene ad statuta dicentia, quod pro animali na-
 scenti in territorio Perusino debeat soluere dominus vnum
 solidum. Nam si habens animalia pręgnantia ducit, vt pariāt
 extra territorium Perusinum, nō euitat propter hoc solutio-
 nem, quia in fraudem fecit. Pro hoc ff. de hære. instit. Lex fa-
 h cto. la grande. h

a ADD. ¶ Ale. Si statutum excludit præscriptionem lōgi tēpis, an verificetur
 in præscriptione longissimi tēporis. Dicas quod non. Facit quod dicimus
 statutum interpretari, vt aliquid addat iuri communi, secundum Bar. in l.
 2. de vsu. Bal. in l. j. de præscri. lon. temp. quæ pro libe. cū fi. Sed præscriptio
 longi temporis est tū 10. ann. inter præsentes, & c. In contrarium faciunt
 ea, quæ diximus statutum interpretandum secundū ius commune, & pro
 certo dictum Bar. nunquam mihi placuit. Pro quo multa possent adduci,
 specialiter quod no. Bal. per illum tex. in l. in contractibus. in prin. de non
 nu. pecu. & multa alia. Quando autem valeat statutum excludēs præscrip-
 tionem, vide per Bald. in l. j. ne rei do. vel templorum. & dixi plenē post
 Bar. in l. j. de vsu. Sed aduerte ad dictum Bar. hic quod puto, quod sit cor-
 ruptum, quia non deberet esse illud verbum longe relatum in statuto, an
 præscriptio centum anno. intelligatur exclusa, vide no. in d. l. j. ne rei do.
 vel temp. & in c. i. §. præterea. de cap. Contra. in vñ. feud.

Ale. ¶ Statutum faciens mentionē de præscrip. lon. tem. non cōprehendit
 præscriptionē 40. an. Idem Bar. in l. ius emphyteutici. §. de fund. par. & ibi
 vide. & s. Bar. hic tenet Ang. in l. si quis decurio. §. de decur. lib. 10. vbi dixi.

b ¶ A viro. An liceat viro vxorem ex causa verberare, vide Felin. in c. illud.
 de præsump.

c Ale. ¶ Adde Dyn. & Bal. idem tenentes in l. j. s. de legib. vbi dixi, quod hoc
 casu dabuntur alimenta extra domum & idem no. Cyn. in l. quod in vxorē
 §. de nego. gest. & ibi Bald. bene facit tex. in l. Caio Seio. §. fin. ibi, si ob
 grauiorem seruitutem discesserunt. ff. de alimen. & cib. lega. facit etiam
 l. si dotem. §. fin. autem in s. uñ. ff. solu. matr. & Bald. in l. j. de priuileg.
 dor. & in l. j. s. de senten. quæ sine certa quantitate.

d Ale. ¶ Nota casum, in quo pro furto, & rapina non agitur, nisi ad simplū,
 & quæ differentia sit inter furtum, & rapinam, & violentiam, vide Bar. in
 l. itaque fullo. ff. de fur. & l. licitatio. §. quod illicite. de publica. & inter fu-
 rem, latronem, & raptorē, vide in c. ex parte. de test. per Doct. & per Ang.
 in auth. vt mulieres iurent. §. 1. & Bal. in auth. sed nouo iure. §. de ser. fug.
 & in l. capitalium. §. famulos. de poe. & ibi dixi.

e ¶ Non dicitur primogenitus Regis. Tu adde de hoc omnino per Bal. in l.
 imperialis. nu. 10. & ibi posui in apo. ad ipsum. §. de nup. quam ad hoc alle.
 pro sing. Fran. de Crema, sing. suo 50. incip. vide pulchram disputationem.
 vbi remissiones habes ad saturitatem.

f Ale. ¶ Vide Bar. in d. l. imperialis. & adde quod idem Bar. dicit in l. 2. §. si
 de decuriōibus, vbi ponit de filio nato antequā pater efficeretur nobilis,
 an gaudeat priuilegiis nobilitatis. Et ibi concludit, qđ non, nec quo ad cō-
 moda, nec quo ad incōmoda. & Bal. in d. l. imperialis §. fi. Ratio, quia qua-
 litas adiuncta verbo, debet intelligi secundum qualitatē verbi, cui adiun-
 gitur. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de nox. & facit tex. & ibi Bar. in l. si se-
 pator. §. de digni. lib. 12. & vide quæ scripsi in l. 2. §. filius. de decur.

g Alex. ¶ Faciunt ad q. dicit statutum, quod si aliquis fecerit stationem in
 villa per decem annos, teneatur in perpetuum ipse, & filij, an talis præs-
 criptio noceat filiis natis ante præscriptionem. ¶ Item si ciuitas recipit
 aliquem in ciuitate, pone fecit statutum quod omnes trahentes moram in
 comitatu, non gaudeant priuilegio ciuitatis, nec eorum filij, quod si ali-
 quis habitauit in comitatu, non pręiudicet iam natis, secundum Bal. in l.
 2. ad fi. §. de lib. & eorum lib.

h ¶ Nota ex isto §. arg. quod colonus remanēs in colonia, illā partē fructuū
 solum restituere teneatur, quā restituebat tēporibus retro actis. ¶ Item est
 casus, quod hæredes alicui⁹ coloni remanētes in colonia, sine reuocatiōe
 aliquorū pactorum, quod per omnia, & eodem modo, & cōditione pacta
 omnia, quæ extabāt inter dominū, & colonum defunctum, debent seruari
 inter dominū, & hæredes coloni. quod no. Ang. hic, additio est §. caueant.

LEX XXII.

1 Adscriptitij matrimonium contrahere possunt.

Adscriptitij effici possunt clerici dominis eorum inuitis.

2 Partus conditionem ventris sequitur.

SI QVI. Mulieres liberæ cum adscriptitiis matrimonium phē-
 tes non perdunt ipse, nec eorum posterij libertatē, & natus ex
 libero, & ex adscriptitia muliere, conditionem ventris sequi-
 tur. item domini talium adscriptitiorū possunt eos extrahere
 à tali matrimonio autoritate propria, & etiā castigare, si iu-
 dicis copia desit: quod si non fecerint, ad eorum damnū ne-
 gligentia redundabit. h. d. ¶ Et no. adscriptitios contrahere

matrimonium. Per quod dicunt quidā ipsos esse liberos, & non seruos. Sed certē matrimoniū istud est de facto, non de iure, vt in auth. de nup. §. adscriptitios. Non tamē intelligas q̄ ipsi sint serui, nisi quo ad quēdā seruitia. Et hoc apparet, quia ēt inuitis dñis p̄nt effici clerici, vt in auth. de sanc. episc. §. adscriptitios. qđ nō ē in seruis. Hāc opi. tenet gl. in d. §. adscriptitios. in ver. agriculturā. Si sem tex. habes ad literā in l. j. §. de senatuscon. Claud. in §. sed serui. in fi. Olim enim semp natus ex alio adscriptitio, vel adscriptitia, conditionem adscriptitij sequebatur. Et hoc introductum fuit per senatusconsultū Claudianum, sed postea hoc mutatum fuit, quod sequeretur conditionem ventris, vt l. j. de senatuscon. Claud. & in auth. constitut. quā ex adscrip. & vidistis §. eo. l. ne diutius. in gl. intelligatur. in fin. & hoc verum olim ex dispositione senatuscon. 2 Claud. sed hodie † indistinctē partus sequitur conditionem ventris liberi, licet pater fuerit seruus.

¶ De capitatione ciuium censibus eximenda. Rub.

LEX VNICA.

1 Rubrica si est generalis, lex etiam generalis intelligitur. PLEBS. Ciues Romani habitantes in vrbe effugiunt onus capitationis. h. d. fm primam lectionem. Potest etiam intelligi in ciuibz aliarum ciuitatū habitantibus intra urbem. Et hoc patet ex generalitate huius literę, quā dicit, in Orientalibus quoque. Sed hęc lex fallit in tributo capitis, quod pro metallo pręstatur, vt l. per annos. §. de metalla. quā videtur cōtra.

1 ¶ Vltimō no. ex gl. hic posita, quod quando rubrica est generalis, quod etiam lex debet generaliter intelligi. a

ADDITIO.

2 Ale. ¶ Per Mod. in rub. ff. de ver. obl. Quādo rubrica est generalis, lex debet esse generalis. Adde Imo. in rub. ff. de ver. obl. Et hoc maxime, quando per verba comprehenditur mens statuti. Facit gl. l. j. §. ne fideius. do. dentur. & l. j. cum ibi no. per Bar. & Doct. ff. si cert. pet. & glo. in l. j. in ver. prętorio. & ibi Bal. ne lice. tertio prouoc. & no. Io. And. in additio. Spec. in ti. de dispu. & alleg. ad fi. & Bal. in l. fi. ff. de hære. insti. & gl. in rub. si quis test. liber esse iuss. fu. & in l. j. in prin. ff. quod quisque iuris.

¶ In quib. cau. colo. cens. domi. accu. poss. Rub.

LEX PRIMA.

1 Coloni, qui colonia finita perseuerant in ea, consuetum afflictum pręstare tenentur.

2 Timens ne ab aliquo offendatur, potest iudicem adire, vt ille sibi caueat.

QVISQVIS. Colonus exactus per dominum contra cōsuetudinem pręstatiōis antiquam dominum accusare potest, & si dominus conuincitur, punitur. & hęc lex not. istud dicit. In 1 tex. ibi, quam ante cōsueuerat, arg. optimum † pro colonis nostri temporis, qui redditum annuum pręstāt dominis, vt si finito tempore coloni in colonia persisterūt, tantundē debent pręstare, quantum consueuerunt. facit §. tit. 2. l. cum satis. §. caueant. in tex. ibi, in posterum prohibeātur. No. posse ferri sententiam, vt in futurum non debeant agētem molestare, sicut in negatoria, vt insti. de actio. §. equē & in vti possidetis, vt in tit. vti poss. ff. & C. & sic pater, quod ratione iuris de pręsenti fertur sententia super futuro. Secus si ius non compereret de pręsenti, vt l. j. §. i. ff. de vsu. quā hic allegatur pro contrario.

2 ¶ Et per hęc literam dicit And. de Barul. quod qui timet ne offendatur ab aliquo, potest adire iudicem, vt sibi caueatur p illum, vt nō offendatur, de quo per Gul. in l. illicitas. §. ne potentiores. de offi. pręsid. & facit ff. de vsufruc. l. æquissimum.

LEX II.

1 Statutum, quod aliquis non habeat vocem in capitulo, videtur ei pręcludere viam in iudicio.

2 Imperator est vniuersalis dominus omnium, non tamen particularis.

COLONI. Coloni censiti licet respectu aliorū sint liberi, tamen quo ad personam dominorum, quibus tributa pręstāt, videntur quadam seruitute esse adstricti, & ideo eos ad iudicium vocare non possunt pro causis ciuilibus, nisi ratione su perexactionis. sed pro publicis criminib. eos accusant, si suā, vel suorum iniuriam prosequantur: tamen sua peculia, & eorum prędia alienare non possunt inuitis dominis inter viuos. 1 h. d. † In tex. ibi, ipsi sunt, & ideo cū persona est alicuius, multo fortius bona illius. In tex. ibi, vocem negamus. Not. modū loquendi. Nam per hoc patet, qđ si statutum dicit, quod talis non habeat vocem in capitulo, per hoc videtur sibi pręclusa via in iudicio. In gl. quā incipit, coloni. ibi, nam sæpe vulgariter. † Not. istud vulgare, quid importet. In eadem ibi, sic, & aliās. not. quod omnia sunt Principis quo ad iurisdictionem, & vniuersale dominium, sed non quantum ad particulare. de quo no. plenē l. bene à Zenone. §. de quad. pręscri. In gl. su per verbo, alienaret. ibi, nec etiam intrare ecclesiā. De iure ciuili videtur secus, vt not. gl. in l. quemadmodum. de agri. & cens. & est tex. in auth. de sanc. episc. §. adscriptitios.

¶ De colonis Palæstinis. Rub.

LEX VNICA.

1 Nati in terra, vbi Christus fuit natus, non habēt aliud priuilegium, q̄ alij. CVM PER ALIAS. Coloni Palæstini non possunt à terra recedere, sicut alij, & eorum dominis datur plena potestas reuocandi domum. h. d. Et no. † gl. fi. huius legis, quod nati in terra, vbi fuit natus Christus, non habent aliud priuilegium, quā alij.

¶ De colonis Thracensibus. Rub.

LEX VNICA.

1 Vagabundus quis dicatur, & quando ille, qui vagando vadit per orbem. PER VNIVERSAM. Thracenses capitationis non pręstāt tributa, sed tributa terrę, non tamen possunt à terra discedere: & occultans, vel retinens colonum Thracensem, ipsum restituit domino cum peculio, & cum agnatione, & punitur in duabus libris auri. h. d. In tex. ibi, vagabundi. No. † de vagabundo, quia propriē ille dicitur vagabundus, qui vadit vagando a per orbem, vt hic, & j. l. proxi. & est casus in l. j. de tyro. li. 1. 2. & hoc tenet glo. ff. de dam. infect. l. 4. §. prętor. vers. verecundā. & hoc est verum, nisi in proprio domicilio fuerint agnati, vel cognati, qui vellent eum ab inquietudine defendere, vt §. de agric. & cens. l. cum scimus. §. illud quoque. Glo. tamen ff. ad Muni. l. eius. §. Celsus. dicit quod ille est vagabundus, qui non habet domicilium. Sed hęc est truffa, quia secundū hoc semper opus esset, quod locus originis esset passus aratrum, quod esset absurdum. b

a ADD. ¶ Per orbem. Ad quod tu vide omnino Fel. in c. fi. de foro cōper. ver. de vagabundo. & quod ibi dixi in apostil. De vagabundis dixi multa §. in addi. ad Bar. sed nunc non occurrit locus. vide tamē omnino de hoc Ant. Cor. sing. suis. in vers. vagabundus. incip. si beneficiatus. vbi late de multiplici vagabundo tractat.

b Ale. ¶ Adde Bar. in l. 4. §. prętor. de dā. infect. qualiter vagabundus sit citandus, vide In. in c. si aduersarius. de eo, q. mit. in pos. causa rei seruā. & Spe. in ti. de competen. iudicis adi. in ver. quid si debitor, vide glo. & ibi Bar. in l. cum hereditas. ad Treb. qui dicantur vagabundi, & qualiter conueniantur, & citandi sint, vide Io. And. in addi. Spec. in tit. pręalleg. & ibi etiā ponit quid de banni. & per Cyn. & Bal. in l. j. vbi de cri. agi. opor. & in l. ad recogni. & quā dixi ibi post Bar. ff. ex quib. cau. in poss. ea.

¶ De colonis Illyricanis. Rub.

LEX VNICA.

1 Interesse lucri cessantis æstimatur iudicis officio.

2 Bannitorum receptatores, quomodo, & qualiter puniantur.

COLONOS. Coloni Illyricani origine à terra se separare non possunt, contrafacientes reuocantur, & reuocati submituntur in vinculis. Itē receptantes eos, licet ignotos, puniuntur. h. d. Et de hac receptatione vide, quod dixi §. de agric. & cens. l. cū satis. & §. de fab. l. pe. ¶ In tex. ibi, autoritate iudicis, not. quod interesse lucri cessantis iudex ex suo officio æstimare debet, quod no. pro eo quod ponit Cyn. in l. vnica. §. de sententiis, quā pro eo, quod interest proferuntur. circa probationem interesse. In tex. ibi, illud sufficiat. † Not. optimum tex. contra receptatores ex bannitorum, quod puniuntur poena receptatorum non solum si sciuerint poenam, in qua erāt banniti, & causam pro qua erāt banniti, sed etiam si omnino ista ignorauerint, dum tamen sciuerint istos esse bannitos, secus autē si hoc ignorassent. l. j. §. de recept. & de agri. & cens. l. quemadmodum. & quod dixi §. de fabric. l. nullus. Rubricas quatuor sequentes vide per teipsum.

¶ De omni agro deserto. Rub.

LEX PRIMA.

1 Prædia sterilia, quod debeant iungi pro parte fertilibus propinquis.

CVM DIUVS. Prædia deserta decurionibus loci, quibus subsunt, assignari debent cum immunitate triennij, & si insufficientes sunt ad dicta onera supportanda, debent diuidi, & a possessionibus fertilibus assignari. h. d. a † Et not. ex fine legis, quod prædia sterilia debēt adiungi per partes fertilibus propinquis ad hoc, vt alia prædia fertilia sustineant onera prædiorum steriliū. h. d. b

a ADD. Ale. ¶ Hanc legem allegat Bar. in suo tractatu represaliarum in 3. q. pen. q. prin. quod per statutum potest fieri, quod quilibet de villa teneatur pro debite alterius, quod tamen intellige, & limita, vt per Bar. in 4. q. pen. q. prin. in l. prouidendum. §. de decur.

b Ale. ¶ Quod pōdera: Bar. in l. si se non obrulit. §. actor. ff. de re iudi. allegat hanc legē, si quis de ciuitate non est soluendo, quod alij de ciuitate tenent soluere pro illo per libram, & solidum. & cum Bar. ibi transeunt oēs post eum, sed Bar. in l. fi. §. mixta. ff. de mun. & hono. determinat cōtrarium, vbi vult quod de iure communi onus deficiērium nullus tenetur subire. alle. tex. in l. j. §. vt nullus ex vica. pro alien. vicar. deb. lib. 11. Et respondet istam l. procedere, nisi alio modo esset expressum lege municipali, quia illi legi, vel consuetudini standum est, vt damnum subitineat. Pro hoc etiam facit distinctio Bart. in l. 2. de apo. pub. lib. 11. de quo videas, quod ibi scripsi. & vide per Ang. in d. §. actor. ver. quærit Bar. quod si aliquis de vniuersitate. & vide Alex. in repe. l. spe. in prin. de re iudi.

LEX II.

I Prædia sterilia dicuntur nervi fertilium prædiorum.

SI QVIS. Possidens fundos steriles, & fertiles tributarios, si alienat fertiles, & ob hoc efficitur non soluendo, tenetur ad tributa fertilium, & sterilium emptor. h. d. Et no. qd prædia fertilia appellantur hic nervi prædiorum sterilium. Et est ratio, sicut in corpore humano caro fertilis, & imbecillis conservatur per nervos, ita prædia sterilia conservantur per fertilia.

LEX III.

I Verbum cautio, an intelligatur cum fideiussore, vel sine, remissive.

QVICVNQVE. Recipientes prædia deserta cum immunitate triennij, dñt cauere idonee, qd prædia non relinquunt cum dño Reipublice. h. d. In tex. ibi, Impetratorum. no. dicit Impetratorum. vn de ille cui assignantur prædia deserta absq; impetratione, nō debet hac cautione gravari, quia satis est, qd fuerint ipso inuito illa prædia sibi assignata. In si. glo. vlt. Not. bene de hoc verbo, a cautionis, vtrū intelligatur cum fideiussore, vel sine, a de verb. sig. l. sancimus. & ibi per Cy. & hic per And. de Barulo.

I illa prædia sibi assignata. In si. glo. vlt. Not. bene de hoc verbo, a cautionis, vtrū intelligatur cum fideiussore, vel sine, a de verb. sig. l. sancimus. & ibi per Cy. & hic per And. de Barulo.

a ADD. Cum fideiussore, vel sine. Adde gl. & istum in l. si mandato. §. si. ff. manda. & in l. caut. de verb. sig. & in l. prætorum. in si. ff. de præst. stip. Bal. in l. sancimus. in 2. opp. §. de verb. sig. & in auth. cui relictum. vers. item not. quod idonea cautio. §. de indicta viduita. tollen. Alex. in l. j. qui satisd. cog. & Card. in cle. j. §. & quia, de poen. & per Oldr. consi. 68.

LEX IIII.

I Repudians hereditatem, priuatur non solum hereditate, sed etiam omnibus bonis ad eum quocunque titulo per instituentem deuolutis.

HAEREDES. Hæc lex est singularis. Scriptus hæres à tributario debitore est onus fundorum sterilium agnoscere cogitur. & si hereditati renunciaret, cogetur cedere omnibus bonis, qd etiam ex alio titulo à debitore percepit. h. d. ¶ Nota singu. casum, in quo repudians hereditatem instituentis eum, non solum priuatur hereditate, verum etiam omnibus bonis, quocunque titulo ad eum deuolutis per instituentem. Et sic est argu. hic, qd institutus à debitore cōis Perusij, si repudiat eius hereditatem, priuatur omnib. bonis suis, quocunq; titulo ei acquisitis à testatore. a

a ADD. Ang. ¶ Testatore. Hoc tamen est speciale fauore fisci, ergo in cōtra rium est ius commune. l. ius singulare. ff. de leg. & sing. not. Alex. ¶ Vide Ang. in l. j. ff. de acq. hæ. & vide in l. si patroni. §. quid ergo. ff. ad Treb. & in l. qui hæred. §. si pars de condi. & demon. Vtrum autem repudiata hereditate videatur repudiatum officium executionis, & econuer so, vide Bar. in l. cum proponas. C. de fideicom. lib.

LEX V.

QVI VTILIA. Possidens prædicta sterilia, & fertilia, nō potest renunciare sterilibus, & fertilia retinere. sed omnib. debet cedere, vt pariter omnia curialibus deferantur. h. d.

LEX VI.

I Verbum reuertantur, significat translationem dominij, ipso iure, & de cuius significatione, remissive.

QVISQVIS. Prædium sterile desertum iungi dñt possideti fundum fertilem dominicū, vel templorum, & si nullus repariatur volens dictum fundum possidere, antiquo possessori restituitur præstita cautio soluendi tributa, & alias publicas functiones. h. d. In tex. ibi, reluctandum. sed quomodo relictatur cum prædium desertum assignetur dño inuito, vt §. eod. l. j. Respondeo, quod hic loquitur in prædio dominico, vel templorum, ibi autem in prædio priuati. In tex. ibi, reuertantur. ¶ No. de verbo, reuertantur, quia significat translationem dominij ipso iure, & est vtile pro substitutionibus. De quo habes in l. j. ff. de donatio. & §. de reuo. do. l. si vnquam. & de inoffi. do. l. si totas. & dixi de vulg. & pup. in l. Centurio.

LEX VII.

I Habens fundum sterilem in emphyteusim, si sua cultura facit eum meliorem, an possit illum transmittere ad hæres extraneos, licet hoc in instrumeto non dicatur.

2 Ille cui assignatur prædium patrimoniale Principis, sterile, habet biennij vacationem à tributis si fiscale habet triennium.

3 Portare granum de clusio Perusino qui teneantur.

4 Colonus qui fundos steriles reddit bonos, & fertiles sua cultura, non potest per dominum de eorum cultura remoueri, nec ei pensio augeri.

QVICVNQVE desertum. Qui fundum patrimoniale sterilem sua industria fertilem fecerit, dñt ipsum perpetuò possidere, & ipsum relinquere heredibus tanq; proprium, & ille, cui assignata sunt prædia sterilia, tributa presentia, non præterita, soluit, & etiam pro presentibus gaudet immunitate biennij, qua immunitate alij gaudere non debent. Item procurator cum videt prædia sterilia, curare dñt pro posse, vt assignentur prædiis vicinis fertilibus. Item hospitale diachatione habet immunitatem ne cogatur suscipere prædia sterilia h. d. ¶ In tex. ibi, perpetuò. Not. arg. quod hñs in emphyteusim fundū sterilem, vel defectiuum, si ipsum sui cultura fecerit meliorem,

pōt transmittere ad hæres extraneos, nec finitur emphyteusis tertia generatione, licet in instrūto hoc nō dicat. Pro quo facit b j. l. q. fundos, tñ hoc non affirmo. b In text. ibi, post biennium. 2 ¶ No. qd ille, cui assignatur prædium patrimoniale Principis sterile, hñt biennij vacatione à tributis. Si autē esset fiscale, tñ hñt vacatione triennij, vt §. eo. l. j. & ita tenet hic glo. ¶ In text. ibi, vt primum vicinas. ¶ No. hic arg. qd ad portandū granū de clusio Perusino ad ciuitatē Perusij, primo dñt grauari clusij, postea viciniores cluso, tertio alij, si primi sint inter impotentes, p quo facit optimè §. de nau. l. cū nauarchorū. An autē lib. p. pinquiores alijs teneantur portare suis sumptibus, vel publicis, dic vt ibi dixi. In tex. ibi, consensu omnium. No. hic dicit cōsensu omnium: & tñ gl. dicit sufficere cōsensu maioris partis. & hoc est vtile ad quonem statuti dicentis, qd factum per maiorem partem studij non valeat reprobari. quod certum est si sit factum per maiorem partem, vt hic. d In tex. ibi, excludat. ¶ Not. optimum arg. pro laboratoribus, & colonis terrarum, qui eorum cultura fundos bonos, & fertiles fecerunt, cū essent steriles, vt non possint per dominos eorum de cultura remoueri, nec etiam eius pensio augeri. Facit j. tit. 2. l. j.

a ADD. Sterilem. Quæ dicatur sterilitas in fundo, vide Bart. in l. si vno. §. vbicunq; ver. sed dicitur ff. loca. & Sal. in l. licet C. de loc. vers. quæro, quando non dicatur sterilitas, vbi etiam vide Bar. & Bal. & Io. And. in add. ad Spec. in tit. de loca. & And. Barb. consi. suo incip. scripsit proheret.

b Alex. ¶ Affirmo. Hoc dictū fecerunt est Lud. in rub. de arbi. sed i. p. metet, & melius in l. etiā, in prin. sol. mat. tenet Strum. & bene p. ad aures. de reb. eccl. non alie. Nec obstat iste tex. quia loquitur in re Principis, non ecclesiæ. Itē nō apparet hic, qd esset data in emphyteusim. Ita dicit ipse & hoc verum, tenendo opin. qd talis emphyteusis non transeat ad extraneos. De quo plenè ibi, & in l. qd dicitur, de verb. obl. per Ioto. Alex. Adde quod si quis fuit exemptus à canonis præstatione alicuius fundi sibi in eorum, vel in partem, & postea sit effectus fertilis industria possessionis, an debeatur præstatio canonis, & possit augeri. Casus est, qd non in l. fin. §. de allu. uionibus. quē alleg. Ang. in l. si seruitus. ff. de seruit. resti. prædi. l. i. nō s. n. cū liberatio, & exēptio remanebit firma per illū tex. & §. quia vero Leonis, in auth. de non alie. & Bal. alleg. hanc legem in argu. dñt in c. de alie. fund. patr. & ibi in tex. perpetuo no. arg. No. casum in quo emphyteusis durat vltra tertiam generationem, & ad extraneos transmittitur. Adde Ro. in rub. de arbi. regulariter tamen nō egreditur tertiam generationē, in §. emphyteusim. in auth. de alie. & emph. etiam si sit præscripta sibi Bal. in c. j. quibusdam obligauerunt, de feu. da. in vicē leg. commissoria, qui dicit ita consuluisse de facto. Et eodē modo solet dici in dignitate, quæ obuenit ex accideni, quæ non egreditur tertiam generationē, s. pronepotes, sibi Bart. in l. diuo Marco. §. de quaest. Et quæ dicatur tertia generatio, & vsq; ad quē gradum duret, vide per Doct. in auth. si quas ruinas. §. de sacro. ecc. & in l. si mihi, & Titio, & in l. quod dicitur, de verb. obl. & à quo incipiat generatio. Ang. in §. emphyteusim, in auth. de non alie.

c ¶ Confusus maioris partis. Adde Bal. in l. veterem. nu. i. & quod ibi posui in apost. ad ipsum, in vers. quod omnes tangit. §. de auth. præstan. & Auto. Cor. sig. suis in ver. vniuersitas tota, quod fit à maiori parte capituli.

d Alex. ¶ Adde Inn. in c. si. de p. cler. quod si clericus fundum sterilem ecclesiæ sui cultura fecerit fertilem, & propter defectum deponatur ab administratione pro victu, debet sibi remanere ille fundus fertilis, quod not. Rom. in litera v. alias, f. no. 31.

LEX VIII.

I Agrum deferere, & agrum derelinquere, sunt diuersa.

2 Occupans prædium incultū, & desertū propria auctoritate si accusatur qualiter teneatur, et ponit prædicam, tam pro accusato, quam pro accusatore.

3 Cautela, vt quis præscribat fundum incultū tributarium minore tpe biennij.

QVI AGROS. Agrū sterile, & tributariū desertū quilibet auctoritate propria potest inuadere, siue inuadēs sit vicinus, siue non: sed dñs deferens intra biennium recuperare potest restituitis expensis cultori, quo elapso nō audirur. h. d. ¶ No. diligenter ex hac lege, qd aliud est agrū deferere, & aliud derelinquere: qui. n. derelinquit, ipsum ex poenitentia non reuocat, vt l. i. ff. pro derelic. sed qui deserit intra biennium sic, vt hac l. ¶ Item biennium datur si non fuit vocatus per possidentem, aliās datur sibi solū tps semestre, vt j. eo. l. locorū. ¶ & est optima hæc lex in ciuitate Eugubij, in qua per formam statutorū oīa prædia sunt tributaria. Nā si aliquis prædium incultū, & per dñs desertū auctoritate propria occupauerit, nō tenetur cōditione ex l. cū querebatur. §. vnde vi. qd tenet gl. hic. Et iō sit cautus aduocatus accusati in dicta ciuitate interdicto recuperanda, vel ex illa lege, vt articulet quō prædium erat incultū, & reputabatur desertū, quo pbato necessariò sequit̃ absolutio, ex quo prædium erat tributariū: secus si non erat, vt l. clam possidere. §. q. ad nundinas. ff. de acq. pos. nisi diuturnitas tps, vt tps 10. ann. aliud induceret, vt no. gl. mag. in l. i. §. de ser. fug. Per hanc et le gem dici pōt, qd licet sine titulo nō præscribantur res spatio minori 30. ann. ramen in locis, in quibus sunt prædia tributaria, spatio biennij præscribitur res, vt hic. Et ideo sit cautus aduocatus conuenti, vel agentis, vt articulet, qd omnia prædia sunt tributaria secundū formam statutorum, & quod ipse semper Bart. super trib. lib. Cod. F 2 possed

possedit illud p̄dū p̄ bienniu, & hoc p̄bet p̄ testes, q̄ intrauit possessionē illius p̄dij tūc vacātis, & deserti. † Et ob hoc p̄sumit tributariū, quibus p̄bātis agens, & excipiens obtinebit alīq; aliquo titulo, & si vult breuiori tpe possidēs eē secur⁹, faciat citari illos, quorū credit interesse, vt cōpareāt intra sex mēses ad p̄dicēdū, si credūt p̄dij ad eos pertinere necne, vt si intra dictū tps dñi nō cōparuerint, possidēs dñum ipsius acquirit pleno iure. Posses dicere quō dñs auditur si agrū deseruit. Rñdeo, nō deseruit, arg. l. i. ff. p̄ derelicto, sed tantum culturam, & intra biennium auditur, quo elapso non auditur. a

ADD. Ale. ¶ Non auditur. Vide tex. & Bar. in l. de eodē. de acq. pos. ver. per hanc legem. vide hic dicta ad limitationem Doct. in l. Celsus. de vsu. ff.

LEX IX.

QVI FVNDOS. Præmitte ad euidētiā, q̄ fundos p̄mōniales Principis ille dī possidere iure priuati, qui ipsos accipit steriles, & sui cultura fecit fertiles, vt s. eo. l. quicunq;. Et ideo dicit Imperator, quōd possidēs tales fundos, si eidem alij fundi steriles assignentur, qd̄ sibi datur electio, quod aut renuat fertiles, aut suscipiat vtrunque. h. d.

LEX X.

QVI PER POTENTIAM. Si fiscus alicui successerit, qui fundos steriles, & fertiles possidebat, & aliquis per potentiā fertiles occupauerit, cogitur steriles ex eadem substantia pro portione acceptare.

LEX XI.

- 1 Casus, in quo quis potest priuari dominio rei suæ.
- 2 Casus, in quo contumax habetur pro confesso.
- 3 Citatus ad iurandum de calumnia si non comparet, non habetur p̄ confesso.
- 4 Proprietas possessionis si dicatur, idem est, ac si diceretur dominium rei.

LOCORVM. Cum p̄dia deserta p̄ æquatorē alicui assignantur, antiqui dñi p̄ edicta vocant, q̄ intra sex mēses si venerint, recuperant bona, & debita p̄cta p̄soluunt: sed p̄ dictū tps cōtumaces extiterint, perpetuo possidens possidebit, & soluet tributa futura, nō p̄terita. h. d. ¶ No. casum, quō per lapsum sex mensū, quis pōt priuari dñio rei suæ, de quo s. eo. l. qui agros. a ¶ Scd̄o no. hic casum, qd̄ contumax habet p̄ confesso, b qd̄ tenet hic glo. Idem no. in l. 2. §. senatus. ff. de iure fisci, vbi delatus contumax, tribus edictis, c vocatus, p̄ confesso habetur. c Concor. in auth. de exhib. re. §. si vero. de asser. tol. l. i. in fi. & ff. de re milit. l. q̄ cū vno. §. qui post. & s. de iuramen. calum. l. 2. §. pe. † regulariter p̄, vt l. diuus. ff. de custod. reor. Ex hoc patet fm And. de Barul. q̄ citatus, vt veniat ad iurandum de calumnia, q̄ si non veniat, non habetur pro confesso. † In text. ibi, proprietas possessionis. no. modum loquēdi. Nam tm̄ est dicere proprietas possessionis quantum dominium rei, vt l. cum satis. de agric. & censu. Et hoc est vtile pro statutis dicentibus, quōd domini possessionis possunt talia facere. Nā non refertur solum ad dominos possidētes, sed ad dominos rei. d

- a ADD. Alex. ¶ Agros. Adde quod aliquando per lapsum quatuor mensium. l. cum duobus. §. idem respondit. pro socio.
- b ¶ Pro confesso. An & quando contumax habeatur pro confesso, vide Fel. in c. cū Ber. ad fi. de re iud. vbi plenē, & qd̄ in cā criminali. vide Old. cōf. 4.
- c ¶ Edictis. Sed quid si statutum disponat. dic idē, quia omnino intelligit si sit ter citatus, non semel pro omnibus, vt per do. Alex. in l. absentem. de poe. & Fel. in c. excommunicatus. de hære.
- d Ang. ¶ Dominos rei. Et hanc legē no. quia per eam habes qd̄ cum ecclesia, & Republica æquiparetur, vt no. in l. Republica. §. ex quib. cau. ma. & requiritur in ecclesia cessatio biennij, vt emphyteuta possit repelli, vt l. 2. §. de iure emphyt. qd̄ illud verum est, vbi ecclesia non citauit emphyteutam vt veniret ad soluendum canonē: sed vbi citauit, non erit necessarius cursus biennij, sed sufficet lapsus sex mēsum, per hanc l. qd̄ singulariter no. quia pulchra limitatio est, vide in auth. de alien. & emphyt. §. si vero quis. Alex. ¶ Vide Io. And. in c. qm̄. §. qd̄ si super. vt lite non contestata. & quæ dixi post Bar. in l. si fur. ff. de vsu. & in terminis Spec. in tit. de proba. §. vidēdum. versu. sed pone statutum. & Bal. in l. 2. §. locum. de relig. & sum. Et qd̄ veniat appellatione proprietatis, vide Bal. in l. pen. §. si a non. compet. iudi. Et adde Io. And. & do. Ant. in d. c. quoniam frequenter. §. quod si super. vt lit. non contestata. & qd̄ no. Bal. in l. sciēdum. §. sed etiā. cum seq. qui sat. cog.

LEX XII.

HAC DIFFINITIONE. Ad tributa p̄dij sterilis nullus possidens fertilia adstringit, nisi postquam fuerit affectus. h. d.

LEX XIII.

OMNIVM. Domini p̄diorum dēnt requiri, vt soluant tributa contracta, & ipsi cessantibus assignantur volentibus soluere. h. d. Et no. hanc legem in ciuitatibus, in quibus sunt p̄dia tributaria. Nam si domini non soluant tributa, incontinenti possunt p̄dia aliis assignari.

LEX XIII.

- 1 Dominium rei emptæ per alium ex fratribus nomine proprio, qui in catastro communis cum aliis poni fecit, & tributa communiter sunt soluta, acquiritur per hoc omnibus fratribus.

2 Confessio facta in iudicio, per quam confiteor rem meam tuam, licet falsa sit, mihi præiudicat.

3 Confessio erronea, vel falsa, quod solutis expensis corrigi potest, si causa erroris est probabilis.

Assertio facta in libello, vel exceptionibus, an possit corrigi.

RVRA ET POSSESSIONES. Si curialibus patientibus, & apud acta fatentibus p̄dia esse alicuius, & tributa q̄s soluerit, apud soluentes remanet perpetuo dominiū p̄diorum, & nulla repetendi datur licētia. † Et no. hanc legem p̄ fratres, qui fecerunt se in instrumentis emptionum tm̄modo nominari, & postea p̄dia fecerunt in catastro p̄scribi eis, & fratrib. & sic cōiter tributa sunt soluta. Nam p̄ hoc est fratrib. dominium acquisitū sicut ipsis, quos tenor instrumenti designat. Pro quo facit s. de don. l. cēsualis, & not. per Cy. s. de rei vend. l. solennibus. a † In text. ibi, apud acta. Not. qd̄ licet p̄fessio extraiudicialis, qua ego p̄fiteor dominiū rei meæ esse tuum, nō præiudicet mihi, vt l. cum falsa. s. de iur. & fact. igno. tm̄ secus in iudicio, licet ista sit p̄fessio falsa, per hanc legem. b † In glo. hac lege. ibi, non pōt corrigi, hoc est verum, c nisi sit erronea confessio, vel falsa, & causa erroris sit probabilis, vel iusta, vt l. interrogatam. s. de libe. cau. & ff. de confess. l. cum fideicommissum, & de interrog. act. l. p̄fessionibus, & facit s. de dec. l. si ille. & tūc nō admittitur erroris correctio, nisi refeatis expensis, si iudici videbit, vt l. edita. s. de eden. cū sua gl. Et no. bene, an assertio facta in libello precū, vel exceptiōis possit corrigi.

- a ADD. ¶ Alex. l. solennibus. adde Bal. in l. solennib. in pr. s. de rei ven. & Rom. in litera, d. no. 56. & in cons. Bald. vbi dicitur, qd̄ apponens aliquod signum rei, quod videtur esse communis, si signum sit commune. idem dicit l. si patruus. §. com. vtr. iudic. & facit in rubro, & nigro, vt nemini lic. & vt nemo priuatus tir. & Bar. in tra. de insign. & arm. & in materia æstimi. vide quod dixi in l. si in fi. de p̄d. nauic. Nico. de Neap. per glo. hic dicit, quod interlocutoria redacta in scriptis non potest reuocari per iudicem. simile dicit in teste, quod hoc licet al. as possit se corrigere, tamen dicto suo in scriptis redactio nō licet. Facit gl. in c. apud miserabilem. 22. q. 1. quæ dicit, quod confessio redacta in scriptis reuocari non potest. Sed certe Nicolaus videtur male dicere, quia gl. hic non dicit, quod dictus Nicolaus. Secundo, q̄ istud est contra tex. in c. cum cessante. de appel. ibi, ne processus negotij friuolis occasionibus retardetur, quæ ratio cessat, siue interlocutoria sit redacta in scriptis, siue non. Cogita tamen.

b Alex. ¶ Et l. Vide quæ dixi inst. de act. §. sic itaque. Paul. de Cast. in l. scrinarios. §. de testa. mili. vbi dicit, quod in dubio præsumitur pro matricula, & quod per eam quis præsumatur quasi in possessione, vt ibi per Bar. & Sali. & hoc alle. Pau. de Cast. ibi, quando præsumatur pro æstimo. quia si aliqua possessio descripta est in æstimo meo, præsumitur mea, alle. l. si cum glo. & ibi Bart. de p̄d. nauic. §. cum ibi not. per Bal. in l. censualis. §. de donat. & quod no. in l. cum possessor. §. 1. de censu.

c ¶ Hoc est verum. Tu vide de hoc Lanfr. de Oria. in ca. quoniam contra falsam, §. confessiones, nu. 32. ver. pro veritate. & ibi posui. habes multa singulalia de hac materia, extra de prob.

LEX XV.

SI QVIS DESERTA. Ad euidētiā scias, q̄ quedam p̄dia erant adscripta nauiculariæ functioni, vt s. de p̄d. nauic. per totum. & dicta p̄dia erant etiam tributaria. Et ideo si dicta p̄dia efficiuntur sterilia, & deserta, alicui adiunguntur, ille aut solū ad nauiculariā functionē, & nō ad tributa tenebit.

LEX XVI.

SI QVIS AVTHORITATE. Accipienti fundum patrimoniale sterilem sub certi canonis annui præstatione, non debet augeri canon ex melioratione. h. d. ¶ Not. hanc l. contra infatigabiles prælatos, de quibus vidistis in l. cum satis. §. caueant. de agr. & censu. in l. i. in quib. cau. coloni.

¶ De fundis limitrophis, & terris, & paludibus, & pascuis limitaneis, vel castrorum. Rub.

LEX I.

- 1 Rescripta impetrata a potētib. in curia Romana existentib. q̄ sint nulla.

TYBERIANVS. Ad euidētiā scias, qd̄ quidā præfectus, qui vocabatur Tyberian⁹, statuit quasdam possessiones quibusdam militib. custodientibus limites Imperij, qñ deferebantur frumenta: hoc statutum hic confirmat hæc lex, & iubet in perpetuū obseruari, mandat q; q̄ rescripta in cōtrarium impetrata nullus sint momenti. h. d. ¶ Et hoc est optimū argumentū fm And. de Barul. p̄ potētes existētes in curia Romana, vt rescripta impetrata ab eis ipso iure sint nulla, qñ inferūt hæc alicui p̄iudiciū. Et hoc patet litera, q̄ dī, quicqd̄ vel potētiā vniuscuiusq;.

Bar.super trib.lib.Cod.

verum, nisi ciuitas super hoc legem propriam haberet, quia tunc minori curreret præscriptio statutaria, licet posset restitui, vt patet in c. constitutus. de in integ. resti. a

- 2 ADDIT. Alex. ¶ In integ. rest. Adde Bar. l. Imperatores, ff. de publi. Et in ea. in fi. sicut per rescriptum non potest auferri directum dominium, ita nec vtile. Pro hoc est tex. ibi, & Bald. c. 1. de na. feu. & c. 1. de noua for. fidel. Sed dubium in hoc facit, quia licet Princeps non possit tollere dñum de iure gentium, tñ qđ est introductum de iure civili, pōt ēt sine causa, vt no. Bal. l. rescripta, §. de precib. Imper. offer. per Paul. de Cast. ibi, & alle. ibi, i rub. ff. si cer. pet. in fi sed dñum vtile videt huiusmodi, §. de iure ciui. quia istæ dux sine dubio sunt inductæ de iure civili, s. emphyteusis, & vsusfructus, vt l. 1. i. p. r. o. §. d. iure emphy. Sed resp. qđ licet forma, & noia sint inducta d iure civili, tñ traditio qđ fit, qđ est actus iuris gentium, conseruat sibi esse ctus directi domini, & ita declarauit Bar. ad alium fi. in extrauag. quonia nuper. in ver. rebellandi. in ver. item quæro, quid de dominio bonorum.

LEX III.

- 1 Emphyteuta, an propter sterilitatem petat remissionem canonis.
2 Res emphyteutica, non potest ab emphyteuta euelli, licet alius offerat meliorem conditionem.
3 Dominium vtile mihi sine causa auferri non potest sicut nec directum.
QVICVNQVE POSSESSIONES. Emphyteuta ob sterilitatem potest remissionem mercedis impetrare, & rescriptum in prium impetratum per obreptionem, non valet. ¶ Itē fundus fiscalis concessus in emphyteusim perpetuam ab emphyteuta non pōt euelli, licet alius offerat meliorem conditionē.
1 h. d. ¶ Et no. hic casum, qđ propter sterilitatem non petit remissionem, a licet secus sit in colono. Sed an hoc sit verum simpliciter, dic vt not. in auth. de non alie. §. hoc igitur increpans, & per Pet. de Bellaper. eo. titu. §. quia vero Leonis. In tex. ibi, sed nec & c. ¶ No. quod ab emphyteuta perpetuo non potest res euelli, licet alius offerat meliorem conditionem. ¶ Item qđ per hanc l. patet, sicut dominium directum non potest auferri mihi per rescriptum absque causa, vt not. §. de fide instru. b & iure ha. fi. l. quæcunque. nec etiam vtile, vt hic. b
a ADD. ¶ Remissionem. Ad quam materiam vide Pet. de Anch. c. potuit, de loca, vbi ēt Io. de Imo. & Cap. & Sal. omnino in l. 1. de iure emphy. & Ang. in auth. de non alie. §. lex itaque, & Rich. Malumb. d. l. 1. & do. Ale. de Imol. conf. 6. 2. par. & conf. 27. 4. par. & Paul. Ardizo. conf. inc. vtrum emphyteuta, & c. Adde l. c. Reb. in l. omnium, nu. 1. & qđ ibi posui in apost. ad ipsum in ver. sterilia, §. de omni agr. deserto. & Cano. in c. propter sterilitatem. & ibi Bar. extra. de loca. & eundem Barb. conf. suo inc. scripsit Propheta.
b Alex. ¶ Vt hic. No. ad hoc Bal. in l. 1. §. de iure emphy. & vide Ang. in auth. de alie. & emphyt. ibi qui primo iurauit non alienare, qui sentit contrariū eius quod hic dicit Bar. loquitur tamen indistincte in sterilitate, quæ secuta est propter guerram, vel mortalitatem.

LEX IIII.

- 1 Ecclesia, & fiscus parificantur.
2 Ecclesia potest concedere fundum in emphyteusim cum pacto, quod non incidat in commissum, licet emphyteuta teneatur ad Canonem.

FVNDI. Si fundi patrimoniales Principis in emphyteusim conceduntur appposito pacto, vt rōne canonis non soluti nō incidant in commissum, ob hoc non releuatur emphyteuta

- 1 a solita canonis præstatione. h. d. ¶ Et not. text. ex quo patet, quod cum ecclesia, & fiscus paribus passibus ambulent, vt l. si de sacros. ec. ¶ quod sicut niscus potest concedere fundum in emphyteusim pacto appposito, vt non incidat in cōmissum, ita etiam ecclesia. ¶ Secundo habes, quod per istud pactum non tollitur, quin emphyteuta teneatur ad canonem. a
a ADD. Alex. ¶ Canonem. Adde Bal. in l. 2. §. de iure emphy. & ibi ēt per Bar. Alex. Ecclesia pōt dare in emphyteusim cum pacto, qđ nō incurrat in cōmissum, quod no. pro consulendo illis qui accipiunt ab ecclesia Neuandu lana. Sed posset quæri, an tale pactum valeat. Et videtur tenere Bal. l. 2. §. de iur. emphyt. vbi simpliciter loquitur non faciendo mentionem de fisco, vñ ecclesia. & videtur tenere, qđ valeat. Ad hoc bene faciunt no. p Bald. Inst. de vsufr. in prin. in ver. ne tamen, quod non valeret rescriptum superioris sic concedentis, vt not. Bal. in l. fi a te. de pac. inter empr. & vend.

LEX V.

SI QVI. Suscipiens a perequatore fundum desertum, ipsum perpetuo possidebit, h. d.

LEX VI.

HI QVIBVS. Donatarius Principis rem sibi donatam possidet in concussam, & eam in alium potest transferre. h. d.

LEX VII.

- 1 Satisfare qui tenetur ex forma statuti antequam acceptet officium, si est idoneus, statur eius cautioni cum generali hypotheca.

QVICVNQVE AD EMPHYTEVSIM. Accipiens in emphyteusim a nisco dēt cauere de non deferendo sub hypotheca omnium bonorum suorum, vel satisfare tenetur: quam satisfactionem si magistratus omiserit, ad suum redundat periculum. h. d. ¶ Et est arg. quod vbi ex forma statuti aliquis tene-

tur satisfare antequam acceptet officium alicuius potestaria, quod si est idoneus, credetur soli cautioni cum genearli hypotheca bonorum suorum. a

- a ADD. Alex. ¶ Suorum. Adde qđ no. Bal. in l. abstinentum, §. qu. appel. n. reci. & qđ no. in l. pratoriz. ff. de prator. stip. & in l. 1. qui satisf. cog. Istud dictum sequitur Paul. de Cast. in l. diuortio. §. sed interdum, sol. matr. vbi ēt p hoc alleg. quod legitur & no. in l. de creationibus, §. de epis. aud. §. hoc tamen faciunt no. per Ang. in l. 1. ff. de lib. & posth. & adde Paul. de Cast. in l. 1. qui satisf. cog. & qđ idem no. in d. l. pratoriz. circa prin. de prator. stip. Et ēt similiter facit in contrarium tex. cum gl. in l. mulier, §. de iur. dot. nisi dicas, qđ ibi debet intelligi, qđ tutor erat diues, non tñ in tantum, qđ sine fideiussore diuitiz suæ essent in damno sibi inspectis facultatibus populi.
Alex. ¶ Si statutum dicit, quod satisfaretur in persona idonea, sufficit nuda promissio bonorum. Adde Bal. in l. 2. in fi. de ex. rei iudi. Itē Paul. de Cast. in l. 1. ff. qui satisf. cog. vbi dixit per istum tex. quod nulla satisfactio, ēt pratoria, vt damni infecti, quorum legatorum, & c. est præstanda ab eo qui est manifeste diues, sed sufficit sola promissio sub hypotheca bonorum suorum. Ad idē alle. l. de creationib. §. de epis. aud. Ad idē dixit Paul. de Cast. l. diuortio. §. interdum, ff. sol. matr. vbi idem dicit, si ex forma statuti teneat quis satisfare, vel præstare fideiussorē. Adde bo. tex. & ibi gl. in l. si mulier, ff. de iure dot. & tex. in auth. cui relictum, §. de ind. vid. tol. & in l. 1. p. p. amplissimas facultates. de custo. reor. & in l. 1. §. magistra. ff. de magistra. conue. & ibi Bal. Et in materia adde, qđ p hoc non pcederet dictum Bal. l. gñaliter, §. de epis. & c. vbi dicit, qđ iudex teneat in iudicatu si non recipit idoneos fideiussores. Nam fallit nisi esset idonee diues, & idoneus, per prædicta, quia tñ non teneat in iudicatu ēt si m. nudidoneum recepisset. qđ no.

LEX VIII.

- 1 Exceptio introducta per statutum, quod quis non debeat audiri, impedit litis ingressum.

OMNES. Fundi limitropho militibus assignati, etiam per rescriptum Principis, vel annotationem in emphyteusim, vel iure domini, in alium transferri nō possunt, & translati reuocantur. h. d. ¶ In text. ibi, penitus audiatur. Not. ex hoc, quod exceptio introducta per statuta, qđ quis nō debeat audiri, impedit litis ingressum, vt hic, & §. de legi. l. leges sacratissimæ.

LEX IX.

VNIVERSI. Ad euidentiā scias, qđ si alicui fundus patrimonialis tanquā fertilis a Principe assignatur, qđ perequator potest ei fundum sterilem assignare. Modo Imperator facit hic differentiam, an quis accipiat fundum patrimoniale a Principe, vel a priuato. Nam si accipit a Principe directo potest perequator sibi sterilem assignare: sed si a priuato, secus, tamen talis accipiens debet soluere fisco canonem annuum.

LEX X.

FVNDOS. In hac lege dicitur, qđ si fundi patrimoniales fertiles aliquibus sint concessi, & steriles non, perequator debet sterilia fertibus congregare, vt sic omnium pensio præstetur, & diuisio fiat sterilium æqua lance, & fertilib. congregentur.

LEX XI.

- 1 Pactum appositum a possidente fundum patrimoniale, vel fiscale, ipsum vendente, quod ipse, & non emptor teneatur canonem soluere, non tenet, nisi in instrumento adsit Principis auctoritas.

- 2 Lex intelligitur secundum materiam tituli, vbi est posita.

IVS EMPHYTEVTICI. Hæc lex diuiditur in duas partes, vt patet in litera. Et prima legitur trib. mod. Primo modo in gl. 1. huius l. aliis duobus modis. in gl. vlti. secundum primam lect. istud principium breuiter. h. d. Pensio emphyteutici prædicti fisco debetur per emptorem non obstante pacto, qđ venditor soluere debeat, nisi Principis iudicio fuerit firmatum. h. d. Verba aut literæ expone, vt j. dicam. & hæc lect. placet, &

- 1 est vera, & no. Ex qua habes qđ si possidens fundum patrimoniale, vel fiscale, si ipsum vendit appposito pacto, qđ ipse teneatur canonem soluere, & non emptor, tale pactum nullam obligationē inducit, qñ ius percipiendæ pensionis est immutabile, nisi fuerit firmatum Principis iudicio, & fm dictā lec. expone verba hoc modo. Ius. i. pensio, sine obligationis vinculo. iō dicit sine, quia non inducitur obligatio, qđ venditor teneatur ad solutionem pensionis, & non emptor. Retentum est. i. retenta. immutabile, id est immutabilem, subaudi, nisi talis pactio Principis iudicio fuisset firmata, vt in litera patet. Aliæ vero lecturæ, quæ ponuntur in gl. vlti. recipiunt potius vltimū dictum qđ principium huius legis. Possessionē, hæc est secunda pars huius legis, & legitur trib. mod. Primo modo qui emit prædium patrimoniale emphyteuticū, non iuuat ex vetustate temporis, quo venditor soluit canonē, quo minus ipse soluere teneatur. Secundo modo legitur qđ ille, qui possidet prædium emphyteuticum nō emit, nec in eo habet aliquem titulum, sed ipsum prædium vitiose quæsiuit, & ideo nō iuuatur vetustate temporis, quin ipse canonem soluere teneatur, licet non soluerit, & fm istam lect. verbum vitiose, est adiectiuum

nū nominis possessionis. q. d. vitiosa possessio, q. sine oblatione & titulo fuit, non iuuatur tēporis vetustate. Secundum vero secundā lec. est adiectiuum nominis vetustatis. q. d. possessio acquisita sine obligatione. i. pacto, de qua fit mentio in prin. legis, quod emptor non teneatur soluere pensionē, quā pactio non parit obligationē, vt dictum est, non iuuatur vitiosa vetustate temporis, quo minus emptor teneatur soluere canonē, licet per vetusta tēpora non soluerit. Tertio modo legitur hic versū. secundū Azo. q. nō loquitur de p̄scriptiōe libertatis contra pręstationē canonis, sed qđ loquatur de iure ipsius iuris emphyteutici, vt ipsius ius non p̄scribatur longo tēpore, s. 30. anno. qñ non soluit canonē, certe possum agere cōtra eum in rē, nō obstan. exceptione p̄scriptionis. Sed lect. ista reprobatur per Accur. qā non est verū, qđ hęc lex loquatur in fundo priuati emphyteutico, sed in fundo patrimoniali loquit. Et istud apparet, qā in rub. dñ de fundis patrimonialibus, & sic hęc lex vñ loqui de eis. ff. de in diem addit. l. Imperator. & q̄libet ista iū pōt esse vera pp plenitudinē literę, & secundū oēs lect. hęc lec. bñ. h. d. Emens fundum emphyteuticum patrimonialē, non immutat suo pacto ius pręstandę pensionis, quin eam soluere teneatur, nisi fuerit Principis iudicio confirmatum, etiam si per vetusta tempora non soluerit emptor. Item habens ius prędij emphyteutici non perdit vetustō tempore. Hoc dicit secundum vnā lec. positam in gl. si. ibi, nam in rub. &c. ¶ No. quod lex debet intelligi secundum mām tituli vbi est posita, & est casus in l. Imperator. de in diem addit. Quod autem hęc litera dicit, ius pręstandi pensionem non pręscribi lōgo tempore, intellige nisi effluerint 40. ann. vt j. J. fin. de fund. rei priua. l. fin.

ADDITIO.

Ang. ¶ Lex. No. ex hac l. quod vitiosa obligatio vetustate tēpis non firmat. Alex. ¶ Et sic facit qđ tollens longam p̄scrip. non dicitur sustulisse p̄scriptionem 40. an. secundū Bart. in l. cum scimus. s. de agri. & cens. & idē tenet Bald. in ca. 1. s. pręterea, de cap. Conrad. sed in l. s. ne rei domi. vel templ. & in l. non solum. de vsu. tenet contrarium. quā op. sequitur Rom. in rub. de arbit. per l. hoc iure. s. ductus aqua. ff. de aqua quoti. & xli. sed pro opi. Bart. facit quod dixit Ang. in l. 2. s. interdictum hoc perpetuū. de acine. actūq; priua. per gl. ibi positā, videlicet si statuto cauetur quod cōtra instrumentum guarentigionatum nulla possit opponi exceptio p̄scriptionis, qđ nihilominus æquitate suadente poterit opponi p̄scriptionis exceptio centum annor. Et vide quā dixi in l. si quis decurio. s. de decur.

LEX XII.

1 Emphyteuta, quod habeat vtile dominium.
2 Emphyteuta non tenetur emere à domino iura domini per allodium.
POSSESSORES. Emphyteutę fundos patrimoniales per allodium emere non coguntur, dominiū vero vtile habent, 1 si à Principe, vel alio quocunq; titulo acquisierint. h. d. ¶ No. hic casum expressum, quod emphyteuta habet vtile dominium, a vt in fin. patet. In aliis verō legibus non dicitur quod emphyteutę sint domini, sed habent in rem actionē. ¶ ¶ Vltimo videtur hic casus, quod emphyteuta non cogitur emere à domino iure domini per allodium, vt hic in fin. concor. s. de iure deliberan. l. nec emere. cum similib.

ADDITIO.

¶ Habet vtile dominium. Adde glo. ordinā. in l. cum manu facta. s. nemo. ff. de contrahend. emp. & vendi. & Bald. s. in rub. de iure emp. & in rub. de contrahen. empr. & vendi. q. 11.

LEX XIII.

NVLLI. Prędia patrimonialia, hic notata non possunt alienari in alium, poenā p̄facientibus imminere. h. d. Et est localis hęc lex, vt dicit glo. Regulariter autē prędia patrimonialia emphyteuticaria possunt alienari, vt s. l. ius emphyteutici.

LEX XIII.

1 Canonis pręstatio pręscribitur spatio 40. annorum, & requisita. nu. 5.
2 Pręscriptio 40. annorum, quod currat contra Rempubicam, & Ecclesiā, non tamen Romanam.
3 Possessio naturalis annexa cum ciuili dicitur naturalis. Possessio corporalis separata à naturali, quod non reperitur.
4 Prędium dominicum, vel templorum, etiam cum beneficio Principis, non alienatur, ne canon soluatur.
a IVBEMVS. a Qui per 40. ann. fundum patrimonialē, vel templorū, vel alterius iuris cū titulo, vel sine, possederit, nullam pro ipso molestiā, controuersiā, vel qōnem pati potest, si soluat canonē debitū. Si verō à principio probet titulū possessor, adempto canone à Principe prędium fuisse sibi concessum à canonis pręstatione securus est. h. d. ¶ Et sic non ob. s. eo. l. ius emphyteutici, qui dicit pręstationem canonis non pręscribi vetustō tpe, quia non 30. annis, vt ibi, sed 40. sicut hic. ¶ In tex. ibi, vel locorum, not. qđ Rempub. & p̄ templa pręscribi spatio 40. ann. hoc est verū, fm hęc iura, in quolibet templo, sed hoc sic fallit in ecclesia Romana, vt auth. quas actiones. s. de sac. san. ecc. & in corpore vnde sumit. Item hoc

verū in rebus emphyteuticis tēplorū, aliās p̄, vt s. ne rei dom. vel templ. ¶ In tex. rei corporalis. No. qđ dicit corporalis, & j. subnectit possessionis, & sic apparet, qđ hic loquit de corporali possessione, & appellat hic corporalem possessionem naturalē annexā cum ciuili, qđ apparet, quia ex eo resultat p̄scriptio, vt hic, cum ex sola naturali non possit resultare, vt in l. acquiritur in fin. ff. de acq. rer. do. Vñ non videtur vera doctrina dicentium, qđ possessio corporalis est illa, quā parit effectum, i. dominium, i. fructuum acquisitionē. b Nam hic erat corporalis possessio, & tamen effectum parit dñj. & ideo dicat prout gl. dicunt, qđ non reperitur possessio corporalis separata à naturali, sed qđ duplex est possessio, s. ciuilis, & naturalis. ¶ In tex. ibi, hoc ē, &c. per hūc versū. patet quod p̄dium dominicum, vel templorum, ē cum principis beneficio, non alienatur cū pacto, ne canon soluatur. Expressus probatur j. de fund. rei priua. l. si. nisi tale beneficiū spatio 40. ann. sit confirmatū, vt hic. ¶ Et aduerte bene, qā si nō soluatur canō, non pręscribitur spatio 40. ann. nisi duobus concurrentibus. Primo, qđ possidens acquisierit rē cū titulo. Secundo, qđ tēpore acquisitionis Imperator cōcesserit quod canon nō soluatur. Nam si post acquisitionem prędij tale beneficiū concederetur, tunc p̄scriptio 40. annor. procederet, vt not. hic in glo.

ADDITIOES.

a Alex. ¶ Iubemus. Hanc legem alleg. gl. in l. emptorem. s. de loca. qā licet dicitur, quod emptor cogatur stare colono, hoc verū, nisi cōduxisset à domino ad modicū tempus. Cui adde tex. in l. 1. s. cui autem. Scribi Bart. de superficie. & vide aliū casum, in quo tenetur stare colono, in l. hā venditōe, s. j. de bo. auct. iudi. poss. & ibi aliū casum posui post Bart. Item in seq. versū. in tex. ibi, vel locorum, habetur in auth. quas actiones. de sac. san. ecc. b ¶ Acquisitionē. Adde Pau. de Ca. in l. Iulianus. s. ex vendito. ff. de act. emp. & Cyn. in l. certum. s. de rei vend. & d. Alex. de Imo. in l. 3. s. ex srio. vbi ē vide Bart. versū. quāto quā posses. ff. de acq. pos. & do. Alex. cons. 34. 3. part.

¶ De mancipiis, & colonis patrimonialiu, & saltuensium, & emphyteuticorum fundorum. Rub.

LEX PRIMA.

1 Locato castro cum territorio, & terreno, non censentur locata loca syluestria ad culturam penitus inhabilia.
2 Colonis, qui facit cultivari arbores, vel vineas per inexpertos, si prędia ex hoc efficiantur deteriora, tenetur domino.

EMPHYTEUTICARIOS. Si villa locata i emphyteusim cōceditur, non pōt colonus vsurpare totū territoriu eiusdē, & vniuersas aquas, & fontes, sed fructū dēt p̄cipere de his, in quib. cultura requiritur, & vti aqua quatenus ad culturā necessaria est, reliquū verō cedit emphyteutę. h. d. ¶ Et sic vñ casus hic, qđ si dñs villę, vel castri, locauit alicui villam vel castrum cum territorio, & terreno, non vñ locare poderia, & alia loca syluestria ad culturā penitus inhabilia, nec fontes, nec rinos aquarū, nisi quatenus aqua est expēdēns ad culturā. & ideo de residuo aque poterit vti, & collibē, & poderiis, vt hic. Vltimo gl. hęc legem inducit p̄ Doctorē seu magistrū, qui nimis facit scholārē pro se legere. ¶ Itē p̄ scriptorē cōmittentē alicui scribere pro pecunia. In tex. ibi, culturis erudierūt. No. tex. p̄ colonos, qđ faciūt cultivari arbores, vel vineas, vel arari terras p̄ ineruditos in cultura. Nā si prędia ex hoc sint effecta deteriora, tenetur dñis, b qā imputatur eis cur ineruditos miserint ad culturam.

ADDITIOES.

a Alex. ¶ Hoc dicit. Ludo. in litera l. no. 4. alleg. istum tex. ¶ Item versū. & sic videtur, vide d. Mart. de Laude in tract. de Principe, in titu. de castellanis. in 13. conclus. vbi dicit, quod in concessione non venit vsus fluminis. b ¶ Tenentur dominis. Adde Bal. in l. j. nu. 3. versū. & not. quod lex. s. de accu. Bart. in l. si merces. s. conductor. ff. loca. & l. 2. ff. de ann. leg.

LEX II.

LIBERTATES. Manumissio facta de mancipio fundi patrimonialis à non domino, rescinditur per procuratorem Cæsaris.

LEX III.

1 Emens à fisco, vel in emphyteusim accipiens, tenetur stare colono fiscali.
2 Singularis successor ecclesię, aut tenetur stare colono ecclesię.
COGNOVIMVS. Emptor fundi patrimonialis tenetur stare colono, quem si expulerit, possessione priuatur. h. d. ¶ Et not. hic quod emens à fisco, vel in emphyteusim accipiens rem, tenetur stare colono fiscali. Et est rō, ne colonus fiscalis hēat recursū p̄ fiscū. cui cōcor. s. e. l. j. emphyteuta verō vel emptor fundi priuati si tenet stare colono rē, vt s. loc. l. emptor. rem.

ADDITIO.

a ¶ Colono. Et sic collige quod singularis successor ecclesię tenetur stare colono, sicut in successore. Facit l. si. de sacrosan. eccle. & tenet Lud. in l. si filios fami. s. si. sol. mar. & ibi scripsi post Imo. ¶ Colono. Vide tu ad hoc do. Soci. in cons. 122. incip. ex his quę superius. var. circa secundam quæstionem. cum versū. seq.

2 rem. ¶ Et not. istam legem ad quæstionem de ecclesia, quæ concessit fundum in emphyteusim, in quo fundo steterat ad laborandum quidam per maximum tempus, quia si emphyteuta expellit illum colonum cum bonus esset, & alium subrogauit in locum eius, quod debet emphyteusi priuari.

LEX IIII.

SVPER. Coloni ad aliquam militiam conuolantes reuocantur ad culturam antiquam. ¶ Item milites veterani ad quietem donati, rei rusticæ operam non debent dare. Et hoc fallit in militibus limitaneis, quibus est arare permissum, vt l. a. gros. s. de fund. limi.

¶ De fugitiuis colonis patrimonialibus, emphyteuticis & saltuensibus, Rub.

LEX PRIMA.

QVICVNQVE. Coloni patrimoniales, vel saltuenses non obitantibus aliquibus stipendiis, quæ promeruerint, reuocantur ad pristinam culturam agrorum. h. d.

LEX II.

QVISQVIS. Suscipiens, vel occultans colonum patrimoniale, poena hic inserta punitur.

LEX III.

CVIVSCVNQVE. Omnes adscriptitij ad agriculturam prædiorum patrimonialium si conuolauerint ad aliquam militiam, reuocantur. h. d.

¶ De prædiis tamiacis, & de his, qui ex colonis dominicis aliisq; liberæ conditionis procreantur. Rub.

LEX PRIMA.

1 Partus ventrem sequitur, fallit in tamiaco.

SI LIBER. Natus ex vno parente tamiaco, & altero libero, tamiacus est: natus autem ex adscriptitio, vel seruo alieno, & ancilla dominica, vel adscriptitia, vel serua priuati, & ex colono, vel seruo dominico, semper sequitur conditionem parentis liberi. h. d. ¶ Et sic est speciale in natis ex tamiaco, qui semper sequuntur conditionem parentis tamiaci. regulariter contra, quia partus ventris conditionem sequitur, vt l. ne diutius. s. de agric. & censu. & ibi fuit dictum.

LEX II.

1 Abundans cautela non nocet.

MEMINIMVS. Hic Imperator dicit, quod ipse fecit quandam legem, quam non habemus, in qua statuit, quod prædia tamiaca venderentur emere volentibus sub solito canone, & quod emptores prædiorum per neminem poterant inquietari, & licet illa lex illis emptoribus esset sufficiens, attamen adhuc Imperator constituit, quod dicti emptores non possint grauari. ¶ Et secundum hoc no. illud vulgare, quod abundans cautela non nocet, secundum And. de Bar. de qua in l. testamentum. s. de testam.

¶ De diuersis prædiis vrbis, & rusticis, & templorum, & ciuitatum, &c. Rub.

LEX PRIMA.

PRO AEDIBVS. Aedificans in loco publico, soluere debet debitam pensionem pro edificio, si expediat Reipublicæ: aliàs ipsum solum cum edificio vendicatur. h. d. tex. & glo.

LEX III.

1 Restauratio murorum non potest fieri inconsulto Principe.

RESTAURATIONI. Tertia pars canonis, qui redigitur ex fundis, & locis Reipubli. sufficit ad restaurationem murorum. h. d. Et not. quod restauratio murorum non potest fieri inconsulto Principe. a de quo in l. sacra. s. muros. de rerum diui. & hic in glo.

ADDITIO.

2 ¶ Inconsulto Principe. Adde istum in l. sacra loca. de rer. diui. & in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. & omnino per Alex. post eum in l. opus. ff. de ope. pub.

LEX IIII.

EOS QVI. Emptor Reipub. vel templorum, ipsam perpetuo possidebit, nec ab eo potest euelli, licet alius offerat meliorem conditionem. h. d. Et secundum hoc not. quod habet locum subhastatio in rebus templorum, & Reipublicæ, sed hoc est correctum in reb. templorum per auth. hoc ius porrectum. s. de sacrosan. eccle.

LEX V.

SI QVIS. Emptio rei emphyteuticæ fiscalis facta à priuato, vel ciuitate sub pacto ne teneatur ad canonem, tenet, sed pactum est irritum. h. d. Nec obstat s. de fund. rei priua. l. si vbi

non tenet venditio nec pactum, quia ibi emptio fuit facta à Principe, quia erat emphyteuta alterius, & ideo abominabile esset, quod Princeps non possidens teneretur ad canonem, vt hic no. quod hæc litera dicit, à consulatu, &c. Quia secundum hoc patet, quod potest fieri lex, quæ habeat locum in omnibus actibus præteritis à tali tempore citra, vel retro.

ADDITIO.

a ¶ Principe. Adde dom. Alex. de l. no. in l. opus. de oper. publ. vbi etiam per Bar. & Bal. in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iure.

¶ De locatione prædiorum ciuiliū, vel fiscalium, siue templorum, siue rei priuatæ, vel dominicæ. Rub.

LEX PRIMA.

DIVI PATRIS. Prædia Principis, quæ in perpetuum locantur, sunt locanda diuitibus, vel aliis cum fideiussione idonea præstita, & officialis prædicta negligens, debet de suo refarcire omne detrimentum.

LEX II.

FVNDI. A colonis perpetuis fundorum publicorum non auferuntur fundi, licet alius meliorem conditionem offerat. h. d. Et no. hic contra prælatos qui post ædificia facta in ruinis volunt dicere se deceptos. de quo s. de fund. rei priuat. l. j. & s. de prædiis nauis. l. 2. vbi dixi.

LEX III.

1 Emphyteuta potest conductor appellari.

LOCA. Subhastatio in locatione perpetua fundorum publicorum ita vendicat sibi locum, sicut in venditione. h. d. In tex. ibi, perpetuariis conductoribus. ¶ No. emphyteutam appellari conductorem. Nam omnis accipiens rem in perpetuum, dicitur potius emphyteuta, a quam conductor, vt hic. b

ADDITIONES.

a ¶ Potius dicitur emphyteuta. Potes ex hoc elicere discrimen, qd est inter emphyteusim & locationem, de quo vide Bal. in l. j. s. de iure emphyt. Ioan. And. in add. ad Spec. in tit. de loc. tit. j. in princ. & dom. meum Phil. Dec. consil. pen. vol. 2. per totum.

b Alex. ¶ Hic. Vide Bal. in l. si si contra ius, vel util. publ.

LEX IIII.

1 Conductores perpetui quod possideant.

a CONGRUIT. a Si finita locatione conductor primus tantum offert, quantum nouus, in locatione præfertur. h. d. ¶ No. gl. hic positam, quæ tenet, quod conductores perpetui possident, secus in temporalibus, quia illi dicuntur habere detentionem, qui sunt ad tempus.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Congruit. Adde Bar. in l. cotem. in prin. de publ. & vide j. in l. si. Facit l. cognouimus. s. de man. & colo. Adde l. 3. de vend. rerum ciui. lib. ii.

LEX V.

1 Conducens rem in perpetuum, potest eam vendere, & donare.

2 Casus, in quo Princeps non potest rem vni concessam, etiam motu proprio alteri concedere.

3 Donans, vel locans rem, quod intelligatur solum donare, vel locare ius quod in ea habet.

a PRAEDIA. a Prædia domus Augustalis in perpetuum locata ad alium non possunt transferri sub alio prætextu quando beneficio soluitur, & Comes rerum priuararum contra faciens punitur. Item prædium Augustale Princeps donare potest ei, cui locauerit in perpetuum, vel ad tempus. Item primus conductor cōductione finita, si in licitatione offert tantum, quantum alius præfertur. Si vero rem conduxerit in perpetuum omni tempore est securus. h. d. Et cū primo responso huius legis no. glo. hic in ver. retrahendam quod cōducens rem in perpetuum, potest eam vendere & donare, & ad posteros transmittere. ¶ In text. ibi, vel sponte donauerit. 2 ¶ No. casum, in quo Princeps rem concessam per se vni, non potest alteri concedere, etiam motu proprio, nisi dicat, non obstante tali concessione facta, vt in c. si. motu proprio. extra, de præb. li. 6. ¶ In text. ibi, concedere pensionem. ¶ Not. quod si detinenti rem quidam habens ius in ea donat eam simpliciter, intelligitur donare solum ius, quod habet. Idem est in locatione, vt l. si domus. s. fin. ff. de leg. i. not. in l. cum alienam rem, s. de leg. quod satis credo.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Prædia. Idem in donante, Doct. in l. si domus. s. fin. de leg. i. alle. c. pastoralis. de do. ¶ Idem Bal. & Sal. in l. cum alienam. de leg. i. in princ. & ibi Ang. & Bald. in rubr. de contrahend. emptio. in 6. q. & in l. monumenta. s. de legi. & Doct. & maxime Pet. de Anch. in d. c. pastoralis, & in l. fenatus. de leg. i. s. fin.

LEX VNICA.

LEX VNICA.

LEX PRIMA.

LEX II,

ADDITIO.

LEX III.

LEX PRIMA.

LEX II.

LEX III.

LEX III.

LEX V.

A D D I T I O.

LEX VNICA.

De cup

¶ De cupressis ex luco Daphnensi, vel Perseidis per Aegyptum non excidendis, vel vendendis. Rub.

LEX PRIMA.

* SI QVIS. * Ementes, vel vendentes arbores cupressi in locis hic nominatis puniuntur. h. d. Et est hæc lex arg. quod eo ipso, quod imponitur poena ementi, imponitur vendenti. De quo in l. 2. §. ad leg. lul. maiesta.

ADDITIO.

* Alex. ¶ Si quis. Adde Dom. de S. Gemi. in c. j. de tempo. ordi. in 6. & in l. non tantum. ff. de re iudi. per Raph. & Arc. Sed quid si statutum dicit, de quolibet & tu venditionis solvatur gabella, an comprehendat emptiorem & venditionem? Dic quod solus venditor comprehenditur. Causa est in l. debet. in fi. de adu. edi. Adde Bal. in rub. de reb. cred. §. & sequitur Ro. in no. in l. i. g. adde Bart. in l. legem. de indic. vidui. tol. vbi dicit, qd si ex forma statuti puniunt vendens frumentum in alio loco, quam in platea communis, puniunt emptor & emens, dic vt ibi. Adde etiam Bal. in l. §. de adu. et ad Bald. in contrarium in l. §. de communi seruo manum. vbi dicit, quod statutum cogens aliquem emere, non propterea cogit alium vendere. Et adde Sal. in rub. §. de reb. cred. vbi dat vnam regulam, quod semper in correlatiuis loquens de vno, trahitur ad reliquum, & ibi inducit ad statutum loquens de debito, an comprehendat creditum, quando loquitur de digniori. gl. ibi in rub. p. alleg.

LEX II.

OMNES. Authoritate propria nullus potest in luco Daphnes incidere cupressos, nec eas collapsas aliò transportare, contrafaciens puniuntur. Item plantans cupressum non potest aliam ob hoc incidere, sed pro tali plantatione à fisco vnam libram auri consequetur. h. d. No. legem pro constitutione Papali disponente, quod de massa trabaria nulli sit licitum excidere abieci, nec eas collapsas aliò portare.

BARTO. AD XII.
Librum Codicis.

¶ De dignitatibus. Rubrica.

¶ Continua rubricam, vt in glo. Vel dic vt dictum est in libro precedenti de multis qualitatibus personarum: sed quia dignitas est qualitas, quæ inhæret personæ, vt dicitur ibi in l. j. ideo ponitur hic rubrica de dignitatibus.

LEX PRIMA.

- 1 Mulier sequitur conditionem patris, & an illustis si nubat clarissimo. & nu. 40.
- 2 Dignitas proueniens ex accidenti, non extenditur ultra pronepotes, secus si ex origine, & vide latius nu. 20.
- 3 Consules dicuntur clarissimi.
- 4 Hic titulus in quo differat à tractatu primi libri, supra, vbi tractatur de dignitatibus.
- 5 Officium, quod sit aliud à dignitate.
- 6 Causa in ista lege.
- 7 Nobiles habent nobilitatem, & dignitatem, & qualiter. nu. 42.
- 8 Dicitur, vir qualiter intelligatur.
- 9 Abbatisa dicitur habere dignitatem, & administrationem in suas Monachas.
- 10 Dignitas quot modis dicatur, & qualiter accipiatur, & quid sit, quando est idem nobilitas. nu. 47.
- 11 Dignitas diuiditur per gradus, & qui sint illi gradus.
- 12 Nobilitas, an sit idem quod dignitas.
- 13 Diuitie, quod conferant ad nobilitatem, vbi circa finem, quod possunt esse causa remota ad nobilitatem acquirendam.
- 14 Mores boni in aliquo, & antiqui dicuntur, si durauit in actibus virtuosus per decem annos.
- 15 Nobilitas transit in filios, nisi propter eorum delictum illam amittant.
- 16 Nobilitas non transit ad bastardum.
- 17 Nobilis, an dicatur, qui descendit à parentibus valentibus, puta, patre, vel auo licet ipse sit modice conditionis.
- 18 Rusticus, licet probus, diues, & valens, tamen non dicitur nobilis.
- 19 Filius natus ex nobili, quando dicatur nobilis, & quando ignobilis.
- 20 Nobilitas, an consequatur ex natiuitate.
- 21 Nobilitas, quæ habetur ex progenie, non durat ultra pronepotem. Origo non est dignitas, nec dignitatem tribuit.
- 22 Nobilitas an detur vbi virtus datur.
- 23 Nobilitates sunt tres, scilicet theologalis, naturalis, & politica.

- 24 Nobilis apud Deum quis dicatur, & sit.
- 25 Nobilitas considerari potest duobus modis, intelligendo de naturali.
- 26 Nobilitas naturalis vno modo considerata, est quidam habitus electivus, in medio consistens, circa ea, quæ pertinent ad præesse vel dominari.
- 27 Nobilitas politica quæ sit, & nu. 62.
- 28 Nobilitas politica est inuenta ad similitudinem nobilitatis theologalis. Plebeius in ciuitate Florentiæ si efficitur miles, efficitur nobilis, secus alibi.
- 29 Dignitatem nullus habere potest à seipso, sed oportet quod per aliū conferatur, & eam sibi assumens incidit in poenam falsi.
- 30 Tres causæ, quæ possunt impellere ad concedendam dignitatem, non tamē necessitant.
- 31 Dignitates etiam propter vitia conceduntur.
- 32 Dignitas quando concedatur ex mera gratia.
- 33 Præferens indignum digno peccat.
- 34 Progenies est causa concedendi dignitatem.
- 35 Nobilitas quandoque cadit in ignorantem.
- 36 Nobilitas est actus voluntarius, nec intellectu consistit.
- 37 Nobilitas potest alicui in puncto mortis conferri.
- 38 Infans potest effici miles, & coronari.
- 39 Nobilitas, quæ cadit in ignorantem, est propriè virtus.
- 40 Voluntas licet non sit virtus, est tamen signum virtutis de presenti.
- 41 Nobiles in electionibus, & testimoniis, vbi voces sunt pares, præferuntur plebeis.
- 42 Princeps solus potest concedere dignitatem, & omnis qui habet potestatem legis condenda. & sub nu. 78.
- 43 Magni Barones licet non sint milites, possunt tamen facere militem.
- 44 Rex transiens per alienum Regnum potest ibi creare milites.
- 45 Populus ciuitatis, quando possit facere milites, & concedere dignitatem.
- 46 Ciuitas an poterit dignitates, & nobilitates, quæ inducuntur à iure communi, non acceptare, vt dignitates.
- 47 Dignitas aliqua potest esse ex forma statutorum, quæ non sit de iure communi.
- 48 Miles qui nullam habet iurisdictionem potest alium militem facere auctoritate consuetudinis.
- 49 Plebei quidam dicuntur honesti, quidam viles.
- 50 Plebei veniunt appellatione populi, & qualiter hoc probetur. nu. seq. & nu. 98.
- 51 Practica probandi communem usum loquendi, & inf. nu. 98.
- 52 Nobilitas semper importat acceptationem.
- 53 Nobiles delinquentes de iure communi, plus puniuntur in penis pecuniariis quam plebei.
- 54 Princeps propter status salutem quosdam remouet de ciuitate, & quibusdam profectum ad ciuitatem interdicat.
- 55 Nobilitas habet aliqua grauamina annexa, quæ per se mala sunt.
- 56 Priuatus ob delictum nobilitate, & dignitate, licet sit priuatus quo ad omnia commoda, non tamen erit priuatus quo ad onera, quæ retinebit. Poena non debet esse causa præmij.
- 57 Virtuosus si stare, & viuere per mille annos, nisi transferatur in eum aliqua dignitas, semper remanet plebeius.
- 58 Qualiter ostendatur aliquem esse nobilem.
- 59 Nobilitas infima dicitur illa, quæ confertur per statuta ciuitatum, disponentia quod aliqui sint nobiles.
- 60 Verbum, quod referatur ad id, quod congruit in specie, non in genere.
- 61 Officia habentia nobilitatem annexam, & dignitatem, quæ sint.
- 62 Practica probandi aliquem nobilem.
- 63 Communis usus loquendi, vt dicatur communis, debet esse longus saltem decem annorum.
- 64 Nomen popularium prout differt à nobilibus, in quibus locis habeatur in iure.
- 65 Nobilis verbaliter dicitur esse, qui nobilis reputatur.
- 66 Nobilitas quæ attribuitur ex genere vsque ad quos transeat.

SI VT PROPONITIS. ¶ Mulier conditionem patris, & an illustis retinet, dum tñ nubat clarissimo. h. d. Si aut nuberet homini minoris conditionis, tunc secus, quia sicut mulier pp viri conditionem coruscat, ita deprimitur, vt §. de inco. l. mulieres. & §. 2. et l. mulieres. ¶ Vltimo no. ex gl. ista duo, primo qd illa dignitas non extenditur ultra pronepotes, concor. §. de qd. l. diuo Marco. ¶ Secundo no. qd consules dñr clarissimi, & ita est expedita hæc lex. ¶ Sequitur repeti. eiusdem l. ¶ Quæro in quo differt tractatus huius libri à tractatu primi libri, in quo tractatur de dignitatibus, sicut hic tractatur. Rñ. in primo tractatur principaliter de officiis, ex quibus sequitur dignitas. hic tractamus principaliter de ipsa dignitate. ¶ propriè n. loquendo aliud est officium, aliud est dignitas, qd patet. pñ. n. quis habere dignitatem senatoriam, vel consularē, licet non sit senator vel consul, vt videbitis in processu. ¶ Item quis potest

potest habere officium senatoris, & non habere dignitatem, ut dicemus j. l.quoties. Et sic apparet quod sunt separata. bñ hoc dicit. Nobilitas mulieris, quæ habetur ex progenie, retinetur, etiam si nubat nobili, etiam maioris dignitatis, nō plebeio. hoc dicit. Modo t pone casum in terminis causa solatij, domini, duæ sorores fuerunt inuitatæ in quodam conuiuio, & quia non fuerunt positæ inter dominas consulares, & prætorias, ideo iuerunt ad principem, proponentes quod auum consulem, & patrem habuerunt prætorem, & ipsæ sunt nuptæ nobilibus viris, licet non tantæ dignitatis. Quæritur nunquid debeant poni in mensa inter nobiles respectu nobilitatis parentum, an respectu nobilitatis maritorum. Respondet imperator, quod si vera sunt quæ proponuntur, quod tenent nobilitatem, & dignitatem generis, & sic poni debuerunt in mensa. t not. quod nobiles habent dignitatem, ut dicitur j. item not. quod mulieres habent dignitatem, & nobilitatem ex progenie. item not. quod si filia vnius regis nubat vni comiti, debet appellari regalis, vel si filia vnius comitis nubat vni minoris nobilitatis, debet appellari comitissa. item not. quod si filia comitis nubat populari, non debet appellari comitissa. Op. dicitur hic, quod istæ mulieres habuerunt patrem, auum, & virum. contra. s. de nup. l. nemini. t Sol. expone virum, id est, hominem, ut gloss. dicit. Pro cuius notitia sciendum est, quod nomen viri quandoque ponitur respectiue ad vxorem, & tunc ponitur nomen viri pro marito, ut ff. sol. ma. l. viro atque vxore. & ff. de iure do. l. vir ab eo. s. de don. inter vir. & vxo. in rubro, & nigro. de iure dot. l. si inter virum. cum simil. Quandoque non ponitur respectiue, sed ponitur cum adiectione denotante quod sit vir alicuius mulieris, ut per genituum casum, ut si dico, vir Scia, vel pronomen possessiuum, ut si dico mulieri, vir tuus, vel similia verba, tunc etiam intelliguntur in dubio viro pro marito, ut ff. de sen. l. i. ad senatusc. Velle. auth. si qua mulier. Si vero dictio vir, cum alia adiunctione ponatur, tunc intelligitur vir, id est homo, ut hic, & ff. iud. sol. l. vir bonus, & pro soc. l. si societatem. s. arbitratorum. cum si. aduertendum tamen est, quod nomen vir, ad cultum hominem importat. Cum vero dico vir hominem importat, & potest intelligi de quolibet, ut ff. de leg. 3. l. cum quis decedens. s. codicil. & ibi not. quod est notandum ad multa. t t Secundo op. quod mulieres non possunt habere dignitatem, vt l. foemina. ff. de regu. iur. Sol. dignitatem sine administratione possunt habere, ut hic, sed dignitatem cum administratione regulariter non. ut in contrariis. fallit in quibusdam præcellentibus mulieribus, ut de consuetudine quorundam partium, ut l. si. s. de arb. t fallit in abbatisis, quas videmus habere dignitatem, & administrationem in suas monachas, & interdum extra, cum habeant castra, & similia. Ista dignitas sine administratione, de qua loquitur hæc lex, nihil aliud est quā dignitas, seu nobilitas, & sic apud nos vocatur. ita dicit hæc gl. & probat j. e. l. mulieres. & j. dicam. dicitur. n. talis est. nobilis domina tali nobilitate, cum sit comitissa, marchionissa, & simi. ut j. ostendam. Est ergo videndum, quid sit nobilitas. ad cuius declarationem præmitto aliquas quæstiones. t & primo quæro, quot modis dicitur dignitas. Respon. quandoque accipitur largissime, ut omnes dicantur in dignitate, qui sunt bonæ famæ, & integri status, ut ff. de var. & extraord. cog. l. cognitionum. s. i. ibi, illæ dignitatis status, & alibi quilibet dicitur dignus, qui non reperitur indignus, ut l. cum quidam. de leg. 2. & de manu. test. l. seruus. & de hoc non loquitur hic. quandoque vero accipitur dignitas pro officio, quod habet dignitatem annexam, ut ff. de mu. & ho. l. honor. in pr. & ita loquitur rub. ext. de præb. & dign. & tex. c. de multa. c. ti. ita loquitur gl. ff. ad l. iul. de ambitu. l. i. quæ dicit, quædam officia quæ ibi nominantur, esse dignitates. Verè. n. officium

ADDITIONES.

- 1 An militia sit dignitas, a vide Bartol. in lex eo. ff. de testa. mi. t Doctor primo torqueri non potest. b l. milites. s. de quæstio. quia militans aduocatus. l. aduo. s. de aduo. di. iud. t Donatio ab eo facta in concubinam, non valet. l. 2. s. de donat. inter virum, & vxo. not. doct. in l. affectionis. ff. de do. lo. 3 And. in c. cum quis. de sepul. libr. 6. Host. in summa, in tit. de do. inter vir, & vxo. s. cui. ver. excipitur. t Item non tenetur ultra quam facere potest. glo. in l. miles. in prin. ff. de re iud. & vide Inn. in c. 1. de magi. t Pro delicto non suspenditur, l. desertorem. s. poena militum, de re mili. & ibi glo. in condictione domus gaudet privilegio, do. Bar. & Bal. in l. i. ff. solut. matr. t Coguntur. n. eis ædes locare, secundum Gul. in l. decernimus. de epif. & cler. 4 & Bal. & Angel. in d. l. i. ff. sol. matr. t Popularis actio competit pro iniuria sibi illata. Bartol. in l. i. ff. sol. matr. t Filij eorum præferuntur æqualibus, & promouentur sine expensis. gl. in l. iubemus. s. de aduo. di. iud. t Persona Doctoris discipulo sancta, & honesta videri debet. l. liberto. in glo. fin. de obse. pat. præstan. & iuxta illud Iuue. Qui præcepto-

- rem sancti voluere parentis, Esse loco. Bal. in authent. habitæ. ne fil. pro pa.
- 10 t Doctor est de consilio Principis sine literis, l. fin. de aduo. di. iud. Doctor efficitur Comes, & illustris si legit per 20. ann. l. i. de profes. qui in vr. t Itē scriptura, non verbo, in ius vocatur l. quoties, j. eod. t Item nec personaliter capitur, l. medicos. de profes. & med. & ibi gl. & Bar. t Item nec muneribus personalibus affligitur, l. grammaticos. eod. titu. t Item iurisdictionem hēt. d. auth. habitæ. itē nullus pati debet in dignitate, ideo doctor nisi degradetur, ad poenam mor. vel abscissionis membri non condemnatur,
- 13 l. omnes s. præterea, cum gl. de epi. & cler. t Item si præses, vel iudex scribens Doctori non appellet eum patrem, extraordinariè punitur, l. 2. s. de offic. di. iud. t Item extrahens eum de domo sua poena capitis punitur, l. medicos, s. de profes. vide do. Car. Flor. cle. i. de magi. t Item creditur doctori de vita scholaris, 12. q. 1. ca. 1. De peritia eius soli Doctori statuitur, l. nemini. s. de aduo. diuer. iud. t Item eius interpretatio probabilis est, gl. in ca. 1. vers. interpretatus, de post. præl. Credens Doctori ab expensis releuatur, secundum do. Car. in cle. 2. de magi. Petr. de Anch. in c. finem liti. de do. & cōtu. & quod no. Bar. in l. bonorum. ff. de bon. poss. t Item creditur eis, si al legant consuetudinem, Bal. in l. de quibus, ff. de leg. all. gloss. in l. dos a patre, s. solut. matr. Item gaudent priuilegio immu. Bar. in d. l. medicos, item dicitur habere dignitatem per Bar. in proce. Cod. t item non tenetur soluere gabellas, secundum Bal. in d. auth. habitæ, ingenium scholaris supplet
- 17 ætatem, c. frequens, de rest. spo. libr. 6. t Item scholaris magni ingenij potest esse Doctor licet non studuerit per quinquennium, ut in proce. Dige. s. his igitur, Et ad hoc ut Doctor priuilegio gaudeat, debet esse maior 17. an. l. 1. s. pueritiam, ff. de post. item morib. alios debet excedere, aliàs dignitate priuatur, Bar. in l. magistris, s. de profes. & me. libr. 10. & quod sit examinatus a septem. l. si quis. s. de profes. t Et quod non sit spurius, licet de facto non seruetur, secundum d. Ber. in d. cle. i. de magi. Et quod non sit iudeus vel mulier, in quibus non cadit dignitas. l. 2. ff. de re iur. l. si. s. de iud.
- 19 t Et an priuilegia concessa militibus trahantur ad Doctores, vel aduocatos, dixi in repe. mea l. Centurio. ff. de vul. & pup. in prin. t Et docto. legum sunt maiores omnibus aliis professoribus, ut voluit glo. not. in proce. dig. in s. penul. dum voluit, quod scholaris habeat tres iudices, Orator tamen præfertur omnibus aliis professoribus, ut voluit gl. in l. i. s. de stu. l. b. vrb.
- 21 & ibi rex. t Et Doctor quamuis receperit insignia, potest tamen reprobari, secundum Bar. in l. grammaticos, s. de profes. & me. & Doctor semel approbatus, non potest amplius reprobari, secundum Bal. per illum text. in
- 22 l. 2. de li. & eorum lib. t Et Doctor cum eius familia non potest scrutari de armis. Vide Bar. & quæ ibi scripsi in l. medicos, s. de profes. & me. ibi etiam quod Doctor non tenetur soluere collectas, & quando ille qui vult doctorari non est repertus, & c. & ibi etiam signauit. t Et scholaris studens non tenetur in propria patria ad munera. l. i. qui æta. vel profess. & ibi vide qualiter intelligatur statutum si dicit, quod scholaris conuenitur tantum coram episcopo, an poterit conueniri coram rectore, vide Bar. in l. viros, j. eo. de diuer. off. libr. 12. in fi. lib. & vide Bar. in l. i. j. de tyr. an scholaris vagabundus possit doctorari. t Item Doctor senex non est sp. iuueni præferendus. c. vide text. & ibi Ang. in auth. de mona. in s. fin. & facit quod not.
- 25 per gl. & Bar. in l. cum quid, ff. si cer. pet. t Et no. scholaris licentiatius ante susceptionem bireti, non habet priuilegia doctoratus, secundum Bal. in l. bene a Zenone, de quadri. præsc. & l. athletas. de excu. tuto. imò dicit Bal. in l. i. in fi. ff. sol. ma. t Quod in fauorabilibus licentiatius habetur pro Doctore, & an licentiatius qui suscepit gradum doctoratus, post doctoratum alterius debeat præponi illi primo doctorato, Bartol. quod sic, in l. i. j. de consu. libr. 12. per illum tex. Et an scholaris vocatus Doctor solo verbo ab imperatore habeat priuilegia doctoratus, vide Mart. de Laud. in add. suis,
- 28 & vide Bal. in c. i. quis dicatur Dux, vel March. t No. quod Doctor legens, donec legit, dicitur tunc eius illius ciuitatis, vbi legit, per Bart. in l. muniiceps, in s. miles, ff. ad muni. & l. i. eo. tit. circa medium, vbi loquitur de prælato. t Et not. quod imperator potest solo verbo creare Doctorem, secundum quod not. per Ang. in l. i. s. de sen. pas. pronuntiatus tamen Doctor solo verbo ab imperatore, vel Papa, si est ignarus iuris, non habet priuilegia doctorum, sed ut doctor minoris sciētiz honoratur, arg. l. quod si forte. s. i. de sol. & per Bart. in ca. 1. quis dicatur Dux, vel March. t Et Doctor damnatus ad mortem, decapitari non potest, l. omnes, iuncta gl. in verbo, post amissionem, de epif. & cler. vbi dicitur, quod nemo in dignitate constitutus mori debet antequam degradetur. facit c. degradatio. de poe. lib.
- 31 6. t Et scholaris doctus præfertur Doctori ignaro. gl. in l. 3. s. i. ff. de decu. & eorum filiis. & est gl. in auth. de monachis. s. fin. in verbo tempus. & est præsumptio quod scholaris qui excesserit 25. an. non bene addiscat, secundum Bar. in l. i. s. de his qui æta. se ex. libr. 10. t Et an scholaris qui inceperit studium viuente patre, debeat perficere sumptibus communibus patre mortuo, an expensis suis, Bar. in l. i. s. de peri. & commo. rei vendi, t & de Doctore, qui promittit maria, & montes scholaris, non est credendum, vide gl. & Bar. in l. non omnes, s. fi. de re mili. t Item arg. suspicionis est contra Doctores, qui acquirunt sibi scholares per pecuniam, l. j. s. solent, de off. præfect. vrb. & s. fed si quis. in l. i. de susce. tut. in gl. Alex.
- a t Dignitas. Vide Fel. c. clerici. de iudi. vbi quod non est dignitas. adde la. Rebus. in l. i. n. i. s. de mu. & ho. omnino per Lud. Rom. sing. suo 507. inc. an sit militia dignitas.
- b t Non potest. De omnibus infrascriptis vide Fel. in rub. de magi. vbi plenè, & quæ sint eorum prærogatiuæ: ego amplio hoc dictum, s. quod doctor non possit torqueri, ut procedat etiam si consuetudo sit in contrariū, ita no. casus est fin. fin. Bar. l. omnes iudices. s. de dec. lib. 10. quem ad hoc refert & sequitur Ro. fin. suo 490. incip. milites, doctores, & decuriones: & ibi in apost. multa vtilia ad hunc materiam.
- c Præferendus. adde Fel. c. clerici, de iu. & late in rub. de ma. & ob.
- a t Dignitatem. Adde Fel. in c. dilecti. de maio. & obed.
- b t Dignitatem. An abbatissa dicatur habere dignitatem, vide Fel. in c. me-minimus, ver. vltimus quæro, de accus.

cium ipsum non est dignitas, sed habet dignitatem annexam, ut ff. de mu. & ho. l. honor. in pr. & isto modo etiam non loquitur hic titulus. Quandoque dignitas accipitur pro quadam qualitate, quæ facit personam differre à plebeis, & ista est nobilitas secundum vulgare nostrum, ut statim dicam. Et considerantur ista duobus modis. ¶ Primo, prout ista dignitas stat in nomine generis sui, nec habet nomen speciale, ut esse decurio, ut ff. de mu. & ho. l. spurius. in prin. & esse miles, & presbyter, & similia, ut l. ne quis. §. ut ne. priua. Sunt & aliæ dignitates nominatae, & istæ diuiduntur per suos gradus. Est. n. illustris, super illustris, spectabilis, clarissimus, ut j. videbitis in prosecutione materiae, & istis nominibus adhuc Doctor. hodie vtuntur, de his loquitur hic titulus. Secundo, quæro, & reuoco in dubium utrū sit verum quod dignitas prout accipitur, ut separata ab officio, vel administratione sit idem quod nobilitas. Resp. si quidem nobilitas accipitur propriè prout facit quem differre à plebeis, & de ista loquitur hic, & tunc dico quod est idem nobilitas, & dignitas. Probo, Sola dignitas est, quæ facit quem differre à plebeis, & quem non esse plebeium, ut ff. de sus. tut. l. 1. in fi. & l. 3. §. tutores. & ibi hoc lac. de Aret. ponit, quod omnis carens dignitate est plebeius. aliàs qui est in dignitate definit esse plebeius, probatur §. ut ne. priua. l. ne quis. illud ergo quod secundum nostros mores appellatur nobilitas, illud idem est dignitas, quæ facit quem non esse plebeium, hoc videtur expressum Insti. de iur. nat. gen. & ciui. §. plebiscitum, & ibi gl. dicit, quod plebs continet omnes exceptis nobilibus. In tex. vero d. §. appellantur nobiles Patricij, & senatores, qui habent dignitatem & facit ff. de verb. sig. l. plebs. in prin. Sed posset dici, quod ille §. plebiscitum. probat contrarium. Dicitur. n. ibi quod plebis appellatione continentur omnes, exceptis senatoribus, & patricijs, sed multæ sunt aliæ dignitates inferiores à senatoribus, & patricijs, ut j. ti. 2. l. nemini. ergo patet, quod multi habentes dignitatem sunt plebeij, i. homines habentes inferiorem dignitatem à prædictis, & sic non omnis, qui est in dignitate, definit esse plebeius, & sic non est idem nobilitas, & dignitas. Solutio. Ibi ponitur nomen patricij in genere pro omnibus patribus ciuitatis, sic pro omnibus habentibus in ciuitate dignitatem, ut patet ff. de orig. iur. l. 2. §. deinde cum ærarium, & eisdem temporibus, sed l. nemini. j. ti. 2. loquitur de alio magno patricij honore, qui coepit esse postquam fuerunt creati Imperatores. Præterea istum intellectum ponit Hug. sub dictione plebs. Præterea certum est, quod dignitas non debet concedi, nisi ei qui sit in aliqua potestate, saltem quod sit decurio, ut l. honores. §. is qui. ff. de decur. ¶ Nam plebeius non potest eligi ad dignitatem, ut ibi patet, sed alibi dicitur quod ad dignitates debent eligi nobiles, ut in auth. de defen. ciui. in §. interim, & §. si. ergo patet quod ob hoc quod dicit nobiles. intellexit, hoc est, in dignitate positos, ut in authen. de defen. ciui. & sic nobilitas, & dignitas sunt idem. ¶ Præterea hoc patet in l. quæro. de nata. resti. vbi dicit nobilissimus Imperator. iō autem dicit nobilissimus in superlatiuo gradu, quia est in dignitate in gradu superlatiuo. ¶ Præterea hoc patet in diuina scriptura Mar. 1. 5. ca. in fi. vbi venit Ioseph ab Arimathia nobilis decurio. q. d. erat nobilis, quia erat positus in dignitate decurionatus. Concluditur ergo, quod nobilitas, quæ facit quem differre à plebeio, est quædam dignitas eo modo sumpta, quo dixi §. separata ab administratione. iō nos videmus in nostro vsu nominari dignitatē illam, à qua procedit nobilitas. Dicimus enim regales, ducales, marchiones, comites, & similia. quosdā vero vocamus nobiles simplices, quia ut dixi, quædam erant dignitates nominatae, quædam innominatae. Ergo apparet: quia licet sub nomine nobilitatis non habeamus aliquem specialem tractatum, tamen habemus hunc librum de dignitatibus. & in multis aliis partibus iuris, ideo de nobilitate recte tractare possumus. Potest etiam accipi nobilitas multis aliis modis, & tunc non est idem, quod dignitas, ut statim videbitis. Tercio ergo quæro, quid sit nobilitas, seu dignitas prout idem sunt, & ut circa hæc veritas elucescat multorum opiniones referā. fuit enim quidam nomine Dantes Allegeri de Florentia, poeta vulgaris, laudabilis, & recolendæ memoriæ, qui circa hoc fecit ynam cantilenam in vulgari quæ inci. (Le dolcerime d' amor chio solea cercar ne' miei pensieri, &c.) & ibi recitat tres opuscula antiquorum. Prima est, quæ dicit quod quidam Imperator dicit, quod nobilitas est antiqua æris, & diuitiarum possessio cum pulchris regiminibus, & moribus. Alij dixerunt, quod antiqui boni mores faciunt hominemobilem, & isti de diuitiis non curant. Terrij dicunt, quod ille est nobilis, qui descendit ex patre, vel auo valentibus, & oēs istas opuscula reprobant. ¶ Vltimo ipse determinat, quod quicumque est virtuosus, est nobi-

lis. ¶ Item potest esse nobilitas etiam vbi non est virtus, & sic nobilitas habet in se plus quam virtus. Exemplum in puella verecunda: nam verecundia est diuersa à virtute, quod tamen in ea est nobilitas. concluditur igitur quod omnis anima prædestinata à Deo in felicitate, ut in omni tempore bene operetur, etiam antequam alium actum virtuosum operetur, dicatur nobilis, & ista sunt eius dicta in summa. De quolibet ergo large, & latius videamus singulariter. Prima ergo opinio fuit, quod quidam Imperator dixit, quod nobilitas est antiqua possessio æris, seu diuitiarum, cum pulchris regiminibus, & moribus. Et istud reprobatur ipse dicens, quod ista definitio est falsa & imperfecta. falsa, quia diuitiæ non possunt dare, nec auferre nobilitatem, quod apparet, quia diuitiæ ex se sunt viles, & quod vile est, nobilitatem non potest concedere. Vilitas autem earum apparet, quia diuitiæ congregatæ non quietant animum, sed maiorem curam tribuunt. ¶ Item illa definitio est imperfecta, quia alijs modis contingit nobilitas, ut j. dicitur, & ista videtur intentio poetæ prædicti. Primum, quod dicit, quod quidam Imperator posuit definitionem prædictam, hoc non reperitur in corpore iuris, sed forte ipse in alijs historiis inuenit, tamen contra reprobationem suam arguo quod diuitiæ conferunt ad dandam nobilitatem, quia quicquid confert ad virtutem, confert ad nobilitatem. Istud patet ex dictis suis, qui dixit, quod vbiunque est virtus, ibi est nobilitas, & secundum istud nobilis est ille, quem nobilitat sua virtus, sed diuitiæ conferunt ad magnanimitatem, quæ est virtus, ut habetur à S. Thom. in 2. 2. q. 128. c. fi. & per Philosophum 4. Ethic. vbi tractat de magnanimitate, ergo confert ad nobilitatem. ¶ Præterea quicquid confert ad felicitatem confert ad nobilitatem, secundum eundem, sed diuitiæ conferunt ad felicitatem, quia sine ipsis non contingit hominem esse felicem, fm Philosoph. j. Ethic. ergo, &c. Præterea eorum definitiones ponit Philosoph. 3. Polit. circa primū, vbi sic ait. Nobiles. n. esse vñr, quibus assistunt progenitorum virtus, & diuitiæ. Finaliter concludo, quod diuitiæ non sunt dignitates, nec dignitatem possunt dare directe, ut dicit poeta, pñt tñ esse cā remora, ob quam nobilitas euenit, & obuenta cōseruabitur, & ita concludunt rationes in oppositum factæ, & hoc est verū, ut j. dicā, & in hoc bene dicit poeta. Secunda opinio fuit eorū, quæ prædictā opusculam reuoluerūt hoc modo, quod antiqui boni mores cum possessione diuitiarum faciunt hominemobilem, & optimā partem ademerunt, quia forte ipsi non habebant eam, & hæc sunt verba poetæ. q. d. secūda opinio. quod soli antiqui boni mores faciunt quæ nobilē Istam opinio. ipse damnat. Isti vñr præsupponere, quod ex vili parte non potest descendere nobilis filius, quod patet, quia requirunt antiquitatē. Ex hoc eorum antecedenti sequitur quod omnes sumus nobiles, vel omnes sumus ignobiles: quia si primus patres fuit nobilis, ergo oēs descendentes sunt nobiles. Si primus ignobilis, ergo oēs descendentes ignobiles, quia nunquam in persona alicuius potuit incipere nobilitas, seu dignitas. Nam aut ipsi habent dicere quod mundus fuit ab eterno cum multitudine omnium, quod est falsum, & contra fidē Christianā. Mihi videtur salua reuerentia tanti poetæ, quod dictæ rationes factæ ad reprobandū dictas opiniones non sunt veræ. ¶ Primo enim autoritas, quæ ipsi afferunt ex dictis eorū, quod ex vili parte non possit nasci nobilis filius, nam ipsi requirunt antiquitatē bonorū morū. certe ista antiquitas potest esse in vno homine. Nam si durauit longo tpe 10. vel 20. ann. in bonis moribus. dicent antiqui boni mores, ut ff. de legi. l. de quibus. in gl. sup. ver. inueterata. vñ ex istis actibus virtuosissimis non erit nobilis, nisi cōpleto longo tpe. Istud vñ expressum in Doctoribus. quod non cōsequuntur dignitatem Comitū, nisi expletis 20. ann. in legēdo, ut de pñf. q. in vrb. l. 1. j. e. lib. ¶ Præterea positum quod antecedens est verū, non sequitur consequens, quod oēs essemus nobiles, & vel ignobiles. Ponit. n. quod Adam fuit nobilis. ¶ Et nobilitas transit in filios, nisi propter eorū delictū eam amittat. Nā

- ADDIT. ¶ Animum. Facit dictum Valer. Maximi in c. de mu. fortunæ, in exemplo de Syphace rege, & in fi. dum inquit, itaque neque dici debeant bona quæ inflictorum malorum amaritudinem desiderio sui duplicant.
- ¶ Nobilitas. Adde Bea. Chyl. super Mar. in hom. 1. §. ver. bene autem ait, vbi inquit quod nihil est quod sic hominem faciat insignem atque conspicuum quam virtus, etiam si magno ambitu optet latere: ut enim splendor iste virtutis in ipso Sole refulget, ita virtutibus circumdatus, vndique clarus elucescit: nec in terram solummodo radios propriæ virtutis emittit, sed supra ipsum etiam cælum proprio fulgore radiat.
- ¶ Nobiles. Et qui sint isti nobiles, & quot modis sumantur, vide text. & ibi Bal. in l. nobiliores, de com. & merc. vbi dicit quod qui facit autem mercantium, non potest esse nobilis, quod no. contra dominos Venetos. Alex.
- * Sumantur. Vide tu ad hoc copiose, & no. Fel. in c. super eo. ver. no. 2. cum seq. de test. & do. Soc. conf. 256. inc. eleganter, & subtiliter. ver. prima ratio est. & Pau. de Cast. conf. 128. & conf. 129.

pp delictū q̄s infamat, & pp infamiā p̄dit nobilitas & dignitas, vt l. prox. & l. quoties. Si ergo aliquis ex filiis se gessit virtuosus, retinet nobilitatē, & erit nobilis, & si alius gessit se virtuosus, p̄dit nobilitatē, & erit plebeius. Et ita fuit de facto in Cain, q̄ occidit Abel fratrem suū. pp q̄d p̄didit nobilitatē patris, vt h̄r Gen. 4. c. Et de hoc multa ex ēpla ponūt p̄ Valerū Maxim.

17 sub rub. qui à patri degenerauerūt. ¶ Item pone a ex eodē patre nobili natum vnum filium legitimum, & alium bastardum, certe ad legitimum transit nobilitas, non ad bastardum, vt l. cum legitimā. de sta. ho. & de sena. l. liberos. ¶ no. per doc. l. si. de ver. sig. & per Bal. in l. 1. & Ang. & Im. l. ex facto. de tre. bel. Alex. Exemplum in Abraam, qui habuit filium legitimū, & alium naturalem ex ancilla. Gen. 21. Eodem mō non obstat. rōes 3. opi. vt statim dicam. licet. n. ista reprehensiones non videantur concludere, tñ verū arbitror, quod antiquitas morum non est nobilitas, nec nobilitatem facere p̄t, sed p̄t esse cā nobilitatis, vt j. dicam. ¶ Tertia opi. fuit, quod illi dicantur nobiles, qui descendunt à parentib. valentib. puta patre, vel a. uo, licet ipse, qui descendit, sit modicæ cōditionis. istud reprehendit poeta eadē rōne, quia v̄r p̄supponere quod non sit nobilis, nisi qui nascitur ex nobili. Et quia ex rustico nō p̄t nasci nobilis, ex quo sequantur consequentiā falsā, vt s̄. dictum est. sed non est verum quod ipsi hoc p̄supponant. dicunt. n. ipsi, quod ex valentib. parentib. vt ipse poeta recitat. non autē dicit nobilib. & p̄t h̄c h̄re talē intell. n. ¶ Pone, rusticus incipit esse probus hō, & valens, & tenere statum nobilitatis. certe ipse non est nobilis, quia illa rusticitas non potuit purgari plenē, & perfecte in eo, sed filij, & nepotes sui erunt nobiliores, vt tota die videmus in rusticis peruenientib. ad aliquem gradum ciuitatis. Vnde ex patre ignobili, tñ valente nascitur filius, vel nepos nobilis, & sic n̄ p̄supponit illud quod poeta dicebat. & posito quod p̄supponeret, non sequeretur q̄d illi essent falsā consequentiā, vt dixi in p̄ced. opi. ver. mihi v̄r item reprobatur poeta d. 3. opi. in eo, quod adiecit, licet ipse sit modicæ conditionis. Nam talis est vilissimus, quia habuit viam nobilitatis pararam à parentib. & ipse nō seruat eam, & talis vituperandus est plus, q̄ alius. Si ergo est vilissimus, ergo non est nobilis. & hoc tangit multos viuentes, qui vadunt per terram, sed quo ad mores, mortui sunt. ¶ Sed ista r̄sio non v̄r vera. Sciendum ergo est, quod ex parentib. nobilib. q̄nque nascitur filius nobilis, & virtuosus viuēs, & iste erit nobilis fm oēs p̄dictos. q̄nque nascitur filius reprobus qui h̄t mores malos, ex quib. est infamis, & tunc perdit nobilitatem, vt j. l. prox. & isto casu verū dicit poeta, qui eum appellat vilissimū. Q̄nque nascitur filius, qui non h̄t mores, nec bonos, nec malos, & forte est segnis, qui non est operarius, vel forte est demens, vel furiosus. Et isto casu retinet nobilitatem. ff. de iudi. l. cecus. & l. cum furiosus. Et isto casu loquuntur verba illorū, qui dicunt, quod licet sit ipse modicæ cōditionis, & sic reprehensio poeta eos non tangit. ¶ Videndum est, vtrum dictū suū sit bonū, quod ex natiuitate quis habeat nobilitatē. Et v̄r q̄ sic, vt hac l. 1. j. c. l. senator. & ff. de sena. l. senatoris filium. Et v̄r expressum Proverb. 18. ca. ibi. gloria filiorū. patres eorū. & Eccle. x. c. ibi. Beata est terra, cuius Rex est nobilis & exponit gl. ibi. i. de stirpe regia. in p̄cium est Iob 14. ca. in fi. vñ dicit q̄d mortui siue nobiles, siue ignobiles fuerint, n̄ intererit filiorū. Si. n. nobilitates transferēt à parentib. pro certo eorū interesse ignorare nō possent. præterea q̄ ex natiuitate naturaliter h̄nt, non p̄nt tolli per principem, vt inst. de iure na. §. sed naturalia. sed hoc p̄t mutari, quia nubendo vni plebeio, perdit dignitatem, vt hic, & l. foemina. ff. de sena. ergo, & c. ¶ præterea, nobilitas q̄ h̄r ex progenie nō durat vltra pronepotem, vt hic no. gl. & j. dicam, & sic ille, q̄ nascitur ex pronepote, nascit ex nobili, nō tñ est nobilis: & ista est vera, quia proles, seu origo nō est dignitas, nec dat dignitatē, vt hic, & in auth. de referē. §. si. s̄. c. l. mulieres, & ibi in gñe. nobilitans ergo princeps est, qui nobilitat pp genus. merito ergo princeps eam p̄t auferre. & dā.

23 q̄ncunq; vult. ¶ quarta opin. fuit ipsius poetæ, quod vbicunq; est virtus, & ibi est nobilitas. & intellr de virtute, qua hō foelix efficitur. ¶ Item dicit, quod p̄t esse nobilitas ēt vbi non est virtus, & sic nobilitas habet in se plus quā in virtute. exemplū in muliere verecūda, nā verecūda tñ uersa est à virtute, & tñ in ea est nobilitas. p̄cludit ergo, q̄d n̄a p̄destinata à Deo in foelicitate, vt oī pe bene faciat. ēt añquā faciat aliquē actū virtutis, dicitur nobilis & h̄c est vera nobilitas, de qua pauci reperiunt. vt ipse dicit. videam⁹ ergo, an p̄dicta sint vera, & ostendo quod non. pone aliquē pp delictum suum esse infamem, & sic in eum non cadit dignitas, vel nobilitas, vt j. l. px. postea reuersus ad bonos mores est factus virtuosus, fm eum iste erit nobilis, quod est falsum, nisi restituat p̄ principē, vt l.

imperialis. s̄. de nup. ¶ itē pone aliquē virtuosum de crimine damnatū, q̄ infamat p̄ virtutē. certe iste erit nobilis, fm eum, quod est falsum, cum infamis sit, vt l. athletas. in fi. de his qui not. infra. ¶ item pone ex vno rege natum filium, qui futurus est reprobus, & infamis, & p̄destinatus à Deo in damnationem. Certe, fm eum, iste erit nobilis, quod est falsum, q̄a saltē interim anteq̄ vitia committat. est nobilis, vt hic, & j. eadem l. senator. cum similib. ¶ Secundò probatur auctoritate diuinæ scripturæ Eccle. x. à principe, stultum positum in dignitate sublimi. ergo est nobilis, licet stult⁹, & tñ nec virtuosus, nec p̄destinatus in foelicitate. Præterea, si est natus ignobilter, surget in gloria, scribitur 1. Cor. 15. ca. Vides ergo quod licet p̄destinatus sit in gloria, tñ donec est hic dicitur ignobilis. ¶ Item dicit Apost. ad Cor. 3. c. vos nobiles, nos autē ignobiles vsque adhuc. præterea, si verum esset dictum eius, sequeretur quod nullus plebeius esset virtuosus, vel p̄destinatus in salutem, q̄a esset nobilis, secundū eum, & sic non esset plebeius. ¶ Tertiò ad hoc probatur auctoritate Phil. 1. Eth. 4. c. qui dicit, quod sunt quidā hoīes virtuosī, tñ sunt nobilitate priuati. præterea, p̄t esse quod seruus, vel rusticus est virtuosus cum omni virtute, vt quia est fortis, vel prudēs, iustus, & expertus in his, quæ sibi mandabunt, & tñ nesciret dñari. certe iste non est nobilis, vt dicit philosophus 1. Eth. 9. c. non est nobilitas

24 vbicunq; est virtus, q̄d ergo dicemus? ¶ Dico, pro deo ne presentis q̄ habemus ponere tres nobilitates. ¶ Prima est nobilitas Theologica, seu supernaturalis. ¶ Secunda est nobilitas naturalis. ¶ Tertia ē nobilitas politica, & ciuilis. de j. Theologica, & spirituali est quæredum in cōspectu æterni iudicis, apud quē nulla est obumbratio, nec aliquid latet, vt dicit poeta p̄dictus. ¶ Nam apud Deum est nobilis oīs, qui est in grā faciēte gratiam, vel gratū. ¶ itē oīs ille, qui est virtuosus, dico de illa virtute, quæ facit hoīem foelicem, intelligo hoc, si est in charitate. Si. n. aliquis in charitate est, ille est in gratia: nō. n. p̄t esse in charitate sine grā, & ista grā cōstitit in hoc, q̄d Deus sua largitate fecit hoīem gratū sibi, vt h̄r in Magistro sent. 2. lib. dist. 12. & clarius ibidem ab illo reuerendo doctore fratre Bonauentura de Balneo regio, & à S. Th. 2. 2. q. 110. & q. 50. & hoc est verum, & probatur. 1. Reg. 2. c. vbi dicitur, quicunque honorabit me, ego honorificabo eum: qui autē contemnit me, erunt ignobiles istos autē nobiles nō possumus perfecte cognoscere, nisi per reuelationem dñi. n. Eccl. xi. c. Nescit homo vtrum amore, vel odio dñi gaudeat, & multi sunt destinati, qui apud nos reputantur ignobiles, vt patet ex dictis auctoritatib. Apost. Corint. 4. cap. istam ergo nobilitatem Theologicam dimittamus Theologis. ¶ Secunda igitur nobilitas est naturalis, & h̄c p̄t cōsiderari duob. mod. ¶ Primo, prout cōgruit animalib. rationalib. & ē irrationalib. & aliis etiam sensu carentib. & isto modo dñi nobilia, & ignobilia secundum nobilitatem operationū, vt in brutis patet. Videmus. n. quasdam aues eiusdem speciei nobiles, & ignobiles exēplum in falcone, aliquis dñr gentilis, & aliquis peregrinus. & c. ¶ Idē de ceteris animalib. idē de pomis, & eodē mō irer artifices distinguimus quosdā nobiles, q̄ sunt magis instructi aliis, & alij sunt, quos ignobiles dicimus. vt s̄. de p̄d. in pub. hor. l. 1. li. 10. & s̄. de post. l. prouidendū, & isto mō seruus, & ancilla p̄t esse nobilis. & ita h̄r Leui 9. c. ista ancilla nobilis. & de hoc loquit philosophus 2. Eth. in pr. & de hoc non est nostrū principaliter tractare: quia per h̄c nō distinguitur nobilis à plebeio, de quo q̄rimus. Secūdo mō p̄t cōsiderari prout cadit in hoībus ista nobilitas naturalis, & tñ dēt intelligi naturalis, i. naturali rōe inducta, q̄d nos iuristæ appellamus de iure gentiū primæ uo q̄d apparet, q̄a solis hoībus cōgruit. & de ista nobilitate philosophus 1. Eth. 4. c. vbi dicit, quod nihil aliud q̄ virtus, & malitia discriminat seruum, & liberū, nobiles, & ignobiles. Hoc autē non est intelligēdum de oī virtute, sed de ea q̄ cōpetit aliquib. prout sunt apti dominari, n̄ de ea p̄t apti sunt subici prout p̄ philosophū 1. Polit. 9. c. dicēdū est ergo, q̄ talis nobilitas est virtus, prout cōpetit his, q̄ sunt apti dñari seu p̄esse, vel ponas diffinitionē virtutis, q̄ ponit philosoph. 1. Eth. cū dicta ad

27 iectionē. ¶ Tu dicas q̄d h̄c nobilitas est q̄dā habitus electiuus in medio cōsistens circa ea, q̄ pertinet ad p̄esse, vel dñari. Et cū hac determinatione posset esse verū q̄d dicit poeta. & de hac nobilitate h̄r 56. dist. nunq̄ de vitiis. ¶ tertia nobilitas politica, seu ciuilis, prout differt nobilis à plebeio, fm q̄d accipimus apud nos, & in foro nostro, tñ q̄d dicit poeta p̄dictus, oīno n̄ est verū, q̄a tñ sequeretur incōueniētiā s̄. scripta q̄d ergo dicendū? Rñ. Host. in summa, de p̄b. & digni. q̄d dignitas est p̄r

2 ADD. Item pone. Not. per doc. in l. si. C. de ver. sig. & Ang. & Im. in lex facta. ff. ad Treb. Alex.

est præminētia qdam. idē ergo dicēdū de nobilitate, qā nobilitas, & dignitas illē sunt, vt dictū est. sed certe nimis gñaliter loquitur, qā ēr serui habēt pēminentias, vt ordinarius, & vicarius, & ēr plebei, & rustici hñt pēminentias, s. q. q. libet paterf. in domo sua hñt pēminentia. Inn. vero ca. de multa. de p. b. d. t. qd illa est dignitas. q. reputat dignitas, & si n̄ reputat dignitas, n̄ est dignitas. istud nō pbat rōib. & nimis gñaliter loquitur, tñ veritati p̄p̄inquitior est. qd ergo dicēdū? Rñ. q. nobilitas apud nos inuēta est ad similitudinē, & imitationē illius nobilitatis, q. est apud Deū, vt i. a. u. h. vt iudi. sine quoquo suffra. s. itaq. s. de of. p̄f. p̄to. Afri. l. 1. & l. in noīe Domini. in pr. & de nup. l. imperialis. in prin. Sicut ergo ille apud Deū est nobilis, quē Deus sua grā sibi gratū facit, ita in foro nostro ille est nobilis quē princeps sua grā, vel lex sibi gratū, vel nobilē facit. nō tñ p̄t esse similitudo p oīa, & ideo de hac nobilitate put intel̄r apud Deū, relinqtur Theologis, q. b. est standū. prout vero loqumur d nobilitate apud nos, pone diffinitionē verā, & examina bō eā, ex qua apparebit theoricā, & practica huius materie.

29 Nobilitas est qualitas illata p principatū tenentē, qua q. s. v. l. tra honestos plebeios accept⁹ ostēdit. examinemus ista verba diffinitionis. dixi qd nobilitas est qualitas. hoc ē verū apparet, qā p̄t adēc, vel abēc p̄ter subiecti corruptionē. vt apparet i muliere plebeia, q. nubit nobili, q. statim nobilis efficitur, vt j. c. l. mulieres, & l. foemina. de senat. & in his, q. b. imperator cōcedit dignitatē, vt p totū hūc librū. itē ea dignitas quā adest, p̄t abesse, vt in muliere nobili, quē nubit plebeio, vt hic, vel in eo, q. p̄p̄ delictū perdit dignitatē, vt j. c. l. quoties, & l. iudices, & sic est posse qd in aliqua parte t̄pis esset q. s. nobilis, & alia ignobilis, & c. & ex his seqtur aliud. Nam cū diuersitate t̄pis, vel locorū idē sit iudiciū, vt l. vinū. ff. si cer. pe. & l. si. de cōd. tritic. seqtur qd idē hō loco certo sit nobilis, & loco certo ignobilis, qd est verū. pone Seracenū nobilem a nobis captū, certe ex quo est captus, erit ignobilis apud nos, quia seruus. idem si aliq. de nostris nobilib. caperetur ab eis. & istud ē clarū. & expressius videmus i in ciuitate ista Perusij qd si aliq. plebeius efficiat miles, hñt p nobili. sed i ciuit. Flor. ē post militiam remanet popularis, & est expressum in l. munerum. s. 1. ff. de mune. & hono. & hoc est verū, sed clarius declarabitur j.

31 Sequitur in diffinitione, illata. hoc ideo dico, qā nullus p̄t hñe dignitatē a seipso, sed oportet q. p alium p̄feratur, & sua auctoritate assumēs eā, incidit in crimē falsi, vel in l. iul. maie. vt l. 3. s. si. ad l. iuliam maie. & ff. de fal. l. 1. in si. & ext. de reg. iu. ca. 1. lib. 6. itē ideo dixi, illata, qā dignitas cōfertur in alium ex mera gratia concedentis, non ex aliqua necessitate, quā sibi imponatur rōne alicuius meriti recipientis, vt auth. vt iu. sine quoquo suffra. s. itaque. f. fateor tñ, qd possunt aliquē causā p̄cedere, quā ex p̄gruo impellunt concedentem ad concedēdum, nō aut impellunt ex necessitate, & ista causā p̄t esse triplicis generis. primo, virtutes & actus virtuosī, vt s. de stat. & imaginib. l. vt virtū. de hoc habemus exēplū p totū istū librū, vbi per actus virtuosos dantur dignitates, vt ff. de orig. iur. l. 2. f. secundo, vitia, seu actus vitiosī, vt d. l. 2. s. p̄tēa cum Appius. vbi p̄p̄ furtū q. s. p̄sequutus fuit dignitatē, & officium. Et hoc videmus quotidie apud principes seculares, & Ecclesiasticos, quod p̄p̄ vitia aliq. ipsi principi efficitur accept⁹, & ab ipso nobilitates, & dignitates p̄sequitur. ¶ P̄dicta quē dixi, qd ex mera gratia p̄ceditur dignitas, intelligo in Principe, qui nō recognoscit superiorē, al̄s superior p̄t cogere inferiorē, vt det dignitatē alicui, & sic quo ad p̄cedentē erit debita, quo ad recipientē erit mera grā. s. de of. q̄st. l. 1. & de hoc sunt multi casus decretaliū. itē qd dixi, qd p̄p̄ vitia p̄ceduntur dignitates, verū est loquēdo ciuilit̄. f. fateor tñ, quod p̄cedens p̄ferens indignū digno, peccat. vt d. B. Th. de Aqu. 2. 2. q. 63. vbi tractat vtrum acceptio personarum sit peccatum.

36 ¶ Tertio sunt qdam, quā nō sunt vitia, nec virtutes, vt p̄genies, propter q. lex, seu princeps p̄cedit dignitatem, vt hac l. & s. dictū est. & matrimonium, quia nobilitatur mulier p̄pter virū sine aliqua eius virtute, & in matre, q. nobilitatur p̄pter filium qñq. vt ff. de sena. l. 1. quod dic, vt ibi. f. ex p̄dictis seqtur q. dignitas, seu nobilitas cadit qñq. in ignoratē. quod patet qā vt dictū est, nobilitas p̄sistit in acceptatiōe eius, qui dignitatē p̄fert. vnde sicut dilectio mea, in qua accepto titium p̄t cadere in eum ignorantē, ita & dignitas, vt apparet expressē in puero nato ex nobili, qā statim est nobilis, licet nil intelligat, vt probatur in auth. de defen. ciuitatum. s. sed interim, & no. s. de iurisd. om. iud. l. priuatorum. f. ex his sequitur, quod ista nobilitas n̄ est in voluntate, nec in intellectu, nec est actus voluntarius eius, qui nobilis efficitur, quod patet, qā cadit in ignorantē, q. circa id quod ignorat, nullā hñt voluntatē, vt no. in l. 2. s. de acq. pos. nec in persona seu corpore, nec i parte seu

corpore sensitiuo p̄stat, sed solū acceptatiōe dignitatē p̄ferētis. determinatur. n. in persona eius, q. efficitur nobilis, sicut vī sio in re vīsa, & dilectio in re dilecta. & sic ante cognitionē illā nulla obuenit noua qualitas in persona nobilitata, sed dñ nobilis respectu acceptatiōis. fareor tñ, qd postq. sciuerit, imprimetur in eū qualitas, qā incedet, vt nobilis, & operabit, vt nobilis, & similia. hoc vī velle gl. in l. priuatorū. s. de iurisd. om. iud. q. dicit, qd statim hñt dignitatē, sed n̄ effectū. non ergo est parū ista nobilitas, qā cū hō se acceptū cognoscet, plura aude

39 bñ. f. ex p̄dictis patet, quod talis nobilitas p̄t alicui in puncto mortis p̄ferri, quod patet: qā p̄t p̄ferri in ignoratē, & p̄sistit in acceptatione alicuius. Sile in legatis, q. q̄runtur ignoratī, vt l. cum pater. s. iurdo. ff. de lega. 2. & s. qñ dies legati ced. l. si. sile in cōditionib. potestatiuis, quā possunt impleri per aliū, vt ff. de stat. ho. l. Arethusa. & seq. de cōd. & dem. l. 2. & sic patet, q. in pūcto mortis q. s. p̄t effici miles, & qd i infans, vel pupillus, licet nihil intelligant, possunt effici milites, & coronarij. & similia probantur de test. mul. l. si. de mun. & hono. nō contin. in. 41 ter pa & si. l. si. 1. lib. 10. f. Ex hoc sequitur aliud, q. talis nobilitas non est virtus. quod patet, qā virtus p̄sistit in voluntate, seu habitu mentis, vt ff. de iust. & iur. l. iustitia. vbi dicit, qd hac virtus, quā est iustitia, est p̄stans, & perpetua voluntas, & sic virtus est in habitu voluntatis, & in rectitudine voluntatis, quod apud Theologos, & apud philosophos est vulgatissimū. & ita intelligo d. l. iustitia, f. & s. Th. de Aqu. 2. q. 62. vbi querit, quid sit iustitia, licet tamen voluntas non sit virtus, est tñ signū virtutis de p̄senti, vel speratur in futurū, qā credendum est principatū tenentē, q. aliquē ponit in dignitate, hoc facere p̄p̄ virtutes, ff. de of. p̄f. p̄t. l. j. & p̄p̄ nobilitatē parentum bene speratur de filiis, vt in auth. de adm. of. f. Vñ in dubio in electionib. & testimoniis, & aliis actib. vbi si voces essent hincinde pares p̄ferūtur nobiles, vt ff. de pac. l. maiorē. in pr. & ff. de testi. l. 3. s. 1. & l. ob carmen. s. si. & ibi not. seqtur in

44 diffinitione, p̄ principatū tenentē. hoc dico, f. quia ille q. tenet principatū, p̄t p̄cedere dignitatē, & nō alius ff. de appel. l. si cōstat. extra, de elect. c. 2. itē quod dico, principatū tenentem, intelligo gñaliter siue sit ille, qui tenet Principatū omnium, vt Deus, qui qñq. istas dignitates, & nobilitates tēporales immediate p̄stituit, vt lib. 1. & 2. Reg. siue de principe vniuersali mūdanorum, sicut de principe Romanorum, cuius sunt oīa, vt in l. bene a Zenone. de quad. p̄f. & l. de p̄catio. ff. ad le. Rhod. de iact. de quo sine dubio constat quod per se, & suas leges dignitates confert, siue sit alius princeps inferior, vt Rex, Marchio, Dux, vel magnus Comes q. habet potestatem condendi leges in suos. f. Et idem intelligo de quolibet populo, qui hñt potestatem condendi leges. ff. de mun. & hono. l. 1. circa pr. & l. vt gradatim. s. 1. quod patet, quia per leges cōceditur nobilitas, vt p totū hūc lib. sed ciuitatib. princeps p̄cedit, quod possint sibi legē facere, vt ff. de iust. & iur. l. oēs populi. ergo, & c.

46 f. Ex p̄dictis multa inferunt. ¶ Primo, quod p̄dicti magni Barones licet n̄ sint milites, tñ possunt facere milites, qñ habent potestatem legē p̄dendi. ¶ f. sed tñ dubitatur, si Rex vel Baro trāsīt p alias partes extra suū regnū, vtrū possit creare milites? Et vī quod nō, qā ibi, vt priuatus hō hñt. ff. de of. p̄f. vrbis. l. si. in contrarium est veritas, quia ea, quā sunt voluntaria iurisdictionis, possunt extra territorium exerceri, vt l. j. & 2. ff. de of. procon. & leg. f. Ex p̄dictis secundo inferitur, q. populus huius ciuitatis p̄t facere milites, vel concedere aliā dignitatē. Sed contra hoc vī p̄al. l. si constat. de appel. solu. intelligo ibi ad vocem popularium plebeiorū, q. nō habent auctoritatē sine decurionib. de iure cōi. secus si totus populus fecisset.

49 f. Tertio ex p̄dictis inferitur, q. sicut ciuitas per sua statuta, & consuetudines p̄t derogare iuri cōi, vt l. de quib. ff. de legi. ita p̄t dignitates, & nobilitates, quā a iure cōi inducuntur, nō acceptare, vt nobilitates. & hoc videmus de facto hic. Nam de iure cōi oīs, qui est de numero cōsiliariorū, vel decurionū, est nobilis, vt ff. de decurio. l. spuri. in pr. Hac aut ciuitas Perusij nō admittit, imō remanēt decuriones, siue cōsiliarij plebeij, ciuitas Venetiā admittit, & pro hoc est casus in l. si. s. 1. ff. de mun. & hono. ¶ Quarto inferitur ex p̄dictis, q. illa, q. nō est dignitas de iure cōi, tñ p̄t esse nobilitas per statuta, vel cōsuetudines ciuitatū. Exemplum, militia de iure cōi nō est dignitas, ergo nec nobilitas, nisi in militib. vrbis Romae, a vt j. de eqne. dig. l. j. & ibi no. tñ quādam ciuitates admiserunt hanc nobilitatem, vt in hac ciuitate, licet Florentini p̄, vt dictum est. & ex hoc patet, q. nō omnis militia facit quem nobilem, sed quem populus acceptat. Vnde milites curiarum, vel ciuitatum, vt

sunt isti histriones, non erunt nobiles, quia non acceptantur, ut nobiles. Ita de his qui vocantur milites gaudentes. Possunt ergo per statuta fieri de ignobilibus nobiles, & e converso, & hoc in multis locis servatur. ¶ Sed circa predicta dubitatur quo miles, qui nullam habet iurisdictionem potest facere alium militem. Rationem hoc potest facere auctoritate consuetudinis, quare habet vim legis, ut ff. de leg. 2. §. i. de quibus. ¶ Sequitur in diffinitione, quia quis ultra honestos plebeios, &c. Hoc ideo dico, quia plebeiorum quidam dicitur honesti, quidam viles, ut §. e. l. mulier. & l. capitalium. §. si. ff. de pæ. & de arb. l. j. §. pe. & l. Pedius. ff. de incen. rui. naufra. §. j. licet ergo honesti sint magis accepti quam viles, non tamen propter hoc sunt nobiles, nec desinunt esse plebei. oportet ergo quod sint accepti ultra honestos plebeios. ¶ Sed hic potest dubitari, quare in nostro vulgari nomine plebeiorum non utimur, ratione fateor. Nam in istis civitatibus Italiae, & specialiter Tusciae, appellamus comites, & populum, ut cum dico comites, comprehendunt omnes nobiles, & ignobiles. Cum dico populum, comprehendunt plebei, & ignobiles tantum. ¶ Vnde si quis practiceret istam materiam, haberet facere articulum, & probare prius de isto usu comiti loquendi, & intelligendi, quod qualiter fiat, dixi plenè in l. Labeo. de supel. leg. & dicam §. in si. Postea habet facere articulos ad probandum alia, quod requirunt ad nobilitatem, de quibus §. dicam. Sequitur in diffinitione, acceptus. hoc ideo dixi, quia nobilitas consistit in hoc, quod superior facit quod sibi gratum, & acceptum, ut §. dixi. Sed hic insurgit dubium. Nam in istis civitatibus, qui regunt ad populum, illi qui dicitur nobiles, sunt minus accepti in impositione penarum, & in multorum officiorum exhibitione, & in poenis pecuniariis, in quibus magis puniuntur nobiles, quam ignobiles, & in multorum officiorum exhibitione, a quibus excluduntur nobiles, & sic videtur quod illi non possunt dici nobiles, cum non sint magis accepti sed minus, & sic diffinitio nobilitatis eis non congruit. ¶ Respondeo. ¶ quod nobilitas per importat acceptationem, & bonum eius, ad quod refertur, hoc autem potest esse duobus modis. Vno modo finem, vel per modum causae. Alio modo finem alium modum. Primo modo, quoniam finem se, plura exempla sunt §. posita, quia ideo quis dicitur nobilis, quia acceptus, & in dignitate positus, & aliis antelatus. ¶ Secundo modo per inuocationem boni, vel per modum causae, & tunc procedit argumentum factum in prius. ¶ Nam nobiles de iure comiti plus puniuntur poenis pecuniariis, ut l. quidam delicta, ff. de pæ. §. de episcopi. & cle. l. psbyteri. Et licet istud potest punire, sit malum, tamen causatur a bono, & ab acceptatione facta a delinquente. Nam ideo quia nobilitas, & dignitas erat sibi concessa a lege, habuit per maiori delicto, si ipse delinquat, & sic est magis ingratus, & eodem modo statuta, vel lex hoc facit, ut eorum audacia compescat. Nam istud potest puniri respectu causae, denotat bonitatem ad bonum finem, scilicet in exhibitione beneficiorum. Nam a quibusdam remouentur nobiles. Et posito, quod istud remoueri sit malum, tamen causatur ad bonum, quia populus videns eum multum acceptum, dubitat ne si perponere aliis, opprimeret populum, & ideo nobilis ab officio remoueretur finem in statu. Et hoc videmus in Principe, qui propter salutem status quosdam remouet de vna ciuitate, & ponit in alia, ut §. de iur. fil. l. certa forma, & §. ne lice. hab. metropol. l. j. sicut aliquando praefectus interdicit propter quietem alicuius ciuitatis alicui aliquem locum, ut l. j. §. j. de offici. praefecti. vrb. & causam istam potest esse, licet remota nobilitas, & acceptatio illius, quia potest minus acceptatur, & hoc est de mente Philosophi §. Politi. vbi dicit, quod propter excessum, ut quoniam quis fuerit potentie maioris, consilium est eum relegare in agro, & alibi in eo libro, sic debet legibus ordinari, ut nullus fiat multum excedens potentia, nec amicorum, neque diuitiarum, vel pecuniarum. Si autem non sequestratus, faceret strages eorum. Vides ergo quod per se, vel respectu causae, nobilitas importat bonum. ¶ Ex predictis apparer, quod nobilitas habet in se aliqua grauamina annexa, quae per se sunt mala. Ex quo infero mirabilem conclusionem. ¶ Aliquis priuatur nobilitate vel dignitate, propter suum delictum. Certe quo ad omnia comoda dignitatis, & nobilitatis erit priuatus, sed omnia nobilitatis, & dignitatis onera, quatenus separabilia sunt retinebit. quod apparer per rationem, quia poena non debet esse causa praemij, ut l. siue hereditaria. de negotiis gestis, & de hereditibus. instituen. l. si quis solidum. praemij autem esset, quod releuaretur ab oneribus, ut est expressum §. de infra. l. i. lib. 10. & ff. de interdictis. & releg. l. relegatorum. §. si. 60 & l. seq. ¶ Sequitur in diffinitione, ostenditur, &c. Hoc ideo dixi, quia si mille annis quis viveret plenus omnibus virtutibus, & Princeps eum summe deligeret, tamen plebeius remaneret, donec transferatur in eum aliqua dignitas, seu nobilitas, per quam distinguatur a plebeis, ut patet ex his quod dixi in illa questione, vtrum nobilitas, & dignitas sint idem. ¶ Sed quoniam qualiter fiat ista ostensio, ¶ Ratione deo, potest fieri verbis expressis hoc continetur, & tunc non est dubium, ut l. ille. §. cum in verbis. de lega. 3. In verbis tamen potest esse dubium. ¶ Nam quoniam Princeps aliquem nobilitat, comiter se refert ad nobilitatem, quae habet respectum certae dignitatis, ut §. de praepo. sac. cubicu. l. cubicularios, & de comitti. consisto. l. j. & ideo habet in mul-

62 tis rubricis, qui sequuntur post illam. Ciuitates vero per eorum statuta faciunt, ut aliqui habeantur nobiles simpliciter, nec adiciunt qua nobilitate, & tunc erit nobilis, sed nobilitate infirma, quod est nobilitas innotata, de qua dixi §. in j. q. Est etiam species per se, & 63 verbum debet referri ad id, cui congruit secundum speciem, non ad id cui comiti ter, & in genere, ut in l. hoc legatum. de leg. 3. Quoniam hoc non exprimitur, & tunc debet fieri in aliquo actu hoc importare, quasi de necessitate, arg. l. per herede. §. Papinia. de acq. haere. ut si concedatur alicui aliquod beneficium, quod haberet nobilitatem, & dignitatem annexam, ut si concedatur alicui Ducatus, Marchio, vel Comitatus, & similia, ut ff. de mune. & hon. l. honor. quod dicitur march. c. j. 64 ¶ Sed dubitatur, qui sunt ista officia, qui habent nobilitatem annexam, & dignitatem. ¶ Ratione deo, de iure comiti sunt multa, ut patet per totum istum librum. sed quia ista officia non sunt hodie in usu, ideo dotalis regula. Istud officium, seu ille actus, habet in se dignitatem, siue nobilitatem annexam, quod in vniuersitate illa, vbi de hoc agitur, habere illam reputatur. Istud probatur primo auctoritate Innocentii in c. de multa. extra, de praeben. ¶ Secundo per textum ff. de mune. & honori. l. si. in prin. ibi, quod ista quoque, in aliqua ciuitate inter honores non habent. ¶ Tertio pro ratione. Dignitas, & nobilitas consistit in acceptatione eius, qui potest tribuere dignitatem. Aut ergo ille populus, qui habet illud officium per nobilitatem, & dignitatem habet iurisdictionem, & tunc sine dubio sufficit, quod potest inducere, ut §. dictum est. Nec curo quomodo ista sua dignitatem declararet verbis, seu factis, ff. de legi. l. de quibus. in fine. Aut ille populus non habet iurisdictionem, & tunc requiritur voluntas Principis: sed illa iam declarata est, quod illud ibi habet per nobilitatem, quam vniuersitas illa habet, ut l. fin. ff. de mune. & hon. ¶ Ex istis manifeste apparer, qualiter debet formari articulus, quoniam aliquis vult probare aliquem nobilem esse. ¶ Primo debet probare, quomodo usus comitis loquendi, & comitis modus intelligendi sic se habet, & habuit, quod appone comitis continentur omnes de ciuitate nobiles, & ignobiles, & appone populi seu popularium, continentur omnes de ciuitate, nobilibus exceptis. ¶ Secundo, quod comitis modus loquendi, & intelligendi se habet quod ille, qui est Comes, vel de plebe Comitum, seu militum sit nobilis, & non contineatur appone popularium. ¶ Tertio, quod ille homo, de quo agitur, puta Titius est comes, vel de prole comitis, vel miles de plebe militum, & similia: & eodem modo si quis veller probare prius, quod non sit nobilis, quia forte ius 66 comitis habet de se, debet facere articulos in prius. ¶ Et aduerte, quod vbi cumque sit mentio de comiti usu loquendi, seu intelligendi, debet intelligere de usu longi temporis, scilicet 10. vel 20. ann. ut in l. Labeo. de sup. leg. & ibi habet modum probandi, quod pulchre posui. Sed si quis faceret articulum simpliciter quod talis fuit, & est reputatus nobilis, non sufficeret, quia verbum nobile, est equiuocum, ut §. in 2. q. 67 ¶ Et dictum testis, qui deponeret super arti. non concluderet de necessitate, ut extra, de proba. in c. in prius. Oportet ergo quod concludat quod sit nobilis ex nobilitate, qui facit quod differre a plebeio, seu populari. In iure autem istud nomen popularium, putat differre a nobilibus, habet ff. de app. l. si constat, & de poenis. l. capitalium. §. solent. In quibusdam tamen partibus predictis, qui sunt nominati nobiles, appellantur magnates, ut Florentiae, alibi appellantur maiores, ut Venetiis. vnde finem diuersitatem locorum diuersificanda sunt nomina, & articuli diuersimode formandi, quod est iudicio aduocatorum, 68 qui sunt in partibus relinquendum. ¶ Dicis ergo quod verbaliter ille 69 est nobilis, qui nobilis appellatur, vel reputatur. ¶ Ex praedicta expositione diffinitionis quaeritur vsque; ad quos descendentes transeat nobilitas, quae attribuitur ex genere Et glo. hic respondet quod vsque; ad nepotes, ut §. de quaest. l. diuo. quae hoc probat. nam ultra nepotem non est acceptus ultra plebeium, ut ibi not. Tu tamen dicas latius. Quoniam illud, ex quo sequitur nobilitas, transit ad posteriores, ut regnum, ducatus, & comitatus, & similia, & tunc vsque ad infinitum erit nobilis ille, ad quem transit, non ex parentum persona, sed quia ipse habet id, ex quo est nobilis. Quandoque istud non transit, & tunc de iure communi ex persona parentum non transit ultra pronepotes, sed secundum consuetudinem in quibusdam partibus Italiae, omnes descendentes admittuntur, ut habeantur pro nobilioribus, & tunc istud est probandum. Quoniam isti admittuntur limitatiue, ut habeantur pro nobilibus donec peruenerint

ADDIT. ¶ Dixi plenè in l. Labeo, post prin. ver. & hoc est utile scire, vbi etiam posui in addi. ad ipsum in versu. communi usu loquendi, Dixi post Bald. in l. omnes. nu. 2. versu. qualiter autem formari debet articulus, in apost. in ver. reddere causam scientiae. §. de feriis post Lanfran. in c. quoniam comitis. §. testium depo. nu. 103. ver. quaeritur ultra praedicta, in versu. signifi. extra, de prob. post Pan. in c. capellanus. nu. 1. in versu. secundum communem usum. extra, de fer. & Felin. in proce. decreta. ver. 2. not. quod ad probandum communem usum. & Tho. Ferrar. omnino in suo tract. cautelarum. caut. 52. inci. tu habes, quod communis opinio.

¶ Priuatus. Adde Felin. in c. intelleximus.

rint ad paupertatem, & ad viles artes, & tunc incipiunt esse ignobiles, arg. j. e. l. ne quis, & ita loquitur autoritas Philosophi s. alle. j. Polit. vbi dicit, nobiles esse vñr, quibus affiunt progenitorum virtus, & diuitiæ. Nam intelligo, quod politia, quæ tunc regnabat, admittebat nobilitatem ex progenie, donec durabant diuitiæ. Vnde bñ fm quod Princeps, vel populus acceptauit, ita est nobilitas, vt s. offensum est. hoc de nobilitate sufficit.

a ADD. ¶ Ignobiles, adde Fel. c. cum adeo, de resc. cum nonnullis remissionibus, quas in apostilla ibi posui.

¶ Alex. De materia dignitatis, & nobilitatis, ponit Laudenfis in materia de Principe, in titul. de dignitate. Et adde quod in concernentibus nobilitatem præsumendum est pro nobilibus, c. illud. 40. dist. in gl. Adde quod nobilitas ingenij, & scientiæ præfertur nobilitati ex accidenti. Dictum est Cy. in l. quisquis, de postul. Adde c. j. de dona. & adde quod etiam consistit in animo, & ideo nobilitas animi ex largitionibus cognoscitur. l. filiusfa. ff. de don. Facit quod no. Inn. in c. grandi, de suppl. negl. prælat. & in clem. j. de reliquiis, & venera. sanctorum, dicit, qui donat, quod diutius durat, gratior habetur, & per famam probatur nobilitas, & in l. prouidendum. s. de postu. In eod. in ver. not. quod filia, ibi, sciendum, quod no. adde Bar. in l. cum quis decedens. s. codicillis, in vlt. gl. de le. 3. In eod. in versu. aduertendum adde quod vir dicitur aliquando à virtute, vt in c. illud Ambrosij. 32. q. 7. & not. gl. in c. j. de clandest. desponsa. In eo, in ver. est igitur videndum. vide per Doct. & glo. in c. j. de prohib. feud. alie. per Loth. In eo, in ver. ultimo ipsi diffamant. Pro hoc Arg. idem tenet in l. sed si susceperit. s. j. ff. de iud. vbi dicit, quod quilibet Doctor dicitur nobilis, & nullus præsumitur nobilis, & miles, nisi probet, Bal. in c. j. s. si rusticus. de pace tenē. Et an faciens artem mechanicam possit esse nobilis. Bal. in l. nobiliores. s. de commer. tex. in c. j. de do. dicit quod natura nobilitatis, seu nobilium est, vt quod donant, existiment se debere, et sic in eo non cadit oblatio ad antidora, vnde nobilitas cognoscitur ex largitionibus. Facit tex. in l. filiusfa. ff. de dona. & quod no. Inno. in c. grandi, de suppl. negl. prælat. & in clem. j. de reli. & venera. sanctorum, adde quod Doctor plebeius valens, & virtuosus, præfertur Doctori minus valenti, licet sit nobilis genere. Bal. in l. nemini. s. de aduo. diuer. iud. Facit c. de multa, de pign. ben. & in c. nunc vesti. 56. dist. quod dicit quod natus ex parentibus prorsus alienis à virtutibus, dummodo ipse sit virtuosus, debet præferri nato ex claris parentibus, licet sit virtuosus. Pro quo facit, vbi paritas est, præfertur nobilis genere, Bal. in d. l. nemini. In eo, in versu. sequuntur in diffinitione illata, facit quod no. Bar. s. de profe. & medic. l. reddatur. & ibi not. tui, lib. 11. Adde tex. & Bar. in l. j. vt dig. ordo serue. vbi vsurpans honorem & dignitatem illicite, punitur poena sacrilegij, & vide Bal. in l. data opera, qui accus. non poss. vbi dicit de nominante se comitem, qui non sit, & creante notarios, quod punitur poena mortis, in c. paratur. 23. q. 1. In eod. in ver. & sic patet, quod in articulo mortis quis mera gratia Principis, non autem inferior à Principe, posset dignitatem concedere, in d. l. si. s. de re mil. qui ita intelligit l. ad Rempublicam. ff. de mun. & honor. In ver. sed dubitatur, an aliquis, & c. vide no. per Doct. in l. si. ff. de iur. omni. iud. In ver. quarto inferitur, in verbo, exemplum de iure cōmuni. Adde Alber. in l. milites. s. de loca. & Lau. in tractatu de Principe, in ci. de milit. conclusio. 13. & quod militia sit dignitas, est tex. In l. qui. mo. ius patr. pot. sol. in s. filiusfa. & Ro. in sermone incipiente, manifestum est, & c. In ver. ex prædictis apparet ibi, aliquis priuatus, & c. intellige hoc esse verum, si non amisit ciuitatem, & bona propter illud delictum, sed tantummodo nobilitatem, & dignitatem. nam si alias fuisset bannitus, & bona fuissent publicata, non teneretur ad onera, Bar. in l. damni. s. qui damni. ff. de dam. infe. facit l. decreto. de suspec. tut. & l. si seruus plurimus. s. si quis. de le. j. & ibi per Pau. de Ca. & Are. nec obstat l. sine har. & alia iura hic allegata, quia loquitur in illis qui retinebant bona, quia super eis poterat imponi collecta, & adde Bartol. in l. ad cognitionem, ex quibus causis in posses. eatur.

LEX II.

1 Infames non possunt habere dignitatem.

2 Infamis ad possit esse procurator, & quando.

NEQVE. Notati infamia iuris, aut facti, aut inquinati scelere, aut turpitudine vitæ, ad dignitates non ascendunt. h. d. a
1 ¶ Not. infames non posse habere dignitatem. b dicit ¶ tamen
b gl. quod pñt esse procuratores. Idem no. de decu. l. quis procurationem. Ad hoc et no. 4. q. 7. infames. & Insti. de exc. in fi. Veritas est fm Host. quod aut crimen est tale, quod si penderet indicium super eo quod repelleret quem à procurando, vt quia quis fuit accusatus, & condemnatus de crimine publico, vt s. de procur. l. reum. & tunc sicut non pñt esse procurator pendente accusatione ¶ cum de tali crimine, ita et secuta snia repellit quem à procurando, quia non debet esse melioris conditionis ille, qui est condemnatus, quam ille, ¶ quem pendet iudicium. l. euidenter. ff. de excep. rei iud. vbi autem pendentia iudicij non repelleret eum à procurando, nec etiam impediret sententia. Et hanc opi. firmat Cy. in l. j. ff. de postulan. in s. deinde. & s. cum.

a ADD. ¶ Ad hanc legem adde tex. l. j. s. de infam. lib. 10. & quod ibi Bar. & per Dyn. in regula, infamibus. & adde Bar. in l. Calfius, de senatoribus. Et li-

mita hanc legem non habere locum in dignitate obueniente cum hæreditate, ad quam infamis aspirare potest secundum Bal. in l. j. de secun. nupr. b ¶ Nota infames non posse habere dignitates. Adde quod infamia non tantum repellit quem à dignitatibus habendis, sed & ab habitis, & an, & quando hoc sit verum, dixi post Iac. Rebus. in l. j. num. 1. in apost. in versu. ab honoribus, & dignitatibus. s. de infam. lib. 10. & an ipso iure ponit Ro. sing. suo 506. inci. fuit à me quæsitum.

LEX III.

SENATORVM. Substantiæ senatorum habent immunitatem à muneribus sordidis, & etiam extraordinariis, h. d. & est argumentum fm And. de Barul. de quæstione agitata inter Regem, & fratres tertij ordinis, quorum fratrum terris erat concessa immunitas, an porrigetur ad terras suorum subditorum, puta vassallorum.

LEX V.

a NEMO. a Praefecti senatoribus non possunt aliquod munus absque Principis scientia indicare.

a ADD. ¶ Ale. Nemo. Iste tex. facit, quod procurator Principis dñ habere nobile officium, quem Rom. allegat in l. 1. no. vlt. quod venit ad limitationē l. si quis procuratorem, s. de decur.

LEX VI.

1 Ars vilissima dicitur vendere oleum, & sal.

NE QVIS. Negotiantes artes vilissimas ad dignitatem non aspirant, & aspirantes repelluntur ab ea. h. d. Facit j. negot. i ne militē. l. j. ¶ Et not. appellari vilissimas artes illorum, qui stant ad custodiam porcorum, & illorum, qui vendunt oleum, & sal, vt dicit gloss.

LEX VII.

QVONIAM. Iudex volens in vrbe ædificia construere, senatorum substantias ad prædicta non vexat. h. d.

LEX VIII.

IVS. Senatores, in quorum numero est Imperator, sunt defendendi ab omni iniuria. h. d.

ADD. ¶ Nota, quod sicut Imperator dñ de numero suorum senatorum, vt hic, ita Papa de numero suorum Cardinalium, secundum Archi. in c. sacrosan. 22. dist. vbi refert Laudenfis in suo tractatu, in titulo de Cardinalibus. q. 10. & aliqua add. Alex.

LEX XI.

1 Filius Senatoris, quando sequatur dignitatem paternam, & dicatur Senatoris filius.

2 Natus antequam pater sit Rex, non dicitur filius Regis.

SI SENATOR. Natus ex eo, qui post natiuitatem adeptus est senatoriam dignitatem, non sequitur dignitatem paternam. Si verò natus sit senatoria dignitate durante, licet fuerit ante conceptus, eius sequitur dignitatem. h. d. Et sic duo dicta ponit hæc lex. Primum, quando quis nascitur ex patre non senatore, qui postea senatoriam dignitatem adipiscitur. ¶ Secundo de eo, qui nascitur post senatoriam dignitatem, & concipitur ante, & sic non ob. l. senatoris filium. ff. de senatorio. vbi dicitur esse filius senatoris etiam ille, qui post dignitatem nascitur. ¶ Ex quibus distingue, Aut quis est natus, & conceptus ante dignitatem, & est senatoris filius, vt hic, in prin. Aut nascitur post dignitatem finitam, & idem, vt l. si. eo. tit. Aut nascitur, & concipitur dignitate durante, & non est dubium quod est senatoris filius. Aut concipitur ante, & nascitur postea, & similiter est filius senatoris, quia habetur pro nato in sui fauorem, & non in odium, vt l. qui in vtero. ff. de statu homin. ¶ Ex prædictis apparet quod ille, qui est natus antequam pater esset Rex, non dicatur filius Regis. a de quo per glo. & Cyn. in l. imperialis. s. de nup. b

a ADD. ¶ Regis. Et add. vt refert Iustin. li. 2. ver. ex his Ariamenes fuit dñ scō per Tiriaferne fratrem Darij iudicatu, cum esset quæstio inter Ariamene, & Xersem, filios Darij. Xerxes enim natus post regnū patri quæsitum Rex declaratus fuit à patruo arbitro. Ariamenes vero acquieuit. Et ad id, quod dicit tex. adde do. Alex. in l. qui ad tempus. de decur. Sed quid de nato ante coronationē, dic quod non succedit, sed natus post. Bal. in d. l. imperialis. alle. in text. & in l. in suis. ff. de lib. & posth. vbi etiam dicit, quod filius natus anteq pater esset de magnatibus, non cōprehenditur à statuto loquente de magnatibus. Adde quod not. in apost. ad istum in l. cum satis. nu. 7. in apost. in ver. non dicitur primogenitus. s. de agric. & censu. lib. 10. b Alex. ¶ Nup. Vide Bar. & quæ ibi dixi. s. in l. cum satis. de agri. & censu.

LEX XII.

1 Poene, quibus puniuntur iudices in officio harattarias committentes.

2 Iudices, & Doctores indicantur esse nobiles.

1 IVDICES. ¶ Iudices in officio furta, vel scelera committentes, poenis hic insertis puniuntur. hoc d. Concor. sunt in glo

gl. Nota contra officiales committentes in officio furta, & bar-
 2 tarias. ¶ Ex hoc apparet, qd iudices, & doctores iudicantur esse
 nobiles, qui tamen exuti dignitate inter priuatos habentur.

LEX XII.

MVLIERES. Vxores durante matrimonio, viri genere nobili-
 tantur, & eorum forum sequuntur, & imitantur eorum domici-
 lia. h. d. Hanc legem examinaui supra de incolis. l. mulieres.

LEX XV.

CLARISSIMIS. Clarissimi, & spectabiles possunt proficisci sine
 licentia quo volunt, Concordat infra eo. l. fin.

LEX XVI.

SI GRAVIVS. Illustres in criminalibus grauiorib. impediti, in
 carceribus non detinentur, sed committuntur custodiæ militari,
 & per aliquem iudicem non puniuntur, sed de commissis p eos
 relatio fit Principi. constituti verò in dignitate minori puniun-
 tur per præfectum prætorio. h. d. Ista autem relatio, de qua s. di-
 ctum est, habet locum durante dignitate illustri: sed si propter fa-
 cinus esset ea priuatus, tunc absque relatione posset de eo fieri
 punitio, vt infra. l. proxima.

LEX XVII.

1. Hodie nullus conuentus suo nomine tenetur satisfacere.
2. Dominus si promisit stare in iudicio, & procurator citetur, & non comparet,
 stipulatio committitur.
3. Acta regulariter in scriptis fiunt.
4. Verbum, absuerit, etiam scriptum per d. quod denotet absentiam.
5. Periurus quando sit infamis ipso iure.
6. Citatio appellatur sententia.
7. Clarissimi citantur in scriptis, alia citatio non valet.

QVOTIES. Illustres conuenti ciuilitè, & criminaliter ad satis-
 dationem de iudicio sisti non vrgentur, sed eorum committitur
 iuratoriæ cautioni, qua expleta per eos vel per eorum procurato-
 res fit missio in eorum bona in ciuili. In criminali vero tãquam
 periuri, dignitate expoliantur, & absque relatione puniuntur per
 iudices. Item dicti illustres criminaliter, vel ciuilitè non possunt
 a conueniri sine scriptura. h. d. a In gloss. super verbo, nulla. ¶ No.
 1 casum, in quo non possidens immobilia non cogitur satisfacere iu-
 b dicio sisti, sed committitur suæ iuratoriæ cautioni. b regulariter
 contra, vt l. sciendum. ff. qui satisfac. cogant. & hoc verum secun-
 dum hæc iura. hodie verò nullus nomine suo conuentus tene-
 tur satisfacere, vt Insti. de satisf. §. sed hodie. In tex. ibi, vel eorum pro-
 2 curatores. ¶ Ex hac litera patet qd si dominus promisit stare in iu-
 dicio, & citetur procurator, si est, & non comparet, quod com-
 mittitur stipulatio. Nam hic dominus cauit de iudicio sisti, & iu-
 rauit, & procurator fuit citatus, & absuit, & ratione absentiae pro-
 3 curatoris fit missio in bonis domini. In tex. ibi, sine scriptis. ¶ No-
 ta casum, in quo semper est necesse, qd acta iudicij redigantur in
 scriptis. & idem est regulariter cautum hodie, vt extra, de proba.
 c quoniam contra: falsam. licet fallat quandoque, vt in auth. ni-
 4 si breuiore. s. de sent. ex breui. reci. & j. de prox. fac. scrib. l. pe. &
 s. de man. Prin. l. j. in 1. gl. ¶ No. bene de hoc verbo, absuerit, quia
 si scribitur per b, & tunc notat absentiam absque dubio. Aut per
 duplex ff. vel d. & notat præsentiam rfr. Sed causa contrarietatis
 vitandæ etiam si scribatur per d, notat absentiam vt hic, & de hoc
 in auth. de defen. ciui. §. sed neque, in gl. quæ incipit, ipso iure, in fi.
 5 ¶ No. bene, qd periurus est infamis ipso iure, quando venit con-
 tra pacta, & sacrm, sed quando contra sacrm tin, tunc per senten-
 d tiam. d. concor. sunt in gl. quæ incipit, contra pacta. e ¶ In glo. quæ
 e incipit, commonitoria, apparet quod citatio appelletur senten-
 6 tia, vt hic. Hoc etiam tenet gl. in l. quoties. j. de priuileg. schola. & in
 l. in sacris. in gl. 3. j. de prox. fac. scrib. quæ tenet, qd omne præcep-
 tum iudicis faciens ad causam, dicitur sententia interlocutoria, f
 f & est alia gloss. singularis in auth. de litig. §. sancimus. super verbo,
 g interlocutionib. ¶ Item ex hac gl. coniuncto text. patet, quod li-
 7 cet citatio de comparando possit fieri per nuncium absque lite-
 ris, vt l. sed si interpellatur. §. i. ff. de arbitr. & dixi supra de coll.
 fund. l. Palatinos. & s. de exact. trib. l. missi. tamen hoc fallit in cla-
 rissimis. nam talis citatio nunquã valet, si nõ fiat per scripturam.
 a ADDIT. Alex. Habes hic textum, quod periuri dignitate priuentur. Adde
 gl. l. j. de reb. cred. & ibi Bal. in fi. dicit, quod omnes Canon. tenent, qd quis rō-
 ne periuri priuetur quocūque beneficio ecclesiastico, 22. q. 1. ca. pupilli. c. ex lite-
 ris. de sponsal. ca. 1. de purg. cano. c. quæstionem. de app. c. 1. de fideius. facit 22.
 q. 1. in summa c. 1. de cri. fal. c. quanto. de iureiur. & c. querela. eo. tit. & adde gl.
 l. 3. §. miles. ff. de infra. vbi periurus dicitur deponi ab omni offiō, nedum beneficio.
 b Cautioni. Adde tex. in l. cum non facile. ff. si cui plusquam per l. Fal. Idem dic de
 viro honestæ vitæ, & laudabilis, ac probæ vitæ. gl. in l. 1. §. his autem, in gl. 2.
 ff. de pac. mut. vbi dicit, quod virtus animi pro satisfactione habetur.
 c ca. quoniam contra. Et ibidem vide Fel.
 d Per sententiam. Adde beatum Tho. 22. q. 99. artic. 3. circa medium.
 e Adde l. si quis maior. §. de transac. Et adde quod licet sit periurus ipso iure, re-
 quiritur tamen sententia iudicis declaratoria, vt est text. in c. cum secundum.
 de hæret. & vide Bart. in l. m. xuius. §. duobus. de leg. 2.

f ¶ Interlocutoria. An sit interlocutoria, vel diffinitiva, vide tu late per
 Fel. in rub. de reg. iur. in ver. ad illud de præceptis.
 g Alex. Adde gl. in l. cum clericis, de epis. & cler. & lex stipulat. s. de sent.
 & l. harum. ff. si serui. ven. & vide gl. in Clem. 1. de sequest. poss. & fru.
 & in Clem. fi. de app. Bart. in l. Titia, de accusat.

LEX XVIII.

I Securitas veniendi si conceditur, an censeatur etiam data pro redeundo.

IVBEMVS. Vocati p Principem ad aliquam dignitatem
 maiorem, vel minore, possunt de vrbe, & etiam de prouin-
 ciis absque licentia Principis comitatum adire. In gl. ¶ vlti.
 ibi, non recedet, & c. Per hanc gl. patet euidenter qd illi, cui
 datur licentia veniendi liberè, non propter hoc datur licen-
 tia remeandi. Et hoc verum intelligo in casu, quando lex
 a specialiter hoc disponit: regulariter autem contra, vt no. s. de
 nau. l. 1. & ff. de lega. l. sciendum. de sepul. vio. l. vtimur. & ad
 Treb. l. de ætate. & dixi plenè in l. 1. ff. ad l. lul. maiest.
 a ADDIT. Regulariter autem s. Tu vide de hoc Iac. Rebus. in l. nullam. n.
 5. & qd ibi posui in apost. in ver. redeundi. s. de nauicu. lib. 10. de quo oio
 per Ale. in l. 1. §. non fuit, post istum. ff. de dolo. & conf. 15. vol. 4.
 Alex. Vide quæ scripsi in l. 1. s. de nauicu. quibus adde qd saluus condu-
 ctus, seu securitas concessa debitori, qd non molestat à suis creditorib.
 nõ hêt locū in creditore fiscali. §. prædiorū. in auth. de man. prin. & vide
 Ang. conf. 23. & Laud. tract. de Principe. tit. de priui. & rescripto, concl.
 13. & in tit. de fisco, concl. 196. Item adde, qd talis securitas non hêt locū
 in creditorib. ex delicto. Alb. l. ex parte. §. quinquā. ff. quod cū eo. & in l.
 si rerū. ff. de re. di. & no. Laud. vbi 3. Item adde an saluus conductus
 datus pro vna vice tantum, vide qd scripsi post Bar. in l. 1. ad l. lul. maiest.

¶ De consuli. & non spargen. ab his pecu. & c. Rub.

LEX I.

a ANTIQVITVS. Inter habentes eandem dignitatem ille
 debet prius antecedere, qui est prius dignitatem adeptus,
 etiam si posterior fuerit eandem pluries affectus. Si tamē
 prior in consulatu Patritiatus honorem fuerit affectus
 post eum, qui est in consulatu posterior, & in Patritiatu
 prior, hoc casu præfertur. h. d.

a ADD. Alex. Antiquitus. Vide istum tex. qui alleg. p Bar. de insign. & arm.

LEX II.

ORDINEM. Hodie consules prohibentur per vrbem spar-
 gere pecuniam, ne cupiditate lucri populus eos sequatur,
 sed eorū meritis, & quod pecunia quæ per eos iactabatur,
 expendatur in opus aquæ ductus, & quilibet consul expen-
 dere debet certum pondus auri. h. d.

LEX III.

NEMINI. Nullus potest eligi patricius, nisi prius alteram
 dignitatem hic insertam fuerit adeptus. Item habens digni-
 tatem cōsularem absque administratione, in opus aquæ du-
 ctus debet expendere certum pondus auri. h. d.

LEX IIII.

- 1 Gabella si semel soluta fuit de contractu, pro quo non debeat transferri
 dominium, & ex forma statuti debeat solui de quolibet contractu, per
 quem ius transferatur: si postea mortuo altero ex contrahentibus do-
 minium transferatur, non debet iterum solui gabella.
 - 2 Electus in consulem, quod teneatur soluere, licet administratio non sit
 concessa.
- Statutum, quod de quolibet contractu, ex quo ius transfertur, soluatur
 gabella, quod comprehendit illum, cui res venditur pacto appposito,
 vt ius administrandi ei non competat, nisi post certum tempus:

SANCIMVS Viris excellentissimis. Si cui conceditur ad-
 ministratio dignitatis diu ante commissæ, non vñ dignitas
 de nouo concedi, immo illis potietur honoribus, quibus
 potiretur, si eidem ab initio administratio concessa fuisset,
 nec soluet centum libras auri in aquæ ductu, si tempore di-
 gnitatis concessæ soluit. h. d. a ¶ Et est hæc lex in argumen-
 a tum, quod si per formam statuti de quolibet contractu, p
 quem ius acquiritur, debet solui tātum pro gabella, aliquis
 titulo

ADDITIO.

a Alex. Vide quod dixi post Bart. per istum text. j. de domesti. & protecl.
 Item j. prox. in ver. & est hæc lex i argumentū, an habeat locū statutū,
 de quo hic per Bar. si fiat pactum, quod non transferatur dominium
 vsque ad certum tempus.

Bar. super trib. lib. Cod.

G

Ad duodecimum lib. Cod.

titulo venditionis, vel donationis, dedit alicui aliquid hoc pacto, ut ius non transferatur in eum, nisi mortuo donante, vel vendente, quod si tunc fuit soluta gabella dicti contractus, quod licet adueniente morte transeat ius in istum, non debet gabella iterato solui sicut ille, qui fuit electus in consulem absque administratione, si soluit centum libras auri pro tali electione, non soluit postea si sibi concedatur administratio. Ex hoc est
 2. infertur aliud, quod electus in consulem tenetur soluere, licet sibi non sit administratio concessa. Et hoc facit ad questionem dicti statuti, quod ille, cui res venditur pacto appposito, ut ius administrandi ei non competat, nisi post tale tempus, quod tenetur soluere gabellam, etiam antequam dictum tempus administrandi veniat. Hic non sunt alia.
 a ADDIT. Alex. ¶ Alia. Adde tex. in l. cum manu facta. §. si. de contrah. empt. dicit ibi, quod venditio hoc modo facta non est proprie venditio: quia si statutum diceret, quod de quolibet contractu solvatur gabella, de hoc non solueretur per illum tex.

LEX V.

1. *Ius ex sola electione, quomodo possit dici non tribui.*
 SANCIMVS viros excelsos. Filius familias electus in patricium a patria potestate liberatur, quod triplici argumen. probatur. h. d. ¶ In tex. ibi, praestitis. no. tex. coniuncta gl. quo videatur posse dici, quod ex sola electione ius non tribuatur, sed tunc, cum electionis litterae praesentantur. Pro quo facit quod not. gl. ff. de iureiur. l. Labeo. Et hanc questionem disputavit lac. de Bel. de quo dixi supra, de decur. l. 2. lib. 10.
 a ADD. ¶ Ex sola electione. Tu vide de hoc Dy. l. si serui. & ibi no. in apo. ad ipsum, in ver. no. pat. ff. de leg. l. dixi post Bal. in l. si. ver. ult. Dy. inducit. eundem Dy. in reg. quod semel, & ibi posui post do. Boer. in apo. ver. impugnare, & dixi post lac. Rebus. in l. si quis, num. 1. in ver. confirmato. §. de decur. lib. 10.

¶ De praefecto praetorio, siue vrbi, & magistris militum, &c. Rub.

LEX I.

PRAEFECTVM. Praefectus vrbi, & praefectus praetorio, & magistris militum, & peditum, licet habeant dignitates distinctas, tamen omnes sunt paris gradus: & ille praefertur, qui primò fuit in dignitate electus.

LEX II.

QVISQVIS. Dignitate deposita per plures in pari gradu dignitatis existentes, ille est potior, qui prius est in dignitate electus. hoc dicit.

¶ De praepositis sacri cubiculi, & de omnibus cubiculariis, & privilegiis eorum. Rub.

LEX I.

SACRI CVBICVLI. Custodientes cubiculum Principis, vel Augustae eandem dignitatem habent, quam praefectus vrbi, & praefectus praetorio, & magistris militum. Et hac dignitate deposita nulla est inter eos discretio seruata, tamen reuerentia temporis.

LEX II.

HAEC NOSTRAE. Cubicularij principis etiam ante quam ad dictum officium transeant, gaudent immunitate extraordinariorum numerum, & dignitate finita non recipiunt hospitium inuiti, & praesides contrafacientes poena hac l. inserta puniuntur. h. d.

LEX III.

CVBICVLARIOS. Cubicularij Principis, & Augustae non coguntur respondere, nisi coram officiorum magistro. hoc dicit.

LEX IIII.

1. *Famulus pro seruo accipitur.*
 a IVBEMVS OMNES. a Si dominus Principi seruum suum in cubicularium obtulit, illico talis seruus libertatem adipiscitur, & ea vitur inter viuos, & etiam in vltima voluntate, & eidem ex testamento, & ab intestato succeditur per agnatos, & cognatos, quibus deficientibus, fiscus eius bona occupat tanquam vacantia. Si autem domino ignorante, vel inuito, cubicularius factus sit intra quinquennium, per dominum cum peculio vendicatur, & praedicta etiam ad cubicularios extenduntur. h. d. ¶ Et not. hic diligenter de hoc nomine, famulus, quod sumitur pro seruo, de quo in l. 3. de his qui in ecclesiis manumit.
 a ADD. Ang. ¶ Et not. ex lege ista, quod Princeps defunctae personae privilegium dare potest, eius testamentum validando, iuris fictione post mortem statuendo liberum, qui seruus erat.

LEX V.

IVBEMVS DVOBVS. Cubicularij etiam dignitate deposita cum vadunt extra urbem poterunt uti cingulo suae dignitatis.

¶ De Primicerio, & Secundicerio, & notariis. Rub.

LEX I.

1. *Stante statuto, quod qui notarius appellatur, non possit esse decurio, semel marticulatus, licet se faciat de leri, non poterit esse decurio.*
 PRAECIPVA. Notarij Principis, licet senectute deposuerint officium, aut maiorem dignitatem fuerint adepti, non ob hoc notariorum nomen perdunt, sed & notariorum. & dignitatis suae retinent privilegium, nec possunt esse discussores, aut peraequatores, aut similem dignitatem cum administratione habere. contra facientes puniuntur. h. d. ¶ Est haec lex optimum argumentum ad statutum disponens, quod ille qui appellatur notarius, non possit esse decurio, & si aliquis fuit semel in matricula notariorum descriptus, si postea se faciat de leri, non tamen propter hoc poterit esse decurio. h. d.

LEX II.

1. *Militia notariorum Principis, est nobilis.*
 2. *Statutum quod percutiens aliquem in domo habitationis puniatur in manu, si percussit bis, debet in ambabus puniri, nisi distinguas dexteram a sinistra.*
 PRAECLARAM. Primicerij ultra biennium in officio militare non coguntur, & si a Palatino per unum annum se absentauerint, unum gradum militiae perdunt, si per triennium, tres, si per quadriennium, quatuor, si per quinquennium, Primiceriorum ordine non vtuntur. & licet ob absentiam quinquennij ab officio sint remoti, tamen ordine discussorum, & peraequatorum non grauantur, & inter eos praerogatiua temporis est habenda, quae nulla potest ratione celari. & hoc officio finito ad officium magistri officiorum sunt assumendi. h. d.
 1. ¶ In tex. ibi, nobilemque militiam. Not. quod appellat nobilem esse militiam notariorum Principis, & ideo licet in aliis notariis sit, ut eorum officium vile reputetur, ut not. in l. vniuersos, §. de decur. tamen secus est in notariis Principis, per hanc legem. ¶ In gl. ibi, geminat poenam, est argumentum dicens, quod qui percussit aliquem in domo habitationis, puniatur in manu: quod si percusserit bis, puniatur in ambabus manibus. per hanc gl. & l. nemo. hic alle. & hoc verum, nisi in statuto diceretur de manu dextra, vel sinistra, cum quis non possit habere, nisi vnam dextram, vel sinistram, de quo dixi in l. nunquam. ff. de priua. delic.
 a ADDIT. Ale. ¶ Dixi, Adde quod not. Bar. in l. vulgaris. de fur. & dixi post Bar. in l. nunquam plura, in margine, de priua. delic.

¶ Ut dignitatum ordo seruetur. Rub.

LEX I.

a SI QVIS INDEBITVM. a vsurpans scienter honorem sibi indebitum, crimine sacrilegij puniatur. hoc dicit. Potest tamen intelligi lex, quod electione de se facta non vendicaret sibi locum poena huius l. vt §. si seruus, aut lib. l. 2.
 a ADDIT. Ale. ¶ Si quis indebitum. Adde ea, quae no. Bar. in l. reddantur. de profet. & Medic. lib. x. & in l. 1. §. de dignita. in ver. sequitur in diffinitione illata. Lud. intelligit istum tex. procedere in eo qui accusauit locum officij, quia bene puniatur poena, de qua hic. Sed ubi quis occuparet locum maioris, puta in sedendo, vel ambulando, quia tunc puniatur poena, quia debet poni in loco villiori, & priuari loco assumpto. c. praecipimus. 63. di. ita no. Ro. in litera m. no. 23.

LEX II.

OMNES. Habentes dignitatem cum administratione praefertur habentibus eandem sine administratione, postea qui dignitatem habent solam, & administrationem deposuerunt, & hi habere debent dignitatem vacantem, postea illi quibus dignitas cum administratione committitur, quarto illi quibus dignitas a Principe conceditur in provincia sine administratione, & hi honorarij appellantur, quinto hi quibus illustris dignitas sine administratione committitur. ¶ Item administrationem habentes praefertur vacantibus. ¶ Item vacantes praefertur honorariis in simili dignitate constitutis, non in dispari, & praefectus vacans praefertur praefecto honorario, non autem quaestorius praefecto honorario. ¶ Item non debet appellari vacans, si habenti dignitatem postea conceditur administratio. hoc dicit.

¶ De magistris sacrorum scriniorum. Rub.

LEX VNICA.

VIRIS SPECTABILIBVS. Magistri notariorum magnae caritatis, etiam dignitate finita vna cum eorum filiis, a grauiamine priuato, & publico sunt immunes, & poenam grauem imponit contra eos qui compelluntur munus subire. hoc dicit. & durat privilegium. Concor. sunt in gl.

De com

De Comitibus consistorianis. Rub.

LEX PRIMA.

EOS. Comites consistoriani sunt illi, qui steterunt in principis consistorio, & proconsulibus adæquantur.

De Comitibus & tribunis scholarium. Rub.

LEX VNICA.

PRAEPOSITOS. prepositi scholarium, & illorum, qui sunt per principem ad aliquid officium deputati, principem adorare possunt, inter quos etiam palatini numerantur, si eis fuerit data primi ordinis comitiua cum administratione & deposito officio si non aspirauerint ad maiorem dignitatem, pares sunt comitibus Aegypti, & diocesis Ponticæ. Alij verò milites soluta militia numerantur inter eos, qui fuerunt prouinciarum duces.

De Comitibus rei militaris. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Capitanei guerræ, qui mittuntur ad expugnandum Saracenos, sunt in dignitate proconsulibus pares.

QVI CONTEMPLATIONE. Missus ob suam probitatem ad partes transmarinas custodiendas, illis dignitatum insigniis

- 1 ad ornatur, quib. proconsules. h. d. † Nota istam legem pro illis Capitaneis guerræ, qui per Papam, vel principem mittuntur ultra mare ad expugnandum Saracenos, quia quo ad dignitatem sunt pares proconsulibus.

LEX II.

- 1 Deputati ad custodiendas ciuitates per principem sunt similes ducibus. EOS QVI. Missus principaliter ad defendendum aliquam ciuitatem, per prouinciam citra matre similis est duci administranti aliquam prouinciam, excepto duce Ponticæ, & Aegypti. h. d. † Nota istam legem pro illis, qui deputantur ad custodiendas ciuitates per Papam, vel per principem, quia sunt similes ducibus, & pnt ciuitatem defendere, quæ admodum duces.

De Comitibus, & archiatris sacri palatii. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Medicus principis dicitur habere dignitatem. ARCHIATROS. Archiatri. i. militantes inermi militia intra palatium principis, si primi gradus militiam obtinuerint, eam dignitatem adipiscuntur, quam duces, & vicarij principis, qui militiam administrauerunt, & etiam comites primi ordinis. h. d. † Nota hanc legem pro medico Papæ vel principis, ut hac dignitate fungantur.

- 1 ADD. Idem est in notario principis in l. j. de man. pri. Bal. c. j. de seu. guar.

De Comitibus qui prouincias regunt. Rub.

LEX VNICA.

EOS. Comites, qui gubernauerunt prouinciam, deposito officio priuilegiis dignitatis vicariæ funguntur.

De professoribus, qui in vrbe Constantinopolitana docentes ex lege meruerunt comitatuam. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Doctores legentes in ciuitate Perusij gaudent priuilegio huius legis.
- 2 Approbatus per cætum doctorum debet iudicari dignus.
- 3 Nouem doctores debent esse in approbando vnum doctorem. Ciuitas Perusij habet priuilegium, quod quatuor doctores sufficiant excepto presentante in approbatione doctoris.

GRAMMATICOS. Grammatici, & sophistæ, & iurisperiti, qui per 20. an. scientiam docuerunt in Constantinopolitana ciuitate, per illius ciuitatis cætum in arte docendi æstimandi sunt digni ea dignitate, qua funguntur vicarij principis. h. d.

- 1 † No. hanc legem pro doct. qui legunt in ciuitate Perusij, nam gaudebunt priuilegio huius legis, cum hæc ciuitas habeat priuilegium studij, prout ciuitas Constantinopolitana. Item no.
- 2 † quod si aliquis approbatur, dēt iudicari dignus per cætum doctorum, & cætu hoc iudicante, dēt æstimari dignus. † Vltimò no. glo. hic posita, quod nouem doct. debent esse in approbando vnum doctorem. Ciuitas tamen Perusij habet priuilegium, quod sufficiant quatuor, excepto presentante. b.
- 1 ADD. Qd sufficiat quatuor. Sūt & alie vniuersitates q pari vnt priuilegio, qd dixi po. l. c. Rebus. l. vna. n. ver. ter examinare. s. d. athl. t. l. x.
- 2 Adde, quod si Doctores collegij dant fabas reprobatorias scholari per odium, & non iuste, & cancellarius siue notarius collegij hoc videat solum per odium, ipse solus potest approbare scholarem. Ita dixit Inn. in cap. ex literis. de constit. qui alle. Ioan. de Lignano, plus dixit Abb. in c. causam. de of. deleg. qd si scholaris habet aliquem doctorem de collegio, suspectum, potest talis scholaris ire ad rectorem, & ei proponere causam suspicionis, qua suspicione doct. potest Rector prohibere talem doctorem ne ingrediatur examen.

De silentariis, & decurionibus eorum. Rub.

LEX I.

DECVRIONES. Post depositum decurionatus officium decurio potest eligere vtrum velit esse magister officiorum domesticorum, vel Comes, & potestatem principis adorandi habet, & salutandi administratores ipsius.

LEX II.

VNVSQVISQVE. decurio & silentarius à tyronum æquo rñq; præstatione habetur immunis, nec præstare cogitur collectas extraordinarias, quæ necessariò imponuntur. h. d.

LEX III.

- 1 DECVRIONIBVS. Priuilegia data decurionibus, & silentariis per hanc confirmantur, & eis conseruantur, licet ad maiorem ascenderint dignitatem, nec eis præiudicatur in hoc per aliquod generale, vel speciale statutum, vel rescriptum disponens contrarium. Item à muneribus hic descriptis sunt immunes. Hoc tamen priuilegium habebunt tres decuriones, & 30. senatores, & ita demum si per 13. continuos an. peregerint inculpato officium eorum, & si decuriones senatores fuerint electi, immunitatem hnt, & honore curiæ sine functione lætantur, cui quieti traditi fuerint, & iudex prædicta non obseruans decem libris auri multabitur. h. d.

- 1 ADD. Alex. Istum tex. alle. Bal. in l. fi. si cōtra ius vel vii. publ. & Ang. cōcordat Bar. & gl. de eo, quod dicit clausula generali. De hac gl. cum text. exclamat Ro. in l. hac consultiissima. s. qui test. facere poss. & in l. si vero. s. de viro. so. ma. in fallentia de publica vtilitate Bal. in l. placet. de fac. eccl. & in l. de nouo Codi. compo. & in l. dotalem. s. de test. mii. & in l. si cum mil. ff. de dolo, & in auth. habita. ne filius pro patre, & in c. i. s. sanctum. quo tempore miles inuest. petere debeat.

LEX IIII.

NE AD DIVERSA. Silentarij, & eorum vxores ciuilitate, & criminaliter sunt queniendi corā magistro officiorum. h. d.

LEX V.

- 1 Acquisitū à filio familias militare inermi militia, efficitur quasi castrense.
- 2 Acquisitum à doctore, aduocato, vel assessore, est eius proprium, & peculium castrense dicitur.
- 3 Donatum per patrem filio in eius doctoratu, quod sit proprium filij, velut peculium castrense.
- 4 Pater qui misit filium ad studium an teneatur ei emere libros remissive. IVBEMVS. Silentarij in potestate constituti, quicquid acquirunt, retinent tanquam castrensē peculium, nec eis per parentes auferri potest, nec post patrum obitum fratribus conferre tenentur, nec etiam tenentur conferre fratrib. illud, quod parentes, vel alij donauerunt ratione militiæ s. dictæ. Item excusantur à tutelis & curis, & filij eorum inuiti ad præturam non vocantur. Et per hanc l. non derogatur priuilegiis eis datis. d. h. † No. hic casum expressum, quod filius militans inermi militia, illud, quod acquirit ratione dictæ militiæ, appellatur peculium quasi castrense, adeo, quod ipsum sibi retinere potest inuito patre, nec tenetur conferre fratrib. post mortem patris. † Et sic videtur hic casus, quod si filius doctor, vel aduocatus, vel etiam assessor, illud quod acquirit in tali militia militando, sibi retineat præcipuum, tanquam castrense peculium, adeo quod non tenetur conferre ipsum fratrib. post mortem patris. Pro quo facit l. fori. s. de aduo. diuer. iud. † Vltimò hæc lex est optimum ar. quod si pater filio doctorando multa fecit encenia, aut etiam alij consanguinei, quod illa omnia encenia filius doctorandus retinet, velut castrense peculium, & patri vsusfr. non quæritur, nec etiam tenetur p mortem patris diuidere inter fratres per viam collationis. † An autem pater, qui misit filium ad studium, teneatur ei emere libros. Dic vt no. per gl. s. ad Maced. l. Maced. a.
- 1 ADD. L. Macedoniani. Et ibidem Bal. & Do. limita tamen si filius sit boni ingenij, non aliter, vt per Bal. ibi per l. Stichum. de leg. 3.

De domesticis, & protectorib. Rub.

LEX I.

DOMESTICI. Domestici, & protectores principis salutes vicarios, & præfectum, ipsos osculari possunt, ac eis omnes reuerentiam dnt adhibere.

LEX II.

PRIMICERIVS. Primicerij domesticorum, & protectorum funguntur dignitate spectabili, alij subsequentes in gradu post ipsum vsque ad numerum decem inter clarissimos numerantur, ita tamen quod qui prior est in loco, prior sit in ordine. hoc dicit.

LEX III.

- 1 SI QVIS. Domesticus vel protector, qui sine licentia principis se absentauit à curia nō ex causa reipublicæ, si per biennium absens fuerit, poni debet post quintum in ordine ipsorum. si triennio, in x. gradu ponatur: si quadriennio, loco nouissimo erit habendus: si quinquennio, spoliandus erit à cingulo. hoc dicit.

- 1 ADDIT. Alex. Bar. in l. aut facta. s. tempus. ff. de pæ. alleg. istum text. in l. 2. j. de primipi. quod matriculati extringuntur quinquennio, an si quis de nouo petat matriculati, debet iterum soluere, vel sufficiat prima solutio. tex. est quod sufficiat prima in l. pe. in fi. de consul. quem text. alleg. Bar. in cons. quod inci. scholaris soluit matriculam, vt refert & sequitur Ro. no. 33. in litera. Et hanc l. Bar. alle. l. p. de test. mil.

Bar. super trib. lib. Cod.

G 2.

LEX

Ad duodecimum lib. Cod.

LEX IIII.

a **Hæres officialis decedentis in officio, quod debeat habere salarium totius temporis, non autem temporis subsequens.**

Hæres assessoris defuncti pro quanto tempore debeat habere salarium.

LEGE. Si domesticus, vel protector ante finitum officium decesserit, eius salarium totius anni, ac etiam subsequens hæres percipiet h. d. & est mirabile in isto officiali, ut si decedat durante officio, hæres eius debeat habere salarium totius

1 temporis, & etiam unius anni subsequens. ¶ In aliis autem officialibus non reperitur hoc cautum, sed hæres eius debet habere salarium totius temporis, non autem temporis subsequens, ut j. tit. 2. l. si quis in sacris. & s. de aduoc. diuer. i. l. post duos §. si. & de Primice. l. 2. & de agen. in re. l. 3. facit etiam, q. no. ff. de of. assel. l. diem functo. *a* Et hoc no. pro hæredibus assessorum decedentium in officio, ut petere possint à potestate salarii totius temporis semestris, vel totius anni. *b*

a **ADD.** ¶ L. diem functo. Et ibi vide quæ ad hanc materiã habentur per Pau. *b* Ale. ¶ Adde quod idem tenuit Bal. Ray. Alb. Ang. & Bal. post gl. in l. diem functo. ff. de of. assel. facit l. 1. §. diuus. in ratione sui. ff. de var. & extraor. cog. Et ista est vera opi. licet Cy. in add. Iac. Bur. in d. l. diem. voluerit contrarium, ut ibi habes per do. Mar. Lau. & Bal. in c. r. quis dicatur Dux, vel Marchio. fuit secutus opi. Cy. Sed quid in officiali, cum est paratus ingredi ciuitatem in officio si decessit in itinere, an debetur salarium hæredibus? Bal. in d. c. 1. concludit, quod non. Quod limita, nisi misisset alium loco sui, per §. prohibemus. auth. de collar. & voluit Bar. in d. l. diem functo. Adde tamen quod licet non debeat hoc casu hæredibus, debent tamen releuari ab impensa facta per officialem in itinere, ar. l. si pecuniam. in prin. ff. de cond. ob. caus. Dicis quod si officialis fuisset ingressus ciuitatem, & antequàm capisset administrare officium, decessisset, deberet habere salarium, secundum Bar. in d. l. 1. §. diuus. ¶ Item adde quod licet mulier exercuit officium, quia electio nulla, tamen debetur ei salarium, secundum Alber. in d. l. diem functo. per l. ab administratione. §. de leg. Facit ad hoc in simili de proc. in l. 1. §. mand. secundum Bal. quod licet mandatum procuratoris sit nullum, & inefficax quo ad agendum. l. 1. de proc. tamen si exercuit officium, debet habere salarium. Et adde quod si decessit officialis pendente officio, sed recessit, quia non poterat iustitiam facere, debet habere salarium, secundum Bar. in d. §. diuus. in ver. iuxta prædicta quæro, aliquis est electus. Et de materia vide in l. si vno. §. item cum quidam. ff. loca.

¶ De præpositis laborum. Rub.

LEX VNICA.

QVI PRAEPOSITI. Præpositi laborum durante officio sunt clarissimi, eo finito inter consulares habentur. h. d.

¶ De proximis sacrorum scriniorum, cæterisque, &c. Rub.

LEX I.

PROXIMOS. Proximi sacrorum scriniorum ea dignitate funguntur, qua vicarij Principis, & officio deposito sunt præponendi vicariis principis, qui primò officium vicariatus sunt adepti, & eorum officium est finitum. ¶ Item onus descriptionis nullo modo subire coguntur. h. d.

LEX II.

1 **Consulere, & etiam iudicare, quod quis cogatur.**
Compromissum recipere nemo cogitur.

IN SACRIS. Militantes in sacris scriniis ordinarios, vel spectabiles iudices in prouincia existentes salutare non compelluntur, nec etiam accedere ad consilium, & eis non debet in salutatione reuerentia adhiberi, aut etiam dari potestas sedendi cum iudice, primates & apparitores si contra fecerint, tri-

1 nas libras auri nomine poenæ soluant. h. d. ¶ No. quem cogi cōsulere, & etiam iudicare, ut hic, & s. de aduoc. diuer. iud. *a* l. sancimus. sed compromissum recipere nemo cogitur, ut l. *b* 3. §. 1. ff. de arb. & hoc not. gl. hic. *b*

a **ADD.** ¶ Cogitur. Adde Spe. in tit. de recusa. §. effectus. vers. quid si arbiter, limita tamen nisi per statutum disponatur cogi posse, secundum Bal. in l. non iustam. in fi. c. ad Treb. *b* Ale. ¶ Adde quod idem d. Ant. in c. si pro debilitate. de of. deleg. vbi hanc gio. alle. idem Bal. inst. de emp. & ven. in fi. Sal. in l. scimus. de aduoc. diuer. iud. Sed quid in causa, in qua Doctor est aduocatus, an cogatur consulere? Bar. quod non, in l. proxi. de his, quæ in test. delen. & tex. in l. Meuius. de assel. bene facit l. quisquis. §. de postul. vide Rom. in litera c. no. 23.

LEX III.

IN SCRINIIS. qui militauerunt in sacris scriniis per 20. annos, si quieti postea fuerint per principem destinati, consulari retinēt honorem, nec possunt quoquo modo ab impartito otio separari.

LEX IIII.

IVBEMVS. Possessorio militantium in sacris scriniis tributum solum canonicæ indictionis præstat, à cæteris vero muneribus non vexantur, & si ad maiorem dignitatem ascendant, non perdunt ob hoc priuilegium scriniorum.

LEX V.

PECULIARI. Omnis militans in sacris scriniis, cuiuscunque sit gradus, ad principem habet accessum, siue sit inter cla-

rissimos ratione sui gradus, siue inter spectabiles. h. d.

LEX VI.

PRO BIENNIO. Officium militatis in sacris scriniis, quod olim durabat biennio, hodie ad vnum annum reducitur. h. d.

LEX VII.

1 **Canonici si fiat plures extra numerum, qui subrogari debeant in locum descendendum, & datus sit ordo subrogandi, qualiter fiet ista subrogatio.**

2 **Quindecim testes requiruntur in casu huius legis ad probationem alicuius actus.**

3 **Statutum quod si prior extractus reperiatur mortuus, quod loco ipsius subrogetur primo descriptus, & ille primo descriptus non vult subrogari, & extrahatur alius prior mortuus, an primo descriptus, qui renuit, possit subrogari.**

VNICVIQVE. Militantes in sacris scriniis ultra numerum loco deficientium succedunt secundum ordinem gradus sui, nisi qui posterior eorum est, laborum comparationi superet antiquiorem in ordine, quia tunc succedit in locum defuncti excluso priore, nisi defunctus teneatur illi, qui est in ordine prior, quia tunc posterior, licet melior, in locum defuncti succedit, sed qui prior est in ordine, & subrogatus, illud salarium obtinebit, quod in hac l. describitur, & pro rogatione soluit quantitatem hic descriptam. Et si primus in ordine pecuniam soluere recusauerit, succedere in locum defuncti in gradu posterior admittetur. Et si aliquis alius de numero dictorum scriniorum decesserit, qui repudiavit locum unius defuncti, poterit locum istius defuncti de nouo acceptare offerendo pecuniam. h. d. ¶ Et no. ex prin. huius legis, q. si ultra numerum canonicorum sunt aliqui canonici deputati, qui in locum decedentium debeant subrogari, quod secundum ordinem datum istis canonicis ultra numerum, quilibet ipso rum subrogabitur in locum deficientis canonici. vnde si tenens primum locum de numero canonicorum decesserit, ille, qui primum locum obtinet de numero illorum, qui sunt extra canonicorum numerum, in eius locum succedit, & sic de singulis, nisi ille, qui posterior est in ordine, melior sit prior, quia tunc ipse præponeretur, nisi qui decesserit, fuerit deterior isto, qui prius est in ordine, qui se in locum eius subrogari petit. ¶ Secundò no. hic casum specialem, in quo sunt 15. testes necessarij ad probationem alicuius actus, & est speciale. rñt autem duo sufficientes, ut ff. de testib. l. vbi numerus.

3 ¶ Tertiò nota ex si. huius l. optimum arg. ad quæstionem. Dicit statutum, q. si aliquis prior extractus fuerit de sacculo, qui sit mortuus, q. in eius locum debeat subrogari, qui prior reperiatur descriptus in numero subrogandorum in loco deficienti. Cōtingit q. vnus, q. mortuus est, extrahi primo de sacculo, & ille q. primus reperiatur descriptus de numero subrogandorum in locū deficienti, nō vult subrogari in locū istius mortui tractu tps. cū reuocat prioratus offiñ, extrahi de sacculo quidā alius prior mortuus. mō ille, q. erat primo descriptus in numero subrogandorū in locū deficienti, dicit q. vult in locū istius secūdi mortui subrogari. opponitur sibi, quod non potest, quia noluit in locum primi mortui extrahi subrogari. Ista lex determinat cōtrarium, quia licet renuerit tunc, tamen nunc potest acceptare. quod no.

LEX VIII.

PROXIMOS. Qui longo tempore probabiliter militauerint in sacris scriniis, finito officio cingulo comitiæ sacri palatii dum viuunt vtuntur, & nihilominus omnia priuilegia data eis salua manent. h. d.

LEX IX.

IN SACRIS. militas in sacris scriniis, q. anteq̃ conueniretur in ultimo cōmeatu accepto se absentauit, durante tpe cōmeatus prædicti cōueniri nō potest, & et ab indictionib. munerum publicorū officio deposito sunt immunes, & domus, quas in prouincia possident, ab onere metatorum nō vexantur. Quod autē sit onus metatorum. videbitis j. de metatis.

LEX X.

1 **Quis non potest fungi duplici officio.**

HAC PARTE. Militantes in sacris scriniis principis, debēt esse 62. videlicet 24. super epistolis. 34. super libellis quentionalib. & quatuor qui sunt omnib. prædictis seniores, nec duplici officio fungi possunt. h. d. ¶ Et nota ex hac lege, quod q. non potest fungi duplici officio. Concordantiæ sunt in gl.

LEX XI.

1 **Salarium defuncti an debeatur successor tototempore.**

SI QVIS. Si militans in sacris scriniis decessit, & in eius locum fuerit alius subrogatus, salarium debitum ei inter creditores diuidetur hæreditate nondū adita, salua tñ priuilegiarum prærogatiua. ea verò adita salarium hæredibus debetur pro prætorio tempore, & etiam residui temporis. h. d. ¶ Et nota, quod

ea, quod successori debetur salarium defuncti pro toto tempore. De quo vide vt dixi s. de domesti. l. fi.

LEX XII.

- 1 Notariis actorum potest dari certa forma in exactionibus fiendis pro editione actori.
- 2 Statutū disponens, quod Hospitale nō possit agere, nec conueniri, nisi corā certo Iudice, & sit alius iudex specialiter deputatus ad illud pro certis causis, an pro talib⁹ causis poterit agi corā iudice pro hospitali deputato.
- 3 Libellū in scriptis nō dicitur quis offerre, licet vadat corā iudice, & dicat notario scribe. q̄ ego peto à titio decē, & peto ipsum mihi cōdēnari i eis.
- 4 Iudex non recepit sportulas, quando proceditur extraordinarie.
- 5 Citatio appellatur sententia.
- 6 Citari per epistolam, quod quis possit.
- 7 Aequalitas in iudiciis seruari debet.
- 8 Priuilegiū quo ad præstationē sportularū vni cōcessum, extenditur ad aliū.

IN SACRIS. Militātes ī sacris scriniis, & eorū parētes, vxores, liberi, coloni adscriptitij, & serui eorū ciuilitē, & crimina liter corā officiorū magistro sunt cōueniēdi; & si in puincia queniūt, satisfāre nō cogūt de iudicio sisti, licet immobilia nō possideāt, sed eorū iuratoriā cautioni mittitur, & nomine sportularū nihil soluēt. Nā executorib⁹ agētū in rebus vnū solidū præstabūt, & cū ingrediūt iudiciū dicti magistrī, solidos soluāt duos; & p editione actorū notariis dimidiū solidū; & si litigat corā delegato, vel arbitrio eidem noīe sportularū vnū solidū tm præstabūt, p oib⁹ vero aliis in iudicio agitādis, tertiū solidū tm. Itē si nō corā magistro, sed corā aliis iudicib⁹ maiorib⁹ sup annonis ciuilib⁹ tutela, vel curatio ne, vel nunciatio noui operis queniāt, illos sumptus facient in tali iudicio, quos facere tenebant corā magistro officiorum. Si vero queniunt corā præfecto, aut fisci patrono, aut vxoris præfecto, vel apud architectos, illos sumptus præstabūt noīe sportularū, quos corā arbitris præstare tenentur, & nō vltra. Et habet locū prædicta siue per se, siue per procuratorem litigēt, & ad dictas sportulas tenēt, cū processus ordinariē agitāt in scriptis, secus si extraor. ¶ Itē dictis militib⁹ donec miliet, & ēt depositō officio priuilegia data sunt salua, & ob æqualitatē in iudiciis obseruandā priuilegia eis competētia circa præstationem sportularum ad aduersarios porriguntur. ¶ Itē mutatione loci priuilegia eis cōcessa non perdūt. h. d. Regulariter contrā in §. ne autem. in auth. de iud.

a In tex. ibi, pro editione gestorū. ¶ Nota dari posse formam notariis actorum per legē, vt pro editione actorū nō debeāt assumere nisi certā quantitatē. In tex. ibi, maiore quidē iudicio. Opp. q̄ nō poterūt cōueniri corā alio quam coram officiorū magistro, vt in prin. huius l. Sic iste ver. prin. contradicit, & econuerso. Sol. dī gl. ver. eos, q̄ hic litigabāt spōte corā alio q̄ corā magistro officiorū, & sic nō obstat. Vel aliter dicit gl. illa cā erat spālīr demandata istis iudicib⁹, & iō possunt conueniri corā eis pro hac cā tm, qd̄ nō. ¶ q̄a fm hunc intellectū est casus hui⁹ qōnis. Dicit statūtū, q̄ hospitale misericordiā non possit agere, nec cōueniri nisi sub iudice portæ S. Petri. Aliud statutum dicit, q̄ iudex portæ eburneæ solum habeat cognitionē à 10. libris. j. Modo q̄ro an hospitale poterit agere coram iudice portæ eburneæ p casu à 10. libris. j. & hic est tex. qd̄ sic, & illud statūtū disponēs, q̄ hospitale deāt agere, vel conueniri corā iudice S. Pet. habet locū in aliis causis, quarū cognitio non est spālīr aliis iudicib⁹ demandata p formam legis vel statuti. b ¶ In gl. super verbo, ex depositione. ibi, notarius. Istā gl. nota, qd̄ si aliquis vadat corā iudice, & dicit notario actorū, scribe q̄ ego peto à Titio decē, & ipsum peto mihi cōdēnari in eis, q̄ nō dī p hāc literā in scriptis libellū offerre, licet notari⁹ hoc scribat, nec vī pcedere ordinario modo. sed potius extra ordinē, q̄ nō. q̄a tibi posset cōtingere de facto. ¶ Itē nō. ex ista gl. qd̄ cū pceditur extra ordinem, iudex nō pōt accipere sportulas. d ¶ Item nō. ex gl. in verbo sententia. q̄ citatio appellat snīa interlocutoria. e Et hoc ēt probat tex. in prin. huius legis ibi, libellos ex snīa &c. Et hāc snīa dari potest parte absente, vt l. sed & interpellat. §. 1. ff. de arb.

6 Pro quo facit, qd̄ nō. inn. extra de pc. c. auditis. ¶ Itē not. ex hac eadē gl. q̄ q̄s pōt citari per epistolā, & ita de cōsuetudine

7 obseruatur. q̄ cor. d. l. sed & interpellatur. ¶ Vltimō nota ex ver. quoniam æqualitatem in iudiciis obseruandā, concor. l. fi. s. de fruc. & li. expen. & l. puidendum. s. de postul. & j. de re mili. l. fi. cū si. hic alleg. in gl. ¶ Et ideo priuilegium vni cōcessum circa præstationem sportularum ad aliū extenditur, vt hic, & eodem modo in dilatione, vt l. petendā. s. de in integ. rest.

a ADD. Alex. ¶ Itē adde aliū casum, puta in omnib⁹ casib⁹ in quib⁹ agitur extra ordinariē, vt hic. Idem vbi iudicis officium imploratur secundum, in l. fi. s. de fruc. & li. expen. Idē in causis summaris, & miserabilium perso-

narum, fm Bal. in l. gñaliter. de epis. & cle. Idē in pauperib⁹, q̄ nec sportulas, nec expēsas soluūt. nō. gl. c. ab omni. de vi. & ho. cle. c. statutus. s. prouifurus. de refer. in 6. & in auth. de mand. prin. §. si quoque tibi. Idē in clericis cōuētis p bonis ecclesiā, q̄ nō soluūt sportulas. tex. est & ibi no. Bar. in l. licet de epi. & cle. Itē in c. post principū, & ibi, corā delegato, vel arbitro. Adde Bal. tenētē cōtrariū, q̄ arbitri nō recipit sportulas, in auth. generaliter. §. si. de epis. & cle. Idē Bar. in l. si. de pri. agen. in rebus. Adde l. fi. & ibi Bar. s. de iudiciis, & Are. idē tenet in §. tripli. mlt. de a. & vbi alle. spe. in ti. de arbitro. ad finē, ver. sed nūquid arbitri. ¶ Itē in ver. ibi maiore. in verbo, statūtū dī vide p Bal. in l. vnica. §. ne aut. de caducis toll. Facit, qd̄ no. Bal. & imo. in l. Titix textores. in fi. de leg. 1. & Bar. in l. de of. præfecti vrbis, & in l. quoties. §. per contrarium. ff. de admi. Adde tex. in l. ne quicquam, in prin. de of. proconf. Bar. in extrauaganti, in verbo, non obstantibus. Are. in d. l. Titix. & in l. quod in rerum. de leg. 1.

- b Alex. Bal. expresse videt tenere cōtrariū in l. executorē. de exe. rei iud. De quo vide q̄ dixit Bar. in l. 1. s. de of. præfec. vrb. in l. 2. in prin. de ver. ob. cōtra Bar. hoc etiā tenet Lud. in l. 1. in §. 1. de noui ope. nun. Et videtur tenere Imo. in l. Titix textores. de leg. 1. & q̄ ibi dixit Bal. in l. 1. s. vbi aut. de cad. toll. Vide Bal. in l. qui posthumus. ad fi. & in l. 1. in 3. quæst. de of. proconf. & Ang. in l. si vacantia. de bo. vacantibus, circa med. & in d. l. Titix, & Ang. in l. quod in rerū. §. si quis. de leg. 1. vide Bar. in conf. suo 45. quod incipit, a domino Cyno, vbi loquitur quando sunt duo statuta punientia de falsitate, vnum generale, & aliud speciale, quid iuris?
- c Alex. Bal. in auth. offeratur. in fi. s. de lic. conte. & Ang. in l. 1. in prin. de edē. & ibi Bal. & Pau. de Cast. De hoc etiam per Bal. in auth. offeratur. Et sic ex hoc apparet, q̄ ēt hodie oblatio libelli in scriptis est de substantia, etiam reo nō petente, q̄ agi iudicio ordinario, Vide, q̄ habet p doct. in c. 1. de libel. obla. gl. in cle. sape in ver. necessario. de verb. sig. spe. in ti. de libel. cōcep. §. nūc dicēdū, in prin. & per legittas in d. auth. offeratur. per Bal. in l. ne quicquā. §. de plano. de of. proconf. & leg. Et cōis conclusio est, q̄ si re⁹ nō petat offerri sufficiat qualisqualis petitio apud acta per notariū post. Adde tex. in c. præterea. de dila. ¶ Sed quid in criminalib⁹. an requiratur libellus? gl. videt tenuisse, q̄ nō, in l. si quis se. s. de accus. q̄ dixit quod quis potest verborens accusare, & ibi eam sequitur Bal. dicens, q̄ non est necesse offerre libellū ī scriptis, sed vide ibi latius per Sal. q̄ tenuit q̄ immo requiratur libell⁹. Pro quo est gl. in §. scim⁹. in auth. de exhib. reis, præterquam in leuib⁹. leuia, de accus. ¶ Nec ob. d. l. si quis se, quia ibi procedebatur ad querelā, quo casu nō requirit libell⁹ dari in scriptis c. q̄a præfatus. 3. q. 4. Casus aut vbi hodie libell⁹ non requirit in scriptis offerri, vide per spe. in d. §. nūc dicēdū. in p. i. & per doc. in c. 1. de libel. ob. Quid in exceptione rei, an sit in scriptis danda, cū dicat, rei libell⁹, vide Bar. tenentem q̄ sic, in l. 1. de excep. Quid q̄ implorat iudicis officiū, an debeat dari libell⁹. vide Bar. in l. de submersis, & cum Bar. transit Ro. in l. 1. de arbi.
- d Alex. ¶ Et de hoc dic, vt no. per Bal. in l. generaliter s. de epis. & cle. quod in causis summaris non soluuntur sportulæ. Et ad hoc adde Bal. in l. fi. s. de fruc. & li. expen.
- e Interlocutoria. Adde qd̄ citatio hēt duo extrema. f. interlocutoriā de citā do. i. cōmissionē. & p ipsam citationē. i. actū nūcij, & relationē, Bar. in l. 1. §. nūciatio. ver. quærit Iac. de Are. ff. de oper. noui nūc. & Io. And. in c. Ro. de foro compe. & fel. in c. gratum, de of. deleg. Old. in consilio 98.

LEX XIII.

- 1 Statutum reducens officiales ad minorem numerum, non præiudicat electis tempore conditi statuti.
 - 2 Capitaneus potest simul, & semel aliquem deputare ad officium iudicis malefactorum, & ad officium notariatus.
 - 3 Quis ad duo officia penitus diuersa deputari non potest. Index, qui scripsit omnia acta coram se facta, ex ipsis pronunciare potest, & sententia valet.
 - 4 Subrogatus loco alterius, succedit in ordinem subrogati.
- COMPERIMVS. Hic ponitur quō adiutores scriniorū, q̄ appellātur adiutores q̄storis, ex iuris dispositione nō poterāt esse nisi 12. in scrinio sacre memoriæ, hoc est in scrinio registri: in scriniis vero sacrarū epistolarū, & libellorū cōuentio-naliū, q̄ sunt scrinia inferiora solū 7. coadiutores scriniorum dictorum esse poterāt. Postea propter importunitatem quorundam, talis numerus disturbatus fuit, & multi superadditi fuerūt. Et ideo statuit Imperator. q̄ nō faciēdo præiudicium illis, qui nūc sunt, q̄ nulli alij possint eligi in hoc numero coadiutorū durāte numero s. dicto, qui per legem statutus fuerat. ¶ Secundō dicit, q̄ si aliq̄s de dictis coadiutorib⁹. ad latrūculense officiū fuerit vocatus, aut ēt fuerit dimissus in numero scriniorū, cū primo esset coadiutor, q̄ pōt in locū sui alium subrogare, dū tm libellū offerat vni viro illustri significando personā illius quē subrogari vult, & tēpus, & dictus subrogandus ordinari debet p tātō tpe, pro quanto libell⁹ fuit porrect⁹ illustri. ¶ Tertiō dī, qd̄ adiutor, q̄ aliū subrogari in suum locū petit, si erat prior in ordine adiutor, & sibi subrogatus erit prior, licet ille subrogat⁹ fuerit de numero memorabiliū inferioris ordinis. ¶ Quarto dī, q̄ hoc in aliis officiis obseruatur. h. d. vsque ad fi. ¶ In tex. ibi, modo vt examinentur. ¶ Nota ex hac litera, q̄ si p formā alicuius statuti, numer⁹ officialiū reducitur ad minorē numerū, puta cū ēēt decē, reducitur ad numerū quinq̄, & talis reductio nullū generat præiudicium in illis officialib⁹ q̄ erant electi tempore reductiōis. præiudicabit ergo tm nouæ electioni officiorū. ¶ In tex. qui Bar. super trib. lib. Cod.

Ad duodecimum lib. Cod.

prior in adiutoribus. ¶ Not. hic, quod ille q. erat seriniarius, si fuit electus coadiutor seriniariorum, potest ambob. istis officiis fungi. Et sic est optimū ar. q. capitaneus possit simul, & semel deputare aliū ad officiū iudicis maleficiorum, & ad officiū notariariorum. Nec ob. q. q. nō pōt fungi duplici offō, vt s. c. l. hac pte. q. hoc est verū, cū officia sint p. tin. diuersa: sec. q. n. officia nō erāt diuersa, sed circa idē tendebāt. Pro quo vide q. dixi s. de sacrosan. ec. l. iubemus. §. sane. & hoc fuit hic de mēte gl. super ver. meruit. ¶ Et sic facit, q. si iudex, q. erat tabellio, scripsit oīa acta corā se scā, q. d. ex ipsis pronunciare potest, & sententia lata valet, nec impeditur hic fungi duplici officio, q. circa idem tendūt. Pro quo facit j. qui mi. non poss. l. his quidem. & extra, de cōsue. c. 2. de prāb. c. cum singula. li. 6. ¶ Vltimō no. quod subrogatus in locum alterius, succedit in ordinem, quem tenebat ille, in cuius locum subrogatio facta est. b

a ADDIT. Iudex q. erat tabellio. vide gl. & Sal. in iubemus. §. his quoque. s. de sacrosan. ec. Alb. de Ros. in l. & si cum. ff. de euict.

b Ale. ¶ Vide q. dixi s. de iure fisci. l. 2. iuxta fi. Adde ēr, quod no. Bar. in Iube mus. §. sane. el. j. de sacrosan. ec. in ver. venio ad terciā partē, q. d. not. Bar. in Lex snia. ff. de test. tut. vbi dicit, an Notarius possit esse rogatus de commissione sibi scā à iudice, & adde q. dixit Bar. in sua disputatione, iudex maleficiorum, Sed an q. pōt esse iudex, & notarius, dēat hīe salariū duplicatū, vide do. Pau. de Ca. in l. q. duob. de cond. & dem. & ibi vide Bal. dicentē de collateralī exercente suū officiū, & officium alterius, an debeat habere salariū duplicatū, & Bal. in j. consti. s. in §. iō que. & vide quod no. Ange. de duobus officiis vnus, an debeat vnum salariū, in auth. vt determi. si nu. cle. & in auth. vt iud. sine quo. suffa. an quis possit officio plurū fungi, vide Iac. de Bel. in d. §. ideoque. p. Bar. in l. 2. de stip. seruorū. & in l. si. de collegiis illici. ver. q. ro. an quis possit in duobus vbi ponit, an quis possit esse de diuersis collegiis. de quo s. de colleg. catho. l. ii. & de materia in c. q. p. de ele. per Inn. & Bal. in auth. nisi breuiore. supra. de sent. Bal. post Iac. de Are. in d. l. q. duob. per illum text. & in l. binos. supra. de aduo. diuer. i. & in l. si ad scribatū. s. d. appel. & Io. An. in c. cū olim. de re iu. & tex. in l. duorū. de ope. pub. An gerēs officium alterius, vel subrogatus gaudeat eisdem priuilegiis, quib. ille qui cum subrogauit, & quam potestatem habeat, vide Bar. in l. filius. ff. de leg. & in l. 1. §. hi quib. de leg. 3.

LEX XIII.

- 1 Qui agit contra aliquem sine scriptis satis est si nudo verbo exprimat no-
men suum.
2 Miles licentiatus à ciuitate Perusij, vt iret in Alemaniam, debet habere
stipendium pro tempore, quo fuerit absens cum licentia.
3 Clericus q. de licētia Papę fuerit absēs, dēt habere p̄bēdā p̄ tēpore absētię.
HAC LEGE. Adiutores cūm conueniuntur sine scriptis,
eorum nomen voce sola sufficiat demonstrari, aſs in scriptis
tam in actis, q̄ in sn̄a demonstrandum est. Itē si adiutores cō-
meatu accepto se absentauerint, durāte absentia tpe integrū
dñt h̄re salariū, sicut si p̄ntes essent. Itē nullus in locū vacātis
coadiutoris dēt institui, quousq; plenus est numerus p. l. statu-
tus. h. d. ¶ Item tex. ibi, designatum. † No. cum agitur contra
aliquē sine scriptis, nudo verbo, nomē eius sufficit designari.
aſs in scriptis designādum est: p. quo facit l. libellorū. §. de ac-
cus. & inscrip. In text. ibi, aut emolumentorum. ¶ † Not. q̄ si
ciuitas Perusij concessit alicui suo stipēdiario licentiā, vt iret
in Alemaniam, vel vt iret ad bellādum, & staret absens certo
tempore, quod toto illo tempore debet habere stipendium,
sicut si principaliter seruiret, & eo mō si cōcederetur licētia
potestati, vel capitaneo, vt hic. a ¶ † Et hoc inducit gl. in arg.
ad quāstionem de clerico, qui toto tempore absentia debet
habere præbendam, si fuit absens de licentia Papæ.
4 ADDIT. Adde Bal. in l. si ea, de cond. infer. & gl. in l. desertorem. §. si ad
diem. ff. de re mil. Ro. in litera S. not. 30. Alex.

LEX XV.

- Statutum**, quod priores non possint per nullum casum fortuitum mutari, non poterit etiam eorum numerus augeri.
- CERTAE.** Primo facit mentionem de lege circa adiutores. Statuta, quae disponebant, quod nullus de numero adiutorum qui nunc sunt, diminui debeat, licet sint ultra numerum, ut §. eo. l. cōperimus. nec esset alius subrogandus, nisi adiutor subrogari petens ad latrunculense officium, vel ad locum scōrū scriniariorum cōuolauerit. ¶ Scōdo dicit, quod subrogatus tenebit locum ultimi adiutoris, si adiutor cui fuit subrogatus, erat sūp̄ vltim⁹, nō obstat, quod talis subrogatus erat d̄ primo numero scriniariorum. ¶ Tertiō facit mentionē de quadā pragmatica sanctiōe, per quā erat prouisum, ut nō solū in casib. p̄dictis, vbi adiutor vocabatur ad latrunculense officium, vel ad officium scōrū scriniariorum, sed et vbi per casum fortuitum impediabatur seruire, in sui locū poterat subrogare aliū. ¶ Quarto corrigit hāc pragmaticā sanctionem statuens, quod in p̄dictis duobus casib. tñ adiutor possit petere alium in suo loco subrogari. Quintō mandat, quod 12. tantum adiutores sint in scrinio sacræ memorię, i. registri, septem verō in aliis duobus scriniis libellorum, & epistolarum. ¶ Vltimō, quod nullus ultra numerum possit

addi, confirmando certa capitula. h. d. vsq; in finē. In tex. ibi, cit.
fi. ibi, si mutatione. ē opt. ar. qd si statutum dicit, qd per nullum
casum fortuitum possint priores mutari, quod vigor eiusdē
statuti, intellr prohibitū, ne possit numer⁹ priorū augeri. Nā
ex quo phibita est mutatio, multo magis phibita ē additio.
¶ De agentibus in rebus. Rub.

I *Agentes in rebus qui sint.*

Qui prepositi agentium, & qui Principes agentium.

- x ¶ Ad euidētiā† prēmisse, quod agētes in rebus sunt illi, de quib. fit mētio per gl. j. de curiosis. l. 2. Prepositi agentium, de quib. fit mētio j. ti. prox. sunt illi, qui præsunt dictis agētibus, & Principes agentium, de quibus fit mentio j. tit. 2. sunt illi, qui palmā laborum emeriti per lapsum 25. ann. per Principē postea quieti traditi sunt, vt j. ti. 2. l. j. & 4.

LEX. I.

NVLLVS. Nullus de numero agentium in reb. locū mor-
tui per pecuniam poteſt inuadere, ſed in locum eius, debet il-
le ſuccedere, qui in gradu poſt eum erat proximus, & dignus
labore. h. d.

LEX II.

NVLLI. Agens in rebus, deponendus, vel eximendus de libro agentium non est per aliquē indicem, ad cuius officium non spectat cognitio contra eundem. h.d.

LEX III.

- 1 *Successor officialis mortui, quod debeat habere salarium totius temporis.*
- 2 *Subrogari, quod non debeat alius loco officialis defuncti, donec haeres officialis mortui habet salarium.*
- 3 *Matricularegistri officialium probat aliquem esse officialem, si ibidem scriptus reperitur.*
- 4 *Officialis non scriptus in libro officialium, non debet habere salarium, nec viui privilegii officialium.*

MATRICVLAM. Matricula agentiu in reb. nō debet esse, nisi 48. quorum quilibet præst ducentis. Circitores debent esse trecenti, & equites quadringenti quinquaginta. ¶ Item si quis de numero ducetorum decesserit, hæres eius ex testō, vel ab intestato totum salarium percipit, & per hoc nullus alius in locū eius subrogandus est per illud tps, quo defuncti officium durare debet, ne duobus salariis Respublica fatigetur. Item nullus, qui non est scriptus in matricula prædictorū registrata in memorialib. Principis salarium, vel præmiū ha-

- 1 bebit. h. d. In tex. ibi, eius fructus in successores. † No. q. officia-
li decedente, successor eius debet habere salarium totius tem-
2 poris, vt hic, & s. de dome. l. fi. In tex. ibi, qua causa. † Not. dili-
genter, quod vbiq; hæres officialis mortui debet habere
salarium totius temporis, nunquā in locum officialis mortui
3 debet alius subrogari, ne Respublica duobus salariis fatige-
tur. In tex. ibi, diuiali probatoria. ¶ † No. istum text. per quem
4 patet, quod ad probandum quem esse officialem communis,
probat per matriculā registri, in qua registrata sunt omnia
nomina officialiū. ¶ Secundò no. † hic casum expressum, qđ
si officialis non reperitur in originali registro, vbi registran-
tur omnia nomina officialiū, qđ nō debet habere salariū, nec
potitur priuilegio. Tex. est expressus in dñiū in l. scriniarios. s.
de test. mil. vbi patet, qđ notarius militū, licet sit in matricula,
nō tamen ex hoc dicitur miles, & idē voluit Io. And. in tit. de
instr. edi. §. restat. ver. & scias. vbi dixit, qđ quis nō probatur ta-
a bellio eo ipso, quod sit descriptus in matricula notariorum. a
a ADDIT. Ale. Et idē dicit Bal. in l. si cum dies. §. si arbiter. ff. de arb. nec scho-
laris, qui non intrat, quamuis sit in matricula, nisi sit professus, qui studet
in camera, nō gaudet priuilegio scholaris. Fatēor tñ, quod matricula con-
stituit eum in quasi possessione, & facit præsumptionem, quod sit de tali
arte, & officio, quæ reficit onus probandi in aduersarium, arg. l. circa. de
prob. & ita dixit Bal. in d. l. scriniarios. Et quod in dubio præsumatur pro
matricula, est tex. & no. Bar. in l. p. s. de adu. diuer. iud. & ibi Bal. & Sal. in
l. 3. de sent. ti. generali. Facit l. eos. de of. magistr. mil. & idem Bal. in l. Barba-
rius. per l. ex eo. de test. mil. fac. not. per eum in l. ignorat. s. de accu. Rom.
in l. lila. de ver. ob. Et iura in cōtrariū allegata dicūt, quod matricula nō
facit aliquē notar. sī, sed bñ facit præsumi, vt prædixi per prædicta, arg. ei?
qđ dicit de confessione extraiudiciali, quæ non inducit obligationē, sed
probationē, vt in l. publica. ff. de po. Vide ad prædicta d. Ant. in tit. de inst.
vbi distinguit, an fiat matricula de his, qui fuerunt facti notarij, an de iis
qui sunt, vt primo casu præsumat notarius, secūdo probet eum notariū,
& quanto tpe perdatur ius matriculæ, tu vide in d. l. ex eo. & in auth. habi-
ta. per Bal. in tex. in l. fi. de adu. diu. iud. & Bar. in l. per hanc. e. tit. de quo per
Ang. in cons. vniuersitatis nostræ statutum. vbi dicit, qđ scholaris absentia
facit perdere ius matriculæ. s. de primice. & in l. 3. de dome. & proest. Si
tamen redit, & velit matriculari, non dēc iterū soluere. alle. l. p. s. de con-
sul. & idem Bal. & Pau. de cast. in l. filio quem pater. ff. de lib. & post. & vide
etiam, quæ in materia no. Bar. in l. naturalium. §. ipsum. de acq. re. do. Item
adde, quod si quis iniuste fuit cancellatus de matricula, an perdat priuile-
gium? Vide per Bal. in d. l. scriniarios. & Io. And. in loco prealleg. Item, qđ
si quis est cancellarius de matricula, quia vult transire ad alium ordinem
scholarium, seu de vno capitaneo ad alium, an iterum gaudeat priuilegio
militum

LEX IIII.

- EX EO. nullus de numero centenariorū, vel ducentenariorū in reb. agētium, morā ſhens in ciuit. Constantinop. conueniri p̄t corā alio, q̄ corā officiorum maḡro in causa ciuili, vel criminali, quo priuilegio nō vtiť, ſi extra illā ciuitatē degat, vel deſoſito officio. h. h. ¶ No. ex principio huius l. q̄ ſi ſtatutum ſimpliciter dicit, q̄ ſcholaris non poſſit pulſari corā alio iudice, quā coram Rēctore, intelligitur non ſolum in cauſa ciuili, ſed etiam in criminali. Nā ſi pro ciuili nō poſteſt coram alio, multo fortius pro criminali. ¶ Vltimò no. ex ſi. q̄ ſi ſtatutum dicit, q̄ ſcholaris non pulſetur coram alio, q̄ corā Rēctore, intelligitur ꝑ̄donec eſt in illa ciuitate, in qua degit ratione ſtudij. Sed ſi extra ciuitatē degat, poterit corā iudice ordinario conueniri per hanc literam.

ADDITIO.

- a In causa criminali. Adde istum & post eum Iaco. Rebus. in l. si vacat. & ibi Ang. ver. ex his apparet. §. de bon. vac. lib. x. dixi post Coll. cap. quod clericis. nu. 3. extra, de foro compet.

De præpositis agentium in rebus. Rub.

LEX I.

- AGENTES. Præpositi agentium in rebus sunt per ordinem faciendi de anno in annum, ad quod officium negotiatores, & procuratores alienarum possessionum, non possunt assumi, sed illi solum, quos laboris, vt sufficientes probat testimonium. Item Primicerij, & Tertioerij scriniariorum ad hoc assumendi non sunt, quia duobus officiis deferuire non possunt: & si tale officium susceperint, non possunt habere Primiceriatus salarium, & si tale officium morbo, ætate, vel imperitia, vel alia causa adimplere non potest, potest seruire per substitutum eiusdem scrinij, chartularium moribus optimis præditum scientia, & peritia eruditum, & suo periculo. si tamen seruire volens multos ob Rempublicam susti-

- Alex. De hac q. dixi s. ad de Pet. de Anch. in rub. extra, de offic. dele. vbi
 queritur vtrum deputatus ad vnum officium pro certo tpe, intra illud
 possit ad aliud eligi, & concludunt in effectu, quod nō, posito qđ statu-
 tū diceret, quod elect⁹ ad certū officiū, ad certū tps intra illud eligi nō
 possit ad aliud, quod refert scribētes in l. 4. in prin. de iur. om. iud. quod
 intellige versū, si eligūt ad aliud officiū incōpassibile, vt hic videt senten-
 tia Bar. secus si eēt tale officiū, quod aliud nō impediret, vt puta, quia ele-
 ctus esset ad scribēdū p scripturā, nō videt impediri aliud officiū exerce-
 re ita nō. Ro. in no. 225. in l. duorū. de oper. lib. facit c. suscepim⁹. de hare.
 Persona. Adde Fel. in c. si i ca. licet ex quadā. ver. & ratio prædictorū est.
 de testam. & nūqd vbi est electa industria personarū, quis per filiū ser-
 uare possit, vide per eum in cap. afferte. de præsumptio.
 Al. x. Sed qđ in iudice, qui vult se absentare. & dic qđ idē, Ang. in auth. de

administ. per gl. vbi voluit. Bal. in l. parabolani. de epis. & cler. dixit, qd
dēt esse talis substitut⁹, qui ad illud officiū possit eligi. Et sū eū potestas
ciuitatis non pōt eligere ciuē in substitutū, vel locū tenentē, qā ciuis nō
posset eē prās ex forma statuti. faciūt not. per Bart. i. l. nemo est. de duob⁹
reis, & per Bal. in l. j. §. ne autē. de cad. tollen. Sed immo vř dicendū, qd nō
posset seruire, per substitutū, eo quia vř electa industria personā, p Bal.
in c. j. §. militū. in col. x. episcopū, vel abba. vbi dixit qd vbi aliqd dēt fieri
prī. temp. vř, electa industria personā, nec potest seruire per substitutū,
facit tex. v. q. 3. cap. i. criminali. vbi dī, qd qđ diceret, qd act⁹ fieret per ma-
nus p̄prias, vel per se nō potest fieri per substitutū. dicto §. ne autē. versū.
in omnib⁹. gl. est sing. in clem. de vit. & honest. cler. quā alleg. do. Card. in
clemen. j. de iureiuran. facit quod no. Bal. in c. j. §. furtū. de pace iuramē.
firman. & Dominic⁹ i cap. si. q. s. viduā. in eo. ti. Et ideo Bar. in l. per hanc. de
erog. mil. ann. dicit, qd si dicat, qd annona manu p̄pria capiatur per stipē-
diarios, nō potest qd capere stipendiū suū per substitutū, bene facit tex.
in l. p̄batorias. ibi. manu principis. §. de diuer. offi. & ibi Bar. etiā de eo,
qui alienauit mutandi iudicij in potentiorē, nō rōe officij, quia tunc tā-
tum per se litigare, nō autē poterit per substitutū. text. est l. si miles. ff. de
alie. iud. mu. cau. fac. Sed hic in oībus rōde, qd per alia verba loquuntur,
quam in casu, de quo hic per Bar. vel potest clara dari responsio. prout
apparet ex verbis Bal. in d. l. parabolani. Et in materia etiā adde qd not.
Bar. in l. 2. de cond. in publ. horreis. & bon. tex. & ibi Bar. i. l. si nullus. §. de
decur. & l. neminē. eo. tit. & in d. c. extirpādx. in §. quia vero. in ver. & fa-
ciunt ista, & c. Et adde qd in casibus, in quib. dī p̄pter electionē industriz
personā actum nō posse fieri per substitutū, vř p̄cedere, nisi superueniat
aliqua dignitas principalis, quia tunc posset per substitutū. casus in l.
quisquis. de epis. & cler. & dicit ibi Bal. post Iacob. But. qd si scriptor, q
pmisit scribere librū, & cuius industria videtur electa, efficiat rector stu-
dij, qd poterit scribere p substitutū. Et adde, qd vbiq; p̄mitto per me, &
hæredē meū aliqd facere, putā domū ædificare, possum facere per substi-
tutū, quia appositio h̄rdis, facit ne videat electa industria personā. Bal.
post Cy. in l. quisquis. p̄ alleg. cū industria ad hæredē nō transeat, vt ē tex.
no. i. l. cū bonis. de cur. fur. & ibi gl. qd no. de quo dicto facit festū Pe. de
Anc. in c. si à subdelegato. de offi. delega. in 6. Quid autē si cōmittit aliqd
cōsciētiz alicuius, an possit fieri p substitutū. gl. est sing. i. l. si curi. de arb.
quæ dicit, qd nō. Bal. i. l. & i. epistola. §. de fideicō. Et adde qd i oībus casu
bus i qb. ē electa industria psonā, n̄ pōt actus fieri p substitutū. intelligit,
nisi actū faceret p sibi simlē. i. æquē idoneū. vt in no. 8. in litera L. Ro. Et
an vfall⁹ possit seruire p substitutū vbi alias n̄ posset. Arch. qd sic c. eps.
88. dist. & i c. gñaliter. i. 6. q. 1. & refert, & sequit Ang. i. l. oium. qd vsu fr. p
gl. ibi. faciūt no. p Cy. i. l. ad similitudinē. qd epis. & cle. & vid p Bar. i. ma. d
nauiculariis, & ibi aliquid dixi.

LEX II.

- 1 *Fideiussorem non dicitur dare, qui dat in fideiussorem privilegium.*
2 *Privilegiū, quod de nouo inducitur, nō tollit alia privilegia petēri indulta.*
HAC SALVBERRIMA. Agētes in reb. & corū vxores ser
ui, & liberti in modū sportularū soluendo, siue agant, siue cō
ueniant, illud privilegiū sortiūtur, q̄ scriniarij, de quib. di
ctū est s. tit. 2. l. in sacris. nec cogitur cōuentus dare fideiusso
rē extraneū de iudicio sisti, solū de numero in reb. agentū, &
per hoc privilegiū nō tolluntur alia privilegia eis cōcessa. h.
d. † Et nō. quod licet nō videat dare fideiussorē, qui dat fide
iussorē privilegiatū, vt l. de die. §. qui mulierē ff. qui satis. cog.
& l. j. ff. si quis in ius voc. nō ier. tñ fallit in agentib. in reb. qui
2 dare poterunt privilegiatū. s. vnum de numero suo. ¶ † Vtri
mō nō. ex ver. cū per absurdū. casum expressum, quod nunq̄
per concessionē noui privilegij intelliguntur tolli alia priui
legia eidē indulta, qm̄ non debent operari diminutionē in
ducta ad augmentū. Qualiter autē soluantur istæ sportulæ,
habet s. tit. 2. l. in sacris.

¶ De principibus agentium in rebus. Rub.

L E X I.

AGENTES. Finito labore agentium in rebus, agens princeps agentium est creandus, nec potest ad aliquas publicas, vel priuatas functiones vocari, nisi de Principis scientia: nec vexari pot coram alio iudice, nisi coram Principe, nec patronus causarum pot ignorante Principe contra eum aliquid postulare. & contrafacientes pena decem librarum auri puniuntur. h. d. ista ex l.

LEX II.

OMNIA. Omnes agentes in reb. sunt corā Principe conue-
niendi, ēr si senatoria dignitate p̄fulgeāt, actus vero qui sunt
soliti expediri per coetum senatus, expedientur per ipsum, ali
quo rescripto surreptitio non obstante. h. d.

LEX III.

PROCONSULARIS. Princeps agentium in rebus, decoratur dignitate proconsulari. h. d.

LEX IIII.

- 1 Qui valetudine corporis officium implere non potuit, utitur privilegio il-
lius officij, ac si officium impleuisset.
2 Officium decurionū non potest continuari sed domesticorū decurionum sic.
a EX AGENTIBVS. a Principes agētū in reb. pnt habere do-
mesticos, quorū industriā, & fidē putant esse cōprobatā, licet
illi domestici eodē officio saepe functi fuerint, & si dicto offi-
cio per xxv. annos seruire nō poterunt corporis valetudine
impediti, & ob hoc ad honorariā dignitatē Principis benefi-
Bar. super trib. lib. Cod. G 4 cio tran

cio transmigraverint, iisdem privilegiis beneficii potientur,
 1 quibus factus princeps agentium. h. d. ¶ No. ex hac l. quod
 q corporis valetudine officium adimplere non potuit, & ab hoc
 ad aliud officium aspiraverit, quoniam nihilominus fungitur privilegiis,
 2 q̄ oportet illis, q̄ officium perfecerunt. ¶ Vltimò no. qd̄ licet
 officium decurionum non possit, nec debeat continuari, tamen of-
 ficiū domesticorum decurionum potest continuari. Vnde
 qui fuit familiaris vnius decurionis, potest finito officio esse
 familiaris eius successoris. quod no.

ADD. Alex. Adde Rom. in l. pe. no. 16. vbi alleg. istum tex.

LEX V.

EOS. Vicarianæ dignitatis titulis honorat, q̄ princeps agen-
 tium in rebus, aut magister officiorum est effectus. h. d.

LEX VI.

PRINCEPS. princeps agentium in rebus cingulo comiti-
 uæ, primi ordinis fungitur. Bar.

LEX VII.

QVICVNQVE. militans in schola agentium, si fuerit de
 corpore cohortalium licet princeps agentium in reb. factus
 sit, filium curiæ obligatum relinquet, sed si suscepit post-
 quam princeps factus fuerit, liber erit à curia. h. d.

LEX VIII.

1 Possidens immobilia in loco, vbi iudicium agitur, non tenetur satisfacere. se-
 cus si possidet extra illum locum, quia satisfacit.

3 Arbitrari debet habere salarium à partibus.

MVLTI. agētes in reb. puenti noīe sportularū corā ma-
 iorib. iudicib. soluent vnū solidū tñ executorib. Apparitorib.
 verò præsidis, vel alicuius vicarij tertiā partē solidi, fideiussor-
 resq; de iudicio sili de eo numero dare pnt, & si possident im-
 mobilia in puincia, vel in vrbe nō satisfāt, sed corū iuratorię
 cautioni pmittitur, nec pueniri, nec citari pnt, nisi in scriptis.
 Pro scribēdo vero rescriptū principis, vel libellū in libro iudi-
 cis, soluent executorib. solidū vnū, & cū exēplū actorū peti-
 tur, soluent solidū vnū. Pro scribēdo verò epistolā citatoriam
 nō vltra tres solidos. Si verò corā arbitris litigauerint ipsis ar-
 bitris vnū solidū tñ, patrono fisci dimidiū solidi, notariis ve-
 ro p editione chartarū, & p toto negotio vsque ad finē pera-
 gendo dimidiā partē solidi, p introducēdo iudicio, cū agunt
 corā iudicib. maiorib. quatuor solidos, & si corā eisdē cōue-
 niatur solidos duos, & vltra quātitates prædictas, siue agant,
 a siue conueniantur, vexandi non sunt. h. d. ¶ No. ex gl. sup
 1 vers. iuratorię in fi. qd̄ licet possidēs immobilia, nō teneatur
 satisfacere. hoc est verū, qñ possidet in loco, in quo puenit, sed
 si possidet in alio loco, nō sufficit. Vnde si qs cōuenitur Peru-
 2 si, nō sufficit si possidet immobilia Senis. ¶ Itē ex lege ista
 b habes, quod arbiter debet habere salarium à partibus. b
 a ADD. Ale. Bene facit tex. in l. oēs. añ medii. de epif. & cle. in l. si quis aut p
 pecuniam, in auth. de san. epif. & no. Bar. in l. q. sat. cog. & in l. prætoriz. la
 vlt. ff. de pt. stip. facit l. q. p filio, vt leg. no. caue. ¶ Itē in eadē ibi solidos bi
 nos. no. gl. q̄ hic vult, qd̄ p rogatiōe, & cēt. p exēplatiōe pōt notari accipe-
 re mercedē. Ita all. Ro. in no. 7. i. litera, n. Adde gl. & ibi dixi in l. augētari.
 & ibi p Bar. & Bal. q̄ all. hunc tex. adde Bar. in l. sacris. de præpositis sacr.
 b A partibus. Adde Flo. in l. sed & loci. §. n iudicio. ff. si. regun. Sed ab extra
 quaro, nunquid istud salarium erit aduentitium. Dic quod sic, & sibi ac-
 quiratur, sed in eo patri debetur vsusfructus. Ita no. Bal. in l. cum oportet,
 §. de bo. quæ lib. in ver. idem in salariis arbitrorum.

¶ De curiosis, & stationariis. Rub.

LEX I.

1 Denunciationi Syndici non creditur simpliciter.

Syndicus scienter falsum denunciāns punitur.

2 Denunciator malefactorum, licet non possit incarcerare, potest tamen male-
 factores fugientes sub custodia tenere.

a CVRIOSI. a denunciāns maleficia punit si nō pbat, & ideo

1 alium p delicto non incarcerat. h. d. ¶ No. ex hac l. quod de
 nunciātionē syndici simpliciter non est credendum: immo
 veritas exquirenda est, & si falsum denunciāuit scienter, puni-
 tur, vel si parum probē mouetur, vt l. diu. la 2. ff. de cust. reo.

b & §. de accus. l. ea quidem. b ¶ No. vlt. quod denunciatores
 2 malefactorum non pnt alios detrudere in carcerem, licet nō
 possint incarcerare, tñ malefactores fugientes possunt sub
 custodia tenere, vt ff. de seru. fug. l. pen. concor. j. eo. l. fi.

a ADD. Curiosi. Ad materiam huius tex. adde Lud. Ro. in l. pe. ff. ad Syl. & li-
 mita, vt per Bal. post But. in l. in prin. C. de err. adu. vbi la. dicit se vidisse,
 quod massarij capellarum obligati ad denunciāda maleficia sepe nesciūt
 literas, & faciunt sibi scribi à quodam notario nomen delinquentis, vnde
 iudex non dēt punire massarium si reperitur error in denunciātionē,
 nisi constet, quod falso fecerit, sed in dubio magis præsumitur error, q̄
 malitia, arg. l. pen. C. de his qui sib. adscrip. Et adde quod si falso denun-
 ciet, punitur pœna falsi. l. lege Corn. §. fi. & ibi Bar. ff. de fal. punitur in ex-
 pensis secundum Bal. in l. sancimus. C. de iud.

b Ale. ¶ Hoc verum quo ad puniendum, sed quo ad inquirendum faciunt si
 dem. Ita habetur in d. l. criminof. & in c. omni. & ibi G. off. & Io. Aud. & Bu-

tri. de testa. ita habetur in d. l. diuus. & vide Bar. in consine. domino Papæ.
 in fi. ponit, an fama cum dicto syndici denunciāntis, faciat iudicium ad
 torturam, per quod credatur syndicis, est tex. in c. præterea. de test. quem
 allegat Bal. ad finem. Spec. in tit. de accusatio. in fi. & tales appellantur tes-
 tes synodales, vt ibi, & 35. q. 6. episcopus in synodo, & ibi ponitur forma
 iuramenti præstandi per eos. & inn. in c. nihil. de el. & c.

LEX II.

AGENTES. officium agentium in rebus est curā habere super
 euictionib. curiæ publici, portādo pecuniā publicā p puin-
 ciam, naues pducēdo & animalia ad ferendū annonā, & alius
 officialis de hoc nō debet se intromittere, p facies punitur.

¶ Item p animali in cursu publico nō ducto nō est licitū offi-
 ciali pecuniā accipere, cōtrafaciēs quadruplum restituit. h. q.
 Et quid sit cursus publicus, no. j. de cur. pub. l. 1.

LEX III.

PER ID TEMPVS. condemnatio præfecti facta de agente
 in rebus est nulla, nisi talis agens contra honestatem, & decus
 sui officij commiserit: quia tunc grauius punitur.

LEX IIII.

1 Carcerare aliquem, & sub custodia tenere, sunt diuersa.

a AGENTES. a agentes in rebus, singuli p singulas puincias
 sunt mittendi, qui in euictionib. inspiciendis curam tñ habe-
 bunt, & nihil habebūt cum aliis iudicib. vel puincialib. &
 alios illicite non vexabunt, de causis nō cognoscēt, nec de-
 1 trudent in carcerē. h. d. ¶ No. ex gl. vlt. huius legis, quod a-
 liud est mittere in carcerem, aliud sub custodia detinere. facit
 de exacto. trib. l. 2.

a ADD. Ale. Probat tex. i. l. de cust. re. & facit l. succurritur. in fi. qui. ex cau-
 maio. & vide Bal. in l. quorties. §. de exact. tri. & glo. in l. qui neque. §. solu-
 tum. de ver. sig. Ale. Carcerare aliud est. aliud custodire. tex. videtur in cō-
 trarium in l. aut facta. in §. solent. de quæst. vbi carcer ad custodiam. Ad
 idem, l. de priua. carceri. & l. incredibile. §. de pœn. quod est verum vbi
 fit, alias est pœna certa pro delicto. Secus vero vbi nulla esset certa pœna,
 quia tunc diceretur carcer ad pœnam, non ad custodiam. tex. i. l. tenatus.
 de iniur. & in l. §. fi. de alēatorib. & Bar. in l. solent. & in l. imperium. de
 iur. om. iu. Cy. in l. supra. de infam. & quid de iure cano. dic. quod ad pœ-
 nam. tex. est in c. quamuis. de pœn. in 6. & vide Rom. in litera. j. no. 8.

¶ De palatinis sacrarum largitionum, & rerū priuata. Rub.

¶ Qui autem dicantur Palatini, dic vt in gl.

LEX I.

1 Onus capitationis non dicitur extraordinarium, nec sordidum.

PALATINI. Palatini pro capitibus eorum, & iugis tantum
 pensionem fisco soluunt, & ab aliis vero muneribus sordidis
 1 vacant. h. d. ¶ No. q̄ onus capitationis non dicitur onus ex-
 traordinarium, neque sordidum.

LEX II.

1 Conservatores monetæ si reperiuntur fraudem commississe non admittun-
 tur ad aliud officium.

NVLLVS. Thesaurarius, vel comes thesaurariorū semel re-
 pertus culpabilis ex officio iterato ad eandem militiam non
 1 aspirabit, nec etiam aliā acquirere potest. h. d. ¶ No. hic ca-
 sum p̄ seruatores monetæ, qd̄ si reperi sunt fraudem com-

a misisse ad aliud officium, nec ad aliā dignitatē aspirare debēt. a
 a ADD. Ale. Vide Aug. in auth. de colla. §. iubemus.

LEX III.

1 Prælati malis timet bonum subditum.

PRISCO. Singulis annis vnus palatinus mitti debet ad re-
 1 gendum principatum domorum Cappadocię. h. d. ¶ No.
 hic gl. quod malus prælatus timet subditum bonum.

LEX IIII.

NIHIL. palatini nihil habent commune cum aliis iudicib.
 puinciarum, sed excepta reuerentia, quæ eis debetur, non
 solum per iudices minores, verum etiam per maiores quili-
 bet iudex debet in suo officio deferuire.

LEX V.

QVIDAM. effectus princeps Palatinorum, ad aliam digni-
 tatem conuolare non potest.

LEX VI.

AB OFFICIIS. præses, Palatinis non potest iniungere aliqud
 sordidum munus.

LEX VII.

PLACVIT. palatini per puincias transmissi anno clauso,
 cingulo liberantur. h. d.

LEX IX.

NON ALITER. nullus officium sacrarum, vel priuatarum
 largitionum assumere potest, nisi mediante principis autho-
 ritate, vel annotatione.

LEX IIII.

LEX XI.
AD SIMILITVDINEM. officium palatini, quod olim du-
rabat biennio, hodie anno concluditur, sic scriniariorum of-
ficium.

VIROS. in ciuitate cōſtantinopolitana palatinus apud præfectum vrbis non compellitur litigare, niſi pro ſeruitutibus domibus, vel annoniſqueſtio moueat. in prouincia vero cōgnoſcit præſes contra palatinum, ſed in cauſa criminali contra eum non fert ſententiam ex ſuggeſtione comitis, ſub quo militat palatinus, h. d.

LEX XIII.
INTER ALIAS. palatini primicerij, & tres scriniorum primicerij, tribuni, & prætoriani militari dignitate funguntur, & nulla potest eis iniungi necessitas publica, vel priuata.

LEX XIII.
IVBEMVS. palatini principes eisdem priuilegiis funguntur,
quibus palatini sacrarum largitionum. & ideo primicerij, &
primates scriniorum principis finito officio inter militares
tribunos enumerantur, & nulla solitudine negotij priuati,
vel pub. possunt vrgeri.

¶ De stratoribus. Rub.

- 1 Statutum puniens officialem non inquirentem, & punientem maleficia factum suo tempore, intelligitur si officialis sciuerit.
- 2 Statutum dans annum officiali, infra quem potest cognoscere de maleficio, intelligitur de his, quæ clara sunt.

PER OMNES. vnus solidus stratoribus, id est, præfidentib.
stabilis principis stipendij nomine dandus est, & in offerēdo
equos principi per prouinciales certa, & æqualis forma seruā-
da est, quæ statuta est, si aliquis prouincialis stratori dederit ob
hoc, quod non licet ei accipere, punitur, & si iudex hoc sciens
punire eum neglexerit, cētum libratum auri poena punitur.
h. d. ¶ No. istum tex. dum dicit, si sciens, quia est casus quæ-
stionis statuti disponētis, quod iudex teneatur inquirere, &
punire sub certa poena omne homicidium factum suo tem-
pore. Nam ita demum punietur si sciuerit factū esse. ¶ Itē a-
facit ad aliud, si statutum dicit, & det potestatem intra annū
cognoscendi de maleficiis, intelligitur de his quæ sunt clara.
& ita dixi in l. i. ff. si quis test. lib. esse ius. sue.

ADDITION.

2 Ale. De hac q. vide per Bar. & Ange. in l. si quis test. liber. ius. fu. B. l. in l. cum qui. §. in popularib. de iureiur. & per Bar. & Ang. & alios in l. i. §. occi-
sorum. ff. ad Syll. & vide Bar. in l. genere. ff. de infan. in illa q. an ignoranti cur-
sor terminus, de qua in l. i. & in l. quandiu. §. qui admit. & Bar. in l. Caius.
ff. de calumnia. & in l. 50. §. de excus. ru. & l. diuus. de cust. reo. & l. semper. §.
hoc interdictum. quod vi, aut clam. & Io. An. in c. non seruorum. de seruus
non ord. & per Bal. & Sal. in l. i. §. de dolo. per Bal. in add. Spe. in tit. de inst.
edi. & in l. id quod pauperib. §. de epi. & cle. & l. si ideo. ff. de his quib. vt in
dig. & in auth. cui relictum. de indicta vid. tollen. & in l. i. §. prin. ff. de cad.
dig. & in l. i. capatatorias. §. de re. mil. & in l. i. in 9. q. §. de instit. & sublt. &
in l. i. de priua. carce. & in l. i. de his qui à larro. & in l. i. de fam. libellis. &
in c. i. de prohibita seu. alie. per Loth. & in disputatione inc. quod fenerator.
& per Ang. in l. si cum exceptione. §. in hac, ff. quod met. caus. & in §. si
quis rapuerit. in auth. de san. epis. coll. 9. & videas omnes, quia multa hēs
circa dictam qu. Sed recorder eius, quod not. Bal. in d. l. quandiu. vbi dixit
quod tempus à statuto præfixum ad ponendum statuta in memoriali non
currit ignorati, & idem tenet ipse in l. item veniunt in §. cum ante. de pet.
hære. & in d. l. 50. & in l. pe. de peri. tut. & Per. de Anc. in c. canonum statuta.
in ver. alibi quærit Bar. licet Pau. de Cast. in l. facta. §. bonorum. ff. ad Treb.
dicat tempus currere ignoranti, sed dari restitutionem.

¶ De castrenſianis, & miniſterianis. Rub.

IN OFFICIO. castrenses, vel ministeriales officio finito
per lapsum biennij, alius subrogatur, ipse autem ad aliud of-
ficium nullatenus eligitur. h. d.

LEX II.
SI QVIS. si vltimus inter minifterianos gradum primæ, fe-
cundæ, vel terciæ formæ inter caſtrenſianos fuerit adeptus,
ſcribendus eſt in matricula formæ terciæ. h. d.

HI QVI. militantes in hac militia, & eorum matres, & vxores, non possunt conueniri in causa ciuili, vel criminali, nisi sub comite Castrensiarum.

ANTE OMNIA. Officiales Principis, sumpti sigillatim, annexi, coram illustri officiorum magistro, ipsi & eorum filii, & vxores conueniendi sunt, excepto in tributariis & munerum functionibus, & delictis in provincia commissis, propter quæ conueniri possunt etiam coram aliis iudicibus. ¶ Item dicti officiales gaudent priuilegio circa sportulas, quia non eas soluere tenentur, nisi secundum modum hic descriptum. fideiussorem etiam de iudicio sisti dare possunt de eorum numero, & ubi dare non possunt, committitur eorum iuratoriæ cautioni, h. d. Qui autem sint officiales, non habemus expressum, quia Imperator hoc non dicit, & ideo potest dici, quòd hæc lex seruiat nobis de vento.

¶ De Decanis, constitutio Græca. Rub.

LEX I.

QVATVOR. Quatuor ex Decanis, qui primum locum in ordine tenuerunt, per biennium, ad Primiceriatus officium assumuntur, & alij in locum eorum debent subrogari transacto biennio. hoc dicit.

LEX II

NOSTRAE. decani adhærentes famulatorib. principis coram illustri magistro officiorum conveniendi sunt. h. d.

¶ De priuilegiis eorum, qui in sacro palatio mil. Rub.

LEX PRIMÆ.

A PALATINIS. palatini à cunctis muneribus sordidis sunt immunes ipsi, & eorum filij, & nepotes etiam, ipsis, & eorum mancipiis nulla iniuria debent inferri, contrafacientes puniuntur. h. d.

LEX II.

DE CVBICVLIS. cubiculij principis, quibus vacatio est concessa, & memoriales seriniorum, & libellorum, & epistolarum, & etiam Palatini, & agentes in rebus, & filij, & nepotes eorum ad honores & munera non vocantur inuiti, & à corporalib. & personalib. munerib. sunt immunes. h. d.

LEX III.

EX. AVLA. Descendentes ab aliquo officio aulae principis, licet sint idonei, & exempti, tamen ab omnibus munerib. & honoribus eis iniunctis sunt expertes. h. d.

LEX IIII.

OMNES. Qui missionem meruit ab officio, quod in palatio principis exercebat, antequam debeat omnibus aliis, qui post ad regendas dignitates, vel provincias fuerunt assumpti, contrahentes poena hic inferia puniuntur. h. d.

¶ De priuilegiis scholarium. Rub.

LEX PRIM A.

Prohibitus ad aliquod officium ex forma statuti, non potest ad illud assumi sub alio nomine.

VIRIS. Magistri militum, milites, senatores, scholares suos verberare, vel degradare non possunt, sed istud spectat ad magistrum officiorum. ¶ Item magister militum suos domesticos senatorios ducenarios, vel centenarios facere non potest, poena contrafacienti imminente. ¶ Item prohibitus est domesticus perpetuo, vel ad tempus alio nomine assumpto colore, non est prohibitione durante assumendus. h. d. ¶ No. istam l. q. si performam statuti prohibitum est officium conservationis, q. non potest quis ad illud officium assumi sub alio nomine. Et hoc sentit gl. hic, dum sumit argumentum de domino Ottone, qui fuit potestas Bononiæ. Nam cum esset prohibitus esse Potestas, fuit factus defensor, & sic habuit officium Potestatis. b

ADDITIONES.

a Sub alio nomine. Adde Bal. in l. i. in 2. quæst. 5. de hæredib. instit. & in rub. 5. de fid. instr. ad fi. Alex. omnino in l. i. confi. Digestorum. §. nos vero, dixi post Phil. Fran. in proce. 6. n. 5. in apost. in ver. mutatio nominis, & plene per fel. in proæ. decret. Greg. vers. circa conclusio.

b Ale. No. istud dictum, quia facit præ id, quod ponit Bal. in l. i. Paulus §. pluribus. de lega. & in l. i. §. i. de postu. & in l. i. de var. & extraordin. cognit. ubi dicit, quod prohibitus aduocare, non est prohibitus in scriptis consulere, & sic per indirectum. Quod dictu sequitur do. Abb. in rub. de post. Sed tu potes dicere saluando Bar. quod diuersa ratio est inter aduocare, & consulere, quia aduocare est viua vox, consulere autem mortua, quia viua vox plus valet, quam mortua. Bal. in rub. de testibus.

Bart.super trib.lib.Cod.

LEX II.

HAC LEGE. Militans in aliqua militia, q̄ stipendiis decur-
sis Primicerius factus est, omnib. privilegiis sibi competētib.
perfruatur, & etiam in causis ciuilib. corā officiorū magistro
rū cogit rēdere. In criminalib. verō causis hoc privilegium
non fortit, ne crescat officiorum authoritas, & ne publica va-
cillet utilitas. h. d. Et nō. q̄ denegat iurisdictionem in ciuili, &
concedit in criminali hoc officio finito, eo verō durante in
vtroque casu est iurisdictione denegata. s. de agen. in re. l. ex eo.

LEX III.

- 1 Videtur frui privilegio primi mariti, quousque fuerit secundo maritatus.
- 2 Privilegium concessum mihi, et omnibus descendētib. masculis, & femi-
nis, quando comprehenduntur ascendentes per lineam femininam.
- 3 Sententia sine scriptis ferri potest si concurrat partium voluntas.
- 4 Solēnitati requiritur sūam in scriptis ferri, et recitari. ptes renunciare possunt.

QVOTIES. Si scholaris alicuius scholæ coram officiorum
magistro convenitur ciuili, aut etiam criminaliter nō cogitur
dare fideiussores extraneos, sed de suo numero, dū tñ iuraue-
rit, & quinq; primates eiusdē scholæ ex 30. viris numerandis
à Primicerio vsq; ad 30. retro det fideiussores. & si qnq; ex p-
di&is primatib. in fideiussores dari nō pnt, vnus extraneus cū
numerario dari pōt, qđ privilegiū hēt locū i eis, & corū vxo-
rib. & ēt viduis, & mrib. viduis, & seruis eorū. Et noīa sportu-
larū p se, vī pcuratorē rēdētes pstabūt fm ordinē hic descrip-
tū, siue corā arbitris, vī officiorū magrīs, vī corā moderatore,
pauincia ex delegatiōe cognoscere lis agite i scriptis, vī sine
scriptis, tā ex iuris dispōne, q̄ ex voluntate partiū. ¶ Itē si cō-
meatū acceperit p spatiū qnq; mēsiū, nō pnt illo cōmeatu du-
rāte conueniri ciuili, sed criminali, p publicis functiōib. tñ. h.
a d. In tex. ibi, in viduitate constituta. ¶ No. hic, qđ mulr vidua
i fruit privilegio mariti quousq; scđo fuerit maritata. Facit ad
hoc l. filij. s. vidua. ff. ad mu. & s. de dig. l. mulieres. & dixi ibi.
2 ¶ No. singulariter illū tex. qđ si privilegiū cedat mihi, &
oīo. descēdētib. masculis, & foeminis, qđ descēdētes p lineā foe-
mininā, ita demū fruunt privilegio si sint viduæ, aut si ad fm
b mrimoniū cōuolauerūt. b Et pōt ēe rō. qā postq virū assumūt,
in totū ad alū dñr se trāsferre, & statū suū mutare, vt not. i d.
3 l. mulieres. ¶ Vltimō not. ex verb. cōsentitib. cū gl. q̄ de vo-
luntate partiū fieri pōt, vt snia sine scriptis ferat. ¶ Et sic hēs,
c qđ illa solēnitās, q̄ tradit, vt snia ferat in scriptis, & recite, vt
l. 2. s. de sent. ex breui. recit. remitti pōt de partiū volūtate. &
idē in sacro testiū, qā remitti pōt. vt not. in l. 1. ff. de fer. & l. 2.
s. sed qā. s. de iur. cal. & idē est in libellis, qā libellus pōt dimit-
ti, licet nō expsē remitti, vt not. in auth. offerat. s. de litis cō-
test. & ibi plenē p Cy. licet quidam tra. Et idem est in iur. cal.
d quia omitti potest, d licet non expresse remitti, vt d. s. licet.
quia litis contestatio nec tacite, nec expresse potest remitti,
c vt not. Io. And. extra, de offi. deleg. c. de causis. e
a ADD. Alex. ¶ Dominus meus facit mentionem in l. cum quædam puella,
de iurisd. om. iud. potest limitari per dicta Bar. in l. si. s. idem rescripserūt,
ff. de mu. & hon. & l. originem, s. de manc. & originariis, lib. 10.
b Cōuolauerint. Ad cuius articuli decisionem, vide tu copiose no. p & s
do. Fel. in c. nouit. de iud. ver. no. ibi circa prin. cū concor. ibidē p eum alle.
c Vt recitetur. Adde Abb. in c. sicut. vers. vel tertio, de re iud. quem refert, &
sequitur Fel. ibidem nu. 7. post prin. ver. nam vult Ro.
d Omitti pōt, licet nō expresse remitti. Adde istum in l. 2. s. sed qā veremur.
nu. 1. & qđ ibi posui in add. ad ipsum, ver. possit tacite omitti, s. de iureiu.
e Alex. Iuramentum calumniæ an remitti possit, Barto. in l. de pupillo, s. si
quis opus, de ope. nou. nu. 8. in l. j. de iur. cal. Et rō quare ordo iudicia-
rius non pōt remitti, est, quia dñ inuentus in fauorem, & utilitatē publicā
secundū do. Card. in cle. s. ppe, de verb. sig. in princ. 12. q. cui renunciari non
pōt, lius publicum ff. de pac. qđ est verum in ordinariis, secus in summa-
riis, iuxta dicta in extrauag. ad rēprim. Limita prædicta, si coram iudice
procedit, vt ordinario; secus si coram arbitratore, vt Car. vbi s. Acta tamē
videlicet testes, & positiones, possunt dimitti, vide do. Card. in cle. s. ppe,
an litis contesta. possit omitti.

¶ De castrensi peculio omnium Palatinorum. Rub.

LEX VNICA.

OMNES. Palatini habentes aliquod privilegium quicquid
quæsiuerunt in officio morantes ex donis Principis, aut eo-
rum industria Principe conscio, retinent tanquam castrense
peculium, & à labore castrorum non sunt immunes. h. d.

¶ Qui militare possunt, vel non, &c. Rub.

LEX I.

SI MILITIAE. Volens militare se debet offerre ei, qui ius
habet probandi. s. officiorum magistro. Item nullus causa li-
tis vitandæ potest mutare. h. d.

LEX II.

NON TANTVM. in fraudem ciuiliū numerum nullus
armatæ militiæ nomen potest assumere.

LEX III.

CVRA. coloni, vel saltuenses ad militiam armatam volen-
tes, vel inuiti, non sunt admittendi. h. d.

LEX IIII.

OMNES. curialis, vel cohortalis conditionis existens, a dar-
matam militiam non adsumitur. h. d.

LEX V.

- 1 Plura officia quod quis habere non possit.
- 2 Habens vnum officium, si ei defertur aliud, potest eligere, & retinere,
quod velit.
- a **HIS QUIDEM.** a Duas militias diuersi generis, aut dignita-
tem, & militiam eodem tempore quis habere non potest: se-
cus si ad idem tendunt. contra facientes, & contra impetran-
tes, & iudices impetranti non resistentes poenis hic insertis
i puniuntur. h. d. ¶ Et no. istam l. quæ dat reg. generalem, ne quis
possit habere plura officia, de quo dixi in l. comperimus. s. de
prox. sac. scri. ¶ Vlt. not. gl. quæ dicit, q̄ quis non potest habe-
re duas militias. ¶ In tex. datur electio. no. q̄ si habenti vnum
officium defertur aliud, quod in potestate sua est, quod reti-
nere velit.

ADDITIO.

- a Alex. Duas dignitates, siue administrationes potest quis habere eodem
tempore. in s. & ideo, de nouo Cod. compo. & ideo quis potest esse miles,
& Doctor, Bal. in l. si consul. de adoptio. vbi plura bona dicit.

LEX VI.

- 1 Ignorantia probatur eo ipso, quod contrarium non probatur.
- SVPER.** Serui post hanc legem conditam militiam adepti
dominis scientibus efficiuntur liberi, & iuri patronatus non
sunt subiecti, sed si eis ignorantibus, in seruitutem redigunt.
sed qui ante hanc l. militabant, & adhuc militant, si quidem
dominis scientibus idem, quod s. si eis ignorantib. intra 30.
i dies tantum permittitur eos à militia reuocare. h. d. ¶ Not.
ignorantiam probari posse eo ipso, quod contrarium non
probat, & ad hoc alleg.

LEX VII.

- 1 Prescriptio non currit contra ignorantem ad sui incommodum.
- SI QVIS.** Dominus patiens seruum in dignitate esse, priua-
tur dominio, & iure patronatus. sed si eo ignorante seruus
eam fuerit adeptus, & tunc intra 30. dies tantum ex quo sciue-
rit, datur sibi vendicandi potestas. h. d. ¶ Not. præscriptio-
nem non currere ignorantib. Et hoc est verum ad incommo-
dum ignorantis, sed ad commodum ignorantis bene currit.
Sic intelligitur l. genero. ff. de infam.

ADDITIO.

- a Alex. Adde qđ immo currit s̄ ignorantem, vt est tex. l. si. s. de præscri. lon.
temp. sed postea datur restitutio. Bart. in l. j. s. si quis aut. ff. de iur. act. q; priu.

¶ De re militari.

LEX I.

- 1 Milites nostri temporis capti in bello, pro tempore quo sunt captiui, non
habent stipendia.
- a **STIPENDIA.** Miles captus ab hostibus, dum ibi est, stipen-
dium vel salarium habere non debet. h. d. ¶ No. istū casum,
quod milites nostri temporis, qui capiuntur in bello, quod si
stant capti per certum tempus, per illud tempus non habent
stipendium.

ADDITIO.

- a Alex. Bal. allegat istam l. in l. liberi libertæque. de ope. lib. item j. in fi. Con-
trarium tenuit Spec. in tit. de emphy. s. postquam. vers. quod si postquam
mercenarius, & vide c. 1. de cle. non resi. in 6. & ita sequitur Laud. in tract.
de prin. in ti. de mil. in 4. conclusionē. sed in nona conclusionē dicti tit. te-
net contra Bar. per istum tex. Pro quo facit quod dixit Bar. in l. opere te-
stament. ff. de vlt. legat. & in l. si vno. s. item cum quidem, ff. loc. opp. &
soluit, vt in glos.

LEX II.

VIGINTI. Implentes stipendia militiæ 20. ann. stipendiarij
per cohortes munera sordida non tenentur subire. h. d.

LEX III.

MILITES. Missus à militia ignominia causa est infamis, &
dignitatem consequi non potest, tamen vbique morari po-
test præterquam in locis interdictis. hoc d.

LEX IIII.

DEFVNCTORVM. Bona militis decedentis in desertione
defuncti confiscantur. hoc dicit.

LEX V.

CVM ALLEGATIS. Desertor militie ex indulgentia Principis restitutus, non habetur pro tempore quo deseruit, perinde ac si militasset in castris, & ideo pro illo tempore stipendium non petit. hoc dicit.

ADDITIO.

Not. hanc legem pro clerico, suspenso ad tempus, an elapso tempore debeat habere prebendas preteriti temporis, & adde l. 3. §. qui militie ff. eo. qd facit ad multas q. notatas in gl. in c. pastoralis, extra. de appell. & vide gl. de dam. infe. l. inter quos, §. damni, & ibidem per do. Bar. & Ang.

LEX VI.

Relatio medici referetis aliquem infirmum, vel cicatricem remansuram, debet esse cum diligenti inquisitione.

SEMEL. Missus a militia ex causa aegritudinis, factus sanus instaurandus non est, tamen non debet mitti, nisi medicis hoc denunciatis, & iudice hoc inquirente. h. d. ¶ No. istum tex. singularem, q. nunquam denunciatio facta per medicum, qui dicat aliquem infirmum, vel ex vulnere remansuram cicatricem, aliquid operatur, nisi precedat diligens iudicis inquisitio, & ideo sit cautus assessor, quod in actis faciat registrari, q. iudex diligenter examinavit, utrum ex voluntate esset remansura cicatrix, & ipso diligenter examinato medicus hoc retulit, alias non valet. ^b

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Idem Bar. in j. consti. forum, qd est verum, quando factum merum pendet a potestate iudicis, secus si a potestate partium, quia partes eligunt, si concordant, no. Ioan. Andr. in addi. Spec. in tit. de homicidio. ver. sed pone, & idem Abb. in c. proposuisti, de proba.
b Ale. ¶ Similiter de hac cicatrice habes tex. in l. queritur, §. si ff. de edi. edic. & in l. locum, §. ex eo. de usufr. Et ista sententia, & aliorum peritorum in arte pot. ferri die feriata, secundum Ang. Casus est in l. 2. de fer. ibi, atrox in iuria, Et an talis sententia transeat in rem iudic. vide Lud. in l. admonedi, ff. de iureiu. Et an ab ea possit appellari, vide doc. l. ab arbitrio, qui sat. co. & talis sententia potest retractari, quia pronunciatum est vulnus mortale, si cadauer exhibetur coram peritoribus in arte contrarii testificantibus, f. in Io. Andr. in ti. de homi. §. j. ver. j. in addi. Spec. & adde Bal. in l. si quis testis, in fi. de test. Et an perito in arte sit credendum, vide Spe. in ti. de pb. §. si ver. quandoque. Et Bar. in l. j. ff. de ven. inspic. ubi ponit, an tales periti iurare debeant, & q. talis assertio eorum possit reprobari. Item f. in H. ff. in summa in ti. de proba. §. quot sunt species, ver. 8. quid si. nam tunc alij debent colligi, alleg. c. causam matrimonij, de proba. & xxj. q. i. c. nec aliqua, & de ista materia vide quae scripsi post Bal. in l. Deo nobis, §. de episc. & cle. ¶ Quid aut sit cicatrix, vide Bal. & quae ibi dixi in l. si quis, §. de prae. Adde, q. Ang. tenet hic idem quod Barto. de qua materia per Spec. in ti. de proba. §. i. ver. hic quoque, in i. parte, & gl. in c. fraternitatis, de frigi. & malef. & Doc. in c. proposuisti, de proba. & Mod. in c. significasti, el. 2. de homicid. & Ang. in l. si vacancia, §. de bon. vacan. & Ro. in l. 1. §. si. de verb. obl. & debet examinari Doct. non scholaris artium in praedictis a iudice, Bar. in l. sciendum, §. vendi, de edi. edic. ubi dicit, quod appellatione medici non venit scholaris, gl. c. i. de stat. re. in 6. quod statutum de ingrediente monasterium non extenditur ad medicum doctorem, secus si scholaris. Tu omnino vide Fel. copiosissime. & no. in c. proposuisti, in prin. in ver. vlti. per istum tex. de proba. & aliquid in d. c. causam, all. in tex. in 4. no. Vide tu etiam Flor. in l. locum, §. ex eo. ff. de usufr. & Alex. etiam in l. denunciafse, §. quid tamen de adul. Et adde, quod duplex est cicatrix, s. de formans, ut per Flo. in l. fin. & ibi no. ff. de noxal. & Ang. in l. ex hac, ff. si qua, pau. sec. dic. ubi etiam Flor. & Bal. in addi. ad Spe. in ti. de proba. §. si. ver. hoc quoque notandum.

LEX VII.

FRVSTRA. Damnatus de crimine militari, miles existens non infamatur, etiam factus veteranus. h. d.

LEX IX.

Diuidentes praedam cum aggressoribus viarum, viui comburi debent.
SI QVIS. Dans operam, ut Barbari Romanos depraendatur, vel praedam factam cum eis diuidens, viuius comburitur, h. d. ¶ Not. istum tex. singularem contra districtuales Tuder. ti diuidentes praedam cum aggressoribus viarum, quia viui debent comburi.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Bal. ponit alios casus, in quibus venit poena mortis, in l. data opera, §. qui accu. non poss.

LEX X.

QVICVNQVE. Miles, qui a Principe meruit pati familiam suam ad se venire, coniugem, liberos, ac seruos censibus non adstrictos, & non alios ducere secum potest. No. coniugem dici domesticam, vel familiarem.

LEX XI.

TRIBVNI. Tribuni, vel milites in loco deputato stare debent, non perpos. vagari, contra facientes puniuntur.

LEX XII.

Lauantes in summitate alicuius fluminis, possunt prohiberi.
Lauans se inuerecande in aliquo loco more bestiarum, damnatur.
Lauans pannos in inferiori parte fluminis non potest prohiberi. (accusabat.)
Lupus qui accusabat agnum bibentem in inferiori parte fluminis iniuste CVM SVpra. Quando milites stant supra ripam fluminis

in herba virenti, nullus in loco illo pot. balneare, nec etiam equos lauare, ne comune aquae poculum corrumpatur, & oculi videntium infestent. Sed volens praedicta facere, vadat ad inferiori partem fluminis, & ibi stet in loco secreto, ita q. ibi videri non possit. h. d. ¶ Et no. hic casus contra lauantes pannos in summitate alicuius fluminis, ut possint prohiberi, quia per tale lauacrum comune poculum aquae corrumpitur, text. est hic.
¶ Vltimo gl. sumit hic argu. contra illos, qui more bestiarum, seu iumentorum, se inuerecunde balneant in aliquo loco.
¶ Vltimo habes hic tex. quod lauando in inferiori parte fluminis, non pot. corrumpi pars superior, nec lauans prohiberi potest. ¶ Et sic facit contra lupum, qui accusabat agnum bibentem in inferiori parte fluminis de turbatione aquae.

LEX XIII.

NEMO. Miles deputatus ad principis custodiam, vel de alio numero sine licentia Principis, vacare non debet, aut alia negotia peragere, contrafacientibus poena imminente, & in tali obsequio milites retinens in quinque lib. auri punitur. Item miles ad Principem in ambasiatorem missus, incontinenti se offerat viris illustribus, sub quorum regimine est, ut comestum accipiat. Item milites reperti vagari per provinciam per praesidem puniuntur.

LEX XIII.

CONTRA. Miles de vno numero ad alium se transferre non potest, nisi utilitatis Reipub. causa Princeps concesserit, contra faciens punitur. h. d.

LEX XV.

MILITES. Miles armata militiae agrorum cultui, custodiz animalium, mercimoniorum quaestui non est deputandus, poena deputanti imminente. h. d.

LEX XVI.

MILITARES. Miles civilem curam non debet assumere, hoc dicit.

LEX XVII.

NEMINEM. Nullus in aliquo numero militum potest militare sine licentia Principis: si tamen aliquis de numero deficiat, magister militum, & dux belli illius locum alium subrogabit, facta prius declaratione Principis, secundum huius legis tenorem, contrafacientes puniuntur. h. d.

LEX XVIII.

¶ Vniuersas criminaliter accusatae respondere potest per syndicum.
¶ Dux belli cognoscens criminaliter inter milites, potest discussionem causarum talium delegare. (criminaliter.
¶ Quis ab eodem potest vexari coram vno iudicio civiliter, & coram alio
¶ Licet alicui committatur cognitio alicuius cause, & potestas tollatur capitaneo per hoc non dicitur derogari eius iurisdictioni.

TAM COLLATORES. Milites stantes in partibus Oriens obedire debent iussui duci belli: & in causis civilibus, & criminalibus non respondent magisteriae potestati, sed duci praedicto, nisi ad ducum rñsum. ¶ Item sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singuli, vel totus numerus militum. ¶ Item duces de causa cognoscences pot. audire, & audientiam alteri delegare. Item si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint, collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint, sed si necessitate imminente, tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrent, postea collatores ipsi. ¶ Item milites conuenti civiliter, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel conuerso, contrafacientes puniuntur. ¶ Item per hanc legem non derogatur iurisdictioni magisteriae potestatis, cum omnes duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi, syndico. hic est casus, q. vniuersitas criminaliter accusata respondere potest per syndicum, ¶ In tex. ibi, vel eorum discussionem. ¶ No. hic casus, q. criminaliter dux belli cognoscens inter milites potest discussionem causae committere: regulariter autem contra, quia causae meri imperij non delegantur, vt l. imperium. ff. de iur. omn. iud. & l. placet. §. de prae. iud. ¶ In tex. ibi, quoniam. in isto versu. est tex. expressus, quod quis potest agere contra eundem civiliter

ADDITIONES.

a Alex. Per syndicum. Adde do. Ale. de Imo. in l. aut facta, §. si. ff. de poe. & Bal. in l. 2. de acc. Spe. in ti. de acc. ver. si. Adde Bar. in extrauag. ad reprimendū, in verbo, personaliter, vel legitime, prope si. & Bart. in l. 2. §. si. de accus. & Cy. in l. 2. §. qui accu. non poss. Adde Bal. in l. reos, in l. si. ff. de accus. & Cy. in l. sed si hac, §. si. de in ius voc. & Inno. in ca. licet in beato Petro, de accus. & vide rationem per Bal. in d. §. si.
b Non delegantur. Adde Fel. in cap. sedem, de offi. ordi. & in c. quoniam, §. is autem. de offi. deleg. & quod ibi dixi in apost.

Ad duodecimum lib. Cod.

ter corā vno iudice, & cōtra eundem agere criminaliter corā alio iudice. Nā est speciale hic in milite, q̄ nō pōt criminaliter corā vno iudice pro negotio cōueniri, & corā alio pro alio negotio, ergo in p̄iū est ius cōe. ¶ In tex. ibi, dispositione aut. ¶ No. ex isto tex. q̄ si alicui officiali cōmittitur cognitio alicuius causę, potestas cognoscendi tollit capitaneo Perusij, per hoc non dē derogari iurisdictioni capitanei. Rō est, quia ciuis de causa cognoscēs subditus est ipsi capitaneo.

¶ De castr. pec. militum, & p̄fecti annonę. Rubr.

LEX I.

1 *Res empta de castrensi peculio, efficitur castrensis. Idem si de profectio, vel aduentitio.*

a SI IN POTESTATE. Filius in potestate militaris, quę ob eam causam accepit ex dono à patre, matre, vel aliis propinquis, vel amicis, & quę ei occasione militię sunt quęsitę, in castrensi peculio numerantur, non autem matris hęreditas: p̄dium verò donatum in castrensi peculio non est, sed si sit emptum ex castrensi peculio, castrense efficitur. hoc dicit.

1. ¶ Et no. quod res empta ex castren. pecu. dicitur esse castrensis. eo. mod. de re empta ex profectio, vel aduentitio.

ADDITIO.

a Alex. Cum hac l. concor. c. Petrus. de homi. & de intellectu istius legis vide Ang. de Are. in l. intra dies. ff. de re iudi.

LEX III.

ERAT. Licet quis militet, non propterea liberatur à patria potestate.

LEX IIII.

1 *Societas inter fratres, augmentat inter eos affectionem, & eos chariores reddit.*

CVM ALLEGAS. Hęreditas fratris quęsitę militanti, in castrensi peculio numeratur. h. d. ¶ Et no. quod societas inter fratres augmentat affectionem inter eos adinuicem, & eos chariores reddit. h. d.

LEX VI.

IVS, Milites scriniarij, & exceptores, & ceteri militantes, habent castrense peculium. h. d.

¶ De derogatione militaris annonę. Rub.

LEX PRIMA.

1 *Carnis appellatione, non venit lardum. Macellatorum appellatione, simpliciter cōprehenduntur macellatores lardi.*

2 *Acetum quod non veniat appellatione vini.*

REPETITA. Tempore expeditionis militib. dēt tradi panis bucellatus, id est, biscoctus, vinum, acetum, lardū, & carnes veruecing, duob. videlicet diebus panis bucellatus, tertio die pauis integer, & vno die vinū, & alio die acetū, & vno die lardū, duob. diebus carnes. h. d. ¶ Et no. hic tex. expressum, quod licet acetum fiat de vino, tamen aliud est vinum, aliud acetum. quod apparet, quia ponuntur, vt species distinctę, & separatę. ¶ Item no. quod lardum non sunt carnes, nec econtrā, quia lardum, & carnes ponuntur, vt species separatę, & sic appellatione macellatorum carniū non continentur macellatores lardi, sed appellatione macellatorum simpliciter, bene continetur macellator lardi.

ADDITIO.

a Carnes. Adde quod gl. in xxxiiij. q. ij. admonere. in ver. carnem. & latius vide Firmatum in suo tract. nouiter impresso. 4. lib. per principi. lxx. q. ver. ij. Adde ad hoc propositum gl. in c. presbyter. lxxxij. dist. in ver. & sagimine. quam ad hoc alle. Ant. Cor. sig. suis. in ver. caro. iuci. pro solatio.

LEX II.

1 *Milites nostri temporis, non possunt grauare comitatenses, vt præparent eis ad comedendum.*

Adde, quod hoc hodie non seruatur.

COENATICORVM. Milites, vt aliquid habeant in cœna à prouincialibus nihil possunt accipere. Et not. arg. contra milites nostri temporis, qui non pnt grauare comitatenses, vt eis præparent ad comedendum.

LEX IIII.

SICVT. Annonarię species à prouincialib. sunt tribuende militibus existentibus in castris vicinioribus. Itē milites constituti in castris veteranis duas partes annonę, ibidem tñ retinere debent, tertiam verò partem extrahere. h. d.

LEX V.

ACTVARII. Officiales constituti ad distribuendū militares annonas, si intra xxx. dies annonam receptam, & militib. assignatam, non ostenderint per publicū instrumentum tam Reip. quā militibus de suo inferre cogentur. hoc dicit.

LEX VI.

1 *Doctor, & miles qui non volunt recipere pagam à communi tempore debito, non possunt amplius eam petere.*

FORTISSIMI. Militib. præstada est annona singulis dieb,

& ante lapsum anni, & si eam nolunt recipere, fisci cōmodis applicatur. hoc dicit. ¶ No. istū text. contra Doc. & stipendarios communis Perusij, qui nolūt recipere pagam tēpore debito, nam lapsō tēpō nō possunt eam petere, & est speciale in Republica: secus in priuata. Concord. j. l. proxi.

LEX VII.

a NVLLI. Qui tempore fertilitatis annonam neglexerit recipere de publico, tempore caritię precium ipsius, aut annonam non petit. h. d.

ADDITIO.

a Ale. Vide Bal. in l. acceptam. s. de vsu. in 12. q. allegantē hunc tex. Bal. in l. non dubiū, de leg. & alle. eum ēt Bar. in l. liberis quos, s. manum. istius, de alimen. & ciba. leg. Ale. Ro. Are. in l. quod te. ff. si cer. pe. dicunt, quod licet alias dicat qd si creditor dixit se nolle pecuniā à debitore, quod per hoc non liberatur si pecunia, vel res debita adhuc extat. l. sed si postea. ff. de arbitr. Nam fallit in pecunia oblata à Republica, vel officiali, cui Republica dēbat. Nam licet pecunia extat, si velit officialis postea, non tenetur, immo liberatur à debita. hoc ēt no. in l. sed si postea. & in l. sed si in emptorem, s. ff. de act. emp. Ro. in litera, c. 210. 22.

LEX VIII.

PROVINCIALIVM. Fœnum militibus & vexilliferis opportunum, ac ēt scholarū tribunis, & comitibus illustribus ad domum eorum habitationis apportatur. h. d.

LEX IX.

1 *Introitus camerae communis, probatur per liberos introitus ipsius camerae.* EXCELLENTIA. Omnis erogatio annonę p̄ susceptores scā, in scriptis est redigenda, & ēt quātitas ipsius annonę susceptę, quā dēt Principi declarare, & si qd vltra acceperint, in duplū tenent. h. d. Et no. istū tex. d̄ officiales capsonis Perusij, qui frumeniū, q̄ qñque accipiunt non scribunt, qd in duplū tenentur. ¶ No. q̄ introitus ipsius camerae communis apparet per libros introitus ipsius camerae.

LEX X.

1 *Vinum nouum, & non vetus, bibi debet post calendas Nouembris.* a IVBEMVS. Post calendas Nouēbris militib. vinū nouū non vetus tribuit. h. d. In tex. ibi, dispendiosa. ¶ No. casum d̄ tutorē, q̄ post Calēdas Nouēbris faciebat bibi p̄ familiā vinū vetus, vt de suo refarcire teneatur, quia debebat facere bibi vinum nouum, cum erogatio veteris esset damnosa.

ADDITIO.

a Ale. Vide tex. in l. si qui vinum. s. ff. cum duabus seq. de vino tritico, & oleo legat. & Bar. in l. cum quid. ff. si cer. pe. in 1. op.

LEX XI.

OPINATORIBVS. Exactor militaris annonę cum prouincialibus nullum dēt habere commercium ad hoc, vt cōem summam intra annum possit conferre. h. d.

LEX XII.

1 *Valor frumenti, & aliarum rerū venaliū, inspicitur in loco publici fori.* SEPTEM. Septē dieb. fori militib. nō vēdunt res p̄cio viliori. h. d. fm vnā expositionē. Vel alr sic. Vbi milites p̄ annona res recipiūt, æstimari dēt annona put vēdi in foro rerū venaliū. h. d. ¶ Et secundū hanc lec. no. hic casum expressum, q̄ quantū frumentū valet, vel alię res mobiles venales, nunquā debet inspicere, nisi in loco publici fori, & quantum ibi vendi potuisset. Vñ si pōt vēdi multo plus, vel multo minus extra forū, nō dēm illū locū inspicere, sed æstimationē semper considerare debemus secundum locum publici fori.

ADDITIO.

a Ale. Publici fori. Vide istum in l. cum emptor. s. ff. de dam. iose. & in l. nō intelligitur. s. diui. ff. de iure fisci. Bal. in l. 2. ad fi. ver. & si æstimatores. s. de resc. ven. & Pan. & Can. in ca. cum Io. extra, de fide instr. Adde alium tex. no. c. j. ibi, non carius vendant, quā in mercato vendere possunt. extra, de emp. & vendi. Et ibi dicit dominus Petrus, q̄ dēt inspicere locus, vbi res venditur, non p̄cium loci, de quo est vendens. Et licet forenses, & peregrini nō fortiantur forum in loco l. h̄s absens, de iudiciis, tamen possunt se iuuare consuetudine loci in reb. emendis. Pet. in c. cum cām, el. 2. vbi de hac materia. de testi. de valore rei probandę vide Bar. in l. fi. de nau. li. 11. & l. j. s. si hæres. ad Treb. & in l. si seruus, de cond. furtiua.

LEX XIII.

LEGE. Miles impediens exactionem annonę, aut consuetam erogationem, poena hic inserta punitur.

LEX XIII.

1 *Salarium debitum defuncto, debetur eius heredi.* HIS SCHOLARIBVS. Exactor militaris annonę scholarum ad numerū cogendū deputato, solidū vnū p̄stabit, deputato verò ad onus præstandi equis annonam, salarium dabitur vna cum annona, & suis hæredibus ipso defuncto. hoc dicit. ¶ Et no. quod salarium debitum defuncto, præstabitur ipsius hæredi. *concor. sunt in gloss.

ADDITIO.

* Hæredi. Adde Ale. in l. diu. functo, de offi. assessor. Bart. & Bal. in l. post duos. & in l. petitionem. C. de aduoc. diuers. iudic.

Annona

LEX XV.

ANNONAS. annona debita in publico vniuersis officiis, & sacri palatii ministeriis sacrisq; scriniis, & cæteris administris dignitatum preberi eis debent in pretio pretaxato. h. d.

LEX XVI.

- 1 Deputati ad soluendum stipendia debent sua manu soluere.
- 2 Stipendiarij nō possunt cōstituere procuratōrē, ad suū stipendium recipiendū.
- 3 Officiales publici possunt mutuare pecuniam stipendiarij sub vsuris.
- 4 Mutuans pecuniam stipendiariis, an possit eorum stipendia sequestrare.
- 5 Sequestrum de re alicuius, quod possit fieri, quando de debito constat per publicum instrumentum.
- 6 Milites, qui habuerunt licentiam se absentandi à thesaurariis, debent habere stipendium à thesaurariis, non à communi.
- 7 Testis præsuntur iuratus si dicitur, talis testis iuratus.
- 8 Ratio per testem debet reddi per sensum acti congruentem.
- 9 Testis qui dicit rem agitatam in suo conspectu probat.
- 10 Thesaurarius qui tenetur soluere stipendia militibus, si habet pecuniam, & non soluit, tenetur ipsis ad vsuras, quas soluerit pro habenda pecunia.

IVBEMVS. erogator annona iurare debet se officium legaliter, & fm iustitiam per acturum, & sua manu numerare et militib. annona eis debita. ¶ Itē actuarius cū milite negotians pacisci debet, vt pro quolibet solido semissem recipiat in tertia parte solidi, vltimū autē ex pacto, recipere non p̄ sub prætectu prolixitatis t̄pis. & si rōe pactionis inter militem & actuariū aliqua cōtrouersia oriatur, erogator militi dabit, q̄ ei debet: sed idē poterit ad petitionē actuarij sequestrari, donec inter eos lis debitū finē accipiat. sed si inter actuariū, & milites absentes, cōmeatu recepto, qd fit, pecunia militib. debita, sequestrabit apud deuotissima principia, si tñ milites, qui cōmeatū recipiunt, sunt de nu. 30. quib. cōmeatus fuit cōcessus, & actuarius de pactione publicū ostenderit in l̄m. ¶ Item tribunus 30. militib. tñ p̄ dare licentiam cōmeandi: & si plurib. dederit licentiam cōmeandi, illi plures nō habebunt stipēdium, sed erogator ipsum rōe publicē reportabit, ipse tenetur tribunus, & de suo proprio eidē satisfaciet. ¶ Itē x. primates ex principis deuotissimis, vnusquisq; caput scholæ iuratus debet deponere apud acta sub suo aspectu vnumquēq; militē recepisse de manu erogatoris annona ei debitam. Et hac relationē tribuno, & deuotissimis principis, de trib. mensib. in 3. mēses, & postea notificare principi. item erogator pecuniam publicam, quam recepit, debet inter milites, intra 2. 3. vel 4. menses erogare, considerata loci distātia: & si hoc facere distulerit, omne damnum resarciet militibus q̄ ex negotiatione sunt passi. itē si erogator huius l. p̄cepta violauerit, aut in officio aliquod scelus cōmiserit, poenis hic insertis ordine hic scripto puniatur. ¶ Itē salarium debitum militib. defunctis filiis, & vxorib. militum p̄ erogatorem præsabitur. h. d. ¶ In tex. ibi, erogator manu sua. ¶ No. q̄ seruatores monetae ciuitatis Perusij qui sunt deputati ad soluendū stipendia, nō p̄nt soluere stipēdium per substitutū,

- a sed sua manu soluere debent. ¶ In tex. ibi, per suam manū.
- 2 ¶ No. q̄ stipendiarij cōstituere nō p̄nt procuratōrē ad suū stipendium, q̄a per manum propriam ipsorum debet recipere. & ideo sint cauti procuratores cōis, q̄ nunquā procurator ipsorū soluāt. in tex. ibi, ipse cū actuario. ¶ No. q̄ officiales publici p̄nt mutuare pecuniam stipendiariis sub vsuris, tñ vsura nō p̄nt trāscendere tertiā partē eius: quod mutuat, vt hic, quod no. ¶ In tex. ibi, super his vero. ¶ No. q̄ ille, q̄ mutuauit pecuniam stipendiariis, & si sibi nō satisfit, p̄ eorum stipendia sequestrari. a. g. tñ in l. stipendia. s. de exec. rei iud. in tex. ibi, p̄ctatā habita. ¶ No. istam literā coniuncto ver. protulerit, q̄ est j. quia hic est casus, q̄ non potest fieri sequestrū de re alicuius, nisi debitum ostendat per publicum instrumentum. b.
- 6 in tex. ibi, de propriis facultatib. ¶ No. s̄ cōseruatores monetae, qui dant q̄q; licentiā militib. se absentandi cōtra formam statutorum. Nam stipendiarij, nō debent habere stipendium per illud tempus à cōi, sed à cōseruatorib. ¶ In tex. ibi, iuratus deponat. ¶ No. istū tex. pro eo, q̄ dicimus quod talis testis iuratus, & c. nam per hoc probatur iur̄m p̄cedisse, vt hic, & l. Theop̄pus. ff. de dote p̄ale. tñ cautius ē, vt de iur̄o appareat, vt ibi no. Dy. ¶ In tex. ibi, sub obrutibus.
- 8 ¶ No. q̄ testis q̄ reddit causam sui dicti, debet r̄ndere per sensum corporis actui cōgruentē, d vt hic, & l. retium. s. de test.
- 9 ¶ Vltimo apparet hic, quod si testis dicit rē agitatam fuisse, sicut superius dictum est, & ita factū est in meo cōspectu, valeat, & p̄bat. ¶ In tex. ibi, hoc videlicet. ¶ No. q̄ ille, qui tenetur soluere stipendium stipendiariis, si habet pecuniam, & negligit soluere eis, & ob hoc stipendiarij accipiant pecuniam sub vsuris, q̄ ille tenetur restituere omnes vsuras, & omnia damna, quæ incurrunt occasione illius negligentia.

Concordia.

¶ Pro concordia aduerte, q̄ seruire possumus per substitutū æquē idoneum, & dignum. ita Bar. in l. agentes. de p̄po. a. gen. in reb. s. eo. lib. contrarius tñ allegatur in hac l. iubemus, & in l. probatorias. de di. off. & appa. iudi. Tu dic sp̄ale esse in aliquib. casib. vt non possit, & maxime, quando electa est industria personæ. facit c. in criminalib. v. q. 3. gl. in cle. i. de vita, & hon. cle. facit, quod no. Bal. in c. i. s. turtum. de pac. iura. fir. aliās autem secus regulariter. & innuit d. Alex. possit Bar. saluari, vt hic in addi.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Pro quo est bonus tex. in ratione sui. l. i. s. ne autem, de cad. tol. libi. vel domum suis manibus. ¶ Ex quo apparet, q̄ vbi lex, vel statutum mādāt aliquid suis manibus fieri, non potest per substitutū expediri, * vt tenet Alb. in suo dictionario. & sequitur gl. in clem. in ver. personaliter. de vita, & hon. cleri. Bal. in c. i. in s. iniur. de pace iuram. firm. in fi. p̄m. & quib. mod. feud. am. c. j. & in c. j. s. si quis decesserit. si de feud. fac. contro. facit l. j. s. ne autem. de cad. tol. adde Bar. in l. fi. s. de his, qui publ. col. it. in ver. in tex. ibi habita. aduerte, quia hoc quod dicit Bar. non videtur verū, quoniam id, quod hic dicitur, est speciale in milite, quando agitur, vt stipendium militis sequestratur, ergo in contrarium est ius commune. Lius singulare. ff. de legib. & cōtra Bar. hic facit l. si fideiussor. s. si satisdatum. ¶ Et adde, quod hic dicitur de milite, specialiter habet etiam locum in docto re. l. fori. & l. aduocati. de aduoc. diuer. iud.
- * Expediri. Vide Fel. in c. quoniam apostolica. s. is autem. de of. deleg.
- b Per publicum instrumentum. adde istem in l. lib. in fi. s. de agri. & censit.
- c Dant quandoque licentiam militib. se absentandi. adde qualiter puniantur dantes potestatem abeundi militib. de quib. hic, & dic quod dant illis quorum venia abierunt, salarium ex eorum proprio. ita sentit tex. huius l. s. Rom. qui ad hoc sing. eum alleg. in suo sing. 70. incip. dantis licentiam.
- d Congruentem. adde Fel. in c. literis. de p̄sumptio. ver. in gl. 2.

LEX XVII.

- 1 Milites perusini, missi ad custodiam ciuitatis castelli, debent habere salarium, à ciuitate Perusij. Annonam à ciuitate castelli.
- 2 Milites Perusini non possunt ire ad custodiam alicuius castri ciuitatis sine licentia, quam debent habere in scriptis.
- 3 Custoditus à Nuncio communis, an soluat Nuncio vel cōmuni, remissive.
- a CVM SAEPE. a milites deputati ad custodiam alicuius personæ, vel loci, annonam de publico non percipient, sed à cōstituta persona salarium habebunt de publico. ¶ Item milites non debent ad custodiam alicuius deputari sine licentia principis in scriptis obtenta, contra facientes poena hic inserta puniuntur. h. d. ¶ No. ex prin. q̄ si milites ciuitatis perusij de finantur ad custodiam ciuitatis castelli, quod stipendium debent habere à ciuitate Perusij, nō à ciuitate castelli, sed ab alia ciuitate recipiēt annonam pro ipsis, & pro equis. ¶ Vlt. no. q̄ milites ciuitatis Perusij non possunt inconsulto communi ire ad custodiam alicuius castri ciuitatis Perusij sine licentia communis in scriptis data. & ideo sint cauti, vt semper licentiam in scriptis faciant registrari. ¶ Vltimō gl. sumit. argu. an custoditus à Nuncio communis debeat soluere nuncio, vel communi. Dic, vt in ea.

ADDITIONES.

- a Ale. no. hic vnam gl. quæ vult carceratum non alendū ab eo, qui fecit eum carcerari, si habet vade se alit, alias secus: & idem voluit Bar. in l. sancti. ff. de rer. diu. & Bal. in suo tract. de carcerib. in fi. Aret. in s. fin. in fi. in fi. de actio. & adde Bar. & ibi scripti in l. 3. s. de feud. ex quib. cau. in pos. eat.

De excoctione, & transla. milita. anno. Rub.

LEX I.

- 1 Consuetudo p̄ncipis excusat in illis, in quibus aliquando non excusaretur. OPINATORES. opinatores delegati, vt militib. annonam exigant, & eis soluant: à prouincialib. non petunt panis excoctionem nisi fuerit inter eos consuetudo contraria. h. d. ¶ Et no. ex hac l. q̄ consuetudo prouinciæ excusat in illis in quibus aliquando non excusaretur. concord. sunt in glossa.

LEX II.

- 1 Procurator absentis si fuerit negligens in exequendo mandata communis, puniatur, & etiam dominus si fuerit conscius.
- 2 Dominus ex contumacia procuratoris puniatur, si est conscius.
- IN EXCOCTIONE. ab excoctione panis, nulla domus etiam Principis excusatur, & si procurator eius, cui panis coquendus mandatur, cōtumaciter facere neglexerit, puniatur ipse, & dominus eius, si fuerit conscius. h. d. ¶ Et no. hic casum contra procuratores absentium quib. procuratorio nomine aliquid mādatur per commune: quia si neglexerint, puniuntur ipsi, & domini si fuerint conscij. ¶ Vlt. no. hic esse casum, quod dominus ex contumacia procuratoris puniatur, si est conscius, & hoc modo potest limitari l. i. s. si procu. ff. si quis ius dic. non obtin.

¶ De militari veste. Rub.

LEX I.

- 1 Vestes hyemales fieri debent Kalen. Septemb. vsque ad kalend. Aprilis.
Vestes æstiuæ à kalend. Aprilis vsque ad kalend. Septembris.

OMNEM. canonem vestium à Kalendis Septemb. vsque ad kalendas Aprilis a respublica soluet. h. d. † & not. hic esse casum, vestes hyemales faciendas esse à kalendis mensis Septemb. & durare vsque ad kalendas mensis Aprilis, & vestes æstiuas à kalen. mēsis Aprilis, vsque ad kalendas mensis Septemb. quod no. pro familiarib. quib. promittitur vestis vernalis, & æstiuas, & etiam pro illis, quib. in testamento relinquuntur.

ADDITIO.

- 2 Aprilis. Adde spe. in tit. de proc. §. i. ver. item, quod est miles.
¶ Tu vide omnino de his vestibus æstiuis, & hyemalibus An. Cor. fin. suis in ver. vestis. incip. pro salario vbi refert, & sequitur istum. alle. Ant. Cor. Rom. fin. 590. inc. aliud non scimus.

LEX II.

PROVINCIAE. prouinciæ Thraciæ pro quibuslibet viginti iugis, seu capitib. anno quolibet vnam vestem præstabunt ad vsus militū, Scythia, & Misia pro 30. iug. seu capitib. quod in Aegypto, & partib. Orientis seruatur. & si vestem non habent, loco eius vnum aureum præstabunt, exceptis Osroena & Isauria, quæ ad auri præstationem non tenentur. h. d.

LEX III.

- 1 Clamidem, qui promittit facere, cuius precij, & valoris facere debet.
2 Sartores pro factura clamydis, non possunt accipere, nisi vnum florenum.
FORTISSIMIS. Ad vestem militis non præstabuntur bini tremisses, sed vnus solidus. h. d. † No. quod pro vna clamyde non sufficit vnus flore. vt hic, & in gl. in ver. clamydibus. vnde si promitto tibi facere clamidem, intelligitur maioris precij, quam sit vnus flore. auri, quod est verum considerata conditione personæ. a Nam si promittit vni militi vel vni doctori, maioris precij esse debet: secus si alij vili personæ. † Vlt. no. contra sartores, quod pro factione vnius clamydis non possunt accipere, nisi vnum florenum. b

ADDITIONES.

- 2 Considerata conditione personæ. Adde Ant. Cor. sing. suis in ver. conditio. incip. aliquis promittit mihi facere vestem. vbi alle. text. & gl. huius legis de quo omnino per fel. in c. causam. extra. de vsu. & per dom. meum Ias. May. in l. i. §. de leg.
b Alex. ¶ Adde gl. not. in §. cum ex aliena. insti. de rerum diui. quæ dixit, quod valet consequentia, sartor, ergo, fur.

LEX IIII.

- 1 Armenti appellatione, veniunt animalia magna.
2 Gregis appellatione veniunt animalia minuta.

MILITARES. Quinque partes precij vestis militaris in pecuniā debent dari fortissimis militib. debilib. verò sexta pars in panno. h. d. † No. ex gl. ista q. armentum in dubio intelligitur de animalib. magnis, sed † grex de pecudibus, & animalib. minutis, qui ergo promittit gregem, potest dare pecudes: sed qui promittit armentum, nō potest dare, nisi bestias magnas, & grossas. quod no.

¶ De metatis, & epidemeticis. Rub.

- 1 Castrametari vna ciuitas contra aliam dicitur, quando edificat contra aliā castrum, circumdatum vallis, & si.

¶ In gl. Rub. ibi in Exod. castrametati. Not. ex hac gl. q. pax, q. facta fuit apud Sartanam, in qua dictum fuit, q. pax † intelligitur rupta per vnam communitatem alteri faciendo castrametationem, intelligitur vna communitas castrametari contra aliam, quando edificat castrum contra aliam circumdatum vallis, id est, fossatis, barbacanis, & similibus, quod no.

LEX I.

SI QVIS. Mensor deputatus ad hospitia mensuranda per epidemeticos, & militib. danda seu assignanda, si in hospitio domus scripsit nomen militis, cui fuit hospitium assignatū, postea deleuerit, punitur poena falsi. h. d.

LEX II.

- 1 Ergasteria dicuntur angiportus.
a IN QVALIBET. a Vbicunque princeps est, vel milites sub Principe militantes, pro hospitandis dictis militib. domini domus debent domus suas diuidere in tres partes. vnam partem p se debet retinere, aliā militib. quā optauerint, eis tradere. aliā vero partē dñis domus relinquere, sed ab hac inquietatione ergasteria mercimoniis deputata sunt immunia. Si tamen in parte domus militib. assignata stabulū deficiat in ergasterio partē p stabulo det habere. Itē illis trib. militib. assignabunt dimidiam domum eorum, eis tamen electione seruata, contrafaciens punitur poena hic inserta. h. d. † No. ex gl. in ver. ergasteria. quid dicatur angiportus.

a ADD. Ale. no. tex. q. milites non debent hospitari in domibus ciuiū, quem alle. Lauden. in tract. de principe, in tit. de milite. in 3. concl. Et adde q. ciues tenentur dare militib. habitationem, licet non teneatur dare victum, scilicet lectum, oleum, & alias massarias. in l. i. de salga. hofpi. non præstan. quod est contra id, quod hodie fit.

LEX III.

- 1 Episcopus non perdit iurisdictionem suam per superuenientiam legati.
CVNCTOS. Præsentibus iudicib. qui de causa cognoscendi habent potestatem, non debent eorum prætores, id est, iudices ordinarij adiri. h. d. ¶ Not. q. si dominus legatus venit ad ciuitatem Perusij, & hospitatur in domo domini Epif. q. do. Epif. propter eius præsentiam non perdit suam iurisdictionem. & ideo nō debent volentes litigare adire domi. Legatum, sed dominum Epif. Et ita tenet hic gl. & habuistis in auth. de defen. ciui. §. nulla. vbi defensor ciuitatis non perdit iurisdictionem suam per præsentiam præsidis.

LEX IIII.

FABRICENSIVM. Domus fabricensium ad hospites recipiendos non grauatur. h. d. Non habetis hic alia.

LEX V.

- 1 Vlcisci, quod liceat pro defensione rei suæ.
Vltio quando accipitur pro defensione.
2 Amici, vel vicini, licite percutiunt, volentem me per vim de possessione mea expellere.

DEVOTVM. nullus miles ad præsidium publicum seu priuatum potest accedere, & contrafacientem tanquā scriilegum, quilibet potest expellere, & administrator, qui eum trāsmiserit, punitur, atque dictis militibus transeuntibus solum hospitari licet, nihil pro se, vel pro animalibus ab hospite querent, vel exigent, siue hospites inuitus, siue volens det, & in hospitio inuitis dominis domorum residentiam non facient, contra faciens punitur. h. d. In text. ibi, vltionis. † Not. quod pro defendēda possessione sua licitum est vlcisci, & talis vltio nō est propriē vltio, sed defensio, vt dicit gl. quod no. ad qu. de eo, qui dixit in iudicio ad sui defensionem Titium vlciscendo percussisse. Nam istud verbum vltionis, non sumitur hic pro offensa, sed potius pro defensa. in tex. ibi, qui primum. ¶ No. hic tex. expresse, quod si aliquis vult me expellere de possessione mea, qd amici mei, & vicini mei, possunt percutere volentem me expellere, ne me expellat. a quod est valde notandum.

ADDITIO.

- a Ne me expellat. adde Flo. in l. scientiam. §. qui cū aliter. ad l. Aquil. & Bald. in l. vt vim. ff. de iust. iur. & And. de Iser. in tit. de mil. va. qui contumax est. vbi tenet idem pro recuperatione, & adde eum etiam in tit. de pac. iuramen. firman. §. conuenticula.

LEX IX.

OMNES. hospites milites in domibus, hospitationum eorum nullam discussionem, vel poenam debent subire. item nullus debet impetrare, vt à munere hospitandi milites sit immunis, ne vicini domus grauentur: contra facientes puniuntur, & carebunt impetratis. h. d.

LEX X.

HAC LEGE. quidam in hac lege nominati dum viuunt, & post mortem eorum hæredes filij, parentes, nepotes, fratres, sorores, vxores, tres domos propter molestiam recipiendi milites habent immunes, quidam duas, quidam vnam tantum, quidam dimidiam tantum. h. d. & no. de angiportu. de quo §. eo. l. 2.

LEX XI.

DECEM. tribuni primiceriorum decem, immunitatem habent ab hospite recipiendo in domibus, quas tenent in vrbe Constantinopolitana. h. d.

¶ De commeatu. Rub.

LEX I.

NE CVI. tempore expeditionis nullus militibus commeatum dare potest, contrafaciens capite punitur. h. d.

LEX II.

QVICVNQVE. qui de scriniis, aut agentibus in rebus, aut etiam Palatinis, vt comitibus sacrarum, & priuatarum remuneratione obsecundat, si vltra tempus commeatus cōcessum per sex menses absens fuerit, iam qui proprio arbitrio commeatum non accepit, & qui per quadriennium desidia officio nō seruierit, aut vltra quadriennium, poena hic inserta punietur. h. d.

LEX IIII.

SI QVIS. qui sine commueatu anno, biennio, triennio, vel quadrien. vacauerit, modo hic scripto punitur. h. d.

¶ De tyro

De tyronibus. Rub.

LEX I.

- 1 Scholaris, qui non stat firmus, dicitur vagus, & an gaudeat privilegio scholarii.
- 2 Vagabundus quis dicatur.
- NVLLVS. in tex. ibi vagus. no. ex isto tex. coniuncta gl. q. ille dicitur vagus, qui in loco firme non stat. Et sic est arg. qd scholaris, qui non stat firmus, dicitur vagus, & non gaudet privilegio scholarii. contrarium tamen est veritas, q. siue sit vagus, siue non, gaudet privilegio scholarii: igitur, &c. vt in auth. habita. s. ne fil. pro pat. Nec ob. ista lex, quia verum est, quo ad hoc, vt non efficiatur magister. Et est illa lex ad ar. q. ille dicatur vagabundus, qui non stat firme in loco. a pro hoc est tex. iuncta gl. in l. 4. s. abesse. ff. de dam. infe. quedam tamen gl. licet male dicat, dicit, quod ille dicitur vagabundus, qui non habet proprium domicilium, vt l. eius. s. Celsus. ff. ad mun. Nam secundum hoc sp. esset necesse, quod eius ciuitas aratrum pateretur, quod tamen est falsum, vt hic vides. b

ADDITIOES.

- a In loco. Quis dicatur vagabundus, vide gl. in l. si h. s. absens. s. proinde. ff. de iur. vbi Ang.
- b Alex. Et hic h. s. quis sit vagabundus. de quo per Bar. in l. 4. s. prator ait. de dam. infe. in l. ad cognitione, & ibi dixi. ff. ex q. cau. in pos. ca. & Bar. in l. 1. s. de colonis Thracens. In ver. & sic est arg. in q. r. Bar. vult, qd scholaris vagus gaudeat privilegio scholarii. Adde gl. in p. c. sexti. ver. como. r. atib. qd licet scholaris par. studeat, tñ gaudet privilegio scholarii, & d. Ant. in p. c. decretalium seqt. si honeste viuit. Ego tñ puto, qd scholaris vagus, & non studens, non gaudet privilegio, p. gl. hic, & p. gl. de studiis lib. ralib. vrbis Romæ, in l. 1. & gl. in c. odi. & c. egressi. 23. q. 1. vbi inquit p. tra scholares eñtes ad ecclesias vñuri mulieres. gl. in c. qui in verbo, qd n. de p. en. distin. x. & gl. in l. c. as. s. de tr. fa. Facit, qd p. Ful. in l. q. sub p. t. ex. s. de sacrosan. ecc. gl. in l. 1. de studiis lib. vrb. Romæ. & iō enumerati in dictis gl. nō debēt gaudere privilegio, p. no. p. Bar. in p. c. Digestorū vbi dixit, qd licet quis sit descript. in mercatorū matricula, nō tñ dē mercator, nisi illū actū exerceat, ita in scholari. Facit qd dixit Frā. Tig. de Pisis, in l. sp. s. q. bus dā. de iure immuni. tex. in c. xenij. in verbo, l. f. r. de elec. in 6. ver. gl. & tex. in auth. habita. s. ne filius p. pat. p. hoc l. sp. s. negotiatores, & l. ne qdā. s. de test. mil. & l. diuus Traian. & l. ex ea. ff. eo. ti. vbi miles gaudet privilegio, si exercet militiā. facit l. scriuarios. de testa. mil. Facit tex. in l. duas. s. maxime. ver. nō aliter. de excus. tut. Et ex hoc sequit. p. tra Bar. qd vagus, & nō studens nō gaudet privilegio. Sed p. saluari, qd loq. si in hō. ste viuat, sec. si honeste, licet par. studeat. Quid de doctore ignaro, et nō studere, vide Bar. in l. si. s. de p. f. & medi. & ibi scripsi. Itē qd si scholaris exercet artē, vel officiū, an gaudeat privilegio. Dic, q. sic, si principaliter veniat ad studiū cā studiū. l. nō verū, ex quib. cau. maio. & Frā. Tigri. in d. s. quibus dā. Quid de nō intrate, sed studere in domo. And. de Iser. in auth. habita. alle. Hier. dicentē ingenuū docile, sine magistro laudabile est, licet Bald. in d. auth. indistincte dixerit, scholarem practicantem non gaudere privilegiis.

LEX III.

TYRONES. No. contra iuvenes doct. qui volunt celsiore locū obtinere, & omnib. anteire, quoniam non possunt, quia tantum illis doctoribus conceduntur, quibus laborum assiduitas, & stipendiorum prolixitas suffragantur.

De littorum, & itinerum custodia. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Practica liberandi aliquem a concussione, qui velit portare frumentum, vel aliud bladum de vno loco ad alium.
- 1 SALVBERRIMA. In text. naucleri deponant. Nota tñ hanc l. pro portantibus frumentum, & aliud bladum, quando timent accusari de concussione, vt semper vadant coram officiali communis, & notificent ei ad quem locum portare velint. nam hoc facto nō timebunt de aliqua concussione, quæ contra eos fieri possit.

De desertoribus, & occultatoribus. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Receptates rebelles, et bñitos, ita demū puniuntur, si sciūt eos esse rebelles.
- 2 Domus, in qua retinetur ludus, vel sit proditio, si debeat deuastari ex forma statuti, & retineatur per procu. vel per eum fiat proditio in scio domini, quod domus non deuastabitur sed procu. ille tenetur.
- 3 Officiales dissimulantes punire malefactores, quæ pœna puniantur, remissive ad tex.
- SI QVIS. Recipiens scienter desertorem in agro, vel in domo, si est actor, vel pcurator, capitaliter punietur, sed domus vel p. dium confiscabitur, si ipsius est dominus. Itē manifestas desertorem premiatur. Itē desertores sunt, qui tpe belli absentaauerunt se a signis. Itē qui semetipsum prodiderit, veniā meretur. Punitur vero desertor pœna mortis vilis, quā si iudex dissimulat, vel grā data distulerit. ipse punitur. h. d. In tex. ibi, si sciens, prudens. tñ No. pro receptantib. rebelles, a quæ ita demum, si sciunt ipsos esse rebelles. cōcor. quod no. ff. de recept. l. j. & vide quod dixi s. de fab. l. si. In tex. ibi, vel pcurator.
- 2 No. ad q. nō. dicit statutu, tñ q. si in aliqua domo fuit ludus retentus, q. dēt deuastari, vel si in aliqua domo esset ordinata

proditio cōcor, q. debet destrui domus: q. si actor, vel procurator retinuerit ludū in ea, vel p. ditionē ordinauit, q. nō deuastabitur domus, sed pcurator punietur, tunc n. ad deuastationē pcedit, cum dñs domus scelera cōmiserit. vt hic. q. facit ad no. s. de fal. mo. l. j. Et vltimō no. ex si legis magnā pœnam p. officiales, q. pœnas legib. vel statutis impositas gratia, vel dissimulatione imponere differunt, de quo hic in gl. vlt. Et sic facit contra Capitaneos Perusij, qui malefactores dissimulant, vt puniantur, ad quod facit, quod s. diximus.

ADDITIO.

- a Rebelles. An & q. receptator teneatur, vide do. Soc. in cons. 212. inci. in cā Mat. Pet. ver. p. terea. Adde istum in l. oēs, numero 2. & qd ibi potui in apost. ad ipsum in ver. q. est necesse etiā probare. s. de agri. & censu. lib. 12. Alex. q. Adde l. in si. & Bal. s. de monopolis.

LEX II.

SI DESERTORES. Desertor inuentus resistens, vt rebellis punitur. Item diligens debet esse index ne sub prætenu alicuius licentiæ desertor possit euadere. h. d. Et nota hic pro rebellibus.

De veteranis. Rub.

LEX PRIMA.

- 1 Veteranus, quod excusetur a pedagio.
- 2 Irreuerenter loqui non dicitur, nec male, qui potestati dicit, tu.
- CVM INTROISSENT. Veterani gaudent privilegiis hic scriptis. h. d. tñ No. ex hac l. de pedagio, quod colligitur per eum, qui stat in porta, & non permittit alicui transire, nisi certum quid ei soluat, quod ab hoc pedagio veteranus excusatur. Et tñ No. in tex. ibi, te nobis, non esse male locutum, siue irreuerenter, si quis potestati dicit, tu, & non, vos, a quia ita hoc fuit dictum Imperatori. & hoc verum est, nisi consuetudo sit in contrarium.

ADDITIO.

- a Alex. q. Adde quod rescriptum Papæ, vitiatur, si rescribit alicui in plurali dicendo vobis, &c. Vide tñ tex. in c. quam graui, de crimine fal. licet in c. filius. de testa. & in c. j. de peregrinis loquitur in plurali. Adde et, q. Imperator loquitur subipsi. l. si. s. de edē. s. quō, & quādo iud. & in l. resq. s. de don. inter vir. & vxor. in l. 2. s. si pendente appell. mors interuenierit.

LEX II.

PROVIDENDVM. Veteranus factus protector nullis iniuriis est pulsandus, contrafaciens est fm qualitatem facti per Rectorem prouinciæ puniendus. h. d.

LEX III.

VETERANI. Veteranus, qui se latrocinio dederit, privilegiis nudatus competentibus pœnis a Rectore prouinciæ punitur. h. d.

LEX IIII.

- 1 Lis quod finire debeat vbi est incepta, licet post captam conuentus efficiatur alterius fori.

NVLLVS. Veteranus effectus inuitus, vel nolens, non militat, & sententia p. eum lata tali ordine nō valet, nisi dū ipse militabat, quæstio in cognitionē esset deducta, quia tunc ibi finitur, licet veteranus sit effectus, nisi speciali privilegio cōtrarium sit sibi indultum. h. d. tñ Et no. ex hac l. quod licet ego efficiar alterius fori lite incepta contra me, tamen iudicium ibidem finire debet, vbi initium accepit, a concor. ff. de iud. l. vbi ceptum, & l. si quis postea. ff. eod. tit. & l. cum quedam puella. ff. de iuris. om. iud.

ADDITIO.

- a Accepit. Ad qd vide late per Fel. in c. cum sit. de fo. compe. in ver. implia. ui conclu.

De numerariis, & actuariis, &c. Rub.

LEX PRIMA.

VORAX. Numerarii, i. seruientes Rectorib. in diuersis obsequiis, & tormentis, & lacerationibus puniuntur. h. d. Et No. hanc l. p. eos, qui volunt seruire diuersis iudicib. in plurib. obsequiis, a nam puniuntur.

ADDITIO.

- a Alex. q. Adde, qd idē tenuit Spec. & Io. And. in tit. de inst. edi. s. restat. ver. quid si is. & ver. ex p. mis. & de p. ba. s. j. ver. illud auct. hoc per tex. in l. Herennius. vbi voluit Bar. ff. de decurio. & eorū fil. de qua q. in l. Barb. p. Inno. & alios in c. 1. de fid. instr. & Gul. de Suza. in l. decernimus. de sacros. & eccl. per Iac. de Bel. in dispu. inci. cauetur aliquo iure, quam ponit post l. 2. s. quō, & q. iud. Pau. de Leaz. c. cū dilectus. de fid. instr. per do. An. in repe. c. cū consulationibus, de iure patro. p. Imo. in l. ad testu. de test. p. Bal. in l. 2. de ser. & aqua. l. non ignorat. qui accu. non poss. p. l. 1. Fab. in s. sed cum alienis, insti. de test. p. Ang. in auth. de tabel. s. pen. ver. si. Bal. Sal. & Ang. in l. 1. s. de test. vbi limitat esse verum, nisi interuenisset decretum, vel creatio superioris, quo casu licet non esset rebellio, tamen hoc casu valent gelta per eum. Et hoc expresse vult Bar. etiam respondens ad d. l. 1. s. de testa. quia illa lex non facit ad propositum fm eos, quia loquitur in actu testificandi, qui est p. missus de iure cōi, cum omnes liberi a natura nascantur, & per consequens in tali actu nō requirit decretum, secus in casu nostro, d. l. Herennius. & vide Bal. in l. 2. s. de indic. vidua. toll.

LEX II.

QVI NVMERARIJ. numerarij consularium qui hodie tabularij appellantur, tormētis subiiciuntur, nisi iudicibus, vel aliis ad prouinciam per principem destinatis, nomen debitorum sub actorum testificatione demonstrauerint, vt eis in dicantibus ad solutionem omnes fisci debitores compellantur, tempusque tabulariorum triennio concluditur. h.d. Et no. hanc legem contra tabularios, & cōseruatores, qui nō assignant numerum debitorum communis per publicum instrumentum, nam faciunt litem suam, per hanc l. quod nota.

LEX III.

NVMERARIOS. tabularij præfecti prætorio cingulum, & ordinem militiæ retinent. h.d.

LEX IIII.

- 1 *Vnus officialis non debet se intromittere de officio alterius.*
- 2 *Deputatus ad maleficia de vna porta, non debet se intromittere in maleficiis alterius portæ.*

IN PROVINCIIS. in omni prouincia duo tabularij collocantur, vnus ad rationem artis fiscalis, alius super titulis largitionalib. i. super donis, quæ principi largiuntur: nullusque debet se de alterius officio immiscere, & contrafaciens punietur, & celās talem culpā similiter est puniendus. h.d. ¶ No. hunc tex. quod nunquam vnus officialis debet se alterius officio immiscere, vt hic, & de executio. & exa. l. 2. ¶ Et sic est casus hic, quod si sunt plures deputati ad officium maleficiorum, & quilibet pro sua porta, quod deputatus in vna porta, non debet scribere in causis maleficiorum alterius portæ. casus est hic. ¶ Vltimo not. gloss. quid sit fiscus, & quid sit ærarium.

LEX V.

- 1 *Notarius actorum si fiat notarius priorum ciuitatis, non propterea desinit esse notarius actorum.*

EXCEPTORES. Licet scriptor alicuius iudicij existens efficiatur Decurio, nō desinit esse scriptor, & cognoscere debet munera ciuitatis, & peracto officio ad propriam curiam redit. h.d. ¶ Et not. ex hac l. quod notarius actorum sit notarius priorum ciuitatis Perusij, quod non propterea desinit esse actorum notarius, sicuti non desineret si efficeretur decurio. hodie tamen nullus decurio potest esse tabellio, vt §. de Decurio. l. vniuersos.

LEX VI.

NE DIVTIVS. Numerarij à communione actuatorum abstinere debent, contrafacientes puniuntur.

LEX VII.

- 1 *In creatione officialis, mos antiquus seruari debet.*
- 2 *Syndicus, vt dicatur legitime ordinatus, vniuersitas mandato superioris conuocari debet in loco consueto, & sono campanæ.*
- 3 *Gesta ab officiali, qui communiter reputatur officialis, cum non sit, quia nō fuit legitime electus, non tenent.*
- 4 *Lex Barbarius, de officio præsidis, quod non procedit quando quis non fuit legitime electus.*

ACTVARIOS. actuarij secundum consuet. antiquam sunt ordinandi. & si aliter factum fuerit, facta ab eis non valent, &

- 1 *ipsi, & facientes puniuntur.* ¶ No. ex prin. qd vbiunque creatur officialis aliquis, semp debet mos antiquus seruari. aliās creatio esset nulla, vt l. non tm. de decu. Et sic est casus, qd syndicus creatus non cōgregata vniuersitate ad sonū campanæ, vel alio mō, vel non congregata in loco, vbi aliās cōsuea fuerat cōgregari, vel non cōgregata de mādato superioris, prout consueuerat, non dicitur legitime ordinatus. a & ita de facto obtinui per hanc l. ¶ Ex si. legis not. quod licet aliquis habeat, & reputetur pro publico officiali, & re vera non sit, ex eo qd non fuerit legitime ordinatus, vel quia reputatur tabellio, cū non sit, vel iudex cū non sit, qd acta facta p eum nullius sint momenti, & ipse faciens punitur. Nec ob. l. Barbarius. ff. de of. præro. quia qñque quis est electus solēniter, tamen pp de factum personæ non potest esse, & tunc facta per eum valēt, cum sint publica, vt ibi. quandoque quis potest esse, sed non est electus secundum formam debitam, & tūc facta per eum non valent, vt hic. Et ita tenet Gul. de Cug. in l. Barbarius. b ff. de offic. prætor.

ADDITIONES.

- a Ordinarius. Sed quid, quando statutum dicit, quod vniuersitas debeat facere syndicum cum autoritate, seu potestate præsidis, an sufficiat quod autoritas, seu potestas accedat ex intervallo, vide per do. Soc. in cons. 15. inc. visis p̄dictis publicis instrumentis, ver. vel pos. secundo modo, cir. med. ¶ Adde pro hoc quæsitio Bal. in l. habeat. n. 6. quod ibi posui in apost. ad ipsum, in ver. nihil operetur consensus sequens. §. de sacros. eccl. in lect.
- b Alex. ¶ Et de hoc vide per omnes scribentes in l. Barb. per illum text. de off. prætor. per Inn. & alios in c. 1. de fide instrum. Spe. & Io. And. in tit. de instrum.

edi. §. restat. ver. quid si is. & ver. ex præmissis secundo. iuncto ver. & in tit. de proba. §. 1. ver. illud autem. cum ver. seq. Guliel. de Suzan. l. decernimus §. de sacros. eccl. & per Iac. de Aren. in dispu. inc. productio cōtra te instrum. & per Iac. de Bel. in disputatiōe, cautetur aliquo iure. & ipse ponit in l. secūda. §. quomodo, & quando iud. per Pau. de Lea. in c. cum dilectus. de si. instru. per Bal. & Imo. & Pau. de cast. in l. ad testium. de test. per Bald. in l. 2. de ser. & aqua. & in l. non ignorat. §. qui accu. non pos. per Io. Fab. in §. sed cum aliquis. insti. de test. per Ang. in auth. de tabelin §. pe. p Io. And. in rep. c. consulti. de iure patrona. per do. Alex. in l. ad si. §. de test. vbi omnino videas.

LEX VIII.

SCRINIARIOS. à præfecto prætorio, scriniarij, vel numerarij nō possunt pecuniam sumere mutuo: vel aliquid pro expensis publicis cuiquam promittere. h.d.

LEX IX.

NEMINI. nullus in numero militum ordinatus, & numeratus actuatorius fieri potest, nec actuatorius deposito officio ad aliquam militiam aspirare potest. h.d.

LEX X.

- 1 *Ascendere quod quis debeat de gradu in gradum, in dignitatib. non autem descendere.*

- 2 *Instrumentum carens solennitate debita, non caret suspitione falsitatis.*

NVLLI. scriniarius eisdem numerarios vltra quaternas vices habere nō possit, nec ē chartularios interpellato tempore non cōtinuato, & debet esse in numerario intervallo bienij, in chartulario anni. ¶ Item numerarius ad similitudinem chartularij non potest descendere. ¶ Item numerarij scriniariorū Orientis, & Asianæ. s. diocesis, eliguntur de numero hic notato. In diocesi vero pontica, & Thraciæ eligi possunt hi, quos scriniarij dixerunt eligendos, instrumentaque ab eis facienda sunt solennizanda solennitate hic descripta, alias suspitione falsi non carent, exceptis hic inferius nominatis. h.d.

- 1 ¶ Nota in dignitatibus quem debere semper de gradu in gradum ascendere. ¶ Vltimo nota, quod instrumentum carens solennitate debita, non est sine suspitione falsi.

ADDITIONIO.

- a Ale. adde quod idem tenet Cy. in l. iubemus. §. de test. vbi dixit, quod notarius talia omittens debet puniri de falso, & parti tenetur ad interesse. qd sequitur Bar. in l. si librarius, de reg. iur. & adde quod instrumentū non valet, & si per imperitiam, & errorem notarij esset omissa solennitas aliqua substantialis, vt not. per gl. & doct. in l. ambiguitates. §. de testa. & Bal. in l. iuris. supra, qui admi. & intelligitur ita lex si. in si. & ibi glo. supra, de fideius. secus si per errorem omisset soluere aliquid, quod non esset necessarium, quia posset corrigere, quia talis error non obest. l. errores. §. de test. & d. l. si librarius. & l. si. §. si cū esset. ff. de tabulis exhib. & in l. Imperator. de statu hom.

LEX XI.

OFFICIO. officium actuarij, quod olim durabat biennio, hodie concluditur anno.

LEX XII.

PER HANC. officiales præfecti prætorio Illyricano, si dignitatem comitiuam adipiscantur, profertur sententia interlocutoria, seu decretū electionis, & illud dari eis debet, quod ante hanc legem dabatur cum officio prædicto deposito eligebant prætoriani tribuni. h.d.

¶ De cursu publico, & angariis, & parangariis. Rub.

LEX I.

- 1 *Conducens equum ad vecturam, si eum percussit fuste, vel ligno, ob quod deterioratus est, vel mortuus, tenetur.*

- 1 *EQVOS.* in tex. ibi, non lignis, vel fustibus. ¶ Nota optimam legem contra conductorem equorum, qui equum cōduxit ad vecturam, & vt ambularet, percussit cum fuste, a vel ligno: quod si ex hac percussione equus deterioratus sit, ad eum periculum spectat, quia non debuit eum percutere fuste, vel ligno: sed si eum percussisset flagello, vel calcaribus, & casu equus esset mortuus, aut etiam deterioratus, tunc nō spectaret ad eum periculum, quia licite potuit equum flagello, vel calcari cedere.

ADDITIONES.

- 2 ¶ Percussit eum cum fuste. Adde Ant. Corf. sing. suis in ver. conductor. inc. aliquis conduxit equum. vbi alleg. istum hic, & eum sequitur assignat tamen aliam rationem hic, quæ mihi videtur esse potior.
- b Ale. ¶ Ego puto, quod si sit mortuus ex percussione calcarium, debet inspicere qualitas personæ, puta si erat talis, qui solitus erat equitare. nam si esset talis, qui non esset solitus equitare, puta in monacho, procedat quod hic dicitur. sed si erat solitus, & bonus equitator, credo quod tenetur quamuis sit mortuus calcaribus, per no. per Bal. in l. que fortuitis. in materia leuissimæ, & de dolo, nam qualitas personarum debet referri ad genera culparum. l. si quis. de leg. 3. & in l. inter artifices. de sol.

LEX II.

1 Per viam publicam, & rectam, quod quis ire teneatur.
Suspicio, quod sit contra eos, qui non vadunt per viam rectam.

PRAESIDIBVS. praesides & rationales, quibus annona per rem publicam subministratur, pro pecoribus gubernandis usurpare non possunt bubulcos. item nullus cum annona aliam viam debet tenere, nisi per publicum cursum, excepto praefecto praetorio, cui per cursum publicum proficiscendi licentia est concessa. h. d. † Not. ex hac l. quod si quis debet se tenere ad viam publicam, & rectam, qua communiter omnes vtuntur, adeo quod si extra eam reperitur, mala suspicio est contra eum. quod no. contra portantes contra deuetum. De quo habes casum j. e. l. si quis per publicum, & s. de nau. l. qui fiscales.

LEX III.

1 Eunt per viam non rectam si non permittunt se scrutari, capi possunt, & retineri per custodes.

EVECTIONES. nullus iudex, vel custos publici cursus pati debet per publicum cursum aliquem ire, nisi vadens primo seriem suae euectionis ostendat, & volens resistere, aut ultra tempus vehere, retinebitur vbi fuerit repertus, & secundum qualitatem personae per iudicem competentem punietur. h. d. † Not. contra illos, qui reperiuntur in itinere de quibus est suspicio, ne aliquid portent contra deuetum. Nam si non permittunt tunc se scrutari, possunt capi, & retineri per custodes ad hoc deputatos, & ex sola resistantia debent acriter puniri, vt hic.

LEX IIII.

1 Mulio licet non sit descriptus in licentia mihi data per datarios portandi res meas extra ciuitatem, tamen illas licite portat.

PARIPPVM. parippus appellatur, qui licentiam habens de duob. vehiculis euehendis, tertium euehit, aut euectionem extra ordinem facit. Si autem secundum licentiam sibi datam quis vehat, non debet delictum reputari, siue euectionem faciat euectioni praepositus, siue mulio. h. d. † No. ex hoc text. quod si gabellarii portarum dederint mihi licentiam portandi mea arnesia extra ciuitatem, & districtum, si arnesia portauerim per mulionem, quamuis mulio non sit in licentia descriptus, sed solum ego, licite tamen poterunt per eum portari, quod not.

LEX V.

SI QVIS. istam legem not. ad id, quod dixi supra eodem, l. secunda.

LEX VI.

EVECTIONVM. senatus cum ad principem vadit, habet potestatem euectionis, & faciens contra vetitum publicum cursum, poena hic inserta punitur.

LEX VII.

IN OMNIBVS. stabula prouincialium, non debent fieri sumptu publico, sed expensis prouinciae, pro quib. expensis habebunt animalium sterces.

LEX IX.

IVDICIBVS. faciendae euectionis copia omnibus iudicib. denegatur, excepto praefecto praetorio, & officiorum magistro, nisi ob transmittendas publicas functiones euectionem faciant, poena contra facientibus imminente. h. d.

LEX X.

GRAVISSIMAE. super animalibus ad euectionem cursus publici deputatis nullus contractus locationis, etiam ad vecturam, vel emptionis tenet, poena grauissima contra facientibus imminente. h. d.

LEX XII.

QVONIAM. veredorum sella computato freno, & pectorali, cum pectorali debet esse xl. librarum: si autem sit ultra, sella cadatur per frusta. pectorale vero publicatur exceptis illis, qui sunt sub rusticitate constituti, qui in sacculis onera portant. h. d.

LEX XIII.

NON PATIMVR. non debent rustici, qui hypocomi appellantur, perducendo equos per publicum cursum in digna expoliatione vexari, poena contra facientibus imminente. hoc dicit.

LEX XIIIII.

1 Muli debent onerari secundum onus consuetum.
Mulus oneratus secundum consuetum si decesserit, onerans non tenetur.

PVBLCI. exhibitio cursus publici secundum consuetudinem locorum committitur, vt plaustra. i. currus faciant onerari. h. d. vel aliter, currus debet onerari secundum consuetudinem. h. d. † Not. ex hac l. optimum argu. quod muli debent onerari secundum onus, ad quod portandum sufficientes se-

cundum consuet. reputantur. & facit quod si onerari mulum tuum cum onere trecentarum librarum, qui bonus, & sufficiens reputabatur ad tantum pondus, & cum fuerit sic oneratus decessit ex pondere, quod ego non teneor: quia permisum est mihi ipsum onerare secundum consuetudinem, & sufficientiam, per hanc legem.

LEX XV.

SI QVIS. mittens equum in cursum publicum non mittendum, quadruplum pretij dicti equi fisco restituant. h. d.

LEX XVI.

HIS TANTVM. legati gentium principi non subditarum cursu publico possunt vti. & no. arg. pro ambasiatorib. Florētiæ, vt possint onerare equos communis Perusij pro portandis rebus eorum Perusium.

LEX XVII.

NEMO MVLIONEM. subtrahens mulionem euectioni deputatum, x. libras argenti fisco soluat. h. d.

LEX XVIII.

- 1 Statutum, quod possit fieri, quod praebenda annona tantum valeat, dummodo pretium non sit vile.
- 2 Equus qui male pascitur, non potest ambulare.
- 3 Conducens equum aduecturam non tenetur ei dare tantam praebendam, quando auena est cara, sicut quando vilis.

ANIMALIA. curari debet ne equorum cursui publico deputatorum pabula. i. praebenda cariori pretio vendatur, & etiam vt non teneatur prouincialis viliori pretio vendere. h. d.

- 1 † Not. quod potest fieri statutum, quod cum tyrones communis Perusij veniunt ad ciuitatem, quod praebenda annone non possit vendi, nisi tanto pretio, dummodo pretium non sit magis vile, quam debeat. † Vltimo no. quod quando equus habet male ad comedendum, non potest ambulare. & facit contra conductores equorum ad vecturam, qui non debent eis bene comedere, quia si macri facti sunt, tenentur ad interesse, per istam legem cum gl. quod not. † Vlt. not. quod est ar. lex ista, quod conducens equum ad vecturam, non tenetur dare equo tantum de praebenda cum est cara, quantum cum est vilis, vel cum iusto pretio venditur.

LEX XIX.

COMPERIMVS. prouinciales, & curiales ad praestandum animalia indebita ad cursum publicum non grauantur: quia satis est si conferunt in pabulis, & pecuniis equorum deputatorum cursui publico. h. d.

LEX XX.

NEMO. nullus dux postquam suum ducatum intrauit debet vti cursu publico, sed iumentis propriis, quod etiam obseruatur in officialibus cohortalinis, poena contra facientibus imminente. h. d.

LEX XXI.

NVLLVS. etiam ecclesia tempore expeditionis non excusatur ab angariis, & parangariis. h. d. † No. istam legem contra clericos, vt propter istam societatem, quae venit in comitatu depradando, currendo, & occidendo, vt possint clerici granari ad datia, & collectas, & alia onera sordida, vt contra dictas gentes reparetur.

¶ De traſtatoriis, & ſtatuis. Rub.

LEX VNICA.

- 1 Licentia data alicui pro extrahendo frumentum, & pannos extra ciuitatem, vel comitatum, quod non extendatur ultra septem dies.

TRACTATORES. licentia data pro animalibus ad vehendum, & ad arripiendum iter, debet biduum continere, ad moram vero trahendam quinque dies tantum, & nulli debet dari pro se, & necessariis sibi personis, nisi illis tantum, qui animalia cursui publico deputata prosequuntur. h. d. † No. ex hac l. optimum argum. quod si alicui est data licentia de extrahendo certam quantitatem frumenti extra ciuitatem, vel comitatum, quod hac licentia non extenditur ultra numerum septem dierum, a quorum quis habet duos ad arripiendum iter, alios vero quinque pro itinere perficiendo. Quod facit pro licentiis, quae dantur per gabellarios portarum, de extrahendo salmas pannorum extra districtum.

ADDITIO.

- a ¶ Non extenditur ultra numerum septem dierum. adde Anto. Corf. in sing. suis in ver. gabella. gl. 4. inci. si alicui est data licentia. vbi allegat. & sequitur ipsum hic, de quo per Roma. in repe. rub. de arb. Alex. Vide Roma. idem tenentem in rub. de arb. in ver. conclusio.

Ad duodecimum lib. Cod.

¶ De apparitoribus præfecti prætorio, & priuilegiis eorum. Rub.

LEX I.

PRAEFECTVRAE. Cornicularij præfectorum completo munere principis purpuram adorare debent, & cum sint otio donati, ad aliquod officium non deuocentur. h. d.

LEX II.

PRAEFECTIANOS. præfectiani exactiones prouincialium facere non debent, nec etiam habere custodiam horreorum: contra facientes puniuntur. h. d. Et sunt præfectiani officiales præfecti.

LEX III.

CORNICVLARII. cornicularij, primiscrij, præfecti prætorio, sortita laborum requie priuilegiis hic insertis gaudent. h. d.

¶ De apparitoribus præfecti vrbs. Rub.

LEX I.

PAETER EOS. qui administrauerunt multa officia in prouincia, officio finito principis purpuram non adorant. item apparitor sedis vrbanae illustris de concussione pistorum committitur punitur. h. d. cum l. seq.

¶ De apparitoribus magistrorum militum, & priuilegiis eorum. Rub.

LEX IIII.

NVMERARIOS. numerarij illustrium completa militia, & principatus munere functi, gaudet priuilegiis, hic insertis. ¶ Item qui sunt de numero militantium, gaudent priuilegiis eorum, qui verò sunt vltra numerum, non. h. d. cum l. seq.

¶ De apparitoribus procon. & legati. Rub.

LEX I.

1 *Magistratus ciuitatis dicitur membrum ciuitatis.*

OFFICIO. obsecundans proconsuli vel legato non debet esse curialis, vel adscriptus (aliàs, adstrictus) alicui corpori. & si adscriptus esset, debet restitui ei, & apparitores legatorum debent esse quadringenti. h. d. cum l. seq. ¶ Nota quòd magistratus ciuitatis dicitur esse membrum ciuitatis.

¶ De cohorta. & prin. cornicu. ac primipil. Rub.

LEX I.

1 *Deputatus ad capiendum, ad denunciandum malefactores, non potest ipsos in carcerem mittere.*

OMNES. stationarij, qui irenarche appellantur, non debent facere exactiones, nec aliquem in carcerem mittere, etiam si crimen sit manifestum. contrafacientes puniuntur. h. d. ¶ No. qd deputatus ad capiendum malefactores, vel ad ipsos denunciandos non potest ipsos in carcerem mittere, etiam si crimine sit notorium. Dixi §. de decu. l. fi.

LEX II.

NVLLVS. nullus iudex volentem militare approbare debet sine sacra approbatione, (& licentia principis, sicut facit alia approbatoria) nec permittere etiam vehere, exceptis prouinciarum officialibus, qui cursus publici sollicitudinem sustinent. h. d.

LEX III.

SOLITA. solita priuilegia concessa per diuum Diocletianum principem, confirmantur, & etiam extenduntur, vt j. describitur.

LEX V.

QVICVNQVE. primipilarius Hofsdroene prouinciae si multos habet filios, vnum loco sui substituit, alterum tradit curiae, alteros verò deputabit militiae, cui volet. Si vero duos tantum habet, tunc satisfaciet curiae, & cohorti, & si vnum tantum habet, tradet ordini suae patriae, priuilegio contra hoc indulto, nullatenus valituro, & qui fuerit ciuitatum obsequio aggregatus, cogi poterit tam ipse, quam eius pater ad filium alium curiae deputandum, qui se ob priuilegium patris excusare volebat curiae deseruire ostendendo quomodo in patris priuilegium successit. h. d.

LEX VI.

1 *Sententia in criminalibus contra absentem, vbi est poena relegationis, quod non valeat.*

2 *Practica citandi absentem cum proceditur contra eum.*

SI APPARITOR. apparitor criminofus fugiens est citandus, quod nisi venerit intra talem diem, feretur contra ipsum

sententia condemnatoria, & ipso non comparente, condemnabitur. h. d. a ¶ Et not. qd licet sententia non valeat, si in criminali proferatur contra absentem, vbi est poena relegationis. l. absentem. ff. de poe. tamen contra officialem ferri potest, vt l. ne diu. §. de poe. ¶ No. etiam gl. hic positam ad modum citandi, cum debet ferri sententia contra absentem, quia debet fieri comminatio, quod nisi citatus intra talem terminum veniat, feretur sententia condemnatoria contra eum. Non ergo sufficit ipsum citari simpliciter ad sententiam audiendam, sed quod venit, aliàs sententia feretur contra eum, quod no. Et idem credo in ciuili, vbi lite non conte. potest ferri sententia, vt si pars est absens, quod debet fieri comminatio modo prædicto, aliàs non. b

a **ADDIT.** ¶ Alex. ¶ Apparitor dicitur nuncius. l. cum clericis. ad fi. de epif. & cle. in auth. de testa. in §. si vero ignoti. & Roma. in no. 66. in litera, c. vbi contumax quis non dicitur, nisi præcedente contumacia.

b **Alex.** ¶ Bal. voluit contra in l. consentaneum. §. quomodo, & quando iud. Ad de quod Albe. no. Bar. in l. aut qui aliter. in prin. quod vi aut clam. Quid si quis fuit citatus ad audiendam voluntatem iudicis, an sententia diffinitiva valeat? do. de Rota, quod non in decisionibus suis decif. 336. & potest esse ratio, quia creatio talis dicitur incerta cum voluntas iudicis possit esse in alio, quam in sententia, l. vbiunque. de interrog. act. arbitror tamē quod si talis citatio non tendebat ad aliud, nisi ad sententiam audiendam, quod talis sententia teneret, iuxta clemen. sape. de verb. sig. & l. Titius. de libe. & posth. l. certum. ff. si cer. pet. & hoc videtur fuisse de mente Bal. in l. consentaneum. quomodo, & quando iud. Adde gl. in ca. contumaciam, in gl. pe. de hære. & ibi Imol. & Ananiam in c. petitionem. de accusa. Rom. in litera, f. no. 27.

LEX VII.

ORDINARIORVM. apparitores quorumcunque iudicium non possunt scribi in numero militum aliquorum, aut contemplatione alicuius stipendij relaxari, priusquam primipil rationem reddiderint, nec etiam petere, vt quieti donentur. item solutus militia ob delictum non ob hoc quietem accipiet, & bona talis delinquentis illi militiae relinquuntur. h. d.

LEX IX.

PER ILLYRICVM. in illyrico centum apparitores singulis iudicibus obsecundant, & non vltra. ad quae obsequia non deputabuntur iniqui, sed illi tantum, qui sollicitudines debitas exequuntur. h. d.

LEX X.

QVICVNQVE. Ad officium emendi chartas, vel tabulas, vbi acta publica Principis describuntur, nullus deputabitur, nisi prius suum nomen in matricula scribi fecerit. h. d.

LEX XI.

1 *Verbum repedare idem est, quod à capite incipere.*

SI QVIS EX GREGE. exemptus de grege cohortalium propter crimen, si voluerit ad pristinum sacramentum repedare, allegare debet, & ostendere principis oraculum ex certa scientia concessum. h. d. ¶ No. hic de verbo, repedare. nam idem significat, quod à capite incipere. h. d.

LEX XII.

SI COHORTALIS. apparitor cohortalis, vel cohorti obnoxius, & eorum filij, nulla temporis nisi 30. annorum præscriptione obstante, ad aliam militiam conuolantes, retrahi possunt ad propriam conditionem, quod etiam in omnibus deputatis alicui negotiationi, vel ergasterijs obseruandum est, vt non possint ad aliqua prouincialium officia conuolare. h. d.

LEX XIII.

NVLLVM. nullus primipilaris, vel cohortalis ad aliam militiam adspirabit, etiam ex aduocatione Principis, & statim restituendus est curiae ciuitatis, vnde oriundus est. h. d.

LEX XIII.

1 *Casus, in quo priuilegium principis etiam motu proprio concessum non valet.*
2 *Statutum, quod habens vnum officium, non debeat aliud acceptare. si aliud acceptat, quod careat officio, quod non debet habere talis acceptans salarium primi officij.*

QVISQVIS. Obligatus cohorti, etiam ex priuilegio principis concessio, motu proprio ad dignitatem aliam non adspirabit, & carebit effectu priuilegij, & commodum cohortalis militiae non habebit. h. d. ¶ No. casum singularem, in quo priuilegium principis concessum motu proprio nullius est momenti. rfr. §. vt in c. si motu proprio. extra. de præb. l. b. 6. ¶ Itē hic est casus expressus, quod si statutum dicat, qd habens vnum officium non debeat aliud accipere, qd si accipiat, ille, qui sic acceperit, careat officio accepto, & eius effectu, & et punitur in hoc, qd non debet hère stipendium primi officij, nec eius priuilegium.

De diuer

¶ De diuer. offi. & appar. iud. & c. Rub.

LEX I.

SI QUANDO. Adstrictus chartarū officio, vel publicis ratiociniis, si ad militiam conuolauerit, ad primum officium reuocatur, & in locum talis reiecti substituitur alius, quem merita dignum faciunt. hoc dicit.

LEX II.

- a NVLLVS. a Resolutus à militia ad eandem non adspirabit sine licentia Principis, & impetrans contrarium per obreptionem, punitur in quinque libris auri. h. d.
- a ADD. Alex. ¶ Nullus. Bal. no. in l. 2. de libertis, & eorum liberis, q̄ doctor solutus & priuatus doctoratu propter delictum, non potest iterato intrando examē redoctorari. & per eundem in l. 2. de manu. vindi. vbi dicit, referendo vltimontanos, q̄ si Comes Palatinus creauit tabellionem, qui postea propter delictum fuit priuatus tabellionatu, quod non potest de nouo creati per Comitem Palatinum. Pro quo facit c. p̄sul. 2. q. 4.

LEX III.

NVLLVS APPARITOR. Apparitor prefecti pratorio publice vtilitatis obtentu, aut etiam executionis priuati negotij, nō reuocatur ab obsequio ciuitatis, vnde oriundus est, aut in qua larem firmum constituit, poena imminente vacantibus, & ipsis acceptantibus, quod obseruatur in domesticis, & pro rectoribus in rebus agentibus, Palatinis, & stratoribus. hoc dicit.

LEX V.

QVICVNQVE. Apparitor ob culpam, vel negligentiam motus officio per sententiam ad nullam militiam adspirabit. contrarium facienti poena grauissima iniungetur. h. d.

LEX VI.

IN HIS. Nullus debet fieri procōsul Asiæ Comes Orientis, prefectus Augustalis, vel eorum vicarius, nisi per sacri scrinii probatoriam consecratur, poena contrafacientibus imminente. hoc dicit.

LEX VII.

- I Iustitiæ clauis errat, quando delicta maiorum non puniuntur.

AD SPLENDIDIORIS. Qui militiam inferioris gradus perficit, ad maiorem potest accedere, dum tamen faciat propositum honorem adipiscendi, non cupiditate lucri, vel ut possit delicta iam facta occultare, vel habilis in futurum delinquere. h. d. ¶ Et no. q̄ clauis iustitiæ multum errat in hoc, quando delicta maiorum celantur.

LEX VIII.

- 1 Statutum licet tollat iurisdictionem, quæ habetur à lege, non tamen tollit, quam quis habet ex consuetudine.

- 2 Consuetudo dat iurisdictionem ordinariam.

VIROS. Duces, & apparitores, & limitanei castrorum conueniuntur sub officiorum magistro, non tamen per hoc derogatur iurisdictioni magistri militum Thraciæ, vel Illyrici, qui ex consuetudine contra eos iurisdictionem habent. h. d.

- 1 ¶ Et no. ex hac l. q̄ si statuto caueatur scholarem debere conueniri tantum sub Episcopo, & de consuetudine est, quod Rector etiam cognoscat de his, quod per istud statutum non derogatur iurisdictioni Rectoris, quam habet ex consuetudine, secus si eam haberet à l. Pro hoc facit quod not. in c. 1. ext.

- 2 de cons. lib. 6. Secundo not. quod consuetudo dat iurisdictionem ordinariam, a sicut lex. & hoc not. gl. 5. de emancip. lib. 1. i. & fin. b

- a ADD. Ordinariam. Ad quod late, & not. vide Fel. in c. cum contingat. de fo. comp. ver. gl. in verbo, consuetudine. & quod ibi dixi in apost.

- b Alex. ¶ L. cum prætor. §. 1. de iud. & ibi gl. & in l. more. ibi doc. & in verbo seq. in verbo, nec ipsa liti. ff. de iur. om. iud. de quo per Io. An. i. c. 1. de of. or. & in c. 4. de consue. & in c. Romana, circa prin. de for. comp. in 6. & de excep. in fin. in 6. Facit quod not. in c. cum contingat. de for. comp. vide text. & vide Bar. in l. fi. §. 1. de aqua plu. arce. & ibi dixi. & Ro. in l. 2. c. not. 88.

LEX IX.

- 1 Statutum, q̄ instrumentum confessionatum, per manum publici notarij, de contractu rogati, faciat plenam fidem, & executioni mandetur, non verificatur in instrumento exemplato etiam iudicis autoritate.

- a PROBATORIAS. a Memoriales, & agentes in reb. & apparitores præfecti pratorio Orientis, non sortiuntur premium militiæ, nisi secundum cōsuetudinem sint eorum electiones

manu Principis approbata, non per literarum exempla, & debent dicti officiales esse fideles Christiani. hoc d. ¶ No. ex glo. in verbo authenticum quod si statutum, dicit quod instrumentum confessionatum per manum publici notarij de contractu rogati plenam fidem faciat, & executioni mandetur, quod instrumentum exemplatum etiam auctoritate iudicis non faciat fidem, nec mandabitur executioni, quia non est scriptum de manu notarij rogati de contractu, & sic statutum ad id se non extendit: secus autem si illa verba, manu notarij, & c. non essent in statuto, quia tunc illud exemplum auctoritate iudicis authenticatum faceret fidem, & executioni mandaretur, vt l. chirographis. ff. de admin. tutor. Dixi in auth. vt spon. largi. §. si quis in aliquo. & in authen. Si quis in aliquo. supra de eden.

ADDITIO.

- a ¶ Vide secundum do. Car. in c. 1. de vita, & honest. cler. & tex. de poen. dist. 1. c. periculose. & quod dixit Bal. in c. 1. §. furtum, de pace iur. fir. & Io. And. in c. sicut dignum, de hom. & Dominicus in c. si quis viduam. 50. dist. in ea. in fi. Adde Ang. in auth. vt frat. filij. §. j. in fi. No. istam l. probatorias. ibi, manu Principis, quia per eam patet, quod vbi debet fieri aliquid per manus alicuius, non potest tale quid fieri per alium, quod no. propter id, q̄ hic dicit Bar. adde l. singulos. ff. de test. per gl. ibi, proprio chirographo, & q̄ dicit do. Car. in clem. j. de iureiu. per illum tex. in verbo, p̄ manus nostras. vbi dicit, q̄ quoties in statuto, vel rescripto dicitur aliquid debere fieri per manus nostras, nō potest fieri per substitutum. alleg. gl. singularem. in cle. j. de vit. & ho. cle. & Io. And. c. sicut dignum. de homi. vbi dicitur, si occiderit suis manibus, q̄ non habet locum si per alium occiderit. De quo Dominicus in c. si quis viduam. 50. dist. quod dictum fuit originaliter Iac. de Bel. vt refert Bal. in c. j. §. furtum. de pac. iur. fir. Facit de poen. dist. j. c. periculose. Adde cle. sicut. de arb. & tex. in l. sape. de of. p̄f. & in l. nulli. ibi, pro sua conscientia. de epis. & cle. vbi Bal. vide quæ scripsi post Bart. in l. p. de prin. in reb. lib. 12. Adde tex. & ibi Abb. in c. licet ex quadam. de testi. ibi, proprio iuramento, & Roma. in litera, r. notabili. 50.

LEX X.

HAC SANCTIONE. Approbatio facta per Principem militis militare volentis, habens subscriptionem Principis, & administrantium, sub quibus ipse debet militare, ipsi traditur: exemplum verò eorundem iudicum subscriptionem habens apud officium dimittitur. Item istis approbatoriis egent tantum illi, de quibus fit mentio in l. proxima, & agentes, si alio modo militant, puniuntur. h. d. cum l. seq.

¶ De executoribus, & exactoribus. Rub.

LEX I.

- 1 Potestas, quod teneatur pro furto, barattaria, & concussionibus per eius officiales factis.

NE PER DIVERSAS. Ne apparitores, vel Palatini exactores, per prouinciam vagando inferant prouincialibus molestiam, periculum gestorū per eos pertinet ad eos, quorum sunt apparitores, & exactores. h. d. ¶ Not. hanc l. contra capitaneum, & potestatem Perusij, quod si eorum officiales, quos per comitatum Perusij mittunt, aliquod illicitum faciant, puta furtum, barattariam, vel concussionem, tenentur ipsi de omnibus gestis, & factis per eos. a

ADDITIO.

- a ¶ Per eos. Adde Sal. in l. 2. in fi. C. de his, qui latro. ¶ Adde Bart. in l. j. §. fami. l. 2. ff. de publ. & in l. si post depositam. supra, de assen. dixi post Panor. in c. j. nu. 8. in apost. ver. officialium. extra, de resti. spo. Est tamen debilis cautela ne teneantur, quam ponit iste in l. iure ciuili. ff. de cond. & dem. Bal. melius in l. obseruare. §. proficisci, post prin. ver. quid statutum. ff. de off. proc. & leg. refert, & sequitur Tho. Ferrarius in suo trac. caut. cau. 49. incip. potestates terrarum.

LEX II.

QVICVNQVE. Deputatus ad vnum officium, se non intro mittit de officio sui collega. h. d. Not. hanc l. ad id, quod dixi §. de nume. & actu. l. in prouinciis.

LEX III.

SIVE. Exactor intra annum debet ostendere, quid exegit, & si non exegit, causam denotare cur non exegit: aliter punitur. hoc dicit.

Ad duodecimum lib.Cod.

LEX V.

1 *Officiali facienti ultra modum, resisti potest propria autoritate.*

2 *Nuncio pignoranti ultra modum, licite resisti potest.*

CONTRA. Facienti exactionem ultra modum, potest licite resisti, & si probatur criminosus, potest puniri. h. d. † Not. officiali facienti ultra modum, posse resisti propria autoritate, a concor. s. de iur. fisc. l. defensionis facultas. ¶ † Ultimo no. hanc legem contra baiulos, qui sunt deputati ad pignorandum aliquem. Nam si accipiant pignora ultra modum debitorum, licite potest eis resisti, & debent etiam puniri, quod no.

ADDITIO.

a ¶ *Propria autoritate, Adde Lud. Pon. in l. i. ff. de re iud. & Flo. in l. quem admodum, §. magistratus. ff. ad l. Aquil. & do. Alex. de Im. in l. sed eximendi, ff. ne quis eum. & Pau. de Cast. conf. 192. vide tamen Pau. de cast. & Bart. a. liter loquentes in l. ut vim, de iust. & iur. & Car. in cle. 2. §. ceterum. de reg. iur. q. potest resisti, quando grauamen est irreparabile, alias non, & sequitur Dy. in reg. quod quis. in 6.*

LEX VI.

1 *Quis ex necessitate potest accipere duo officia, simul, & semel, sed non tria.*

SANCIMVS. Exactor præfecti prætorio antequam exactionem publicarum pecuniarum inceptam compleat, aliam incipere non potest. Si tamen fuerit necessitas, duas exactiones in eadem prouincia simul faciendas suscipere potest, sed non tres, poena contrafacientibus imminente. h. dicit. † No. quem ex necessitate posse suscipere duo officia simul, & semel, sed non tria.

¶ *De lucris aduocatorum, & concussionem officiorum, siue apparitorum. Rub.*

LEX PRIMA.

SI QVIS. Cognoscens se læsum à ducenariis, centenariis,

vel aduocatis, pandat iniuriam, ut dicti officiales conuicti puniantur.

¶ *De primipilo. Rub.*

LEX IIII.

CVM EX SOLA. solum ex causa primipili filius non existens hæres patris potest conueniri pro patre, in alius vero secus. h. d.

ADDITIO.

Alex. Not. quod commoda officij debentur post administrationem. quod facit ad no. per Bar. in l. i. §. diuus. ver. quid si sit per electum. de var. & extraor. cog. & ibi dixi post Bar.

¶ *Publicæ lætitiae, vel consulum nuntiatores, vel innuatores constitutionum, &c. Rub.*

LEX VNICA.

1 *Officialis qui dissimulat maleficia, acriter punitur.*

QVICQID NOSTRORVM. portans triumphalia noua principis, suum salarium debet consequi, non autem ab aliis, quibus portat aliquid, ultra percipiet, poena contrafacientibus imminente, & etiam officiales, qui prædicta dissimulant, puniuntur. hoc dicit. † Nota istam legem contra officiales, qui maleficia dissimulatione non puniunt, nam sunt acriter puniendi, ut hic, & s. de deser. l. i. ad præfens hic non habetis alia.

Commentariorum Bart. super trib. posteriorib. libris Codicis finis.

Excusit Ant. Blanc.

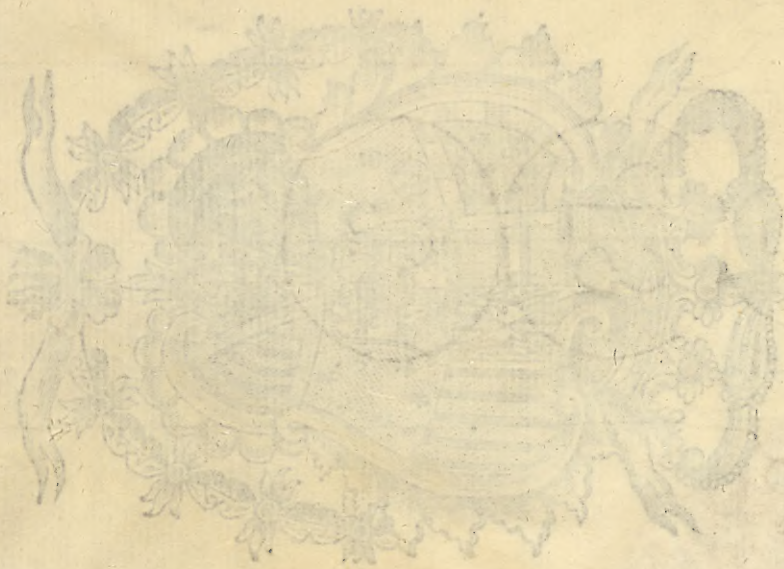

АНО ДЕ ИДССГХХИИ

ЕН ГУ ГАРБЕНТА ДЕ РЕДНО МАРИ

ЕН МАДРИД

зиганисно у еолсо, зиганисно

ла мариса у еолсо, зиганисно

дескрипцис есенсионис у еолсо

БОР ГУ ОВАГ СЕ СИВА С. М.

DE Mre SELECCIONADOS Y SELECCION

DE L^{re} DE MOJIBENNE

N^{re} DE MEMORIAS

ADICIONALES

ACADEMIA DE CIENCIAS EXACTAS, FISICAS Y NATURALES

ACADEMIA DE CIENCIAS EXACTAS, FISICAS Y NATURALES

ACADEMIA DE CIENCIAS EXACTAS, FISICAS Y NATURALES

ACADEMIA DE CIENCIAS EXACTAS, FISICAS Y NATURALES

ACADEMIA DE CIENCIAS EXACTAS, FISICAS Y NATURALES

ACADEMIA DE CIENCIAS EXACTAS, FISICAS Y NATURALES

866007841

141

BARTOL

Maxofetti

In
2. Cod. Pat.

48

+ colorchecker classic

calibrite

mm